

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

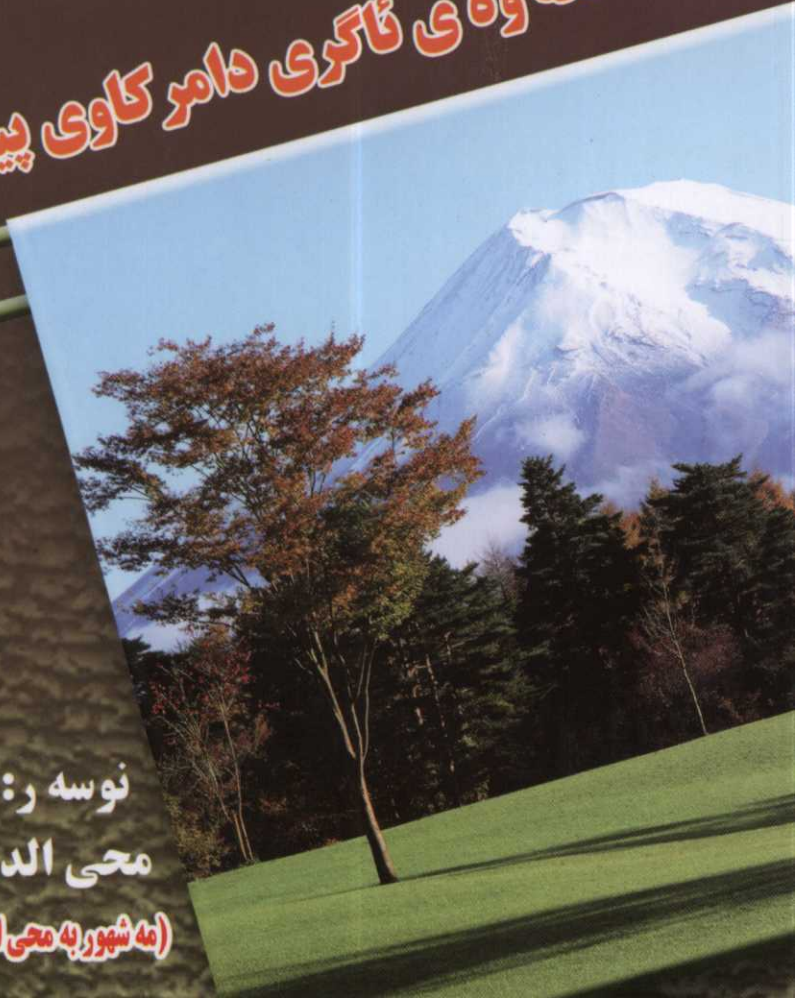
دیاری پیر انشار

گه شانده وه ی ناگری دامر کاوی پیشینیان

نوسه و:

مهی الدین برشان

(مه شهوور به مهی الدین گوی ره ش)

بیاری پیرانشار

که شانده وه ی ناگری دامر کاوی پیشینیان

(۱)

نوسه ر :

مهی الدین برشان (مه شهوور به مهی الدین کوی ره ش)

ناشر : سامرند پیران شهر

برشان ، محی الدین ۱۳۱۱ - Barshan
 دیاری پیرانشار: که شانده وه ی ناگری دامرگاوی پیشینیان / نوسه ره،
 محی الدین برشان . پیرانشهر سامرند. ۱۳۸۴/۳۳۷ ص. ۲۰۰۰۰ ریال.
 ISBN: ۹۶۴-۸۶۲۰-۲۰-۲
 فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.
 نثر کردی- قرن ۱۴ . ۲- شعر کردی- قرن ۱۴ .
 الف عنوان.
 ۴ ب ۲۴۷۷/س/ ۳۲۵۶ PIR ۸/۵/۹/۲۸ ۳۵۹۷۶-۸۴ م
 کتابخانه ملی ایران

۰۹۱۴۱۴۴۵۳۵۸
 ۰۴۴۴-۴۲۲۷۷۶۰

انتشارات سامرند پیرانشهر

- نام کتاب: دیاری پیرانشار
- نویسنده: محی الدین برشان (مشهور به محی الدین گوی ره ش)
- ناشر: سامرند
- تیراژ: ۲۰۰۰ جلد
- نوبت چاپ: اول - ۱۳۸۴
- شابک: ۹۶۴ - ۸۶۲۰ - ۲۰ - ۲
- قیمت: ۲۰۰۰ تومان

مافی له چاپ دانه وه ی نه م کتیبه بو نوسه ر پاریزراوه .
 حق چاپ برای نویسنده محفوظ است .

- نیوه رۆک
- ۱ پارانه وه .
- ۲ خۆناساندن و ناساندنی باو کم .
- ۵ پیشه کی .
- ۱۱ جل و بهرگی کوردی .
- ۱۲ کاتی پیری .
- ۱۳ بۆباو کم .
- ۱۴ بۆدای کم .
- ۱۶ بۆکیوه سه ره رزوبه ناوبانگه کانی پیرانشاری .
- ۱۷ کێوی قه ندیلی .
- ۱۸ باسی مه نتیقه ی پیرانشار (شێعر).
- ۲۲ شی کردنه وه ی شێعری پیرانشار .
- ۳۲ وێنه ی شه هیدعه لی گوئی ره ش .
- ۳۳ به هاری کوردستان تایبه تی (پیرانشاری) .
- ۳۸ کێوی زاواکێوی .
- ۳۹ شێعریکی ناشقانه .
- ۴۰ هه م ناشقانه وه هه م عارفانه .
- ۴۱ سولتان مه حودوجوتیتر .
- ۴۲ سولتان مه حودوجوتیتر (شێعره که ی) .
- ۴۴ مه وله وی تاوه گۆزی .
- ۴۵ مه وله وی تاوه گۆزی (شێعره که ی) .

- ۴۶ . شیعی (گۆشت به ده هۆل و زوپنا .
- ۴۸ . ئەنه وشیره وانی عادل .
- ۴۹ . زنجیری عه دالەت و کەری بریندار .
- ۵۲ . دوداستان دیکه له ئەنه وشیره وانی عادل .
- ۵۷ . خالە ی تۆوه رزنی .
- ۵۸ . شیعی (خالە ی تۆوه رزنی .
- ۵۹ . خورینج شیعی مه لائە حمەدی پینجوتینی .
- ۶۱ . شیعی (خورینجی .
- ۶۲ . شی کردنه وهی شیعی خورینجی .
- ۷۰ . به ردی گوژی و به ردی ده خورینجی .
- ۷۱ . حه یاره ی خوئییه .
- ۷۵ . قه ل و کۆتر .
- ۹۳ . شیعی (قه ل و کۆتران .
- ۱۰۷ . نامه دۆستیک و لامی به (شیعیک) .
- ۱۰۸ . قه یاتی ئالی جوجه .
- ۱۱۱ . ئالی جوجه (شیعه که ی) .
- ۱۱۵ . سی بزنی مام قه رهی .
- ۱۲۰ . هه یاس و تاقی کردنه وهی دۆسته کانیان .
- ۱۲۲ . میوان وه لوا .
- ۱۲۴ . شیعه که ی) .

- ۱۲۷ کورویاب.
- ۱۲۸ (شیتیره که ی)
- ۱۲۹ مام ره مه زان.
- ۱۳۵ مه کری ژنان.
- ۱۳۷ سی ژنی ویگراده وین.
- ۱۳۸ (شیتیری) کورپیکی بی مراد.
- ۱۳۹ که ری بۆز.
- ۱۴۲ قاله ونه سلان.
- ۱۴۵ غه نیمه ت .
- ۱۴۷ قه یات.
- ۱۴۹ گه لآخرنوک.
- ۱۵۲ له گه ره گئی هه رشه وهی سه ری پتاویکیان ده بری.
- ۱۵۷ (شیتیره که ی)
- ۱۶۲ گلۆله بن کیتله ماست.
- ۱۶۷ پیریژن و به ردبژیر.
- ۱۶۸ مه لای کتیب سور .
- ۱۷۸ دوژمنایه تی گورابه دۆستایه تی.
- ۱۷۹ هه وای ده ری چۆنه .
- ۱۸۰ هه وپتی که م بیژ و شیتیره که ی.
- ۱۸۱ هه لی نه دیری.
- ۱۸۲ که وله گویتلکه .

۱۸۲	کوره که چه له
۱۸۳	سه کول توپیاوه .
۱۸۴	خرچی چون ده خوا
۱۸۵	پیاوی نامه رد . ریوی گونانی ده خوات .
۱۸۸	خودای نه رزی .
۱۸۹	نه خواردوله سمیلان مه یوو .
۱۹۱	وای تی خیره .
۱۹۲	جوتیروکوپه زیپ .
۱۹۷	چویلکه وهی مسقال زیپ .
۱۹۸	خاچی نه رمه نی .
۱۹۸	مه یاس وتا قی کردنه وهی سی کۆگل .
۲۰۰	مه یاس ونه ججاپ .
۲۰۱	مه یاس .
۲۰۲	گویتلکه سور .
۲۰۶	تا هیر بوته جوتیر .
۲۱۳	باسیتک له مه لاره سول نه دیب .
۲۱۴	که چه لی که وان .
۲۲۷	(شیعری) که چه لی که وان .
۲۴۵	سله مان به گ .
۲۴۶	ماله که پان .
۲۴۷	حه زره تی موسا و کرم .

۲۴۸	مه لاسیمان .
۲۴۹	عه په بی چاک ده زانی .
۲۴۹	عه په بی زانیکی دیکه ش
۲۵۰	سولتان مه محمودونه سمه ری خال بارامی
۲۵۷	(شيعره که ی).
۲۶۸	ماسی دیمه ی.
۲۷۲	قوناغ گیتماغ .
۲۷۲	بیره وه ریک له سه ره شیره تی شیخ شه ره فیان
۲۷۸	قاژو . وړیوی .
۲۷۹	(شيعره که ی)
۲۸۰	چه قل و مریشکی پیریژنی .
۲۸۰	(شيعره که ی)
۲۸۱	پتیو . قاژو .
۲۸۱	(شيعره که ی) .
۲۸۲	پتیو . که له شیروسه زه زد .
۲۸۲	(شيعره که ی) .
۲۸۴	کوئروکه له شیر .
۲۸۴	(شيعره که ی)
۲۸۵	وینه ی کوئریک وکه له شیریک ی .
۲۸۶	پتیوی و مریشکی مه لای .
۲۸۶	(شيعره که ی)

- ۲۸۷ گورگ وړیوی.
- ۲۸۷ (شیعره که ی)
- ۲۸۹ ریوی وکه له شیر.
- ۲۸۹ (شیعره که ی)
- ۲۹۰ بانگ هیشتنی له گ له گ وړیوی.
- ۲۹۰ (شیعره که ی)
- ۲۹۱ ریوی کوستان خورشینه ی گه رمینی .
- ۲۹۲ (شیعره که ی).
- ۲۹۳ وینه ی ریویه .
- ۲۹۴ توتک وسه وتاژی.
- ۲۹۴ (شیعره که ی).
- ۲۹۵ وینه ی تازیه .
- ۲۹۶ بارگینی نه خوش.
- ۲۹۶ (شیعره که ی)
- ۲۹۷ چارویدای.
- ۲۹۷ وینه ی نه سپیکی.
- ۲۹۸ لی کولینه وه وپیش نیاریک له سه رپه ندی پیشینیان.
- ۳۰۳ ته واو بوئه م کتیبه .
- ۳۰۴ بانگاوازی بومه موخه لکی کردوستان.
- ۳۰۵ فه هه نگوک.

سُرَاتُ الْحَجْرِ الْحَمِيمِ

پاران‌ه‌وه

به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی هه‌م غه‌فووره، هه‌م شه‌کووره، هه‌م حه‌کیمه،
 هه‌م حه‌لیمه، هه‌م که‌ریمه، هه‌م ره‌حیمه، هه‌م ره‌حمانه، هه‌م لو‌قمانه،
 هه‌م قه‌هاره، هه‌م جه‌باره، هه‌م قه‌سیمه، هه‌م جه‌سیمه، هه‌م وه‌سیمه،
 هه‌م به‌سیمه، هه‌م شه‌فیعه، هه‌م سه‌میعه، هه‌م له‌تیغه، هه‌م زه‌ریفه،
 هه‌م مو‌بینه، هه‌م یه‌قینه، بی‌وه‌زیره، بی‌نه‌زیره، بی‌وه‌کیله، بی‌ده‌لیله،
 به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ئه‌وه‌موو ماوه‌پارو و ئه‌رز و ئاسمان، به‌هه‌شت و جه‌ه‌ننه‌م،
 مانگ و رۆژ و ئه‌وه‌موو ئه‌ستیرانه‌و که‌هکه‌شان و روحی بنی‌ئاده‌م و مه‌لائیکه‌و جن و
 په‌ری له‌نه‌بوی خه‌لق کردوون، به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی نه‌نوسراوی ده‌خوینیت‌ه‌وه و
 نه‌گوتراویش ده‌زانیت و هه‌چی لی‌په‌نه‌هان و ون‌نیه‌و به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ ئیمه‌ی
 توفیق‌دا هه‌تا بیناسین و ئیتاعه‌تی بکه‌ین. سه‌له‌ وات و دروود بۆ روحی پاک و پاک
 خو‌لقاوی ره‌زگاری ده‌ری عالیه‌می به‌شه‌رییه‌ت بۆئه‌و زاته‌ی پیشه‌وا‌ی ره‌سولانه‌ و شاره‌زا
 ده‌ری به‌ره‌ی ئاده‌مه‌، و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ شه‌فیعی رۆژی مه‌حشره‌ و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ به‌
 ئیشاره‌ی قامکی مانگی شه‌ق کردوه و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ دینی مو‌بینی ئیسلامی به‌ته‌واوی
 خه‌لکی دنیا‌یه‌ ناساندوه‌و دروودو سلا‌وبۆئه‌و زاته‌ی زۆر ئه‌مینه‌ بۆئه‌و خودایه‌. شه‌فیعی
 رۆژی جه‌زایه‌،

دونیا و قیامه‌ت له‌به‌ره‌ وی داندرایه‌،

به‌زار و قه‌له‌می که‌س ته‌عریفی نایه‌،

نیوی پی‌رۆزه‌و، بۆگشت مو‌ئمینین،

ئه‌حمه‌دومه‌حمود. مو‌حه‌مه‌ده‌مین «ص».

((به نیوی خوای مهزن))

خۆناساندن و ناساندنی باوکم

۱- ئەمن نیۆم: محی دینه، نازناوم: بهرشانه، نیوی بابم مام پەحیم و دایکیشم نیوی پورزەینەب بو. پێم دەلێسن «محی دین گوی پەرش» چونکە مەرحوومی بابم (بە دەرویش پەحیم گوی پەرش) ناویانگی دەرکردبوو.

بابم لە سالی هەزاروسی سەدو حەفتاو شەشی هەتاوی لە تەمەنی نەو و دوو سالی دا ئەمری حەقی بە جی هیناوە و تەرمی پیروزی لە سەرووست و وەسیەتی خۆی بە دەفە و زیکری بردمانەتە شێویە لە گومبەزی لە خزمەت حاجی شێخ سمانلی و حاجی شێخ ماری بە رزنجی کە هەردوکیان، ئوستادی بونە، بە خاکیمان ئەسپاردووە. مەجلیسی پرسەشی لە مزگەوتی حەزەتی ئیبراھیم و لە شاری پیرانشاری بواندرا.

۱- ئێمە بە نەتە و دەدە چینه وە سەرتایفە ی شێخ شەرەفیان. لە ئاوی کە و تەرو سەرم ساغلی لە پۆژئاوی سابلاغی بوینە، وەکی باپیرەگە و رەمان گێراویە تەو دەبی بە ملکایەتیش ئەو دو دێیە، هی بنەمالە ی ئێمە بووی، دیارە ئەو دەدە پێش دەسەلات داریوون و چەند ساڵیش دەزەمانی قادرئاغای ئیندرقاشی دا ئەو دوگە و رەپیاوانە ۱- مەروان ئاغا ۲- خەلسی ئاغا؟ گە و رەو ئاغای ئەو دو دێیە ی بوونە. جانا زانم هۆی لە دەستدانی ئەو ملکەنە چ بوە؟

بەلام وادەردە کە وێ لە ئەو زەمانە ی دابوە ئەگەر شێخ شەرەفی بوخۆراسانی بە زۆر. پاگۆیزدان، کە هەتاسالەکانی هەزاروسی سەد. هەزاروسی سەد و دووی هەتاوی. قەبالە کە ی لە لای یەکیک لە بەرەبابەکان هەرمابو، جا ئیستا نازانم، ماوہ یان نەماوہ.

۲- وەک هەمووخەلکی پیرانشارو شنو نەغەدە. و زۆر لە خەلکی سابلاغ و سەردەشتی، دەزانن بابم دەنگ خۆش، شاعیر و بووژیکێ زۆر ماھیر بو، شیعەرەکانی هەمو عێفانین، مەجازیم تێدا نەدیون، لە چەند شیعەران زیاتر. خوا یاریی خەریکی چاپکردنیان دەبم.

دایکم هەروەکوو لە شیعەرە کە ی دا ئیشارەم پێ کردووە، لە خزمەت (سەیدی زەنگیاوی) کە شەخسیکی زۆر گەورە و بە ئیحتیامە و خەلک دەچنە سەری بۆ نووبەتییان) نێژاوە.

پور زینه بی دایم کچی حاجی مه لاهوسیتی مه نگوپوه (حاجی) یه که مریدی پایه بهرز خوالی خوشبوی شه مسالیدینی بورهانی بووه نه گهر ته مه نی بریک چوته سرئی که متر هاتوته وه مائی هر له خانه قایه ده ماوه و خزمه تی خانه قاو ماله شیخی ده کرد. که یه که قورئان خوین یه که ری نیشانده ری مه نسووبه کانی شیخی بورهانی وه نه ستوی خوگرتبو. حاجی مه لاهوسین وه ختی خوئی له نیومه نگوپان وئاخره که ی زیاترمائی له که له کوکه ی و دولئی هه وشینان ده بو، که متروابوه به پولئی مه لایه تی ژیا بی هه ریه هیزی باسکی کاری کردوه ونانی خوی وژن و مندائی له ریگای کاروکاسپی وئاره قه ی نیوچوانیئی وه ده ست هیناوه . به لی، نیمه ش هه ریه فه قیریمان هیناوه ؟ بابم به درئیایی ته مه نی خوئی هه ریپنه چیتی کردوه هه همیشه هه ر ده ست کورت بوینه وه کو چیرانی کابرای و بریکیش خرابتر، زود پوزان واهه بووه نه نانمان هه بووه نه دوو نه جیگای ژیان ونه هیچ . ناوا به فه قیری به ختوی کردوین .

۲ نازناوی بابم له شیعره کانی دا «عاریفی» و «گوپره ش» دانابو .

۴- نازناوی خوم له شیعره کانم دا (په ریشان) داناهه ، که چی که مترم ده نه وکتیبه ی هاویشتونه و که لکم له نازناو وه رنه گرتووه له چه ند شیعران زیاتر .

له شیعره کانی نه وکتیبه ی دائه وه ی بیره وه ریکم هه بووه ؟ له جیگای تاییه تی خوئی دا نووسیومه ته وه ، وئه وه ی باسینشی لی نه کراوه دیاره هیچ بیره وه ریکی تیدانیه و؟! ته نیابولیک نیزیک کردنه وه ی، ره دیف و قافییه ی شیعره کانه وبه س؟؟ .

۵- نه و داستان و قه یاتانه ی نویسومنه ته وه زیاتر له سه دا نه وه له خوالی خوشبوی بابم گوئی لی بوونه ، چونکه بابم ، جگه له شاعیری وده ننگخوشی و بوئیژی، بیریکی نه وه نده تیژی هه بوو، هیچی له بیرنه ده چووه . که م به یتیش هه بوه نه یزانیبا، نه وبه یت وگوتنانم هه موی له بابم گوئی لی بوونه « زه بیل فرۆش »

۱- شیخ فه رخ ۲- عه بدوپره حمان ۳- محه مه ده نیفه ۴- پاییزه ۵- حه یران ۶- سه عید و میرسیوه دین ۷- ئازیزه ۸- لاوکوو ۹- سواروو ۱۰- گوئی گوئی ۱۱- به یتی قه شه م شای

۱۲- کاکه میروکاکه شیخ ۱۳- حاتم ۱۴- له شکری ۱۵- کاکه مه م و خاتوزین ۱۶- برایمۆک ۱۷- لیلی ۱۸- ئیسماعیل نامه ۱۹- ناگه هان ۲۰- قه تاره ۲۱- نماي نماي ۲۲- به هاره ۲۳- وه مووچۆره شیعیکی عیرفانی ۲۴- ورده ناههنگ به گوتن و به دهنگ.

جا ئه من له کاتی مندالیم هه تا بایم کۆچی دوایی کردوه هه رچی به قسه ش بوئ گیزومه ته وه، هیچ له بیرنه چۆته وه هیناومن نووسیومن و ئه وهی توانیومه کردومه ته شیعر، خوا یاری ئه گهر مه رگ مۆله تم بدات له داها تودا ئه وداستان و قه یاتانه ی دیکانه ش پاش کۆکردنه وه وورپک و پیک کردنیان چه ندی کراشیعرو، یاده ناهه ربه نه سر ده یان نووسمه وه ، ئینشائه لالا هوو ته علاو پیش کیش به خوینه رانی خوشه ویستی ده که م.

مام ده رویش ره حیم گوئی ره ش ده وهختی شیعر خویندنه وه و ده فقه لیدانی دا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشه‌کی

حه‌مد و سه‌نا. بۆ‌ئو خودایه‌ی که که‌سی بی‌که‌سانه، که‌سی له‌ پهنگی نیسه و ناگای له‌ هه‌ستی مارو می‌رووی هه‌یه‌ و پارزی پزقی هه‌موو جو‌له‌ وه‌ریکیه‌ و که‌سیشی بی‌به‌ش نه‌کردوه، هه‌ر وه‌کو خوالی خو‌شبوو سه‌عدی شیرازی ده‌فه‌رموی :

ای کریمی که از خزانه غیب گبر و ترسا وظیفه خور داری
دوستان را کجا کنی محروم تو که با دشمنان این نظر داری

خۆم به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم ئه‌و هه‌له‌م بۆ‌ په‌خساو تواینم ئه‌و چه‌ند لاپه‌ره‌ پیش‌کیش به‌دۆسته‌ خو‌شه‌ویسته‌کانمی بکه‌م به‌لام به‌رله‌ هه‌مووشتیک داوام ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م پیشه‌کیه‌ی بخویننه‌وه‌ هه‌رجۆره‌ که‌م و کو‌ریه‌کی هه‌ی بی‌ت نکایه‌به‌گه‌وره‌ی خۆتان بم بورن یاده‌نا‌به‌نوسراوه‌ پیم‌ رایگه‌بینن چونکه‌ هه‌چ شتیک بی‌که‌م و کو‌ری نابی ئه‌وه‌ش ده‌زانم و ده‌زانم ئه‌گه‌ر چه‌م نه‌نوسیا که‌س په‌خنه‌ی لی‌نه‌ده‌گرتم و باسیشی نه‌ده‌کردم. چونکه‌ ئیوه‌ی به‌ریز باشی لی‌ حالین و ده‌زانن نوسین زۆر زه‌حه‌مه‌ته‌ به‌تایبه‌تی بۆ‌که‌سیکی که‌ به‌زمانی زگماکی خۆی نه‌یخویندی‌ت و نه‌ی نوسی‌ت ئیستاش بنوسیت!؟

په‌خنه‌کان به‌ئو ناو و نیشانه‌ی که‌ له‌ناخری ئه‌وکتیبه‌ی دا نوسیومه‌ بۆم هه‌واله‌بفرمون. زۆر زۆرسوپاستان ده‌که‌م.

په‌خنه‌گران زۆربه‌یان ده‌بی‌ خوشکه‌کان بن. ده‌لین بۆ‌ده‌بو‌بنووسی‌ فلانه‌ژنه‌هه‌بو‌ه‌ و ده‌لاله‌که‌ی فی‌ری کردوه‌خۆی نه‌خۆش کات هه‌تامی‌رده‌که‌ی بنی‌رتی‌گه‌ لاخ‌رنو‌کان ولانی که‌م دو‌رو‌ژان له‌ مالی‌ وه‌دو‌ورده‌که‌ویته‌وه‌.

یان بلین بۆ‌ده‌بو‌بنووسی‌ له‌فلانه‌ماله‌ی کابراژنه‌که‌ی له‌کوله‌که‌ی به‌ستبوو لی‌داوه‌ له‌سه‌رکاری ناحه‌زه‌تاده‌لاله‌که‌شی دمی بپاوه‌یان فلانه‌ژنه‌بۆ‌ابوه‌فیه‌رانه‌ژنه‌بو ... چونکه‌ هه‌رلای ناحه‌زه‌که‌ی ده‌بینن و ده‌خویننه‌وه‌. ئه‌وه‌ش شه‌رتی ئینساف نیسه

ئه گه روایی هه ر لای ناحه زی ببیندری و لای جوانی چاوپوشی لی بکری.

لای دیکه ی ئه وهیه ،ئه وقه یات ونه قل و حیکایه تانه که کوتراون ئه مانه تن و هه موشیان دیاری کراون پیاو چۆنی گوئی لی بووه ده بی هه رئاواش بینوسیته وه که م زیاد کردنی ده بیته هوئی سه رلی شیواندنی خوینره ،وخه یانه ت به فۆلکلۆری کوردی وزمانی ره سه نی نه ته وه که مان ، جگه له وهی کاره که ش بی بایه خ ده کا ،دیاره که م ووزۆریش هه ربووه هه رده ش بی چونکه ئه وانه سینگ به سینگ هاتون وکه متریش وابوه له زمانی که سئکی خوینده وار وه نوسرابیته وه .پروانه توحفه ی موزه فه ریبه ی خوالی خوش بوما موه ستاهیمنی ؟ئوسکا پمانیکی ئالمانی کوردی نه زان وله زمان رحمان به کری بی سه واده وه نوسراوه هه رچه ندمام رحمانی مه رحوم خزمه تنیکی زۆرگه وره ی به فۆلکلۆری کوردی کردوه وجیگای ریزو حورمه ته .

ئه وجار ؟ دیتوته چۆن ته عریفی حه بیبه ی ژنی میرزا برایمی کراوه ئه گه مه ردانه قۆلی له تۆله ی هه لمالیوه وای خواجه حه سه ن به سراپی ،ته نبی کردوسمتی مۆر کردوه و کردوشیته پیاوی خۆی به پیی کاغه زو به لگه هه تا بمینی پیاوی ئه حمه د ئاغای کوستانی بی ،

یان ئه وژنه ی تۆله ی میرده که ی کردۆته وه وکه پوو لوتی ریزگه کانی بریون ودوایه ش بۆته ژنی مه میتندی ویاخوازی چۆن مه لا وه سیمی له خۆریاو کردو چۆله مه بشکیئیشی له میرده که ی بردۆته وه .چه ند وینه ی جوانی دیکانه ش ئه وه له به رچاوه .

چاوشم له وه ی نه بوه هیرش به رمه سه ر چین و یان ته به قه یه کی تایبه تی . یان خوانه کاخرایه یان بلیم .ویستی من زیندو کردنه وه و وه بیرخستنه وه ی لی زانی و بویری رابردوی نه ته وه که مان بوه . هه رچه ند به داخه وه ده بی بلین له راست ژنان راکه نیوه ی کۆمه ل پیک دینن ،هه موشیان دایکن یان ده بنه دایک و جائیمه ش ئاوابسه دایکمان هه لا ده لین و هه میشه وه ک بوتیک ده یان په رستین و به راست ئه گه ر لئی وردبینه وه و تیی فکرین ،دیسانیش که مه بو دایکان ! به حه ق رابردویه کی زۆر تاریکمان هه یه ، نازانم ئه و دایکانه چۆنمان لی خوش ده بن یاخواونوای خوی هاوار.

یه کیك له وینه جوانه کان ژن به ژنه یه؟؟؟..

پهنگ بی بوخوم وه بیرم نه یهت، ئیوه پیم بلین کام کوپو کچه به دللی خویان پیک گه یشتونه.

کامه کچ ویزاویه تی بللی نه من میرد به کوپری فلانه، یا به فلانه که سی ده که م چه ندجار ئیوه دیتوتانه کچیک که زورجوان و خوین شیرنه، ده گه ل کوپیکی له خوئی خوین شیرن تر و جوان وله به ردلان تر، پیک هاتونه له جی ژوانی یکتریان دیوه له ماچ و موچیش بی بهش نه بونه و، ناره زویان نه وه بووه. نه و دودلداره پیک بگن و بیبه هاوسه ری یه کتری و نه به نه وهیوایه ی رۆژ ژمیریان کردوه، که چی کوپه که؟ یان باربه های نه بووه یان فه قیرو هاوشانی نه و کچه ده وله مهنده ی نه و کچه ناغایه ی نه بووه، نه یانداوه تی. دیسانیش هیواکیان هر هه بووه رۆژیکی شستیکیان بوپره خسی. که چی ده بیندری شه ویکی چه ندکه سیك له ماله بابی نه و کچه ی وه ژورده که ون، مه لاشیان نه وه ده گه له، پاش چاخواردنه وه یه ک کچه ی بانگ ده که ن وپی ده لاین، نه وه له فلانه؟ یا له کوپری فلانه که ست ماره ده که یین!!

نه و کچه وه ک له بانیرابه ریبه ته وه پیی وایه چونکه نه وه ستر مانه قه ول و قهراری ده گه ل کییه و له کیی ماره ده که ن؟ نه وه ی به دللی خوئی هه لبزاردوه کییه؟ و نه وه ی ده لاین، لیته ماره ده که یین، کییه؟ به دگوز؟ خوین تال و ناشیرن. به لام ده توانی چ بللی؟

ئاخر نه وه خوشکه که ی ویش له کاکت ماره ده که یین، دایک و بابی و خوشکی گه وره ی روی تی ده که ن وپی ده لاین روله کاکت نه وه عومری گه یشته چل سالی، که س میردی پی نه کردوه، خو نه و کچه به دبخته ناتوانی هیچ بللی ویا بللی نا. یا بللی خوشم ناوی، جاری سه بریکی ده گرین؛ چونکه خه نجه ری له سه ر حازریوه و، جابه ناچاری ده بی بچیته لای مه لای و بللی نه من رازیم و ژوریشم خوش ده وی هه تا ماره بکری؛

ناو اماره کراوه و هه مو ناره زوکانی بونه ته خه ون و خه ونه که شی تاوا لی هالۆز بووه.

گه وره به چوکه؟؟ و بهر خوین؟؟

کوپر کچیک پیک هاتون ده نیریتته سه ری، بابی نایداتی و ده یکاته هه لاهه لایه ک
مه گه رنه و خودایه بزانی، ده لیّ بابه نه من کوپم هه یه، ژنم بوکوره که م پیّ نایه جائه گه رکچی
ججیلّیان هه یه بابیّ هه تارن به ژنه ی بکه ین، نه من ژن به ژنه ی پیّ ده که م.

به لیّ پاش هاتن و چونکی زور پیک ده که ون چونکه کابرا چاره ی نامینی و ده زانی
له ده سستی ده چیتته ده ری،

نه و کوپه خوشکیکی له سه ر پشته لانکییّ هه یه. دینن نه و به سته زمانه ی له یپاویکی
به سه روسیما ماره ده که ن، خو هه تا نه و منداله ده گاتی، کابراش ردینی سپی ده بی،
چاوه ره نه و منداله بیّ تاوانه ی بده به کابرایه کیّ به سه روو سیما و ردین سپی.

یان کچیک به ناچاری به زور ماره کراویا؟ .. په دواکه وتوه، کابرای ده حه ولان ده گرن،
گیشه ی لیّ ده سوتینن، ریگای پیّ ده گرن، بلا م کابرا کچی گه وره ی نیه دینن تاوا مندالیکی
ده که نه بهر خوین و هیچ بیریکی لیّ ناکه نه وه. نه گه رتوشی کاریکی گه وره و نه و به یینه یدا
وه کو پیا و کوشتن و ده ربه ده ربون وزعیکی زور ناخوش و چاوه پوان نه کرا و ده بن وشستی
واخه رایبان بو دیتته پیشیّ و تازه ش به په شیوان بونه وه چاره یان بوّ ناکریّ و؟ وه ک نه و
باسه ی پیشتر ماره ی ده که ن و هیچ بیریکیش له دلیّ نه و کچه به ستر زمانه ی ناکه نه وه؟؟.

به پیویستی ده زانم هه روه کی له ئینسانانی زانا و باوه ریپیکراوم بیستوه گوتویانه؟؟!

زور که سیش نه و باسه یان دوپات و چه ندر کدو ته وه، نه منیش باوه پم هه روایه تاوانی ته واوی
نه و سه ریه سه ره و، نه و زولمه گه و رانه و، نه و نابه رابه ریه ی ده زه مانه کانی پیشودا پویان داوه؟
له نه ستوی گه وره گه وره کانی نه و کاتی بووه؟ چونکه مسکین له که م هه تا زورده نه و زه مانی دا
هیچ ده سه لاتیکی نه بووه، ته نانه ت له ترسی میروده ره به گه کان، نه یویژاوه زمانیشی بگریّ؟

هه تا بلّی واده که م و، و انا که م؟

خوین کوزاند نه وه؟؟

هر نه وجوره ژنانه بنه گرتو نه بونه، ره دوده که ونه به لئی، ماله کابرای که ژنیان هه لگرتوه ده حه ولان ده گیرین، کلکی گامنیشیان ده برن، سه روگو یلاکی چه ند که سان ده شکئی، چه ند جاریش ریگیان پئی گرتون، بویان نه گیراون، نه وماله کچیکیان دیناده کرده به رخوین یا خوین کوزینه وه، جل و بهرگ ده کراو؟ لیره هیچ مافیک بوژنی بهرچاونه ده گیرا، ده یان برد. ده ماله کابرای ژن ره دوه که وتویان داویشته که دوژمنیشیان بو، به نه وجوره ی خوینیان پئی ده کوزانده وه و به لام نه و بیره یان نه ده کرد، که نا وره لده کراوه؟ نه و کچه جوانه، نه و کچه بی تاوانه، ته وای هیوا و ناره زوه کانی هه لئوه شیننه وه بی نه وه ی کابرای دیبی، ناسیبی و دوژمنیش بیت، بیده نی، بویشی بده نی له گه لی بنویت و ببیتته هاوسه ری نه ی نه و کاره ناحه زه ی؟ له نه و کاری وا دورله ئینساف، چ ویژدانیکه نه و کاره ی قبول کردوه. چ غیره تیک ریگیای به نه و کاره ناحه زو دورله هه مورپنگا و پره سمی مه زه بی ونه ته وایه تی و مرؤفایه تی داوه، هه رنه و وجوره ژنانه بونه، به ژورماره کراو، گه وره به چوکه، به رخوین (خوین کوزینه وه، سه رخوین وچی وچی) وه دوا ی نه و کاره ناحه زانه که وتونه، و هیچ ناحه قیش نه بونه، و سه رنه نجامی نه و زولمانه، و لامیکی به نه و وجوره ی دراوه ته وه مالم قه بره هه ق بونه. به لام به خوشیوه. نه و پونه و کاره ناحه زانه زورکه م بونه و، ژنی به میرد. ره دوانا که وی و هیچ مه لایه کیش مندالی چوکه ماره ناکات؟

نه دی نه و پوو. نه و پووش کاری ناجوانی دیکه ده بینرئ نه ک به شیوه ی پیشو؟: وه کوو؟

حاجی سیمان دیاره به نئوی باپیره گه وره مان کراوه،

کیزئیکی بوکوره که ی خواستبوو! : نا ! نا ! باشه ده ی بابونه وه که ی بی !

ناخر کوپی چوکه به تاییه تی نه گه رله ژنی ناخری بی زورله کوپه کانی دیکه خوشه ویست تره ! کوا نه وه کاره ، بویه ده لیم پینج سه ت هه تا نه بیته دروو ده نا له سه ر نیوه ی ملک و سامانه که ی خو ی ماره کردوه !

که چی ملک و سامانی نه و مامه حاجیه ی به که س حساب نا کرئ ،

دهی به لکه کامپیوتیژیکی هه ورازتر له کارخانهی بیته ده ری و حیسابی بکات .

جیا له وهی چه ند بلیم چه ندان ماشینی بۆماره کردنتی ده رییه کردووه ؟

باشه مامه حاجی کورپو کچ فرقی چیه هه ردوک له جه رگی خۆت نه بونه !

ئو هه موو خه رجه ی بۆکوره که تی ده که ی ! ئه وه ئه گه ر کچه که ت به میرد . دا ؟

بی ئه وه ی بزانی کابرای کچه که ت داوه تی هه یه تی یا نیه تی ده له ی ئه من جه یازی

ته واوم ده وی و کاره کائی خۆت نایه ته به رچاوا ! کچه که ت به جه یازی کابرای ده پازینتیوه ،

ئاخر مامه حاجی گیان هه رنه بی پینجیگی بۆکوره که ت خه رج کردووه بۆکچه که تی خه رج که .

نازانی هه رچه ندی بۆکوره که تی خه رج که ی وبۆکچه که تی خه رج نه که ی وه رئاوا

به پولی بابی زاوی بپرازینی وه یا بی حورمه تی وه ک به ژن دان و به رخوین یا سه رخوین

و باربه هاو له باتی ژنی به میرد بیده یه دوزمنت ؟

دیسانیش هه ر کچ له کورپی به روحم و موحبیبه ت تره !

زۆریش وه وه ی ده چی به چاوی خۆشت دیبت ؟

یائه وه موزیاده خه رجه ی و کاروانی ماشیتان و چاوه ش و گه له کۆیی و به زم وه لالا

و به کلۆپول خه رج کردن و چی و چی فکرت له جیرانه ره ش و پوت و فه قیروبی پوله که ت

کردۆته وه که هه چی نیه ؟ بم بوره هه چی دیکه ت سه ر ناھیشینم !! ؟ ؟

تیبینی ؟ ؟

ده بی ئه وه ش به باشی بزانی هیندیک شت گو تراوه ، نوسراوه زۆریش جوان و به چی

بوه ، هینده ش وه پاستان چوه پیاو وای باوه پ پی کردوه ، وه خت بوه سویندیشی بۆبخوا و

بلی ، ئه وه ، قسه لی کردنی ناوی ، راست و بی درۆیه ؟ به لام ، ئه و نه قلّه ، ئه و قسانه له پوی

ته جروبه یه وه داندراره و یچوه و نا کرئی بلای بی شک پوی داوه ...

به عزه شتیک ده نه سری دا هه یه وده شیعر ی دانیه یا که مه . له ئه و باره یه و ، تکایه بم بورن .

جل و بهرگی کوردی

په روی برینی جه رگی بیا وم
 هیوای دواروژی نیشتمانسه که م
 نه بیه نیشانه ی تیری ئه م وئه و
 سمیل تاقنج بی پترم پی باشه
 له گه ل که راسیک پرئیشتیا و به له ز
 جاسورانیا نی بیه جوت به رده وه
 پیشو لدار دهره ی به رپشت وده ستی
 خـ پوقوله ریشوی ده ناجامانی
 یاقوله باله که ی قوته ی هه ورامان
 خو مائی دولاغ خو هه ربه لاشه
 ده سکی بوچاکه ی جا کواده ویری
 دیار دی پی وکوژه کاتی چویه پراو
 ده لئین زهردوویی وده رده ولا ده با
 خوت مه گنخینه وخیرازینی که
 دیاریه که ی ته مال زیاتر بستینه
 ماندویتی ده رکردنه و جار دایکه وه
 لای رۆژ ناوا یه بگره گوی سـ وانه
 له پئنگای کانسی بنگیوه گراوی

هو لوی کورد م هیزی هه ناوم
 چرای پ وناکی کورد وستانه که م
 به یانان نه شی زوههستی له خه و
 گويزانت تیزکه وپیشت بتاشه
 رانک وچوخه له ی شینکیکی مه رهن
 سپی بی وه کو به فری یه کشه وه
 له چیتی گول ورد پشتیند ببه ستی
 عه سه شه دیکي مودموکریانی
 په سته که سوری دابی لای خو مان
 شه مامه به ندی یا هرکه لاشه
 خه نجه ری ده بان له شاخی نییری
 له به رخنه رت کیردی تیز کراو
 ده سحییکی زهرد عه سه له کاره با
 برۆسوی کویتی و تیرئالیکی که
 سه رپاوی بگره وشینه ی هه ستینه
 هاتیه وه نه سپی بگریه به جاله وه
 به نه و داب وپه سمه به نه و به رگه جوانه
 برپوانه ورد و رده سیله ی چاوی

کاتی پیری

په فیقان ریگه یه ک بو. دله ی په شیوم
 ده بینی چون له شی پاک داچوپاوم

به غه فلهت تا به که ی ریگا بیپوم
 نیشانه ی دیشه باری سه ردولپوم

دله ! تا که نگی خویناوی ده نوشی؟
 ده نالینم له سه سرپهت دوری له یلا

وه بیرخوت بینه وه پوژانی خوشی
 به تاسه وه ره گریان و په روشی

سه رم داییم ده سوپی گیژو ویژم
 له ناخر ساتمه خه م هه ن له ده وره م

له چاوم بی وچان نه سرین ده ریژم
 به شم وایه و که هه رتالی بچیژم

که ل و په ل بون ددانی شال و والم
 نیه ریگه ی روناکیم له م جیهانه

نه وه ی ماون له ده ستانیتان ده نالم
 برپوم بو کوئی له ده سستی ژینی تالم

نیشانه ی پیژییه پشتی چه ماوم
 که هه ستم جی که کم جاریک بگورم

به بی هیژی و به جهرگی هه لکزاوم
 ده فیژی و ده مکه وینی قاچی خاوم

پشوسوارو نه خوش، نوساوه ده نگم
 دلم ریگه ی نه وین ده بری نه گهرچی

به لادادیم وه کوسه رخوشی به نگم
 زرینگی ی گویم ده دا ناوازی مه رگم

به هه رلادا برپوم هه ر بو نه مانه
 له لای دیشم خه م وده ردی زه مانه

بؤ باوکم

وهك شه م سوتابوی له پئی ئه وینت
 به نه غمه خوانی وئه وده نکه جوانهت
 ویردی زمانت، شه و تا به یانان
 هیند زوره و به کس ته عریفی نایه
 کوا، کئی ده توانی بیخاته ئه ژمار؟!
 خه لقم نه ده کرد هیچ با هر نه با
 هیمداد ده خوازین به یاهوکیشان
 ته ریفهت له شنۆده ست پی بکاته وه
 خزمهت شیخانی ئه و خانه دانه
 وه جوشت دینان به ئه شعار و ده ف
 غه فلهتت نه کرد له پۆژی مردن
 وهك حه ق په رستیک له ریگه ی پونت
 هه ریویه ش بی ده نگ کردت مال تاوا
 بو عه بدانی خوی چهند فریاده سه
 چون داندراره لی خو شبون، به خشین
 هیچ کس نه بینئ ئه و پۆژی تالم
 پونیش ده بینری و بیروه سستی تو
 ناعیلاج ده بی و ده بی لیم خوشبی
 رهزا و په حمه تم له دایک و بابه

بابه! پی م وایه له ماوه ی ژینت
 دهنگی گریان و ناله ی شه وانهت
 به مه دح و سه نای ئیزه دی مه ننان
 گه وره یی و پوحمی ئه و پادشایه
 ری زو حورمه تی ئه حمه دی موختار
 وه حی رایگه یاند: له بهر تو نه با
 شاعه بدولقادر مه ولای ده رویشان
 شیخ نیزام ئه الدین پاش کانی که وه
 له حه لقه ی به زمی ئه و عارفانه
 ناوال مریدان دانیشتن به سه ف
 به و زمانی حال زیکرت پی کردن
 به پی زانین ووه سف و بوچونت
 حه یف نه ناسرای وهك ده بو ناوا
 باوه به و خو ایه ی که سی گشت که سه
 نازادم نه که ی تو به دل و یه قین
 کسارم دژواره و هاوار بیسه مالم
 به زه یی و هه مو خو شه ویستی تو
 ناخوازی ته نگ وچه له مه م توشبی
 خو اش فرمویه تی هه ربه و حیسابه

بۇ دايكم

دايە لەو ھختەي كەبويە دايك وماندو، وشەكەت
 شەولە پوژماندوتر و ھەرنەتبوكاتي خوشي قەت
 بو بزيوي حالي ئيمەي زار ئە لەو پوژەپەشە
 قەت نەبوي غافل لەخزمەت ويستی خۆت بوئەوبەشە
 ئەركي خۆت ھيئدە بە دلسۆزي وەكو دايك نواند
 تاتەم و تۆزي نەھاتي و نيكبەتي ئيمەت پەواند
 ئارەزوت بو بيتە بەر، داري ئوميدت بەلكە تۆش
 ليی بخوي لە بنی بنوي تا زۆر بيینی خەوتی خوش
 داخەكەم كۆزت بە ساوايي بەجی ھيشت ئەي دريغ
 كۆمەليك پەنجت بەسەر بابدا بەجی ھيشت ئەي دريغ
 بو بە ناسۆر تا دەمی مردن، برين ھەر مایەوہ
 كۆچي دوايي تۆو شەھيدم بۆيە ھەر دەكولايەوہ
 بووشەھيدەي ويستی تۆويستی ھەموخەلكي دەويستی
 بوو شەھيدك دەنگي زولم و زۆروزۆرداري دەبيستی
 بوو شەھيدەي گيانی خوي دانا لە سەر خاك ولات
 لاینەدا، پيگەي بپي تاكو سنوري سورخەلات
 بو دەبولەو سەرزەمينە، بوو برينەي مەلخەميك
 كەس نەبا بوي دابنابا و مەنەي گريان با دەميك
 تا قيامەت با بەيني مایەوہ ھاوار بە خۆم
 با لە جيگەي شادمانيم دەرد و ھەسپەت، غەم بخۆم

کواچ ئه ولادیک له ده سستی دئی ئه مه گ بیئنی ته وه
 نا ئه وه بۆخۆی " به لام با دایک و باب بخوینی ته وه
 خو به برۆای کهس نه بو هینده بزه و غه م خۆری تو
 سه دهه زار ره حمهت له قه برت، پرله نور بی گۆپی تو

ده ئه وچه ندش یعرانه دا، ناله و په رۆشی باو کم بوه بۆله ده ست دانی رۆله ئیکی ئاواقاره مان
 ونه ترسیک وه کوکاک عه لی گوپره شی وهیچ دلخۆشیکی نه بوه، هه تا کو؟ شوپش له ئیرانی
 داری داوه سیبوری به هیچ شتیکی نه ده هات؟!

بۆ کیوه به ناویانگ و سه ربه رزه کانی پیرانشار

شاره که م، شاری پیرانشاره که چند جوانه دلم
 هه مو خه لکی که ده لئی خونچه یی خه ندانه دلم
 دیمه نی تۆم هه بی بی باکم له بون و له نه بون
 دور له تۆ مه مله که تم پی وه کو زیندانه دلم
 ناوچه که م مامه ش و لاجان و گه ده و به رینه یه
 به ری پیران و نه لئینه و به ری میترگانه دلم
 کیوه کانت به قه رای ویستی هه مو ئازادی خوا
 به رزه سه ریان تۆده لئی سه رله سه ر ئاسمانه دلم
 تۆله سه ردوندی چیای ئه سته می قه ندیلی مه زن
 جوان و خوشتر له هه مو باغ و گولستانه دلم
 قه لاتی شای ئه ری ئه ی کیوه له میژنیه که مان
 خاوه ری وه ک سپی سه نگ سه روه موکریانه دلم
 کانی خوای به رقه د و لاپالی هه تا قوچی قه لان
 وورد ئه گه ر بیته وه بیرت، خو په ریشانه دلم

* * *

کئوی قه‌ندیلی

باسی مهنتیقه ی پیرانشار

چه ند مال زه رگه تن، دوی کۆنه خانه
 تی کۆشان هه مو، ویکرا له و ده وره
 نیوه که ی خوشه، باس ناکه م چیدی
 پیایوی به هیز و، گه وره ی لی ژیاوه
 هه روا دلسۆزی، بو دایک و باوان
 بو میوانانت، هه ر خانه دان بی
 به پاکی و مه ردی، ناشی ده غه ل بی
 له م به ره؟ یاخو، له گه ل پیرانه؟
 که نده قولانم، خه راپه ی ناوی
 گه نه دارناخر، دوا ی به رکه مرانه
 نه کوپیت که ون، به به ردوگاشان
 بابارگه و بنه ی خوئی، له لا بیخم
 خو گه پله سه نیش، گالته ی لی خوش بو
 لای سهیدی شه هید، دایکم نیژراوه
 ئه و قه ره خدره کوا راستی ده لی
 خو له قه ر و چاویش، زۆر باری باران
 ده ورانی لویش، لی گی شه او مه وه
 خو ی ته رخا ن کردبو، بو کاره ی به کسه ر
 تا بناغه ی عیلم و، دینی دابریژی
 له لای زانایان، ده رسم خویندوه

شاره که م پۆژیک، نیویان نا خانه
 عیلی پیرانان، به چوک و گه وره
 خانه یان نیو نا، پیرانشار ئیدی
 شارم به و نیوه خوشه ی، ناسراوه
 بیشکه ی پاراوه ی، زۆرگه ره پیایان
 پیرانشار! یاخو، هه ر ئاوه دان بی
 لاجان به هه شته، مامه ش ده گه ل بی
 کوا کاسه که ران، ناوچه ی لاجانه؟
 گرداشه وانه و، له گه ل پکاوی
 لاوینه و ئه و جار، گرده گۆرانه
 خو تۆنابی بچی، بو خری به رداشان
 له که نده قولان، له لای مام شیخم
 بو وه تماناویم، دل به په روش بو
 سالی بیست و نو، ئه له و زه نگیاوه
 له دایه شیخی، هه تا توژه لی
 له سنجه لی ژا، بو شیلم جارپان
 گرده بنم زۆر جار، لی گی گه رساومه وه
 کاک مه لاقادری، زاناو تیکۆشه ر
 مه لای ئاوی و، هه م بو پیش نو یژی
 هه رگیز نامری و، زانا زیندوه

دەي؛ باگرداسيش، بيتە نيو پىزى
 ريكيان خەينە ۋە ۋە، دەگەل خورنجى
 كانىە زەرد، كىلى، كورئ، سەيداۋى
 د و كە لىكە كوكە، شىۋە برسۋىكە
 ۋەك ئە ھە دەغە رىب، لە جىي خۆى ماۋە
 ۋەك لگەن بە لا، كوا دا بۆم ھە لئە
 دەشت قورئ بانگ كە، بۆدە نىگت نا يە
 گەرگولى خوارىم، پوى دە قە سرىيە
 جىي خۆش بۆ زستان، ھەر كانى باغە
 دەگەل بايزاۋى، دىتە سەر پىيە
 ھەر ملكى وئ يە، تا سەر يىنچاۋى
 بىرى نۆر تىزى، لى بو، تۆبزاۋى
 گە لىك ھاتم و چوم، لە و شۆزە نىگە
 لە گردكسپيان، با قورئ بشىلى
 ۋە كو ئە ندىيزى، سەر رىگاۋبانە
 تۋانىش نىۋىينىن، لە گەل جە لئىانى
 برىنى جەرگم، دە بىرژتتە ۋە
 دەنا دە زانم، شىخ دلى دىشى
 گويزى كاك مە لا، زىۋوكەى پىر ميوە
 بۆ گردى كاۋلان، بۆتە كىۋى تور
 لە بىرتە سىلۋى، چە دناخۆش تى شكان

كىلە سىپانم، بن بەردى گويزى
 خۆ زىنوى ئىنجيان، دلى ناپەنجى
 سەر شاخان چۆلە، ئىدى پىي ناۋى
 بە لى ھە وشىنان، بازپگە، د لىكە
 ھەر لە سەر شاخان، ئە ۋ بابە كراۋە
 بە غە لئە غە لئە بوم، لە ۋ حاجى غە لئە
 لە سەر بليندەي، كانى مە لئە
 ھومام بۆ گەرگول، كوا لە سەر پىيە؟
 جىي دە ۋە مە نندە، ئە ۋ كانى بداغە
 شاۋە لە داخۋا، ئە ۋ گەرگە دىيە
 پە سۋى شارە دىي، بيانوشى نا وئ
 لە كانى شكە وتى، ھىندە خۆ ماۋى
 ھە بلەس! كوندرى، بۆ ۋا بى دە نىگە
 لە پەي بە لە بان، بى شە ماى كىلى
 دە تۋانم بلېم: ئە ۋ گردكشانه
 دىي سەرۋكانى، ھە تا سۋفېئانى
 با بە گو ر گورم، ۋە بىرد تىتە ۋە
 بابچىنە كولىچى، لاي مام دە روئشى
 ۋە كو بە رىنە، كوا لە كوئو د يۋە
 ھە رۋە سەر كە ۋى، دە چىيە گردە سور
 سەرسە ۋز و بە رزە، بە ھاران ماشكان

خالدارجیی سه یدو، شال و سه رکه سکان
 هه واره بیمان، زور له سه ری یه
 نیستا زور ته بان، وه ک لیسی ده زانم
 دریکه ش جیگای، خه فه تباره که م
 بندریش جار جار، جیی به له کچاوان
 ئه گه رتوان ده خووی، بچوخوا جالی
 له کوته لاجان، گولاویش بئون دی
 له گردیمخانی، هه رخو مه بزئوه
 زیدان زیادنه بوه، کوا ئه وه ش کاره؟!
 داری ئومیدی، بو دواروژ چه قاند
 ئیمنا باد نه وسال، چه لتوکی ده کات
 نه منجی داخوا، پازیه به وکاره
 بابچینه ماسیان، د و قولاپان باوئی
 قه مته ریش هه روا، له گه ل ته مه رچیان
 ماویه و له بیریه، ره فیقی کونی
 له کانی شکه وتی و، گرد ره حمه ت پاوه
 ئاوخوا رده وکه زپه ر، بوم به په روش بون
 ده رویش و سو فیان، بیینی و پیک بیخی
 قوباد به گیانه و، د وایه د وچومان
 بو شیت و شوران، دیسان ته رده سته؟
 ئه له ئه و گه زگه سکه ی، زور باری به لا

هه مز او وشیت بوم، بونیوقه دته سکان
 کوا پیره کانی؟ قوبیه له کوئی یه؟
 به رده قه ل جیگای، دوا زده حاجیانم
 هه بله سی پیران، جگه رخواره که م
 کوا که له کین بو؟ نانا نا ده لاوان
 مه لانا وده لیش، خوی لی هه لمالی
 له قسقه پانی و، یان کاسوره دی
 خو لیک نیز یکن، گه زگه سک و زئوه
 ما وه سی گردکان، شیناوئ شاره
 جه ران خو پیاری، گه وره ی پی گه یاند
 چیانه و سوغانلوی، هه تا کو قه لات
 قه لاته ره شی و د یلزی له بناره
 له ناوچه ی پیران، د یی باد یناوئی
 چوله قه لاتئ، موتاوئی گوتیان
 به ری میرگانم، کوا ره نگ و بونی
 گردشه ی تان، بی کوس، دوا باد یناوه
 گرد با ساک له گه ل، کوئی یاران خوش بون
 جیی شیخ و مریده، ترکه شی شیخی
 ترکه ش ناوهند و، مه کو گه ی خومان
 شیخی باوه لیم، هه ر داربه ده سته؟
 له کانی شینکی، بچو تازه قه لا

له قهبرى حوسىنى، تا شيوه مېرى
چولن گولفەت و، خەرپاپ و زه ويان
به لى خوئاوچهى، مه نگوپه و، نه لىن
به رده په شانم، كه وتوتە نيوى
ئەوت كانى سىو، ئەسحابەش لىره
گه نه داره كهى، ناوچهى مه نگوپى
كوا مه لاحوسىن، ماوه ههنگه وى
ميشه دى دياره، كوانى خات به سى
خوشه باوه لى و، چوله قاداوى
زور كوپره گوى بو، ئە له و به رده كوپه
كى ده لى گولهك، كه سىان پى ناوى
له و باستان به گهى، ژياون گه وره
مام هيبه خوشه، يا نه شه كراوى؟
كىچى كونه كىچى، شه شىان دو سىنه
هەر به تيزه تيز، سه رتيز وا ههلات
كه رمندار پياوى، گه و ره لى ژياوه
شارستين حوجران، سه لئوس وه رميشان
گرده شىنانم، وهك جارن مابى
ميشه دى سه رى، زور نه بى مه حته ل
كانى نوبه تى په و، كانى كيسه لان
گردى مراد به گى، تا سىوى گه دهى

له پشت سه پىكان، چون خۆده بوپىرى
خرى چه ونده رى و، دى مالى سؤفیان
گه دهش ده و رانك، خوشيش بو بوژوين
ده زانم، به په بهى، هىچيان ناپىوى
فاتىحا بخوينه، بۆ مرد و خيره
خرى ناغه لانىش، زور به خوى خورى
پشتين شل له كوین، حه رام كهن خه وى
با به له نجه ولار، بى تەشى برىسى
بۆ ده شتى گه نمان، هينده خۆداوى
تا نيو شه ختانى، به هه لالاويه گوپه
زور بىره وه رىم، هه ن له به دراوى
كوا بۆ گرد نه لىن، هه بوه ئە و ده وره
زورى ده مىنى، تاكو شالىاوى؟
ئە گه ر ده زانى، كوا ولامى بىنه
خوى نه گرتە وه، هه تا نيو قهلات
وته و برىارى، ئىستاش هه رماوه
مىرگى قورى ده ناناخرى بازركان
له دۆلى گویزان، گویز خه لاس نابى
ههچ وهخت نابى، ده گه يه قۆيتە ل
جوانى ئوغه نىم، كه وتنه به ردىلان
بچوبۆ كانى كلى و، پشوى لى مه دهى

کانسی خلیل و، یاقوشیش بۆ من خرم و دوستی زۆر، نیزیکی خۆمن

شی کردنه‌وی شیعری باسی مه‌نته‌قه‌ی پیرانشاری

ده‌پیش خانێ دا، کۆنه‌خانێ هه‌بوه، له‌ سه‌ر کانیه‌یه‌کی کۆنه‌خانێ کاروانسه‌رای لی
بوه. کاروان هات و چۆی کرد وه، له‌ میسرو شام و هه‌له‌بان پرا بۆ په‌ی و کشمیری و
هیندوستان، وکوئ و کوئ له‌ ویش پرا بۆ په‌ی بۆ به‌غداو شام و میسر هه‌له‌بان..

به‌زاراوه‌ی کوردی عیراقی و زاراوه‌ی زۆرله‌کاروانچه‌کان، به‌کاروانسه‌رایان گوتوه‌خانه
(کاروان سه‌را) دوايه‌ش چه‌ند کاروان سه‌را له‌ خانێ داندراون، نه‌زانداوه‌ هوی ئه‌وه‌ی
چه‌بووه‌ و؟ له‌ به‌رچی کاروان سه‌راکانی کۆنه‌خانێ له‌ کارکه‌وتون و کارو هات و چۆ
هه‌ربۆ کاروان سه‌راکانی خانێ بووه، و هه‌روا کاروان سه‌را ماونه‌ته‌وه‌ پێیان گوتوونه‌ خانه
یانی کاروان سه‌را. جائیستا خانیش ئاواناوه‌ دان بوته‌وه‌ وه‌ کوئیستا که‌ دیاره‌ و ده‌بیبینین
زه‌رگه‌ته‌ن و کۆنه‌خانیشی وه‌ بنه‌خو‌داون و تیکه‌ل بونه‌ته‌وه‌ و بوته‌ ئه‌گه‌ و ره‌شاره‌.

جا پاش ئه‌وه‌ی، به‌ کۆنه‌خانێ گوتراوه‌ کۆنه‌ خانه (کۆنه‌ کاروان سه‌را)

زه‌رگه‌ته‌ن

ئه‌ویش چه‌ند مالیک بوه، به‌لام ده‌پیش دا له‌ خانێ زۆرتر بوه به‌ بیرێ خۆم سالی
هه‌زارو سێ سه‌د و بیست وه‌هشتی هه‌تاوی هاتومه‌ته‌ ئه‌و خانێ په‌ی پینج شه‌ش دوکانی
هه‌بون، رۆبه‌پۆی خانوبه‌ره‌که‌ی گومرگی نیستا. دوکانداره‌کان .

۱- مه‌لاعه‌ بدولالی نه‌منجی ۲- حاجی سه‌ید شامه‌ ۳- چه‌ند دوکان داری دیکه‌شی
لی‌بون به‌لام ئه‌وانم نه‌ده‌ناسین یا له‌ بیرم نه‌ماون.

خانێ چونکه‌ له‌ ناوچه‌ی پیرانان هه‌لکه‌وتوه‌، پیران هه‌ولیان بۆ دا، نیویان نا
پیرانان شار(شاری پیرانان) و زۆریش به‌جی‌یه‌.

بۆ میوانانت: مه‌به‌ستم له‌ ئه‌و پۆله‌ ئازا و نه‌به‌زانه‌بوه، که‌ بو ئازادی ولات و له‌ ناوچونی
حکومه‌تی په‌هله‌وی و بنه‌برکردنیان، گێانی خویان به‌خت کرد ؟

له ساله کانی هه زار و سێ سه دو چل و سێ هه تا هه زارو سێ سه دو په نجای که شوپشی چه کدارانه له مه لئه نده کانی پیرانشار، سه رده شت و سه رسنوروشاخ و کیهوکان ده سستی پی کرد، زور پوژان ته رمی پیرۆزی له خوین دا شه لآلی یه کیک له نه وشه هیده سه ربه رزانه یان دهینانه وه پیرانشاری. دیاره نه گه رله سالی هه زارو سێ سه دو چل وشه شی دادگای نیزامی به سه رکردایه تی «تیمسار ئوه یسی و سه رهنگ سیدی» له سه رپازخانه ی جه لدیانی دامه زرا، شه هیده کان زورتریبون ده یان لاوی به زیبکی وه ک نامیقی قاره مان و هه والانی تری بانه یی. برامان داریوش و به همن له هوتی و کاک عه لی گوئی پره ش و کاک سوله یمان که رقه شان و عه ولای بایزه قنجه ی و کاک سالح لاجانی ومینه شیریز و حه مه سولتان و حوسین چل کوچ و قاده ره شه ل و لاوه کانی دیکه ی پیرانشاری له بیدادگای جه لدیانی به نه و حوکمه نار ه وایه مه حکوم و گولله باران کران، یا نه وانه ی له کتیوان به هوی جاسوسی سیخوره کانیان شه هید ده کران بو چاوترساندن خه لکی. پاش گێرانیان به هه مو شاره کوردنشینه کان داو، بریکیش له ناو شاره غه بیره کورده کان دا؟! ده یان هینانه وه پیرانشاری و ده یان هاویشتنه سه رداشقه ی و دو ژاندارم له گه ل و له ده رکی مرگه وتی حاجی سه یدبرایمی فریبان ده دان، به لام، خه لکی پیرانشاریش، زور نازیانه ته رمی نه و شه هیدانه یان ده شوشتن و کفنیان ده کردن و له گوپستانی زه رگه ته نی ده یان ناشتن. شه هیده کانی له هوتی و بانه یی و نه وانه ی ده گه ل سالح لاجانی و سوله یمان که رقه شانی بونه هه ر له جه لدیانی وله سه ر پێگایه نیژراون. به قه ولی به عزه که سیک سوله یمان و په رفیقه کانی وه کوعه ولای بایزه قنجه ی سالح لاجانی ومینه شیریزو ۰۰۰، له نیو پادگانی به به رگی خویمان به لو د تری وه بن گلپان دا ون و به رگی خویمان لی بوته کفن.

کاسه که ران: به ناوه رۆو لاجانه به لام به ناوچه ده گه ل پیرانانه.

که نده قولان: مام شیخ (مام شیخ حه سه نی مه رحوم) که ئینسانیکی زۆرباش و به ئیمان بو زۆریش خزمه تی به خه لکی کرد، نه گه ر مندالی جیرانه کانی نه و نیوه نیوه ی نه خووشی له مه یی یان ده گرت، ده یان برده کن مام شیخ حه سه نی و بووی لی ده برین و

چاكده بونه وه .

وه تماناوی: مه پرحوم كاك سهید برایمی حاجی سهید وه هابی كه ئینسانیکی زۆر موخته پهم بوه، نه گهرمه رحومی بابم «ده رویش په حیم گوی په ش» ده یگوت نه من بوخۆم كه پامه تم پیوه دیوه و نه وده مهی مالمان له زهنگیاوی بووه .

گه پله سه ن: بنه ماله ی قورپغچیان به عام قسه خۆش و ساحیب مه جلیس بونه . ده رویش عه ولا قورپغچی یه كه مریدی ماله حاجی شیخ سماییل كانی كه وهی شاری شنویه و یه كه ئاوال مرید و دوستی گیانی بابم بو . خوای ته علا ده گه لیان به پرحم بی ولی یان خۆش بی .

دربكه: عه لی برام نه گهر ده ولته تی شای گۆرکراو، ئیعدامی کرد مالن له دربکه ی بو، نه گهر. پۆژی بیست ونۆی خه رمانانی سالی هه زار و سی سه دو چل و هه وتی هه تاوی به پۆژی جومعه ی له جیگای پارگای شوماره د وی ئیستا به ینی كۆنه خانی و خانی له گه ل سی لاوی تیکوشه ری د یکه به ناوه کانی ۱- كاك حسین چل كوچ ۲- كاك هه مه سولتان ۳- كاك قادره شه ل، گولله باران کران .

هه بله س: له هه بله سی پا؟! راپۆرت له نه و لاوانه درا. به ینی شه وو پۆزان له پشت پادگانی و بهر كه له کینی را توشی شه پری بون، هه تا ئیواری شه پریان کرد ئاخریکه ی ده قوچی قه لاندا و بو شه وی چونه ئالانی عیراقی بۆنان و فیشهك ووسائیلی وله وی دیسان توشی شه پری هاتن و برایمی هه مه دی مام عه ولای مه نشوربه برایمی (ده لاوان) شه هیدکراو عه لی گوپره ش به دو جیگا بریندار بوو و حسین چل كوچ هه مه سولتان قادره شه لیش هه تادوا، فیشهك شه پریان کرد و نه گهر، چیان پی نه ما نه و جار به دیل گیران ، دیاره نه وه زۆر دورو دریزه، ئینشانه لله ده داها تودا زۆر به وردی و به جوانی ده ینوسمه وه .

زهنگیاوی: له سالی هه زارو سی سه دو بیست ونۆی دا، دایکم له زهنگیاوی نه مری حه قی به جی هیناوه، له خزمهت نه و (سه یده ی كه له بناری کئیوی سو فی بابه کری

شه هیدکرابو، وه گوپرستانی زهنگیاوی نیژراوه، وخه لک بوئوبه تییان ده چنه سه ری) به خاکي ئسپیزدراوه .

گرده بن: له سالی هزارو سی سه دوسی و دوی پاملن چۆته گرده بنی، له زهنگیاوی که له خزمهت مه رحومی بابم و مه لاسه یید سمایلی قوره ییشی بریکم خویندبو، له گرده بنیش له خزمهت خوالیخۆشبو مام وه ستا مه لاقادری جیژنی چوار سالانم خویندوه که زۆربه باشی و به وردی و ریک و پیکی ده گه لمان هه ولی ده دا زۆر سپاسی ده که م په حمه تی بو ده نیرم، خوای ته عالا ده گه لیان به پوحم بیته ئینشاوالله وه ته عالا.

مریته می دایکی دوه مه له گه ل خوشکیکم به نیوی هه لیم و برابه کی چوکه شم به نیوی حاصل له گرده بنی مردون و پورپایی نه نکم و خالی بابم به نیوی وه ستا په سول وه ستا و سوی له گرده بنی مردون و گلکوی هه موانیان له چاکی گولانه که وتۆته پیش مالی سنجه لی، هه تابه هاری سی وه هشت که چوینه ته دریکه ی، ته مه نی تازه لاویم له وی تپیه پر کردوه، دوما له مامیشم به نیوه کانی ۱- مه پوحم مسته فا بارامی (مازان) ۲- مه پوحم ده رویش نه حمه د بارامی له وی بون، که ئیستاش بنه ماله و کوره کانیان هه ر له وی ماون.

سالی چل و چوار مالم چۆته وه گرده بنی و ژن و مندالم هه بون،

جاریکیش له سالی هه زارو سی سه دوسی شییستی هه تاوی مالم چۆته وه گرده بنی.

خورینج: دیاره شیعرم بو داناوه لیره هه چی دی باسی ناکه م.

سه رشاخان: چونکه جستانان که میک به فری زیاتر لی ده باری ده دی چولکراون،

هاوینان ده چن کاسبی و کشت و کالیان کۆده که نه وه و دینه وه خواری. له خواری خوشتریان بو ده گوزه ری؟؟ گه رمین، کویستانی ده که ن په نگ بی وه ختیکی بگه ریته وه وی.

حاجی شه لده: به مندالی سالیکیش مالن له وی بوه .

لگین: به راستی بو نیمه به لایو رۆژ نه بورئیبس پاسگا، نه نبابو پاسگای و نه گه ر

ده شی بردین هه تا پشون ده هات لیته ده داین دیگوت نه نگۆدیتمۆکراتن. مام نه حمه دم

لیدانی رئیبس پاسگای پیوه نوسا، چاک نه بووه، سالی په نجایه کی له نه خوشخانه ی،

نهغه دهی عه مه لیشیان کرد چاک هه رنه بووه هه تابه نه خوۆشی لیدانی پئییس پاسگای، نه مری حقی به جی هینا و گیانی خوۆی فیدای کورد و کوردوستانی کرد. پوچی شادبی.

هومام و بایز به گ، دو هه وارگهی ماسوه یانن.

تۆبزاوی: مام کاکه لالا، که ناغا و مالی له تۆبزاوی بووبه، مام کاکه لالی تۆبزاوی نیوبانگی ده رکردبو، ئینسانیکی زۆر زانا قسه خوش و قسه دروست بو.

به له بان: وهختیک له پهی به له بانێ به نیوبانگ بو، قامیک هه بو ده یانگوت؟ ده گه ل لیتو نالی ده کولم وهک له پهی به له بانێ.

کیلی: توتنی بی شه مای، کیلی به نیوبانگ بو به لام و ابزانم کیلی و باب به کراوی سهرشاخان بوه نهک کیلی و به له بانێ خورای.

کوندری: سوله یمان که رقه شان، که ئه ویش یه کیک بوله ئه و ئینسانه به غیره و نازایانه، ئه گه رشای خایین، له پادگانێ جه لیدانی ئیعدامی کرد، خه لکی کوندری بو.

گردکسپیان: دۆستالی مالی له گردکسپیان بوه زه مانی ناغایان که خه لک به هاران مالی له ئه و دییه ی بوئه و دییه ی دی ده رویشت، کابرایهک ده چپته گردکسپیان بو دلخوۆشی توشی دۆستالی ده بی و دۆستالی ده لێ چۆنه هاتویه ئیره.

کابرا ده لێ هاتوم بۆ دلخوۆشی. دۆستالی ده لێ مه یه ئیره. ئیره گوپه!

دۆستالی عه جم بووه و زه مانی بۆ کوردی رانه هاتوه و به قورپی گوتوه گوپه؟ ناغانه و قسه ی ده زانیته وه، وه دوا ی دۆستالی ده نی ریت: دۆستالی! ئه گه ر خه لک دیته ئیره بۆ دلخوۆشی، ده له ی مه یه ئیره. گوپه؟

دۆستالی قسه ی خوی ده ناسیته وه، زۆر تیکه ده چیت، به لام دیسان تائه ندازه یهک خوی نه دۆراندوه و گوتویه تی ناغا ده لیم گوپه! تاو هه لدی، نیشکه؟ دا!

گردکشانه و نه ندیزی: پاش دروست کردنی ئه و پادگانه ی که وتونه ته سه رپیه .
کولیح: ده روی ش برایم مرادی، ئیستا نابینایه، هه تا بچینه کولیحی، سه ری ده ده یین

وئه‌حوالی ده‌پرسین

(شیخ) مه‌نزورم له (پیری ته‌ریقه‌ته) پیری ده‌ستگیر(ق) بوه‌و، لی‌ره‌نوسراوه،؟

به‌رینه. بارزین هه‌وارگه‌ورپگایه‌کی به‌نیوبانگه‌له‌کوێستانه‌کانی ده‌به‌رینه‌ی کاک موچه‌مه‌مه‌دی ماملی گۆزانیه‌کی به‌نیوی پاوچیان به‌ئه‌وجوره‌ی خواره‌وه‌گوتوه‌و به‌ندیکیشی به‌بارزینی هه‌لاگوتوه،

پاوچیان پاره‌ئه‌ی چ پاره‌ئه‌ی پاوله‌ده‌شتی لاجانی
ئه‌سپان زین که‌ن، ئه‌ی لغاوان. تازیلان به‌رنه‌سه‌رلانی
ئه‌ی سه‌فی‌سواران چه‌ندجوانن، ئه‌ی له‌به‌رمالی ماشکانی
* * *

پاوچیان پاره‌ئه‌ی چ پاره‌ئه‌ی پاوله‌بنه‌ی به‌ردی گوێزی
ئه‌سپان زین که‌ن ئه‌ی لغاوان تازیلان به‌رنه‌ده‌پرێزی
چاوی سه‌رم به‌رپاوچی ئه‌ی لی‌ی بستینن پارێزی
* * *

پاوچیان پاره‌ئه‌ی چ پاره‌ئه‌ی پاوله‌سه‌ری بارزینی
ئه‌سپان زین که‌ن ئه‌ی لغاوان، ئه‌ی خو‌باوینه‌سه‌رزینی
جاوه‌رن سه‌یری تازیان که‌ن، ئه‌ی له‌گه‌ل که‌رویشکه‌شینی
* * *

له‌سی‌لویش ئه‌و‌پوداوه‌دلته‌زینه‌پوی داوه‌و؟

له‌سه‌له‌کانی پیشودا، په‌نجاوچار سال له‌وه‌پیش یا‌بله‌ین له‌ئاخری سالی هه‌زارو سی‌سه‌ت و بیست پینجی هه‌تاوی، تا‌قمیک چه‌کدارله‌دیوه‌خانی ئا‌غا‌کانی سی‌لوی وه‌ژور ده‌که‌ون پاش چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک ئه‌و‌ئا‌غا‌ونوکه‌رانه‌ی ده‌وه‌تا‌غی‌دابون وه‌به‌ر تهن‌گانیان‌دان. نیزیکه‌ی حه‌فده‌هه‌ژده‌که‌سیان به‌ئا‌غا‌ونوکه‌ر، ویان خانه‌خو‌پوه‌کوشتن و مه‌یتیان به‌سه‌ریه‌که‌دا ئی‌خستن، بو‌خو‌شیان ده‌نیو که‌لاکه‌کان‌دا ده‌ستیان به‌نان و‌چا خواردنی کرد، پاشان لی‌یان‌دا رۆیشتن دیاره‌ئه‌و‌کاره‌ساته‌پاش تیشکانی دیموکراتی و‌ده‌ست

به سهرداگرتنی کورد وستانی له لایهن حکومتی ناوهندی ویاله کاتی بی سهره و بهرهبه ولاتی داپوری داوه.

خالدان: هه ره له قه دیمه وه ده لئین: سه یدان شال که سکه، خالداره گیتی، چل مائی ماوهت عیراقه گیتی.

به رده قه ل: نیزیکه ی سی سال له وهی پیش له به رده قه لی که مائی واهبو حاجیان نه بیت مائی واهبو دوکه سی چوبونه چه جی.

زیدان: له نه و نیوهی زیدان وه ک خوی ماوه ته وه و زیاد نه بوه.

ئیمنا باد: ده پیش نه وهی دابرینج هینده زۆربیت، خواردنی خه لکی کوردستانی به زۆری برینجی گرده بوه چونکه برینجی سه دری ته نیا جیژنان نه گهروه ده ست که وتبا نه ویش له تاق تاق مالان ده ناخۆکه س نهیده دی، جاله بهر نه وهۆبیهی له زۆر جیگایان وه کو جه پان و ئیمنا بادو سوغانلوی و زۆرجیگاونوچه ی دیکه ش به عام چه لتوک ده کرا.

جه پان: جیتی له دایک بونی پۆله ی نازاوبه جه رگ، کاک مراد شیرێژیه،

بادیناوی: ماسی خۆمائی زۆر لییه و ماسی پهروه ریشی شی هه رزۆرن.

ترکه ش: بنه ماله ی حاجی سهید عه زیزی ترکه شی شیخی سه رچاوه یه کی خاوین و زورگه و ره ومیوان گروبه ئیحتیرام بونه.

باوه لی: خال سهید عه زیزی باوه لی شیتان چا که ده کاته وه، به شولکان لیان ده دات هه تا جندوکان هه لده ن، نیوی جندوکان له کاغه زی ده نوسی و کاغه زه که ی ده سوتینیت و شیت چاک ده بنه وه.

مائی سۆفیان: دئییه که، ئیستاله بهر سه ختی رینگایه و سه رمایه، زستانان،؟؟ چوله.

نه لئین: له نه لئینی مه نگوران تی په ری ده گه یه نه لئینی فه قی یه سیان.

کانی سیو: نه سحابه ی باره بیه بهرانبه ره مائی کانی سیوی بۆخوی ده خه وی مه پجوم مام وه ستا مه لا عه ولای کیله سیپان هاتوه و گوتویه تی نه من نیوم نه سحابه یوسفه جیگام له

له شکرى فه خرى کائينات بوه، فه قى هه تا ريگات ده نه ولايه كهوت وه ره نويزم له سه ر بکه و قورئانيشم بۆ بخويته نه وکاته ی مام وه ستامه لا عه ولا موسته عید بوه و خویندويه تی.

هه نکه وئ: مه لاهوسینی عه بدوللازاده گورانیه کی به ئه وجوره ی خواره وه به هه نکه وئ هه لاگوتوه:

ئاوه دان بئ هه نکه وئ باریکی شل و شه وئ

هه رچی لئی ده رده که وئ شل ده به ستن پشتینی

لیم حه رام ده که ن خه و

ئۆف خرينگه خرينگه خرينگه خرينگه ی بازنه که ی

ئه رئ ده ستم نه برده وه نه ابوشه مامه که ی

چاوت نه ستیره ی شه وئ کولمه ت دندوکی که وئ

باسکم بۆبکه به سه رین به جوت خه ومان لئ بکه وئ

هه رکه س نه تۆی له من کرد ده ک په بی کوستی که وئ

ئۆف خرينگه خرينگه خرينگه خرينگه ی بازنه که ی

ئه رئ ده ستم نه برده وه نه ابوشه مامه که ی

* * *

میشه دئ: گورانی بیژ کاک محه ممه دی ماملی ومه لاهوسین

عه بدوللازاده، گورانیکیان به ئه وجوره ی خواره وه به به سئ

هه لاگوتوه: ده لئین به سئ خه لکی میشه دئی بووه و به به سئ

نه حمه ده په ی نیوبانگی ده رکرده:

هه ی به سئ عه مره به سئ، دوت کوشتون مه یکه به سئ

جا به سئ له بهر بیلایه ئه رئ جوانه ته شی ده پئسئ

هه رکه س وه ک من بی بینئ ده نا شییت ده بی وده عه به سئ

خۆ د ل م به تۆوه شاده، پوت بیننه زولفت لاده

هه ركهس وهك من نه سوتی تا ملانی به قوری دادا
 كه کوتیان نه خوشه له یلا دهنه وهك شیت به سه رخوم دادا
 دهی سه ری خوم هه لگرت پوییم وه للاهه ی به کیو و به سه حرادا
 هه ی به سیی عه مرم به سیی، جا به سیی به من پازیه
 نه و به سییه ی من ده لکم ئه ری د و بسك و چل كه زیه
 جابه سیی له به ربیلایه جوانه قهت هه نتیکه ی وانیه
 بو من هه زره تی خدرم عومریکی تولانیم بی
 لیقه و ماوو فه قیرم هیچ كهس به ده ستم نه بی
 هات پابرد گه ردنی به خال یاره بی به چا وه نه بی
 شهش دانگ موکی موکریان ئه ری قوریانی چا و یکی بی
 هه ی به سیی عه مرم به سیی دوت کوشتون مه یکه به سیی
 جا به سیی له به ربیلایه دهنه پۆبه شمینه ی ده پرسیی
 هه ركهس وهك من بی بینئ ئه ری شیت ده بی و ده عه به سیی

باستانبه گه: جیگای حوكمه وایسی باپیرئاغای هه مزه ئاغای
 مه نگورپووه كه به هه مزئاغای سه رپراو نئوبانگی ده رکردوه كه نه وهش
 حیکایهت و داستانیکی دورودرژوبه بیته هه یه نه من نازانم به یته كه ی
 کی گوتویه تی وچونه به لام به یته باپیرئاغای مه نگور ده توحفه ی
 موزه فه ربیه ی مام وه سته ایمنی دایه .

گه رمنهار: خوالی خوش بومه لاره سولی كه رمنداری پیاویکی زۆرگه وره وه به رچا و له
 یتگی عیلم دا زۆر زانا بووه، ئیستاش خه لکه كه هه ر باسی ده كه ن: مه لاره سول فلانه
 شه ره ی ئاوا کردوه. فلانه بریاره ی ئاوا داوه. زوریه ی خه لکی له نئومه نگوران سویندی

مه ربه سه ری مه لاره سولئی که رمنداری یابه قورنانه که ی مه لاره سولئی که رمنداری ده خون .

(بازرگان) ماملی گورانیکی به زیرتوکی بازرگانی هه لاگوتوه به نه وجوره ی خورای
نه گه رده یخوین نه وه .

خۆم قاسیدی زیرتوکییم، وهره ئه ی سبجی ده پۆم به یانی
کالوکی خۆم ده پی که م، جوانی! هه ر به توفیقی سوېحانی
خۆ ده لیم بینه ماچت که م، ئه ی زیرتوکی بازرگانی
خۆم قاسیدی زیرتوکییم ئه ی ده پۆم ده چمه خوشناوان
ده چمه کن زیرین گه ری ئه ی ده سک ده که م دراوان
ناخ وه به زیرتوکی ده خه م ئه ی به لکوه لئی نی چاوان
خۆم قاسیدی زیرتوکییم ئه ی ده پۆم ده چمه زیباری
ده چمه کن وه ستاکاران ئه ی بو م د روست بکاگورای
ئای وه به ر زیرتوکی ده خه م جا بیته ده رکی هه ساری
خۆم قاسیدی زیرتوکییم ئه ی ده پۆم سبجی سه هه ری
کالوکی خۆم ده پی کرد هه یات ئه ی له خۆم شه تدا کوده ری
ده چمه کن بابی زیرتی جوانی خۆ هه وت سالان به توکه ری
جا له به ر خاتری زیرتوکی ئه ی به لکو روحمیم پی به ری

گه ده: وه ختیکی هه وارگه بوه و چادر و چینگ و مه پومالات په وه وگا، گۆل و

گارانی لی بونه ئاوه دانی یان مالی لی نه بوه؟

وینه‌یه‌کی ته‌واوله‌کاک‌عه‌لی‌گوپره‌شی‌سالی‌هه‌زار‌وسی‌سه‌د‌و‌چیل

وشه‌شی‌هه‌تاوی‌له‌به‌ندیخانه‌ی‌ورمی

به‌هاری کوردستان

تایبه‌تی چاک و پیروه‌وارگه و کویتستانه‌کانی پیرانشاری

(به‌شیعرگوتراوه)

چاوه‌ه‌ئینه به‌ئو به‌ئینه دیمه‌نی جوانی به‌هار
 تیر بینه چه‌ند شیرینه ده‌شت و کێوانی به‌هار
 شاخ و پی‌ده‌شت و ته‌لان زنده‌ک‌ه‌ی ره‌نگینه‌که‌م
 کۆلکه‌ زپینه‌ن له‌ لاپالان گول و بۆانی به‌هار
 ده‌نگی بولبول دین له‌ سه‌رچل تیکه‌لاوی سه‌قرو باز
 بالوره‌ی کێل‌گه‌ردنانه مزگێنی و په‌وانی به‌هار
 کوردستانه‌ چاوه‌پوانه‌ ئاوی کویتستانیان ده‌وی
 ئه‌ی خودایه‌ که‌ی په‌وایه‌ بی‌به‌شی خوانی به‌هار
 ده‌شتی پیران نیوی شارت چۆن له‌خۆ شت داوده‌له‌ی
 که‌وتمه‌ به‌ینی وابه‌ینی کێوو ئاوانی به‌هار
 شیخ شه‌روو شیخ نایشن ده‌گرن سنور و سه‌رحه‌دان
 بۆته‌ ریگا پوژ و شه‌و و تا پاشی شیوانی به‌هار
 پر به‌ دل بپوانه‌ دۆله‌ نیه‌ و سه‌ری قه‌ندیل بلی
 تاکو ئاجی برایم و سه‌کران^۱ ریز و هه‌یوانی به‌هار
 باری دو دیری به‌ سه‌ر میزگان و نه‌شکه‌وتی سی‌کۆ

۱ - هه‌ساری سه‌کران له‌ ئاجی برایمه‌.

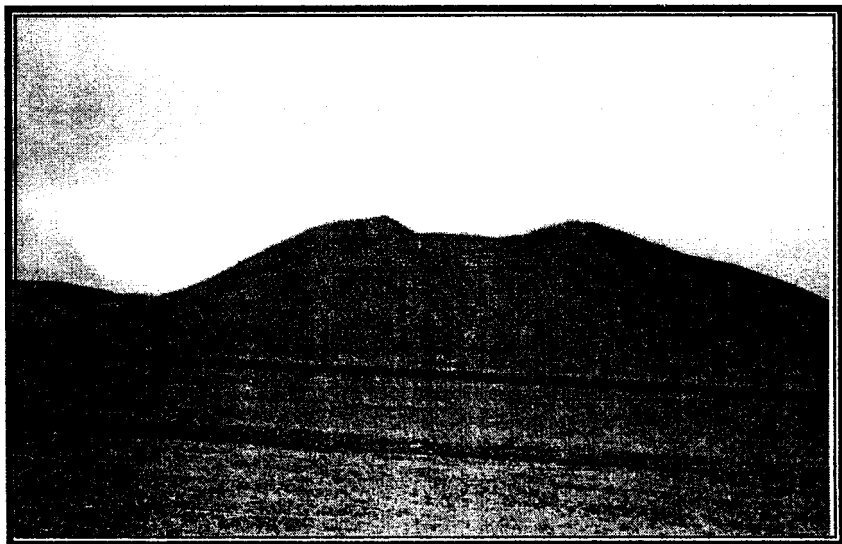
ده‌روی گویزان شاخه پوخاو زنده پاروانی به‌هار
 تا شه‌مه‌کورتان و قه‌بره‌ستان یا قوچی قه‌لان
 گومه‌شینه^۱ جوان ببینه ته‌ری سیروانی به‌هار
 ناز او او کانی په‌شن و بی‌به‌شن بو ملک‌ه‌وار
 گابه‌له‌ک موئی هه‌باساغانه زیزوانی به‌هار
 مانگی جوژه‌ردان به‌ری میرگان له کام‌لاوه بیرووی
 مه‌ستی بی‌مه‌ی خو شه‌وه‌ک په‌ی شه‌وگه‌رو و ژوانی به‌هار
 تاله‌گه‌رتوو^۲ چاکی زینوی بیانیه جیی پاز و نیاز
 جا بو قه‌بری حوسینی غازی پیگه‌پوانی به‌هار
 تو ه‌وارگه‌ی کانی زهره جیی^۳ داخ وده‌ردحاشارگه‌یه‌ک
 پاگری پیوای به‌جهرگ نه‌و جوته میوانی به‌هار
 بو ده‌بوو و بی‌بزه و بی‌پوحم و ویژدان بی نه‌که‌ی
 لاگری پیگه و مه‌پام و دابی پیشوانی به‌هار
 جی ه‌وارشینخان و باده‌ل قه‌پ قه‌پی و به‌رده‌په‌شان
 گوپه‌دیمه و کاسه‌به‌ردینه له گوی‌سوانی به‌هار
 بابه‌سه‌ن کوتره‌ل ده‌چیته تاتی دوی بوپراوه‌که‌و
 خو له دول پیواس و به‌ردستینه ه‌موانی به‌هار
 جوان بنوپی نه‌وه‌وارگه‌ی میرگزان بی برک و ژان
 یانه‌ناوی سپی و له‌ئاغاسه‌ر، شه‌پوزوانی به‌هار

۱. سه‌ری گومن ۲. چاکی تاله‌گه‌زی ۳. جیگای شه‌میدبونی شه‌میدمرادشیریزیه

کهول و ترشینان و د ویره باسکه شین و بانه پی
کانی ناچی مهند و شه پگه، د ول به هاروانی به هار
تی خزاوه میگه ل و چون هه لدراره چادر و چیغ
بییه وه خه رپاپ و زه ویان چون ده لئی کوانی به هار
تا نه لاین بو زور به لاین بو گورگه میش با هه ر بیبا
نه عره تهی هه وری ده ره ش بی و نم نه می جوانی به هار
خوش و بژوینه گه ده و کویتستانه کانی کانی زه رد
هه ک سه ری له ندانی شیخان چه شنی شیروانی به هار
کارگی له ندی بابه پوو بیژینگ به سه ری یواسه که ت
خوشه وه ک لورک و په نیری مه نجه ل نه خوانی به هار
جی هه واری کویرکی په رزینان و زه نگی^۱ و هول ه مار
هه ک هه وار ورچان و مانگا زیر و زووانی به هار
گرد به ران و قاقر و پویبان و تا گوپکی قه لات
زینوی شینکان بیته سه رلیتر چین چینو کوانی به هار
کانی شیخی چه وره بی مولی به رانان ته ختگاه
هه ک ده روی پوستم بمینئ مؤر له که یوانی به هار
خوشه ماستاویک به ناوی کانیه سپئ که ی تورگه نی
پر له پیحانه و شویت بی و شینه قه زوانی به هار
د ول په ش مزگه و ته رژده تا بلیند کانی مه لا

بچیئه ئه شکه وتی ده روئه زه بازو به روانی به هار
 مامهش و لاجان به بونی شه خسی زاواکئیو ده لئین
 خانه خوی زوژ چاک و پیرین جوان که پروانی به هار
 چاکی جینگه جینگه ی ده میکه وهک په نایه بوئه خوش
 گوئیزی پیرسالیئش دوایین مانگ و یا دوانی به هار
 بییه سه رئه سحابه خو پئیش سنجه لئ زو پیت ده لئ
 چاکی کانی گلانه وهک گل خاسه لئ پروانی به هار
 نیوو کاتی میوه کانی دایه شیخیت پی بلایم
 پایزان دردوک و گئوژ تالسه سیوانی به هار
 شهیدی زه نگیئاوی که خه لکی ده چنه سه ربو تاووله رز
 یا له بهرکه مران مرادن بو مراد پروانی به هار
 دینه ئه و شه خسانه داواکاری ئه و لاد یکه ده بن
 کچ بی بیری و کوپ مراد حاصل و په سو شوانی به هار
 خزمه تی ئه سحابه یوسف باری بیی لئ بوئه جئ
 چاکی ترشی و کابوژه جار جار له بیرچوانی به هار
 خوله زاواخانی د یاره مه رقه دی پیاوچا که کان
 چل شه هیدانی شه هید چاکی بهری توانی به هار
 جی نزاو سهیرانه چوار شه مانه چاکی شیخ رهشی
 رهش به لکه بی نیوبیری و پئیوار و گاوانی به هار
 بهربنه وهک خووم ونه کوا گوومه شینت د یته جئ

یانه هر وه عده وه عیده و چاوه‌پیی خوانسی به‌هار
 هر له کانی‌خوای هه‌تا کویتستانه‌کانی سام‌په‌ند
 لیده‌دن شمشال به دایم زۆر به سوژ شوانی به‌هار
 تاتی کاران بچیه ده‌ستاره و به‌ره و قوچی قه‌لان
 خوشه بارزین جی هه‌وار و پاری پیاوانی به‌هار
 بو به گۆرانگی ده‌له‌یی بی‌خیره یانه چه‌ق چه‌قه
 سه‌قرو دول مه‌یدان و هه‌لگورد و ده‌راوانسی به‌هار
 خه‌رگه‌داشان د و له‌زه‌نگ کویتستانه‌کانی کۆل به‌سه‌ر
 جا بله‌ئی تیغه‌ده‌ری و سی‌چۆم تو‌چوزوانی به‌هار
 خو گله‌زه‌ردان سپی‌ریز سه‌ره‌زێر و کهنده‌شین
 کوانی بایزبه‌گ خه‌له‌ک ئان اچۆن په‌شیوانی به‌هار
 تاله‌جاران هیزه‌روتنان کانی‌که‌ی میرله‌نگه‌ری
 تا سه‌ری سۆلتان و بن‌په‌ش می‌رگه‌چه‌کوانی به‌هار
 بو په‌ریشان په‌نگ و بوئی زۆر به‌هاری دیشی‌بی
 توژی ماتم ناپه‌ویتی د یاره‌ناتوانی به‌هار
 اخه‌له‌کان - ۲ می‌رگه‌چکۆ

کیوی (زاوا کیوی)

شیریکی ناشتانه

کیزه جوانه کی قه دشمشاله که م بسک ناوریشمه ی پوبه خاله که م

دل پفینه کی چاو که ژاله که م چرای پوناکی مال و حاله که م

هیزی هه لفرینی بو شاباله که م

بسکت ته نافه و به ژنت سیداره چا ویشت به قازی داندرایاره

به گوته ی هه روا کردت نیشاره جهرگم به تیری موژه ت بو پاره

یان له هیجرانت ده بی ناله که م

چرای ژیانمت لی کوژاندمه وه ناگری نه وینت لی گه شاندمه وه

برینه کانمت بو کولاندمه وه تورای وه روانه شت دواندمه وه

هاتی وتیکت دان نیکی ماله که م

نه وناشقانه ی بو ت، ده ربه ده ربون وه کومه جنونی شیت وشیدات بون

داوه و نه وینه و، بوت نالقه کردون ده زانم به لی چه ندت لی کوشتون

وه نه ستوم ده گرم سه د نوباله که م

نه و کیزه کورده نه و بالابه رزه شهیدای نه و له نجه و نه ونازوغه مزه

نه وه ی تو ده لئی به و توو ته رزه نه وه ش بزانه له سه رنه و نه رزه

پوناکی د واروژ ژینه تاله که م

نیستاش خو مه یلی جارنم ماوه بو پیتبازه که ت سه رم داناو

بو هرد وکمانه نه و داوو پاوه په ریشان که وتوم کارم کراوه

دارمال له عیشقت دل عه بداله که م

ههم ناشقانه و ههم عارفانه

پهنگی زهرد و ئاهمی سهرد و هیمی پرتینت دهوی
 د دیده پر ئاو پهنگی گورپاووجه رگی پرخوینت دهوی
 به ره می من و له ماوهی عومری بی حاصل و هکو
 باغی بی بهر مالی بی ههر دهرک و په ریژینت دهوی
 من که پوتم، ویلی پوتم تو به عیشقه پاکه که ت
 بیی له فوریام پوله بریام ژیانی شیرینت دهوی
 بو ت په رو شم بیرو هوشم چوله پیناوی و ده لئی
 خوشه ویل بون ته رزی مه جنون کیووه ردینت دهوی
 غه رقی دل خوین وله پوم دین و به زوری پیم ده لئین
 باش بزانه و پیی نه وانه ی سینا بی بو شینت دهوی
 دوره پینگا و دیاره جینگا چول و هولله و پرله خوف
 شوینتی خاسان زور به هاسان بگره گه ردینت دهوی
 من که پیرم کوانی بیرم به و هه مو دهر دو خه مه
 که وتمه نیو بیر بومه په خسیر کو ت و زنجیرت دهوی
 خوم په ریشان دورله خویشان به و دلله ی پر ماتهم
 به ش بر اوم و و ا دویاوم چاو به نه سرینت دهوی
 ۱- نیشاره به بو مه وزوغی شیخ محی دینی عه په بی؟

سولتان مه حمودی غه زنه وی وجوتیر

سولتان مه حمود پۆژیکی، ده گه ل گه وره گه وره کان ده چۆ راپوی وه ختیکی وه ده رکه وتن
وله ده ری شاری وله قه راغ ریگایه، پیاویکی پیرو به سالچۆ. جوتی ده کرد، سولتان لای داکن
ئه م مامه پیره ی ؟

وه زیرو نایبیش هه موله ده وره یان کو بونه وه، سولتان ده گه ل مامی پیر ئاوا ی ده ست
به قسان کرد ؟

مامی پیر بو زجوتت نه کردوه ؟ مامی پیر ؟ زوم جوت کردوه خودا نه ی داوه .

سولتان: ئه دی مامی پیر ده گه ل دوان چونی، مامی پیر: دوم لئ بون به سی ،

سولتان: باشه مامی پیر. دورت چۆنن ، مامی پیر: لیم نیزیك بونه ته وه،

سولتان: زۆر چاکه ئه دی مامی پیر؟ خزمه کانت چۆنن؟ مامی پیر: خزمه کانیشم شال وال بونه
ونه گه رسولتان له ئه و پرسیار ولامانه خه لاس بو ده لئ ! جامامی پیر پاپیت بلیم، نه گه ر؟
مامی پیریش ده لئ جا قوربان، به خوای مه گه ر! !

سولتان راپوی به تال کرد وگه راپوه بو مائۆ، پوی ده وه زیر و نایبان کرد، پئی

گوتن؟ وت ویژی من ده گه ل مامی پیر چ بوه ؟ چم لئ پرسی ؟ نه و چی ولام داومه وه ؟

زۆریان هه ولددا هه مویان بوته چۆوه سه ریک. سولتانیش هه ره شه ی لئ کردن، گوتی

ئه گه ر نه یزانن واواو لئ ده که م؟

ناچار بون چه ندکه سیان چون بولای مامی پیرو، به ته واوی پارێان کرد، ئه ویش ئاوا ی

حالی کردن .

پرسیار: بو زو ژنت نه هیناوه ؟ خوا کورپی دابایه ی کاری بو کردبای ئه تو خه سابایه وه

له کۆل کو پیره وه ریتی کردبایه وه ؟

ولام : زوم ژن هیناوه خوا کورپی نه داومه تی.

سولتان: ئه دی لاقت چۆنن؟ مامی پیر: بی هیژ بونه به گوجانی نه بی ناتوانم بیروم.

ئه دی چاوه کانت چۆنن؟ مامی پیر: له نیزیکه وه نه بی هبچ نابینم، سولتان:

ئه دی ددانه کانت؟ مامی پیر: ددانه کانیشم دهنک دهنک نه بی نه ماون، نه وانیش کرمول بونه.
 نه گه ر پیاوه کانی من بئین ولیت بپرسن پییان بله ی لیت نارپه حهت دهیم ها،
 مامی پیر: جا به خوای مه گه به که یفی خوم پازیم کن.

دوايه پاشا، گله یی. له مامی پیر کرد: نه مگوت نه گه ر پییان بلیتی لیت نارپه حهت دهیم.
 مامی پیر ده لئی نه دی قوربان عه رزم نه کردی مه گه به که یفی خوم پازیم کن،
 نه وانیش ته او پازیان کردوم، جانه و جار پئیم گوتون،
 سولتان مه حمود غه زنه وی بریک پیکنی و پئی خوش بو نه و به زم و په زمه.

سولتان مه حمودی غه زنه وی ده گهل جوتیری ((شیعره که ی))

شا سولتان مه حمود پوژتیک ده چووړاو	له گهل کومه لیک له زانا و پیکراو
له قه راغ ریگا جوتیریکی پیر	زه وی ده کیلا، چو لای پیری ژیر
له گهل نه و مامه ی ده سستی کرد به قسان	ده وره یان دابون وه کو به رپرسان
بو ژوت نه کیلا زه و به که ت به لکو	وه کو نه و خه لکه ی بت با به رو بو
خو ژوم کیلاوه هه ر خوا نه یداوه	د واکه وتوم چ بکه م کولم کوتراوه
داخوا د وت چونن وه ک جارن ماون	هه روا به گرو هیز یاخو چه ماون
د وم لیبون به سی و هخته ببنه چوار	خللورده به وه ده پوم به ره و خوار
له گهل دور چونی؟ پیم بلئی خاله	نیزیک بونه وه خو له میژساله
خزمه کانت چون جیگایان چونه؟	شال وال جیگاش که لاوه کوته
نارپه حهت دهیم مامی پیر نه گه ر	پاشام خاترجه م، به خوای جامه گه ر
نه سپی باداوه و راوی کرد به تال	هه موبه کومهل هاتنه وه بوو مال
بانگی کرد کتیه زور ناگاداره	زیره که و زانا، راست و وشیاره
حفته یه که ته او مولته تو ده ده م	نه م وت ویژ هه به بی زیاد و کم
لیتان ده پرسم نه گه ر نه یزانن	به رپررسی دواپوژ نیوه خوتانن

به کوّمه‌ل، ته‌نیا، به‌گروگرده‌وه
 حه‌تمه‌ن هه‌رده‌بو بیکه‌ن چاره‌سه‌ر
 ناعیلاج بون چون بو‌لای مامی پیر
 له‌گه‌ل سولتانی، چاومان له‌تویه
 کواخو‌بو هیچکس وا هه‌لناکه‌وی
 د‌تده‌ینی ته‌واو به‌دل لیت‌ه‌لال
 نه‌ترس و له‌رزه‌ی له‌دل په‌پاندن
 ئاوا به‌وردی بو‌ی شکی‌کردنه‌وه
 له‌و ماندوبونه‌ت تو‌پرزگار بکا
 بویسه‌ده‌مبینه‌ی که‌وتومه‌داوه
 به‌گوچان ده‌پوم، قاچم چه‌ماوه
 خو‌هیچ نابینم تانه‌یه‌ینه‌پیش
 جوانیان با‌بزانم نا‌کام و‌کارت
 که‌م ماون نه‌ویش بی‌که‌لک بونه
 جا به‌که‌یفی خو‌م پازیم‌که‌ن مه‌گر
 و‌لامیان نوسی و له‌پیشیان دانا
 به‌وردیش پرسسی نه‌و باس و خواسه
 ئاوا به‌وردی گلی‌یه‌که‌ی لی‌کرد
 نه‌مگوت جا ته‌واو پازیم‌که‌ن مه‌گر
 زو‌ر به‌کا وه‌خوش حالیم‌کردونه
 زو‌ر جار د‌یترا‌بوو نه‌و جوره‌ن‌زمه

چه‌ندی هه‌ولیان‌دا بیریان‌کرده‌وه
 هه‌مویان و‌یگرا بو‌نه‌چووه‌سه‌ر
 هه‌لیان‌بژاردن سی‌چوار که‌سی ژیر
 هاتوین پین‌بلیی نه‌و گو‌فت و‌گو‌یه
 هه‌ر ئاوا هاسان مه‌سه‌له‌و ده‌وی
 چه‌ندی لیت‌بو‌یین زی‌پو‌پولو‌مال
 پاروی چاک دا‌گرت تی‌شی‌گه‌پاندن
 هه‌موی له‌ده‌وری خو‌ی کو‌کردنه‌وه
 بو‌ژنت نه‌هینا کو‌رت کار بکا
 زوم ژن هیناوه‌خو‌ا کو‌ری نه‌داوه
 لاقه‌که‌ت چونن؟ کوا هیزیان‌ماوه؟
 چاوه‌که‌ت چونن؟ نه‌ری مام ده‌رویش
 ده‌ی تو‌خوا چونن‌د‌دان و‌زارت
 د‌دانیش هه‌مو که‌لو‌په‌ل بونه
 نا‌ر‌ه‌ه‌ت ده‌بم حالیان‌که‌ی نه‌گر
 چونه‌خزمت شای چه‌ند که‌سی زانا
 هه‌ر که‌تی‌فکری زانی‌چ‌باسه
 پو‌ژیکی پاشا نه‌و مامه‌ی بانگ‌کرد
 نه‌مگوت تی‌ک‌ده‌چم، حالیان‌که‌ی نه‌گر
 چه‌ندی پی‌م‌خوش‌بولیم نه‌ستاندونه
 پی‌ناخوش نه‌بو‌سولتان نه‌و به‌زمه

مهوله وی تاوه گۆزی

واده گۆزپنه وه شاعیری گه وری کورد له لایهن حاکی وه خته وه، گپراوه ماوه یه ک به ته نی له بهندی خانه ی دا ماوه ته وه، له ته نیایی زۆر عیج زبوه چونکه پیاو به ته نی ده. دیوکی دابی زیندانیش نه بی عاجز هه رده بی،

رۆژنکی له نا کاو کورده یه کی ده گرن وده چه پسیی ده که ن، ده ی به نه لای مهوله وی، ماموستا نه گه ر کابرای ده به نه لای وی و ده شزانی کورده تانه ندازه یه ک پیی خوشحال ده بی چونکه ئاوده نگی بۆ په یدا ده بی : شیعران که ده خوینی ته وه کابرا ئه وه خوئی بۆ پرا ده ژینی، ماموستا نه گه رچاوی به کابرای که وت ئه وه به شیعر خویندنه وه که یی خوئی بۆ پرا ده ژینی خوشحال تر بووه له باله خویدا گوتی جگه له وه ی ره فیتی به ندیخانه مه وادیاره لیشم حالیه چه له وه ی خو شتر هه یه باحه پسیش بم چانیه ره فیقیکی ئاوا زانام هه یه،

مام وهستا رۆژنکی گوتی با بریکی بدو ینم بزانه چی لی هه ئناکه م ؟

به نه وجوره ی خواره وه دواندی ؟

نه ری لالۆته تو چون له و شیعرانه ی من حالی ؟! کابرا : شیعر ؟ شیعر ی چی ؟!

ماموستا نه م شیعرانه ی نه یا خوینمه وه !

ماموستا مهوله وی پیشیکی درێژ جوانی هه بوه،

کابرا : من شیعر ومیعر نازانم.

ماموستا : نه ی چونه وه ختی من شیعر نه خوینمه وه، تو خوت ئه لاری نیوه و زۆریش

ناره حه تی. کابرا که میکی بیر لی کرده وه وه له نه کاو.

نه ها ! نه وه ! به خوای راست ئیژی ؟ : نه وه نه زانی چیه برا ، مام وه ستانیژی فرمو،

نه وه نه گه ر وپه وپه نه که بیت و ریشت نه جولیته وه، هه ره کو سامه ره که ی مالی خالوم

نه چی و، نه وم دیته وه بیرو، بۆ مالی خالوم زۆر به په رۆشم ؟ فرمیسکی هاتنه خواری !

ماموستا ده لی کورده خوته وه به نیریم لی حالیه.

مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی (شیعره‌که‌ی)

له تاوه‌گۆزی بناغ‌ه‌ی دانا
 گرتیان و بردیان بو به‌ندیخانه
 برینی جهرگی زۆر ده‌کولایه‌وه
 مایه‌وه‌بی قسه‌هر و له‌وبه‌نده
 خویندنه‌وه‌ی شیعره‌ی پرله‌ماتمه‌ی
 خستیانه‌پالی کورده‌ی شاره‌زور
 جی‌ی خه‌فه‌تباریه‌وده‌ردوپه‌رۆشه
 هاتنی ئه‌و پیاوه‌ی بو بوبه‌شایی
 ماموستا شیعره‌ی که‌ خویندبانه‌وه
 ئی پیشوی بایان، تازه‌ی داناوه
 راده‌ژا وهیند خوئی، بی‌تاقه‌ت ده‌کرد
 زۆرجار فرمیتسکی، له‌چاوه‌بباری
 ده‌ست به‌سه‌ربه‌ندن، زیندانین به‌ئی
 نه‌ک له‌ نیو‌نه‌زان، له‌خوشی‌دا بون
 زانای به‌پاستی، ئه‌و سوتانه‌مه
 وه‌ک ئه‌و هاورییه‌م، تی‌بگا و بزانی
 بزانه‌م شستکی، لی‌ه‌له‌ده‌کرتیم
 شیرین بو به‌دل، هه‌ر لئی بروانی
 پیت چۆنن، داده‌ی لی‌یان بروانه
 ئه‌ی من هه‌ر ئه‌یلیم، نه‌خیر نازانه‌م

ماموستای شاعیر، مه‌وله‌وی زانا
 له‌ لایه‌ن حاکم؟ یاشای زه‌مانه
 ده‌میک له‌ به‌ندی ته‌نیا مایه‌وه
 وا به‌ توهمه‌تی پر و پاگه‌نده
 د و‌ست و‌ره‌فیع و یارو هاوده‌می
 له‌ و‌پۆژه‌ی بله‌ی چه‌ندله‌خوشی دور
 به‌ندی خو‌بوک‌ه‌س ناگری بله‌ی خو‌شه
 چون زۆری چیشتبو ده‌ردی ته‌نیایی
 ما وه‌یه‌ک ئه‌ودوه، ویگرا مانه‌وه
 هه‌ر ئی خوئی بایا، هه‌رچی خویندباوه
 ئه‌و فه‌قیره‌ش و، ده‌ستی پی‌ده‌کرد
 له‌به‌ر په‌رۆشی و، زۆر خه‌فه‌تباری
 له‌به‌ر خو‌یه‌وه، مه‌وله‌وی ده‌لی
 هاو‌پی زانایان له‌ به‌ندی‌دابون
 جیا له‌وه‌ی هاو‌پی، به‌ندیخانه‌مه
 هه‌ستی ده‌رونم کوا کی‌ده‌توانی
 ئه‌وجار به‌خوئی گوت با بریکی بدوینم
 ریشی ماموستای له‌ پاکی و جوانی
 لئی‌پرسی لالو تو ئه‌و شیعرانه
 شیعره‌ی چی؟! خو من شیعر نازانه‌م

بی‌تاقهت ده‌سستت ده چوگ وهرد یینی
من نازانم چیه یا توش چی نیژی
سامره‌که‌ی مالی خالوم بیردینی
خوئه‌منی له‌جیتی نیژی داناوه
جیای غم و مه‌ینه‌ت، کوچی بوه‌نسیب

به‌م شیعره، نه‌ی تو خوت نه‌لارینی
پاشی که‌می بیر، نه‌ها! راست نیژی
ویره‌ویر نه‌که‌یت ریش نه‌جولینی
ماموستاش ده‌لی نه‌م گیله‌پیاوه
نه‌وگه‌وره‌پیاوه، زانا، هم نه‌دیب

گوشت به ده‌هول و زورنا

کفته و شورباوی ده‌با بو لینی
گوشت له‌سهرده‌ست ولوتی بانگ کردن
تا ده‌رکی مالی نه‌و یارمه‌تیم ده‌ن
من ده‌پوم نیوش به‌دوام‌دا وهرن
ده‌هول و زورنا و بیکار و من‌دال
نه‌و به‌زم و په‌زم و ته‌قی پی‌زانی
باسی شورباوه و گوشتیه خولاسه!
قه‌رزدار ده‌بم، پول له‌خوم ده‌بیرم
پشکیکم خواردبی یا نیسکی کفته
بی‌بشم نه‌که‌ی نه‌له‌و گوشتاوه
به‌دل به، باش به‌کابه‌په‌ش نابی
چیدی پی‌ت‌نه‌لین حوسین مه‌نده‌مور
له‌شانی راستت سه‌لامت داوه
به‌بی‌باس ده‌گه‌ل، خوتی بی‌نه‌وه

سیکی گوشت کپی نه‌و پوژه‌ی حوسین
لوتی که‌دیتن واپاده‌بردن
ده‌هول و زورنام ده‌پیشدا لیده‌ن
نه‌وش دوقوشه‌ها لیم وهرگرن
وه‌پیشیان که‌ووت ووی به‌ره‌و مال
گه‌ینه‌وه ده‌رکی په‌ری خیزانی
هاته‌ده‌روگوتی حوسین چ‌باسه!؟
نه‌له‌وچه‌ندجاره‌ی من گوشتی ده‌کرم
جاریکی نه‌بوئه‌له‌وه‌مو گوشته
ده‌هول و زورنام بوئه‌هیناوه
په‌ریش پیی ده‌لی تو بی‌به‌ش نابی
ئاخرییم خوشه‌سه‌خی بی و مه‌نشور
جا نویژی شیوان له‌وپوو به‌داوه
له‌کی و چ‌کاره‌ی لی مه‌خوینه‌وه

سهرت دانویننه و نوپژت دابهسته
 ههکو چهند خوشه کفتهو؟ وامفته
 بهک هات لئی تیلکدان کردی بهگیچهل
 نوپژکرا و حوسین سهلامون عهلیک
 پهریش حالی بوکاری لی تیگچو
 دهلی خو حوسین پیوازمان نییه
 ده بریکان بینه تانان دهبی ساز
 نهیرانی پهری وای به سهردینی
 بهره وپوی کابرای له پیش خوئی دانان
 ههر لوسی کرد و دهیتاشی جارچار
 پیک و لهباری دهکهی وادیاره
 بهلام بهوشهوهی فری ده بو دور
 نهوه تایبه تیه ههر بو میوانی
 عاده تهو سینگی دهبی بکینه قون
 سینگی بو پاشی میوان ده تاشی
 به خوئی گوت حاشاهه م له خیر و بیژ
 چ میوانیک بو هیئات مل به کوین
 دیزه ی شورباوی خورفاند و ههلات
 حوسینیش که وته د وای کابرای به غار
 هه لهه یه، مه رو تکای لی ده کرد
 کابراش ترسابو لهو سینگی هیئنده

کابراشی فیژ کرد بچوو لای راسته
 بهلی خوئی ساز کرد تا بخوا کفته
 کفته و فاتیحای لی بیون تیکه ل
 ره حمه تو لی بی پال ویکدهن که میک
 کابرای لای راسته ی هیئاوه زود زو
 فیلتیک ساز نه که م چ فایده ی نییه
 تامی لی نایه گوشتی بی پیواز
 حوسین چو ده ری پیوازن بینی
 ههر پویی ته پشو و مشاری هیئان
 هیئای داری کی زود لیک و له بار
 کابرا وه جواب هات: دیاره نه و داره
 پهنگ بی کاریکت پی بی زود زو
 پهریش پی ده لی دیاره نابزانی
 میوان پاش نان و کیشانی قه لون
 میوان تیگه یشت، زانی به باشی
 ههستا داپه ری ههلات سهروه ژیر
 ههر میوان پویی گه ییه وه حوسین
 دهستی کرد به گرمه وه للاوشاته شات
 دا سی چوار نانم ویده ن به نه ژمار
 ههر به هه لاتن بانگی لی ده کرد
 پارهسته تیی نیم با من نه وه نده

بوئیهی هیتاوه تا بیخاته دا و
 وای زانی سینگه وئی تا تیی پراکات
 ئه و سینگه لوسه ی ده بابت پراکه
 نه کا به دوامدا هه ربی و سینگم کات
 نه گوشت نه گوشتاوه یچی نه دایه

میوان پیی وابو ئه و سینگی تاشراو
 نان سپی ده چوبه د وای داده هات
 ده یگوت نا ئه وه بو ئیوه چاکه
 حوسین گه پراوه و، کابراش هه ره لات
 پهری به ئه و به زم و ته قه و هه رایه

ئه نه وشیره وانى عادل و به خته کی وه زیر

ئه وه نه قله م بیستوه ئاوا گوتراوه
 ئیسلام دایه گرت دونیا به پاکی
 توانا وه یندسه خی واهاتبوه به رچاو
 باشی ده زانین هه رچیکی زمانه
 ده گه پان ویکرا پوژیک له نیوشار
 گوفتوگوئیان بودیاربو قه ل و کوند
 بو کوره که م هیوای دواروژم هه یه
 تو چیم ده ده ییتی تا به کارم بییت
 که لاره کوئیک چون خواستی تو یه
 یان چه ده وژیکه، هاتوته بیرت
 سه د که لاره کوئن، هه یه، به پولی
 له عه قل و بیر و هوشت ته واننا
 وادین و ده چن له سه ره وه دونده
 شا تیک چووده تگوت تیری لی دراه

خو زور له میژه و زور باس کراوه
 له وه خته ی دابو تیشکی پوناکی
 ئه نه وشیره وان، عه داله ت به ناو
 وه زیریکی بو پولی زه مانه
 له گه ل به خته کی زیره ک و وشیار
 ویکزاد نیشتبون ئه واکورج وتوند
 پیی ده گوت به کوند کچیکم ده یه
 باشه من ئه وه کچه که م دا بییت
 زیاتر ده تده می له و بهر و بو یه
 به قه ل ده لی کوند، ده وری باپیرت
 ئه نه وشیره وان ئاوا وه جوئی
 لی پرسى نه ری وه زیری زانا
 ئه وه ده لئین چی ئه و قه ل و کونده
 چوئی گوئی لی ببو. هه روای گه پراوه

واد یاره ئه منیش ناعه دالته تم
 مه رجه و له و پوڤا هه تاكو مابم
 زنجیریک وه کو پوکنی عه دالته
 هه رکه س دادی باله راندبای زنجیر
 شه وهی زنجیری گه بیشتبا دهستی
 دهستی به زنجیرکی نه گه یشتبا به
 زه مان تپه رپو ئاوا چه ند سالتیک
 فیتلیکیان ساز کرد واخستیا نه کار
 زنجیریش به ودوفیتلیه ی واخوت
 زود شه رمه زارم له پوی میلله تم
 بوو میله ته ی خوّم وه کو باب وابم
 داینا پی پرابگا به ده ردی میله ت
 زو بوئی چا ده کرده ره ریوختوی شه میر
 بویان پیکدینا کار و مه به سنی
 تاوانبار، ده کرا ئه له وه زگایه
 نه زانرا، چوّن بو له لایه ن کالتیک
 تاله لای زنجیر، برپوا ئیعتیبار
 کس نهید یته وه، له پوو پوکه وت

یه کیک له نمونه کانی

زنجیری عه دالته و که ری بریندار

کابرایه ک که ریکی هه بوئه گه ر که ره که پیر بوو پشتیشی هه مو بریندار بو چونکه هه تا
 به کارهات و باری برد کاری پی کردو نه یه یشت به سی ته وه، و. وه ختیک ئاوا ی لی هات
 به ره له لایان کردو. نه یان هیشت بیتته وه، له کوچه و کولانان ده گه را، له نیوزبل و زالی
 ورکه نانیک شتیکی وه ده ست که وی یاچی؟ قه زاوا هات نه و که ره پوژتیکی توشی جیگای
 زنجیری عه دالته ده بی خولاسه هر سه ری هه لدینی خوئی بخورینی میشان له خوئی
 بره و پینی. چه بکا وه زنجیره که ی ده که وی و زنجیره بزوی و پاده ژئی پیاوی پاشایی نه گه ر
 هاتن و ته ماشایان کرد و دیتیان نه وه که ریکی پیری پشت برینداره.

هاتنه وه نه وه یان پاگه یاند که نه وه که ریکی پیری پشت برینداره.

نه وه وشیره وان ده ستوری دا؟ ساحیبی نه و که ره م ده بی بو ببیننه وه دیاره نه وه

هاتوته شکایه تی؟

داروغه چوو نیوشاری به گوپره گوپرو، هه لالا هه لالا، ساحیبی که ری پشت پزیوی دیته و

هینایه خرمت شا. نه وشیره وانئی نه وشیره وان لئی پرسی: نه و کهره ئی توپه؟
کابراولامی داوه: به لئی قوربان .

پاشا: بو به ره لالت کردوه؟! کابرا: چی لئی بکم. بو کاری نابی، پیربوه.

نه وشیره وان ده لئی، ناخر نه وه تا پشتیشی هه موده گه ل باره باری برینداره وهیچ
گیانیشی نه ماوه. کابرا عه ززی ده کا به لئی قوربان وایه .

نه و جار شاده ستوری پی ده دات: ده بی پشتی نه و کهره ی زور به جوانی چاک که یه وه
به جوریک نابی هیچ برینیکی له پشتی بمینی وپیشی بخوینی؟

کابرا مه جبوربو که ری وه پیشه خویدا هینایه وه مالئی،

مال و منداله که ی لئی یان پرسی نه و کهره ت بو هینا وه ته وه؟ نه دی نه وشیره وان
نه توی بوچه بو؟! نه توو نه وشیره وان ،

کابرا زور به نارچه تهی ولامی دانه وه گوتی چاره ره شی پوی تی کردوم نه و کهره سه که ت
لی دراوه توشی زنجیری عه دالت بوه و نه منیان بویه بانک کردوه و پاشا حوکی لئی کردوم
نه و کهره ی وچاک که مه وه نابی برینی له چه جیگایان بمینی سه رباری هه موشتیکیش ده بی
بیم به مام وه ستا وپیشی بخوینم یا ئیلامی نه منی چاره ره ش چه بکم؟
ئاوای بیرلی ده که نه وه؟

هه یان بو که ریک بو هه رمالئی و کار	کابرایه کی زور بیچاره وه هه ژار
بیخه سه ره پشتی یا ئلا باراشی	کاری مه زرایه یانه بو ناشی
هه رنه یان ده هیشته رابوه ستی قهت	بیگاری ناغا و بو جیران حاجهت
پشت و شان و ملی پاک دافه تابو	هیندیان بوکاری زور بو هینا بو
بوچاک کردنه وه ی پئی بو ده رنه برد	هه رچه ند حه ولی دا و یاسه عی بو کرد
بی حه سانه وه هه ر باره باری	که بیبونه وه یه ک پیری و برینداری
پیشی خووش نه بوئه گهرچی وای کرد	چاره ی بو نه کرا چو به ره لای کرد

خزمه تی لازمی زیاتریشی بو بکا
له میزان به دهر خزمه تی پی کرد

زیاد له نالیکیش هر به خیتوت کرد
به ره لالت کردوه، کوا نه وه کاره ؟
له بریاری من هیچ خومه بویره
چاکی بکه یه وه و پیشی بخوینی
که لکی به باشی لی وه رگراوه
گوینی ودرودال زریشک و شیلان
تووی مه زرایه و ناردنی بو کوستان
بو خاله سما یلی فرموته خیره
پیر بووه و بریندار کا ریشی کراوه
نازانی چه ندیش له ویزدان دوره

کابرا هر چیکی باش کاری بو بکا
هه تا باری برد و هه تا کاری کرد
شا، ناوای پی ده لی

تا کاری پی کرا هر خزمه تت کرد
نیستا که پیربوه و پشتی برینداره
هرچی پیست ده لیم به دلی بسپییره
که ری به ره وه و بکه وه شوینی
نه و که ره تا کو کاری پیکراوه
سه ر پنج و چالوک خو بو سه رشتلان
پیت کیشاونه وه ها توچوی بیستان
د وایه ش نارد و ته نو پو ژ بوگییره
هرچی پی ویست بووه نه نجامت داوه
به ره لالی بکه ی نا وابه و جوره

نه و پیاوه فه قیره کچیکی زور زانای هه بوه و به بابی ده لی بو سابون و لفکه و کتیبیک
و دو په شم جو بو بکره و بووم بینه وه جا هه مو کاره کانت بو جی به جی ده که م.

بابه که ی زور به نا هومیدی چو چی کچه که ی ویستبوی بو هیئا.

نه و کچه هه مو بوژی دهستی لی هه لده کردو پشتی نه و گویدریژه فه قیره ی به ناوی گهرم و
سابونی ده شوت و جوان نیشکی ده کرده وه و درمانی ده کردو، له. له وه پیش ناگای لی
بوو. تیبری ده کرده تا برینه کانی چاک بونه وه. نه و جارجوی بوله سه رکتیبی پوده کرد،
جو یه که ی ده خوارد دوا یه بو ی وه بن په پیکی کتیبه که ی دا هه ردمی تی هه لدا هه تا په ره که ی
له سه رجویه که ی وه لبردو خواردی. نه و جار کردیه دو په پ، سی په پ، و... هه ربوی ده بن په پی
کتیبه که ی ده دا، که ره که ش هر لوتی تی هه لده داو فیبری جو ی ببوو هه تا وای لی هه تا

هه رکتیبیکی بوژدانا، به لمبوزی هه موی هه لده داوه وله جوئی ده گه را، جائه و جار کهچه که
 کهری وه پیئش بسابی داوپی گوت جافه رموبیبه وه خزمهت شسا نه وه وشیره وانی؟
 کابرا که ری هیناوه بولای زنجیری عه دالته، پیاری شای هات و بریدانه خزمهت شای نه یان
 ناسیه وه. هه تا کابرا بوخوی نه یگوت

پیئ راگه یشتبون هینده به جوانی شوینیک نه مابون، له برینه کانی
 جوریک گۆرپا، نه ده ناسراوه پییان سهیریو، چۆن واگۆراوه
 جا نه و جار که ره که یان ته ماشا کرد چاک ببووه و شالی پیی پرسی.
 : نه دی پیئ خویندوه؟!

کابرا گوتی به لی. نه مری کرد کتیبیکی بوینسن، کتیبیان هیناوه له پیشیان دانا به
 لمبوزی هه موی ناوه ژو کرده وه. نه نه وشیره وان گوتی نه دی بوچ نالی؟!
 کابراش ترسی شکابو گوتی قوربان خویندنی که ری هه ره نه وه نده ده بی؟
 شا. خه لاتیکی باشیشی دا به کابرای فه قیرو که ره که شی ویداوه.

که ریگ بو نه و دهم بریندار و پیر حوکی لی کرد بوین به توندی نه میر
 چاک بکریته وه و خویندنیش فیبری له خواردن و خه ویش هه رده بی تیری
 وه کی دهی بینن چاک چابوتسه وه له خویندنیش ناواله خو بوته وه

دو داستانیئیش بوئی ئیهعتیارکردنی زنجیری عه دالته

به هیئتی ۱ - دزییکی بی شه زمانه :

له زهمانی نه نه وشیره وانی دا، دوکاری خه راپ ئیک دزی و نه وی دیکه زۆر قه بیع بوه.
 جا ده لئین له بهر نه و دوفیلانه زنجیری عه دالته هه لکشاره ته وه و کهس نه یدیوه ته وه و
 تازهش کهس نایی نی ته وه؟

یه ک: کابرایه ک دزی له جیرانه که ی ده کا. دزیه کهش نه وه بوه کابرای لیره ی هه بونه
 جیرانه که ی ویش چوووه و لیره کانی لی دزیون. بو شارده نه وه و بو فریودانی و که له ک بازی،

چونکه ده یزانی شك هر له وی ده کړی نه وعه سایه ی که به دهستی وه بوه هموی هلول
 ده کابه قه رای لیره کان و لیره کانی همو ده نیو عسای کردن و به په پو پالی و ...
 وای لی کردن ده نگیان نه یه و بی هست بن. زپری زه مانی پیشوزیاتر لیره بونه که
 نیستا، یه ک ود وونیو و پینج لیره هه یه. کابرای دزی لی کراو، شکایه تی له کابرای جیرانی کرد.

دزیک خوئی سازکردناوای بیر لی کرد
 وابه بی شهرمیش هات به پیوه ی برد
 نیو وه کازه که ی وا هه لول کردبو
 لیره ی تی تاخنین تابردی بی هست
 دزی لی کراویش شکایه تی کرد
 ده ستوری بو نارد هه رنه وکات نه میر
 چونه لای زنجیر تا کار مه علوم بی
 گهینه زنجیر و تو نه و خودایه
 عه سای دا کابرای ده گوتی یا په بی
 زنجیر تو هیوای بو هات و نه هات
 کابرای دن. دهستی هه لیتنا و دهستی گه بیشته زنجیری و همو ته ماشایان کرد
 نه وه دهستی گه پیوه ته زنجیری و بی تاوانه.

عه سای له کابرای وه رگرتوه و برپیکیش خوی له دزی لی کراوی تو په کردو. گوتی نه تو به
 خو پایی نابروی عالمی ده به ی دزی خوشت ناناسی یاداخوا هه ریو خوت شار دوتنه وه
 یاچت لی کردن.

چوهه مالی نه و ماله چه لاله ی به بی دهنگی خواردوهه رگیفه ی سمیلانی ده هات
 و کابرای دزی لی کراویش دم له پوش زپره که ی خوراو که سیش ولامی نه داوه.

نه زپری و نه پول چی بو پانه گرا
 خوله لای حاکمیش کاری بو نه کرا
 لای مال په رستان زپری له گه ل گیانه
 به لام دز ده لیلی هه ر لیلی نه با نه

ئارهق نه پژی له سه زپر و مال
 بو ت پیک بی ئاوا خوشه به پری چون
 خوزگه له وکسه له و پیه ژاوه
 خوزگه له وکسه ی وای رابردوه

بهیتی دو؟ فیلی ژنیکی فیلاوی

دهلین کابرایه ک ژنیکی مه بو وه له ژنه که ی زه نین بو ه به لئ که یفی به کابرایه کی
 دیکه دی به قه ولی گوتوانیش ،وا بو ه :

پوژیکی میرده که ی پی ده لئ به پاستی ئه من له تو زه نینم و هه رچه ند جوریکی دیکه
 ئه گه ر خو ت نیشان ده ده ی به لام ئه من به قات پی تا که م . ژنه ش هه رچه نده سویندی
 به دروئی بو ده خوا، کابرا به قای پی تا کا . وه کی شیعره فارسیه که ی که ده لئ؟

ان چیز که عیان است چه حاجت به بیان است

خولاسه به هیچ جوریک کابرا، به قا به ژنه که ی نا کا، چونکه حه تمن شتیکی پیوه
 دیوه ده نا پیاو ماله خوی له خورا ویران نا کا . ژنه :

ژۆرم پی سهیره تو و زه نینی خوشه ویستی خو ت له من نه بینی

خو له توبه ده ر ئه به و خودایه نیرم پی نیر نیه، له سه ردونیا به

به سه ری بابم و چوار براکانم من هیچ پی او یکی، به پیاو نازانم

زنجیری عه داله ت نیوانگی واده ر خستبو هه رکاریک و ئیشکالیکی خه لکه که بو یان پون
 نه بباوه ده نه و زه مانه ی دا . ده چونه بن زنجیری عه داله ت هه تا کاره که یان بو پون بیته وه .
 ناخره که ی قه راریان دانا سبحه یی به یانی بچن بو زنجیری عه داله ت و کار ته واوی بو یان
 مه علوم بی چیه .

ژنه به کابرای حه ریفی ده لئ، ئه تو سبحه یی گوی درژیکی ده گه له خو ت بیته و وه ره
 فلانه ریگایه ی ئه مه به ویدا ده چین بو زنجیری عه داله ت . ئه من له پیه خو م نه خوش دکم

و سواری که رنم که. دواپه خوّم ده که وینم، نه تو کاریکی وا بکه ده ستت وه به دنی پوتیم که وی، جا نه وده می بوخوّم ده زانم چ سازده که م.

به لی! سبجه پنی به یانی کابرا ده گه ل ژنه که ی وه پی که وتن هتا بچن بو لای زنجیری عه دالته کاره که یان بو پون کاته وه، له نیو ریگایه دا گه بیشتنه کابرای.

ژنه به میرده که ی گوت ماندوبومه. به نه و کابرایه ی بلی بزانه بریکم سواری نه و که ره ی ناکا، خو به خودای ناتوانم به ریگایه دا برپوم و بریکیش ناسازم.

به خوای کابراگیان! که میک ناسازم له پی پو یشتنیش بوپه بی وازم به کابرای ساحیب که ری گوت براگیان منداله کانم ماندو بونه و بریکیش نه خوشن، زوری منته هه یه، بریکی سواری نه و گوی دریزه ی خوت که ی.

کابراش هه ر زویه کی له که ره که ی هاته خوار و که ره که ی پاگرت: براژن فه رمو سواریه! ژنه لیتی سواری که ری بو. بریک ریگا رویشتن، میرده که ی وه پیش که وتبو، غه رقی فکران له باره ی ژنه که یه وه، ژنه سواری که ری و، ساحیب که ریش له دواپه و. نه ویش له کابرای میردی ژنه ی پرفکر تر بو، گه بیشتنه جوگه له یه کی، له گه ل پازدانی که ری، ژنه خوئی که واند و ای کرد به دهنی پوتی وه ده رکه وی و کابراشی نه سیحته کردبو، هه ر ده گه ل که وت به غار خوئی که یانندی و دهستی گرت وه لی نه ستانده وه و له وی ماندو و عاجز لیتی دانیشتم و میرده که شی که پراوه: نه وه چ بو؟!

ژنه: ده گه ل نه و گوی دریزه له نه و جوگه له ی، پازدی دا وه عرزئی که وتم.

بریکی دیش له وی دانیشتن و دواپه هه ستان و که وتنه ری. کابرا: نه دی سوار نابییه وه؟ ژنه: نا. تازه سوارنابمه وه، ناویرم، ده که وم کابرا، به که ره وه، لی دارپویشتم و تازه کاری وی ته و او بو.

بریک پویشتن گه بیشتنه سه ر ناویکی، به میرده که ی گوت نه من ده ست نوژیژی هه لده گرم. میرده که ی: نه دی نه تو ده ست نوژیژت هه لته گرت بو؟

ژنه: نه گه رله سه رنه و که ره سندان کوشتوه ی وه عرزئی که وتم، نه و کابرایه مالی ناوه دان

بی، دهستی گرم و هه‌لی نه‌ستانده وه، خوده‌نا هه‌رده‌شخینکام ده‌نیونا وه‌که‌ی‌دا. ته‌ماشای نه‌وله‌شهم چی لی‌هاتوه، به‌ده‌ست‌گرتن و هه‌لستانده‌وه‌ی ده‌ست‌نو‌یزم شکاوه.
به‌لی؟ ژنه‌ی فیله‌زان، ده‌ست‌نو‌یزی هه‌لگرته‌وه و پرویشتن گه‌ییشتنه
زنجیری عه‌دالته‌ت.

ژنیک بی هه‌وی چ له‌می‌ردی بکا ریگای ده‌زانی چۆن فیلی لی‌بکا
بوسه‌ی به‌نیفاق خو‌شیرن کردن بو‌به‌لگه‌و، هه‌تا باوه‌پی پی‌بکا
جانه‌وجارژنه‌چو ده‌ستی بو‌زنجیری عه‌دالته‌تی دریز کردو گوتی نه‌ی زنجیری
عه‌دالته‌ت! نه‌گه‌ر نه‌من له‌می‌رده‌که‌ی خو‌م و نه‌وکا‌برایه‌ی سواری که‌ره‌که‌ی کردم ده‌ستی
هیچ که‌سیکی دیکه‌م وی‌که‌وتبی، یاره‌ببی ده‌ستم نه‌تگاتی دنا ده‌ستم بنگاتی،
هه‌ر ناوا ده‌ستی پاکیشاوه‌ستی گه‌ییشته زنجیری عه‌دالته‌ت وه‌پیش چاوی
می‌رده‌که‌ی.

وکا‌برای می‌ردی چاوی تی‌بری‌بو، عیلاجی نه‌بوه‌قای پی‌کرد چونکه‌پوسمی نه‌وزه‌مانی
وابوه، گه‌پانه‌وه‌مالی که‌چی هه‌ر لی‌شی نیگه‌ران بوو. ده‌یزانی نه‌وژنه‌فیلتیک که‌له‌کیکی
حه‌تمه‌ن ساز کردووه‌شتیکی ده‌باران هه‌یه.

خاله‌ی توو هه‌رزنی

سه‌ره‌به‌هاری که ده‌ست به‌کاروکاسپی ده‌کری مام‌عه‌لی له‌ کوپه‌کانی ده‌پرسی
: فلانه زه‌ویه‌ی ده‌که‌نه چی؟!

چونکی کوپه‌گه‌وره‌که‌ی زیاتر سه‌روکاری ده‌گه‌ل کشت و کالی بوه، گوتی، باب‌ه
پیم‌خوشه‌ بیکه‌ینه هه‌رزن، به‌لام ده‌زانم توو هه‌رزنی‌شان نیه،

مام‌عه‌لی ده‌لئ پۆله‌ ماله‌ خالت تا ئیستا چوار پینچ جاران خه‌به‌ریان داومه‌تی،
ده‌چم سه‌ریکیان لی ده‌ده‌م وتوو هه‌رزنی‌شان هه‌یه وچه‌ ندی لآ‌ زمن بی دینم ودیمه‌وه.

پور خاتون له‌وئ دانیشتبو گویی له‌قسه‌کانیان بو، ده‌لئ‌عه‌لی به‌خودای ده‌بی
به‌یانی زو وه‌پئ‌که‌وی له‌میژه‌ ناگامان لی‌یان نیه خه‌به‌ریکی ساغ و سه‌لامه‌تی وانیشان بو

بیته‌وه وتوو هه‌رزنی زو بیته‌بوئه‌ و لا‌ولایان نه‌پۆیی ئه‌توبریک که‌تره‌ خه‌می؟

به‌لئ مام‌عه‌لی به‌یانی زو وه‌پئ‌که‌وت بچی توو هه‌رزنی بیینی ده‌ی به‌ته‌مای خوای،
زۆر نه‌پۆیی توشی سی چوار که‌سان بو، ده‌چونه سه‌ره‌خوشی بیچگه‌ له‌نه‌وه‌ی ئه‌وسئ

چوار که‌سانه‌ ناسیاربون ساحیبی مردوی که‌ ده‌چونه سه‌ره‌ خوشییی هه‌م ناسیارو هه‌م
خزمیکی زۆر لیک نیریک وله‌پیش بو، په‌گه‌له‌ وان که‌وت بو سه‌ره‌خوشی؟ سه‌ره‌خوشی

ته‌واونه‌بوو کچی خزمیکیان په‌دواکه‌وت، چونکه‌ مام‌عه‌لی که‌میک به‌ته‌مه‌ن و ئامال
که‌یخودابو ده‌گه‌له‌ خویان برده‌وه‌ مائی، له‌وی ماوه‌ هه‌تا کاری مه‌سه‌له‌تی ته‌واویو.

ئه‌وجار به‌سه‌ر لی‌دان له‌خزمان هه‌ردییه‌ی ده‌گه‌بیشتی، ئه‌گه‌ر سه‌ره‌خوشی ونا کۆکی
لی‌ته‌با، لانی که‌م دوسئ شه‌وان له‌وئ ده‌ماوه‌!

ئاوارپویش هه‌تاگه‌یشته‌ ماله‌ خه‌زوری، وه‌ختی هه‌رزن چاندنی به‌سه‌رچوبو چونکه‌ زانی
وه‌ختی هه‌رزن چاندنی تی په‌پویه‌ باسی هه‌رزن مه‌رزنی نه‌ کردو گوتی هه‌ریه‌ سه‌ردان

هاتومه‌ چونکه‌ له‌میژبوخه‌ به‌رمان له‌ساغ و سه‌لامه‌تیونه‌بو،

مام‌عه‌لی به‌ئه‌وجوره‌ی که‌ چوبو هه‌ر ئاواش گه‌پاوه‌، هه‌ر دییه‌ی سی چوار شه‌وانی
لی‌ده‌ماوه‌،

مام علی هه تا به سه لاهه تی گه بیشته وه مائی، له قه راغ دیی له نیو زهویه که ی خویمان، دروینه ی هه رزنیان ده کرد، فکری کرده وه: نئی! خو ئه من بو توو هه رزنی چوبوم. نه وه دروینه ی ده که ن چه بکه م، به غار به نیو باقاند ا بو لای کوره کانی هه لات، ده باقه هه رزنیکی هه له نگوت له سه رپا، وه عه رزی که وت وه ستاوه بریکی خوته کاند و. واده کا حه ک به لاله کاری به تالوکه دا؟! نه من نه وه بو تالوکه ی ده که م.

(شیعری) خالهی توو هه رزنی

کواده یکه ی به چی زهویه که ی سه ری
خو توویشمان نیه ده بی بو ی بینین
هیچ کۆسپ وپه له ی له نیو مه هیله
له بهر پرکاریان هه ر خو م لی بواردوه
هه رزنیش چه ندی لازمن بی دینم
زوئیکی ده بی بچی و خه به ری بزانی
بزانی توو هه رزنی دینی و ده چینی؟
چاوی به سی چوار خزمانی که وت
پئی که وتن ویکرابو سه ره و خووشی
مایه وه وه رتا میوان خه لاس بون
په د واکه وت و بو به کیشه هه لالا
بو ده رمالانهش د یسان گیرساوه
پیی دوپوژ ه پئی نیوزیک و دوری
بزانی مام علی کواچون ده پواری
پیان داگه را به دوست و خزمان

به کوره گوره که ی مه حمودگیان نه ری
مه حمود: پیم خوشه هه رزنی بچینین
مام علی ده لی زهویه که ی بکیله
خالته سی چوار جار ولامی نارد وه
بابجم سه رنیکیان زولی هه لینم
پور خاتون ده لی علی به یانی
مام علی ده چی خو ده خاقلینی؟
به یانی رویشته له دی ده رکه وت
پاش لی پرسین و چه ند چاکو خووشی
خزمیکی واله زور لیک نیوزیک بون
نه وکچه ی خزمی زارای مامه لالا
تا مه سلته کرا هه ر له وی ماوه
ماله مام علی وماله و خه زوری
سبجه ی پاش نوئیزی هه ستا که وت ه پئی
دی به دی رویشته هه روا به سه ردان

پرسه وئاژاوه وه رچی لیسی بایه
 له وی ده ماوه هه روا له کنیان
 دوسی شه وانی لی هه رده ماوه
 له ویش چهن پوژان بی خه م لی خه وت
 توو هه رزی تازه بوچی و چ لی بکه
 بی فکر و خه یال هه رواش گه پراوه
 ده یروانی هه روا له هاتوو چو یان
 نهی نهی خو و نه وه دروینهی ده کن
 دروینهی ده کن چو نیان بدوینم
 هه له نگوت که وت ده باقه و سندان
 ده یگوت وی که وی په له وه ل سندان
 سه ری سه لامه ت خو که س چه نالی

دی نه وه ره وهه ریاسه رینگایه
 هه تا دوا پرسه یان پیک هاتنیان
 نه و دی لی نه با پرسه وئاژاوه
 ناخری گه یشتی چو وه ژور که وت
 که رویش که ده کردگه نم و جووشینکه
 به و جو ره چو بو چ کراو نه کراوه
 گه ییه وه قه راغ ئاواپی خو یان
 نه وه کوره کانن کوا ده بی چ بکن
 چو بوم توو هه رزی بیتم بچینم
 به نیو په ریزدا هه لات به لینگدان
 پیچ و کلاوه که ی به عه رزی دادان
 مام علی هه تا گه ییه وه مالی

خورینج

نه گه ر ماوه یادی به خیری و نه گه ر نه ماوه خوا عافوی کاپیشم وانیه مایی.

وابزانم مه لا نه حمه دی پینجوینی له ساله کانی هه زاروسی سه د و نوژده و بیست
 وه تا ناخری هه زاروسی سه د و بیست و پینجی. هه تاوی له ئاواپی خورینجی سه ره شاری
 پیرانشاری که نه وه سه رده مه ی خوالی خوش بو، مام وه ستامه لاسه یه دقادر، مه لا و نیمامی
 جه ماعه تی سه ره په رستی حو جره که ی خورینجیش بووه. له حو جره ی فه قییان، له لای
 نه و مه لا سه یه دقادره ی موسته عیدیکی زاناولی هاتو خه ریکی خویندنی بوه؟

نه ده و چه ند ساله نه دا به تاییه تی ده ئیترانیدا ئال و گو پیککی بنه په تی و چاوه پوان نه کراو پوی

داوه؟

وه کوبی لایه ن بونی په زاخانی نه و په زاخانی نه گه رگوتبوی ئاسمان بپوخی به سه ر

نێزەهێ سەریازی پادەگرم؟ دەست بەسەرداگرتنی ئێرانێ لەلایەن قەشونەکانی ئیگیلس و لەشکری سووری پوسی، دامەزرانی (فیرقەهێ) دیمۆکرات لەنازەربایجانی پۆژەهەلات هەرەها دەنەوھەل و مەرجەهێ دا ئاشکرابوئی (کۆمەلەهێ - ژک) لەکوردوستان و گۆزینی بەنیوی حیزبی دیمۆکرات کوردوستان ئێران و ھەلبژاردنی پیاویکی ئازاو. وقارەمانیکی زانای و ھەکو(پیشە و قازی محەمەد) نەمەبەسەرکومار((کوردستان)) ئێران؟!

کاک مەلە ئەحمەدلاییکی و اشاعیروتیکۆشە رولەپیش چاوی خەلکی جوان و شیرن بێجگە لەشێعرە جوان و بەسۆزەکانی ئەگەر بۆ دیمۆکرات و ھاندانی خەلکی کورد بۆ یەک گرتوئی و پینتوینی و گلاگەهێ دیمۆکراسی دە ئێرانیکی ئازاد، دا، و ھەول دانیان لە پێگای ئاوەدانی و لات زەحمەتیکێ زۆری کیشاوە جامام و ھەستامەلەئەحمەد شێعیریکێ زۆر جوان و پێک و پینکی بەئەوجورەهێ کە دە یخویننە و ھەبو خورینجی دانابولە شێعەرە کە ی پراو دەرکە و توە ئە و لاوە خوین شیرنە زۆر خوشی گوزە راندووە، بەلام؟ دەگەل قادی شوان چونکە ئە و یش پیاوی مائە ئاغای بوو. ؟ ئازانم چ ناکوکیکیان ھەبوو؟! لەسەر کوردا یەتێ؟ لەسەر جیئالیەتێ؟!

دە شێعەرە کە ی دانائا و ھێرشیکێ توندی کردو تە سەر خۆالی خوش بومام قادی شوان.؟

ئە و ھەش شێعەرە کە ی مام و ھەستامەلەئەحمەدی پینتوینی لە کەم کورپییە بھبورن؟

چاوی پیسی لێ بەدوربێ قەسری لوبنانە خورنج؟

پارسی سەت جار بە قوربان باغی پیزوانە خورنج؟

خۆشە ئە و زاعی مەناخی خاکە کە ی دنگیری عام؟

ئاوەدان بی ئە ی ئیلاھی عەینی عەدنانە خورنج؟

خۆرەکانی پەزەنی ئایین و دین و مەزھەبن؟

بێ قوہی مەقناتیسێ دێکەشی ئینسانە خورنج؟

بۆمە لاوشیخ و فەقی و کرمانج و ئاغانوئۆکەری؟

مەرکەزی بەزم و سرورە و جیگە ی ژوانە خورنج؟

سەھە بۆدە رویتش و سوئی تۆبەیان پاناگرن؟

وهك مرید یکن له پښگه ی شیخی سه نعانه خورنج؟
 سهت که هیئنده باسه فایه دیی خورنج نه مماج سود؟
 جیی هه زار شه یسانی میسلی قادری شوانه خورنج؟
 نه ی به : : : : : ده گه : : : : : نه ی : : : : : ی : : : : :
 واسته ی تویه که نیستاجؤل ویرانه خورنج؟
 بهینی نه من وتؤبمیئنی شه رته ده ردیکت ده می؟
 ئافه رینم کابلی پیم تیغی بو پرانه خورنج؟
 زه وقی پؤذی خوی هه زار میسلی توی پی وهك ریتویه؟
 خوی وه کوشیری شکاروسه ففی مهیدانه خورنج؟

نه من به پیچه وانه ی مام وه ستامه لانه همه دی، و جباله وه ی چه خوشی واشم له خورینجی
 نه دیوه به لام چونکه له ناوایی خورینجی له دایک بومه وه موئینسانیک، له ساری پیویسته
 نه وه نده ی له دهستی بی به زیدی خوی هه لابللی، جا نه من هیناومه، شیعریکم بو خورینجی و
 به رده کانی. بهری په لاساوی، ونه وکتیوو جیگایانه ی سه روه خورینجین به شسی کردنه وه
 دامناوه یا هه رنه وه نده م له دهست هاتوه، هیوادارم خوینه رانی خوشه ویست که لکی
 لئوه ریگرن. له داهاتودا بو جوانتر کردن به رین کردنی نه و شیعره ی و شیعری پیرانشاری نه گه ر
 به پیویستی بزائم پییاندا دیمه وه، به تابه تی بوکتیوو جیگابه ناؤبانگه کان سوپاستان ده که م.

شیعری خورینجی

هه مو خه لکی خورینجی خانه دانه	خورینج هه لکه وتوه خاکی نیرانه
مه لاده وریش و کرمانج، سوئی ناغا	له گه ل ئیکن به حه ققه ت وهك برانه
له شایی و شین و ناخوشی له خوشی	شه ریکی یکنترین زؤد موخلیسه انه
ته ماشای سه نعه تی نه و کردگاره	که پووی کردونه، به رده هه روهك نیشه انه
ده خوین هه نجیر و دودرک و به لالوک	له خه و خوش، قودیله و کانی گولانه

له به ردی کورهی وله قله ق که بازدهی
 له به رد سابات که دانیشی و بنوپی
 له به ردهوژهوژپه تاکوبه رده و تاغی
 به یادی کانی سوینهی چاوشه هینان
 له به رد لانک وه کوجوللانسه پازام
 بنوژه به رده زهره د تاقه ی پتواسان
 له ناوی نوزه لهی تا گردی بی به رد
 له تاقه ی پر کروسک و به رده سوران
 له به رد گامیش و کانی کوپر و سی کیل
 په لاساوی^۱ کونه پیست و دروزنه
 له سه رخوشی و سه فای شه و ناچه و یگرا
 جی پراوگه ی شوژه سواران بو که ماملی^۲
 له پیرسالی^۳ پوال، نیازت بخوآزه
 له شه حمه دده ولت و جی^۴ چوک زریشکان
 له سه رگوژپوقه لانتگه و کانی سیوهک
 غه لی مام کانه بی و چیتکان ببینی
 برابیم په شک له سه روی به ردی گوژی^۵
 له چومی باره په ژبان، گرده خه زینه^۶
 گهرمکی کانی کوخه ی^۷ شه حمه داوی
 خورینج! جی نیفتیخاری بو ولاتم
 په ریشانم خورینج: نیوم بزانه

خری میوانه و کانی میرزاخانه
 ده بیینی شه ولاته چه نده جوانه
 په ره سالی لیکه کانی که نده لانه
 له سه رسوی تاته به ردی به فره وانسه
 له به رد حوجره ی ده بینم سه پیرانه
 بله ی بو به رد حه سیر بی وه که شه وانسه
 به لی جینگ جینگه یه و هه ندوژه شانسه
 خری هه نجیر و کانی کیسه لانه
 له لای دیش به رد مه لایه و به رد به رانه
 هه وارگه ی کانه بی و پی شه حمه دخانه
 به نور لیکیان ده دان گورزی گرانسه
 به ده نگ پی شه لگوتوه جوان، ماهیرانه
 وه لی، پیغه مبه ری ناخیزه مانسه
 خری نه عنه و، قه لانی شانیشانه^۸
 ده خو له ونه و سپیک سه ید شه حمه دانه^۹
 ده زانم توده لپی جی په مکه وانسه
 که جی پازی سیامه ندو خه جانسه
 نیشانه ی میژو بو نیه، لیم عه یانسه
 هه تا سه رچوم و کانی به رد هه مانسه
 به بونی شه وه مو په مزو نیشانه
 کوری تومه به نیسباتی زه مانسه

(شی کردنەوێ شیعی خورینجی)

۱- پە لاساوی، وەکی باس دەکەن وگێڕاویانەتەو زەمانیکی بەشی زۆری ئەولاجان وپیران و منگورایەتیە جستانان چۆل بوە تەنیا بە هاران لەگەرمیتی پا هاتون بەرەمیان کۆکردۆتەو هەرچەند بەشی زۆری بەرەم و کەسب و کاری ئەو حیلان تیانە لە پرتگای نازەلداری و بە خێوکردنی پەو و گاو و گۆل و مەرۆمالاتی و دەست هاتو دياره هەرکەسەش جینگای د یاری کراوی خۆی هەبوە بە هاران هاتون و پایزانیس گراونەتەو گەرمیتی: (کانەبی فەقی وەیسسی) کە لە تافیە ی پەمکان و سەردارحیلی ئەو تافیە ی بوو دەزەمانی خۆی دا پیاویکی نازاوپالە وانیکی زەبە دەست بوە هاوینە هەواری کانەبی لە لاجانی مامەشان سەرەشاری پیرانشاری جینگایکی زۆرخۆش و بژوین بوە، بە نیوی پە لاساوی کە ئیستاش ئەو موچە بگرە لە ئەوزەمانیش زۆرخۆش ترو بژوین ترە،

هەر واپە هاران هاتو و پایزانیس و یزای خەلکە کە ی گەراو تەو بە گەرمیتی .
کانەبی لە کەس و کاری خۆی لە ئەو هەوارگە ی تەنیا خۆازی دایکی دەگەل بوە هەشی بێن براو باب و کەس و کاری دەگەل نەبوە ئەو هەوارگە ی ژانیکی خوش و ساحیبی مەرۆگارپان پەو و ویکی زۆر بوە و بۆخۆشی بەشی زۆری سالی دەگەل پاو و شکاری خەریک بوە،

کانەبی عادەتیشی وابو هەمیشە دەست و پە یوەندو کاردارشوان و گاوانی زیرە ک و نازای بۆبە خێو کردنی مەرۆمالاتە کە ی راگرتو هەچی ئەو سالی کارداری باشی بونە گیرابوو،

کانەبی پۆزیککی بەبی غایله . لە کەل نۆکەریکی دەچیتە پاوی

ئەحمەدخانیکیش هەبوە ئەو ئەحمەدخانە . وە کوکانەبی پالەوان زەبە دەست بوە و نەزاندراو دەگەل کانەبی لە سەرئەو ملکە ی یا هەر دوژمنایەتی عەشیرە ی؟ . کۆنیان هەبوە ،، یاچی و بەخوو بە پیاویکی لە دەرو بەری پە لاساوی خۆی حاشارداو وادەرکە و توە چاوەریی هەلیکی وابو و لە هەموزەمانیکیش دا فسۆس و پیاوی خۆپیری هەر هەبوە و ناگاداری چونە پاوی کانەبی دەبی و دەچی لە پشت کونە پیستی پا . پەوێ کانەبی دینیتە خواری و بی فرینتی دوکەس لە کاردارو تۆکەری دەکانەبی لەوی دەبن ئەوانە کە چاویان بە ئەحمەدخانە

ده که وی نه وه یکه له و... هپچیان ناویرن قهره له قهره ی دن به لام خوازی دایه کانه بی دیته پیش پوهی وبه نه همه دخانی ده لئی پوهی به جی بیله و پری خۆت بگره و پری نه وه، پوهی کانه بی فه قی و هیسیه به پیاوی وه کو تو ناخوری نه همه دخان جاری، نه وه لئی ده جوابی خوازی داده لئی پوهی زورپیاوی له کانه بی پیاوتریشم خواردوه نه وه ناخیریه تی ؟

پوره خواز ده لئی باشه نه توکی و اغلوربویه به خۆت وبه پیاویکت ،

نه همه دخان ده لئی نه من نه همه دخانم نه همه دخنی باله کیم پی ده لئین پاله وانیکی وه کومن نوکه روپیاوی زوری بوچه ؟ نه و جار پوره خواز ده لئی باشه نه گره نه تو خان نابی وه دوا ی کاری دزیو بکه وی و چون پوهی ده فرینی ؟ نه و جار نه همه دخان قسه ی ده گوپی و ده لئی پوه و پفاندنی چی نیره هه موی هه رمولگی خو مه وکی ده توانی چه بلئی ،

پوره خواز ده لئی باوه ریم به نه و قسانه ت نیه ونه سیحه تی من ده گوئی گره، پوهی به جی بیله و پریو. هه موکون بو ده ست تی رو کردنی نابن ،

نه همه دخان به تالوکه به نوکه ره که ی ده لئی ده نگ ده، پوره خواز. ده چیه پیشتره : با پرسیا ریکی دیت لی بکه م نه همه دخان ده لئی پیریژن نه و پرسیا ره شم لی بکه وهیچی دیکه م مه خافلینه، پوره خواز : ماره یی دایکی توچه ندبوه، نه همه دخان : نه وه چه پرسیا ریکه لیم ده که ی زئیده له دایکان ماره یی داکی من پینج که ته دینار بوه،

پوره خواز ده لئی ماره یی دایکی کانه بی چل لیره بوه، پوهی کانه بی به تو ناخوری به جی بیله و لیری خۆت برو خۆت به هیلاک مه ده .

نه همه دخان چی دی جوابی پوره خوازی ناداته و پوهی. په پچکه ده دا و پوره خوازی ده زانی تازه به قسه ی ناکا و جوابی ناداته وه. وه کو تو که ره کانش بیکار پاناوه ستی و ده ست به خۆیدا بر ناداته وه به ردو، و دارو خۆلی ده به رپوهی هه لداوی و نیوه ی پوهی برده بی و ده گه رپته وه باز ره ده بی وه لدیته وه و ده پوا بوسه رینچاوه ی برام ره شکی و یان پشتی به ردی گوژی، نه همه دخانیش ناویری چیدی پاوه ستی باقی پوهی ده باوده پروا .

له لای دیشه وه خه به ری بو کانه بی ده بن ونه ویش زویکی ده که رپته وه په لاساوی

ویرسیاری نینویشانه ی نه وکابرایه ی له دایکی ده کات هه تابزانی کتیه په وهی فراندوه ، دایکیشی پیی ده لئی . گوتویه تی نیوم نه حمه دخانه و نه حمه دخانی باله کیم پیده لئین ، نه وچار له دایکی ده پرسسی چی ده بن دابو، دایکی ده لئی سواری نه سپیکی کویتی قاپ رهش ببوکه فه لئی نه وهنده پان و بهرین بو، ده ت کوت فیله ته ختی له سه ردا به ستراوه ،

ئیدی کانه بی ده ی نا سیت وهه ربه خووبه نوکه ریکی وه د وای نه حمه دخانی ده که وهی ، نه حمه د خان له زورجنگایان خه ریک بوه شوینه وه نکه ی به په وهی بکا به لام کانه بی شوینی ون نه کردون وکه وتوته دوی په وهی هه تا ده ده شتی شنوییه ی کردون وگه یشتونه ته قرۆشوائی و له قرۆشوائی شنویه کانه بی ده گاته نه حمه دخانی به په وه وه ، پیشی لی ده گری وده لئی نه حمه د خان نه وه سه رت له چه ندی هیناوه هاتوی په وهی کانه بی ده رفیینی ، نه حمه د خان ده لئی نه من پوحم پی کردوی خو د نه مال و مناله که شم به تالان ده هینای هیندیك قسه و به به ریک هه لاجون هه ره شه نه وچار نه ودوپاله وانانه به گورزان وه رده که پینه یه ک تری، ده گه ل تۆزی به ری پیی نه سپان هه وریک دیته پوی ناسمانی، هه تا هه ردوک شل وشه کت ده بن ناخره که ی کانه بی رمییکی له نه حمه دخانی ده دا و نه حمه دخان له سه ر نه سه په کویتی ده که ویته خواری و نه گه ر نه حمه دخان له سه ر نه سپی ده که وهی وده شزانی تازه له که لک بوه وده مرئی لیره فیلی له کانه بی ده کا بو و غلوربونئی بریک ته عریفی کانه بی ده کا بو و جی به جی کردنی گه لاله ی فیله که ی خوئی ده لئی کانه بی به حه قه ت نه من هه له م کردوه ، ده ناده با، لانی کم به قسه ی دا یکت م کردبا که پیی گوتم په وهی کانه بی به تۆنا خوئی راستی پی گوتبوم، ئیستاش نه من کوژراوم بانه ورمب وشیر و گورزانه بو شوان وگاوانان نه بن حه یفه وه ره لیم که وه لیت حه لال بن و قابیل به تۆنه ،

کانه بییش بی خه یال له وهی که بزانی نه حمه دخان فیلی لی ده کا ده چی نه سپایی شه پیی لی بکاته وه نه حمه دخان قه ره بینای پی ده بی نه ویش قه ره بینایه کی له دم وچاوی کانه بی ده دات نه ویش ده کوژری وکه لاک ی به سه رکلاکی نه حمه دخانی داده که وهی هه ریه که ی ده که ونه ده نیو دیراویکی، نوکه ره کانی نه گه رله په لاساوی پاده که ونه دوی نه وکاره ساته ی

ده بينن په وهی ده گيړنه وه ووهیته کانه بی و نه حمه دخانی دیننه وه په لاساوی وکانه بی هر له په لاساوی نیژراوه وغه لی کانه بی نیستاش هر وه کوخوی ماوه ته وه به قه راریکی دایکی نه حمه دخانی هاتوته په لاساوی ووهیته هر دوانی دیوه وگوتویه تی کوری من وه کونه کوژابی پیم وایه چونکه به ده ست پاله وانیکي له خوی پا له وانتر کوژاوه،

دایکی نه حمه دخانی چونکه هیچی نه زانیوه، هیچی نه گوتوه به لام دایکی کانه بی چونی به کوره که ی خوی ه لاکوتوه، ناواش به نه حمه دخانی ه لاکوتوه.

دیاره پی ه لاکوتنی خوازی دایه کانه بی له بهر نه وهی بوه گوتویه تی کوره که م به ده ست خویرپه پیاویکی نه کوژاوه و به لکه به ده ست پاله وانیکي کوژاوه له خوی زورپاله وانتر و به کارتره، نه وهش نه قلیک وداستانیکي دورو دریز تری هیه، دیره دا ناگونجی ویا نه من چیدی لی نازانم. نه وهش دوچارینه و. دوهیته دایکی کانه بی:

کانه بی بو نه حمه دخان نهی سالات له من کانه بی
جوگه لیکیان بو نیوان، نهی سالات له دایه پابی
نهی گورزیان نوری نور لیکدان نهی سالات له من کانه بی
هر دویکیان بون مال ویران نهی مه گه رقوچ عوسمان وابی
کانه بیم نه گه رپی ده زانی نهی سالات له من کانه بی
نه سپی دینیته جولانی نهی کزینت ده به ردایه بی
هات گرتی بهری مهیدانی نهی سالات له دایه پابی
توزگرتی بهری حاسمانی خومه گه رقوچ عوسمان وابی

۱- به ژنی کانه بی به من بمینی به وی داری به وی خه لفه چناری نه گه رشین ده بون

له سر کۆته لی ده ناشی

لکیکم لی داویته وه سهرناوی ووهی دیکه شم لی داویته وه سهرداوینی شوپه بیه کانی

شاجوگه وولپواری ده جوپه ناشی،

له پاش مهرگی کانه بی فقهی وهیسی سهردارحیلی په مکان تازه هیچ که س خوازی

سه ربه تال و بایان و یران پانگری نه به سه ر شورو کلفه ت نه به له و قه ره واشی،

۲- ده وهرن نه سپی کانه بیم بویینه وه ده ری له وی خاوی،

یال و یرانی بشون به میشک و عه ن به ران به عه تر و عتوری ده عه تاران ناوه لالا

هه ربه شوشه ی ده گولای،

خو له پاش پیاویکی وه کوکانه بی فه قی وه یسی سه ردار حیلی ره مکان تازه هبچ که س

پانگری خوازی سه ر به هه ش و مل به ده وار ، به له له و و قه ره واش و سه رشوریشیان پی ناوی:

۲ - گورانی : خوالی خوشبو، کاک محه ممه دی ماملی، ده نگ خوش و گورانی بیژی

به ناوبانگی کورد گورانیکی به په لاساوی هه لاکوتوه، نه وه ش چند نمونه ی شیعه ره کانی،

وه کی باس ده که ن نه و شیعه رانه کاک سیمانی شاه له ی دایناون یان هه رکه سیکی دیکه .

نه سپه کویتم بو زین که ن، ده پوم ده چم بو راوی

میر ده ستوری پی داوم ، بوخوم ده گرم سه ر راوی

خوی لی مه لاس کردومه ، له بن پنجی ژاراوی

شینکیت بو هه لده ستیتم، له موچه ی په لاساوی

نه جیبه تووم نه جیبی، بو گشت ده ردم ته بیبی

نه جیب! بیته راموسا نیک، با نه مره له غه ریبی

نه هاتی روی تی کردوم، که وتومه ناش به تالی

ته یری به ختی من پوی، دای له ته قه ی شابالی

به قسه ی به کره شوقاری، که وتومه ، سیاچالی

ره شمه له سه رنه سپی کویت، له سه رچی داده مالی

نه جیبه تووم نه جیبی، بو گشت ده ردم ته بیبی

نه جیب بیته ماچت بکه م، با نه مره له غه ریبی

۳- پيرسال: يه کيک له نه سحابه کان بوه له سه ره وهی په لاساوی له بن په وه زئی، به خاکي نه سپيردراوه. داره گويزی لین وداره گويزه کان مه وقفه ی پير سالیان واهه بوه سه يدقادی دیوانه ياکه سيکی دیکه نه وگويزانه يان پاوان کردون و بويه شيان پاوان کردون ده يان گوت با. به ناکاملی لی يان نه که نه وه وبابه باشی بگن ده نابؤ فروشتنی نبوه نه وسالهی پاوان کرابان دهنکه گويزتيکیان پيئوه نه ده بو؟ به شاهیدی هه موخه لکی خورينج وده ورپه ری. نه وداره گويزانه ش، بويه تائيس تاماونه ته وه که س ناويزی ده ستیان لی بدات هه رکه س لکه داریکی هينا بيته وه زه ره ريکی زورگه وهی لی که وتوه؟

۴- پيرسال: پيش شه هيدبونی له به ره وهی گلکوکهی، له به ردی وه سه رکه وتوه، چوکی داداون، نيس تا جی چوکی زوربه جوانی له سه ره رده که ی دیارن پيی ده لاین جی جوکان.
 ۵- قه لات، گوياشا یا حاکمی کاتی له سه رقه لاتی ماوه ته وه به قه وليکی له سه رکانی په لاساوی شتيویان لی ناوه وچونکه له سه رقه لاتی ناوکی وای لی نه بوده نا؟ نيس تاش ناسه واری خان و به ره و، جی چالوی هه رلی ماون، ده ست به ده ست مه جومعه يان بر دوته سه رقه لاتی کتکان چونکه نه و دونده شاخه ی پوبه پوی خورينجی قه لاتی کتکانی پی ده لاین.

۶- سه يد نه حمه دان: کيويکه و ابرانم که ميک له قه لاتی کتکان نه وی تره، که وتوتته باشوری گرده بنی و باکوری بابه کراوی و قوبله ی خورينجی. خوالی خوش بو کاک محمه دی ماملی گوزانيه کی به نه و جوره ی به سه يد نه حمه دان هه لاگوتوه، نيوی به رده سپيلکه ی تيدايه که به رده سپيانه، که وتوتته پوزئاوی گرده بنی

ده چه سه رسيد نه حمه دان کانی زه ردیم لی دياره
 ده ستت ده عومری گری، شيخی مال له بياره
 به رده سپيلکه چونه، جی پاوگه ی خوّم و ياره
 زيننه بی هه ی زيننه بی، زيننه ب دوددانی زيپر

ئومه‌تی محهمه‌دیم له‌ دینم وه‌رمه‌گیڤه
 ده‌رد یکی وای دا مه‌تی کا فرحا لم نه‌بیسنی
 گه‌لی دوست و براده‌ران بۆم بگێرن گه‌رمه‌شیسنی
 خوده‌لێن لێره‌نه‌ماوه‌ چۆته‌ چین و ماچیسنی
 زینه‌بی هه‌ی زینه‌بی له‌ زینه‌به‌ئهی قه‌لاتان
 ده‌ری بابا نت شیوی نیت که‌وته‌ و لاتان
 ۷- ره‌وه‌زی کیوی به‌ردی گوێزی؟ بۆ لای دتی کیله‌سیپان هه‌لدیره‌.

له‌ پشته‌وه‌ی تا نه‌ندازه‌یه‌ک گوڤه‌، نه‌و به‌یت و باوانه‌ی که‌ گوتویانه‌ واده‌رده‌که‌وی،
 خه‌ج و سیامه‌ند؛ نه‌و دو عاشقه‌ میژویانه‌، که‌ ناموزای یه‌کتریش بونه‌ له‌ گوڤه‌پانی پشتی
 به‌ردی گوێزی، بۆ و چان‌دان یا خوشاردنه‌وه‌ی ماونه‌ته‌وه‌. سیامه‌ند له‌وی ده‌گه‌ل که‌ له‌ کیوی
 به‌شه‌په‌هاتوه‌، هه‌رچه‌ندخه‌جی ناموزای، بانگی کردوه‌ و گوتویه‌تی ناموزا وه‌ره‌له‌ شه‌پی
 که‌ له‌ کیویان گه‌پێ، شه‌پ ده‌گه‌ل نه‌وانه‌ باشنیه‌، ناخیری به‌قسه‌ی نه‌کردوه‌ و خه‌نجه‌ریکی
 له‌که‌ له‌ که‌ی که‌ له‌ کیوی گچکه‌ لانه‌که‌ی دداو که‌ له‌ کیوی ده‌کوژرێ له‌گه‌ل لینگه‌فرته‌ی
 شه‌قونیکێ ده‌ سیامه‌ندی هه‌لده‌ داو به‌سه‌ر په‌لی داره‌به‌نی دا، ده‌که‌ ویت و سیامه‌ند. ده‌م‌ری،
 و خه‌ج شینیکێ زۆری بۆ ده‌گێریت و به‌به‌ندان زۆری پی هه‌لاده‌ لیت، که‌ نه‌وه‌ش،
 داستانیکی تایبه‌تی خوی هه‌یه‌. دوايه‌ خه‌جیش به‌سه‌ر په‌لی داره‌به‌نی دا بدوای سیا مه‌نیدا
 خوی هه‌لده‌ دێری و ده‌م‌ری جابراکانی خه‌جیش ده‌گه‌نه‌ سه‌ریان.

۸- گه‌رد خه‌زی نه‌: گه‌رد یکی میژوییه‌ و هه‌ریه‌نه‌ و نپوه‌ش نیوی ده‌ر کرده‌ له‌ سه‌ر. ریگای
 کیله‌سیپان و خورینجیه‌.

۹- کانی کوڤه‌ی: قه‌دیم دوکتور که‌م بونه‌، نه‌وه‌ی کوڤه‌ی ده‌گرت، ده‌چون له‌ کانی
 کوڤه‌ی ناویان بۆ دینا، ناوه‌که‌ی ده‌خوژده‌وه‌ و چاک ده‌بوونه‌وه‌ به‌لام ناوه‌ینه‌نه‌که‌ی
 ناو به‌ده‌بابه‌ یانان زوچوبان و له‌وی ناوریان کرد باوه‌، ناوه‌که‌یان هه‌تباتاوی وی
 نه‌که‌ وتباو، هه‌تاده‌ گه‌یشه‌وه‌. نه‌ده‌ باناوریپشیان دا باوه‌ دوايه‌، له‌ نیزیکی کانی نه‌شکه‌ و تیبه‌.

به‌ردی گویزی

به‌ردی خورینجی

حه یاره ی خونیه

ده گپنه وه وده لئین کابراپه ک ژنیکی هه بوه. چونکه نه وژنه، میزده که ی خوش نه ویستوه، جا مه علوم نه بوه به رخوین بوه یان ژن به ژنه ی پی کرابو یان .. هه رچیشتیکی لئی نابا بی خوی بو؟ یان له به رسوئیران نه ده خورا. جا بابزانین چه کلاویکی له سه ری میزده که ی ده نی وچون و بکوئی به پی ده کا.

روژیکی کاک په سول ده لئی نه ری نه سستی نه تونه وشوانه ی لی یان ده نیی زورخوشن؟ بوویان له به رسوئیری ناخوژین یان نه وه نده بی خویه وهیچ تامیکی لی نایه؟ نه سستی له سه ره خو: چت لی وه شیرم، هه یاره ی خوی یه م له ماله بابم له بیرچوه، نه وه بوئه شیوه کان یان بی خوی یان ده ناسوئیرن. ژنه بوخوی به خوی گوت هه رنه بی سی چوار پوژان له بهر چاوم ون ده بیت.

په سولی به دب ختیش باوه پی پی ده کاو: نه دی نه وه چون ده بیت؟

نه سستی ده زانی باویه تی خوی لی مۆن ده کاته وه وده لئی چون ده بیت چیه؟!

به غاریکی بچو ماله بابم سه ریکییان لی ده وله کن دایکم هه یاره که شه م بوئینه و. وه ره وه! به لئی! په سول له مەگری ژنان حالی نه بوه، باوه پی پی ده کا، به یانی زو پاروه نانیکی ده خواو وه چا خواردنه وه ی پانه گه یستوه. یا نه یان بوه، به لکو زو بگه می، کاله و پیتاوی لی هه لکیشاو بگره ماله خه زورم هاتم به پینیان وه ره به غار.

سبه نیی لای نویزی شیوان که گه یشته وی پاش لی پرسین وچاک وخوشی پورنامانی خه سوی ده لئی نه ری نه سستی چونه؟

په سول: وه للا زور باشه، سلای لی ده کردن.

پورنامان ده لئی نه دی نه وه چونه هاتوی ئیره ت پیزانیوه په سول؟

په سول: ناموژن! نه سستی هه یاره ی خوییه ی لی ره له بیرچوه و نه منی ناروده بو هه یاره ی خوی یه. پور نامان ده لئی هه ی عه مری نه مینی به وه ی لی کاویه وه ی تی کا.

په سول: به خودای ناموژن هه تا ده گه مه وه له بیرم ده چپته وه، پسوام!

پور نامان: جابو له بیرت ده چپته وه، هر بربرو بلی به وهی لیکه و به وهی تیکه.
 گوتی وه لالا باشه هر دهه پویم و واده لیم. شهوی له وی ماوه به یانی پاش نان و چا
 خوارندی هه ستا خه ریک بو وه پری که ویت ره سول: ناموژن! جاخو له بیرم چوته وه.
 پوور نامان وه بیرری هیناوه و پاش خواحافیزی وه پری ده که وی له دی وه ده رده که وی و. که م
 مابودیسان له بیرری بچپته وه و بیگه ریته وه بوکن پور نامانی، وه بیره خزی هیناوه و، بو نه وهی
 تازه له بیرری نه چپته وه ده دستی پی ده که به وهی لیکه به وهی تیکه. جاروباره ش چون که یفی
 زورساز بو کرد بویه گورانی زورپویی گه یشته کابرایه کی جانوه سپیکی توپیان بوگرت بو،
 سواری ببو. هه تارپام بیت، ره سول به ده نگی به رزه وه ده یگوت به وهی لیکه به وهی تیکه.
 هه رایان کردی و گوتیان کابراهه سه ره خو! کابرا بی ده نگ به نه و چه هه لاله لالات داناوه!
 نه خیر! به کی ده لیی ناخر له بیرری ده چپته وه، گه یشته لای کابرای سواری گوتی به
 وهی لیکه، به وهی تیکه. جانو نه سپ ره ویه وه و کابرای سواری له سه ره ختی پشتی له
 عه ززی پاکیشا، جانوه سپ به ربوه لات و غاریان دا کاک ره سولی، هه تا توانیان کوتایان
 و گوتیان نه وه بو بی ده نگ نابی به کری گیرای چه به.

گوتی نه دی بلیم چی؟ وای زانی نه وه چه یاره ی خوییه نیه گوتیان هر بربرو بلی
 پیروز موباره ک بیت یا خوا لیت موباره ک بیت هه مورپوژی خیریکی وات به نسیب بی.

گوتی زورچاکه، چونکه نه وه نده یان لی دابو تیکه و لیکه ی هر له بیر چو بووه.

به لی کاک ره سول وه پری که وت و ده دستی پی کرد: پیروز موباره ک بیت یا خوا موباره ک بیت،
 گه بیشته قه راغ شاریکی تاقه کوره ی پاشای مردبو، ده یان بر دبو قه بران، ره سولی به دبه خت
 گه بیشته نیو عاله می: پیروز موباره ک بیت یا خوا لیت موباره ک بیت هه مورپوژی خیریکی وات
 به نسیب بی! هر چه ندعالم پیمان ده گوت بی ده نگ به کوره! بی ده نگ به! نه خیری که کی
 ده لئی؟! سی چوار که س غاریان دایه و کوه کیکی باشیان لیدا، گوتی نه دی بلیم چی!؟

گوتیان ده له ی چی هر بربرو بلی خوا عه فوی کا خوا لئی خوش بیت ده ی چی.

پاش بریک هه سانه وهی که هر ده شی گوت نه بادا له بیرری بچپته وه، وه پری که وت

ودهستی پی کرد: خوا عه فوی کا خوا لئی خوش بیت، گه بیشته دیه کی له قه راغ نه و دئییه شه په سهگ بو، سه گنکیان خینکاندبو خه لک له سهیری شه په سهیه راوه ستابون، گوئیان له په سولئی بوده یگوت خوا عه فوی کات خوالئی خوش بیت! وایان زانی به نه وسه گه ی ده لئی خوا عه فوی کات؟

هه رایان کردی کابرائه وه چ ده لئی؟ بی دهنگ به! خوئه وه سهگه، حیسان نیه نه توده لئی خوا عه فوی کا خوالئی خوش بی؟

نه خیر، هه روای ده یگوت ولئی نه ده برپه وه، دو نه فر غاریان دایه تیژ و پریان کوتا و، ده خوئیان وهردا هه ستاوه، بریکی خو ته کاندو گوتی ناخر نه دی بلیم چیی؟!

گوئیان ده لئی چی؟ هه برپو بلی نه وچه قه چه قه چه؟ نه وچه چه چه چه؟ به لئی! کاک په سولئی تو زوای زورباشه خو لیم نادهن؟! نانا کسه لیت نادا، نه گه ره روابلیی؟ کاک په سول وهری که وت و دهستی پی کرد: نه وچه قه چه قه چه؟ نه وچه چه چه چه؟ گه بیشته دیه کی له به ره وهی نه و دئییه حوجره ی فه قئیانی لی بو جاوی به فه قئیان که وت دیسان هه لئی نه ده برپه وه وده یگوت نه وچه قه چه قه چه؟ نه وچه چه چه چه؟!

فه قئییه کان له سه رسه کوی پیش حوجره ی ده وریان ده کرده وه وده هاتن وده چون به دیتنی نه وانیش بی دهنگ نه بو، فه قی نه گه ر گوئیان لی بو زوریان پی ناخوش بو پییان و ابو به وان ده لئی هه رچه ند: بی دهنگ به کاکه بی دهنگ به! بی دهنگ نه ده بو نه با دا هه یاره ی خوییه ی له به بر بچیته وه نه وانیش غاریان دایه هه تا توانیان کوتایان کاک په سول له لیدانی فه قئیانی بی بهش نه بو، گوتی باشه! نه دی نه من بلیم چی؟!

گوئیان کوره بی شعور! ملی خو ت بشکینه، هه برپو بلی بینه مه لا، بینه فه قی جار جاره چه پلیکیشی بولیده و. وابلئی له بهر بی عه قلیانی نه دیده زانی له سه رنه وکاره بی جییانه ی لی دهن. به لئی کاک په سول پاش نه وه موه کوتانه ی وهری که وت هه رده پووی وده یگوت بینه فه قی، بینه مه لا، نه گه رچه پله که ی لی ددا هینده ی چه پله پی خوش بو، نییش ونازاری هه مو لیدانه کانی له بیرده چوئه، به لام نه ویان زوری ده وام نه بوله دیی وده رکه وت گه بیشته

سه رکانیه کی دو راوچی چه ندریوژیو ده سیپه ی دا دانیش تبون سیس بیون؛ هیچیان
 وه ده ستنه که وتبو. نه وده مه ی مراویان بو هاتبو به لولسه ی تفهنگی، نه گه رکاک ره سولای
 چه مبری به حیندر حووله ولای راهات گوتی بینه فهقی بینه مه لا؛ راوچی هکان ه رایان کرد
 :کابرا بی ده نگبه؟ کوره بگه پروه؛ له گه ل چه پله لیدان و بینه فهقی و بینه مه لای؛ مراوی
 هه لفرین؛ راوچی کانیش له تا و مراویان؛ غاریان دایه؛ نه وانیش خوری شورای چاکیان کوتا؛
 ره سولای سه رلی شیاو؛ ناخر نه وه چه ندرارو چه یاره پی گویم؛ نه دی بلیم چی؟!
 که گوتی چه یاره بریکی دیکه شیان لیدا زانیان زور بی ده سلات و خو پیره؟

نه و جار پی یان گوت ناوا به ماته ماته بریو پشتت هه لئه یه نپوه ها!

ره سول به ماته ماته وه پی که وت؛ له وان تی په پی زور پیو؛ پیگای که وته قه راغ
 بیستانیکی؛ به کوره کوره ده پوی؛ تازه دزهاتبونه زگ بیستانی و پیدان که وتبون؛ نه گه رچاویان
 به کاک ره سولای که وت که نه وه به ماته ماته دی؛ گوتیان نه وه تا دزکی دیکه به ماته ماته دی.
 بیستانچی هکان غاریان دایه له به ریان هه ل نه هات و هر یه که ی دوسی شه پ و
 زلله یان لی دا؛ هینده ی وی که وتبوه ده نیان خاراندبو؛ گوتی نه دی به قوربانوبم بلیم چی؟
 بیستانچی هکان زانیان نه وه دز نیه فیلی لی کراوه زگیان پی سوتا و گوتیان کوره به دبه خت
 ناوا قیت و قنج بریو بو به ماته ماته ده پوی؛ هر دامه یه وه.

کاک ره سول وه پی که وت، هه روا قیت؛ ده تگوت به رچیغی قوت داوه؛ گه بیشته وه
 ده رکی مائی بانگی خیزانی کرد؛ نه سستی؛ نه سستی ده لی! ده وه ره زوری!
 ره سول؛ ناتوانم، ده بی سه رده رانه م بو هه لدری. نه و جار خات نه سستی هاته ده ری له
 پشته و هرا پیلاقه یه کی به پشتی دادا ره سولای گیان خاراو نیوچاوانی وه سه رده رانه که ی
 که وت، پیلاقیکی دیکه ی پیدادا، ره سول که وته نپوه راستی زوری و بی هوش بو؛ دوايه
 که وه خو هاته وه هیچی له بیرنه مابوکه بوئه سستی خانمی بگیریتته وه؛ نه سستیش له که م هه تا
 زوری باسی ماله بابی یان چه یاره ی خوی یه وهیج شتیکی نه کردو شیوه کانیش چا بونه وه.

قه‌ل و کوتر

له زه مانه کانی قه‌دیم ده‌گیرنه وه ده‌لئین سالیکی ده‌پاییزی دا، قه‌لیک له ره فیه‌کانی به‌جی مابو، و زورگه‌راکو تریکی دیته وه؛ چونکه قه‌ل نیره بو و کوتره که ش مییه بو، پاش وتو ویزیکسی زور کوترپازی بوو ریگه وتن و، میتردی به‌قه‌له‌که‌ی کردو به‌زه‌حمه‌تیکی زوره‌یلانه‌یان دروست کرد وه ختی هات دوه‌یلکه‌ی تی کردن ده وه ختی خویدا کورک بو جوو جکه‌ی هه‌لئنان، پاش ماوه‌یه‌کی جوو جکه‌کان په‌روازه‌بون، هاتنه هه‌ل فرینی، له‌سه‌ر جوو جکه‌کان قه‌رپه‌یان لی‌په‌یدا بو، چونکه قه‌ل ده‌یگوت نه‌من هه‌ربو‌خو‌م ته‌واوی خوارده‌مه‌نیم بو هیناون وله‌ه‌مو باریکه‌وه، ناگاداریم لی‌کردون و جوو جکه‌کان ناده‌م به‌تو.

له‌ولامدا کوترده‌یگوت نه‌توه‌رخوت به‌خویرکدوه‌و. هه‌ر قازانچ به‌گیان وله‌شت گه‌یشتوه، ته‌نانه‌ت له‌به‌ر هه‌زه‌سی ده‌گه‌ل من تیکه‌ل بویه و نیستاش هیچ حه‌قی مندالانت نیه و نابی باسیان بکه‌ی، چونکه ته‌واوی کویره‌وه‌ری له‌نه‌ستوی من بیت و جه‌نابیشته‌ نیستا هاتویه سه‌ر حازری و ده‌له‌ی جوو جکان ناده‌م به‌تو چۆن وایه.

به‌تی! به‌نه‌وجوره‌هیچیان بو‌هیچیان نه‌ده‌سه‌لماند، ناعیلاج چونه‌لای قازی هه‌تا حاکمی مسولمانان ریگایه‌کیان بو‌دانیت و کیشه‌یان خه‌لاس کات به‌نه‌وجوره‌ی له‌حزور حاکمی هه‌ر که‌سه‌سه‌ی خو‌ی کردو قازی پی‌گوتن، هه‌رکه‌سیکی ده‌لیلی گه‌وره‌تری له‌سه‌رمخالیفی خو‌ی بینیته‌وه جوو جکه‌کان بو‌وی ده‌بن، نه‌به‌نه‌وجوره‌ی قه‌ل ده‌ستی پی‌کرد و چه‌ندکه‌سیک له‌حزور قازی بون و گوئیان له‌گیشه‌وه‌ه‌رای قه‌ل و کوتری بوخستیاننه‌ ژیرچاوه‌دیژی خو‌یان و، له‌وی مانه‌وه و گوتیان بابزانی نه‌وانه‌چه‌ده‌که‌ن و جوو جکه‌ده‌بنه‌ئی کامه‌یان.

وتاری قه‌ل:

جه‌نابی قازی ده‌گیرنه وه ده‌لئین؟ پاشایه‌کی زورده‌وله‌مند. له‌ولاتیکی ده‌ژیا هه‌رچه‌ند نه‌وپاشایه‌ وه‌کوشایه‌کانی دی مالیکی زوربه‌لام به‌بینه‌ویه‌ره‌وو. زورئاوه‌دان نه‌بو تا قه‌کو‌ریکی هه‌بو نیوی نه‌حمه‌د بو، هه‌رچه‌ند کو‌ره‌که‌ی خه‌ریکی خویندن‌ی بو به‌لام پاشاهه‌تابو‌خو‌ی مابو، ژنی بو هینا زوری پی‌ته‌چو پاشای بابی نه‌حمه‌دی مردو نه‌حمه‌د

ته نیا مایه وه له گه ل' نه وهی ژنه که ی به خواستی خوئی و به د لئی خوئی میژدی به کورپی پاشای کردبوو به دلئی یه ک بون؛ هه موپوژی ئه و کورپه وه کو شاکرد مه دره سه یه ک به یانان ده چوو دره رس خویندنی، بو نیورپوژ وشه وانه، ده هاته وه مائی؛ زۆربه خوئی ئه و دو دلداره پائان ده بواردو، هه رچه ندجاری ئه حمه د. ده هاته وه مائی و چاری به به ژن و بالاوگفت و لغتی خانمی و وه زعی ماله که ی ده که وت مائیکی ئه وه نده خویشیشان هه بوگه زگه زپی بالاده بو. ومیشک ودلئی بوخویندنی هانی دهدا، بی خه به رله وهی ژنی ئه حمه دی روژیکی له سه رقه لاهو بالاخانه ی به له نجه ولارده هات و ده چودیتی لایکی تازه پیی گه یشتونیوی سه عدون بوو، مه جومعه یه کی جفاره پییه بو فروشتنی به کوچه ی داده پوات خیزانی ئه حمه دی جفاریکی له سه ری پرا هاویشته نیوجفاره ی سه عدونی جفاره فروش.

سه عدون دیتی، جفاره یه ک هاته نیوجفاره کانی ته ماشای کرد له سه ره وه ژنه ی دیت و گوتی ئه وه نه و جفاره ت بو هاویشته نیوجفاره کانی من؟! و

خیزانی ئه حمه دی ده لئی جفاره ی من هه ریو نیوجفاره ی تو باشه !

ژنی ئه حمه دی له سه ره وه سه عدونی ره به نیش له خواری ده ستیان به قسان کردو به کورتی، کاکه و براله یان کرد و پیک هاتن، وادیاریوه نه وه له ی زۆرپی خوش بو هه رچه ندجپی ترسی بو به لام جیحیل پوژی واترس و مرسی نامینی، به لئی سه عدونی جفاره فروشی برده وه تاغه که ی خوئی و سندوقیکی گه وره ی بو دروست کرد که پیمان ده گوت یه غدان ئه گه ر ئه حمه دی میژدی ده هاته وه، ده یه غدانه که ی ده ناو، ده نا ده هاته ده ری و خه ریکی پاباردنی ده بون، هه تا روژیکی ئه حمه د به بی ئه وه ی فکرو پیریکی له هیچ شتیکی کرد بیته وه و به بی وه ختی هاته وه مائی، یانی نه نیورپوژبونه شه و، هه رچه ند، ئه و کو شک و تالاره له ده روزه یه وه تا دیوی دانیشتنی سی زهنگی هه بون به لام خیزانی به شه پریوی دیت و هیچی نه گوت و هه روا به بی دهنگی وه کو هیچ نه بوبی گه پراوه بو مه دره سه ی.

ئه حمه د ئه و ماموستای له کنی ده خویند ده گه ل' یه ک زۆر سه میمی بون، هه پرازیکی

ئه حمه د هه بیابه ماموستای ده گوت، به تاییه تی وه زعیه تی خوئی و مائی.

که چۆوه لای ماموستای نه‌وهی چاوی پی‌که وتبو بۆی گنپراوه، مام وهستا پیی گوت نه‌حمه د بچو، زه‌نگی نه‌وه‌لی به‌لوکه‌ی بناخنه و دیسانیش هه‌ریه بی‌وه‌ختی بچۆوه مائی، نه‌حمه د. به‌ده‌ستوری ماموستای کاره‌که‌ی کرد، نه‌وجارخیزانی شه‌پریوتر دیت هه‌تا زه‌نگه‌که‌ی دوه‌میشی به‌ست ناوا، بۆی مه‌علوم بو که شتیک ده‌گوئی دا هه‌یه‌و خیرابه‌کی، چو نه‌ویشی بو ماموستای گنپراوه.

ماموستا، گوتی زه‌نگی ناخیش بیه‌سته وه‌ریه بی‌وه‌ختی بچۆوه بزانه‌چ ده‌بیت وچ ده‌بینی به‌لام هیدی وله‌سه‌ره‌خۆۆ وشیاربه. نه‌حمه د. نه‌حمه د. نه‌وجاریش به‌قسه‌ی ماموستای کرد زه‌نگی ناخیشی به‌لوکه‌ی ناخنی وه‌ژورکه‌وت خانم هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی پی‌کرا. سه‌عدونی ده‌سندوقی هاویت و بو‌خۆشی هه‌روابه‌پوتی له‌سه‌ر سندوقی دانیشیت

نه‌حمه د. لیبی‌پرسی نه‌وه‌بو‌خۆت پوت کرد وته‌وه، له‌جواب دا، ده‌لی نه‌حمه‌دشا، به‌خوای هینه‌ده‌گه‌رمایه‌وه‌خته‌بخنکیم هه‌رسۆزه‌ی باشی نایه‌نه‌وپۆمائه.

نه‌حمه د نه‌گه‌ر ناوای دیت له‌به‌رخۆپریه‌تی؟ ده‌سه‌ست وپی سبیلکه‌یی خۆشه‌ویستی ژنه‌که‌ی هه‌چی نه‌گوت به‌لام هه‌مو هیوایی ژبانی ده‌گه‌ل نه‌وژنه‌ی چۆوه فه‌نایه، وه‌ک ده‌لین ریسه‌که‌ی لی‌بووه‌به‌خوری، وه‌ده‌رکه‌وت وابه‌عاجزی، پوی ده‌چواریاغی کرد له‌سه‌ر کانیه‌له‌بن داریکی به‌غه‌مناکی دانیشیت، هه‌رفکرێ له‌وه‌زعی خۆی وژنه‌که‌ی ده‌کرده‌وه، نه‌ی نه‌هلی مه‌جلیس جه‌نابی قازی ژن نه‌وه‌تاعه‌مه‌لی ناوایان هه‌یه، چ به‌قابه‌ژنان ده‌که‌ی.

ده‌رویشه‌که‌ی دی وه‌خۆ هاته‌وه؛ نیدی له‌بیرچۆوه‌بجیت نه‌ومه‌وزوعه‌ی بۆمه‌لای بگنپرته‌وه؟ نه‌وده‌رویشه‌کچنکی به‌مندالی کپی بوه‌رله‌مندالیش پاروحی نه‌وکچه‌ی ده‌عه‌سای کرد بو پیکه‌وه‌ده‌غاریدا. ده‌ژبان هه‌میشه‌ویژه‌مو جیگایه‌کیش نه‌وه‌ساییه‌ی هه‌ریه‌ده‌ستی وه‌بو؟ ده‌وریش هات له‌بن داریکی دانیشیت، جانتای دانا‌عه‌رزی وعه‌سای له‌سه‌ر جانتای داناو په‌شته‌مالیکی پاخست، برینکی ته‌ماشای نه‌ولاو نه‌ولایان کرد، که‌سی

نه‌دیت. نه‌حمه‌دیش چونکه وای خوژێ شاردبووه، نه‌ویشی نه‌دیت و، ده‌رویش عه‌سای ده‌ست‌دایه‌ هه‌لی هاویشته‌ هه‌وای، نه‌ماشای کرد بوبه‌ژنیك هه‌تا ده‌ست هه‌لیتی كه‌له‌گه‌ت و جوان و خوین‌شیرین، هه‌رخوش بو تیێ وه‌پامیتی.

ده‌گه‌ل ده‌رویشی ده‌ستیان ده‌ نه‌ستوی یه‌كتر کردوپاش سوحبه‌ت و عیش‌ق‌بازی ده‌رویش ده‌ هو‌شه‌وه‌چو و بی‌ هه‌ست لیێ كه‌وت.

ژنه‌ش، هینای برێکی ده‌رمانی بی‌ هو‌شی به‌دم ولوتی ده‌رویشی داهیناوبه‌ته‌واوی بی‌ هو‌شی کرد، نه‌وجارده‌ستی ده‌باغه‌لی پا‌کرد؟ سنیوکی سورگه‌شی ده‌رهیناوه‌ه‌لی هاویشته‌ بوبه‌ کورپه‌جیله‌یه‌کی زۆرله‌خوی جوانتر، نه‌وجارنه‌ودوانه‌، ده‌ستیان کردبه‌که‌یف و سوحبه‌تی، پاش نه‌وه‌ی له‌هه‌موشتیکی خه‌لاس‌بون ده‌ستی به‌سه‌روچاوی کورپه‌ی داهینا‌بووه‌ به‌سیوده‌باغه‌لی نا‌هینای بو‌سوێ له‌به‌رده‌می ده‌رویشی سازکردو نه‌ویش وه‌خو‌هاته‌وه‌،

نه‌وجارده‌رویش ده‌ستی به‌سه‌روچاوی ژنه‌که‌ی داهینا‌بووه‌به‌عه‌سا؟ بی‌خه‌به‌ر له‌هه‌موشتیکی و چ پوی داوه‌و چ بوه‌ ده‌ستی‌داعه‌ساو جانتای هه‌تا‌بروات. نه‌حمه‌د نه‌وه‌له‌ی پی‌ باش بوه‌بو‌ناشکرابونی کاری، خوێ ریگای پی‌ ده‌گری و ده‌لی نا‌هیلیم برپوی، نه‌وپو بو‌ نیوه‌پویه‌ میوانی منی.

هه‌رچه‌نده‌رویش زۆری پی‌ سه‌یرده‌بی نا‌خرکوره‌پاشایه‌ک ده‌رویشیکی گه‌پرده‌ بانگه‌یشتن کات هه‌رجورێک بولی قه‌بول کردو نه‌حمه‌دچۆه‌ مالی، پوی ده‌خانمی کردو :کارم به‌نوکه‌رونێومالی نه‌ی سی‌ مه‌جومعان خوارده‌مه‌نی بو‌خۆمان سازکه‌، میوانمان هه‌یه‌ ؛ لی‌ پرسی: میوان کی‌یه‌؟ نه‌حمه‌د: ده‌رویش سه‌عیده‌!

خانم: باشه‌ سی‌ جیگامان بو‌چپیه‌؟ نه‌توده‌گه‌ل ده‌رویشی هه‌رمه‌جومعی‌کوبه‌سه‌! نه‌منیش که‌می‌کم خوارد یانه‌خوارد هیچ عه‌یبی نه‌ی!

نه‌حمه‌د ده‌لی نه‌خیر! نه‌تو سی‌ مه‌جومعانن بو‌ سازکه‌و کارت به‌وه‌ی نه‌بیت؛

به‌لی نه‌ودوه‌ چون له‌دیوی تایبه‌تی دانیشتن. خانم هه‌ر نه‌وده‌می مه‌خافه‌تی لی‌ په‌یدابو. و زۆری پی‌ ناخۆش بوه‌ده‌رویشی برده‌دیوه‌که‌ی خویان و خانم به‌په‌له‌په‌ل سی‌

مه جومعه خوارده مه نی حازرکردو هینای له پیشی دانان.

ئه حمه د مه جومعه یه کی له پیشه خوئی ویه که له پیش ده رویشی ویه کی له پیش خیزانی دانا:

ئه حمه د به ده رویشی گوت: دهی مام ده رویش په فیقت بینه!

ده رویش وه که پاچه نینی پانه چینی وده لئی په فیق؟ ئه من په فیقم نیه!

ئه حمه د. ده لئی ده بینه بینه.، ده رویش: باوه پرکه په فیقم نیه.

ئه حمه د: ده ههسته عه سایه کهت هه لای بایزانی چون ده بی!

ده رویش که گویی ئی بو گوتی عه سایه کهت هه لای زانی ناگای ئی بوه! چاری نه بو

ههستا عه سای هه لایشت بووه به ژنه که!

ئه حمه د به ده رویشی گوت ئه تووهره ده گه ل من له سه مه جومعه یه کی دانیشین،

به ژنی ده رویشی گوت پچو له سه ئه و مه جومعه ی دانیشه؟

ژنه چوله کن مه جومعه که ی دانیش وئه حمه د: دهی خوشکم ئه توش په فیقه کهت بینه.

ژنه په نگ وپوی گورا نه گه ر. ئه حمه د له کن ده رویشی پی گوت په فیقت بینه ژنه گوتی

په فیق چی ئه من په فیقم نیه!

ئه حمه د: دهی په فیقت بینه دهی ده زانم په فیقت هه یه!

ئه و جارد ده رویشی ده گه ل ژنه ی سویندی ده خوار دوده ی گوت په فیقی نیه!

ژنی ئه حمه دی ئه گه ر چاری به ئه و عه سایه ی کهوت و بو به ئه و ژنه ئه ویش زور ترسا

ئه حمه د به ژنی ده رویشی گوت ده ههسته ئه توش سیوه کهت ده ریینه وه لئی باوی!

ژنه ئه گه ر زانی ناگای ئی بوه هینده ی دیش تیک چوو هه روه که شیتانی ئی هات وپاش

زور پرکیشی ویه زم هه للا ولای ده رکیشی ئی گیر ابو هیچ عیلاجی نه بو سیوه که ی له باغه لئی

ده رهینا و هه لئی تاویش و بووه به کو په جیته که!

ئه گه ر ده رویش چاوی به ئه و زعه ی کهوت هه روه کوما خولیا یان ههستا پی

وئه حمه د. گوتی دانیشه وه جیگای خوت جاری کارمان ماوه. به ژنه ش ده لئی: ئیوه هه ر دوکو

له سه ر ئه و مه جومعه ی دانیشن.

نه و جار. نه حمده پوی دده رویشی کرد و گوتی بزانه ربه فیکم بوخوت پیدا کرد ربه فیکم بویره فیکیشته پیدا کرد، نه توش پیاویه ربه فیکیکی بوته وره فیکه ی من پیدا بکه؟
 ده رویش هم له بهر غره زوی خوی که وه زعی وای لی هات حالی بوو. پيشی خوش بوکاری نه وانیش ناشکراکا. ده رویش پوی ده ژنی نه حمده دی کرد و گوتی دهی خانم نه توش ناوالت بیتنه خانمی نه حمده دی به له رزه له رزو به ترسه وه ده لی نه من ناوالت وره فیکم هر نه حمده شایه. ده رویش وای گوی لی ده بی که چه شیریکی پی ده بی، هلی کیشا که چه شیره که ی و پای کرده سر یه غدانی، شه پیکی له یه غدانی داو سه عدونی له نیویه غدانی به مپرخیش مپرخیش هیتاده ری.

نه ی نه هلی مه جلیس: جه نابی قازی چ ئیعتیار به ژنان ده که ن نه وه تا ژن عه مه لی ناوایان هه یه.

نه حمده گوتی کابرای جغاره فرۆش نه توش ده گه ل خانمی له سر نه و مه جومه ی دانیشه! هه رچند ناکریت نابیت و هاواریان کرد، فایده ی نه بو گوتی نیوه ده بی به یه که وه نانی بخون!

به لی! نه حمده، ده گه ل ده رویشی و ژنی ده رویشی ده گه ل حه ریفی و سه عدون ده گه ل خیزانی نه حمده ی، نانینان خواردیانه خوارد، نه حمده. و ده وریش هه ردوکیان ژنه کانینان ته لاقدان و به ره لالیان کردن.

چونکه زانینان خه تاله ژنه کانینان یه عاده تی نه وزه مانه ی وابوه یان له به ر خویریتیانینان جیان به حه ریف یاکه له گای ژنه کانینان نه گوتوه.

به لی! نه وانه ژنه کانینان ده گه ل حه ریفیان وه ده رکه وتن و پویشتن. نه حمده و ده رویش نه گه رته نیامانه وه، نه حمده پوده ده رویشی ده کاوده لی نه من مائیکی زۆم هه یه، هه رکه سیکی بلتی بوته ده خوازیم و بوته دینم. ده وریش: نه من نه ورژنه م به مندالی کپیوه، و پوحم ده نه و عه سایه ی کرده که بیست و چوار سه عاته به ده ستمه وه یه، دیسان حه ریفی بوخوی پیدا کرده؟ چۆن وچه ژنیکی پیدا که م و به قای پی بکه م؟ نه من هه تاموم

تازه ژنی ناهینم، نه توش بوخوت که یفی خوته !

نه حمه د: هر چه ند نه من جحیلّم، هر هرتی جحیلّمه، به لام هر وه کو بوخوت دیتت نه من کورپه پاشایه کم ونه ژنه م به دلی خوم هیناوه، هر وه کو نه من به ویستی خوم هیناوه، ژنه که ش هر وابه ویستی خوی بوه وکه س زوری لی نه کرده، له سر نه و حاله ی بیجت ناوا ثابروی من به ریت، نه وکاره ناحزه ی بکات نه منیش، تازه هتا ماوم ژنی ناهینم.

نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی قازی! نه وه تا ژن کاری ناوا ده کن چ ئیعتیار به ژنان ده کن ؟

ده رویش ده گه ل نه حمه دی هر دوکیان بی ژن مانه و کو تر له نه و هم مو وه خته ی دا که بی ده نگ دانیشتبو، نه و جار وه جواب هات.

وتاری کوتری می یه :

پوی ده قازی و مه جلیسی کرد وگوتی.

جه نابی قازی! به لی ژن هیه ژنوچکه ش هیه! پیاو هیه و پیاو وچکه ش هیه!
ده گزینه وه ده لاین تاجریک به نیوی خواجه حه سنی به سرایه خه ریکی توجاره تی بوه
سالی جاریک یابه دوسالان جاریکی ده چوو به غدایه بو توجاره تی و حوجره یه کیشی له وی
هه بوه و زورده وله مندو به نیو مال و مالدار،

هر له شاری به سرایه له گه ره کی مالّه خواجه حه سنی، لاویک به نیوی میرزا برایم به
خوی و حه بیبه ی خیزانی وقهره واشیکی، خه ریکی ژیانی ناسایی خویان بون؛
نه و جارهی خواجه حه سنی نه گه رسازبو بریا بو توجاره تی ده نگ ده گه ره ک وکولانسان
گه پا که نه وه خواجه حه سنی دچینه به غدایه، حه بیبه به میرزا برایمی گوت بو نه توش ناچی
بو توجاره تی ده پچو چیدی به بیکاری له مالی دامه نیشه !؟

میرزا برایم: ناخره چی بجم خوهیجم به ده سته وه نیه به بی پول بوکوی بجم !؟

حه بیبه ماره یی خوی سی گه وه ری هه بون له پاش نه ستوی له بن پرچی شار د بونی وه .گوتی
گه وه ریکت ده ده می به ره بیفروشه، نه سباب و شتومه کی سه فه ری سازکه .

میرزا برایمیش قبولی کرد، گه وه ری لؤ وهرگرت و بردی فروشتی و هه موئه سبابی سه فه ریتی کپی و به خیزانی گوت نه من نه وه ده پۆم نه گه ر هاتمه وه وگوتم خالکی رهشت له نیوانی سینگ و مه مکانه؛ نه منم ده رکهم لؤ بکنه وه ده نا له که سی مه که نه وه ها، خیزانیشی گوتی زؤرباشه برپوخوات له گه ل.

میرزا برایم په گه ل کاروانی که وت و پوی. چه ندمه نزل پوییشن، دانیشتبون بۆحه سا نه وهی، ده ستیان کرد به قسان: ژنی فلان که سی ژنی چاکه، فلانه ژنه وایه و ... خواجه حه سه ن به نانه ست باسی ژنی میرزا برایمی هیناگوژی.

هه ر؛ پوی ده میرزا برایمی کرد وگوتی نه لجان ژنه که ت پوییشن تو هه ربوئه شسی نه تو نارد و ته کاروانی! میرزا برایم گوتی نه خیز؛ وانیه! پاش بریک قسه ویه به بریک هه لاجون وایه و انیه قیره و چه قه چه ق گرتویان له سه رکاروانه که یان کرد و گوتی نه وه ده چم نیشانه شت بو دینمه وه. ده نابا کاروانه که ی من بو تو بی، چونکه میرزا برایم هینده ی ئیمان به ژنه که ی بو نه ویش گرتوه که ی ده گه ل کرد و لئی قبول کرد.

خواجه حه سه ن گه راه بو مالی. هه تا حیله یه کی سازبکات، هه م ئا بروی میرزا برایمی و حه بیبه ی به ریت، هه م کاروانه که شسی لؤ به ریته وه، نه وه ش بو خوئی نه وعه کاسپیک بوله نیوده و له مه نده کانداندا؟

لیتی سواری نه سپیکی ویرغه بوو! هاته وه و خوئی گه یانده ماله جیرانیکی میرزا برایمی، بریکیشی پول دانی و؛ بریکی دیکه شسی وه زعی ماله میرزا برایمی لؤ پرسین به تایبه تی وه زعی حه بیبه ی که چون ده کرئ ببینم، هه رچه ندی ده لئین پولیشوده ده می! به لام ژنی جیرانی میرزا برایمی پیتی گوت که به ه یچ جوریک ناکرئ ژنی میرزا برایمی ببینی، چونکه قه ت له مالی و ده و رنا که ویت نه گه رکاری بازارپیشی هه بیت قه ره واشی هه یه ده نیریت بو پیک هینانی کاری بازارپی، بو خوئی هه مو پوژی به یینی شه وورپوژان هه لده ستیت هه تامه لابانگ ده دا هه رغوسلی گوناحان ده کا، پاش مه لابانگ دانی نوژی ده کات جانه و جارده ست ده کا به کاری مالی.

وه ختیک خواجه حه سه ن گوئی له نه و قسانه بو نه و جار پیتی گوتن، باشه له کوئی

غوسلئ ده کاو ده ست نوژی هه لده گريت.

ماله کابراي گوتيان له نه ودوبانه کیهی چه مامی هه یه وله چه مامی غوسلئ ده کاو ده ست نوژی هه لده گری. خواجه چه سه ن گوتی، نه وه نده یارمه تیه م بده ن نیردیوانیکم ویده ن، هیچی دیکه م له ئیوه ناوی وله به رماله خووشی نه یده ویراخوئا شکرکات، به ئی ماله کابراي به نه وپوله ی که له خواجه چه سه نیان وه رگرتبو، یارمه تیان داو نیردیوانیکیان ویدا، چونکه سه رچاوه ی هه موکاریکی پوله، نامه رد. ده توانی خوئی پی پاره شینی.

خواجه چه سه ن شه وی به نیردیوانی داوه سه رکوت و له تاریکایی شه وی که لگی وه رگرت به قه رای جی چاویکی له دیواری چه مامه که ی کون کردو، چاوه پوانی هاتنی چه بیبه ی بو هه تابیت (بوچه مامی)

تازه شه وده زینگاوه، دهنگی لاق وشه قه ی ئافتاوه وله گه نی هات، چه بیبه به چراوه هات له چه مامی خوئی پوت کرده وه، خه ریکی خووشوتنی بو؟ بی خه به رله وه ی کاک حاجی چه مامی کون کرده وه ته ماشای له شی پوت وقوتی ژنیکی مسولمان وله خواترس ونامه چه م ده کات.

جه نابی قازی نه ی نه هلی مه جلیس؛ ژن هه یه ژنوچکه ش هه یه !

پیاو هه یه و پیاو وچکه ش هه یه !

به ئی! نا حاجی چه سه ن ته ماشای کرد، دیتی که دو گه وه ری به بن پرچی وه نه، خیرایه کی هاته وه خواری وگه پاره بولای کاروانی.

کاروانه که ش هه رله جینگای خوئی مابووه چاوه پوانی هاتنه وه ی خواجه چه سه نی بون، که دورونیزیکی کاروانی بو؛ ره فیه کانی چاویان پیتی که وت چونکه پیاوی ده وله مه ند. ریایی له به رده که ن و بریکی به پیره چون هه تا بشزانن خواجه چی کرده؟! له نه وسه فره یی قازانجی کرد وه یان زهره ر؟!

گه بیشته وه و سلاری کردوبه خیر هاتنه وه یان کردو بی نه وه ی موله تی بده ن

ئی یان پرسى: خواجه چت کرده؟ شیرى یان ریوى؟!

به‌ئی؛ خواجه وه‌قسه هات ئه‌پری‌وه‌للا ئه‌من نه‌مگوت، خو‌به‌خو‌پایی نیه، پیتان‌وایه ئه‌من به‌قته میرزا برایمیش نازانم؛ خودا ده‌زانی، هه‌رکس بجیت له پشت ده‌رکی بلی خالیکی ره‌شت له نیوانی سینگ ومه‌مکانه ده‌ست به‌جی ده‌رکی ئی‌ده‌کاته‌وه، وکه‌یفی خوئی ده‌گه‌ل بکه، ئه‌وه له قاوه‌خانان باسکی ئی‌هه‌لکردون و سه‌مای بو ده‌کات و چه‌رته‌مشی ده‌گه‌ل ئی‌ده‌دا، کوا ژنت! به‌رخم مندالی. ؟

باشه‌خۆکس نه‌بو‌بلی وانیه یاچۆن وایه‌کاروانچی هه‌مولایه‌ک ومیرزا‌برایمیش لایه‌ک به‌ئی! میرزا برایمیش به‌ته‌نی بی‌قسه‌ماوه، کاروانه‌که‌ی دو‌پاند، خه‌ریکی گه‌پانه‌وه‌ی بو، به‌لام نه‌ی‌وی‌را، له‌لایه‌ک له‌به‌رلۆمه‌ی عه‌بدان وله‌لای دیکه‌ش له‌حه‌بیبه‌ی زۆر ده‌ترسا. نه‌ی وێ‌رابگه‌رپته‌وه‌و خواجه حه‌سه‌نیش پی‌ی‌گوت، بو ده‌گه‌رپیته‌وه، بیه‌پیاوی من حه‌قی خو‌ت ده‌ده‌می، هه‌تا ده‌چینه به‌غدایه، له‌ویش بو‌خو‌ت کاری بکه، به‌لکو شتیکی په‌یدا بکه‌ی و به‌ده‌ستی به‌تال نه‌گه‌رپیته‌وه؟

له‌لایه‌ک ئه‌ومه‌ره‌ده‌ی به‌سه‌ره‌ئینا له‌لای دیش مال‌داری بو ده‌کردوزگی پی‌ ده‌سه‌تا. میرزا برایم به‌ناچاری قبولی کردوبه‌پیاوی خواجه حه‌سه‌نی به‌سرایه. ئه‌وان وه‌پری‌که‌وتن، قوله‌یه‌کیان ده‌گه‌ل‌بو، ته‌ماعی رینیشته‌بو‌که‌یف ورا‌بو‌اردنی بو‌ماله‌ میرزا برایمی گه‌پراه، هه‌تا گه‌بیشه‌ پشت ده‌روازه‌ی چه‌ندی کیشا، بانگی کرد: ده‌رکه‌م ئی‌بکه‌نه‌وه، خالیکی ره‌شت له‌نیوانی سینگ ومه‌مکانه‌حه‌بیبه‌وقه‌ره‌واشه‌ که‌ی عه‌جایب مان گو‌تیان میرزا‌برایم بو‌وازوگه‌پراه‌ته‌وه‌چه‌بوه، شه‌ویو. بو‌یان مه‌علوم نه‌بو. خو‌لاسه‌ی که‌لام ئه‌گه‌رچون وده‌رکه‌یان کرده‌وه، قوله‌هاته‌ژوری، حه‌بیبه‌ پی‌ی‌گوت له‌چی‌ده‌گه‌رپی چه‌کاره‌ی!؟

قوله‌گو‌تی ئه‌من به‌ئه‌ونیوو نیشانه‌ی هاتوم بو‌که‌یف ورا‌بو‌اردنی. حه‌بیبه‌به‌خوئی و به‌قه‌ره‌واشه‌که‌ی به‌فی‌ل قوله‌یان گرت و به‌چارمیخه‌له‌به‌ریکیان کیشاوه‌بریکیان به‌داران ئی‌دا، قوله‌گو‌تی بو‌خاتری خودای! لیم‌مه‌دن حه‌بیبه‌گو‌تی باشه‌ لیت ناده‌م، به‌لام پی‌م بلی بزانی مه‌سه‌له‌چی به‌هاتویه‌کی فی‌ری کردوی، قوله‌گو‌تی

باشه لیم مه دن هه مو شتیکو پی ده لیم!

ده ستیان له لی دانئی هه لگرت وقولهش ته وای مه وزوعی خواجه حه سن و میرزا برایی به پونی بو گیرانه وه.

حه بیبه قولهی به قه ره واش و جیرانی نه سپارد گوتی به ری مه دن. پوژی جاریکی دارکاری کن هه تا بوخوم ده گه ری مه، ده رکهش له که س مه که نه وه!

به لی! حه بیبه گه وه ریکی دیکه شی له بن پرچان ده رهینا و چو خوردی کرده وه شهش حهوت نه سپی چاکی به هه مو شت و مه که وه کپین به رگی پیاوانی ده به رکرد و شهش حهوت نوکه ریشی گرتن، هینانی نوکه ره کانی زوربه جوانی ته یار کردن له هه مو باریکه وه. به رگی جوان و نایابی بو نوکه ره کانی کپی، نیوی خوئی نا، نه حمه د ناغای کویتسانی؟

حه بیبه هه رسالیک ده بو نه ده بو میردی به میرزا برایی کردبو، زور جوان چاک بوو به هه بیبهت و هه روانی ترانه خولقا بو، ناوا خوئی ساز کرد بو توله نه ستاننده وه ی له خواجه حه سنی به سرایی؟ که وته دوی. کاروانی خواجه حه سنی. کاروانی خواجه حه سنی گه بیشته به غدایه ونه ویش پاشی دوسی پوژان به خوئی و به نوکه رانی گه بیشته به غدایه، مه نزلکی خوش و ناراسته ی به کروی گرت له جینگایه کی خوش و یاسه فا. کاری پوژانه ی، گه پان له نیو شاری وه کو قاوه خانه و کاروانسه راو... بو؛ چونکه زوربه دل بو، جاروبار پولی قاوه خانه ی به عزه که سیکی ده دا، به دایمهش پینج شهش نوکه ری بو شناغ و ته یاری ده گه ل بون زوریان خوش ده ویست، ورده ورده خه لک ناسیان. خوئی به میری به غدایهش ناساند.

ده گه ل نه و گه پان و هات و چویه ی میرزا برایی د یته وه؟ هه رگه بیشتبونه به غدایه خواجه حه سن ده ری کردبو، چوبو ببوبه شاگرد مزگر.

پوژیکی نه حمه د ناغا چو کن وه ستای پیی گوت مام وه ستا بریکن قاپی پیس هه نه نه و شاگردت بنیره بیان هینی بون سپی که وه.

وه ستا هه زوژیکی گوتی میرزا برایم ده خزمهت ناغای پرا بچو، قاپ و مسه کان بیته هه تا سپیان کهینه وه.

میرزا برایم ره گه لّ نه حمه دئاغای که وت. له پیته به میرزا برایمی گوت بو نایه لای من چونکه نه من پئیوستیم به چه ند نوکه ریکی دیش هه یه نه گهر میرزا برایم چاوی به نوکه ره کانی نه حمه دئاغای که وت له شایان به قای نه ده کرد قبولی کرد و قاپه کانی لّ و هرگرتن و بردنی بوکن وه ستای سپینان که نه وه. به وه ستای گوت ده بی ئیجازه م بده ی نه من ده پۆم چیدی کاری ناکه م، وه ستا ده لّی باشه خوئه تود و پوژده کاری ده که ی: نه خیر ده پۆم خولاسه وه ستا ئیجازه ی دا و پویشت.

به لّی! میرزا برایم هات بو کن نه حمه دئاغای به نوکه ری.

نه حمه دئاغاده ستیکی به رگی جوان وه کونوکه ره کانی دیکه ی یابریک جوان تر به نه سپ و هه مونه سبابیکه وه بوکری و کردیه نوکه ری خوئی نوکه ره کانی نه حمه دئاغای میرزا برایمیان ده شوپاند و بویان مه علوم نه بوچون و به چه، جوریک گه یوه ته به غدایه، به رگی شاگرد مسگه ره که شی لّ و هرگرت و ده بوخچیکی ناوه لّی گرتن بوپوژی پی ویست و به لگه.

جه نابی قازی! نه ی نه هلی مه جلیس! به لّی پیاو هه یه پیاو چکه ش هه یه،

نه گه رزن هه یه ژنوچکه ش هه یه!

ده گه لّ هات و چوویه شاره زای هه موجیگایه کی ببو، دوکانی خواجه حه سه نیشی دیتبووه.

له زورجیگایانیش باسیان ده کردچونه فلانه دوکانه ی و فلانه قاوه خانه ی و ده گه لّ خه لکی که ده داو، نیحترامی عاله میی راده گرت. خه لک زوریان خووش ده ویست وای خویریک و پیک کردبو به نیقاب و شتومه کان که س نه یده زانی نه وه ژنه.

پوژیکی ده سته به رگیکی جوانی ژنانه ی کپی و بی نه وه ی نوکه ره کانی بزانش زور به بی ده نگی به رگه جوانه که ی ده به رکرد و چارشویی به سه سه ری داداو، ده پیشدا موریکیشی به نیوی نه حمه دئاغای کوستانی که هه لّی قه ندبو، ده باغه لّی ناو بریکی میوژو گوژیزه لگرتن و ده رمانی بیهوشی پیوه رکردن، له گه لّ تابله مه و چه ندکه لپه پهرژی و بریکیشی ده رمانی بیهوشی زیادی هه لگرت و، به ره و دوکانی خواجه حه سه نی وه ری که وت.

له نه ولولای دوکانی بریک راوه ستاهه تادوکانی خواجهی چول بو، نه و جار وه ژورکه وت گوتی، خواجه زانیومه نه تو گه وه ریکت هه یه، نه منیش گه وه ریتم هه یه، هاتوم گه وه ری خوتم پی بفرۆشه یان گه وه ری من بکره .

خواجه بریک دل دنیائی به تمه نیش بو، نه گه رچاوی به حه بیبه ی که وت وه ختابوشیت بی له سوئیانی . وگوتی نه من له خودام ده ویت نه و گه وه ره ی دیکه م وه ده ست که ویت . هه ر خیرایه کی دوکانه که ی داخست و حه بیبه ی وه دوا ی خو ی دا . بو مه نزلئی خو ی وه ر ده رکه ی پی دا چونه ژوری قفلئیکی لی ده داهه تا حه وت ده رکه ی له حه بیبه ی داخستن؛ برديه نه و مزله چۆله ی نه گه ره ره ریو نه و کاروفیلانه ی سه روبه رکردبون و نه و جار . پوی ده حه بیبه ی کرد : وه ره دانیشه . حه بیبه ده لئی کوا گه وه ره که ت ؟

خواجه ده لئی خوات لی پازی بیت گه وه ری چی نه من بو خوم گه وه رم بو تو !
حه بیبه : نه منیش هه ر نه وه م ده ویت ئیدی ده وه ره نه تو ش ده میکی له کنم دانیشه و بریکیش قسه ی ده خو ش بو بکه و باهیندیک پینکه نین قاقایه کی کیشاو .

خواجه هات له کنی دانیشت ماچ و موچیکی کرد یانا ، حه بیبه میوژ و گوژی هیئانه ده ری وگوتی وه ره دوسی ده نک میوژو گویزان بخوین و قسه خو شه کانیش بکه یین . خواجه به نه و قسه ی و به میوژو گویزان زورکه یف خو ش بوله به رپیسینیانی هه چ بیریکی لی نه کرده وه و چوله کن حه بیبه ی دانیشت وه ره دوده نک میوژو گویز خواردوبی هوش بو ، و لیتی که وت بروکیکی دیکه شی ده رمانی بی هوشی به دم ولوتی وه رکرده تا وه هوش نه یه ته وه .

نه و جار هیئای ره ژیه که ی ده نیو تابله مه ی ناو . ناوری پی وه نا ، تابله مه ی هه ل سوپاند ناور گه شاوه . خواجه حه سه نی پوت کرده وه و موژه که ی به ناوری سور کرده وه و به سمتی خواجه یه وه نا ؛ به جوریک نه گه ره نا شکرایی د یاربو « نه حه دناغای کویتسانی »

شت و مه کی کوکرده وه و ده رکه کانی یه که له دوا ی یه کی هه لگرتن و گه پاژه بو لای مه نزلئی خو ی ، بیده نگه ی لی کرد هه تا هه شت نوده پوژان .

دوا یه پوژئیکی ، دوسی نو که ری وه دوی خو ی دان و چو له دوکانی خواجه حه سه نی

وه ژورکه وت.

خواجه! فلانه پارچهت ههیه بوړانك وجوغه ی پیاوه كان؟

خواجه حهسه ن كه زوركزولواو ببو زور به نارپه حهتی توانی ئاوپرداته وه، نه حمه دئاغا لیی پرسى: نه وه بو وای؟ خواجه.

خواجه: نه حمه دئاغا گیان كه ميك نه خوشم!

نه حمه دئاغا: نه گه ر وایه جار ی لیی گه ری دوايه د یمه وه.

چووه: پاش حه وتویکی ديكه هاته وه دوكانی خواجه ی چاوی لی كرد چاك بپووه خواجه! فلانه پارچه ن بو بیته.

خواجه زویکی هه ستاو: نه وه ی ده فهرموی جه نابی نه حمه دئاغای!

به لی! بریکی پارچه كری و چووه مه نزل ی خوی.

نه ی نه هلی مه جلیس! جه نابی قازی! ژن هه یه ژنوچكش هه یه

پیاو هه یه پیاوچكش هه یه!

نه حمه دئاغا، کاری گه ییشتبو جیگای خوی وده با دهست به کاربا، به یانی زو نوکهره كانی حازر كردن به به رگی جوان وموره تته بی، وه دوا ی خوی دان، بو دیوانی میری به غدايه، كه گه ییشتنه ده رکی، به ده ركه وانى گوت عه رزی میری بکه ن، نه حمه دئاغای کویتسانی کاری له خزمه تت هه یه. داخوا نیجازه یه.

ده ركه وان كه چونه ژوری پاش چه ند ده ققه یه کی ئیکیک له نه میندارانی میری هاته ده ری و گوتی نه حمه دئاغا؟ فهرمو.

نه حمه دئاغا كه چو ژوری به نیحترپرامه وه سلوو نه حوالپرسی میری كرد نه ویش

نیجازه ی دانیشتنی پی دا. پاش سه رقی قاوه وقه لیانی ئاوا ی عه رزی میری كرد

:نه من ماوه یه ك له وه پیش، یه كیک له پیاوه كانم بی شوین ببو؟ نه وپوژانه هه رلیتره دیتومه ته وه

هه ربویه ش هاتبومه نیتره؟ وچانه وه هاتومه ته خزمه ت جه نابت هه تا بزانه چ ده فهرموی!؟

چونكه به بی نیجازه ی میری به بی نه ده بی ده زانم هه رجوره حه رپه كه بیکی بکه م!

میر: پیاوت هه رکه س بیټ، ئیجازه ت هه یه ده گه له خوتی به ریوه. به لام پیم خوشه بزانه کتیه؟
 نه همه دناغا عه ززی میری کرد: قوربان! خواجه حه سه نی به سراهه هه یه لیریه نه وه پیاوی من!
 میر ته عه ججویی کرد: جا چۆن خواجه حه سه نی به سراهه، پیاوی تویه؟! له وه تی
 نه من خواجه حه سه نی ده ناسم، سالی جاریک یان به دوسالان جاریک هاتوته نه وه غدایه ی
 بو دادوسته دی، نه مزانیوه پیاوی که س بیټ.

دیاربومیرباوه ری به قسه ی نه همه دناغای نه بوچه قیشی بوباوړی نه بی خواجه حه سه ن
 که به دایمی هات وچوی به غدایه ی ده کردوئیس تاش لایکی ئاواکه م ته من بللی پیاوی منه.
 نه همه دناغا عه ززی میری کرد: قوربان! نه من نیشانه م هه یه میر: نیشانه ت چیه.
 نه همه دناغا: نه من هه مونوکه ره کانم مورکردون؟
 لئی پرسی چونت مورکردون؟!

گوتی قوربان! پاشه لی هه مو نوکه ره کانم مورکردون به نیوی نه همه دناغای
 کوستانی! ئیستاش خواجه حه سه ن بابیت نه گه ره وه کی نه من ده لیم وابیټ نه وه چاکه
 ده نا نه ودواویه هیچ! حازرم ته نبیش بکریم.

به لی! میر له دوا ی خواجه حه سه نی نارد، وه ختیکی خواجه حه سه ن هات و
 له وی حازربو، نه و قسه و باسه یان پی گوت به هیچ جوریکی، قبولی نه ده کرد.
 چونکه بوخوی له وانه ی له وی بون باشترحالی بووده یزانی چ باسه؟
 نه همه دناغا چۆنی ده پیشدا به میری راگه یاندبو دوباتی کرده وه.

: نه گه ره له پاشه لی نه نوسرابو، نه همه دناغای کوستانی، دیسان حازرم ته نبیش
 بکریم، پاش کیشه وهه رایه کی زور میریش هه رپی ابو داخوا چه مزوعیکه ده نا وانیه.
 نه گه ره خواجه حه سه نیان پوت کرده وه به ناشکرایی ده خویندراوه نه همه دناغای کوستانی.
 میر به خواجه حه سه نی ده لی هیچ قسه ت نیه، ره گه له نه همه دناغای که وه.
 به لی! زور به ناعیلاجی ومرخیش مرخیش ره گه له نه همه دناغایان ئیخست هه رتوکه ره ی
 پیلیکیان گرت ونیوه زوری ونیوه ناخۆشی خواجه حه سه نی برده وه مه نزلای و به رگی

نوکه‌ریه‌ی ده‌به‌ر خواجه‌ه‌سه‌نی کرد و ئه‌سپنکی بۆ کپری و په‌گه‌ل نوکه‌رانی دا.
به‌ئێ! ئه‌حمه‌دئاغا! کاری خه‌لاس ببو که‌ل و په‌لی کوکردنه‌وه و به‌خۆبه‌نوکه‌ره‌کانی
و خواجه‌ه‌سه‌نی به‌ره‌و مال بونه‌وه. شه‌وو پوژدان پێگایان بپری هه‌تا گه‌بیه‌شته‌وه. له
قه‌راغ شاری خویان پراگرت هه‌تا لای نوێژی شیوان. له وه‌ختی بی‌ده‌نگی‌دا، بانگی
نوکه‌ره‌کانی کرد، یه‌ک یه‌ک هه‌موی ئیجازه‌دان که بچنه‌وه ماله‌ خویان هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌وی
له‌میژه له‌مالێ وه‌ده‌رکه‌وتونه‌و ماندووبونه، بچنه‌وه سه‌ریکی له‌مالێ بده‌ن، جیگایه‌کی
بۆ دیاری کردن پاش هه‌وتوێکی له‌ئه‌و جیگایه‌ی یه‌کتری ببینه‌وه.

مانه‌وه ئه‌حمه‌دئاغا و خواجه‌ه‌سه‌ن و میرزا برابیم.

ئه‌وجار پوی ده‌ میرزا برابیمی کرد: ئه‌دی ئه‌تۆ مالت لی‌ره‌ نیه‌؟!؟

میرزا برابیم له‌ ترسی خواجه‌ه‌سه‌نی نه‌ی و پێرابلێ مالتیستم هه‌یه، چونکه‌ خواجه‌ه‌سه‌ن
وای ئابرو بردبو، له‌نیۆ خه‌لکی ژنه‌که‌ی به‌ خه‌راپ حیساب کردبو ئه‌گه‌ر له‌ قاوه‌خانان
ئه‌وه چه‌رته‌مه‌ی لی‌ده‌دا و سه‌مایه‌ ده‌کا و ...

ئه‌وجار پوی ده‌ خواجه‌ه‌سه‌نی کرد: ئه‌دی ئه‌تۆ مالت لی‌ره‌یه‌؟!؟

خواجه‌ه‌سه‌ن: به‌ئێ مالم لی‌ره‌یه‌، ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ بفرموی ده‌چمه‌وه مالێ
هه‌روه‌ختیکی بۆم دانیی له‌ خزمه‌تدا هه‌مه‌.

ئه‌حمه‌دئاغا: باشه ئاخ‌ر میرزا برابیم ئه‌تۆش مالت لی‌ره‌یه‌، بچووه مالێ و سه‌ریکی له
مال و منداڵه‌که‌ت بده‌وه‌وه‌وه‌.

میرزا برابیم دیسان نه‌ی و پێرا بلێ مالم لی‌ره‌یه‌ له‌ ترسی خواجه‌ه‌سه‌نی.

ئه‌وجار ئه‌حمه‌دئاغا بانگی خواجه‌ه‌سه‌نی کرد: خواجه‌وه‌ره‌؟ کاغه‌زێکی بنوسه‌ و
ئیمزای که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌من پیاوی ئه‌حمه‌دئاغام.

خواجه‌ه‌سه‌ن کاغه‌زێکی نوسی، ئه‌من هه‌تا به‌مینم پیاوی ئه‌حمه‌دئاغای کوێستانیم
و هه‌رکات و ساتیکی هه‌ر کاریکی به‌ منی هه‌بیت به‌ بی‌هینانه‌وه‌ی عوزر و به‌هانه‌، به
ئه‌نجامی بگه‌یه‌نم.

کاغه زه که ی مؤر و ئیمزا کردو ته حویلی نه حمه دئاغای دا.

جه نابی قازی؛ نهی نه هلی مه جلیس به لئی ژن هه یه ژنو وچکه هه یه.

نه گه ر پیاو هه یه پیاو وچکه ش هه یه.

جا نه حمه دئاغامیرزا برایمی ناره ده ری و روی ده خواجه حه سه نی کرد: خواجه حه سه ن! نامه رد، نائینسان! نه تو که نگه ژنی میرزا برایمیت له قاوه خانان دیت سه مایه بکات؟! و چه رته مه ی لی دات وچه بکاو، چی وچی!؛

خواجه حه سه ن مچور کیککی له به ری پیی هاته ده ری و چۆده توقی سه ری زانی نه و درو زه لامه ی لی ئاشکرا بوه وتوشی به لایه کی گه وره بوه، قوستیه وه و گوتی نه من غه له تم کردوه ده نا وانه بوه بم بورن، نه گه ر. ده مبورن ته وای کاره ساته که ی له نه وه ل پا هه تا ناخیر به بی دروو هه موتان بو ده گیره وه. نه حمه دئاغا: بوم بگیره وه،

هه موی به وردی بو گیزاوه چۆن چۆته ماله جیرانی وبه نیردیوانی دا وه سه رکه وتوه وراستی شوژکه ی کون کردوه وته ماشای کردوه وه اتوته وه به که له ک کاروانی له میرزا برایمی بردوته وه وپه مزه که شی له جیرانه که ی گوی لی ببو.

به لئی، دوا ی نه وه ی هه رچی له میرزا برایمی نه ستاندبو لی نه ستانده وه، کاغه زکی دیکه شی پی ئیمزا کرد که دوا یس هیه چه ره که تیکی نه توانیت ده گه ل ماله میرزا برایمی بکات؛

چو. وه سایل و شته که ی له میرزا برایمی نه ستاندبون، به نه ندازه ی وی پولی دایه، ته حویلی نه حمه دئاغای دا، جا خواجه حه سه نی مه ره خه س کرد چۆه ماله خو ی.

نه و جار ده گه ل میرزا برایمی چونه وه ماله خو یان بی نه وه ی میرزا برایم بیناسیتته وه، نه گه ر له ده رکه یان دا، قه ره واشه که ی هه رای کرد: کتیه؟

میرزا برایم: خالکی په شت له نیوان سینگ ومه مکانه، نه منم. میرزا برایم ده رکه ی بکه نه وه. نه گه ر قه ره واشه که: ده رکه ی کرده وه وچونه ژوری میرزا برایم چاوی به قوله ی که ووت گوتی نه وه چیه چ باسه؟ حه بیبه له کوییه نه وقوله بو لی ره یه.

قه ره واشه که ش ئاوا ی بو گیزاوه: چه ندروژ پاش نه وه ی نه تو رویشتی نه وقوله هات

باسی کردوگوتی خواجه حه سەن کاروانی له میرزا برایمی بردۆته وه، ئیدی هەر ئه وده می حه بیبه له مائی وده رکه وتوه و نه هاتۆته وه، جاله ئه وده می را نازانم بوکۆی چوه چی کردوه و چی به سه رها توه هیچ ناگاداریکی دیکه م لئی نیه و نازانم.

میرزا برایم به کوتنی قه ره واشه که ی وه نیکه رانی که وه ت وگوتی په رنگ بی قسه ی خواجه حه سەنی راست بی هینده ی دیکه ش نارپه حه ت بو به ئه وخه به ره ی له لایه ک کاروانی بدۆرینی وله لای دیش ئه ورژنه ی هینده خو ش ده ویست وئه ویش نه میتنی.

ئه وچار حه بیبه خوی لی ئاشکرا کردو به رگی له به ره خوی داکنه د و پیک شادو شوکر بون و قوله شی به ره لالا کردو درژده یان به ژیانی ئاسایی خو یان دا؛ دواپه پیاوه کانی دیتنه وه ئازادی کردن له دوی خواجه حه سە نیشی نارده خوی له ویش ئاشکرا کردگوتی ئه وه ئه من بوم ئه ومه ره ده م به سه ر هینای، هه تابۆ جاریکی دیکه ئاقل بی بوختانی به که س نه که ئی. هه تابه یینکی زۆر خوشیان پابوارد، هیچ نارپه حه تیکیان ده به یینی دا نه بو به لام نه گه ر میرزا برایم وای کردبا حه بیبه دلئی بیشی به رگه مسگه ریه که ی ده هینا له پیشی داده نا وپیتی ده گوت ئاخه ر ئه توه ره ئه وپیاوه نه بوی.

جه نابی قازی! ئه ی ئه هلی مه جلیس! پیاو هه یه، پیاو وچکه ش هه یه.

و ژن هه یه ژنو وچکه ش هه یه

چونکه قه یات هه ردوکان زورجوان بووهیچ ئیراد یکیان لی نه ده گه ر جابه ر بو یه جوجه کان نه بون به کو تر و نه بون به قه ل به لگوبونه قه له سابونه هه لفرین وداک و بابیان به چی هیشت ولتیاندارویشتن.

خواجه حه سەن له به عزه چیگایه کی به حاجی حه سەن به سرائی نیوی هاتوه

حه جیشی کردبو هیچ ئیشکالیکی نیه؟

(شیعری) قه‌ل وکوتری

ه‌ردو ته‌نیا بون پیک گیرسانه‌وه
 وه‌کیک به‌خه‌م بن بومان و نه‌مان
 کوتره‌شین زویکی دو هیلکه‌ی تی کرد
 له‌ه‌لو و خه‌رتله‌ل، نه‌خوشی و مردن
 جوی له‌وه‌ی له‌خوئی ه‌لاواردونه
 له‌کوتری فه‌قیر، که‌وته به‌هانان
 بو جیگای خوشتر، زیاتر تی‌کو‌شه
 له‌وبه‌ر بویه‌ش ه‌روا بی‌به‌شه
 ه‌تیویان ناکه‌م، نه‌و جوجه‌لانه
 زودله‌ تو‌ زیاتر، په‌نجم‌کیشاوه
 ژیانیان لی‌شئوا به‌قه‌سی سوک و کال
 به‌شهر و قانون، ه‌رد و بن‌پازی
 ه‌رکه‌س ده‌ردی خوی به‌مام مه‌لا‌گوت
 بوئی شی‌کردنه‌وه، جوان تیی‌گه‌یاندن
 بی‌بگیریتته‌وه، یان کاره‌ساتیک
 شاهید و نیسیبات به‌گشت کرده‌وه

کو‌تری‌ک و قه‌لیک بی‌جی مانه‌وه
 پیک هاتن کارو جوجه‌ه‌لئنان
 هیلان‌ه‌یکی جوانیان، دروست کرد
 جوجه‌ی ه‌لئنان، په‌پوازه‌ی کردن
 قه‌ل دیتی جوجه‌، په‌پوازه‌ بونه
 به‌فیزو ده‌عیه و ژیتست و خو‌پانان
 ده‌توانی برئی ه‌رکوی پیت‌خوشه
 ژن بو‌کارو مال، چاره‌ی واپه‌شه
 من ناچه‌ده‌ری قه‌ت له‌وه‌یلانه
 تا مال و جوجه‌م، په‌نیو هیناوه
 لیان‌بو به‌شه‌پ له‌سه‌ر جوجه‌و مال
 به‌باشیان زانی، بچنه‌لای قازی
 لای قازی سلاویان داکوتا به‌جوت
 قازی بریاری بو‌دامه‌زاندن
 له‌سه‌رموده‌عی ه‌رکه‌س قه‌یاتیک
 کی‌ه‌ه‌ زال‌تریی جوجه‌هی نه‌وه

وتاری قهل

ده یگوت بی ده لیل غه بیته و بوختان
 نابی دلگیربن، یا بمکن موفلیس
 کی بی نه یی له سر د و نیایه
 کوره پاشایک، هه بو نه حمه دخان
 زو ژنی بو هینا تا بوخوی مابوو
 له پیش گواستننه وه وچونه نیو پهر دو
 حه سرهت وداخی، چی له گهل خوی برد
 په ندی گه وره کان وه بیرخستننه وه
 وه کو شاگرد یک، نه کو وه ک شا یه ک
 له گهل ماموستا به که یف و خوشی
 بو یکت به خه م هه ردو داوین پاک
 وه زع، چه ندوچون له کوی قه و مابا
 به بی دواکه وتن، هه نه وکات و ده م
 جوان و لاوچاک و، له عه قلیش به رچاو
 به رده رکی مائی شای داپویشتن
 جفاریکی خوی، به رداوه خواری
 نه وه بو به هوی ئیکی و تیکه لبون
 بوچ نه و جفارهت هاویشته خواری
 ده بی جفاره ی من، هه ره کنه تو بی
 سه عدون بچه لای، له دیوه خاننا

قهل دهستی پی کرد به زه می ژنان
 جه نابی قازی، نه ی نه هلی مه جلیس
 عه مه لی ژنان نه وه تا وایه
 له شاریکی خوش، پاک و ئاوه دان
 باوکی ده و له مندو چونکه پاشابوو
 به کتریان ده ویست ژن و میرد هه ردو
 باوکی نه حمه دیش، وه که نه و خه لکه ی مرد
 پاش مردنی باوکی و ژوژ بیر کردنه وه
 خه ریک بو ده یخویندله لای مه لایه ک
 هه ر بو خویندن و تیز کردنی هوشی
 نه حمه دو مه لا، وه ک دو دوستی چاک
 له نیو مال و شار هه رچی پوی دابا
 به مه لای ده گوت به بی ژوژو که م
 جفاره فروشیک هه بو سه عدون ناو
 پوژی چه ندجاران بو جفاره فروشتن
 پوژیک شاپانو، وه ختی ئیواری
 هاویشتی بو نیو جفاره ی سه عدون
 دیتی گوتی قه زات له خوم نازداری
 نه وه پیته بلیم هوشنت له خوی
 پیک هاتن ژوژو، قه راریان داننا

له نیو سندوقا، جیگه ی پی پازکرد
سه عدونی ده خسته نیوسندوق به غار
بو هاتو چو یه و بو خه به رداربون
سی هم پاشخانه بکاجنگ ودهنگ
کاری چیه و له کوئی یا سوژیک بکا
سه له خانمدا و بیپرسی ئه حوال
خریه ی له دلی هات غه مزه ی ری کهوت
ئه وجوره ی دیبوی چو بوئی گپراوه
بی ناگاکردن، زو بچوؤ سه ری
خیرا سه رکهوت چو حه ره مخانی
شروشه پریوو سه رو سینگی پوت
نازانی هیرشی، هیناوه گه رما
بچوبوسه ری بی خشپه ویی هه ست
شه پریوتری دی له جاری پیشو
ورد لیتی بپوانن پازی و نا پازی
کی بی نه ی دی بی ئه له و دونیا یه
عه بیه شوریه یه، قه زات له گیانم
پشوم لی بپراوه، و سوژه ی بای نایه
بو ناخری و د وایی جا ئه و جار چی بکا
بابه ی نیک و ابی نه دنگ بی و نه زهنگ
له سه ر سندوقی خانم دانیشست، پوت

خانم سندوقی، زور زلی سسازکرد
هه رکه سی، هاتبا بو هه رنیش و کار
بو ده روژوران سی زهنگ دانرابون
یه کیان ده روزه و سالون دوه م زهنگ
پوژیک بی ئه وه ی یا فکریک بکا
ئه حمه د به بی وه خت هاته وه بو مال
شروشه پریوی که به چاو کهوت
بو لای ماموستای ئه حمه د گه پراوه
:بیبه سته زهنگی ده روزه ی ده ری
زهنگه که ی ناخنی، وه خستی چیشتانی
به دو زهنگه که ی، دی خانم بزوت
خانم! بو پوتی؟ چ بوه، چه قه و ما
زهنگی دوه مت که به جوانی به ست
چو سه ری پاشی به ستنی زهنگی دو
ئه ی ئه هلی مه جلیس، جه نابی قازی
عه مه لی ژنان ئه وه تا وایه
خوت پوت کرده وه هه ی دیسان خانم
به خوای ئه حمه دشا، هینده گه رمایه
چووه مه دره سه ی، مه لای حالی بکا
زهنگی سیه همیش کر بکه و بی دهنگ
ناخری به ست و چو سه ر وه ک بزوت

چون ناشکرای کا، نه دوی کایه
 لیتی بوه جه هه ننه م ئه و ژین و ماله
 چون ده بی داخوا ناخری نه وکاره
 سپی هه لگه پاره نگی گویاوی
 که متر واهه بو بیتسه وه نیشار
 له عسای کردبوو، به مندالی و پاک
 بوی ده بوبه ژنیک، له لای داده نیشت
 بو وه زعی خوشتر زور تی ده کوشی
 خوی له عساداوی ویش له سیوه
 ده رویشسه که ی دیو وه خوا هاته وه
 ئاوا هات دانیشت به بی سی و دوان
 ماچ و موج باری وه ک ریژنه باران
 مام ده رویش، خوی به سه ردا باری
 به به رده م و لوت و سه ری دا هینا
 هه لیاویشت له سیو لایک هاته ده ر
 پایان بوارد تاویک ژبانی پوزگار
 بوی بووه به سیو، له گیرفانینا
 خه ریک بو، که ل و په ل، کوکاته وه
 بوی بووه عه ساوه ستاگر تیه ده ست
 نه حمه دشا، نه بهیشت، گپرایه وه دوا

زانی چی هه یه له سندوق دایه
 هیند په ریشان بو به و وه زع و حاله
 وا ده وره یان دابو، غه م و په ژاره
 چو نیتو چوار باغی به تیک چرپاوی
 ده رویشیک هه بو ده ژبا له نیو غار
 پوحی کچیک کی له بار و جوان چاک
 که نگی پیی خوش باعه سای هه لداویشت
 به یینیک وا پای بوارد به که یف و خوشی
 وا، حالی ته بو، ژن، سه ره ریزیه
 سه ری سو پرمابو، چ بیرکاته وه
 له بن داریکی، گه لاگه ش و جوان
 عسای هه لداویشت، بو به ژنی جاران
 پاش سه یرو سو حبه ت له گه ل نیگاری
 ژنه ده رمانی بی هوشی هینا
 بی هوش بو، زویکی، سیوی هینا ده ر
 له گه ل نه و لاره، دو دل دو دلدار
 ده سستی به سه ری دلدار دا هینا
 به بونی بوسو، وه هوش هاته وه
 ده سستی په سه ری ژنه ی سو بی هه ست
 هه ستا، خه ریک بو ده رکه وی پروا

په نگین و جوانیت، له خوانی من بی
 نه همه دیش خیرابو مال گه پرا وه
 قه ره واش، بیکار یا چند نه وه نده
 شیوی شه شکه سان سازکه به نه ژمار
 وشیار و ناگاه، زوزان، گه پیده
 سی که سی دیشن، کوانی نه وان کین؟
 مه جمه یی بو دوکس حازرکه و بینه
 سی مه جمه ی جوانی هات له پیش دانان
 په فیکت بینه نه تو مام ده رویش
 هه روا سه ییاحم، بی و زع و حال م
 ده ی هه سته خالو، عه سات هه لای
 ناچار هه لستا، عه سای هه لایشت
 خانم نه وه ی دی وله وی عه به سا
 ده رویش ده ی به ستوم، سه دجاروه بال ت
 نه من ده زانم زور له تو چاتر
 ده ی هه سته نه توش، سیوت هه لای
 ناچار بو ناخر، یان ده بوچ بکا
 هه روه کو، کولم ی ده دره وشا له دور
 مام ده رویش که ماشیت بی له و فیله
 جا بزانه نه و جار نه من چم ده وی؟
 به بی مه عه لبون، وا به ده ستو برد

ده بی نیو پوژئی، میوانی من بی
 ده رویش پازی بولای نه همه دماوه
 جوی له کارگه رو ده ستو په یوه نده
 میوانمان هه یه، خانم بو نه هار
 کی یه میوانمان؟ ده رویش سه عیده
 میوان یه ک، نه مه ش، دو هه سی که سین
 سی مه جو معانم بو بنه خشیتنه
 نه هاری سازکردو یکی بو هینان
 خانم مه جو معیک بو تو و هره پیش
 خو من هه رته نیام، بی ژن و بی مال م
 ناچارم بابلیم، بیانوی پی ناوی
 لی نی ناشکر ابو سیرپی تی که بیشت
 له نا کاو گوپا، بو به ژن عه سا
 ده لی خوشکم، توش، بینه ناوالت
 په فیکی نه بوه له من به ولاتر
 نه و به زم و په زمه، هینده ی پی ناوی
 به وقسه ی تیک چوپنگی بزکا
 هینا یه ده ری سیویک، گه ش و سور
 سیوی هه لایشت، بو به کوره جیله
 نه همه د تی پاخوری، دانیشه له وی
 بو نیوه چو نم په فیک په یدا کرد

بو ئه و ئاواله ی منیش، ئاوالیک بیتنه
 فیتلی لیکردوه، وه ک خوئی خیزانی
 زانی نوره ی ویه وپاش سی و دوانی
 ئه توش زو ههسته و بیتنه ئاوالت
 دهسته و نه زه ربو، ولامی داوه
 په فیه و هاوریم، هر نه حمه دشایه
 ورد، لی پروانن، پازی و ناپازی
 له و فروفیله، جیمان بو ماوه
 شه قیکی هه لدا له سندوقه زله
 نه حمه دشا ده لئی کارمان بو، یکسه ر
 ژنکه که ی من و نه و کوپه ش وه کیک
 فه رمون بسم الله له خوان و نه پیش
 هه ردو، نه حمه دشا و نه و مام ده رویشه
 به جاریک تیکچو، گوپا مام ده رویش
 بو هینانی ژن، نه یان بو خه یال
 فکر و بیری خوئی پی پابگه بیانی
 خوانه کایا خو لیم نا پازی بی
 هه رژی تو بله ی حازرم بو ت بینم
 کردبومه عه سا، به شلکی و کالی
 ته نیا گه راباو هه موجیی د بیا
 بو یه کتر وه کو، فریشتیکی و ابوین

ده ی ههسته چیدی خو ت مه خافلینه
 له قسه ی نه حمه دشا ده رویش زوو زانی
 ده خانم فکری، ئه ویش لیتی پروانی
 خانم! مه رگی خو ت، تو سه ری خالت
 زو د ترسا خانم به له رزو تاوه
 باوه ریم پی بکه ن نه له و دنیا یه
 ئه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی قازی
 عه مه لی ژنان له گشت لا قاوه
 ده رویش چو ژوری زو د بی هه وه له
 سه عدونی له نیو سندوق هینا ده ر
 خانمی ده رویش و نه و لاره مه جمیک
 مه جمه ی سیهه میش نه من و مام ده رویش
 ژنیان ته لاق دان، بی هه راو کیشه
 له و وه زعه ی خه راپ که بوئی هاته پیش
 به ینیک پیکه وه، ژیان به بی ژن و مال
 نه حمه ده رویشی پوژی ده دوینی
 پیم خو شه با شتر له من حال بی
 بو هیچ کارو مال خودانا میتیم
 پوچی نه و ژنه م هه ر به مندالی
 که متر و اهه بو خه لگی ناسیبا
 له نیو غاری چول، پیکه وه ژیا بوین

ئاواش فرسه تی وه دهست خوئی بیینی
شهرت و عه ده بی هه تا بمیتیم
ئه همه دشا ده لی هیشتا من لاوم
تا حیکا یه تی، قه لی دوایی هات

وتاری کوتر

پوی کردنی ئه وهی له مه جلیس دابون
له قه ل حالئ بون چی کرابی ونه کراو
هه رچی بوی گوتراو هاته سه ر زاری
له خوبایی نیم خو من وه کو قه ل
ئه ی ئه هلی مه جلیس! جه نابی مه لا
به لی، ژن هه یه، ژنو وچک هه ش هه یه
خواجه سه سه نیک له شاری به سرا
بو تو جار هه تی گرتی ته داره ک
هه ر له و گه ره که، ژنیک له گه ل شوو
ده ژیان به هیوای، چیمان نسبیبه
پیی گوت میرزا تو ش بو ناچه سه سه فه ر
ئه و سی گه وه ره ی ژیر پرچم دایه
ئه سب و ئه سبابی، سه فه ریت سازکه
گه وه ره ی فروشت زو کردی به پول
حه بیبه و کار گه ره جه جی مان له مال
له گه ل کاروانی، پووین چه ند مه نزل

خه یانه تی بکا و خوئی بدو پینی
ئه له و دنیا یه ی قه ت ژن ناهیتیم
زۆر ماوه، ماوه و پینگه ی نه پراوم
دانیشتون هه مو بی ده نگ، کپو مات

وه کو به رپرستیک، تییان پامابون
ئی ده ده لی دابی هه لی پرشت ته و او
بی ئینسافانه، یان به زۆرداری
ده زانم وه ک قه ل بو م نا په خسی هه ل
زانای، تی ده گه ی ئه لحه مدولیللا
پیاو هه یه و، ناخر پیاو وچک هه ش هه یه
هه بو باش تاجر، ده ولله مه ند، دارا
کاروانیک ئه سب و وشتری مه باره ک
ده ژیان به بی کار، به لام به نا برو
میرزا براییم بو، له گه ل حه بیبه
به چی بچم کوا پول کوانی باره به ر
یه کیان بو تو بی، بیکه، ده سمایه
ئه له و بیکاریه ی ده خوت ده ربا زکه
بو به هاوشانی، پیاوی زۆر ماقول
به ته گبیرو پاو نیشانه و ئه حوال
خواجه، میرزای دی وه روا لی بو سل

هه رکه س له لایه ک له شتی ده کرا باس
 پوی کرده میرزاده سستی کرده قسان
 ژنت، توی ده کرد تا خوی نازادی
 به س قسه بی جیی ناو خیزان بکه
 خوت هه لده کیشی مشتی کراسی
 له سر کاروان و هه رچی پیمانیه
 گریوه که ی کرد له سر کاروانی
 باسی گریوی چوو، بو هین گپراوه
 چونی بو ت پیک بی یان با له دوریی
 نه وژنه له وماله ی قهت ناییتیه ده ر
 چون چاکه، ده بی ناوا تی بکوشی
 بوغوسل ونویژی هه لده سستی له خو
 له کامه لایه پلوسک و شوژکه
 نیردیوانیکی در ژم بو بینیه
 کونیکسی تی کرد به قهه جیی چاویک
 دیتی، نهک ناوا بهو تووتیه رزه
 زو هاته خواری وله دارو پلوسکان
 هه رگه بیشته وهو، له میرزای پوانی
 کوا ژنت هه تیوه؟ بوته ره ققاسه
 هه رشه و له شوینیک لای پیرو جوانان
 دایناوه پاش سه رله بن پرچی رهش

دانیشتبون قسه ومه جلیس عاموخاس
 خواجه هه سنی دل په شی نه زان
 لای خوت تو هاتوی ده ولته ت زیادیی
 میرزا تیی پاخوری، به س بوختان بکه
 خوتو ژنه که ی خوت وهک من ناناسی
 ده با گریوی بکه یین، هه ر بو مومانیه
 میرزا پشت نه ستوربو، زود به خیزانی
 خواجه به بی هه ست بو شار گه پراوه
 وابکه بی بینم، با له حزوریی
 هه ی هاته خواجه بو ت ناچیتیه سر
 چه نگیکی پری، پول کرده کوشی
 سالی هه میشه پاشی نیوه شه و
 وهه پیم بلی، پتگام بو خوش که
 نه وه له وه رزه! سه رت هه لینه!
 شه وه مو شه وی تاویک نا تاویک
 هاته سر شورکه له و کون و ده رزه
 دو گه وهه ر له بن پرچی ده تروسکان
 زود زو گه پراوه و بولای کاروانی
 هه ر پوتی نه وهه ل نه مگوت نه وباسه؟
 چه پله ی لی ده دا له قاوه خانان
 نیشانهش نه وه، دو گه وهه ری گهش

قاقا پیکنه نی؛ میرزا چلی لی هات؟
 نه و قسه ی که بیست میرزای مال و ویران
 هه رچی کی پیی بو لیی نه ستاند حاجی
 هه رکات، چومه وه، ره مزو نیشانه
 قسه ی ده درکاند و ابزرکابو
 گوئی بو قسه کانی هه ردوکان پراگرت
 قوله ش گه پراوه به بوئی که باب
 پرسیان نه تو کی پی گوتن نیشان
 به خوو کارگری، کوتایان به دار
 ده بی پیم بله ی زور پیک، به جوانی
 حه بیبه ی جوان چاک، کولمه ی گلوکی
 پیک و له بار و نه و قه لاقه ته ی
 بالابه رز، قه دی وه ک داری چنار
 قولی لی هه لکرد، بستینی توله
 گه وه ریکی دی بردخورد کرده وه
 به رگیکی جوانی، پیاوانه ی پوشی
 چه ند نوکهری گرت، زیره ک و چالاک
 نه سب و نه سبابی خوئی و پیاوانی
 پیی پراگه یاندن، به نوکهرانی
 که وتنه ری، به ره و شاری به غدایه
 نه ی نه هلی مه جلیس جه نابی مه لای!

باله لای خوم بیت بو هیهچ کوئی نه پوات
 خوئی دی یروده ویی ده کوتاوه ک کویران
 کردیه وه رگیپرکه ش به ناعیلاجی
 خالیکت له نیو سینگو مه مکانه
 قوله ره شیکیش له کاروان دابو
 نیشانه و وته ی به دل جوان پراگرت
 تا گه بیبه مالئیان، کردی دقالباب
 ده رکیان کرده وه و قول خوئی دانیشان
 چی له ده ستنه هات جویی دادو هاوار
 بوئی گپرانه وه و، باسی کاروانی
 تازه، نه و ساله ی هاتبو به بوکی
 چاوجوان، به دیمه ن، نه به وه بیبه ته ی
 ناوا خولقابو، نیرانه و به کار
 بشکینی ژیست و پیستی، نه و زوله
 خوئی ته واو گوپری به گشت کرده وه
 بو پیک و پیکی، وجوانی تی کووشی
 بو ته قلله بازی و له شه ریش بی پاک
 کرینی وه کییک هه موی به جوانی
 من نه حمه دنناغام، نه حمه د کوپستانی
 چه ند شه وو پوژان، نه به و گه رمایه
 نه لحه مدولیللا، تی ده گه ی زانای

به لئی ژن هه یه و ژنو و چکه ش هه یه
 وه ختی گه یشتنه، نه وشاره گه وره
 خوشترین جیگا، جوانترین خانوو
 به حاکم ودهسته ش خوی پی ناساندن
 من نه حمه دئاغام، کاری هه تانه
 نه وجاره روئی که وتهدوی حاجی
 دهریشی کردبو، میرزای خاک به سر
 گه را، دوکانی وه ستای دیته وه
 هه ر نه و شاگرددهم، له گه ل بنیره
 میرزا برایمی نارد تا قاپان بیینی
 میرزا له غم و فکر و په روشی
 نه تو بونایه ی، وه ک نه و پیاوانه
 وتی پیم خوشه، نه وه هاتمه لات
 چووه لای وه ستا بو مالوایی
 بهرگه کوئه که ی مسگری وهرگرت
 گه پاوچو، حوجره ی خواجه ی دیته وه
 پیویستی و مؤرد و په ژئی ده ستدانی
 پرزاندی دهرمان له میژو گوژیزان
 مه نزل و حوجره ی وا، پی ده زانسی
 بی ده ننگ بو، هه تا چولبو دوکانی
 وائیژن، نه توش، گه وه ریکت هه س

پیاوی پیاو هه یه و پیاو چکه ش هه یه
 خوی پی ناساندن، به چوک و گه وره
 به ئیجاره ی گرت بو برو بیانوو
 پهوت و هه بیه تی، هه موی تاساندن
 نه حمه د کویتانیم، پیم کهن مه تمانه
 چوئی ته نبی بکاو بستینی باجی
 ناچاربو، ببو به شاگرد مسگر
 قاپی پیسمان هه ن، بوژن سپی که وه
 قاپ و قاچاغان، بینیتته ئیره
 له پیی تیی گه یاند زور به نه یینی
 هه ر نه ی ناسیوه، ژنه که ی خوشی
 پاک و خاوین بی، بژی وشاهانه
 نه سپیکی بوکری و ده ستیکیش خه لات
 هه رچوو هاته وه زور به خیرایی
 بو قسه و باسی، دواپوژی رای گرت
 نیشانه ی کردچون بی ناسیته وه
 به بهرگی ژنانه ی تا که س نه زانی
 هینای گورجیکی له بوخچیکی نان
 لیئی وه ژورکه وت، خواجه لیئی روانی
 نه وجار رای گه یاند، وه خته که ی زانی
 ئیکیش لای منه، تو بیزانه و به س

هاتوم لیم بکره، یان پیم بفروشه
 :مزگینیت کهوت، من له خودام دهوی
 ههسته، ریک کهوین، بو مالی با پروین
 هر روین درکهی داخست تا هوت
 تا درهنگ نه بوه، زو بویم بینه در
 دهی باشه خو منیش بوئه وکاره سازم
 دانیشن به قسهی خوشو گوفت وگو
 خواجه زروقاه، زوری پی خوش بو
 بی هوشتری کرد به بوئی درمان
 پاش بی هوش بونی به رگی له به رکرد
 ده خویند رایه وه، هر زور به جوانی
 درکهی هه لگرتن، گه راوه بو مال
 چند پیایو بردن، به رگیان بو بکری
 قوماشم، دهوی، گهش وجوان وپهش
 هه مانه، نه یوانی، وا خوړا کیشی
 :خوانه کا چ بوه، بو ت به پروشم
 جاری لئی گه پئی، زه حمه ت مه کیشه
 چه ند پروئی دیکه ش خوی لی بوارد جاری
 کوا، نه و قوماشه ی نه و پروژه دامنان
 گورچیک دای هاتی و هیئایه پیشی
 چند دهستی لی کپی، هه تا نه زانی

بو هر دو پازیم، کامه ی پیت خوشه
 نه و گه وه ره ی دیش، وه دستم که وی
 ته ماشایان کهین خوار دنیکی بخوین
 پیی و ابو مه له وه نه و داوه ی کهوت
 ده له ی چی بو تو هر خویم گه وه هر
 شهرتیه نه شکینی، ناموس و پازم
 میوژو گویم پین، داهاپریکان بخو
 هر دوده نکی خوار دزویه کی بی هوش بو
 تابله مه و په ژبو موری درینان
 سوربوه مورو سمتی پی موز کرد
 له دورا ناغا، نه حمه د کویتسانی
 پاش چند پروژان چو تا بزانی نه حوال
 دوستایه تیشی ده گه ل در ببری
 به رگی مه حمودو قادر، بو حه مهش
 زانی، جی موری هیشتا زور دیشی
 :نه حمه د ناغا گیان که میک نه خوشم
 کاری دیکانه م، هیشتا له پیسه
 پروژیک چوو دوکان، وه ختی نیواری
 بو پانک وچوغه ی خویم و پیایه کان
 جا نه و جازانی هیچ جیی نایشی
 خوشی حازر کرد سبجه ی به یانی

هه مویان رێك وله بارو زۆرشیاو
 عه رزێکی چوكم لای حاكمی ههیه
 با بی تا بزانی چى دهوئ خێره
 له جیئ گشت كه سم ئه ی تاجی سه رم
 بو پئی جه نابت په نگ بی، بيمه وه
 لیره، بازار و حوجره ی داناوه
 بو خواحافیزی، پیش، ئه وه ی برۆم
 پیم خوشه بزانی، پیاوه كه ت کییه؟
 خواجه ی به سراتی ئه ی ده مخوش ته واو
 به لام ئه و حاجیه زۆر له میژساله
 نه مزانیوه قهت پیاوی هه چكه س بی
 به لام بووکاره ی، من به لگه م پئی یه
 مۆری نیوی خوّم له سمته داون
 کێشه ن خه لاسکا، خیری ئیمانی
 به ناعیلاجی فه رموی ده ی خاسه
 مه حکه مه یی ناوی و چونه لای قساری
 راست بی یان درۆ سور بکریته وه
 تیی فکرین کوتیان، ناغا راست ده کات
 هه ر بیسوپی ئه و باس و ده وره ی
 یا ته حویلی بدات به ناعیلاجی
 زۆر به راشکاوی له نیو وه تاغا

به رێك و پێکی، بوخوی و چه ند پیاو
 کوتیه ده رکه وان بلی به په له یه
 وانه حمه دئاغای کوستانى لیره
 عه رزی حاكمی کردگه وره م سه ره رم
 بو دیاری خوّم ده گه ریمه وه
 له پیاوه كانم ئیکیان توژاوه
 نه مرفه رموی، بیته وه لای خوّم
 ساحیب ئیختیاری، وته ت به جییه
 په نگ بی بیناسی، خواجه حه سه ن ناو
 وه کو من به شی، ئه تو له و ماله
 هات و چو ده کا، ئه و قسه با به س بی
 بی ئه ده بییه و زۆریش بی جی ئیه
 چى پیاوه كانم، هه موم هیناون
 بی لایه نێك بیست با لیتی پروانسی
 حاكم، زۆر تیک چو، به و قال و باسه
 ئیمه هه مومان به وه بوین پازی
 خواجه حه سه ن بی، پۆت بکریته وه
 حاكم نه مری کرد خواجه حه سه ن هات
 خواجه حه ولی دا ئه و کاره گه وره ی
 شاش ویستی بگوپی به نه فعی حاجی
 به بی ترسی گوتی وانه حمه دئاغا

یاساو قانون کوا، به وه بلین کاره
 هینایه مزلی زوریه تهرد هستی
 سایری نوکهران، نه سپی خوی زین کرد
 پیکه وتن به ره و، مالیان بو به سرا
 یهک یهک لیی پرسین له ژین و حالیان
 لیک کوبینه وه بوی مه علوم کردن
 هر خواجه ومیرزای لامین نه وه
 له ترسی خواجهی زانی چ نالی
 توش ئیجازه بدهم وهک پیاوه کانم
 موری که وته او، زویکی بیتنه بوم
 چی نه حمه دنغا لیمان داواکات
 به بی دواکه وتن بوی به چی بینم
 تاهم نوکریک، بوئه حمه دنغام
 ولا می لی ویست نه وپرسیاره ی کرد
 دهنه قازی خوی ده پرسی دادی
 دیتت سه ما بکا له پیش بیگانان
 له کامه جیگا، له کام که لاویک
 زور تاوان باره و چییسه ته گبیری
 نه گهر له دنیا چی بو نه مینی
 به پاکی و چاکی، حه سودیم پی برد
 له راست هه موشتیک وهک شیر ی پاکه
 بوختان و دروت له سه خوت لابرده

من نه و پیاوهی خوم نادهم به وشاره
 حاکم ناچاربو، خواجهی دا دهستی
 بهرگی نوکری له بهر خواجهی کرد
 سواری نه سپان بون هه مویان ویگرا
 پاش چه ندشه و ووژ گه ینه وه مالیان
 شوین و ووژکی بوی دیاری کردن
 ئیجازه ی پیدان هه مو بچنه وه
 میرزاناخرتوش ده بچوه مالی
 مالیان له کوئی یه خواجه بابزانم
 کاغه زئی بنوسه ده بللی پیاوی توم
 کاغه زی مور کردتا هه رکات وسات
 چی له منی بوئی هه رتا بمینم
 ئیقراریی ده کم، حازربه ئیمزام
 جائه و جار ناغابانگی خواجهی کرد
 راستیم پی بللی به خوا ئازادی
 توژنی میرزات له چه ند چاخانان
 له کام مالیان دی؟ له گهل کام لاویک
 خواجه هیند ترسا، هاته وه بیری
 ناچاربو بیلی و خوشی بشکیینی
 گه وره من به خوا بوختانم پی کرد
 دهنه خو نه وژنه له دنیا تاکه
 بییم خوشبو بوخوت وا ئیقرارت کرد

به بی کهم و زور بیته بیده وهه
 چی نه ستانومه وشتر و نه سپ و مال
 هرچی تو داینیسی، پیسی ده بم بازی
 لای نه حمسه دناغا ته حویلی داوه
 تی ده گهی، زانای نه لحه مدلیلا
 پیای پیای هیه پیاو وچککش هیه
 چونه وه مالیش دیسان نه یزانی
 به و دره نگوخته ی له دره که ی ده ده ی؟
 نیشانه که شمت، نه وه پی ده لی م
 میرزا له وه زعی واقی برده وه
 چ بووه؟ چ باسه؟ قول بو لی ره یه؟
 نه م قوله یه هات، پی گوتین نه حوال
 چی دی نازانم چ بووه کاره سات
 به درو بوختانان کول ی کوترابو
 حه بیبه وای د واند نه و جار دلخوش پی
 نه و دل خورپه و دودلی یه لابرده
 له نازایه تی و مه ردی خیزیانی
 په ندیان هاته ده ست، له وه مو درده
 تیروپر، بی خم دانیشتن، به لام
 به رگی مزگره یی داده نا پیشی
 نه وکات و ده مه ی تازه پابدوه

بو نه و گریوه ی چت نه ستانده وه
 شه رتیه پی نه لی قسه ی سوک و کال
 بو نیمه نیمرو تو له جیی قازی
 چه ندی داینابو، چو بو ی هی تاوه
 نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی مه لا
 به لی ژن هیه، ژنو وچککش هیه
 جا نه و جار میرزا ده گل خیزیانی
 له دره که یان دا گوتیان نه تو کیسی
 من میرزا برایم درگا بکه وه لی م
 قهره واشه که دره کی کرده وه
 حه بیبه کوانی؟ نه و قوله کییه؟
 پاشی چه ندروژ ان که ده رچی له مال
 حه بیبه له مال دره که وت نه وکات
 نه و میرزا برایمه ی وای لی قه و مابو
 نه وه شی که بیست که م مابی هوش بی
 بی په رده و پایه خوی ناشکرا کرد
 که م مابو گییانی دره چی ونه زانی
 پیک شاد بونه وه نه و ژن و مه رده
 زورخوشیان پابوارده خولاسه ی که لام
 میرزا وای کرد با دلی لی پیشی
 دیسان وه رزی گریوت کردوه؟

دانیشتوان هه مو، مات له کاره سات
پوخت و پاراوو خوش و به پیژیو
هه لفرین بونه وقه لهی سابونه
تیده گهی؛ زانای نه لحه مدولیللا
پیاری هه وئاخر پیاووچکesh هه

قه یاتی کوتریش، دوایی که پی هات
قه یاتی هه ردوان، چون زور به هیژیو
جوجکesh ماندوبون له و هات و چونه
نهی نه هلی مه جلیس، جه نابی مه لا
به لی زن هه یه، ژنووچکesh هه

نامه ی دوستیک ولامی به شیعریک

کاکه قی نه حمه دی شیوه میژی نامه یه کی له مانگی ره مه زانی جستانی سالی هه زارو
سیسه دوحه فتاو هه شتی هه تاوی بۆناردبوم و بانگ هیشتنی کردبوم نامه که م درهنگ
پیگهی و پیشم خوش نه بو ده ره مه زانی دا سه فهری بکه م به نه و چه ند شیعرانه و لام
داوه ته وه.

زه فیهق وه اودهم تالی و شیرینم
هانده ره بۆ وره ی پاک و دلسو زم
چونی چون له گهل نه و دنیا کونه
ده پرسم ده گهل گشت مال و خیزان
خو نه منیش له سویی یارانم مردوم
دانیشتباین بیخه م وه ک جاری جاران
لای خویی شهریک بۆ، زورشای و شینین
شاهیدم هه یه نه ی که ی به گله یی
له چه نگ نه م ژینه نابی ره زگارم
خوشی و ناخوشی دهستی نین قه رزان
پیم خوشه وه زعی مه لام بو پرسی

کاکه قی گیان برای دیرینم
ها و بیری ریگای به رزو پیروزم
داده ی پیملی نه حوالت چونه
نه حوالی خووت و براو به ریزان
پیته و ابو هه رتوی ناره زوت کردوم
پیتم خوش بوله گهل کوی دوست و یاران
هه رنه بی جاری، یه کتر ببینین
نامه که له وهخت دره نگر گهی
با نه وهش بلیم هینده پرکارم
به خیر با بروا مانگی ره مه زان
چیدی نانوسم به و زگی برسی

قه یاتی نالی جوجه

سیّ کهس له بهربینکاری و. وه په زیان له بن دیواریکی دانیشتبون، کابرایه ک به وی داهات به بی غایله سه لامی لی کردن و پویشست نه و سی کهسه لیان بوّه کیشسه، ئیکیان ده یگوت سلاری له من کرد نه وی دیکه ی ده یگوت سلاری له من کرد. سیّه میش ده یگوت ناوه لله، سلاری له من کرده، گوتیان باکابرای بانگ کهینه وه ولیی پیرسین؟

به لیّ کابرایان بانگ کرده وه و لیان پرسی: نه ری برادر نه تو له نه و سی کهسه مان سلوت له کیّ هه مان کرد؟ کابرا که نه وه ی گوی لی بو له به ره خو په وه گوتی نه وه شتیکی تیدایه با بی سیر نه بین ولامی داوه وگوتی نه وه ی له هه مان نالی تر بیت، سلوم له وی کرده. جا نه وه هه رکهسه نه قلی خو ی ده گیریته وه:

ئیکیان گوتی نه من پوژیکی له مالی دانیشتبوم قهت وابه غیرهت نه بوم، به خیزانم گوت برسیمه نانم بو بیّه؟ خیزانم گوتی نانت به چی بو بینم؟!

نه منیش به زمان سوتاوگوتم بزانه دو تیک، ماستاو یک ده ناله نه وه ی به ره ژیرترجم گوتبا!

خیزانم به توره یی گوتی چی؟! چی؟! چی!؟

نه منیش حالی بوم نه گه رلیم له به هانه یه گوتم، هیچ، بریکم نانی ویشکی خوار دو

چومه سه ر کولانه ی هه رام کردو گوتم وه للاهی ده نا ماستیش و ماستا ویش!

خیزانم دهستی دا کوله وه ژئی و که وته سه رم، هه لاتم، نه مگه یشتی: کابرا زور جوان

گویی بو ژاگرتبو، گوتی ئی نه تو نالی ماستاوی!

دووه می دهستی پی کرد گوتی نه من زورم ئیشتیاله پیوازی بو له ترسی ژنه که م

نه مده ویرا پیوازی بخوم. پوژیکی خیزانم دهستی دا گوزه ی بچیتته ئاوی، کانه کهش بریک

له ناوه دانیه دوربو، نه منیش غارم دا پیوازی کم سپی کردو ده زارم ناگوتم هه تاده گه ریته وه

ده یخوم، له به رتره تالوکه ی فکرم نه کرده وه ناخردوایه ش بوئم له زاری دی، نازانم له به ر

به دبه ختی من یا بوچی خیزانم گه راوه له نیوده رکی تیم هه له نگوت. چاوی لی کردم، گوتی

نه ولاگوت بو وانه ستوربووه؟ که پیوازه که م ده لاگویی دابو، گوتم نازانم: بو نازانی؟!!

بریکی دهست لیداوگوتی خوږه قږه قه چووسه راوی، ناوی هیناوهاته وه له ترسان نه مویراپیوازه که ی بخوم یان فریسی ده م. دیسان بریکی دهست لیدا، گوتی، بیتنه با شلته ی لیتیم. بریکی شلته له لاگویم ناهه تا سبچه یینی که دهستی لیدا گوتی هه روه کوخوی ره قه؟ به لئی! له نه وزه مانیدا له هیندیک دیبان ئیوا هه بون، بریکیان له برین و ... ده زانین، پییان ده گوتن دوکتور یا حکیم له نه ودییه ش پیاویکی زود روح سوک و باشی لیبو، ده گهل خیزانم چوینه ماله مام حه کیمی، خو نه من نه م ده ویرا قسان بکه م نه بادا لیم ناشکرا بی فکرم نه ده کردنا خری ناشکراهه رده بی!

خیزانم پیتی گوت، مام حه کیم گیان بزانه نه وه چیه له رومه تی نه و پیاوه ی هاتوه، حه کیم هینای بریکی ته ماشا کردو دهستی لیدا پکی گوشی گوتی نایه شی؟ گوتم نه خیر گوتی ده بی شلته ی لیتیم. خیزانم گوتی به لئی شلته م لئاوه هه روه کو خویته تی. مام حه کیم گوتی نانه من بوخوم ده بی شلته ی لیتیم نه وشلته ی نه من بوخوم پیکی ده خه م له گهل شلته ی ئیوه جیاوازه .

به لئی دوباره شلته یان له گویم ناو شه وو پوژیکسی دیکه ش شلته م به لاگوپی وه بو. سبچه یینی چوینه وه لای حه کیمی. مام حه کیم دهستی لیداو گوتی هه روه کو خویته تی ده بی نشته ری لیده م خیزانم گوتی بوخوت ده زانی! دهستی دا نشته ری و ده گهل نشته ری ده گوپی پا کردم، ته ماشای کرد، پیلکه پیوازی پیوه هاتبوو، زاری لیک کردمه وه و پیوازه که ی ده رهینا و فرییدا چه پوکیکی پیدادام و گوتی نه دی نه گهر پیوازه ده گوپی دابو، بو ده نگت نه ده کرد، خیزانیشم دو شقی ته پرو تازه ی تی هه لدام، هه لاتمه وه مالی، تازه هه تا هه م پیوازی ده گهل چیشتییش هه رناخوم ونیشتیاشم بوئی ناچی؟

کابراش گوتی ده ی نه توش ئالی سوغانی!

کابرای سی هه میش ناوی دهست پی کرد: مانگ و نیویک له به هاری چوبو، پوژیکسی خیزانم گوتی ده چمه وه ماله بابم، هه تا دیمه وه ناگات له مالی بیت ده پیدشدا پیم خوش بو؛ گوتم زورچاکه، مریشکیکن تازه جوجک ی هه لئینابون، ده دوازه جوجک ی له به ربون،

گوتی، زۆر به جوانی ناگات له جوجکه کانیش بیت هه لۆق نه یانبات!

گوتم نه خیر ناهیلیم. خیزانم پویششت وگه پراوه، دیسان روی تی کردم، گوتی، ئیدی ناگات لی بن، جوجکێک چی لی بیت چاوت ده ردینم، جائه و جار خیزانم پویششت، نه منیش که وتمه فکران: خودایه چ بکه م؟ چۆن ناگام لی بن، دوايه گوتم نه وهی ناهینی، به نیتکم په یداکرد، ده لاقی هه موجودکه کانم ئیخست، سه ری دیکه ی به نه که م له لاقی مریشکی گری داوگوتم خو ئه و جار هه لۆ ناتوانی هه موان به ریت، جابه خاترجه می مریشک و جوجکه م به رهه لاکردن، ناگام لی نه بوخه رته لیک هات، پویم مریشکی و به جوجکه وه هه موی هه ل گرتن و بردنی پویمی. نه منیش دهسته و نه ژنومامه وه، جائه و جار چ جوابی خیزانم بده مه وه، ده یگوت جوجکێک هه لۆ بیبات چاوت ده ردینم، خو ئیستا. نه مریشک ماوه و نه جوجکه!

گوتم، فایده ی نیه، هه ستام پیداهاتم هه رماله ی هیلکێک و دو هیلکه م لی وه رگرتن، پوژی پیش هاتنه وهی خیزانم، چوم له بن پیکی جیگام چاک کرد، هیلکه کانم دانان وله سه ریان مات بوم، خیزانم هاته وه، ده رکه ئاوه لابو، هاته ژورئ بریکی بۆله بۆل کردو: نه وه ده بی له کوئی بیت؟! نه و ماله چه ند خاوینه! چه نه گوت، چوله جیرانانی پرسی: نه ری نه و پیاوه ی مه و نه دیوه!؟

جیرانه کان گوتیان، هاتوه هیلکه ی له مه وه رگرتوه و هیچی دیکه ن ناگا لی نیه، خیزانم هاته وه دیسان گه سکی ده ست دایه مالی بمالی، پویم قولینچکی به ره ی پیکی هه ئیداوه قیریکم لی هات، گوتی نه وه بۆ لیره ی؟! نه وه چ ده که ی لیره؟! گوتم حافره ت مریشک و جوجکه هه مو خه رته ل بردونی، هینده م نه ماوه جوجکان هه ل بیتیم لیم گه ری بۆ مریشکه که ش دوايه فکرکی ده که مه وه! خیزانم پیلی گرتم و له بن پیکی هینامه ده ری و دوسی کۆله گه سکی له سه روگویلاکان دام و به شه قان وه دیوی ده رتی نام، گوتی نه وه جوجکه بوبه توه ل دین! نه منیش به نه و جوره ی نه جاتیم بو. به یینکی خو م له خیزانم شارده وه. ونه مده و پیراچمه وه مالی،

کابرا گوتی وه لاهی سه لام له تو کردوه نالی جوجه.

قهیات (نالی ماستا و) (نالی سوغان) (نالی جوجه)

(نالی ماستا و)

به کنیان دا پابرد هیدی ریبواریک
 ده بیست به به زم و به کیشه و هه لالا
 دوه می ده یگوت بوت ته سلیم نابم
 جا نه منیان بانگ کرد بوپن کردنه وه
 تو نه و سلاوت له کیته مان کرد
 نالیتر له نیو هه ر نه و سی که سه
 سه ریان شکاندبی یا زوه لاتوه
 جا معلوم ده بی نالیتر کی یه
 گوتم برسیمه و نیشتیام له دوته
 وات به سهه بیتم زور چاک ته نبی بی
 من پیم خوشه بخوم هه نان و ناوی
 به ماته وماته خوم له ژنه که بوارد
 ده وه لالا ده نا ماست و ماستا ویش
 بانگی ده کردم من خوم دا نه جات
 ده نا پیت ده لیم پوت چه ند کیلوتیه
 و له حاستی ژنت پانه وه ستاوی

سی که س دانیشتبون له بن دیواریک
 سه لامیکی کرد نه یزانی و لالا
 یه که ده یگوت سلاوی له من کرد بابم
 سی هه میش هه ردو وه دروخستنه وه
 هه رسیکیان ویکرا رویان له من کرد
 سلاوی تاییه تیم ته نیا بوو که سه
 هه رکه س نه قلی خوئی چی به سه رهاتوه
 بوم بگپرنه وه نه منیش گویم لییه
 یه که دهستی پی کرد وه ختی نیورویه
 هاته پیش گوتی پیم بلی گویم لی بی
 زور ترسام گوتم کواخوچم ناوی
 هینامه پیش خوم بریکه م ورکه خوارد
 له سهه کولانه ی گوپراندیم نه منیش
 کوله وه ژ به دهست دیم به دوامدا هات
 مه گه ر نه یه وه؟! هه ر پوم له توته
 پیم گوت به لی تو نالی ماستاوی

(نالی سوغان)

بوی گیتراینه وه زور به بیوازی
 به لام چ فایده له ترسی ژنه که م
 پوژتکی دیتم لای چیش تنگاوئ
 نو بیوازیکی چوکه له م چا کرد
 چی له بیر چوبو بو چی گه پاره
 دیتمی گوتی نه یروگویت بو وایه؟!
 چو کانیه و هه روا زو گه پرایه وه
 ده سستیکی لیدا و بو ده بی وابی
 شلته ی گرت ه وه و له لاگوپی نام
 نابی پیت وابی وه ک نه و زه مانه
 له مه نتیقیک و هه مو ده ورو به ر
 پیوازیکی پوخوش، دلپاک و سه لیم
 پی گوت دوروژه گوپی نه و پیواوه
 ده سستیکی لیدا و برتکی لپوانی
 خو دوینی شلته م ل نابو بوخوم
 هه لموسا دیسان گوپم به شلته
 به یانی هه رچوین ده رکه ن کرده وه
 ده سستیکی لیدا و هه روه ک خوئ وایه
 نشته ری هینا و ده گوپی پا کرد
 پیلکه پیوازیکی چوکی به خووه
 نه وه نده م نیشتیا چوبو پیوازی
 کوا خوبه توتوش بویرم روی تیکه م
 گوژه ی هه لگرتن پویششت بو ناول
 هه روا گورجیکی ده زارم پا کرد
 منیش که دیتم کشامه داوه
 با بجم بو ناول و دیمه وه دوايه
 نه مویرا بیخوم پیوازی مایه وه
 هی ن ره قه ده بی به ردی تیدابی
 سبجی کردیه وه و هه روا بی تاکام
 دوکتور و ده رمان یا نه خوشخانه
 تاقه که سیک بو ناولا وه ک دوکتور
 ناچار بوین چوینه مالی مام هه کیم
 تی ناگه م بوچی وا هه لموسا وه
 با شلته ی ل نیم، تا سبه ی به یانی
 نا تا لیتی نه نیم مه علوم نابی بو م
 قسه کردنیشم لپبو به فلتنه
 دیتمی و شلته ی گرت لپی کرده وه
 به نشته ر نه بی عیلاجی نایه
 هینایه ده ری و کاری یه کلا کرد
 هینا و لیتی پوانی و لیشی به ربووه

مام حکیم جادهی جنیوم پی دا
هه تا هیزی بو وا کوتایه سهرم
ئه وهش نه قلی من خولاسه ی که لام
تازه قهت ئیشتیام ناشته پیوازی
تو مه کرت له وی دی چاتر زانی

قامکی نا زارم پیوازی فری دا
دوکتور جوت چه پوک غاری دا سهرم
ژنهش دو شوق و زللیکی لیدام
هاتمه وه مالی ژۆز به ناپازی
دهی کاکه ئه توش ئالی سوغانی

(ئالی جوچه)

تا خه لاس نه بون هیچ قسه ی نه کرد
له نیوه ی پۆزی مانگی دوی به هار
کیئوده روده شست هه موسه وزه پۆش
خانوی به ختی منیش تیک چوه ویرانه
پاوه ستا و پوانی که میک له من دور
یان خه به ریک بی تا دلنیتا بم
ده بی ووشیاری بی تا بگه پیمه وه
ده نکیک نه مینی خوا بزانی چ بکم
مالی بابت یان بچیه سهر شایه
هه تا ئه وپاسه ی دوپات کاته وه
له مال و جوجکان هه ر غافل نابم
عه قل و هوشی منیش پۆتین به تالان
چیان لی بکه م چون بی لیتی بم متمانه
چون ناگام لی بن له مریشک و جوجکان
له و فکری زیاتر پیم بو ده رنه برد

کابرای سی هه میش وه ک پیاوکی ورد
وتی نۆزه مه به په سمی ئه و جار
له مانگی گولاندا، ئه و فسلای وا خوش
ته واوی خه لکی پوی له سه ایرانه
پۆتیک چیشتان ی ژنه که م هاته ژۆز
ده میک هه یچ باس لای مالی بابم
با بجم سه ریکیان لی بده م بی هه وه
خو به تاییه تی مریشک و جوجکه که م
پیم گوت ئه رخه یان؛ به دلنیتایه
که میک پۆیششت و دیسان هاته وه
پیم گوت بی خه به هه تا من مابم
ژنه که م پۆیششت و ون بو له مالان
جا من مریشکه و ئه و جوجه لانه
که م مابو شیت بم که و تمه فکریه کان
بیرم کرده وه خو م ژۆز ماندو کرد

لاقی هه موام ئیکئیک لیکنه ستن
 به خوّم گوت عه قلّه ده کا به رگری
 ته حسینم ده نار دخوّم بوّعه قلی خوّم
 تا خه رته ل نه هات ناگادار نه بوم
 به نی مه حکه می بیرى منى پساند
 چ بوّخوی بمرى، هه لوّ بیرفینى
 ئیستا که بزانی چم به سه ردینى
 نه جو لیمه وه وه زعم زوّر تالّه
 هیلکه م پهیدا کرد نوّجوت و تاقیک
 له سه ریان مات بوم چوم له بن پیپرکی
 جوجکه و مالّ و حالّ به سه رکاته وه
 جوجکه نه مابون کردیه بوّله بوّل
 داخوا کابراکه م که س پیپی ده زانی
 هات لیی وه رگرتین تیگرا له هه موان
 بچو بگه پری، بزانه لیره له و دیوه
 مالّ ده لى چوله، پر توّز و خوّلّه
 قاپ و مه نجه لان پاک بشواته وه
 نه منیش زوّر هیدى قیریکم لیّ هات
 زو هه لئان دینم په لاهم لیّ نه که ی
 به کوّله گه سک و مست وه ده رى نام
 توّ چوّن ده توانى جوجکان هه لئینى

به نیکم هینا و هه موم تیک خستن
 هه لوّ ناتوانى هه موان هه لبرگى
 له بیر و هوّش و له زانایى خوّم
 ده ئه و فکرانه دا وا غه رق بیوم
 جه لى مریشک و جوجکانى پفاند
 ژنه که، ده یگوت جوجکیک نه مینى
 هه ره شه ی ده کرد چاوم ده ریپینى
 ده گوتم ئه و حاله ناشى به و حاله
 چوم پیداکه رام هه ر له سه ر لاقیک
 هیلکه که م دانان جیّ مریشکه کورکى
 ته شریفى خانمیم وه ختیک هاته وه
 هاته وه که چى مالیک چول و هولّ
 رویشتم لیّ پرسین له ژنى جیرانى
 یه ک گوتى هیلکیک یه کیش گوتى دوان
 گوتیان دواى نه وه هیچکه س نه دیدیه
 هاته وه ژودى هه روا به بوّله
 ده ی هه ویست مالّی خاویّن کاته وه
 گه سک به ده ستیک به ره ی گرت و هات
 هه رگوتى نه یروّ بوّ لیره ی چ ده که ی؟!
 هه ر پیلگرتم دو شه قى لیّ دام
 وه ره ده برپو هه ی عه مرت نه مینى

به گه سکه کوله و زلله و شهق لیی دام
 هه تا چه ند پوژان خو نه چومه وه
 هه تا پاش ده رکه ی توند وه ده ری نام
 شه وشه وه به دزی به رده بومه وه
 چون ئابروی خو ت و هاوالانت برد
 عهیب و زانینی نایه نه بهر چاو

چه کایه تی سی بزنی مام قهره نی

له دئییه کی ده پازده مالی دا، مام قهره نی به خوۆبه ژنیی و کچو لئیکیشی هه بو.
 ده مالیکی زۆر شه پرزه داده ژیان، هه چیان ده مالی دانه بو نه وهی به چوار لاقان پوی با
 پشیلئیکیان هه بو نه ویش زۆریان جواب کردبو، به لام چونکه نه و پشیله ش تانه ندازه یه ک
 وه کو پشیله ی مینه قولی بی شه رم بو نه ده پویشت.

به سه رهاتی پشیله ی مینه قوله ی

پوژیک له پوژان دانیشتبوم له مال
 سه ر پر له سه و داده رون پر له ئیش
 نانه که ت بخو نه وش ی گیانت بی
 که هات پشیلئیکی ره قی دم باریک
 خته خت، له من جه م و دو نانه
 پشیلئیکی سه گ بو دم چه وت نه بو
 :خته ! گه ر بتده م له قه دی دیوار
 پشیلئیکی وا، هیند دم به ردوکه
 ته ندور دایسا و نیل درابو
 گرتم فریم دا که وته نیو ته ندور
 دایکم که زانی هات وه ژورکه ووت

سه ر پر له سه و دا، ده رون پر خه یال
 دایکم، نان و دووی بو هینامه پیش
 بجی کویش خودا پشتیوانت بی
 هه ر دیتم دنیا م و لی بو تاریک
 نه تو که بیخوی لیت به سندانه
 چه ند ی ده نگم دا نه وزه وت نه بو
 بللوت ده کم وه ک ده نک ی هه نار
 هه رمن ده نگم داو، ده می ناله دوکه
 چون سور ببوو ه که مره ش سوتابو
 بوکپوز پری کرد هه مومال و ژور
 ده ست به کوله وه ژوه هاریم که وت

هه تیوه! سهرت وهك سهری فیله ئه و به سسته زیانه بوّوا زه لیله
 پشیله ی سوتاند و له کوله خوی کرده وه. به لام نه پشیله ی مام قهره نی ئاواهینده
 بی شهرم بو. نه مام قهره نیش ده ی توانی ئاوا بیسوتینی وله کۆله خوی کاته وه
 مام قهره نی به چه نگ و چرپکی زۆرته نانه ت به رگ و پیلایوی بوخوی وژن و منداله که شی
 پی نه کرابو، به قهر زوقۆل نیوه قهر زونیوه نه غد به نه وهیوا یه هیچی دیکه چاوله دهستی عالهمی
 نه بین. هه رچه ند جیرانه کان، مالیان ئاوه دان بیت زۆریان مه منونم و هه تا مردنی له بیرم
 ناچی، چونکه قه تیان بی پیخۆر نه کردوین، ئه وه وایه! به لام دیسان پیاو ئی خوی بی
 چاکتره. جا ئه به نه وجوره ی ده یخویننه وه سی بزنی به نه نیو نیشانه ی خواره وه کرین.

باسی کرینی ئه و سی بزنی

چی هه م بو نه مبو شه ش قۆشه	دامن به و بزنه ماست خۆشه
یه کیکیان بزنی گورد و ره ش	هی دو هه میش بزنی پۆشه
سی هه میان بزنی سور خه زال	به هاری زۆر جوان بیان دۆشه
نازانم کوا قه تت خواردوه	ماستی بزنان چه نده خۆشه

مام قهره نی پاش کرینی بزنان بیری کرده وه وگوتی خۆتفاقمان نیه و! وه حه ولان
 کهوت. به لام وه بیری هاته وه له دییه کی نیزیکی دبی خۆیان براده ریکی هه بو به دوسه د
 سی سه د سه ریکی مه پ هه بو مام قهره نی گوتی سبه ینی به یانی ده یان به م بو ماله مام
 سه عیدی قاتی ئین شالله ئه و سی بزنه م بو به خیو هه ر ده کا، وه ختی خوی زۆر دۆست
 بوینه جاری هه ر ده فکری په یدا کردنی جیگای بزنه کان دابو. به ئی! به یانی بزنی وه پێشه
 خوی دان بردینه ماله مام سه عیدی دۆستی خۆشه ویستی وجه په یانه که ی بو گیتراوه!

یاخوا به خیری بی میوانی عزیز به هار چو رویشته به شهوی پاییز.

مام سه عید: کورپه جا ئه وه خو پرس پی کردنی نه ده ویست بریا بیست بزنت
 کرپیا؟ جا با بۆن به خیونه کرابا سی بزنی چه؟! مام قهرنی: مالت سه دجار ئاوه دان بی مالت
 به خانه ی خودای بی! خودا هه ر بتداتی. مام سه عید بانگی مندالیکی کرد: داده ی پۆله!

خدرۆکه؛ ئەو بزنانەى مام قەرەنى وه پيشه خۆت دە، بێانبه نێو مېشهى هەتا ئیوارى مەر
دیتە وه ناگاو لی بن، جا ئیوارى پەرگەل مەرپان خەن.

مام قەرەنى پاش نان و چاخاردنێ بە خاترجەمى بو مالى گه پاره و قسه کانی مام
سه عیدی بو خیزانی گێرانه وه وخیزانیشی: حەک پەببى خودا، سەد هیندەى داتى؛ کابرا
پیاوی چاکە، بە دلە و ناگای لە فەقیر و فووقە پایانە بو یە خودا هەر بوی تى دەکا خیزانی مام
قەرەنى ئەودەمى زمانى ئاواگەر پرا جابابزانین دواپه چونی توك ودوعا یان لی دەکا،

مام قەرەنى جار جاره بوخوی و جارى واش هەبوخیزانیشی بو پەرە پیدان و پان و بەرین
کردنى تەونە کەى چونکە هیندەى ولات داگرت بو، دەکرده هاوبیری و یارمەتى لی
وەر دەگرت، گوریس و کوین و تیرپوجە وال وه موشتیکی لەموی ئەو بزنانە دروست دەکردن
و چادرو چینی حازر کردبون، دەفکری پەیدا کردنى بیرى و شوانى دابو، جار جاره ش دە یگوت
دەگەل ماله مام بایزی دەبمە ئاومال و یەك شوانى دەگرین و یەكیشمان بەرخەوانى دەگرین،
بزەکانى هیند زۆربون هەرسالی ئەو ئەلى دوی دوانە و ئەوی دیکە بزنى گوردوپەش زۆد
ئاو دەان بو، بە قەت گوێل پارێکی دەبو، ئەوی دانا بوسی کاران بێنى؛ ئەو زستانەى سەد فکری
لە ئەو بزنانە دەکرد وای حیساب کردبو بە هەشت نو دە سالان دەگە بیشتە وه مەری مام
سە عیدی، چونکە پاش چوار سالان بزەکانى هەموبە مەردان لە بەرچونە کویتستانی. ئاوا بە
بیری خوی و بە خاترجەمى خوی دەولە مەند کردبو، ئەبە ئەوخە یالانە لە پایز تپراخوی گە یان دە
بە هاری. ئەگەر زانی مەرلە زەنى پا بو تە وه پۆژکی یاغریاغر بەرە و ماله مام سە عیدی بو
هینانە وهی بزەکان کە وتەری. جابابزانین مام قەرەنى بزەگەل و کارەگە لی پی دیتە وه
یان هەرلە نیستا وه دەبى شوانیان بو بگری لە پنگایە کە دە پویى:

دەچوو بو بزە بردنە وه	هیندی بیری لی دەکردنە وه
دە پویى بە و فکر و بیره	چەند کاریلە چەند کویتستیره
بە راستى خو ماستى بزنان	شایانە بو میر و مەزنان

بەلى: جەنگەى کە مەر بەدان دە هاتە وه، دانە مەری بە یانى گە بیشتە دەرکی ماله مام

سه عیدی، کاره‌ی مه‌پو به‌رغل و هه‌راو هوریا‌ی شوان و بی‌ری ساحیب‌مال، ژن و ژال و مندال و چه‌ق و لوری سه‌گه‌ل و هاش و هوشی بای به‌هاری دهنکه‌ده‌نکه بارانیشی پی‌وه‌بوئه‌وه‌ل مانگی به‌هاری مام قه‌ره‌نی که‌ئه‌و هه‌را و به‌زم وه‌ل‌لایه‌ی گوی لی‌بوئه‌و بزنگه‌ل و مه‌په‌ی که‌دیت چاوی به‌ئه‌و دیمه‌نه‌جوانه‌ی که‌وت شاگه‌شکه‌بو، که‌م ماله‌خوشیان بی‌هوش بی، هاو‌پریان کردومه‌پو به‌رغل جوی به‌جوی به‌ره‌وله‌وه‌پ‌چونه‌وه‌کی‌وی، مام قه‌ره‌نی بو‌یه‌باسی هیچی نه‌کرد ده‌یزانی مه‌ردانی ئی‌وارای دیته‌وه، ده‌گه‌ل دوسته شیرنه‌که‌ی چونکه‌جاری هه‌رشیرن بو. چونه‌ژوری دانیشتن و ده‌پیشداشانسی وی بره‌ ژه‌کیک مابو‌کردیانه‌فرۆو، بو‌یان هی‌نا و پاش فرۆخواردنی نانیشیان له‌پیش دانان ده‌گه‌ل‌ئه‌وه‌ل پاروی له‌ماستی مه‌پری ده‌زاری نا؟ دیمه‌نه‌جوانه‌که‌ی چه‌ساری هاته‌وه‌به‌ر چاو له‌ئه‌و ده‌مه‌هیرا. بپیری دا‌ئه‌و فکری کردبوی که‌پاشی چه‌ند سالان بزنه‌کانی به‌مه‌پیدا، هاته‌وه‌پیری چه‌تمه‌ن‌ئه‌و کاره‌ی بکا‌وله‌بیری نه‌چی به‌لکه‌زوت‌ریش پاش نان و چاخواردنی به‌کا‌وه‌خو‌وه‌ل‌ئه‌وه‌هاتوم بزنه‌کان به‌رمه‌وه. ده‌باله‌خو‌یدا ده‌یگوت قاتی ئیشاللاه دوبرزی خوشیم وی ده‌دا‌ئه‌و سال با‌بینه‌پینج بزنی دوشینی. مام سه‌عید: یا‌خو‌ا به‌خیر بی. خو‌خه‌به‌رم بو‌ناردبوی، بو‌چما‌پییان نه‌گوتبوی! خو‌ مام قه‌ره‌نی فکری مردنی خو‌ی کردبا فکری‌ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد: ده‌ی جا چ قه‌یدیه‌ئه‌وه‌بو‌خوم هاتوم ئیدی.

میوان به‌خیری یاره‌بی سه‌دجار به‌دریژی پوژی دوامانگی به‌هار
 پیم سه‌یره ده‌لی پییان نه‌گوتومه خه‌به‌رم داویه‌ی خو‌من دو سی‌جار
 مام قه‌ره‌نی دیسان هه‌پییی و ابو‌خه‌به‌ری ناردوه بی بزنه‌کانی خو‌ی به‌رته‌وه‌یه‌که‌دو
 بزنی زاویشیان ره‌گه‌ل ده‌خات چونکه‌ئه‌و زه‌مانی عاده‌ت و ابو، که‌سیک‌چه‌یوانی نه‌با،
 ده‌وله‌مه‌نده‌کان بزنه‌دو‌غیان وی ده‌دا‌هه‌تا دوی بخوات، پایوی و ابو پاییزی بی‌چوه‌که‌شی
 نه‌ده‌ویسته‌وه‌و ده‌یدا به‌کابرای فه‌قیر بو‌خو‌ی بی‌فرۆشیت یا ...:جا بو‌خوت هاتوی زور
 به‌خیری بی! به‌سه‌ره‌اتی بزنه‌کانت به‌ئه‌وجوره‌ی خو‌اره‌ویه‌که‌عه‌رزت ده‌که‌م:

نه‌نزانیبو بزنی گوردی هه‌لات پویشیت بو‌ه‌لگوردی

به پویشم بو بزنی پویش	به خوای نه ویشیان نه تو خوش
بو خه زالیش زور غه مگینی	که ولی له بنه خؤ ده بیینی
ئی مهش نه گهر هیوان پی یه	نه و سئی چوار کلکه گروییه
مائی دنیا چلکی ده سته	تا هی دلی پی مه به سته
وایان داناوه بزن و میس	پی او ی زور زو ده هیتنه پیس
له دواپی وه کی گوتراوه	ئاواش زوده یکن به ده رویش

مام قهره نی به بیستنی نه و خه به ره ناخوشه ی که م مابه ندی جهرگ ودلی بیسی و
 ته واری نه وه مو ته ونه ی دایمه زرانده بون و پایه لی کردبون بی تیوه دان مانه وه و ه وادی
 خه یالی پساندو گوتی ده ک په بیی مالت ویزان بی چون له سر نه و ه مو مه په ی توپا نه و
 سی بزنی من ناوا به نه وده ردا نه گرفتار بون و هر سی له به بین چون. به خوای مام قهره نی
 به سه لتی و به سلامه تی گه پراوه نه گهرگه یشته وه، خیزانی: نه دی بزنه کانت بو
 نه هیئاونه؟! مام قهره نی به ووردی به سه رهاتی بزنه کانی بو خیزانی گپراوه
 نه و جار. ژنهش ده سستی کردبه توك ودوعاو سینگ کوتانی؛ ده ک په بیی خودا لیی تیکدا،
 مائی ویران بی؛؟ جاجون له سر نه وه مومه په ی ویپرا، نه و ته قه سی بزنی مه مردن و
 چیان به سه رهاتوه په بیی، له سهید زه نبیلی ته لب ده که م مه په که ی وانیش قپی
 تی که وی و تاقی لی نه مینی. مام قهره نی و خیزانی له باتی ماست خواردنی خم و
 په ژاره ییکی زوریان بو له به بین چونی بزنه کانیان خوارد وله باتی ده و له مه ندبوننی قهر زدار
 بون و بهرگ و پیلاو و شت و مه کیان پی نه کپرا، هه ربویه ناوا گوتراوه:

مالت که هه به بابلین ده چال دا	نه گه رده ته ه وی ساحیب ده بال دا
به ده سستی خؤ بی که میش بی زوره	به بیگانه ی بی زوریش بی بوره
نه و نه سیحه ته ی به دل بسپیره	کاروباری خؤ به که س مه سپیره

هه یاس و تاقی کردنه وهی دوسته کانیان

کورپه که ی هه یاسی هه روه کوباوبوه، بابی هه مه کاره ی سوئتان مه حمودی بوه بوخۆشی دۆست و په فیقیکی یه ک جارزوری هه بونه، پوژتیکی هه یاس ده لئی، پوله نه وه مه ره فیکانه ی تو که هینده یان ده خه می دای و وه وه کی بوخۆشت ده بیینی چۆنه و چۆنیشیان بوخه رج ده که ی ماله مه؟ هه مورپۆزی ده لئی مه ولودنامه یه، پره له عالم، نه وه نه گه ر کاریکت لیبقه و می، نه و براده رانت یارمه تیت ده دن، یا هر یاری نانیه و یه س؟

کورپه جتیله ی مام هه یاسی ده لئی بابه نه وانه هه مویان دۆستی گیانی منن نانی چی کی وه دوای نانی ده که وی، هه یاس ده لئی نه من برواناکه م، نه توته وه زیاترله دوسه ت دۆست و په فیکت هه یه، نه منیش نیوه په فیقیکم هه یه، بابینین نه و دۆستانه مان تاقی که ی نه وه.

هه تابزانین چۆنیا ن حساب له سه رده که ی ن و بابو پۆزی پیویست دانه میتین و په کو، په کوبه کارنایه و بریا و امان کردبا؟ بریا و امان نه کردبا ده ردی مه درمان ناکا؟ کورپی مام هه یاسی ده لئی زۆریشم پنخۆشه؟ هه یاس هینای شه کیکی گوشته وه به خوین و خورپه وه ده نیو جه و الیککی ناو له قولیچکیکی هه ساریی حاشاری داو؟

نه و جار به کورپه که ی گوت جا بچوئه و دوستانه ی به ته وای باوه ریت پییان هه یه و به دۆستی گیانی خۆشیا ن ده زانی، هه رنه وشو، بچو بلی، قه زا و قه ده ر ناوا هاتوه، پیاویکمان له ده ست زایه بوه و، وه رن کومه گیکم بکه ن، بچین بیشارینه وه، خۆنه گه ر یارمه تیمان نه که ن. به ته وای تیداده چین و مال و ویران ده بین؟

کورپی هه یاسی به هیوا یه کی زۆره وه چۆ لای دوسته کانی، هه رچی نه و قسه ی پی ده گوت، به جوریککی خوی لی ده شارده وه؟ و ده یگوت به گۆری بابی خۆپه وه، دوده نکه برینجی داومه تی ده چم که لاکي بوده شارمه وه خۆم ده که مه شه ریکه قه تل و، نه وی دی شتیکی دی، کاریککی دی ده هینا پیئشی ئی واش هه بو، بۆنی کردبو، یا پییان گوتبو، چ باسه خولاسه به جوریککی دیکه خۆی لی ده شارده وه، ناخره که ی که س ده گه لی نه هات، و به ته نی هاتوه و هه موی بو بابی گپراوه، بابی گوتی وه مزانی نه وانه دۆستی گیانی توته

وهکی بوخۆت ده تگوت جا، نیوه ره فیقه که ی منیش فلانه که سهیه، چت به ره فیقه کانی
خۆت گوتوه ئه وشۆبچو، هه رئه وهش به وی بلی زیاد یا که متری مه لی،
به لی، کوپه. چو به کابرای گوت؛ کابرا، ده گه ل ئه وقسه ی گوی لی بو، به غار ده گه ل
کوپری هه یاسی هات، پرسى چ بووه؟!

هه یاس ده لی چت لی وه شتیرم، کاره هاتوه، ده گه لمان بشیره وه؛
کابرا گوتی، کوکا لاکه که؟ هه یاس کابرای براده ری برده سه ری و جه والی که لاکى تیدا بو
له دورا. نیشانی دا، کابراش چاوی پیی که وت و؛

به لی، کابرای براده ری هه یاسی بی ئه وه ی فکرکی کردبی ویا له شته که ی حالی بو بیته
ویان چی؟ گوتی براله ئه تو که لاکه که ی وه من ده و کارت پیی ته بیت، که س فکرئ من ناکات،
ئه من بوخۆم ده چم ده یشارمه وه، خه لک ئه تو یا کوپه که ت ده گه له من ببینن باش
نیه له وانیه ناشکراش بی، که لاکم لی هه لئین و ئه نگۆ بچونه وه ژوری.

هه یاس ئه گه ر ئاواى گوی له نیوه براده ره که ی خوی بو، روی ده کوپه که ی کردو
گوتی براده ره ئه وه یه؟؟ یان ئی تو یه!؟

کوپه گوتی بابه. به حه ققه ت ئه من براده رم نینه هه تا ئه وپۆش ئاویان لی حالی نه بوم
ئه وتاقی کردنه وه به قازانجی من ته واویق و ژوریشته سوپاس ده که م توشی هه له ی گه ره تر
نه بوم؟ هه یاس؛ زاری جه والی کرده وه و کابرا چاوی به که لاکى شه کی که وت، لیی پرسى
ئه وه چیه چه به زمیکت ساز کرده هه یاس هه رده پیتۆلیت کرده!؟

هه یاس: تاقی کردنه وه ی دۆسته کانی خۆم و کوپه که مه بزانین دوستی کی هه مان
دۆستی راستیه هه یاس ده لی وه ره له باتی که لاک شارده وه ی باکه یابی بخۆین کوپه که ی
هه یاسیش تازه روی نه دانه و دۆسته به پیزونانی نانیه نی و ته رکى کردن.

میوان و هه‌لوا

ده‌لین چه‌ندکه س میوانی مالئیکی ده‌بن و به‌ینئیکی له‌وی ده‌مین نه‌وه دیاره‌نه‌وجوره
سه‌ردان وهات چۆیه‌جستان و پایزان زۆربوه‌وبه‌ساحیب مالئان ده‌لین پین خوشه‌نه‌توش
جاریکی سه‌ریکن لی‌ده‌ی ولین میوان بی‌خانه‌خوی قه‌ولی پی‌دان و پاش چه‌ند پۆژان چو
له‌یه‌کێک له‌ئه‌وما‌لانه‌وه‌ژورکه‌وت، چه‌ند پۆژان له‌وی بو‌هیچ خۆی نه‌بزاوت جیی‌خۆش بو
حه‌سیره‌به‌له‌بادو جادوایه‌دۆشه‌گیان بۆ‌را‌ده‌خست، نه‌وساحیب مالّه، که‌تیی فکری زانی
میوان نا‌پوا‌وبه‌ته‌مانیه‌هرله‌جیگای خۆی بیزوی، له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی که‌وتنه‌ته‌کبیران؛ چه‌که‌ین؟
چه‌نه‌که‌ین؟! کابرا‌به‌ژنه‌که‌ی گوت نه‌وشو‌دۆشه‌گی بۆ‌پامه‌یه‌خه، له‌خۆی حالی ده‌بی و به‌یانی
ده‌پوا، هه‌رچه‌ندی عه‌یبیشه. نه‌مانانانم چیکه‌م خۆبه‌ته‌مای پۆیشتنی‌نیه،

شه‌وی و هختی نوستنی، میوان نه‌گه‌رچاوی له‌جیگای خۆی کردودیتس دۆشه‌گی
بۆ‌پانه‌یه‌خرا‌بو‌حالی بو‌نه‌گه‌ربۆچی دۆشه‌گیان بۆ‌پانه‌خستوه‌به‌لام خۆی نه‌هینا
سه‌رئه‌و‌حاله‌ی، وگوتی ئو‌وخه‌یش نه‌وشوتیرده‌نوم، نه‌ودۆشه‌گه‌زه‌لامه‌وله‌کۆل کردمه‌وه.
خو، وه‌که‌مه‌په‌له‌غهره‌ی نه‌مه‌دتوانی بسوپم، ده‌با‌هه‌تارپۆژ له‌سه‌رته‌نیشتیکی بنوم،
ساحیب مال له‌به‌ره‌خۆیه‌وه‌ده‌لی به‌خوای با‌به‌زه‌ریفه! نه‌مه‌دوشه‌گن بۆ‌پانه‌یه‌خستوه،
جوابن کردوه‌وله‌خۆی حالی بی وپروا، نه‌وبه‌چاکه‌ی ده‌زانی، سبه‌ی شه‌وی، به‌خیزانی گوت،
نه‌وشولبادیشی بۆ‌پامه‌یه‌خه، وه‌ختی نوستنی، میوان نه‌گه‌ردیتی لباد پانه‌یه‌خراوه،
وه‌کوشه‌وی پیشو، نه‌ه‌وجارکێچی کردنه‌بیانو، گوتی ئو‌وخه‌یش! کانگای کێچانوله‌کۆل
کردمه‌وه، نه‌وشو‌تیر ده‌نوم؟

کابرا به‌ژنه‌که‌ی گوت سبه‌ی شه‌وی به‌په‌شی بۆ‌پامه‌یه‌خه‌با‌هه‌رحه‌سیره‌ی،

وه‌سبه‌ی شه‌وی و هختی نوستنی، نه‌گه‌ردیتی هه‌رحه‌سیره‌پایه‌خراوه‌و‌چی‌دی‌لی
نیه، میوان گوتی ئو‌وخه‌ی نه‌وه‌هاتمه‌وه‌سه‌رقاعیده‌ی مالّه‌خۆمان، چونکه‌نه‌مه‌ش له
حه‌سیره‌ی پوت زیاتر نیمانه. نه‌وشو‌تیرده‌نوم، سبه‌ی شه‌وی گوتی هیچ پامه‌یه‌خه‌و
چیشی پی‌داده‌ه. بابرواله‌کۆلمان بیته‌وه‌پتاو، خۆبوته‌چهل و مل،

میوان شه وی نه گه ردیتی هیچ رانه به خراوه وهیچیشیان بونه هیناوه به خوئی دادات، گوتی
 ئووخه ییش عه رزی خودای چه ندبی منه تی. چی که س رانایه خم وچی که سیش به خو
 داناده م، نه وشوتیرده نوم به ناعیلاجی کونه حه سیریکیان بو راخت وکه چه لیفه ییکی پرله
 نه سپیشیان بوهیناوپیشان دادا، به یانی له سه رنان وچای، ژن ومیرد هه ربیانویان نه وه بو
 له خو رابه شه پها تن. ژنه پوی ده میوانی کرد: نه ری میوان! نه تو نه ونانه ی ده یخوی و ده پوی
 حه ق به منه یابه ویپاوه یه؟ میوان پاروی ده کردن زورهیدی ولامی داوه: به نه ونانه ی له پیشمه
 وده یخوم حه ق به تو یه به لام من ناروم به نه وسه رماییه ی نه گه ربه هاریش هه وی خوش بو
 ده پوم! کابرابه خوی و به ژنی گویشان له قسه کانی بوگوتیان نه خیره ته مای پوئینی نیه میوان
 ناروا، نه مه ده پوین. مالیان به جی هتشت ولی یاندارپویشن، میوانیش لاقی ده ته ندورئ کیشان
 ولی دانیشته. له ماله جیرانی رامندالیکیان ده نارده تابرانن، میوان هه رله ویته یان پویشته وه؟
 میوان چاوی به منداله که ی که وت، زانی نه وهات وچوئیه له به ره وه. له سه ره خوچوله پشت
 که ندوی خوی لیشاردنه وه وگوتی جارئ بالیره خومات که م بزانم چیه. منداله که، دیسان
 هات سه ری ده ژوری نا، نه گه ر که سی نه دیت، به غار گه رپاوه بولای کابرای وژنه ی،
 زوری پی نه چو کابرابه خوی و به ژنی هاتنه وه مالی، روانیان که سیان نه دیت، گوتیان
 ئووخه ییش شوکر پویشته وه، له کولمان بوته وه!

کابرابه ژنه ی گوت پوژی له نه وپوخوشتن نابی، بابیکه ینه جیژنه! بیینه هه لوائه کی لینی؛
 بیجگه له وه ی میوان هه رمانعیش بو. بو هه مو شتیکی وشه وکاری ژنه له شایان هه رلاقی
 وه عه رزی نه ده که وت زویگی هه لوائی لینا وکابرابه ژنه ی گوت هه لوائی له پشت که ندوی دانی
 باکه میک سار دبیته وه، نه مه ش به رگی ده به رکه ین، نه من به پیشه تو دادیم وده چم ده له م
 نه من وه ک کی ده چم، جائه توش چونت پی چاکه وابلئ. نه و جار نه تو به رگی ده به رکه،
 به پیشه من دا وه ره و، لیم بیرسه بلی نه من وه کو کی ده چم؟! جا نه من ده زمانم بلیم وه کو کی
 ده چی ژنه به تال تالوکه نه گه یه پیشته وه وه لوائی له کن که ندوی دانا؟!!

به لی: کابرا به رگیکی هه ره جوانی ده به رکردو به پیش ژنه که ی داها ت وچوو، به ژنه که ی

گوت ئەمن وه کئی دەچم؟ ژنه گوتی ئەتووه ک خانی لای بانە ی دەچی!

ئەوجار ژنه بەرگی دە بەر کردوبه جوانی، خوئی پارانده وه، به پیش میژده که ی دا به ناز هات و پابردو گوتی ئەمن وه کو کئی دەچم؟

کابرا! به پیکه نینه وه گوتی به خوای ئەتۆوه کو ئەسمه ری کابایزان دەچی!
هه ردوک به قسه که ی خوئیان وله شایه ه لّوای وړوینی میوانی که وه کوجلوکه ی خوئی داسه پاندبو. تیرتیز پیکه نین. پیکه نینیان خه لاس نه ببو، میوان له پشت که ندوی هه لّوایه که ی خه لاس کردبو، تاوه ی به به تالی له سه رسه ری داناوه ات له پیش هه ردوکان پاره ستاو دهستی ده بهر که له که ی ناو گوتی، ئەدی ئەمن وه ک کئی دەچم جوانم لی بروانن؟!

ژن ومیژد. که چاویان به کابرای که وت، له پیکه نین که وتن به ئەوجوره ی هه ردوکیان وه ک عه به سانی عه به سان! چونکه ئەوه لّلا و به زم و په زمه و جیژنه وه لّوای پویشتنی میوانی سازکرا بو. ده ئەوده مهش دا، میوان به ئەوته رحه ی هات وله پیشیان پاره ستا، کابراهه روایه سه رسوپمانه وه گوتی ئەتۆ وه ک میوانه بی شه رمه که ی مه دەچی! ئەتۆ وه ک ئەوه که سه ی ده چی ماله مهت خه را کرد چۆن وه کئی ده چی. دیمه نی ئاخیرکاتی میوانیم پی له ئەوه لّوایه ی شیرن تربوکه ساحیب مال و ژنه که ی، ده زاریان نه تا!

میوان و هه لّوا (شیعره که ی)

میوانی هاتن پیاوێکی مه شه هور
هه ر فکریان نه بو بو پویشتنه وه
زۆر خو شحال ده بین، پیی دان به لّینی
به بی ده نگ و باس، چه ند شه ولّینی خه وت
به ره و لبادی نوی، جا دۆشه گ و نوین
که وتنه ته گبیران، خوئی و خیزیانی
تی ده گا و ده روا، هه ر به یانی زو

قسه ی قه دیمه و له دییه کی دور
چه ند شه وو پوژان له وی مانه وه
خالۆ تو ش سه ری ک له مه ه لّینی
پوژیک له مالتیک چوه ژور که وت
مالتیک چه ندی بلّی و پاک و خاوین
خو میوان ناروا، خانه خوئی زانی
بوئی رامه یه یخه، دۆشه گی توک قو

وهختی نوشتن هات که دیتی لباده
 خهوم خوشده بی با بنوم به په له
 هر نه ده سوپام وه که مری له غه ر
 پی پی وابو ده لی جواب کرام برپوم
 به ژنه ی گوت نه وشو پامه خه لبادی
 کانگای کیچانو، له کوئل کردمه وه
 گوتی حافره تی، با هر چه سیر بی
 وهختی شه و میوان زانی چه سیره
 نه وه قاعیده ی مالی خو مانه
 نه و جار هاتمه وه سه ر ده قی پیشوم
 به ژنه ی گوت نه ری قه ت که سه نه ماوی
 کاتی مال نوستنان دیتی عه رزی پوت
 نه وشو تیر ده نوم به و توو ته رزه
 چی که سه پاناخه م، به خوش داناده م
 ژن و میرد، سه بی، وهختی چیشتانی
 هر له خو پایی بی به لگه و نامه
 ویستیان له ورپیته ی، نه و فیله ی لی بکه ن
 میوان! تو ونانه ی له پیشته ده یخوی
 کامه مان حه قین له من و له و پیاوه
 به ونانه ی نه وه له پیشمه ده یخوم
 میوانمان ناروا، بوخومان با برپوم

تی غزا بی ده عیه و زور بی نیفاده
 له کوئل بووه دوشه گه خه پله
 له سه ر ته نیشتی که نوستبام یه کسه ر
 نه که بللی جیگا، خوشترکرا بووم
 میوان، به ربه ی دی به که یف و شادی
 دهردی شه وی دیو له بیر برده مه وه
 چی دی پامه خه زوریش دلگیر بی
 نه وه به پاستی مالی فه قیره
 له چه سیری پوت زیاتر نیمانه
 لیتمگه رین نه وشو تیرتیر با بنوم
 هیچ پامه یخه و لیفه شسی ناوی
 دانیشت به نیشتیا و غیره تیشی بزوت
 عاسمانه لیفم پایه خیش عه رزه
 عه رزنی خودایه و، خوم نه سلی ناده م
 نان و چا ده خورا له نیوکولانی
 کردیانه کیشه و شه پوهه نگامه
 بیکن به مه لا و دوایه ش دهری بکه ن
 نان و چای ده خوی هه لده سستی ده پوی
 میوان زور هی سدی و لامسی داوه
 حه ق به ده ست توپه به لام من نارپوم
 ده بی بله ین نیمه ین خو میوانی توین

کوری جیرانیان دهنارد بو خه بهر
 له قون ته ندوری، دانیشتیبو میوان
 له پشتی که ندوی، خوئی لیشاردنه وه
 هیچکسی نه دی، چۆوه هه به غار
 هاتنه وه مائی، گورجیکی هه ردو
 بو ویران بو ه که ی خویمان چۆته وه
 بیکهینه جیژنه و هه لوائی لیئی
 بهرگی ده بهرکه یین خوینوینین هه ردو
 هیند چه وروشیرن ده خۆرابه لیوان
 به پیش ژنه ی دا به قه ده م پابرد
 وهک به گزاده که و خانی لای بانه
 پپریره و بازنه ی بو له رزاند ه وه
 پیک و له بار وا خانمان بی؟!
 وه کو نه سمه ری کابایزان جوانی
 هه لوائی خوارد؛ تاوه ی له سه رسه ردانا
 من وهک کیتم له نیو هۆزو تۆره مه
 خو ئه و به لایه هه ر لیره مابو
 مال و جیگامان بو پئی چۆل ده که ی
 هه لئا، نه چه وری هیچم پیته برا

هه ردوکیان پۆیین، له مال چونه ده ر
 چه ندجاری سه ردا و ده چۆوه لای وان
 له بهر منه هینده، هاتن و نارنده وه
 کورپه دیسان هات بو سئی همین جار
 مال چۆل و هۆله، که سسی لیته بو
 ئوخه ی پۆیشستوه، له کۆل بوته وه
 به ژنه ی گوت دنیا، هینده ی ناھی نی
 باسارد بیته و داینی پاش که ندو
 هه لوائی که وته ده ست، به بی پئی پیوان
 کابرا بهرگیکی جوانی ده بهرکرد
 وه کو کی ده چم دا لیم پروانه
 نۆره ی ژنه ی هات، خوئی پازانده وه
 نه ری که س هه یه وه کومن جوان بی؟!
 کابراش زۆر به دل له ژنه که ی پوانی
 تا کو ژن و میرد، جوان خویمان پانا
 خو به نۆره ش بی نه و جار نۆره مه
 هه ردو تیی فکیرین، اقایان و پمابو
 وه کو میوانه بی شه رمه که ی مه ی
 هینده هات م و چوم، خو کاله م درا

کور و باب

کور و باب له مائی دانیشتبون؟ بابزانین نه و کور و باب به باس و خواسیان چه ؟
بابه که؟ چه ده لئی و کور که هی؟ چه و لامیکی ده داته وه،

بابه که هه رای کرد و گوتی پۆله !

کور که گوتی نه ذ! بابه که : خوچ کارم پیته نیه کور ه ده لئی جا خو کاریشته پیتم بی
به قسه تناکه م .

بابه که : حه که ره بی بی پۆله نه گه یه ی

کور : بو ناگه می باب ! به یانی زو برۆم هه ر جینگایه کی بم هه وی ده گه می، نه گه ر
نوژییش ده لاکه وت وه پئی ناکه وم خو شیت . نه بومه .

بابه که گوتی نانمان نه ماوه ، بچوؤ ناشی نه و باراشه ی لیکه وی هینه وه

کور ه ده لئی کلوم ده گه ل که پوله ی ناشی حه یاره یه ! بی هینه وه ده پیتم وه
ده نکیکی که م بی ؟ ناشه وانی به گۆری بابی داده رییم .

بابه که گوتی ره بی بی عومرت دریزنه بی پۆله ،

کور ه که ده لئی . بابه نه گه ر عومرم دریزی به قسه ی تو قوله نابی، نه گه ر قوله ش بی
به قسه ی تو دریز نابی

بابه که گوتی ده هه سته بچو ده ری بزانه هه وای چوته ده باری . سه گنکیان هه بو نیوی

به له ک ، به له ک بو . هه ر هه ستاپی ویه که به خوئی هه رای کرد : به له ک ! به له ک ! به له ک .

بابه که گوتی به له ک ، به له کت ، بو چیه ؟

کور ه که ده لئی بابیته ژوری ، نه گه ر ته پئی نه وه ده باری ، نه گه ر نیشکیش بی دیاره ناباری

بابه که گوتی یاره بی پۆله خودا له منت بستینی ؟

کور ه که ش ده لئی فکری مه که بابه ، خودا ، یان نه من له توده ستینی یان نه توله من ده ستینی .

بابه که گوتی هه سته برۆت ده رکه ی پیته ده سه رمامه ،

کور ه که ده لئی هه موم پیک هینان ، نه و جار نو به ی تو یه برۆت بوخوت ده رکه ی

پیوه ده،

بابی ههستاندبه له قه له ق و ده رکی پی پیوه دا. نه گه ر کوپ هاته بی نه مرئ بابی
 ئاوايه ((هیوادارم نه وه به بیته په ندو کوپه کان عیبه ته تی لی وه ریگرن باب بویی ئیحتیرامی
 نابی یابه لکوهه روایان دا نابی وده ناوانه بی به هه رحال))!!!

شیعری کوپو بابی

دانیشتبون له مال کوپ له گه ل باوه	وه ک چاوه روانی لی ده کری و باوه
باب گوتی پو له، کوپ گوتی نه خیر	:هیچ کارم پیته نیه ده زانم، نه خیر
کارت له لای من نابی جی به جی	حه ک په ببی پو له قه ت نه گه ییه جی
هه رکوی بم هه وی به یانی زو برپوم	ده ی گه مه ی وخومن پاش نوژی ناپوم
پی گوت ده هه سته برپو بو ناشی	نانمان نه ماوه، لیکه باراشی
که پولی ناشیه و کلام پهن	هه ردوکیان وه کی ک خو گه نمی ده بن
ده نکیکی که بی من ده پیومه وه	له ناشه وان شه ش ده سستینه وه
حه مه دریز نه بی، یاره ببی پو له	پیویست نیه چی دی نه و پو له بو له
عومرم دریزی به تو کورت ناکری	نه جه ل بیته پیم به که س چ ناکری
ده بزانه هه وای چوته؟ ده باری؟	بانگی چوارپی که ی کرد پر به زاری
به له که به له کی بو چی قاوده که ی	به رده رک و ژورمان لی گلو ده که ی
با بیته ژوری، فیلی جارانه	ئیشک بی، خوشه، ته ری بارانه
یاره ببی خودا، له منست بستینی	یان نه من، یان تو، لیکمان ده سستینی
هه سته پیوه ده، ده رگا، سه رمامه	نه منیش پیته، بلیم ناخیرکه لامه
هه موم پیک هینا نه و جار تو هه سته	نۆزه ی تو یه برپو، ده رگای بیه سته

مام په مەزان

له ديبه کي سهروه ليره واري، ريگايه کي گه وه گه وه و ناخوش، نيزيک کويستانه کاني چولي کوردستانه کي خومان، وسو به خوئي و فاتي ژني، له شه وئاواييه ده پازده ماليه ي دا ده ژيان. مانگايه ک و دو سي سهريان حه يوان هه بو، باش بون، به شي خويان دمه دوکيان هه بو. نه مەرنه ئي پي برئ ده چون، وسو پوژيکي ده لي ئه ري فاتي نه و دوکوپه پونه ي هه مانه، يه کيان به ده ست که بوبه رخواردي و ئه وي ديش داني بو پمه زاناني ،

به لي؛ فات ژنيکي فه قيرو چ نه زان و بي فيل بوه، کويکي به ده سته وه کرد، خوارديان. پوژيکي وسو چوبو سه فه ري. پياويکي ردين ماش و برينجي هاته نيو دي. سلوي کردو سلويان لي وه رگرته وه. هه رکه س ده هات هه ر ده يگوت: مام په مەزان ماندو نه بي؛ مام په مەزان به خير بي. فاتي فه قيريش نه گه رگوي له شه وه مو مام په مەزان مام په مەزانه ي بو؟ په مەزانه کي ديکه ي له بير چووه و، ده دلي خوئي دا گوتي به خوي بي و نه بي نه وه و ئه په مەزانه ي پونمان بو ه لگرتوه، هه وه. با بچم بانگي که م. پونه که ي خوئي به ريته وه. فات چوله پشته وه را ده ستي مام په مەزاني ماچ کرد. پاش چاک وچوني، گوتي مام په مەزان نه گه رکاره کانت خه لاس بو، زه حمه ت نه بي هه تاماله مه وه ره. مام په مەزان پاش ته و او بوني کاره کاني کارنيکي واشي نه بو چوماله کا براي. فات گوتي مام په مەزان به خوي له ميژه وسو کويکي پون بو ه لگرتوي، جائيسي تاکه هاتويه ته ئيره، ده گه له خوئي به ره وه، مام په مەزان: زوري فکر کرده وه نه که سي پي قه رزدار بونه پولئ پونيشي دابو، به که س ده لي ده ي باشه؛ کوپه پوني لي وه رگرت نه و جار خوئي به جورئ کي دي حيساب کردو گوتي خوا به زيادي کات، پنزق و پوزي وزياد بي. پوني وه رگرت و پويشته وه. ناخره که ي زاني نه وه وا هه رنيه ؛ وسوي فه قيريش نه وه ناگاي له هيچ نيه وفات هه رباسيشي نه کرد.

به لي مانگي په مەزاني هات. شه وي نه وه ل هيچ نه بو. شه وي دوهم هيچ نه بو. شه وي سيه م ليئ پرسی: ئه ري نه وه بو چ لي نانيي فاتي؟! ناخر له کنه خو. به پوژينه و.

و نه وه په مەزانه،

فات جابه چی لئی نئم، چۆن به چی لئینیم، ئاخر به چی لئینیم وسو: به پۆنی لئینی،
 فات: خۆپۆنمان نیه؟! وسو: نهی نهی جاچۆن پۆنمان نیه?!: پۆنی چی؟ ئاخر نه مگوت
 کوپیتیکی بۆ به رخواردی و نه وی دیش هه لگره بۆ ره مه زانی؟ فات گوتی حا!! وه لآر پۆنه م
 دابه مام ره مه زانی. وسو: مام ره مه زان، ورد لئیی پرسی. فات بۆی گهرا وه که چۆنی پۆن
 دا وه ته مام ره مه زانی. وسو سه بری کرد هه تا ره مه زان خه لاس بو. سویندی خوار دوگوتی
 ده پۆم هه تا توشی ژنیکی له ژنه که ی خۆم نه زان و گیلتر نه بم، ناگه پیمه وه، نه من بله م پۆنی
 بۆ ره مه زانی هه لگره بچی پۆنی بده یه کابرایه کی که س نازانی چه کاره یه وکتیه، که وه پۆی
 پۆیشت هه تاله سی چوار دییان تی په ری هه تانه یناسنه وه چونکه به ته مای شتیکی بو
 .دوا یه گه ییشته دئییه کی. له ده رکی مالکی دانیش. ژۆرماندوبو. ژنیکی له ماله که ی وه ده ر
 که وت هه روه ک شیتان. هات وگوتی ئه ری کاکه مریشکان ناکری؟ ده گه ل قسه کردنی، وسو
 زو زانی ئه وه له ژنه که ی خۆی گیلتره گوتی به لئی مریشکان ده کرم. ژنه به بی قیمه ت
 برینه وه پولی هه یه یانیه تی و، ده سستی کرد به مریشک گرتنی. هه ر گرتنی و لاقی به ستن.
 مریشکیک مابو. ژۆری ری که وت، بۆی نه ده گهرا. مریشکه که، به ته نی مابۆ وه چۆده کۆخی.
 ژنه؟ سه ری ده کۆخی نامریشکی بگری، وسوش له بنه وه رابه حه سپه ت هه رتیی ده فکری و؟!
 به لئی، نه و مریشکی شتی گرت و؟ هه موی له وی دانان. جائه و جار و سو ده لئی خۆپولیشم
 پئی نیه؟ ژنه: نه دی چۆن ده بی. وسو: جاچۆن ده بی، نه و که له بابیه ی من لیتره ببه سته وه
 هه تا ده چم پولی دینم. جائه و ده می که له بابیه که شم ده گه ل خۆم ده به مه وه. ژنه به بی
 نه وه ی کابرای بناسی یاجی. : ژۆر چاکه. وسو مریشکی ده ست دانئ و تۆله ی دو تۆله مام
 ره مه زانی له ژنی په شو ی کرده وه.

تۆله ی کوپه پۆن و مام ره مه زانی کردیته و بی وه ی هچ که سی بزانی
 مریشکی هه مولا ق به ستن وهینای تابیان خواجه خۆ و گیلته ی خیزانی
 به لئی کابرا پۆیشت ژنه هه تا ئیواری هه رچا وه زوان بو پولی مریشکانی بو بیینی که چی
 چاوه پوانیه که ی هه ده ر بو ئاخر و سو و خۆ به ته مای هاتنه وه ی نه بو جابا بزانی نه په شو نه گه ر

له‌درۆینه‌ی هاته‌وه‌چه ده‌لی وچه ده‌کا، وه‌ختیکی ره‌شو له‌درۆینه‌ی هاته‌وه‌ ماندمردودیتی که‌له‌باب له‌لایه‌کی مائی به‌ستراوه‌ته‌وه. له‌ژنه‌که‌ی ده‌پرسی: ئه‌وه‌که‌له‌بابه‌ت بو‌به‌ستۆته‌وه به‌ئه‌ونویژی شیوان به‌ریده‌ یان ده‌کوخی که‌؟

ژنه‌ده‌لی مریشکه‌کانم هه‌موفرۆشتن. کاک ره‌شو: وه‌للا باشه، به‌کی؟
 :کابرام نه‌ناسی.:

ئه‌دی ئه‌وه‌که‌له‌بابه‌ی بۆنه‌بردوه.

ژنه‌پوولی پێ‌نه‌بو، چووه‌ پوولی بیتنی، ئه‌گه‌ر پوله‌که‌ی هیتنا، جا که‌له‌بابه‌که‌شی ده‌باته‌وه، نازانم بو‌هه‌رنه‌هاته‌وه.

په‌شۆش زۆر له‌سه‌ره‌خۆ ده‌لی: وه‌للا له ... نیتی بردوی تازه‌دیته‌وه. ژنه‌ش له‌ په‌شۆی هیدی‌تر ده‌لی به‌خوای به‌خۆم نه‌بو په‌شوگیان سه‌رم ده‌کوخی دا‌بوچم پێ‌ نه‌ده‌کرا. په‌شوکه‌ئه‌وه‌شی گوئی لێ‌ بو، گوتی زۆر باشه. دو‌پۆژم درۆینه‌ماوه‌له‌درۆینه‌ی خه‌لاس بم، ده‌پۆم یاده‌پسێم یان ده‌بی توشی ژنیکی له‌ژنه‌که‌ی خۆم گیلتر بم ده‌نا ناگه‌پێمه‌وه.

به‌لی له‌درۆینه‌ی خه‌لاس بو. به‌یانی زو، کاله‌وگۆرئی لی هه‌لکیشاو وه‌پێ‌ که‌وت. زۆرپۆییشت، هیلاک ببو‌وپێگا‌که‌شی چول بوسی چوارگه‌وه‌ی دیکه‌ی برین وله‌دوره‌وه‌ قه‌لاچێک وه‌ده‌رکه‌وت. روی ده‌قه‌لاییچه‌که‌ی کردو. ئه‌گه‌ر گه‌یشتی دیتی له‌به‌ر قه‌لایه‌که‌ی کانی و هه‌وژنیکی زۆر خۆش وناویکی ساردی لێ‌ بو.

گه‌یشته‌کانی و هه‌وزی کی زۆرخۆش ماندویتی پێگای زوکردفه‌را مو‌ش

به‌لام فایده‌ی چی نه‌هه‌سایه‌وه بێ‌ حارپێک هینه‌ره‌هات به‌لایه‌وه

له‌سه‌ر هه‌وزه‌که‌ی دانیشته‌ ده‌ست و چاو. ولاقى شتن و برپێکی ئاوخواره‌وه. زۆر ماندو‌بوو له‌وه‌زعی ژنه‌که‌شی زۆرنا‌ره‌حه‌ت بو. له‌ناکاو عافره‌تێک به‌غار هات به‌رینگی به‌ په‌شۆی غه‌ریب گرت : ئه‌رێ کاکه‌ له‌ کوئی‌پا هاتوی؟ په‌شۆش له‌ حاللی خوئی وه‌په‌ز بو : بپۆ دایکم چت له‌ من داوه‌ بپۆ وه‌دوی کاری خۆت که‌وه. نه‌خێر؛ ... ده‌ستی لێ‌ نه‌ده‌کیشاوه، کاکه‌ گیان له‌کوئی‌پا هاتوی. په‌شۆش بۆنه‌وه‌ی له‌کوئله‌خۆی کاته‌وه‌و

زورجار به قه لسی شتی وا قسیکی وا بوله کؤل کردنه وهی ده گوتری وده لئی له جه هه ننه می
پا هاتوم. ده گه ل په شوئه وهی گوت، نه وه قهره واشی ژنی پاشای بو. به غار هه لات بؤکن
خانمی وده لئی خانم کابرایه ک له سهر سه وزی ده رکسی سه رایه دانیشته وه وده لئی،
له جه هه ننه می پا هاتوم. خانم نیوی بزورگ خانم ده بی، هه ر قیت ده بیته وه وده لئی دا
که وشانم بؤدانی بابزانم چ ناگای له بابم نیه.

هینده ی پی نه چو، بزورگ خانم له گه ل قهره واشی گه بیشته سه ره وهی و
ماندونه بون وبه خیره اتنی کردو. په شو زوزانی گه بیشتی به لام ده دلی خوی دا ده لئی
له بیرم نه چی. چونکه به نه وه و عافره ته م گوتبو له جه هه ننه می پا هاتوم. هاتنی نه و خانمی
به خو پای نیه خواجه به ته مای تو، هه تا هاتنی نه وانه بریکیش سه ساوه و هاته وه سه ره خوؤ.
نه و جار خانم زور هیدی لیتی پرسسی: براگیان نه وه له کوئی پا هاتوی؟ وا ماندوو هیلاکی ؟
په شو به توندی ده لئی خانم له جه هه ننه می پا هاتوم بزورگ خانم بریکی لی ده چیته پیشی و
ده لئی نه دی نه وه چ ناگات له بابم نیه ؟

په شو ش به نیشان دانی ماندویتی زیاتریش خوی له به ریک ده کیشیته وه باویشکیکی
دینیته خوی وده لئی چون ناگام له بابت نیه، ماله بابکه ی بابت خرابی نه وه سه وتویه که
ده ریگایه دام. نه نام خواردوه ته نانه ت ئاویشم نه خواردوته وه. بابتیان له جه هه ننه می
هه لاهه سیوه، نه وه به داران لی ده دن بؤ سه د تمه نی. نیشانه ی ئیره ی پی گوتبوم.
نه وه ده سه سامه وه، جاده هاتم پیم ده گوتی. چاک بو. بوخوت هاتی پسساوم ده گه ل گه رانی.
بزورگ خانم دهستی کرد به فینگه فینگئی. بریک گریا وبه گریان چوره مائی و زویکی سه د
تمه نی هیناوه په شوئی دا. ده لئی ده ناخروه به جینه مائی نانیک، ئاوئیک.
په شو: خانم! نه من ده لیم نه وه سه وتویکه، له تاو بابت نام به نه وکی دانه چوته خواری.
گوتی هه تا که سه نه یزانیوه فیله که م لی بوچه ل نه بوته ه، بازویکی هه لیم.

بزورگ خانم هینده ی دیش گریا. په شو پولی وه رگرت و که وته پی زوزوئاوی ده داوه
دوايه. ده یزانی پاشا بیته وه به قابه نه و درویی ی ناکاو وه دوام ده که وی. زوری پی نه چو

پاشاله راوی هاته وه. پوژده کانی دی، پاشا که ده هاته وه بزورگ خانم، تفهنگی لی وه رده گرت و جلّه وی نه سپی راده گرت و... نه وی پوژئی خوی ده پاشای نه گه یاندوهه رنه چو ده ریش، پاشاله کاری خانمی عه جایی ما؟ بوته هاتوته ده ری که چوو ژوری، خانم ده گریا. پاشا ده لی نه وه چیه؟ چ بوه، بوده گرتی؟

بزورگ خانم دهستی پی کرد: نه تو نه مهت هه ره کن سوکه، خودمه ناگه بیینی. هیچ ناگات له که س وکاری من نیه وچی وچی پاشا: باشه ناخرچ بوه؟ خانم ده لی چوئن چ بوه؟ بابمیان له جه هه ننه می بو سه د تمه نی هه لاهه سیوه، له وپرا پیاری ناربدو. پاشا: جا ناکا بوته نه نارده بی؟! خانم: به لی بوم نارد. پاشا: چاکت کردوه.

پاشا زانی نه وه حیلله یه، به لام نه ییده زانی حیلله له ویش ده کری. پاشا وه ده رکه وت. پرسپاری کرد: نه و کابرایه به کوئی دا پویشتوه؟ ریگا که یان نیشان دا پاشا سواریوو وه دواوی که وت. په شوئاوپی داوه توژه باریکه یکی له ریگای پی دا هاتبو دیت، زانی پاشایه وه دواوی که وتوه که وته فکران چه بکه م چوئن خوم نه جات ده م. ناخرده شتیکی چول وهیچ حاشارگه بیکی لی دیارنه بوته نیا ناشیک له وی دیاربو خیراچو ده رکی ناشی وبانگی ناشه وانی کرد، هینایه ده ری. وگوتی نه ری مام ناشه وان نه وته پ وتوژه ت دیوه؟ ناشه وان چاویکی لی کردو: به لی. گوتی نه وه پاشایه. زورچا که پاشایه به خیری؛ مه نوزرت چیه؟ ره شو: پاشایه و تفهنگیشی پییه وه هرکه سیکی که ری ۰۰ بی ده یکوژی. ناشه وانی غریب که وته فکران و بیرکردنه وهی ده لی به خوای نه من به مندالی جاشولیکم ۰۰ وه؟

ره شو: بام نه من سویندم بو خواردوه بابهرگه کانمان بگورپینه وه. نه تو خوت بشاره وه. دوباره نه من سویندی بو ده خوم خوشم تو زوای ده که م نامناسیتته وه. پاشا بابرواو دوايه دیسان بهرگه کانمان ده گورپینه وه. ده زمان مندالی وردت هه نه با به خواری نه کوژی.

ناشه وانیش ده لی نه ری به خوای پینج مندالی ده وردیله م هه نه وبه قای پی ده کاو په وانه بهرگیان گورپینه وه. ناشه وانی نارده، بهرزلانه ی ناشی. بهختی ره شوی بو یان بهختی ناشه وانی نه وی پوژئی چه ناشیری لی نه بون ره شو بربک له بهرئاردی راهه ستا. تاته و او توژی

ناشی له‌سه‌رو چاوی وه‌موگیانی نیشته. پاشا گه‌بیشته ده‌رکی ناشی وه‌رای کرد:
ناشه‌وان؛ ناشه‌وان؟

په‌شو چۆ ده‌رئ: به‌ئی پاشا. پاشا ده‌ئی کابرا به‌کی پوته‌له‌ بیره‌داهاات نه‌تدیوه؟
په‌شو: به‌ئی دیتم پاشا: چی لئ هات. روشۆ: ئه‌وه‌ ده‌به‌رزه‌لانه‌ی ناشی داخوئ
شاردو‌ته‌وه‌نازانم چی کردوه.

پاشادابه‌زی گوتی دانه‌وئه‌سپ و تهنه‌نگه‌م بۆبگره‌ چونکه‌ پاشا زۆریه‌ تالۆکه‌ بو، خه‌ریک
بوئه‌ و کابرای فیئلی له‌ خانمی کرد بو بیگری و توله‌ی سه‌ت توله‌ی لئ بکاته‌وه‌، ناشه‌وانه‌که‌ی
خوئ نه‌ناسیوه‌ و نه‌یگوت خوئه‌وه‌ ناشه‌وانه‌که‌ی من نیه‌.

په‌شو ئه‌سپ و تهنه‌نگی لئ وه‌رگرت و سه‌ت تمه‌نه‌که‌شی هه‌ربه‌ده‌ستی وه‌بو. پاشا چۆ
ژورئ ناشی هه‌رای کرد: وه‌ره‌ ده‌ری سه‌گ‌باب.

ناشه‌وانی فه‌قیرده‌ئ پاشابه‌ قوربانته‌م به‌ خوای به‌ مندالی ته‌نیا جارێکی جاشولیکم
هه‌هه‌. پاشانه‌گه‌رئه‌وه‌ی گوئ لئ بو به‌خوئ گوت به‌خوای ئه‌سپ و تهنه‌نگه‌که‌شم چون. هه‌ر
هاته‌وه‌ ده‌رئ دیستی ئه‌وه‌ په‌شو سواری ئه‌سپی بوه‌ و تهنه‌نگه‌که‌شی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و،
دورپاوه‌ستاوه‌، پوی ده‌پاشای کرد گوتی پاشا ئه‌گه‌رخه‌ زۆرت بیته‌وه‌ ده‌بی سواری
وتنه‌نگیسی پی‌بی ده‌نا بۆ شانی تۆ که‌سه‌ره‌.

پاشاش له‌وه‌ی به‌ده‌رچاره‌ی دیکه‌ی نه‌بوده‌ئ جائه‌گه‌روایه‌؛ ئه‌وه‌شت فیشه‌کدان.
فیشه‌کدانی بۆ هاویشته‌. په‌شو به‌ئسپ و تهنه‌نگ و سه‌ت تمه‌نه‌وه‌ گه‌راوه‌ ماله‌ خوئ توله‌ی
وسوی له‌ پاشای و خانمی کرده‌وه‌. پاشاش به‌ پییان هیدی هیدی چۆوه‌ مالتی و به‌
خانمی کوت خوئه‌تو فکرته‌ نه‌ده‌کرد. ئه‌وه‌ تا ئه‌من ئه‌سپ و تهنه‌نگیشم بۆ بابت ناردن
ئه‌توش هه‌ر لیم ناره‌حه‌ت و نارازی.

مه کرى ژنان

هر پييان ده گوت مه لا وه سيم، ده نا فه قئ بو زوريشى نه خوئندبو، به لام زور له نيو
فه قئيان مابووه؟.

پوژئىكى كاغز و قه له مى ده ست دايه، لئيان پرسى: مه لا وه سيم نه وه چ ده كه ي؟
مه لا وه سيم ده لئى به قورئائى ليم خوئندوه له نه وړو په دواوه هيچ ناكه م ته نيا مه كرى
ژنان ده نوسم. دو سئ فه قئ له دوسته كانى خوئ پيئ ده لئين به خواي رهنگ بئ هينديان
فريو دابى (عاده تى جئيلئ هه روابوه) جا ئيستا چت پئ نه ماوه ده لئى مه كرى ژنان
ده نوسم، وه دواي ئو كاره ي مه كه وه، زه ره رئ ده كه ي،

به لئى به قسه ي دوسته كانى نه كردن و جا بابزانين كتيبى مه كريرژنان چون ده نوسئ؟
چو دئيه كى و له مائىكى وه ژوركه وت ته نيا ژنيك له مائى بو، سلاوى كردو ژنه ولامى
سلاوى داوه و زورى به خيرها تن كردو. دوايه لئى پرسى: مام وستانه وه بو جوحمانه ي هاتوى
به تهنئ كوانه پو جوحمه يه؟ مه لاده لئى نه خيربه هشتى، هاتوم مه كرى ژنان ده نوسم
خانه خوى: حكه په ببى به خيربيئ، وه للآهى ئه من ده سته خوشكيك م هه نه وه نده مه كرى
ژنان ده زانئ هه رپيشت نانوسرئته وه نه گه ر قه ولم پئ بده ي به نيوى منيان بنوسى
پاش نوئزئى بؤت بانگ ده كه م هه موان بنوسه وه ئه ويش هه ربه قسه ي من ده كا. ئيدى
به نه و قه وله ي بئ له كتيبى كه ت بنوسى (خوازئى نه شكبار) پيئ گوتومه.

مه لاوه سيم ئه وه قسه ي پئ خوش بوو ده لئى هه رليزه كتيبى كه م ته واوده بى، ده لئى به
چاوان، نه وه قه ولم پئ داي، هه رله كنه تو ده نوسم نه گه ر خوشكه خوازئى نه شكبار پيئ گوتوم
و نوسيو مننه ته وه ده نه و قسانه دا بون خوازئى هه رقيت بووه و له نه و به رى مالان دياربو گوتى
نه ها، جه لال هاته وه. مه لاوه سيم: جه لال كييه؟ خوازئى: جه لال ميتردمه.

: ده ي هاته وه هاته وه چه بو؟ خوازئى ده لئى ناباش نيه، له نيوئه و ژوره يدا نه تو ده گه له
من ببينئ باميو انيش بئ. هه رچه نده يچ نيه به لام نه با دافكرئى نا جوان له مه بكا. مه لا ده لئى
نه دى چ بكه ين. يه غدانئىكى زه لاميان له نيومائى بو خوازئى هه رنوئىكى ده چيئت سه رى

یه غدائی هه لده داته وهو ده لئی وهره بچوو ده نیوئه ویه غدانه ی، نان وچای ده خواو ده پروا، دوايه ده تهینه ده ری و گولانیشت بۆبانگ ده که م جامه کره کان بنوسه وه .

مه لا چاره ی نه بو چونئویه غدائی، خوازئ سهری داداوه وزویکی قفلئکی له یه غدانی دا . کاک جه لال هاته وه . وه ژورکه وت .: ئه ری خوازئ! برسیمه ! زونان وچایه کم ده یه کارم هه یه ده پرۆم ئه وه چه ندرپۆژه ئه و مالوئسکه م بۆساغ نابینه وه پساوم ده گه لئی به ئه و گه رمایه ی .

خوازئ واده کانه ری جه لال تازه فه قتییه ک هاتبو، ده یگوت ئه وه مه کری ژنان ده نوسم .

جه لال: ئه دی کوا؟ چی لی هات؟

خوازئ ده لئی ئه وه تا ده ئه و یه غدانه م ناوه .

جه لال: دا کلیلانم ویده ، کلیلانم ویده . خوازئیش زۆرله سه ره خووهیدی هیدی، کلیلی له به رۆکئ ده کردنه وه . جه لال: ده زوبه زوو . کلیلی له به رۆکئ کردنه وه . وه جه لالی دا . جه لال غاری دا .

سه ره یه غدائی . نه بهیشت جه لال بگاته سه ریغدائی خوازئ وابه بی وازی ده لئی لیم نه برد یوه ؟

هیندیکیش پیکه نی و جه لال له چه یفان کلیلی به عه ززی دادان، نان وچاشی له ماله خویمان

نه خوارد وه ده رکه وت . گوتی وه للاهی وام زانی به راستیته . مه لاوه سیم ده نیویه غدائی دا

ئه گه رگویی له قسه کانی وان بوهرئه وه نده بودلی نه توقی بو، ده نانه وه ی دی قه و ما بوقهیدی

نیه ، پاش پۆینی جه لالی خوازئ سهری یه غدائی هه لداوه ، به لام له بهر بۆگه نیوی کسه

نه ده حاواوه هه رچونئیکی بو . مه لاوه سیمی به داره داره وهه رلاقی نه ده گرت و وه ک جاوی سپی

هه گه رابو . له نیویه غدائی هیناده ری: ده لئی وهره دانیشه نان وچایه کی بخۆۆئه منیش جاده چم

زویکی گولانی ده سه خوشکمت بۆبانگ ده که م جامه کره کان بنوسه وه . مه لاوه سیم

هه رچه نگینگی لی هاتبوۆه و گوتی خوشکه خوازئ مه کری تۆئه وه بی ئه گر مه کرانیش نازانی،

چۆله مه شکینت له میرده که ت برده وه و ئه و مه رده هشت به سه ره من هینا، ده بی ده سه ته

خوشکه که ت چۆن بی ئه و مه کران ده زانی ئه دی ئه و جار میرده که ت بیته وه ژوری چم لی

ده که ی وده کویم ده نیی؟! ئه من هه ر ئه وه نده م به سه و تۆبه .

سی ژنی ویکرا دهوین

به بابی ده لئی من سی ژنم دهوئی
 له هیژ و توانا ته واوم. و به باو
 به خوی من و یگرا سی ژنم پی نایه
 پاش به ییکی دی دوی دیت بو دینم
 ئیشه، کاری مالّ توش مه عتهل نه بی
 دو ژنه که ی دیشته دوايه بو دینم
 تا مالّ و حالیک بو خوی پیک بیینی
 له و رییه ی ده بوفیلّ له کوره که ی بکا
 کوره که بیته ژور، بو هه ر ئیش و کار
 به بی مه عتهل بون خو بخه و بیخه کار
 هه رچی لیئ ویستی هه ربوی دریز به
 به تایبته کاوه خوی زور له جوش بو
 بو کاوه ی فه قیر، شه و و پوژ هه ر کار
 ده بی هه موی بخوا، یان سه روبن بی
 بهر تاوی به هه ر هه تروش کابو
 کش ره بی بابو دو ژنو بو بیینی
 با ژنیکی دیشی ئیستا بو دینم
 کچیکم خواستبو پیم خوشه بزانی
 له باری مالّی، بپوکیک بی هیژم
 به سه چی دی خوم ناخه مه داوی

کوره شه هیند فکری لی کرد بون شهوئی
 ناخرئه منیکی ئاوا و، تازه لاو
 پو له گیان ناخر کوا جا چو و وایه
 با ژنیکت ئیستا جارئ بو دینم
 باشه با جارئ یه ک دانه ته هه بی
 نه فریوت ده ده م، نه ده ته خافلینم
 کوره شه پازی بو، ژنیکی بو بیینی
 کابراش زانا بو، ده بزانی چ بکا
 به بوکه که ی گوت چاوم بی سه دجار
 بی بلئی؟ ئا و یانان چی بیته سه ر زار
 تا کار دیته ده ر نه ته هه ر کیژ به
 بو هه ردوکانیان نه و قسه خو ش بو
 به ویستی هه ردوان، تا نیوه ی به هار
 دیزه ئاوه لا و کتکیش نه وسن بی
 پوژیک چه ندی بلئی هینده گه رما بو
 نه ی توانی میشان له خو پره وینئ
 به خوی گوت لاوه، وه ختیه بیدوینم
 بانگی کرد کاوه ئیمرو به یانی
 نه و ژنه شه جارئ با بو وه گوینم
 پییده لئی بابه چ ژنی دیم ناوی

نه خیر! من قهولم وا به تو داوه
 خوت پاگره جارئ پاش به یینکی دیش
 هیند به بی وازی نه گه کوتی کاوه!
 هر به هر د وکمان، مه یکه وهس وهسه
 به کم بو هینای، دو ژنی دیت ماوه
 حتمه ن بوژ دینم ژنی سیته میش
 ده بی به قسم بکه ی، باشم داناوه
 دایکم تلاق ده نه وژنه مان به سه

نهو شیعرانه ی خواره وه دایکیک به کورپه چکۆله که ی هه لاگوتوه له نه وکاته ی دا که تازه ده یویست پی هه ل بگری بوکۆرپینکی بی مراد. نه منیش کردومنه ته شیعر:

ئه ی خه م په ویئنی دهر دانم
 بینایی هه ردوک چاوانم
 فیدات بی پوحی په وانم
 فیدات بی پوحی په وانم

ئه ی ئاواتی دنیا و دینم
 تیز به ژن و بالآت ببینم
 شه مامه ی سوری بیستانم
 شه مامه ی سوری بیستانم

ئه ی پوناکی تاریکاییم
 خوشه ویستی باب و دایم
 دل بزوینی خوشی و شاییم
 گلینه ی هه ردو چاوانم
 گلینه ی هه ردو چاوانم

داره داره داره سه الیه تی
 هیمداد بو دایک و خالیه تی
 کوپم وه خستی ژن و مالیه تی
 له جیی گۆری مردۆکانم
 له جیی گۆری مردۆکانم

ئه ی باخچۆله ی خونچه وگۆلم
 بولبولی سه ر لک و چلم
 نارام به خشی گوله یی دلم
 ده رمانی بوگشست دهر دانم
 ده رمانی بوگشست دهر دانم

ئهی کۆریه ی جوان ومدریکم
 له شین و شادیت، شهریکم
 چرای ویرانه ی تاریکم
 هیوای بو دوا پۆژی ژیانم

هیوای بو دوا پۆژی ژیانم
 کوپم ده چپته کویتسانی
 ده کهن سهیران و دیلانئ
 دینئ حه واجی کابانئ
 مه ندۆک و بیزای، کویتسانم
 مه ندۆک و بیزای کویتسانم

ئاواتمه کوپم بگاتئ
 دهینیرمه پیزی خه باتئ
 با بگری پنگه ی نه جاتئ
 سه نگره کری کوردستانم

سه نگره کری کوردستانم

که ری بۆز

له زه مانیک داو له زۆر زه مانه کانی پيشودا به ناغایانان گوتونه پاشاهه روه کو؟ زه مانى ناغایان هه رله مه لبه نده که ی خو مان ناغای واهه بوچه ندىی هه بون وه کوماله حه مه د ناغای (نه میره شایری) هه موبه ربنه ی ئی مائیکى بوه، به لام کوندري وزه نگیاویش هه ربه که ی به شی چه ندناغایان بو. ده بی نه وزه مانیش هه رئاوابویی. ده نانه وهه موپاشایه ده ولاتیکى دا داچۆن حاواونه ته وه وچۆنیا ن ره فتار کردوه چونکه سه عدی شیرازی گوتویه تی:

ده درویش درگلیمی بخشبند دوپادشا درا قلیمی نگنجد

پاشا، بۆکۆنه تۆکه ره کانیا ن بابی کاریا پیروله کارکه وتوبان، هه رده بیریا ن دا بوونه . پۆژیکی یه کیک له کۆنه تۆکه ره کان که زۆریش کۆن سا ل بووه چۆته خزمه ت پاشای و عه رزی کردوه : قوربا ن ما لئى دنیا یه م نیه ومندا لیشم زۆرن، بی کاروکه سبم ناتوانم هه مو کاریکیش بکه م، په نام بۆجه نابت هیئاوه هه تاکاریکم بۆوه دۆزی یاریگایه کم بۆدانئیی، با مندا له کانم له برسان نه مرن ئه منیش نه به مه لحه که ی خه لکی .

پاشاپاش که م بیرکردنه وه، شه ش جوره مالیا تی بۆدیا ری کرد، به لام پاشانه یده زانی

تووشی کئی ده بیی وله کئی وهرده گری؟

به لئی، پاشا. کاغزی بۆنوسی و بۆی ئیمزا کرد. شه ش جور مالیاته کان بریتی بون له.

۱- هرکس باره ته پالهی بفرۆشی دوقران مالیات

۲- هرکس که ری بۆزی پی بی دوقران مالیات

۳- هرکس نیوی هه یاس بی

۴- هرکس ژنی نیوی مامز بی

۵- هرکس برای نیوی سیمان بی و

۶- هرکس نیوی بابی قویتاس بی؛ هه ریه که ی دوقران مالیاتی ده بی بدهن ،

پاشا. گوتی باشه بۆخۆی هه م ده خافلی و شتیکیش په یدا هه رده کات.

به لئی کابرای کۆنه تۆکه رحوکه می پاشای ده باغه لئی ناو به یانی زوو پۆیشت بۆنیو شاری.

زۆرگه را هه تا لای ئیواری هه رها ت وچو؛ چی وه ده ست نه که وت له دوسی که سانیشی پرسى

کا که نیوت، چیه هه یاس نیوی وه ده ست نه که وت و نه ده کرا له کابرای بپرسی نه دی بابت

یا براهت نیوی چیه وچت پی بووه هه رچه ندى نیو شاری که را که ری بۆزی نه دی و توشی

هیچ باره ته پالایش نه بو. به دل ساردی ده که پاوه بۆلای مالی و ده فکری خۆی دا گوتی

وادیار پاشا هه رده م خافلینی ده نا کوائه وانه ده بیند ریته وه وه له کوی په یدا ده بن نه گه روا

ته ماشای کرد له نیو خۆله پۆتیکی، که ریکی بۆز، کردویه ته ته پ و تۆوز، نه وه خۆده که وزینی،

به په له بۆلای که ره بۆزی چو که سی له ده وره ی نه دی هه رای کرد: نه ی ساحیتی نه و که ره ی،

ساحیتی که ره بۆزی، زۆری هه را کرد، که س دیار نه بوخه ریک بو بپروا له نا کاو کابرایه کی

پوته له ی چۆک و ئانیشک پنوکراو، ئاره خچنیکی چلگن و سه روچاوی تۆزای، که هه موو

له شی ده ئاره قه ی دا شه لال ببوو، به غارها ت وه یزانی که ره که ی چۆته ده زه پئی یان چ

کاریکی پییه تی؛ به خه ونیش نه وچاوه پوانیه ی نه ده کرد نه؟ وه ی به سه ری ها ت گوتی به لئی

قوریان، نه مرت هه بوو ساحیتی که ره بۆزی نه منم.

جا گویتان له گفت وگۆی پوته له و کۆنه تۆکه ری بی،

ئه وکهره ئی تویه ؟ : به ئی . : وده دو قرپانان : بۆ بابم چی کردوه ، زه پری کردوه ؟!

کواچی خواردوه بوله خو پاشلتاغم پی ده که ی ؟

باجگیر : نا ، بابه حوکمی پاشایه هر که س که ری بۆزی هه بی ده بی دو قرپان باجی بدات .

کابرای پوته له دهستی ده باغه ئی نا هه رجاره ی لاگیرفانیکی ده که راو زۆریه زه حمهت دو قرپانی ده رهیتنا دای به کابرای باجگیر . زۆر که س هه یه له کاتی لسی نه ستاندنی نه و جوړه باجه بی جینیانه ده ردیک یاگیریکی خوی ده ئی به لکوزگیان پی بسوتی لسی نه ستینن ، بیان لانی که م بۆی که م که نه وه ، هه ربۆیه گوتی : به خوای بابه باره ته پاله م فرۆشت !

کۆنه نوکه ر ده ئی چی باره ته پاله ، باره ته پاله شت پی بووه ؟

پوته له ، به ئی باره ته پاله م پی بووه : وده دو قرپانی دیش ده ی ، پوته له : بۆ باره ته پاله ش باجی هه یه ؟ : به ئی ، به ئی . باره ته پاله دو قرپانی باجه . نه و جار کابراهه رخوی نه خوراندو ، دو قرپانی ویدا . وگوتی حاه نه وه پولی سیمانی برام بو ، ویدا بووم په ره جفاره ی بۆ بوکپم .

کۆنه نوکه رکه یفی سازبو ، گوتی چون براشت نیوی سیمانه ؟

پوته له به چاولی کردنیکی به قینه وه : به ئی برام نیوی سیمانه .

باجگیر : وده دو قرپانی دیش ده ی . دهستی بۆ باغه ئی نه ده چوه ، هه رچۆنیک بی ، دو

قرپانی دیشی ده رهیتنا ووه کۆنه نوکه ری دا . : به خوای بابه خه نه م بۆ زولفی مامزی کپی !

باجگیر هاته پیشی : وگوتی مامز چی تویه پوته له ده ئی مامز خیزانه کونه نوکه ر : چۆن

ژنیشت نیوی مامزه ؟ : به ئی ، نه دی چۆن ؟ : ده وده دو قرپانی دیش ، نازانی هه رکه س ژنی

نیوی مامز بی ده بی دو قرپانیش باجی بدات . له کاتی پول ده رهیتنا داسه ری لسی

شیوا بو . نه ی ده زانی چه بکا وگوتی چه که نه ستۆت شکێ هه یاس ده که ل سه فه ری کردت ،

کۆنه نوکه رکه لیتی خو ش هات بوله سه ریه ک له سه ریه ک دوو قرپان دو قرپانی له پوته له ی

وه رده گرت قاقاپیکه نی : نه ی ، کوپه نیویش هه یاسه ؟ : وده دو قرپانی دیش . به ده بخت

حه وق مابوونه یه زانی چۆن ولام بداته وه ، چ بکا ، هه ر پیی ده که را ده ست ده گیرفانی نیت

و دراوی ده رهیتنی وچا ویشی ده کابرای باجگیر بری بو . وده ئی کوپه نه ری و له لآ بابه نیوم

هه یاسه. خو ئیشاللا، نئویشم لئ قاجاغ ناکه ی. ئه ویش ده لئ کوره نه وه للا نئوت لئ قاجاغ ناکه م ده به رنئوت مر م به لام، نئوت بومن دو قرانی عه واریز تی دا، دوو قرانه که م ویده ده ی. پوته له، به له رزه له رزه دهستی بوباغ له لی برده له حه یفان چاوی هیچی نه ده دیت دو قرانی دیشی بۆده ره ئتاو: بابه تالانت کردم، قویتاسی بابیشم، پیاو نیه ئه گه ره ئه من سالتیکی دیش بیتمه وه ئه وشاره ویران بوه ی.

کۆنه ئۆکه ره ئه وچاوه پروانیه ی نه بوه موعه واریزه کانی له کابرایه کی ئاوافه قیروه ریگری، خو ئه وه نده شی ئینساف و بیئاوه تی نه بو بریکی پی بیه خشی؟ هئینده ی که یف خو ش بو، پی ده که نی وله شایان وه خو ئه ده هاته وه، ده سستیکی هاویشته سه رشانی کابرای: هه ریبه راستی، بابیشت نئوی قویتاسه ؟

پوته له یه ک به خۆی گوراندی: به لئ نئوم هه یاسه و بابیشم قویتاسه بادنیابزانی.

نئوم هه یاسه، بابم قویتاسه به سم بدوینه له و قسه و باسه
ده ی باشه ئه تۆش زارت گرژده ئاخیر عه واریز دو قرانم ویده

به لئ واهات هه ر شه ش عه واریزی له کابرایه کی ئاوا وه ده ست که وت وه ده دو قرانی دیش ده ی. دو قرانه ی ئاخری ده ره ئتاو گیرفانی چۆل بوو. باجگیر به که یف خو شی ته واوه وه بۆماله خو ی و هه یاسیش به نارحه تی سه ری ده به ره خو ی نا، نه خه نه بۆزولفی مامزی، نه په ریۆسیمانی برای ونه ئالیک بۆکه ره بوزه ی به پیت و به ره که ت نه دوده نک تۆغل و شیرنیات بۆمنداله ره ش و پوته کانی، هیچی پی نه کراو به دهستی به تال گه پاوه بۆ مالی؛ ئه وه ی پر پی دلی بوکه پرپوله بوغزو کین له ئه وه موزولمه ی که لئ کرابوو، له بهر په ریشانی وناپه ره تئانی هه تاله شاری وه ده رنه که وت، که ره که ی له بیرنه بو، دوایه گه پاوه نئو شاری به زه حمه تیکی زۆرله نئوکوچه وکۆلانا، که ره بوزه ی دیته وه نه ییده ویرا بی هئنی ته وه، له ترسی عه واریزی.

ده یگوت نه با دا؟ ئی دیشیم لئ بستینن.

قائه و نه سلان

قاله ده گهل نه سلانی، هه ربه نیو، ژن و میژد بوون؛ ده نابه ته واوی کرده وه، نه سلان پیاو بوو و قاله ش ژن بوو. به کورتی، نه سلان هه مه کاره ی مائی بوو. قاله چ کاره نه بوو، زۆریش له نه سلانی ده ترسا، به هیچ جور چاره ی نه ده کرد.

نه سلان هیچ خالیکی کزی نه بوو، له وهی به ده ر زۆر به تهماع بوو. قاله زۆرگه پرا، زیندانیکی دیته وه فکری گه بیشته نه و جیگایه ی، به هه رجوریک بی، نه سلانی ده نه و زیندانه ی باویت و خو ی له ده ست نه و دیوه زمه ی پرگار بکات.

قاله زۆر به خو وه بوو، به پیچه وانه، نه سلان زۆرکز و لاوازیوو.

قاله پۆزکی به په له هاته وه مائی و، گوتی نه سلان! جیگایه کم، دیوه ته وه خه زنیکی زۆری تیدایه، هه تاکه س نه یزانیه و باجین ده ری بینین. به ئی، یه ک دوو گوریس و چه ند تۆر به یان ده ست دانی، و چوونه سه ر، زیندانه که ی و قاله گوریسی ده نئیوقه دی خو ی خست، گوتی نه سلان گوریسه که ی بگره با بچه خواری. نه سلان له لایه ک نهیده توانی قاله ی به خه زینه وه هه لکیشتته سه ری، به به تالیش هه ر نه ییده توانی وله لای دیش ده ترسا، قاله پرنکی له خه زینه که ی بشاریته وه، جاله به ر نه و دو هۆیه ی، به قاله ی گوت بیتنه گوریسه که ی ده نئیوقه دی من خه، بۆخۆم ده چه خواری. قاله بۆخاترجه م بوونی نه سلانی، پرنکی پرکیشی کرد. ناخره که ی نه سلان گوتی ناخرخوته من ناتوانم نه توهه لکیشمه وه و خولاسه هه رچه ندی قاله گوتی، نه سلان قبولی نه کردو گوریسی ده نئیوقه دی خو ی خست و سه ری دیکه ی گوریسی وه، قاله ی دا، نه و جار قاله به خاترجه می نه سلانی پۆیه ل کردوبه گوریس و مریسه وه ده زیندانه که ی هاویشته و گه پراوه بۆمائی و پشوکی به ناسوده یی هه لکیشتا،

سبجه ی نی لای نوێژی شیوان، چۆوه سه ر زیندانه که ی هه تا بزانی چه خه به ره هه ستیک؟ هه رایه ک. دیتی یه کی سه رقرژتۆکه، نه وه له زیندانی دیته ده ری قاله وای زانی نه سلانه، دیته ده ری خه ریک بووده زیندانه که ی باویته وه؛ پئی گوت تیممه هاوێوه، نه وه ندهت قازانج پی ده گه یه نم، پیت سه روبه رنه بی. لئی گه پرا هاته ده ری، ده لی چ

قازانجیکم پی ده گه بیئی؟ نه توچی چه کاره ی؟ پیی گوت نه من نه جیننه م هر جیگایه کی بجم، به تاییه ت ژن و مندال شیت دهن، نه توش خوت بکه دوکتوربگه ری وبلئی شیتان به زه مانه ت چاک ده که مه وه. هر جیگایه کی نه توهاتی، نه من ده پوم، نه گه رنه منیش رویشتم شیت چاک ده بیته وه. نه وه. نه وقه له م پیی دای؟ که هاتومه ده ری، قاله پرسیاری لی کرد: بوچی له نه وزیندانه ی هاتیه ده ری. وه لآمی داوه: نازانم چ غه زه ب لی گیراوک نه و ژنه ی دیره هاویشته وه له ترسی وی هاتومه ته ده ری وه لآدیم هاوارخورام.

قاله ش ده لی بابه نه وه نه سلانه. هر چابوه نه ی خواردوی چاکت نه جات بوه. به لی، قاله خزی کرده دوکتور، بریک دهرمان مهرمانی ده کیسولکان کردوچووشاریکی دیکه و. به لی نه من دوکتورم. لییان پرسی: دوکتوری چی؟ : نه من دوکتورم؛ شیتان چاک ده که مه وه به زه مانه ت. گوتیان، کچی مه لیک غازانی شیت بوه چ بکه یین؟ چ نه که یین؟ که وتنه گه پانی. نه ولولایان کرد، قاله یان وه ده ست که وت. لییان پرسی: دوکتوری چی؟ ولآمی دانه وه: دوکتوری شیتانم به زه مانه ت چاکیان ده که مه وه. به لی قاله یان بوماله پاشای برد، ده گه ل قاله چوبولای، نه خوشه که ی جندوکه چاری به قاله ی که وت رویشتم وشیت به بی نه وه ی به شولکانی لی دهن چاک بوه. پاش چند پوژی دیکه خه به رها ت، ژنی فلانه پاشایه ی شیت بوه، چونکی خه به ری نه و دوکتوره یان زانی بوو له دوی هاتن، پاش وهرگرتنی، پول و زیرپکی زور، رویشتم بوماله پاشای که ژنی شیت ببوو، نه ویش هروا چاک بوه و چند شیتی دیکه ی چاک کردنه وه، نه و جارگوتیان، کچی والی موسلئ شیت بوه له ویزه اتن. قاله یان برد بوموسلئ له ریگایه جندوکه پیی پی گرت: نه مه، قه رارمان نه وه نه بوه بوته واوی دنیا یه وه دوام که وی، قاله گوتی نه من بویه نه هاتوم شیتان چاک که مه وه، پرسی نه دی له چی ده گه پیی؟

قاله ده لی بابه نه سلان له زیندانی هاتوته ده ری له ترسی وی هه لآدیم.

جندوکه ده لی هه ی نه بی.

قاله: به لی. جندوکه که ده لی جائه گه روایه نه من نه وه ده پوم بوئه و به ری به حری ره ش.

غەنيمەت

كابرايەك جيرانى چاۋەشېكى بو. چاۋەش ۋە زەيىكى باش، ۋە مندالى دەكۆك ۋە پۆشەتە، تىرۋوپر، جيرانەكەشى ھىندەفەقىر بو، ئەگەرنانى ھەبا دۆي نەبو، ئەگەردۆي ھەبانانى نەبو، پۆژى واش ھەبو، شتاقى نەبوون. ھەربۆيە پۆژىكى ژنەكەي پىي گوت ئەۋەتا، ئەۋ جيرانەمان ئاۋاتىرۋوپرن، ئەمەش ھىچمان نى، بۇناچى ھەرنەبى زوپنايەكى لى ۋە رېگري، بەلكوئەتۆش، شتىكى بۇمندالەكان پەيداكەي چىدى ھىندەئىحتىياج نەبىن ئاخرخۆھىچمان نىەچبەين. كابراي فەقىر، ئاخرقەتى زوپنا لى نەدابوو، ناچارشەۋى چۆمالە چاۋەشى جيرانى ۋەەر، ۋە ژوروكەوت، بەخۆبەژن ۋە مندالى لەبەرى ھەستان، زۆريان ئىحتىرام گرت ۋ، بەخىرھاتنيان كردو. زۆريان پىي سەيربوئە ۋە كابرايە ھاتۆتە مالە چاۋەشېكى چونكە پىئاۋىكى بەجورىيىكى بو، پاش دەمىك دانىشتنى لەپوى خۆي ھەلاۋىشت: بىرالە ئەگەر ھەتانە ھەرنەبى زوپنايەكم بەئەمانەت ۋەيدە، ۋە للآھى ۋە زەم زۆرشە پىئو ۋە ھىچمان نى، چاۋەش بەژنەكەي گوت زوپنايەكى بابەگەرەم لەمىژە ھەلگرتوئە ۋە دەبن سەرى كۆلەكەكەي ئاخرى تەۋىلەي دايە، بچوبۆي بىنە بەلكو ئىنشاللا بىزق ۋە پۆژى بۇزىدبى.

بەلى، ژنە زۆپناي بۆھىنا ۋىي دا، مام چاۋش فىرىشى كرد ئاۋاي لىدە بىرىكى فىرە فىرلى ھىنا. زوپناكەي ۋە رگرت ۋە ھاتە ۋە مالى، ھەرىەيانى زوو ۋە پى كەوت ئەبەۋمە نزورەي، لە ناۋچەي خۆي بچىتە دەرى ۋە بچىتە جىگايەكى كەس نەيناسى ھەم نەيدەزانى زوپنايە لى دا دوھەمىش پى عەيب بو.

بەلى ئىۋارى گەيىشتە قەراغ دىيەكى كۆنە ئاشىكى لى بو. گوتى ناچمە نىۋد پى بانەم ناسن ئەۋشۆلە نىۋنە ۋە كۆنە ئاشەي دا دەبم ۋە بىاننىش زوو ۋە پى دەكەوم، دەنئوكۆنە ئاشى دا دانىشتبو، گوۋى لەھەستىكى بو، ھاتە دەرى دىتى سوارىك، ئەۋە بارىكى شتومەك پىيە ۋە كوفەپش ۋە نۆين ۋە شتى باش ۋە گران بەقىمەت . . . لەدەركى كۆنە ئاشى دابەزى، بارەكەي داناعەرزى. ئەسپەكەي بەستە ۋە جىگاي پاخست؛ ھەر دەھات ۋە دەچوۋبە ماتە دەپروانى. پاش دەمىكى، ژنىك پەيدا بو، كابرا نۆرى جىئو بە

ژنه ی دا بؤوادره ننگ هاتوی نازانی چه ندله میژه نه من لییره مه حته لی تو مه ؟

ژنه :ئاخر، مه تانا نم داوه وده ست وپیوه ند م جی به جی کردون هه روام بؤکراوه چبکه م . به لئی، نه ودووه ویکراپاش بریک قسه ی ده خووش پیکه نین وسرت وخورتی له سه ر جیگیای دریز بوون، کابرای سوارگوتی نه وه نه من له شکری ئینگلیزیم .ژنه ش گوتی نه منیش نه وه عه سکه ری پومی مه .کاک عوسمان له به ره خو په وه گوتی جائه ودوله شکره به شه پین، خوبه بی شه بیوری شه ری هه رنابی .باننه منیش شه بیوریان بولی دم ونه ودوله شکره ش بابه شه پین؟ ده گه ل فیره ی له زورپنایه هینا به لینگ پوتی ،هه ریبه که ی به لایه کی دا هه لاتن ونه سپ وشتومه ک، به جی مان .کاک عوسمان هه رگورجیکی، شت ومه کی کؤ کردنه وه وله نه سپه که ی نان وسواربوو، گه راوه بؤمائی . هه رنه و شه وه ی گه بیشته وه ، ژنه که ی هاته درئی وگوتی به خوای بابه کارت کرد، نانت بؤمنالان په یدا کرد .نه یزانی چه باسه :نه وچاوه شه ی جیرانمان ده روابه دوومانگ وسئ مانگ نایه ته وه ،نه توکویرا هاتیته وه .

کابراش :کارت به وه ی نه بی، به قه د سئ مانگه ی نه وچاوه شه م به شه ویکی هینا وه ته وه .

کاک عوسمان باره که ی ئیخست نه سپه که ی بردتاقه ت کردشتومه که کانی بردنه ژورئی نه و جارژنه که شی حالی کرد ؟به لئی، سبحه یئی هیندیکی له نه وشت ومه که ی هینابوی، فروشتنی وبریکی وه ساییلی بژیوی خوئی ومنداله کانی پیک هینا .پاش دو، سئ مانگان برپوکیک موحتاج ببووه نه سپه که ی برده بازاری بیفرؤشئ .کابرا له وی په یدا بووگوتی نه و نه سپه ،نه سپی منه ،عوسمان سواره که ی ناسیه وه وگوتی نه وه ده له ی چی کاکه ؟

کابرا :ده لیم چی ده لیم نه ونه سپه ،نه سپی منه .عوسمان ده لئی باشه نه ونه سپه له شه ری پوم وئینگلیزی به غه نیمه ت گیراوه .غه نیمه تیش نادریته وه به که س .

کابرای سوارنه گه رنه وه ی گوئی لئی بوو، قسه که ی خوئی وژنه که ی وه بیره اته وه و . وه ده وله مه ندانیش ده چو، راست پؤیشت و. وازی له نه سپه که ی هینا .مام عوسمانیش

نه سپه که ی فروشت وله منداله ره ش وپوته کانی خه رج کرد وه اته و؟

قهیات

مام وه‌تمان پیاویکی زۆر فه‌قیرو بئی فیل بوو، ئه‌ومام وه‌تمان، جوتیکی گای پی‌بوون، له‌مه‌زرایه‌له‌نیوزه‌ویه‌کرینه‌که‌ی خۆی جووتی ده‌کرد. سواریک به‌پریگایه‌دا ده‌پویشته‌لا‌ی‌دا و ماندوونه‌بوونی له‌مام وه‌تمانی کرد و دوا‌یه‌ده‌لیّ براله‌ ئه‌گه‌ریچی نیسکیئیکم بۆبیینی زۆرم ئیشتیا‌لی‌یه‌ئه‌وماینه‌ته‌ده‌ده‌می، مام وه‌تمان خیزایه‌کی چوگایه‌کانی به‌ردان؟ کابرا‌ده‌لیّ ئه‌وه‌چه‌ده‌که‌ی مام وه‌تمان: ده‌چم نیسکیئته‌ بو‌دینم، کابرا: ئه‌دی گایه‌کان چه‌لی‌ده‌که‌ی مام وه‌تمان: ده‌یانبه‌مه‌وه، کابرای سوارده‌لیّ باه‌به‌پیی گاجوتان خۆته‌توه‌تائیواری ناگایه‌وه‌ئیره‌ئه‌من ناتوانم هینده‌مه‌حتله‌بم مام وه‌تمان له‌تاوماینی هوشی نامینی وده‌لیّ ئه‌دی چیان لی‌بکه‌م، هه‌تاده‌چم نیسکیئته‌ بو‌دینم، سواره‌که‌ده‌لیّ لییان گه‌پری هه‌تاتوانیم جوتیان پی‌ده‌که‌م ده‌نا به‌ریان ده‌ده‌م بابه‌له‌وه‌پین؟

مام وه‌تمانیشت ده‌لیّ زۆرباشه، گاجووتی به‌جی هیشتن و به‌غار. پویشته‌وه‌مالی، نیسکیئته‌ی بیئنی و مایینی وه‌ده‌سه‌ت که‌وی، فکری نه‌کرده‌وه‌ئاخرئه‌وه‌فیله‌ده‌نا چون کابراسواری بیئنی به‌نیسکیئته‌ده‌دا. گه‌بیشته‌وه‌مالی، بانگی خیزانی کرد: هه‌مین، وه‌ره‌ زوونیسکی نیکم بۆلی نئی بۆکابرایه‌کی ده‌به‌م ماینیکم ده‌داتی ئه‌وه‌له‌مه‌زرایه‌له‌سه‌ره‌من مه‌حتله‌جازوبه‌خواناردویه‌تی، خوشکه‌هه‌مینیش خواهه‌لناگری زۆربه‌ته‌پده‌ستی نیسکی شوشتنه‌وه‌وه‌سه‌رئواری ناو، مام وه‌تمان ئه‌وجاریبانگی خیزانی کرد: هه‌زارجارله‌سه‌ری منت که‌وی، وه‌ره‌هه‌تانیسکیئته‌ ده‌گرتی به‌پوشکان، جارێ زۆری ده‌کیشتی ئاوم بۆبیینه‌با ئاخویریکی بۆماینه‌که‌ی دروستکه‌م ئه‌منیش بیکاردانه‌یشم.

هه‌مین ئاوی بۆ هیناومام وه‌تمان ئاخویریکی بۆماینی دروست کردو، به‌هه‌مین خیزانی گوت به‌پشته‌وه‌م دا وه‌ره‌لوشکت لسی‌ده‌م بزانی ده‌تگاتی، نه‌باداماینه‌که‌لوشکان باوی، هه‌مین به‌پشته‌وه‌ی داها‌ت مام وه‌تمان لوشکیکی هاویشته‌، وه‌زگی ژنه‌که‌ی که‌وت، ژنه‌که‌شی حامیله‌بوو، مندالی له‌به‌رچوو، مام وه‌تمان گوتی ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌شم، به‌ری هاویشته‌، ماینه‌که‌م وه‌ده‌سه‌ت که‌وی هه‌ر باشه،

بەلئى نىسكىنە حازىبوو، دەدىزەى كىردو، دوو سى نانى دە زارى دىزەى ناھە تا
 نەشلە قى. خە سوۋى مام وە تمانى چارى نەيدەدى بەلام ناگاي لەئەوكەينەوبەينەبوۋيانگى
 كىرگوتى توخوارپۇلە وە تمانە، ئەگە رماينت ھىناوہ و فرۆشتت، دە سمالۆكىكى بۇدايە خۆ
 بىكرە، مام وە تمان بە پىچە وانە، خە سوگەى زۆرناخۆش دەويست، داھاتە وە، پوشكىكى
 ھەلگىرتە وە وېلى ئەو پوشكەشت بۇناكرېم، نان لە زارى دىزەى ھاتە دەرى نىسكىنەى بە
 سەرسەرى دا پزائو، ھە مووسە روچاۋى سووتا، ئەو جارىش مام وە تمان بىرك دم و چاۋى چەور
 دەكاو، دەلئى ئەگەرسە روچاۋىشم سووتا، ماينەكەم وە دەست كەوى ديسان ھە رباشە، بەلام
 ھەتائە و ھەمو، وردە كارانەى كىردن نىسكىنەى بەپووش و پەلاشى كۆلاند، زۆردەرەنگ بىو،
 نىسكىنەى تى كىردە و ھو، پۇيىشتە وە بۇلاى ماينە كوۋىتى،

بەلام بە داخە وە كاىراى سوار لە وى نە ماىبو، گا جوتە كانىشى لە وى نە ماىبون، كاىراى سوار
 بىر دىبونى بەلام مام وە تمان ئەو فىكرەى نە دە كىر دىكاىراى سوار بىردونى و كاىراش بۇ فىردان
 و شۆينە و نكەى چۈنكە وادەردە كەوى ئەو ھەل جارى نە بوە و زۆر جارى دىش ئەو جورە فىلەى
 كىردو؟ تەپىكى پىخ لە سەرتامورە كەى دانابو. مام وە تمانى بەلەك ھاتە وە مالى و ژنەكەى
 لىى پرسى: ئەدى كوا ماين! گايەكانت بۇنە ھىناونە تە وە؟ مام وە تمان ولامى داوہ: كاىراى
 سوار لە وى نە ماىبو زۆردەرەنگ چومە وە. گا جوتە كانىش پىم وايە مەلايىكان بىر دىوانن
 بۇخاسمانى لە وى جوتيان پى بىكەن ديسان پەنگ بى بىستانى بىكەن. ھەمىن: جاچوزانى
 مەلايىكان بىر دىواننتە خاسمانى مام وە تمان: چۈن لە خاسمانى پارپىخيان بەردا وە تە وە
 كە و تۆتە سەرتامورە كەم، پاست لە سەرتامورە پاستى نىرەكەى كە و تە و خۆ ھەردىيار.

بەلئى مام وە تمانى فەقىر ماينى وە دەست نەكەوت، ژنەكەشى مندالى لە بەر چوو،
 بۇخۆشى سە روچاۋى ھە موسووتان، لە وەش خەراپتر گايە كانىشى لە دەست دان.

گه لا خرنوک

ده لئین ژنیک دلداری ده کرد و زوژی شی پیی خوش بووبه لام پینگای نه بوو، چونکه میزده که یه همیشه هرله مالتی بوو. وبؤ هیچ جیگایه کی نه ده چوو، مالی به جیبه نه ده هیشت. ده لالتی نه و ژنه ی، ژنیکسی جیرانی بووو، پوژنیکسی تووشی هات و پیی گوت ناوا فایده ی نادات، خۆت نه خوش که، لیقه ی به سه رت داده و به دزیش نانی بخۆ هه تاسی چوارپوژان نه توپوواگیل و مال ویرانی. نه وده می کابرات (میزده که ت) بۆت وه حه ولان ده که ویت و، نه گه ر لپی پرسی له دوا ی کئی بنیرم، بلئی بوخۆت ده زانی، که ری که، که هات و نیوی هر ژنیکسی هه لیدا بلئی نا، هه تا ده گاته من، نه وده می، بلئی که یفی خۆته مه لئی فلان بابیی، جا نه گه رله دوا ی من هات، نه منیش هاتم بوخۆم ده زانم چ ده که م نه توهر خۆت نارچه ت و بیی حال که و؟ هیچ مه لئی. چه ند پوژنیک، نه وژنه خۆی له سه رجیبه نیخست، به لام میزده که ی باوه ری پی نه ده کرد و ده یزانی نه خوشی فیلییه، پاش سی، چوار پوژان کابرا ته ماشای کرد ژنه زه رد هه لگه رابوو، نه و جار بوخۆی به خۆی گوت؟ به زاتی خودای ده لئی نه خوشه ! فکری نه وه ی نه کرد ناخرئینسان چوارپینج پوژان خوداپوشی زه رده لده گه ری؟

چۆ بن سه ری وگوتی عافره ت بوواده که ی؟ کویت دیشی؟

ژنه زۆربه بی تاقه تی و بی هیزی ولامی داوه: نه وهنده م سه ردیشی قه راری لی هه لگرتوم. خۆنه وده میش دوکتور له ولاتی کوردوستانی دانه بوو، بیانر ببادوکتوری نه وه ی هه بوهر درمانی پرووپیریژنان هه بوو. نه دی کیت بۆبانگ که م؟

ژنه: که یفی خۆته، بوخۆت کیت پی خوشه بابیت، ماله که شمان بریک بوخاوین کاته وه. کابراهه رژنیکسی نیوی هینا، ژنه گوتی نا، هه تاگه ییشته ده لاله که ی، نه و جار گوتی بوخۆت ده زانی. عه ولا (میزدی ژنه نه خوشه ی) چوو ده لاله که ی بانگ کرد و پیی گوت هه تاماله مه وه ره خیزانم زۆرنه خوشه وداوا ی توی کردوه.

ژنه تیوه ره به غاروبه پی خواسی خۆی گه یانده ماله عه ولای، هه رکه ده رکه ی کرده وه و

چاوی به جی و بانی ژنه که ی که وت، به سه روگوئلاکی خۆی داداو: حه ک خوشکت کویری!

حهك بوټ نه مینم جه رگم خه رابی! به عه ولای ده لئی نه وه بوټ زوترله دوام نه ده هاتی. پیناوه روایی پو حمن بریکی نه ولانئه ولا کردوده سستی له سه رنیتوچاوانی داناو بریک ده ست وباسکی ریک گوشین وده لئی نه وه له لای دئییه که ی ماله بابیشم، ژنیک هه رنه ونه خو شیه ی گرتبوو (ژانه سه ر) له ئیشی سه ری هوشی نامیئی. ده رمانی نه وده رده ی گه لآخرنوکه ده گه ل خه نه ی ده یگر نه وه وده سه ری ده دن، وه ک یه ک ساته ی هه ندویه.

عه ولاکه ژوره وردی گوئی دابوه ژنه ی چونکه گوتی به ژانه سه ری ده گری، ژنه که شی گوتبوی سه رم دیشی، لییره ش بریکی باوه ر پی کرد. له ژنه ی پرسی گه لآخرنوک له کوئی وه ده ست ده که وی؟

به لئی، جیی گه لآخرنوکانی پی گوت که ریگای شه و، وپوژیکی پیاده ی قوچاغ بوو، کابراهه یانی زور زووکاله وپیتاوی لئی هه لکیشاودوو سی نانی ده بنی توریینی ناو، توریینی له پستی به ست وگوچانیکی ده ست دایه، بگره گه لآخرنوک هاتم. هه رله دئی وه ده رکوت ژنیک ی دیکه ی جیرانی که ناگای له نه وه زع و حاله ی نه وژنه ی بو، تووشی عه ولای بوکه ئاواخوی حازر کرده. زانی سه فه ریان بو پیک هیئاوه. لئی پرسی: عه ولانئه وه بو کوئی ده چی واخوت حازر کرده!؟

: خیزانم نه خو شه، سه ری دیشی ده چم بوگه لآخرنوکان ده گه ل خه نه ی ده سه ری ده دن ده لئین پیی چاک ده بیته وه. ژنه: گه لآخرنوک. گه لآخرنوک له کوئی یه؟! ده لئین له دۆله نییه، له ده راوی مائی سو فیان هه یه. ژنه ده لئی مردوت مرئ نه خو شی چی، گه لآخرنوک ی چی؟! نوژیئی شیوان بچووه له سه رکولانه ی خوت مات که بزانه چ ده بیینی؛ عه ولاش که له نه وه به زم وپه زمه ی هه رنیگه ران بوو، به قسه ی ژنی جیرانی کرده هتا هیوارئ له مه زرایه خوی حاشارداو نوژیی شیوانیکی تاریک تاریک چووه سه رکولانه ی وته ماشای کردنه خو ش نه مابوو، جیگای نه خو شی خرکرا بووه و، مائیکی پاک وخواوین وژنه ش که راسه نو یکه ی و به ریگی جوانی ده به رکردبوو؛ پاک وخواوین. ده هات وده چو، له نه و وه خته ی دا، کابراهه کی بو شناغ و زور جوان هات وه ژوررکه وت، ژنه گوتی نه وه هاتوی چت بو هیئاوم؟

کابرا ده لئی سیوی سه رچلۆکان.

ژنه ده لئی ئەمنیش ئەوه خۆم بۆپازاندویه ته وه وه کۆوتازه بووکان.

عه ولّاش له سه رکولانه ی خۆی بۆپانه گیرا وگوتی .

ئەمنیش ئەوه هاتمه وه له گه لاخرنۆکان.

کابرا ژنه ئەگه رگۆتییان له دهنگی عه ولّای بوو، فویان له چرایه کردوده رکیان داخست،

عه ولا هاته وه پشت ده رکە ی بوبه تاریکه شه وێک چا وچاوی نه ده دی هه رچه ند

ده یگوت ده رکە م لئی وه کەن. له ژوری پاولامیان ده داوه: کابرا! ئەوه شیت بوویه؟!

چیه؟! بۆناچیه وه ماله خۆت، چت له مه ده وئ به ئە وشه وه ی؟!

به لئی؛ عه ولّای گێژکۆچه و کۆلانان ده گه را، ناخرنه وه ماله فلانه که سیه وئه وه ش فلانه

کۆلانیه، وه لّلا ئە وه ماله خۆمانه، ده چوو ه پشت ده رکئ و دیسان هیدی یان ده کـردئ

ئە و جارپاش زۆرمه عتەل بوون وئه ولا وئه ولاگه رانی، به گه ره کئ داچۆخواری، ته واوێک له ماله

خۆی وه دورکه و تَبووه شه ویش دره نگ ببووگویی له ده نگه ده نگئکی بوو، چۆپشت ده رکە

که ی زۆری پوانی، دوايه له که لئینی چه په رئ پاته ماشای کرددیستی ئە وه کابرایه ک ژنیکی له

کۆله که ی به ستوه هه تاتوانی لئیی داوبه جئیی هیشت وړویی. پاش پۆیشتنی کابرای،

ژنیکی دی هات و لئیی پرسى گوتی چۆنی ژنه: جاچۆنم هیندی لئ داوم گوشتومی؛ لئیم که وه

بائه تۆبړێک لئ به ستم لیره مه علوم بوئه وه ده لآیه تی، به لام قسان نه که ی ده نگت

ده ناسی؟: ناناده نگئ ناکه م، ژنه ده لآه که ی له کۆله که ی به ست بۆخۆشی لئیی داپۆیشت

بۆکوی مه علوم بوو؟! کابراهاته وه، وه رگه راده لآه که ی، وه یزانی ژنه که ی خۆیه تی

هه رچه ندی لئیی دا هیچی نه گوت، ناخرنه ده کرا، جارار یان ده پاراوه یان ده یگوت بۆلیم

ده ده ی؟ ئە و جار هه روا بئ ده نگ بووکرومات. کابراهه لئ کئیشاکئردئ وگوتی وئه وه دیاره

به پیاویشم نازانی ودمی بړی و دیسان لئیدا پۆیشت. پاش ده مئکی ژنه گه راوه، ده لآه که

گوتی بابانت ویزان بئ دمیشته به بپزدام، ژنه گوتی قه ئدئ ناکا، کاری مه ی پئ چاده بئ

ده لآه که ی لئ کرده وه وگوریس وشت و مه کی به خوئینیان گۆرین، ده لآه که ژنه که ی

له کۆله که ی بهسته وه چووله سه ربانی ماله جیرانی بانگی کورپه که ی کردوگوتی کێرده که م ده بن سه ربینی لانکی (به سیلی دایه) بۆم باوئ بوکی مامه سوری مندالی بوه ده چم نیوکسی ده بپم. کورپه که ی خه والو بوو، ده گه ل کێردی بۆ هاویشته سه ربانی هه لاهه لای لسی په ییدا بوو. وگوتی قوریم وه سه ری کێرده که م وه ده می که وت، دمت بریم، ده لاله که چوکاره که ی ودم ولوتی خۆی ئاواجی به جی کرد، بیینه کرا،

به لئی کابراش دیسان گه پراوه بۆلای ژنه ی وه ری گه پایه، ژنه ده سستی پی کردناخر بۆواده که ی به نه ونیوه شه وه ی بۆچیم لسی ده ده ی؛ سوچم؟ تاوانم ناخر چم کردوه؟! کابرا گوتی نۆره ی ئه وه یه ده میک له وه پیش چه ندم لیدای ده نگت نه کرد هه تا دمیشم بری. ژنه: دمی منت بریوه؟ کابرا: به لئی؛ دمی تو م بریوه ئه دی دمی کیم بریوه. ژنه: ئایا پۆدمی په ربیانت نه بری بی، خۆت خه جاله تی ده رگای خوای ته باره ک وه ته عالا کرد بی قوریم وه سه ری بو.

کابرا: جابزانه شیتیشم نا که ی، ژنه: جاپیاویژگه ئه مه دین گریوی ده که بن نه گه رنه من دم برابوو، گهرنت خۆش و ئازایی سه ریشم بپره، نه گه ردمیشم نه برابوو، نه من هه ردوو شه قان ده تو هه لده دم دیار بوه پیشی فیبروه ده ناژن چون ویراویه تی به میردی بلئی تیت هه لده دم نه ویش ده وه ختیکی وادا.

کابراش چونکه به ده سستی خۆی دمی بری بو، چوزانی ئه وه حیلله ی لسی کراوه، گریوی ده گه ل ژنه که ی کرد. چووچرای هه لگرده وه، هینای وه رچه ندی ته ماشای کردو دمی ئه و دیبوونه و دیو کرد شوئینیشی لسی دیار نه بوونه و جار هینای ژنه که ی له کۆله که ی کرده وه، هه ستا دوو شه قی ده میرده که ی هه لداو کیشه خلاس بوو.

عه ولآش که نه وه ی چاو پی که وت بریک شل بۆوه و گه پراوه مانی هه تا هاته وه زۆری گیشابوو، وه زعی ماله ویش گۆرابوو، هیچ که سی نه دی، ژنه ش چۆبۆوه ده جیی، و پیکه وه نوستن: به یانی که له خه وی هه ستان باسی گه لا خرونوک ونه خۆش مه خۆشی نه کرا، ژنه ش ژانه سه ری چاک بۆوه و ده سستی کرده وه به کاری پۆژانه ی خۆی!؟

لە گەرەكی ھەر شەھەي سەري پياويكيان دەبەري

سولتان مەھمۇد لەئەھەلئى را چونكە عادەتى وابوھ شەوانە بە بەرگى دەرويشى و بە ھەمووجورە بەرگىكى دەگە را ھەتابزانى وەزعى شارى چۆنە. وچەباسە، شەويكى بە بەرگى كارگەرى لەنيو شارى دەسوپاوە، ژنيك و پياويك، پىكەوھ قسەيان دەكرد ژنەكە بەكابراي دەگوت وەرەئەوبەرەي. كابراش دەيگوت نايەم. ژنە: دەوەرە، بۆنايەي. كابرا گوتى ھەتانەچى سەري مێردەكەت نەبەري و دەنيوئەوجۆگەي نەھاويى و نەيكەيە پردە بازگە و ئەمن پيى دا نەپەرمەوھ نايەم.

ژنە كيرديكى بە دەستى وەبوزۆر بە تەپدەستى چۆزۆرى و سەري مێردەكەي بەري و دەجۆگە لەي ھاويشت و پيى گوت ئەوجاردەوەرە. دەي. كابرا ديسان گوتى نايەم، ژنە: ئەوجار بەھانەت چيە بۆنايەي، كابرا دەلئى چەندت وەفابۆمێردەكەي خۆت بۆھ ھەرئەو نەدەشت وەفابۆم دەبیت. نايەم. ئەوان، ليك جوي بونەوھ. سولتان چو، گولە دەزويكى لەخمخانەي ھيتاودەركى مائەكەي مۆركردو پوييشتەوھ مائى و ليى نوست. ژنە چونكە ئەوكارەي كردبو (سەري مێردەكەي خۆي بەري بو) ھەرگويس قولاغ بۆو: پاش جى بەجى كردنى كەلاكى. وەختيكي شەوي كەھاتە دەري و ديتى دەركى مۆركراوھ گوتى بەخوای بابە زەريفە، چو ھەشتاگە دەزوي ھيتا؛ چل مائ لە لايبەك و چل مائيشى لە لاى ديكەي مۆركردن و خۆي شاردەوھ، سولتان بەياني كە چۆودە بەرگى غەزەبى، ئەمرى كرد لە فلانە گەرەكەي و فلانە كولانەي دەركيك مۆركراوھ بچون، ژنى ئەو مائەم بۆ بينن.

پياوي پاشاي ئەگەرچون تەماشايان كرد. دەركيكى چى، ھەشتاويەك دەركە مۆركراون، ھاتنەوھ و عەرزيان كرد: قوربان ھەشتاويەك دەركە مۆركراون، بۆن مەعلوم نەبوو كيتە دەركەيە، دوايە سولتان مەھمۇد حەسەن مەمىندى بانگ كردوگوتى حەسەن ئەمن ئەوھ دەچمەراوي حەوت شەو و حەوت پۆژان. ھەتاديمە وەنابى ئەوي ژنە دەشارى غەزەوي دا بمىنى،

سولتان پويشت بۆراوي؛ حەسەن دەستەوئەژتو ماوھ: يا ئيلاھى ئەمن چ بکەم، پاش

زۆر فکر کردنه وهی، چۆوه مائی یارمه تی له بابی ویست و گوتی بابه؛ سولتان حوکمیکی ئاوی لئی کردوم، چ بکه م؟ بابی ده لئی کوپم نه و قه تل و عامه به تۆنا کرئ هیچ ده ست مه بزئوه . نه گه ر سولتان هاته وه و گوتی بۆئه مری منت به جئ نه هیئا وه بلئی بایم نه یهیشتوه ، نه وده می بۆخۆم ولامی ده ده مه وه . یان ده نابائه تۆیکوژی .؟

به لئی سولتان پاش چند شه و وپۆژان که گه پاره ، حیلکه و پیکه نینی ژنان له کانیه رییه پۆژئکی ده پۆیشت به خۆی گوت به خوای بابه حوکم په وانه !

هه رپه وانه دابه زی، چۆده به رگی غه زه بی وده ستوری دا حه سن مه میندیم بۆبانگ که ن، حه سن مه میندی که هاته حوزور سولتانی؟! ده لئی ئه دی نه من چ ده ستوریکم پی دابووی چه باسه . گوتی قوریان هه رئه مریکی به منت دابا وه رجوریک بایه به ئه نجام ده گه یاند، نه وه ش بزانه ، نه من بۆکه چکه خوینئکی ناپارئمه وه به لام بایم مانع بوونه یهیشت .

سولتان نه مری کرد: پۆن مه میندیم بۆبینن . چون مه میندیان هیئا . له قه راری که بۆیان گپراومه ته وه ، مه میندی هینده پیربووه وچوکه بۆته وه ، ده نیوقه فه زی دابووه . گوئشی گپران بونه وزۆر به زه حمه ت گوئی له قسان بووه .،

سولتان گوتی مه میندی ئه توبۆ نه تهیشتوه حه سن نه مری من به جئ بگه یئ .

گوتی قوریان نه من بۆخوینی حه سانی ناپارئمه وه ، نه گه ر ئیجازه م بده ی، به سه رهاتیکت بۆده گپرمه وه . سولتان گوتی نه گه رتاقه تی گپرا نه وه ت هه بی زۆرم پئخۆشه گویم له قسانت بی . گوتی به لئی قوریان تاقه ت هه یه و ئاوی ده ست پی کرد .

نه له نه وشاره ی غه زنه وی هه رشه وه ی سه ری پیاویکیان ده بری وکه سیش نه یده زانی کئیه و سه ری نه و عاله مه ی بۆده بری به گه ره کئ داها ته خوارئ هه تاگه بیشته ماله مه ، نه وشه وه ی ده باله ماله مه سه ریک برابا ، نه منیش بیرم لی کرده وه هه رله ئیواری پاخۆم بۆحازر کرد ، شیرم له خۆبه ست وئسپم زین کردو لغاوم به قه لپۆزی زینی دا هیئا ، دیتم له سه روچه ددی نیوه شه وی، له ده رکه یان دا ، گوتم کئیه . ده نگیک گوتی مه میندی حازری؟ گوتم به لئی . گوتی نه سپه که ت لغاویش کرده . گوتم نه خیر . گوتی حه یف . نه وه ی

گوت و پویشت. دهرکه م کرده وه، دیتم ره شسواریک و چی دیم بۆمه علوم نه بووئه منیش
هرنیگه ران بوم و دهرکه م داخسته وه و خۆم مات کرد،

به لئی ئه وی شه وی سهری که س نه برآو، سبهی شه وی شیرم له خۆبه ست وئه سپم زین
و لغاو کرد، هه رله وه ختی شه وی دیکه هاته وه، له دهرکه ئ دا، گوتم کییه؟ گوتی مه میندی
حازری؟ گوتم به لئی قوربان. گوتی وهره به دوام دا. دهرکه م کرده وه و سواربوم و که وتمه
دوی، نه ئه وه بوو بیگه مئ و نه ئه وه بوو وونی که م له پیده شتی که تیپه پین، پوی ده دۆل و
ده ره یکی کرد هه تا توانیمان به سواری، دوايه دابه زی وگوتی ئه وئه سپه م بۆبگره، ئه سپم بۆ
گرت و به پینان ده دهرپه ی هه لبو، ره شسوارکه پۆیی ئه من بۆخۆم به خۆم گوت بۆ
لیره پاوه ستم، ئه سپه کانم به ستنه وه و که وتمه دواي ره شسواری وگوتم ئاخر بزانم بۆکوئ
ده چی، چ ده کا؟ بریک به دۆله که ی دارۆیشت؛ دوايه زۆری هه ست پاگرت وهیدی و له سه ره خۆ
چۆده ئه شکه و تیکی ئه منیش بی ئه وه ی بزانی، ئه وه هه ره به دواي مه وه؛ که چۆده نیو دیوئیکی
ده ئه شکه و ته که ی دا، له نیو گۆرکی دیوه که ی ئاورکرابۆوه، وچه ندکه سیکیش له ده وره ی
ناگره دامرکاوه که ی به دانیشتنه وه و له سه رته نیشتی وچۆن وچۆن ویا پالیان دابۆوه و خه ویان
لئ که و تبو، دیاربو تازه ش له تالانیا هاتبونه وه و، زۆرماندوو هیلاک بون، ره شسوارکه هه رئاوا
هیدی هیدی هه نگاوی هه لدینان، شمشیری به ده سستی راسته وه بوکیسولگیکیشی له باغه لئ
ده ره ینا به ده سستی چه په ی وه و، چۆزوری دیوه که ی کیسۆلکه ی یه که یه که به دم ولوتی وه نان
؛ دوايه زانیم ئه وه دهرمانی بی هۆشیه، هه مووی بی هۆش کردن ئه و جار هه لئ کیشاکیردی
و پینان دا هات که پۆلولوتی هه موانی بری و ده کیسۆلکه ی نان، ویستی بیته دهرئ، ئه من هه ر
ئاوا هیدی و له سه ره خۆهاته مه دهرئ، خۆم گه یانده وه کن ئه سپه کان، ئه گه ر ره شسوار
هاته وه لای من، ئه سپه کانم به ده سته وه بوون، بۆئه وه ی شکی نه کرد بی، ئه من وه دواي
که وتم. تۆریه که ی به ده سته وه بوئه سپه که ی لئ وهرگرتم، سواربوو گوتی وهره. هه رئاوا
گه راینه وه، هه تاقه راغ شاری؛ له وی به بی هیچ قسه و باسینک گوتی مه میندی خواحافیز،
خه ریک بو پروا. وئه منیش گوتم بۆکوئ خواحافیز؟ ئاخرنه من ده بی بتناسم، بزانم کییه؟ چ

کارەیی؟ گوتی ئیستا ناگرێ، سبەحەینی پاش نیوہ پۆیەوہرە فلانە محەللەیی و فلانە مالەیی لەوێ دەتبینمەوہ و جاقسان دەکەین ولیک حالی دەبین.

بەلێ، شەوێ ھاتمەوہ مائی حەسامەوہ بەلام زۆرناپەحەت بووم ھەردە فکری ئەو کارەیی دابووم ئەو چ بوکێ یە سبەحەینی پاش نیوہ پۆیەئەو نیو و نیشانەیی دایبومی، چوم؟ مالەکەم دیتەوہ، لەدەرکەمدا ژنیکی ھات دەرکەیی کردەوہ. سلۆم کردو گوتم شەوێ نیشانیکیان دابومی دەبێ ئیرە ھەوێ. ژنە زۆر بە پوخواشی گوتی بەلێ ئیرە یە فەرمووہرە ژورێ، چومە ژورێ بێرک دانیشتم، دوا یە گوتم ئەدی کوایا وەکە و لەکواییە؟ ئەمن کارم ھە یە دەبێ بپۆم.

ژنەکە گوتی پیاوی چی؟! کێت دەوێ؟ بێرکیکی لەخۆم ترسام، گوتم توشی چ بووم. ناخرشەوێ پیاویک ئەو نیشانەیی دابوو یەمن، لەبەرئەو قسەیی ھاتوم. گوتی کارم پیتە، وەرە ئیرە، ئەوم دەوێ. ژنە گوتی ئەو یە شەوێ پێی گوتی وەرە ئیرە ئەمن بۆخۆم بووم. ئەگەر وای گوت، واقیکم بردەوہ تەماشایەکم کردو گوتم باشە ئەدی ئەتو بۆئەو قەتڵ و عامەت دەشاری غەزەوێ ئیخست؟

ژنە گوتی چل تەریدان میردی منیان کوشتووہ، ئەو ھەندە کارەیی بەتۆم ھەبو، ھەر ئەو کارەشم بەئیکی دی ھەبو، دەچومە ھەر مائیکی، بانگی کابرام کردبا، یان بێ کەوا، بێ پاتۆل، بەسەرولینگی پوت، دەھاتە دەری، ئەمنیش شیریکم لێ دەداو سەرم دەپەراند، دەمگوت جاتۆخوا ئەتۆش پیاوی؟

لەئەو شارەیی دا، ئەگەر پیاو ھەبێ ئەتۆی، ئەو ئەتۆھاتی ئەسپەکەت بۆگرتم و چوم کە پۆ لوتی ئەو پێگرە خوێرپانەم بپری کە میردەکە یان کوشتبوم تۆلەم لێ کردنەوہ، تۆر بەکەیی ھینالە پیتش دانام؛ کە پۆلوتەکانم تەماشاکردن کە بپیبونی و دیتبوشمن و گوتی، جا ئیستا حازرم میردی بەتۆیکەم ئەگەر پزازی بی و پیت خۆش بی،

سولتانم خۆش بی ئەمن بەشانازی و ھەوێ و شێرە ژنەم ھینا و ھەوادا یە باسی ئەو ھەم بۆگێرپا و ھەو ھەوای کە و تبوم و ھەویش زانیبوی ئەگەر و ھەوای کە و تومە.

بەلئى حەسەنى كوپم ئەلەۋژنەي بوە .

كە باسەكە م ئاۋا بوگىپراۋە ولە دوايە شدا گوتم ئەمر، ھەر ئەمرى سولتانيە .

جا قوربان ئەۋژنەي جە نابت دە فەرموى ئەۋيش ھەيەۋنەۋژنەش ھە بوە سولتان
مە حموديش، زۆرى ئەۋبە سەرھاتە پىي خوش بوچونكە قەتى گويى لىئ نە ببو . سوپاسى
مە مېندى كردوسە بارەت بە ئەۋژنە قارەمانەي و تكاى مە مېندى لە كوشتنى ژنى شارى
غەزەنەۋى وخە تاي حەسەن مە مېندى خوش بو .

مە مېنديش نۆرخوشحال بولە ئەۋبە خشينەي ودوعاى بۆ سولتاني مە حمودى كرد .

(شىئەرى) ئە گەرەككى ھەر شەۋەي سەرى پىياۋيكيان دەبرى

ھەر ئە لە و شارەي، شارى غەزەنەۋى	سەرىكيان دەبرى ھەر ھە موشەۋى
شا سولتان مە حمود ئەۋ شاي وا زانا	ھە موشەۋە لە ناۋ كوچە و كوۋ لانا
دە گەپرا ۋە زەغى شار بېتە دەستى	لە جىي داروغەي زۆر بە بى ھەستى
لەۋ بەر و ئەۋبەرى جۆگە لە ئاۋيك	سرت و خورتىيان بو، ژنىك و پىياۋيك
ئەتو لەۋبەرى بۆ پراۋە ستاۋى	ۋەرە ئەۋبەرى، زۆر لە بەر چاۋى
ئەنجامى نە دەي تۆ ئەۋ داۋايەم	ھىچ بو ئەۋ بەر و بۆلاي تۆش نايەم
سەرى مېردەكەت نە برى ۋەك بەرخى	تا گۆيم لى نە بى لە قرخە قرخى
تا نە چى، سەرى بىراۋ نە ھىنى	لە نىۋ ئەۋ جۆگەي دايە مە زىزىنى
نايەم بۆ ئەۋبەر ژنە كە بىستى	غارى دا ژورى و كىردى بە دەستى
سەرى مېردى برى ۋەكو پلىنگى	گەراۋە سەر و كىردى بە چىنگى
دا يىنا نىۋ جۆگە و بانگى كابرانى كرد	ۋەرە دەي ئەمرى تۆم بە پىۋە برد
تۆ بۆ مېردەكەي خۆت ۋە فەت چەندە	بۆ منىشى دانى، دەي دو ئەۋەندە
من نايەم، بۆيىشت، سولتان زۆر زرەنگ	دە زويكى ھىتاۋ ئەۋ دەر كەي كرد پەنگ
بۆ حەسانەۋەي چۆۋە دەرىبارى	بۆ گىشت كەس شەۋى نوستنە كارى

با بزاین نهو ژنه چ گیره شیونینیکی دهکا

هرکس کاری بکا، دوریی له ویزدان
 هاته دهر شه ویی دیتی دهرک و رهنگ
 چل مال له لای چه پ، چلیش له لای راست
 به یانی به رگی توره یی پۆشی
 داروغه ی بانگ کرد حالی کرد کوئی یه
 وهختیک داروغه هاته نهو ناوه
 داروغه دیتی و خیرا گه پراوه
 سولتان هه روه کی هیچ روی نه دابی
 حه سن مه میندی هات، پاشی سلو
 هه تا حه وتویه کی ناگه ریمه وه
 نه تو نه و کاره ی ده بی پیک بیی

سولتان مه حمود ده چیتته راوی

سولتان و ده کیل ده گه ل چه ند وه زیر
 ریکه وتن و یگه پرا هه مو به ره و پاو
 حه سن مه میندی وه ک به پرسسی شار
 حه سن زور دامما، بیری کرده وه
 عه رزی بابی کرد، نه مری سولتانی
 چابو پیم زانی، هاتی بوو نیوه
 کوشتاری ژنی شاری غه زنه ویی
 شا با بیته وه، له گه لی بدویین
 خیتوهت و قشون سه ردار و نه میر
 بو که یف و خو شی شوینی دیاری کراو
 سولتان پیی نه سپارد، تا بکا کوشتار
 ته گبری بو لای بابی برده وه
 نه تو زور له من باشتری ده زانی
 نه تو بوو کاره ی ده سستت مه بزئوه
 له چ رینگایه ک، چون له توی ده ویی؟
 ناشپارینه وه بو دو که چکه خوین

پئی وابوله شار، هه رژن نه ماهه
ژن وینهی موروشایی هه لپه پین
حوکمی سولتانیه و خو هه ر به لاشه
حه سه ن مه میندی ویست به ناخوشی
بو له سه ردانی، جه لاد خوئی ساز کرد
له چی ترساوی بو ئابروت بر دروم
به بی دوا که وتن به ریوه مبروده
مانع بونهی هیشت جا کوا من چاره م
خوینم وه جووش هات دام مه مرکینن
له نیو قه فه سدا، جوان جیی بیووه
ناکاری پیشوی مه میندی هیند دی
به جی بگه بیینی توئی مهنی کارم
ولامی داوه وژد به ره وانسی
نه و دهوره دیاره بو من رابردوه
بوت بگیرمه وه، یان به سه ره اتیک
نیختیار به خو تته نه نجامی نه و جار
زدرم پی خو شه گویم له قسانت بی
قه راری هیچت لی نه شه یرمه وه

سولتانیش نه گهر، له پاو گه پاوه
گه بیه وه دیستی قاقا و پیکه نین
بو خوئی به خوئی گوت به لی زور باشه
گه بیه وه و بهرگی غه زه بی پوشی
بو پای مه حکمه، حه سه نیان گاز کرد
لی پی پرسسی بوچی بی ته مریت کردوم
پاشام! هه نه مری به منت نه سپارده
مه میندی باو کم به لام بوو کاره م
ده برژن مه میندیم نیستا بو بینن
مه میندیان هینا، هیند چوک بیووه
سولتان مه حمودیش زور نه رم و هیدی
بوچی نه ت هیشتوه حه سه ن بر پارم
وه زیره پیره ی باوکی سولتانی
من له گه ل بابت کارم زور کرده
نیجازه م بده ی نه من قه یاتیک
پون ده بیته وه چهند کار و نه و کار
سولتانیش ده لی تو که توانات بی
به لی ده توانم بوت بگیرمه وه

* * *

به سه ره اتی مه میندی

سولتانیش ریژو قه دری بو دانا
سه ریکیان ده بری هه ره مو شه وی

ئاوای ده ست پی کرده میندی زانا
هه نه له و شاره، شاری غه زنه وی

پی داهات ئاوا، بی نیوان بری
 حیساب واکرابو ئه و شه وهی و ابا
 له نیواری پرا خۆم بو حازر کرد
 وهختی مالتوستنان به گورز و توندی
 وهکو دهنگی خۆی و لامم داوه
 هر چه ییفیکی، گوت و دیتیم گه راوه
 زانیم دیته وه بو سبجی شه وی
 وهختی شه وی پیش، هر نه و رهش سواره
 مه میندی سازی، و ره بکه وه دوم
 پی دهشتی که بری، پوی کرده دۆلێک
 شه ویک وهک مانگی به هاری تاریک
 دابه زی دورو نیزیک بو له غار
 نه سپه که ی دا من شیری گرته دهست
 پاش پۆیشتن و توند بیرکردنه وه
 که وتمه دوی هر وا شیر به دهسته وه
 له نیو ئه و غاره چوبۆ نیو دیویک
 چهنده سیک له وی پالیان دابۆوه
 خه و ماندوییتی وای یه خه گرتیون
 به سپایی دهستی بو باغه لی برد
 ده رمانی ره دمولوتی هه موان خست
 که زانی هه مو بی هوش بون زۆر نو

مال به مال هات و هر سه ریان بری
 له مال که ی مه سه ریک برابا
 نه سپم زین، لغاو به قه لپوزدا کرد
 یه ک بانگی کردم: سازی مه میندی
 نه سپم زین به لام، لغاو نه کراوه
 مه علوم بو کاری، نه نجام نه دراوه
 نه سپم زین و لغاو، پیش وهختی خه وی
 هات بانگی کردم توند تر نه و جاره
 سواربوم که وتمه دوی، دور و نیزیک بوم
 چون به ترس و خوف وا چۆل و هۆلێک
 و ا به ترس خوف، پیی چهخت و باریک
 تروسکێک، هه سته یک لی ده هات جار جار
 پی پی و زۆر هیدی ده پۆیشتن بی هه ست
 خیرا دابه زیم، نه سپم به سته وه
 ترسام، خوم پاکرت زۆر به هه سته وه
 خون مات کرد هر یه ک له لای په سیویک
 له ده وری ئاوری سه ریان نابۆوه
 نه ک نستو، ده تگوت هه مویان مردون
 کیسه ی ده رهینا و زو ده سته پی کرد
 کیسه ی دوباره له گهرفانی خست
 لی هه لده کیشان، کیردی تازه سو

دهسك ماه و زهړ كه دهخوی پاخوړی
 ده نیو توریکی گورهی سپی کرد
 به د یتنی نه سپان من گه شامه وه
 رهش پوښ گه را وه زور به ته پدهستی
 نه سپی لیتوه رگرت، گورچیک گه راوه
 ده هات وه کو با، هر نه سپی لینگدا
 له قه راغ شاری، خواحافیزی کرد
 مه رو با بزانه ناخر کیسی نه تو
 له گه لت هاتوم، بوو شاخ و د و له
 کارت پینه ما، نیستا دهرده چی

که پوو لوتی نه و چه ند که سهی زویری
 ویستی بیته د وا، من پیش وی پام کرد
 نه و جار ترس و خوف هات به لامه وه
 توریه ی پر که پوی برپای به دهستی
 ده گوتی بگه پروه، کارمان ته واوه
 نه یگه یمې هر چه ند تانوتم لیددا
 وتی من ده پوم من دا وام لی کرد
 ده بزانه چه ند هس ناپازیم له تو
 نه به و تاریکیه ی له م چول و هول
 نابی پیم بلایی تا بزانه تو چی

دوایی و ناگامی کاری مه میندی

ولامی داوه: ناگری به وشه وه
 سبه ی پاش نویژی، من چاوه پیتم
 له خزمه ت دdam، به و کاره و هر کار
 نه وشه وهی تا پوژ چاوم نه چو خه و
 پوژه که ش هتا وه خستی د یاری کراو
 چوم بو نه و مال ه ی بوی د یاری کرد بوم
 ژنیک هاتمه دهر زور به پوخوشی
 شهوی مالیکیان پی گوتم له د وری
 ژنه به هه بیته، ره وان پیم ده لسی
 دانیشتم خافلام، زور چاوه پروان بوم

جیگا و شوینی من، وه بیر خوت خه وه
 له فلان کوچه و مال، هر کاری پیتم
 خواحافیزی خواست، جیتی هیستم نه و جار
 سام و هه بیته ی نه وهی د یتبوم شه و
 توپه و نارحمت، وه ک زولم لی کرا و
 دهق ولبابم کرد زور که م معتهل بوم
 سلوم لی کرد پاش چاک و خووشی
 داخوا نیره یه؟ ده بی بمبوری
 فهرمو و ره زور، نیره یه به لسی
 له هاتنه که ی خوم هیند په شیوان بوم

کهسی دیم نه دی له ژور و له دهر
 هاتوم بیبینم زورم کار پییسه
 نه وکه سهی ئیره ی پی گوتبوم شهوی
 که بیستم که میک، دپدۆنگی خۆم بوم
 ویستم زو ه لیم پیمنه ما بو برپوم
 نه و قه تل و عامه ت خسته نه و شاره
 جوان تی نه گه بیوم خۆم راگرت به لام
 پیم خۆش بو بمرم کوانی ده مردم
 میردی منیان کوشتبو زور نامه ردانه
 کارم نه وه بو، نه سپت بۆ گرتوم
 هر مائی ده چوم خویری بی کاره
 ده هات بی پاتول پی خواس و لینگ پوت
 سه رم نه بریبان، چم کردبا نه دی؟
 هینای هلی پشت له گۆرگی مه یدان
 ههستی دهر ونم جوان جوان مرده وه
 نه توی، جوی له تو که س بق پیوا نابی
 له و شاره ی په وای خۆم، که س نابینم
 منیش حافره تم، میردی هر ده که م
 خۆت ده زانی چون ئیزنی ده خوازی
 هه رتا کو ما بو، شانازیم پی کرد
 ئیستا که ش نه مر هر نه مری تو وه

چونکه له و ماله ی له و ژنه ی به دهر
 پرسیم: پیوا که ت کوانی؟ له کوئیه؟
 پیوا ی چی؟ نه تو هاتوی کیتده وی؟!
 ده له ی چی نه وه؟! نه من بۆخۆم بوم
 بیرم کرده وه و سست بوم له جیی خۆم
 تیی فکریم گوتم چون بو نه و کاره؟
 زور به په وانی وئاوای دام ولام
 نه و جار به جوانی هات حالی کردم
 بۆم پوز ببۆوه نه و تهریدانه
 هر نه وه ند کاره ی له گه لت کردوم
 سه رتاسه ر گه رام هه موی نه و شاره
 کابرام بانگ ده کرد به حاسته م، ده بزوت
 هیند تو په ده بوم نه گه ر وام ده دی
 نه و تو ری ه ی که پۆ و لوتی تهریدان
 له و نامه ردانه تو لیم کرده وه
 نه گه ر نه و شاره پیوا ی تیدا بی
 ده پوانم، هه مو خه لکیش ده بینم
 وا حالی به قسم باست بۆ ده که م
 من به تو رازیم، تو ش که بوی پازی
 له گه ل نه و ژنه ی زه ما وه ندم کرد
 هه سه نی کو پریشم نه و ژنه ی بو وه

ئه وهی جه نابت ده فرموی هه یه
 سولتان ئه ونه قلای هینده پی خوش بو
 غیرهت و مهردی، ئه و ژنه چۆن دی
 حه سن مه میندیش هر کۆنه کاره
 مه میندی و حه سن له حهیی وه دود
 به لام شیره ژنی ئاواله ش هه یه
 چونکه نه بیستبو و گویشی لی نه ببو
 یا به خواهیش و تکای مه میندی
 خوش بوله کوشتنی ژنی ئه وشاره
 ده پارانه وه بۆ سولتان مه حمود

گلۆنه بهن و کیتنه ماست

ئه گهر هه لی ده که ی سهیری ده که ی ئه گهر ده چیژی، ده بریژی

کاک برایم له مه زایه راهاته وه مائی، مه زاکه یان له مائی دورنه بو. له به ره یوانی له بن
 کۆله که ی دانیشته. دیاربو زۆریش ماندوو هیلاک بو، بانگی خیزانی کرد و: ئه ری خه جیج
 ده زانی چه ندم برسیه و چه ندیش ماندوم نانم بۆ بیته! خه جیج هر زویه کی، نردوه نانیکی
 ده که وئی دا هیناله سه رسه کۆیه که ی له پیش برایمی دانا، کاک برایم: ئه دی کۆا پتخور؟
 ده بریکم ماستی بۆ بیته، له سوئی ماستی وه خته چاوم سپی هه لگه پین،

خه جیج وه جواب دی و ده لی به ناشوگری نه بی جا کوا ماست؟! مانگامان
 هه یه! گامیشمان هه یه؟! بز، مه، چمان هه یه؟! هه تاماستمان هه بی .

دیشان کاک برایم ده لی پۆژیکه وه ره ئه و پۆبزانه بریکم بۆ په یداکه: کۆره به سه ییدی
 زه نبیلی سپیاییمان ده مائی دا نه چت بۆ په یداکه م، کاک برایم: هه رنه بی بچۆ ماله کاک
 مه حمودی خه جیج: به په ری ده قورحانی ناچم، پیژی مامزلیم ناردبوئه وه ته یوه داوای
 ماستی ده کرد، ژنه گوله که ی هه رله دورپا. ده نکی دابوهای هوهای هو، به خوای بابه مه شکمه
 ژاندوه و دۆیه که شم پرشته

کاک برایم: ده ی باشه عیلاج نه با بریکی به ئیشکی بخۆم خواگه وره یه، .

دوایه دوباره پوی ده خه جیجی کردو: ئه ری هیچمان نه به رم بیفرۆشم بریکی ماستی پتیکرم.
 خه جیج: نه به خودای هیچمان نه: ده که لیتنوقوژینان بگه ری به شقه م شتیکم بۆ په یدا

که ی. خه جیج بریکی دیش هات وچو ویره به نیکی هینا وله پیش برایمی دانا. : نه وهنده به نه مان هیه. بریکی ته ماشا کردو گوتی هه رنه وهنده مان هیه. : نه ری به خودای، هه نه وهنده هیه، ده یفرۆشی و چی له ده که ی، دوايه بۆ به ندرۆش معقل ده بین.؟

کاک برایم هه رچاوی له نه ولا و نه ولایان و به نه که ی ده کرد، له بن گیشه ی چاوی به کیسه لئی که وت نه وه خه ریکه خۆ له بن گیشه ی بشاریته وه وه نه و پۆر ایا کاته قایمه بۆ جستانی، هه رده خه جیجی پاخوری: داده ی به غار بچو نه و کیسه له م بۆ بیته !
خه جیج: ئایه پۆ! کیسه لت بۆ چیه؟! : نه تو بچو بۆ بیته کارت به وه ی نه بی.

خه جیج چوبه قیژ؟ بیژ کیسه لی گرت وهینای له پیش برایمی دانا. کاک برایم هه ر گورجینی نه ویره به نه ی له سه ر کیسه لی هه لکرد لاق و سه ری سی ون کردن و کردیه گلو لئی که وه ره. به یانی زو گلو له به نی وه بن هه نگلی داوبه ره و بازار که وته ری. نه و بازار هه ش خوا نه ی بری چی فکرت لی نه ده کرد کرین و فرۆشتنی له ده کرا.؟

له لای دیکه وه کاک مسته فاله جیخونی راهاته وه بانگی خیزانی کرد: نازدار زو نان و چایه کم بۆ ساز که و بریکیشم به ن بۆ بیته له گه ل شوژنه که ی لیره یان دانی. ئیواری بریک زو دیمه وه، نه و جل و جۆرانه په رداغ که مه وه، بابو گیا کیشانی حازرین.؟

نازدار وه جواب دیت و ده لی خۆ به غه و سی مال له به غدا به هه ردا و یکیشمان نه تاده گا به وه ی جل و جۆرانی پی چاکه ی، دوینی ئیواری خاتونی خوشکم له و پۆر نارد بوی بۆ به ندرۆیکی، نه مان بو بوی بنیرم. مسته فا: نه دی چ بکه ین، به خوای ده نامه حقل ده بم ده بزانه بریک رۆن یا هه رشتیکی بی بۆم ساز که. دوسبه ی ده چمه بازاری، بیفرۆشم ویره به نیکی پی بکرم، بزانه هه واجی دیکه ش چمان پیویسته، بینم. نازدار: بۆ. بۆخۆت نازانی ولاغه کانمان ئیشکیان کرد وه نازانم ئاوسن یان نه وه ته یوه دیزه یه نایان له وه ریژی، چیان تیدا نه.

کاک مسته فا: بزانه وه ک مه ردان چۆن شتی کم بۆ په یدا ده که ی؟

خوشکه نازدار چو، بیره شیریکی ده بنی دیزه ی دا هیئاو، له پیش مسته فای داناو گوتی نه وهنده شیره مان هیه. مسته فا ته ماشایه کی شیره که ی کردو گوتی نازدار بچو

ئه و دیزه ی بشووبه پاک و خاوینی بیته ئیره، شیره که ش بکولینه. دیزه ی بوهینا،
مسته فاجوله ته ویله ی ریخی ده دیزه ی کرده تاها ت پری، شیره که شی له سه ری را
ده دیزه ی کرده وینی کرد. بو دوسبه ی به یانی که بیوو به ماستیکی جوان وتونده ک
چه رگی، نه ویش دوسبه ی پوژی بازاری دیزه ی ده ست دایه و به ره و بازار که وته پری.

ده لئین نه ودوانه توشی به کترده بن: جاگو بیتان له قسه کانی نه ود و فیله زانانه بی.

برایم ده لی کاکه نه وه چیه پیته؟ مسته فا: ماسته باجم.

برایم: چی له ده که ی؟ مسته فا: ده یفرۆشم.

برایم که گوئی له کابرای بوده لی ماسته و ده یفرۆشم، زوری ئیشتیا چۆ ماسته که ی،

چونکه هر ئیشتیای له ماستی بو، بو ماست کرینیش هاتبو.

مسته فاش نه که رگلوله به نی ده بن هه نگلی کابرای دا دیت، ده باله خۆی داگوتی با بزائم

سه و دام ده گه ل ناکات. نه وه دیاره ماستی ده کری.

لیی چۆ پیشی وگوتی نه دی نه توئه و گلوله به نه ی چ له ده که ی؟

برایم: وه لالا براله نه منیش هه رده یفرۆشم. مسته فاده دلی خۆی دا ده لی نا؛ خودا چاکی

دا. هه رچۆ نیک بی ده گه لی ده گۆرپه وه، به برایمی گوت بو نایه ی سه و دای بکه ین؟ نه و گلوله

به نه م ده یه و نه منیش نه و دیزه ماسته ت ده ده می.

کاک برایم که گوئی له قسه ی کابرای بوله شایان گه شکه بیوو به قای نه ده کرد چونکه

له سوئی ماستی هه رنه ما بو. ده لی باشه نه من سه و دای ده که م.

به لی: سه و دایان کرد. کاک برایم گلوله به نی وه مسته فای دا و دیزه له ماستی له

وه رگرت. برایم هه ربه سه رزاری دا هات گوتی

نه که ره له ده که ی سه یری ده که ی،

مسته فاش گوتی به خوای با به.

نه که ره ده یچیژی ده یریژی.

به لی هه ردوک به که یف خۆشی گه رانه وه مالی هه رگیفه ی سمیلا نیان ده هات چونکه

هەردوکیان بە مرادی خۆیان گەیشتیبون بڕایم لەسوی ماستی نە مابوو مستە فاش بۆیەنی مەحتەل بو، هەریەک لەوانە دەفکری خۆیان دا دەیانگوت ئەو فیتلەم لە کابرای کردووە نەشی زانیووە؟ ئیدی نە بڕایم فکری لە قەسە ی مستە فای کردە وە چە دە پڕیژی؟
 ونە کاک مستە فاش فکری لی کردە وە سەیری چ دەکا؟.

ئەو جار بایزانین لە مائی چ دەکەن. بڕایم تیر ماستی دەخواکە هیندە ی ئیشتیالە ماستی بو؟! و مستە فاجل و جۆران بۆگیا کیشانی چاک دەکا تەوہ؟!

مالە مستە فای لە بازاری نیزیك بو هەریکە گەیشتە وە مائی هەرای کرد: نازدار؛ ئەو جل و جۆرانەم بۆیئە دەگەل شوژنە کە ی، ئەو نە دەم بەن هینا و بەشی دەرو جیرانانیش دەکات. کە یفیان دینی باکورتانی بۆگۆی درێژە کانیان بدرون. زۆر بە دلخۆشی گلۆلە ی هینا پێشە خۆی لایەکی زەرد بۆکیسە ل پێسی کرد بو هەرگۆی نە دایە و. هەو دایەکی لی پائەنگاوت، لاق و سەری کیسە لی وە دەرکە و تن، مستە فابریک لە گشتیە کە ی خاوبۆووە و قەسە ی کە ی وە بیراتە وە لە سەرە خۆگۆتی ئەو بۆیە سەگ باب گۆتی
 ئەگەر هە لی دەکە ی سەیری دەکە ی.

فیتلە کە ی خۆی لە بیرنە بو، بە نە کە ی لە لاق و لە تەری کیسە لی کردە وە وو، کیسە لی هە لداشت؛ جا ئەو جار بایزانین کاک بڕایم کە هیندە ی ئیشتیالە ماستی بو چ دەکات؟

هەر لاقی وە عەرزێ نە دەکە و ت لە شایان، دەیزانی چی داو تە کابرای و دیزیکێ پیری ماست هینا و تە وە مائی بە تە وای نە گەیشتیبوو، بانگی خیزانی کرد: خە جیج! وەرە نانم بۆیئە خۆئە من لە سووی ماستی دلم تۆقی، ئەو نە دەم ماست هینا و بەشی ماستا و دۆکۆلیویش دەکات، نانم بۆیئە دە ی.

نانیان لە پێش دانا، دیزە ی هینا پێشە خۆی و گۆتی جاری بادو سی پاروان لە سەرتوپیە کە ی بخۆم زۆر چە و روخۆشە. دوپاروی لی دا. پاروی سییە ی تە ماشای کرد: ئەو هە جیبە تی دا! خۆ ژنی ئیستا کە متروایە شیر ی پپالئون هە روا هە وینی دەکەن. پاروی دیکە ی لی دا تە ماشای کرد: ئە ی! ئەو هە جیبە؟! تەمیشی جوان وە کو ماستی نە دە چو ئە ی

نه وه بؤوايه؟! به وردی كه لیی پوانی، نهی! نه وه ده له ی ریخه! زۆرجوان دیاربو، سه رنجی دایه، ئه ری بـه خـوای خـۆریخی تـیـدایه له جـیاتی ماسـتی خـۆبـنه وه شـی هـه ریخـه كچی وه ره به ره بیرژیه، خۆه موی هه ریخه، نه وه بویه ده ویدباب ده یگوت

•، نه گه رده یچژی ده بیرژی.

نه وه بو سه رنه نجامه ی فیل بازی له دراوسی كه ی خۆت.

پیریژن و به ردبژییر

سولتان مه حمود پۆژیکی به خۆبه له شكری ده چیته پاری، ته ماشا ده كات نه وه له قه راغ شاری پیریژنیک به ته نی له زه ویه کی گه وره وه ردایوی به ردبژییری ده كات.

سولتان پوی ده له شكری كردو گوتی كورینه نه و پیریژنه زۆرفه قیره، به ته نی له نه و زه ویه ی به ردایویه ی، به ردبژییری ده كات، زۆرم زگ پیی ده سوتی، بابه هه ركه سه ی پینج به ردانی بؤفری ده نه ده ری چی دیم لیوناوی،

له شكری سولتانی وه نیوزه ویه پیریژنی كه وتن، ئیكه ی پینج به ردیشی وه به ر نه كه وت، به رد له نیوزه ویه خه لاس بون.

دوای خه لاس بونی به ردان، سولتان مه حمود گوتی له پیریژنی بو، كه ده یگوت ئای كار كردنی به زۆران؛ نان خواردنی به كه مان، چهند خۆشی.

سولتان پیكه نی وهه رای له له شكری كردگوتی، كورینه داپیره زۆر سوډره یه، هه ركه سه ی شه ش به ردانی بؤباوینه وه نیو زه ویه كه ی،

له شكرك، هه روه کی له فری دانسی نی وا هه بو پینج به ردی وه به رنه كه وتبو، بؤ هاویشتنه وه ی نیوزه ویش، ئی وابو، حه وت وه شتی هاویشتبونه وه نیو زه وئی پیریژنی به جوریکی كه زه وئی پورپیریژنی خالیس بوبه به رده لان جاری.

مه لای کتیب سور

ده گپرنه وه، له زه مانى پيشودا دورونيزيكي مه علوم نيه چه نده، له ناوه دانیه کی چۆکه چه ند ماله ده و له مه ندی لی بون، مه لایه کی فه قیرو که م خویندوی، به خوی و دومندال و ژنیکی، ده ژیان چ ژیانیک، نه وهی خوداله سه رعرزی دایناوه نه یان بووشکیان نه ده برد هه رچاویان له کاسه جیرانه تی و پیخوری نه و چه ند ماله ده و له مه ندانه بو. دیاره تی په رپونی نه م جوره ژیا نه جوئی له لاوازیونی له ش و پوچی بنیئاده می هیچ سوئیکی دیکه ی نیه. جابه م هویه وه پوژیکی مه لائن فکری لی کرده وه و به مه لای گوت ئه ری مه لا نه تو بو نشتوان نانوسی بو چماقورحانی نازانی هه رنه بی به سه رقه له مانه که ی پیخوری خومان په ییاده که یین و چیدی منداله کان چاوله ده ست نابن هه روه کو گوتراوه به ردیکی له به ردیکی ده ی شتیکی لی په ییدا هه رده بی.

مه لا فکری له نه و قسه ی کرده وه، شاریکی بچکوله له نیزیکی دیی ماله مه لای بو پوژیکی مه لا بو چه ند حاجه تان (چونه و اشاره بچکوله که ی) وله کاتی گه رانه وه ی بو مالی، کتیبیکی نشتوانی کپی، جلدی کتیبه که ی کاغه زکی سوربو. هه رگه بیشته وه مالی به مه لائینی گوت به قسه م کردی و نه و کتیبه م کپیوه و نشتوان ده نوسم. مه لائن زویکی چۆکانی (وژن و ژال له سه راووده راوان باسی هه موشتیکی ده که ن) ژنی جیرانی ماله مه لای ده لی کویر بم کوره که م نه وه دوپوژه سه ری هه لئه هیناوه نازانم ترساوه، سه رمای بوه چیه ده ست به جی مه لائن ده یقوزیته وه: جاسه رقه له مانه ی بو مه لای بیته، نشتوی بو ده نوسی ((به ده مان زه مانه))

ژنه ده لی ئه ی ده به رکه وشه کانی ده مر م هه رمه لاوسه رقه له مانه !!

ژنه که. له کانیه نوژی کرد و چۆوه مالی، نه چۆوه ژوی، هه رله ده ری پرا شتومه که کانی ده حه ساری هاویشتن و پای کرد بو لای ماله مه لای، هه رله پیری نه بوسه ریکی له کوره که ی بدات و بزانی چۆنه، نه وه ش بزانی باشه نه گه ره بخت و شانس پوی ده که سیکی کرد به ژن و منداله وه عه قلیان دیته ده میشکی، مه لائن ده پیش ژنی جیرانی دا خوی گه یانده وه مالی

و به مه لای گوت ئه وه کورپی فلانه که سه ی جیرانمان نه خو شه زونشتوئیکی بۆبنوسه، به لکو خواپوحمئیکی پی بگات و چاک بیته وه وشتتیکیش به مه بگات، له ئه وقسانه دابون ژنی جیرانی وه ژورکه وت، سلایوی کرد سلایوان لی وه رگرته وه وبه خیره اتنیان کرد ومام وه ستا. وه کوکه پامه تداران ده لی بۆ هه تاکورپه که ت نه خو ش نه بونه هاتی. ژنه ش: ماموه ستا گیان هاتومه. هه م بۆبه خیره تینانی و دواپه ش ئه وه عرزت ده که م به قورحانی بسم اللهیت لی کردوه ئه وه دوپۆژده له تاوناپه حه تیه ئه وه هه تیوه ی زه وادم نه بپروه، هاتوم سندوقی سه ری خو ت نشتوئیکی بۆبنوسی، ژنه چاوی پرببون له ئاو و هه رفرمیسیکی ده سترینه وه مه لاش ده لی ئه ی به سه رچاوم، هه رنیستا بۆی ده نوسم مه لا له سه رکورسیله ی ده ست نوژی نوژی کرده وه، به نیستی دوپه کات سوننه ت نوژی دابه ست مه لانیش ده گه ل ژنه ی ده ستیان به قسان کرد باس وخواس زه مانه ی؟

مه لانی زۆری گله یی له ئه و زه مانه ی هه بووله به ر شپرزهبونی وه زعیان، که هه چیان نه بو، بۆژنه ی ده گیزاوه، به لکوناوریکیان وی بدا هه رنه بی له بپه پیحۆریکی: که هه موپۆژی منداله کانی، نانیان به نیشکی ده خوارد. ژنه ش زۆربه وردی گوئی دابویه و زۆریشی زگ پی ده سوتان فکری ده کرده و، جاروبار پیاله ماستیکیان بۆبنیرم خیره. مه لاسلای نوژی داوه وفاتیحاو دعای پاش نوژی خویندو زویه کی کتیبه که ی هینا پیشه خو ی وکوته کاغه زیکی بۆره که له ی له بنه وه ی گیرفانی ده رهیناوبریکی لیوبزواتن وبری ک کتیبه که ی ئه ولانه ولانه و دیونه و دیوی پی کردو، له جیگایه کی پاوه ستا، وده سستی کرد به نشتونوسینی؛ نشتوه که ی به ورته ورت نوسی و سی قولینچکی کرد و پپچایه وه و دایه ده سستی وگوتی خوشکی گیان؛ فه رمو، به ده سستی به ده سنوژی ده میوی گره و. ده ئاوی هه لینه، ده سلواتان له دیداری پیغه مبه ری (ص) لیده وپینج جاریش بلای استغفرالله، خودایه په شیمانم وبری کی له ئاوه که ی بده یه بابیخواته وه. وه تیندیکیشی له سه روچاوی هه لپرزنه چاک ده بیته وه انشاءالله وته عالائه توش دعای به خیرمان بۆبه.

به لی ژنه نشتوه ی برده وه ویه ده ستوری مه لای ده عه مه لی هیناخوای تعالی پوحمی

پي کرد کوره که چاک بؤوه .

پۆژيکی پاش نيوه پويه ، مه لاله ده رکي دانيشتبو ، جيرانه که ی له مه زايه پرا هاته وه ، مه تانيرونا موري هيدي وله سه ره خو له سه رکه لان وه لابردو که له کاني ده ته ويله ی کردن خه ره زه نی له ده رکي له بيرچو ، په وانه مه لاجو بريني گل و خو ل به پيمه په ی وه سه رکرد وه تابه جوانی ونی کردو هاته وه له جيی خو ی دانيشته وه وو ده سحيه به کاني هيئانه ده ري کابرا . زورماندو ببو چونکه له نيوه شه وي پاچؤ بو جوتی له ته ويله ی پرا که هاته ده ري بريني چاو به نه ولاولايان دا گيپا وچؤ وه ژوري . خه ريکی نان خواردنی بو ، پاش دره نگانتيکی زانی خه ره زه نی نه هيئا وه ته وه مائی . چؤ وه ژوري وده ري گه را ، خه ره زه نی نه ديته وه . چؤ لای مام وه ستاوی ، سلاوی لی کردو گوتی مام وستاگان ، خه ره زه نه که م لی وون بوه . بي زه حمت بؤن ته ماشايه کی کتپبه که ت که بزانی ، له کوي يه ؟ ! مه لا زويه کی چو کتپبه که ی هيئا و ليتکی کرده وه وچاکی خه ره زه نه که پي ده زانی ، پاش بريت گه رانی چوله سه ره خه ره زه نه که ی يا که ميک نه ولاتر پاره ستاو هه رته ماشای کتپبه که شی ده کرد ، گوتی : نيره بده نه وه . مه لا ته ماشای کتپبي ده کردو کابراش به پيمه په ی ، گل و خو لي لاده داو خه ره زه ن وه ده رکه وت ، ساحيبي خه ره زه نه که ی هه لگرته وه وبردپوه مائی . زن و ژالی کابرا ی ساحيب خه ره زه ن ، دايکی منداله نه خو شه که ی و مه لارن ، له سه رنه وه ی ده ستیان به قسه وياسان کرد . يه ک ده يگوت نه وه مه لايه ، وه ليه . نه وي دی ده يگوت دايکم به خودای نه وکتپبه هه موشتيکی تپدايه وياسی هه موشتيکيش ده کا ، جيرانه کانی ديکه شيان له نه وباره يه وه هاو پيريان ده کردن (له سه رنشته وچا که کانی مام وه ستاو کتپبه سوره که ی) شاهيديان بؤ يکتری ده دا .

(يا په ببي هيچ که س نه به چاک ونه به خه راپ نه که ويته به رزاري ژنه ورکان) شه وو پۆژي کانی وسه راو هه رزيله يان ده هات وه رته عريفي مه لا وکتپبه سوره که ی بو ، خه به ريلابؤ بؤوه بؤوه وروبه ريش . شارتيکی گه وره ش له نيزنک نه ودی چکؤ له ی بو ژوري پي نه چو پۆژيکی به يانی خه به ريان دابه پاشای وگوتيان هه مو پۆژت له نوئی بی و به رگی نويشت لی موباره ک بی ، نه وشوخه زينه يان بريوه بيست کوليان خه زينه داگرتوه وبردويانه ؟

پاشا، نه گهرنه و خه به ره ی بیست دهستیکی که وته نه ولای ودهستیکیشی که وته لای دی، وه زیرونا بیبوهه موکاربه دهسته کانی کۆکردنه وه وداوای لی کردن نه و خه زینه ی ده بی بیبننه وه؛ ده نا، له سه ری هه موانوده دم.

ته وای ده ست وپه یوه ندی پاشای تفیان ده زاری دا ئیشک ببوبه یکتریان ده گوت چ بکه یین؟ چۆنی بیی نینه وه؟ خۆبه خودای نه گهرنه ی بینینه وه پاشا سه ری هه موانمان ده بپری. به لام له لای دیکه وه خه به ری مه لای کتیب سور، به هه موولاتی گه یشتبو، ئیکیک له وه زیره کان چۆخز مه ت پاشای و عه رزی کردو؛ پاشا به سلامه ت بی، مه لایه ک له نه و دی چوکه ئی په ناخومان هه یه، هه م که پامه تی هه یه وکتیبیکیشی هه یه، هه موشتیکی تیدایه وه ره چی هه بی و نه بی باسی ده کات نه گه رنجازه به رموی له دوا ی ده نیرین، بایته ئیره؛ وه زعه که مان بو یون بیته وه. پاشاش له تاو خه زینه که ی و. واشی لی تیک چوبوونه و قسه ی زۆر پی خوش بو ده ستوری داهه ر ئیستا بچون مه لای بانگ که ن، چه ندکس له پیاوه ماقوله کان، چون مه لایان به ئیحترامه وه بانگ کرد که پاشا کاری پیته، مه لاده پیتش دازۆر تر ساوه ره وخت بوزه نده قی بچی خۆلاسه هه رجوریکی بو. کۆنه حه بایه کی پنوکراوی هه بو کۆنه حه بای هاویشته سه رشانانی وه پیتش وه زیروکاربه ده ستانی پاشای که وت وروپیشتن بو دیوانی، ده رکه وانه کان خه به ریان دا نه گه رکاربه ده ست وپیاوه کان هاتنه وه، نه وه مه لایه کیشیان ده گه له؛ ئیجازه یه بیته ژوری؟

پاشا ئیجازه ی پیدان، مه لاده گه ل وه ژور که وت پاشا یه ک پی له به ری هه ستاوله سه ره وه ی خوی داناو زۆری به خیره ئینا و ئیحترامی گرت. له پاش سه رف کردنی چه ندقاوه وقه لیان؛ هیندیك قسه و باس و نه و جار پاشا. روی ده مه لای کرد و فه رموی ده زانی بو چیم له دواناردوی؟ مه لاوه ختابوله ترسان دلی بتوقی سه ریکی له قاند. پاشاش له ته عریفات مه لای ده ست به چی له قسه ی خوی په شیمان بو وه گوته قوربان عه فوم که، خۆده زانم زۆر له مه باشته ده زانی مه سه له چیه؟! به لام پیم خوشه پیت رابگه یه نم ولێک حالی بین، نه و بیست کۆله خه زینه ی من که دزراوه، خوا یاری ده زانم ده شیبینی وه نه وده می بو خۆت هه رجوری

پیّت خوّشه، دهیان به خشی، جه ریمه یان بو دیاری ده که ی، کارم پیّی نیه. ته نیا نه وه نده یه ماوه مان دیا ربی، مه تاچل پوژی دی بی بینیه وه، دیاره نه وه ش بو جه نابت کاریکی وانیه که له بیرت بچیته وه. مه لاده گه ل زور خواردن وله رزینی له ترسی پاشای که توشی به لایه کی گه وره ببوبه لام له گه ل نه وه موقوربان قوربانته ی، فهرموته، به لئی به لئی ی، هاته وه سه ره خوو لایه کی حه باکه ی به رببو وه به سه ر شانی دادا وه که میکیش خووی خپر کرده وه و بریکی لیوبزواتن خو لا بومه لای ناشکرکرد ده ناخونای گای له مه حمودی بی زه وادیش نه بو، به ده نگیکی به رزگوتی قوربان خویار بی هه رنه و ماوه ی جه نابت داتنا وه به لکه زوتریش په یدای ده که مه وه.

مه لا خواحافیزی خواست و به ره و مال بو وه، هه رله ده رکی مائی پاده مه لائنی به رببو خودا غه زه بت لی گری؛ توشی قه هری خودای بی! وه کی نه منت توشی نه و درده سه ریه ی کرد. نه من چی و دیوانی پاشای چی؟! نه من چی و دیتنه وه ی خه زینه ی پاشای چی؟! بولیت نه گه پام، جه میکم خوار دبا و ده جه میش به برسایه تی پامباردبا. هه ر پوژده ی له جیگایه کی گوزه ران دبا م. قه هر لی گراو؛ توشی چ درده سه ریه کت کردم ده فهرمو وه خه زینه ی پاشام بو بینه وه، هه ی کتیبی بکړه کتیبی بکړه ونشستوان بنوسه. نه وه تانشتونه وه ی پیوه یه! مه لائنه هتا نه وده مه ی بی ده نگ بونه و جار زور ره یدی وئارام؛ وه جواب هات وگوتی مه لانه وه چ بوه؟ بو هه لچوی؟ چ ته نگانیکت هاتوته پیچی؟

خه می مه خو خویاری هه موکاره کان به باشی چی به چی ده بن. مه لا به کوئیدا چی به جیی ده که ی؟ ده بو م چی به چی که؛ نه منیش هه رنه وه م ده وی.

مه لائنه ده وه ره دانیشه بریک له سه ره خو به و. مه لا کچی له سه ره خو ی چ یم؛ به قورپانی لیم خوئنده، وه خته شیتیم. مه لائنه مه لای دانا و بریکی ناوی سارد. دایه و لیتی گه پرا هه تا بریک حه ساوه وه هاته وه سه ره خو، گوتی مه لا وه ره بو م بگتیره وه بزانه چ بوه، هینده توپه بویه؟ مه لا کاره ساته که ی له نوکه وه بو گتیرا وه. مه لائنه گوتی زورپاشه، هه تاچل پوژی دی خوادهمینی و ملکی ده میتی. مه لائنه که زور حه ییار بو چوچل شوتی کرین هه تاحیسابی

چل رۆژه یان لی تیک نه چی وله تهره ی دان له گه ل مه لای قه رازیان دانا هر شه وهی شوتیکی بخۆن، مه تاچل رۆژان، نه گه ر چ خه به رنه بو، شه وی ناخیری هه لدین ده رۆین. خوا نه بی که س پین نه زانی، خۆهیچمان له پاش به جی نامینی.

مه لا ته کیری مه لازنی پی باش بو. هاته وه سه ره خۆوله لای دیکه وه نه گه ریاس و خه به ری مه لای له هه موجیگه یه کی بلا بو رۆه وه ره حیکایه ت وباسی نشتوی مه لای وکتیه سوره که ی بو،

به لی. چل ته ریده پاش گه رانیکی رۆژلی رۆله وی، ناخره که ی شه ویکی چون خه زینه ی پاشایان بری و بیست کولیان زی رۆجه و اهیرات دزی، نه وخه به ریه یان پی گه یشتبو وه که پاشا مه لای کتیب سوری بانگ کردوه و داوای دیتنه وه ی خه زینه که ی لی کرده. له وه زعی باسی مه لای وکتیبی مه لای، دزان؟ دلایان که وته خرت و پرتی: چ بکه یین؟ چ نه که یین؟

پاش ته گبیریکی رۆژ، هاتنه سه ره نه و باوه ریه ی شه وی نه فه ریکی بنیرنه سه رکولانه ی ماله مه لای بزانه چ باسه؟ مه لا چ ده لی باسمان ده کا؟ کابرای نار دویان، ده گه ل گه ییشته سه رکولانه ی، ده نه و، وه خته ی دامه لائن شوتیکی هینا، که نه وه ل شوتی له چل شوتیه کان بوله پیش مه لای دانا مه لا گوتی مه لائن له چله کان نه و نیکیان هات.

مه لا ده گه ل چل شوتیه کان ی بو. ره فیقی چل ته ریدان به خۆیان حالی بو. به غارچۆه کن گه وره که یان و بۆی گێپاوه: قوربان به قورعان ته واونه گه یبومه سه رکولانه ی مه لا فه رموی له چله کان نه وه یه کیان هات. گه وره که یان فه کری کرده وه، شه وی دیکه دوکه سی ناردن، نه و دوکه سه ده گه ل گه یشتنه سه رکولانه ی، مه لائن شوتی دوهمی له پیش مه لای دانا. دیسان مه لا گوتی مه لائن له چله کان نه وه دویان هاتن. نه و دوکه سه ش وه که شه وی پیشو، به غارگه رانه وه به گه وره که یان راگه یاند: بابم به خودای هیچ شتیک له کن نه ومه لایه ی و ن نابی، نه وی شه وی دی چۆه راست ده کا. ته واونه گه یشتبوینه سه رکولانه ی مام وه ستافه رموی له چله کان نه وه دویان هاتن. شه وی سیهه م، گه وره که به باشی باوه ری پی نه ده کردن پیی و ابوخریکن فیلی لی به کن. نه و جار بوخۆی چۆ سه رکولانه ی. کار نه گه ر راست هات راست

دی. مه لاژن تی گه راشوتیه گه وره که ی بو مه لای هیئا، ده گه ل مه لاچاوی به شوتی که وت گوتی مه لاژن هی نه وشۆله هه موان گه وره تره! گه وره ی چل ته ریدان به غارچۆوه کن ره فیه کانی وه موی خرکردنه وه، چ بکهین؟ به خوای ئاشکرابوینه. ته واونه گه بیومه سه ر کولانه ی، مام وه ستافه رموی هی نه وشۆله هه موان گه وره تره، سبجهینی مه لاجیت وبه پاشای بلی، هه موانمان سه رده بپن، ده ی ته کبیر! ته کبیر! ساغیان کرده وه به یانی زوبچن خۆده مهاله مه لای باوین. هه مویان نه وه یان قبول کرد،

به لئی به یانی نۆز زوهه رچل که س خۆیان ده مهاله مه لای هاویشت سه لام علیکم، سه لام علیکم ... ده وخانووه چوکه ی داچه ندی کردیان چیگایان نه ده بووه گه وره که یان، چو که وش ی مه لای ماچ کردوخۆی ده پشت منداله کانی مه لایی هاویشت گوتیان مام وه ستا بوخاتری خوا ی نه مه کردمان نه تۆنه یکه ی، بام! خودا ده زانی هه ربیست کوله که م داناوه و چمان لی خه رج نه کردوه، ده بی بچی له خزمهت پاشای شکوامان بو بکه ی لیمان خوش بیته، مه لا له نه ودیمه نه ی ته عه جوبیی کردو ده میکی تاسا: خواجه نه وه چیه؟ له چل ته ریدانیش وابو نه وه مه لا له گه ل مه لاییکان ده دوی. دوايه هاته وه سه ره خۆ: به لئی! نه وه هه مان شته، که ده م هه وی وپاشالیی و یستبوم خه ریک بوم له ترسانی هه لیم، مه لا هه ستا بریکی قسه بوکردن وخۆی هه لکیشا: به قورئانی لیم خویندوه، پاشاله گولئیوگرانترو پی بلی لیلی قه بول ناکه م، هه رله نه ومه مله که ته ی نامینم، ئیوه ش بچونه وه له جیگای خۆتان بجه سینه وه هه تاله دواتان ده نیرم. چل پۆژبو سی پۆژ پاشی سی روزان مه لا کونه عه با ی به سه رشانی داداو. به ره ویدیوانی پاشای وه ری که وت، که گه یشته جی به ده رکه وانانه وه. زهر نه بو یه کسه رچۆژو ری. ده رکه وانان هه رچه ندگوتیان هه ی پاوه سه ته پاوه سه ته، بزانی چ کاریکت هه یه؟

مه لا، جوابی نه دانه وه وگوتی کوره برۆن هه ی بی شعورینه، نه من کارم له لای پاشای نۆز زه روره وه تالۆکه م. له گه ل هه للاهه للایه پاشاهاته ده ری وته ماشای کردنه وه کیشه ی مه لای وده رکه وانانه، به دیتنی نه ودیمه نه ی که زۆری پی سه بریوپاشازانی نه گه رمه لا یه قین

کارێکی هه‌رکردوه‌به‌خۆپای نیه، ده‌ده‌رکه‌وانانی پاخوپی وگوتی ئیجازه‌ی ماموه‌ستای بده‌ن بایته‌ژورئ.

مه‌لاهاته‌ژورئ وپاشا ده‌ستی ده‌ده‌ستی ناوبه‌خه‌یرهاتنی کرد، وه‌زیرونا‌یبه‌کانی لێی کۆبو‌نه‌وه‌مه‌لایان به‌خه‌یرهاتن کرد. قاوه‌وقه‌لیان سه‌رف کرا، نه‌وجارمه‌لا ده‌نگی بلیند کردو ئاواده‌ستی پی‌کرد.

به‌لێ قوریان پاشابه‌سلامه‌ت بی و به‌رگی نویت لێ موباره‌که‌بی، خه‌زێنه‌که‌م دیتۆته‌وه‌وداوام له‌جه‌نابت نه‌وه‌یه، هه‌روه‌کی ده‌پیشدا‌فه‌رموت ده‌بی لێیان خۆش‌بی چونکه‌ بۆخۆیان ئاشکریان کردوه‌و. خۆیان ده‌ماله‌من هاو‌یشتوه‌، زیاتر عه‌رزیکم نیه.

پاشاله‌نه‌وخه‌به‌ره‌ی زۆرخۆش‌حال بو، به‌جورێکی ده‌پیشتی خۆی دانه‌ده‌حاواو وه‌، پوی ده‌وه‌زیرو نایبان کردو نه‌زه‌ری لێ ویستن، هه‌موان رایان وابو که‌ ده‌بی نه‌وانه‌هه‌موان به‌مه‌لای ببه‌خشی. پاشا پوی ده‌مه‌لای کردوگوتی جه‌نابی مام وه‌ستای نه‌من نه‌وه‌نه‌وانم به‌تۆبه‌خشین جانه‌تۆش بۆخۆت ده‌زانئ. مه‌لابه‌که‌یف خۆشی له‌دوای چل ته‌ریدانی نارد، ده‌ست‌به‌جئ، چل ته‌ریده‌به‌خۆیان و به‌خه‌زێنه‌وه‌هاتنه‌خزور پاشای. پاشا بریکی زێر یاپول دابه‌چل ته‌ریدان و به‌پیی کردن له‌به‌ردلی مه‌لای، نه‌وجارمه‌لاشی پرکردومه‌لابه‌باغه‌لی پرپوه‌که‌راوه‌مالئ و له‌پیش مه‌لازنیی دانا، جامه‌لازن پیتی‌گوت هه‌تا ده‌مری هه‌ر بیخۆ، قه‌تت لێ‌نابری. ماوه‌یه‌کی زۆر مه‌لاو مه‌لازن خۆشیان رابواردو توانیان به‌منداله‌کانیان رابگه‌ن (زگیان تیرکه‌ن و به‌رگ و پیلایو باشیان بۆیکرن) مه‌لازن ده‌یگوت ده‌هه‌ریبخۆ هینده‌له‌نه‌وکاره‌ی و له‌کتیب و نشتوان ده‌ترسای.

پۆژیکێ پاشاله‌دیوانئ دانیشتبو پوی ده‌وه‌زیرونا‌یبان کرد.

وگوتی ئه‌رئ کورینه‌مه‌لابۆدیاریه‌؟ داده‌ی بچون بانگی‌که‌ن! داده‌ی فه‌پاش‌باشی، خه‌به‌ربه‌مالئ بده‌ شتویکی باشمان، بۆنیوه‌پوێه‌بۆلینین و بلئ مه‌لامان میوانه‌، فه‌پاش‌باشی به‌لایه‌کی داو دارۆغه‌به‌لایه‌کی داهه‌رکه‌سه‌وه‌دوی کاری خۆی که‌وت. نیوه‌پوێه‌مه‌لاهات و له‌سه‌رنان‌خواردنی باس هاته‌گۆرئ که‌پیاویکی وه‌کومه‌لای حه‌یفه

مزگه وتی نه بی پاشاده ستوری به غه زنه داری دا مزگه وتیکی له فلانه محه لله ی بۆمه لای دروست کنه. به مه لاشی گوت بۆخۆشت به سه ری رابگه. هه رکه م وکوریه کی هه ی بویه منی رابگه ینه، مه لانه وقسه ی پی خۆش نه بوو زۆریشی پی تیک چو، به لام چاره ی نه بو چاکیشی بۆهات بوو نه ی ده ویست تازه له خۆی تیک دا. گه راوه بۆمالی پاش ماوه یه کی ده ست کرا به دروست کردنی مزگه وتی، مه لاش تازه تی هالا بو، چۆن زانی باشه، ئاوا ی کرد هه تا مزگه وت ته وا بوو له هه موباریکه وه نیۆمزگه وتی به جوانی وه کو

(ده رکه وه مو، وه سایل په نجه ره، راپه خ و به رمال) هه مورۆژی رۆژی خودایه، ئاوا جومعه بو، ته واوی خه لگی ئه وشاره دئییه ی به فه قیروده وه مه نده وه ... پاشابه وه زیرو نایبه وه له مزگه وتی کۆبونه وه که نوێژی جومعه ی له ئه ومزگه وته نوێ یه ی به ئیما مه تی مه لای کتیب سور بکه ن. ته واوی خه لگی، به ده ورو به ره وه دانیشتن وچاوه پروانی مه لای بون، زۆری نه کیشا، مه لای کتیب سور به عه بایه کی تازه وه مندیل وه ئه نگوچکیکی سپی وه که به فری، یه که شه وه. وه ژور مزگه وتی که وت له گه ل سلاوکردنی ته واوی حازریان له مزگه وتی له به رمه لای هه ستان. مه لاجوله میحرابی مزگه وتی دانیشتن وه وه موخه لکه وپاشاوه زیرو نایبانه ی چاوپیی که وتن، قه تیش پئیش نوێژی سی که سانی نه کردبو، هه ره به سا، خودایه چ بکه م؟ مه لاهه ستا بریکی ته ماشای به ری میچی وکارینه وئالۆداره کان کردو تازه قوپه بان کرابو و باری زۆر قورس بوو؟ هه رله ناکاو مه لا گوتی بپۆنه ده ری، مزگه وت پوخا، خه لکه که به په له په ل پایان کردو نیوه ی که وشیان وه ده ست نه که وته وه، ده گه ل دواپی خه لکی که له مزگه وتی هاتنه ده ری، مزگه وت پوخا وته پک بو. ئه وجاربه یه که جاری ئه وه ی شکیکیشی له مه لای بو، هه چ شکیکی نه ما؟ که مه لا؟ وه لیه و ئاگای له عه رش وکورسی هه یه.

به ئی؟ خه لک بلاوه ی کرد هه رکه سه بۆلای ماله خۆی پۆیشتنه وه؛ به لام له کوچه و کولان وه مومالان، به تایبه تی له کانی ژنان، باس هه رباسی که رامه تی مه لای بو، مه لاش چۆوه مالی لای مه لانی و زۆریش خۆشحال بوئه گه رله نه وبه لایه ش نه جاتی بو. چه ند رۆژیکی مه لا به ئاسوده یی نانی له نه وکی چۆخواری. رۆژیکی به یانی پیاوی پاشای

هات و به مه لای پاگه یاندکه پاشانه مری کردوه، ته شریف بیئی بۆسه راپه رده ی پاشای. مه لای ده یزانی خه به رچییه؟ خوئی بۆحازر کردکه چ بکات، پویششت بۆدیوانی پاشای، ده رکه وانه کان پاش ئه و پوژده ی که مه لایان ده گه ل کردبو، پاشانه مری پی کردبون ئیجازه ی مام وه ستای بده ن بیته ژورئ، ریگیان پی ته ده گرت؛ یه کسه ره چۆژورئ، پاش سلو و پوژباش و به خیره نیانی، له حزرور پاشای دانیشت، جیگای خوئی پی ده زانی قه دیم عاده ت و ابو له نه و جوره جیگیان ه. هه رکه سه جیگای تاییه تی خوئی دیار بوه و بوخووشی پیی زانیوه، پاش سه رف کردنی قاوه ی، وقه لیان کیشانی، هاتنه سه رباسی مه لای، پوی ده وه زیرو نایان کردوگوتی ده بی مزگه وتی بۆمه لای چاک که ینه وه، ئه و مزگه وته روخا؛ مزگه وتیکی دیکه! مه لای چونکه ژۆربه نار هه تی فکری له مزگه وته که ی دیکه نه جاتی ببو، پوی ده پاشای کردوگوتی قوریان؛ هه رجاری ئه وه لئی عه رزم ده کردی، به لام گوتم نه بادا دلی پاشای شتیکی بحایشینی، ده نا ئه من مزگه وتم پیوه نایه به سه ری شیرنت سوینده که ئه گه رسه د مزگه وتیشم بۆ دروست که ی نویتزم ده ئیکیشیان دا پی ناگری و ده پوخین جاکه وابو، نه چیدی خو ت نار هه حه ت که و نه چیدیش زه ره رخورده به .

پاشا گوتی وه للاحی ئه من نه ده خه می زه ره ری دام و نه ده خه می نار هه حه تی دام. به لام ئه گه رمزگه وته که نه بی فایده ی نیه، لیی ده گه ریین. پاشاوازی له مزگه وتی هیئا هه تاماوه یه کی ژۆر، مه لاش ژۆربه خووشی ده گه ل مال و منداله کانی گوزه راندی و پاشاش هه تا به یئیکی مه لای له بیر چۆبووه، دیسان پوژیکی له دوای نار د مه لای هات، ده ستوری دا که نیو پوژیکی باشمان بۆسازکن، مه لامان میوانه، پاش نان خواردنی، پاشا چۆده ری، هه رله ده رکی دیوانی، چاوی به کللۆیه کی ده که وی، کللۆی ده ده ستی ده گری، پاشا ده لئی ئه وه باشه، لییان دادینم که س هه لئی نادا و نایزانن پاشا به کللۆه دیتته وه ژورئ که به لئی که س هه لئی نادا، رویان تی ده کاوده لئی ئه وه چییه ده ده ستم دایه؟

یه ک گوتی، یاقوته؟ یه کی دیکه گوتی، گه وه ره، هه رکه سه شتیکی وایان ده گوت که ده کرا ده ده ستی پاشای دابا. مه لای که نیوی ئه سلی ((کللۆ)) بو ده پیش داگوتی ناخری

توشی شتیکی هه رده ب، چاری له سه ریك دانابون و، له به ره خۆیه وه گوتی ئای کللق چه ندم پی گوتی (بفره بفره) ئیستائه وه له به رده سستی پاشای دا (تره تره) پاشا چونکه له مه لای نیزیک بوگویی له قسه ی مه لای بوهر کللوی فری داوگوتی مالت خه رانه بی ناهیلی سوچه تیکیش بوخومان بکه ین خوئه من له توّم دانه هینابو، وای زانی مه لا به ته وای عیلمی غه یبی هه یه وزانی کللوییه ده ده سستی پاشای دایه، ته وای وه زیرونا یب هه مومه وته حه ییرمان له زانی غه یبی مه لای، به نه وجوره ی ئیحترام وقه دری مه لای پۆژده گه ل پۆژی ده چۆسه ری وپاشاش معاشیکی باشی بوپرته وه، مه لابه خیروخۆشی و پاشابه عه دل و دادخه ریکه بون، نه منیش هه ر به نوسین و پیداهاتنه وه که ی زور ماندوبوم.

دوژمنایه تی گۆرا بو به دوستانه تی

دوکه س پیکه وه دوژمنایه تیان هه بودوژمنایه تیکه شیان هه رله سه رشتی جوکه بوه نه ودوه بۆسه فه ریکی ده چون، به دوا ی یه کدا نه ورپنگایه ی ئه وان پیددا ده پۆیشتن پئگری لیبون و هه رکه س به ویدا پۆیشتبایه . ده یان کوشتن یاروتیان ده ه کردن نه ودوکه سه نه و خه به ره یان زانی بو، یه کیک له نه ودوانه که بریک زاناتبو، بانگی دوژمنه که ی کرد و پیتی گوت نه مه دوژمنین به لام دوژمنی گه وره ترمان له سه ر، رپیه یه وچاکه دوژمنایه تیه که مان نه لیتره ده بن نه و به رده ی بنین له نه و سه ری که گه پاینه وه هه ر دوژمنی جارائین!

کابرای دوژمنی چونکه هه رنیگه ران و زو ریش ده ترسا، نه وقسه ی قبول کردو پشنتیان لیکه به ست و دو سی که سی دیکه شیان په گه ل که وتن و به سه ر دزان دا زال بون و نه یان توانی نه وانه، نه بکوژن نه پوتیان که ن! سه فه ره که یان ته و او بوو گه پانه وه و گه بیشتنه وه نه و به رده ی که دوژمنایه تیکه یان ده بن نابو، پاره ستان یه کیان گوتی جا نه و جار بادوژمنایه تی که مان هه لگرینه وه . هه ر نه وکه سه ی که ده پیش داپشنتیاری نه ویه که بونه ی کردبوگوتی جا نه مه به پشنتیوانی یه کتری له نه و سه فه ره ی به سلامت ده رچوین چونکه دوژمنایه تیمان ده نیتوانی دا نه مابو، تازه بو دوژمنایه تی نوی که ینه وه، ناوه لا با تازه خه لاس بیت کابرای دیکه ش قبولی کرد و نه و دو قازانجه یان کردن

۱- دزنه یان توانی پوتیان بکه ن- دوژمنایه تی کۆن که ده نیتوانیان دابوئه ویش خه لاس بو

هه وای ده ری چۆنه؟!

ده زانم له بیرتان ماوه له ساله کانی هه زاروسی سه دوسی هه تا هه زاروسی سه دوچل وپینجی باری گهنم و جوئی له سی تمه نی راهه تاچل تمه نی بو،

ده نه و سه رده مانه دابو توتنیش که م ده کرا، چه وه ندریش نه ده کرا چونکه ماشین بو یارکردنی وه ده ست نه ده که وت هیندی که له ناغا کانیش پشت رهق ده ره اتبون و کاسپیان پی نه ده کرا، چونکه کاسپی نه و ده میس به که ل و گاجوتی و کیشانه وهی به عاره به و. و شتران به راستی زۆر زه حمهت بو، هه رچاویان له دهستی کرمانجان بو، له به رنه و هوپیه ی، زۆرتری ناغا کان موحتاج بون وه رچی له توتن و چه وه نده ریش نه گه ره باو. وه ده ستیان که وتباهه تا له شاری خه لاسیان نه کردبایه؟ جابه هه رچورکی باعادهت و ابوه قهت نه ده هاتنه وه ماله خویمان،

به تاییه تی یه کیک له نه و ناغا رپوتانه له زستانیدا، چونکه شلکه برپویش زۆر لی ده ندرانه ویش له پۆزانی ساردی جستانی دا. ناغاش سه رمای بو کوره که شی به که مران واگه رم داهینابو هه ر پریشکی داویشت و برپویشه شلکه شی زۆر خواردبو هه روه که په شکه ی هه لموسابو. بی کاربی و به سه رمایه شلکه برپویشیش زۆر بخوی. ده نیتونه و وه تاغه ی داهینده ی لی بریبونه و وه تاغه چوکه ی پرکردبو ولاتی واقانگ دابو که لاین و قوربینیشی پرکردبو، نوکه ریکی هه بو ده گه ل له ده ری پا ده رکی کرده وه ویۆنی ژوری بۆهات و ناغا لیبی پرسسی نه ری هه وای ده ری چۆنه چه ده باری، نوکه ره که له به رولامی ناغای نه یتوانی ده رکه ی پیوه داهه تا ناغا، له له قسه کانی خه لاس بو به بوئی ژوری وه ختابوفاقی سه ری بچی و نه ویش ده ولام داگوتی جا ناغا. نه گه ره وای ده ریش وه کورژوری بی ده بی له ده ری حه تمه ن گووبیاری.

(هاورپی کهم بیژ)

دو کهس به ریگایه کی دا ده پویشتن، یه که له نه ودوانه زوری قسه ده کردو نه یده هیشت
 ره فیه که کی قسان بکات، هر بوخوی قسه ی ده کردولی نه ده برپوه هه تا که بیشتنه سه ر
 کانیه کی کابرای که زوری گوتبو، ماندوش ببو له ریگایه وتینوو، توشی کانیه کی بون
 وکابرا؟ یه که بین دمی به ئاوئ وه نا، کابرای ره فیه کی به هه لی زانی ویستی دئو وه خته یدا
 قسیکی بکات، کابرا دمی به ئاوئ وه بو، لاقی پاده وه شانده، به ئیشاره ده یگوت پاره سته با
 نه من ئاوئ بخومه وه جا بو تده گپرمه وه.

شیعری (هاورپی کهم بیژ)

دو کهس هاورپی بون ده چون بو سه فه ر
 یه که هر قسه ی کرد بی نوبه یه که سه ر
 له به ر زوری بیژی، و ریگا و ماندوبیون
 که میکیش هه ورانو زوریش تینوبون
 گه بیشتنه کانیه که نه و کابرای زور بیژ
 هه ر پیی دانوسا و اینگی کرد دریژ
 هاورپکه ی دیکه ی زانی فرسه هه ته
 ویستی قسیکی بکا له وه خته
 تیی گه یشت زانی خه ری که هاورپی
 قسیکی بکا یان له شتی ک بدوی
 لاق پاره شانده، به ئیشاره ی ده ست
 هاورپی حالی کرد تیی گه یانده مه به ست
 گوتی پاره سته ئاوئ بخومه وه
 دوايه شیرین تر بو ت بگپرمه وه

هه‌لی نه‌دی‌ری

ده‌گه‌ل چهرمه‌سه‌ری رۆژگارو چه‌وسانه‌وه له ژۆر باری زولمی زالماندا، ته‌مه‌نیشی نه‌وه‌نده تی‌په‌ری بو که چاره‌کانیشی هیچیان نه‌ده‌دیت و به‌ته‌واوی کویر ببو، کوپه‌که‌ی نیوه‌شه‌وی هینای بابی سواری باره‌به‌ریکی وه‌کو گوئی درێژ یان نه‌سپینکی کردو به‌ینی شه‌وو پۆژان برديه جینگایه‌کی وه‌کو دوندی به‌ردی گوێزی که له ناوچه‌ی مه‌دا جینگایه‌که ره‌وه‌زه‌وه‌رچی لێی هه‌لدیری هه‌پرون به‌هرپرون ده‌بیت داینا،

بابه‌که‌له کوپه‌که‌ی پرسى: پۆله ئیره‌کوئییه؟

کوپه‌که‌ده‌لی، ئیره . ئیره‌سه‌ردوندى به‌ردی گوێزیه .

بابه‌که‌ده‌لی باشه‌ته‌منت به‌ئه‌ونیوه‌شه‌وه‌ی بو هیناوه‌ته‌ئیره،

کوپه‌که‌ده‌لی بۆیه‌م هیناویه‌ته‌ئیره هه‌تا لیره‌پا هه‌لت دیرمه‌خواری؟

بابه‌که‌ی قاقا پیده‌که‌نیت!

کوپه‌که‌: ده‌لیم هیناومی لیره‌پا هه‌لت ده‌دیرم خو قاقا پیده‌که‌نی.

بابه‌که‌ ده‌لی نه‌من له‌به‌ر نه‌وه‌ی پی‌ناکه‌نم.

کوپه‌که‌ ده‌لی نه‌دی به‌چی پی‌ده‌که‌نی؟!

بابه‌که‌ی ده‌لی نه‌من به‌ وه‌ی پیده‌که‌نم ناخرنه‌منیش بابی خو‌م لیره‌پا هه‌لداشته‌ خواری! نه‌گه‌ر بابه‌که‌ی نه‌وقسه‌ی کردو کوپه‌که‌گوئی ل‌بو بریکی فکر له‌ئه‌وقسه‌ی کرده‌وه، وکو‌تی وه‌لامی راست ده‌کا، بابی سوار کرده‌وه و هینایه‌وه‌مالی، هه‌تابه‌مردنی خو‌ی مرد هه‌ر خزمه‌تی کرد، گو‌تی، با کوره‌که‌ی منیش نه‌من لیره‌پا هه‌لنه‌دی‌رته‌ خواری.

کهوله گویلکه

ئهو ژن و میرده پاش سه روبه ربونیان به بی هه لالا و به زم و به بی ناره حه تی ژیان
ئاسایی خویان تی په رده کرد، ده نیو قساندا هه ر قسه ده قسه ی ده کهوت، مرۆت ده یگوت
په حا، ئه من ئه وجوره ژنانه م پی شیتن به هه ویی ناره حه ت ده بن!

به مه رگی ئه و تاقه برایه م، کابرای من دوژنانیش بینیت له جیاتی ژنیکی ئه من
ناره حه ت نابم و ده خه یالیشم نایه، کابرای میردی ده باله خۆیدا گوتی با ئه وژنه ی
تاقی که مه وه بزانه هه تا کوئی راسته یاهه ربؤفریودانی منه خۆمن خه یالی هیچ نیه؛

نۆر به بیده نگه ی هینای که وله گویلکی فودا و برپکی به رگی جوان وه کوبوکان سپی
ده به ری کردو نه ی هیتشت ژنه که ی بزانی پالی پی وه کۆله که ی داو. داینا،

مرۆت ئه گه رهاته وه مائی له میرده که ی پرسى: ئه وژنه کییه؟! میرده که ی گوتی ئه دی
بؤخۆت نه ت ده گوت له جیی ژنیکی دوژنانیش بینی ناره حه ت نابم، ئه وژنه م هیناوه،
مرۆت مات بووچی نه گوت، برپک هات و چوو به بیانوی بره کارنکی بیهوده ئاو هینانیک..

ئاو برپکی ویدا و گوتی ده زاری بابی خۆت پیبیت خۆزارم لی خوار ده کاته وه!
خات مرۆت برپکی دیکه ش هات و چوو به پیش که وله گویلکی دا به توندی تیپه پی،
خۆی سه ره نگری کردو راوه ستا: ئایارۆ! خۆ لاقم وه به رلاقی هه لده دا حاییه حه ی
جانه وه کوا حوانه وه ی ده گه ل ده کری؟

کابراش به جوانی له دروی ژنه که ی حالی بوو گورجیکی هه ستا په روپالی له به ر
گویلکی دا که ندو گویک به جوانی وه ده رکه وت و پوی ده مرۆتی کرد و گوتی مال خه رانه بو
ئه وه خۆ که وله گویلکه که وله گویک ژنی چی.

مرۆت ئه گه رکه وله گویلکی دیت ئیدی له به رخه جاله تی و دروکانی چی پی نه گوترا!

کورپه که چه نه

پوژئیکی کورپه که چه لئیکی عه جه م ده چیتته دئییه کی؛ له قه راغ نه و دئییه کی کانیه کی زورخووشی لی ده بیت، ده گاته سه ر کانیه و خه ریکی ناو خوارنده وهی ده بیت کچئیکی زور جوان به نازو عیشوه. وبه گوزه وه ده گاته وی که ناوی هه لئنجی و به ریتته وه، که چه له لیی ده پرسسی و ده لئی (بوکه نندن ئادی نه مه نادی)؟ کچه ولامی داوه وگوتی خوچه .

که چه ل (چوخ خوش که نندی)، وه لی نه فسوس بوکه ند قانه توشار! کچه که. نه گهر نه وهی گوی لی ده بیت، چونکه زوری دل به دئییه که ی خوش بوه لیی ده پرسسی و ده لئی (نئییه قانه توشر؟ نه ئولوپ)؟،؟،

که چه له ده لئی (مه ن سه نن ئویزوننان ئویپه ره م، سه ن ده های سالر سه ن، سوره که نندن خه لقی یغیشر مه نی ئولدوره جاغلار، بوچور قانه توشار)؛

کچه برئیکی بیرکرده وه وله سه ره خو گوتسی که چه ل؟ (سه ن مه نی ئویپه سه ن مه ن های سالمیم نه ئولور)، که چه ل: (ئوندا. هیش زاد ئولمور). به لئی که چه ل و کچه ناو اپیک هاتن و خه لاس بووکه چه لئیش به مه رامی خوئی گه یشت و دئییه که ش خوینی لی نه رزا.

سه کول تو پیاوه

کابرایه ک به خوئی و بابی، خوشکئیکی هه بومالی دونیایه ش ماینه بوژه یه کیان هه بو سه گئیکی قوله شیان له ده رکئی بو. کابرا بو کار کردنی دی بو ولاتی مه، ماوهی دو سالان له نه ولاتی ده مینئی ته وه و خه به ری مالی شی نابیت دوا ی نه و وخته پوژئیکی توشی پیاویکی خه لکی دئییه که ی خویمان ده بیت واده رده که وی ئویش هه ربوکاری هاتبی، پیک شاد و شوکر ده بن وچه شادوشوکر بونیک؟ لیی ده پرسسی و

ده ی مالی ئیمه چوئن کابرا: به خواباشن. هه مو ساقن؟ ئه ری به خوا.

که سمان نه مردگه؟ نه به خوا! که سمان نه خووش نیه؟ نه به خوا!

کابرا به کاوه خو وپاش هه موقسان وکه میک بی ده نگی ده لئی سه کول تو پیاوه؟

ئه ویش ده لئی سه کول کابرا: ئه ری ئه ویش ده لئی جا سه کول بو تو پیاوه؟

لەسەرکەلاکی ماینەبۆرەسەگان خینکاندویانە؛ ئەبێ بەخۆا حەیفە؟

دەبێ جاباوە ماینەبۆرە بۆ تۆپیاوہ؟!

کابرا: بەخۆای چەبێژم لە بن کەلاکی باوکت دا پساوہ! ئەو فەقیرە ھاواردەکاو ئەبێ
قورپوہ سەرخۆم باوکت بۆ ئەبێ باوکت پۆباوہ پۆباوکت گیان؟! کابراش لەسەرێک لەسەرێک
مژگینی خۆشتی دەداتێ و دەلێ لە سەر کەجانی خوشکت دا پاجراوہ؛

ئەو جارلی قیت دەبیتەوہ و دەم و چاوی پرپە کالەتف: بەگریانەوہ دەلێ ئەبێ کێمان
ماوہ؛ بۆ ئێزێ کەستان نەخۆش نێ و کەستان نەمردگە خۆکە سمان نەماوہ گەمال باوکی
درۆزنی باوہ حیزتۆئێزێ کەستان نەمردگە و کەستان نەخۆش نێ ۱۰۰!

خرچە ی چۆن دەخوا

کابرایە ک زۆری ئیشتیالە خرچە ی دەبێ و دەچی لە نیو بارێکی خرچێکی ھەلدەبێزێ
و دەگەرێ و دەچی لە جیگایەکی بلیندلاقسی داوێتە سەر لاقی و بە فیزدادە نیشیت
خرچە کە ی دینیتە پێشە خوی توێلکە کە ی زۆرئە ستورسپی دەکا دەلێ بابڵین ئاغا یە ک
لێرە خرچە ی خواردوہ؟

بەلێ خرچە ی دەخوا ئاخروہ لایەکی زگیشی پاناگا.

تیرناخواوی دای توێلکە کانیش ھەمو بە جوانی دەکروسیتەوہ و دەلێ بابڵین ئاغا
تۆکە رێکی دەگەل بوہ.

دیسانیش تیرناخواوە و جار توێلکە کانیش دەخواو دەلێ بابڵین ئاغا کە ریکیشی پی
بوہ،

ئاخر کە مەر و ھاہیە پێاوبە میوہی تیربخوا تیرناخواو؟ دەست دەکا بە تۆو قرتاندنی
تۆو کەش ھەمو دەنک دەنک دەقرتینی و دەلێ بابڵین ئاغا کە لایەکیش پی بوہ؟

پیاوی نامهرد ریوی گونانی دهخوات

مام شهخسهو، شهختو، پیکه وه بهر هفاقه تی دهسه فهری دابون دیار بو رییه کی دوریان ده پیش دابو، یان هر گه پریده بون، هر که سه به شی خوی بره نانیکی پی بو؛

وهختیکی برسی بون شهخسه به شهختوی گوت باجاری هه رله نانیکی بخوین باخسه ار نه بن. ده پیشدا بانانی تو بخوین، نه گه ر خه لاس بو دوايه نانی من ده خوین.

به لی نه و پیاوه بی قیل بو، قسه که ی لی قه بول کرد، نانی شهختویان خوارد چه نجانان هه تا خه لاس بو، دوايه شهختو روی ده شهخسه ی کردوگوتی نانی من خه لاس بو نه و جارینه با نانی تو بخوین؛ شهخسه ده لی نه خیر نه من نانی خوتم ناده می! شهختو :جاچون نام ناده یه ی؟! : چونی ده وی؟ نات ده می نانی خو مه. شهختوی فه قیر: چون نه تو هه تا نانی من خلاس بوه نانت ده گه ل خواردوم نیستا ده لی نانت ناده می؟! : نه خیر نانی خوتم ناده می. نه وه ی گوت ونانی ده ست دایه وه ستا لی دا رویشته. شهختوی بی قیلش به برسیایه تی له وی ماوه، نیواره بو، ریگای بو چ جیگیان ده رنه کرد، که میک رویشته ناشیک وه ده رکوت زرخوش حال بو به خوی گوت نه وشوله نه وناشیه ده مینمه وه نانیش په ی داده کم و به یانیش خواگه وره یه، روی ده ناشه که ی کردووهختیکی گه یشته وچو به رده رکه ی دیتی وگوتی نه ی نه ی کوره خوچوله چاره ی نه بوچونیتو ناشه که ی وشه و به سه رده ستان دا هات وتاریکایی په ی دابو، کابرا وه نیگه رانی که وت وگوتی هه یاران نه بادا درنده یه ک، شتیک په ی دابیت، به برسیایتی بشخوریم باله جیگایه کی خو بشارمه وه، چوله به رزه لانه ی ناشی دا خوی شارده وه، دواي خوشاردنه وه ی ده نگه ده نگ په ی دابو گویی لی بوگورگ و ریوی و ورچ پیکه وه قسه یان ده کردن و زوریش که یفخوش بون وپی ده که نین و، له مام ریویان برسی: نه ری نه تو بو وا که یفخوشی خو قه ت وانه بویه؟

ریوی: له فلا نه جیگایه ی نه وه بان بانکیک له به یانی را هه تا کو نیوه ریوه لیران دینی ته ده ری و له به رتاوی هه لیان ده خات وله نویژیش را هه تا کو نیواری ده یانباته وه ژوری، هه ر سه ری نه و بان بانکیک ده که م بویه که یفم وا سازه وهیچ ناگام له دونیایه نیه.

نه و جارپویان ده گورگی کرد: نه دی نه تو بؤوا که یفخویشی چت کردوه؟! گورگ ده لئی: ژنی پاشای شیت بوه و که سیش ده زمانی نازانی ته وای مه پوگارپان و به رغل و ... به ره لانه، هرچی پیم خوش بیت نه وی ده خوم بؤخوم سه ریشکم؛

دوایه لئی بان پرسسی: جا نه وه که ده لئی ژنی پاشای شیت بوه ده زمانی هه رنیه یانای زانن. گورگ ده لئی ده زمانی هه یه. و که س نازانی؟ لئی ده پرسن چاکه ده زمانی چیه؟! گورگ: نه وه به رانیکی شین بهش ده گه ل مه ری ماله پاشایه بیکورنه وه وه به میشکی نه وه رانه ی ته وای به ده نی ژنی پاشای پی چه ورکن و که میکیشی ده پوئی دابو سورکه نه وه، بیخوات چاک ده بیته وه و حله می لی ده بری.

نه دی مام ورج نه تو چونه وا شادی؟ ورج: له فلانه جیگایه ی کانیه کی لی له به ره وه ی کانیه کی، شهش، حهوت داری لین، له بن نه و دارانه حهوت کوپه خه زینه ی تیدان، له بن داره گه وره که ی داده نیشم، بوئی نه و خه زینه م بو دیت واده زانم تازه له دایکی خوم به وه له دبومه.

به لئی پوژ ده بیته وه و شه ختوی دل و ده رون پاک زگی تیرده کات و ده چی دیا رنه دیاری بان بانکی داده نیشی و به بی ده نگسی، هرکه دیتی نه وه بان بانک، لیره کان ده باته وه ژوری، غار ده داته بان بانکی، وهه مولیره کانی کۆده کاته وه و دیان باته وه مائی یا جیگایه کی دیاری کراو؛ نه و جارده چیت کوپه خه زینه ی بن داران ده بینیته وه، نه وانیش ده ردینی، دوایه وه دوی پی و شوینی ماله پاشای ده که وی نه وه یه ته ماح قهت پرنبائی و ده چیته ماله پاشای و ده لئی نه من حه کیمی شیتانم؛ پاشا ده لئی نه گه رنه و زنه م بؤچاک که یه وه هه رچی لیت بویم ده ت ده می و نه گه ر چاکیشی نه که یه وه له سهرت ده دم قه راری من نه وه یه: جا نه گه رپیت چاک ده بیته وه ده دست به ده رمان کردنی بکه و، ده ناخوبه هیلاک مه ده، کابراش هه ریه قسه ی گورگی گوتی زورچاکه. ناردی به رانیا ن هینا وه و گوشتیا نه وه و میشکه که یان ده رهینا ته وای به ده نی ژنی پاشای پی چه ورکرده سستوریشی دابرنیکی له نه و میشکه ی بؤسورکه نه وه، نه ویشیان سورکرده وه و دایان به ژنی پاشای و خواردی و پاش چه ند پوژتکی چاک بؤوه؛ پاشا

هه رچه ندی شه ختق ویستی زیاتریشی دایه، هه رده وچه ندریژدهی دا توشی شه خسهی ره فیقی بو (نه گهر نانی نه دابویه) کابراکه ناوای چاویپئ که وت نه گه رده وله مه ندبوه، لئی پرسى: نه وه نه وه مولیره و زیتروپولت له کوئ وه ده ستکه وتوه؟! شه ختقوکه هه روا به دلپاکى و به بی قیلى بوی گیراوه، کۆنه ناشه که شی پی گوت که له کوئییه و هیچ بیریکى ناحه زیشی لی نه کرده وه، کابرای نامه ردچوله جیگای شه ختقوی خوی مات کرد و پاش چه ند شه وان جانه وهر خرپونه وه، به لام به پیچه وانیه جاری پئشو، هه مو میان تورپه و نارپه حهت بون، هه ریه که ی لوتی ده لایه کی بو پویان ده مام ریوی کرد: نه ری مام ریوی بو واغه مگینی؟!

: جا چۆن غه مگین نه بم؛ نه بان بانک ماوه نه لیره سه یری چه بکه م!

: نه دی مام گورگ نه تو بووا تی کچویه؟: جاخو ژنی پاشای چاک بوته وه وه مومالآت

به ساحیب بونه ته وه به سه وری سه یانیش تخون مه رو به رغه لم ناکه ن

ده لئین وه لالا مام ورج نه توش وا دیاره ناره حهتی، نه تو بو؟! :

خه زینه کانیا ن ده رهیتان؛ هیچ که یفم نه ماوه خوئیستا ناچمه بن داره کانیش،

دوایه خو به خو گوتیان نه وشه وهی پیکه وه نه و باسه مان کردوه ئیره که سیکی لی بوه

ناوا له مه حالئ بوه بنی ئاده م شیرى خاوی خواردوه وته ماعی زۆره، رهنگ بی بو قسه و

باسی د یکه هاتبیتته وه، با راویکی لی دابه شین بزانی ن تۆله ی لی ناکه یینه وه،

نه وانه هه ستان راوی لی دابه شن و کابرای نامه رد له ترسان چۆ ده دۆلاشی ناشیوه؛

ورج دیتیه وه به لام ده دۆلاشی وه نه ده چو، نه و جار گورگ له سه ره وه را بوی شوپ بو وه،

شه خسه داخزا خوارئ و هه ر به داران ده لمبۆزی گورگی ده کوتا، ده گهل هه لات هه لات

وخۆشاردنه وهی وخۆرپخشانندنئ پاتوئیشی هه مو درابوو. هیچی به لاق وله تهران وه نه مابو،

ناگای له خوارئ نه بو له ترسی گورگی، هه تاله بنه وه را مام ریوی هه ردوگونی خواردن

وئه و به شی خوی تۆله لی کرده وه کابرا ش چی وه ده ستنه که وت هیچ ریویش گونی

خواردن، جا له به ره نه و حه کایه ته یه، که ده لئین پیایوی نامه رد ریوی گونانی ده خوات.

خودای نه رزی

وهکی میژو بومان ده گپرتته وه له زه مانه کانی پیشودا مه غولیه کان وه کو چه نگیز و
 مه لاکۆو ته یموره شهل، خه لکیکی زوریان کوشتبو که ده حساب نه ده هات، جا نه مه
 کارمان به نه و چه کایه ته دورودرتزه ی نیه؛ به لام له زه مانی مه لاکۆخانی مه غولدا کا براهه ک
 له ده شتی خۆپاسانی زۆر سه ری حال دانیشته بو وه کو چ نه کرابیت، که چی مه لاکۆخان چ
 ولاتی نه هیشتبوئه وه نده ی خه لک کوشته بو، هه رده حسابیش نه ده هات؛

وه ختیکی له شکر ی مه لاکۆی گه یشتنه ده شته که ی و کا براهیان دیت نه وه دانیشته وه،
 مه لاکۆخان نه گه رده بیینی و ده لئی نه وه کئییه ناوا بی خه م دانیشته و دابچون بی هیئن بزانه
 چه کاره یه، چه ند که سیک چون لیان پرسی: نه تو چ کاره ی؟

کا براهه گه رنه وله شکره ی دی زوریان لی ترسا. هه ربه سه زاری داها ت و گوتی نه من خودام!
 ده لئین چون خودای؟! ده لئی به لئی نه من خودام.

نه یان ویراده سستی لی بده ن یا هیچی پی بلئین نه و خه به ریه یان به مه لاکۆی گه یاند،
 مه لاکۆ بوخۆی هات و لئی پرسی نه تو چ کاره ی؟
 کا براهه گوتی نه من خودام؟ خودای نه رزیم.
 مه لاکۆ ده لئی ده توانی سابیتی که ی؟

کا براهه یه ببوکه و ته فکران و گوتی چ ده لئین بو و وه دی بینم! مه لاکۆ ده لئی
 نه مه پیاویکمان هه یه زاری چوکه یه، بریکی بوگه وره که وه وه رنه وه نده مان له تو ده وی؛
 کا براهه : نه من ده گه ل خودای ناسمانی قه رارمان هه یه هه ر که سیکی هه ر کونیک ی له
 پشتیند به ره ژیری هه بیت چوکه بی و داوا بکات نه من بو ی گه وره ی ده که م به لام کونی
 له پشتیندی هه وراز؟ کاری خودای ناسمانییه و نه من ده خاله ت ده کاری خودای
 ناسمانی دا نا که م ده بیته موداخه له.

هه لاکۆ شوکر زۆری پی پیکه نی و به سه لامه تی به جییان هیشت.

نه خواردوو نه سمیلان مهیوو

کابرایه ک ژنیکی زۆر جوانی هه بو، نه و ژنه چهنده جوان بو، نه وهندهش به ناموس بوونه وهندهشی میرده کهی خوش دهویست، هه تیویکی خو پریله له کۆلی نه ده بۆوه، پتی پی ده گرت و له بهری ده پاراوه و ... ژنهش له بهر حه یای خۆی هه تا ئابروی نه چیت، پۆژیکی له گه ل میرده کهی باس ده کات که فلانه هه تیوه پزگام پی ده گرت و له کۆلم نابیته وه ده ترسیم ئابروم به ریت: کابراش ده گه ل ژنه کهی پراویژی ده کن و ده لئی به هه رجوریکی بی بی هینیته مالی جاده ردی ده زانم.

به لئی: هه تیو دیسان پرسی پی ده گرت. نه ری ئاخو دلتم تۆقی، مردم له سوپیانته؛
روحمیک ... !

ژنه: هه ره له کۆلم نابیته وه؟! هه تیو: نه به خوای، یان ده بی قه ولم پی بده ی یان له سه ره تو ده بی بکوژیم. ژنه بۆنه وهی خاترجه می کات و، نیگه رانی نه مینی ده لئی ئاخو نه گه رنه تو قه ولم پی بده ی پازم له لای که س ئاشکرا نه که ی و هه ره له لای خۆت بیت، نه وه می نه منیش قه ولت پی ده ده م. هه تیو: هه ره که ی ده لیم یان ده بی قه ولم پی بده ی یان له سه ره تو ده کوژیم. هه ره ئاواش قه ولت پی ده ده م، له خۆم و له خۆت زیاتر که س نه زانی. ژنه: زۆر چاکه نه وشۆ میرده که م له مالی نابیت له سه رنان خواردنی وه ره. به لئی هه تا پۆژ ئاوابو و شه و داهات هه تیو. وه ختا بوشیت بیت هه ره به ته واوی تاریک نه ببو، خۆی ده ماله کابرای هاویشته، نه و ژن و میرده کاره کانی خۆیان زۆر به جوانی پیز کردبون. هه تیو که له ده رکه ی دا ژنه ده رکه ی لێ کرده وه و خه ریک بورا مالی بۆ به ریت ژنه بو خا فلاندنی پیسی گوت نه تو بۆوا به تالوکه ی؟! هه تا به یانی نا هیلتم برۆیه وه، خو هه مورپۆژی گوله م ناچیته سه فه ری و نه تو م وه ده ست که وی! به نه و جو ره ی نه به یشت ده ستی لێ داو گلاری کات هه تیو به نه و قسانه نه رخیان بووی ده نگ دانیشته، هه ره پاشی دانیشتنی وی له ده رکه یان دا، ژنه زانی میرده که یه تی بانگی کرد: کچییه! کابرای میردی ولای داوه و وگوتی نه منم ژنه: حه کویرا هاتییه وه؟! میرده که ی: بلیم چی بۆم جو رنه هات! ژنه: پاره سه ته نه وه له سه ر جی نوژیتم

ئیستا دیم. هه‌تیوده‌لیّ چاچم‌ل‌ده‌که‌ی خو. خانوبه‌ره‌ی نه‌وسه‌رده‌می به‌تایبه‌تی مائی
 فه‌قیر‌ه‌ردیوئیکیان هه‌بوو چه‌دیوی دی به‌سه‌ره‌وه‌نه‌بو؟ ژنه: چت‌ل‌بکه‌م؟! هیندیکیان بزنی
 ده‌لایکی ژورئ کردبون وگوتی شمه‌کانت فریډه هه‌رنه‌وکراسه په‌شەت با ده‌به‌ردابیت و
 بچو نیو نه‌وبزنانه‌ه‌گه‌رنوستین نه‌توش ده‌رکه‌ی بکه‌وه‌وپروو. هه‌تیو به‌ناعیلاجی به
 قسه‌ی ژنه‌ی کردوچوو نیو‌بزنان و ژنه ده‌رکی له‌میزده‌که‌ی کرده‌وه، هاته ژورئ و لیتی
 پرسى بو وازوهاتی‌وه، قه‌رار نه‌بو سبچه‌ی نئی پاش‌نوئیزئ بییه‌وه؟! کابراگوتی وه‌للا
 کاره‌که‌م بۆجورنه‌هات نه‌ومام کابرایه هه‌رله‌مالئیش نه‌بو، هه‌تاسبچه‌ئینی له‌وئ چم‌کردبا؟!
 ژنه: باشه ده‌ی. کابرا هینده دانانیشی وه‌تیویش ده‌نیو بزنان دادبینئ به‌ژنه‌که‌ی
 ده‌لیّ ئیشتیام ل‌یه باکاریکی وابکه‌ین، ژنه‌ش هه‌روه‌کی قه‌راری دایان نابو، برپیکیشی
 زیادکردو: نه‌رئ نه‌وه‌بو هه‌رچاوت پیم‌که‌وت وئیشتیات ده‌شتئ هه‌موپوژئ به‌نه‌وئاوه
 سارده‌ی نه‌حه‌مامیک ونه... خوّم پی‌ناشوئری نابی، کابرا. برپیکى له‌به‌ر ده‌پارپیته‌وه‌ژنه‌خوی
 بپوړوت ده‌کاته‌وه‌وه‌وله‌پیش چاوی هه‌تیوی ئ... ی خو‌شیان کردو، پاش ده‌موکیکی
 دیسان داواله‌ژنه‌که‌ی ده‌کا: به‌خوای نابی. کابراش: به‌خوای نه‌مده‌یه‌ی نه‌وجارده‌چمه‌زگ
 نه‌و بزنانه! ژنه: که‌یفی خو‌ته‌چه‌ده‌که‌ی بکه! کابرا ده‌چپته نیو بزنان وه‌به‌ر هه‌تیوی
 ده‌نیشی وکاری ده‌گه‌ل، ته‌واو ده‌کات ودوباره‌ی ده‌کاته‌وه‌وه‌له‌جاری سیه‌م دیسان به
 ژنه‌که‌ی ده‌لیّ با کاریکی وا بکه‌ین! ژنه هه‌روای جواب ده‌داته‌وه‌و: کوئپ‌ادیسان ئیشتیات
 چوئیه‌وده‌لیّ به‌خوای نات ده‌می کابراش هه‌روا ده‌لیّ نه‌مده‌یی نه‌منیش هه‌رواده‌که‌م
 .ژنه‌ش ده‌لیّ چ ده‌که‌ی بکه، بۆجاری سیه‌م که‌هیزشی بۆه‌تیوی ده‌بات مه‌منابه‌زه‌بری
 دوچاره‌ناره‌حت ببو هه‌موشتیکى له‌بیرده‌چپته‌وه‌ده‌باله‌خوی داگوتی نه‌گه‌رنه‌وجاریش
 تخونم بیت نه‌وسه‌گ‌بابه‌ده‌مکوژیت، نه‌گه‌رکابرا لیتی نیزیک بۆوه هه‌تیو ده‌لیّ بۆسه‌گ باب
 هه‌رنه‌من بزنی،

نه‌وه‌یه سه‌رنه‌نجامه‌ی ناپاکی وته‌ماح ده‌ناموسی خلکی کردن؟! ...

وای تیخیره

چۆبوه خوئییه له گه رانه وه بیدا ده چۆمی كهوت، كه ره كه ی خینكاویه كورتانه وه به چۆمی دا رۆیشت و خوئییه كه شی بوۆه به ناو، به ناعیاج به سه لتی گه پراوه بو مائی
 دایك بیخه بهر له هه موشتیكى، لئی ده پرسى: نه دی پۆله كوا كه ر و بارت؟
 كوپه كه ده لئی دایه گیان كه ره كه م لی ده چۆمی كهوت و خینكاویه كورتانه وه
 ده گۆمی كهوت و رۆیشت خوئییه كه ش بوۆه به ناو.
 دایكى : گوی له كوپه كه ی بوئه گه ر ده لئی چی ولئی حالی ده بی كوپه كه ی ده لئی چی
 ناخر دایكى فه قیرته نیاده سحیب و سلأوه تی به ش مابون له دونیا یه بیریشی لی نه كرده وه
 نه وقسه چا كه و بیان خه راپه،؟

له سه ره خو ده لئی ده ی كوپم به لكو وای تی خیره !

كوپه ده لئی دایه گیان ق . . . ی توی تی خیره؛

كه ره كه م خینكاوه و خوئییه كه شم به ناوی دا چوه چی تی خیره !!!؟

د یسان دا یكه كه وای بیر لی ناكاته وه و بیده نگی لی ده كا وهیچ نالی؟؟؟

جوتیر و کوپه زیر

ده لئین کابرایه ک جوتی ده کرد ، به هۆهۆو به بابیه وهت ده به مرمر گاشین هه موله شی به ناره وه و زۆریش ماندو پیتی خوش بوده ئه و. وه خته ی دابیانویکی بۆه لکه وهی و پیریک به سهیته وه. له ناکاو خرپه یه کی له گاسنی هات، ته ماشای کرد؛ چونکه ئه و زه مانیش وه کو سه لئه کانی هه زاروسئ سه دوشیستی به ئه ولاره که هه موچاک و پیروقه بری پیاوچاکه کانیان داونه ته وه خه به ری ئه و جوره شتانه هه بو؛ به جوانی که ته ماشای کرد کوپه لیک بوئه گهر سه ری کوپه ی کرده وه، پر له لیره؛ دیاره که دیتنه وهی شتی وا چه نده خوشه و ره ی ده دابه پیاوی، کابرا له شایان گه شکه بو؛ کوپه ی دهرهیناو، ده ئه و وه خته ی دا سوار لیک به پیته دا ده هات، له ئه ولولایان ده پیروانی رپیه که له قه راغ زه ویه که ی بوئاو پیرکی وه جوتیریش داو ، جوتیر که ئاوردانه وهی سواری دیت، ره وانه کوپه لئه ی ده توره که ی ناو حاشاری دا و گوتی؛ به خوای ئه وه ئه و سواره ئاگای لئ بوه، وئه وه ده چیت به پاشای بلی، با بانگی بکه م بیدوینم بزانه هه یج نالی. مام پیرۆت: هۆی کاکی سوار: کاکی سوار! سوار: به لئی: بی زه حمه ت هه تا ئیره وهره. کابرای سوار چوبۆ لای مام پیرۆتی؛ فکری هه مو شتیکی کردبا فکری ئه وهی نه ده کرد که ئه و جوتیره کوپه یه کی لیره دیتۆته وه، به لام فکری ده کرد کارتیکی به وی هه یه. سوار: کاکه ماندونه بی! مام پیرۆت ده لئی خوا عافوت کات بوخۆت ماندونه بی. سوار: خوات لئ رازی بیت، کاکی جوتیر ئه منت بو چییه؟! مام پیرۆت: ئه ری به فکری تو ئه و دپوانه بدروم یان بیان سوتینم؟ سوار: جا کاکه ئه گهر بیاندروی په لیه ده بیت و دپوشی هه رده بیت، به لام ئه گهر بیان سوتینی ئه وانه ی هه یج نابن توویشی نامینی. مام پیرۆت: جا باشه ئه گهر واییت ده یان سوتینم، به لئی سوتاندنیان چاکتره. زۆر باشه.

کابرای سوار خوا حافیزی لئ کردو له زه ویه که ی وه ده رکه وت، ده فکری خویدا گوتی جا پیاو هینده نه زان ده بیت! ئاو پیرکی دیکه شی ویدا، دیسان مام پیرۆت گوتی به خوای زانیویه تی وئه وه ده چیت به پاشای ده لئی؛ دیسان بانگی کرد: کاکی سوار! توخۆ تائیره بگه رپوه. کابرای سوار گه پاوه بو کن مام پیرۆتی و: چت ده وی بابم؟ مام پیرۆت: ئه ری

کاکه نه وزه وهی به که شاو بکه م یان به سهردیږ کیه یان باشترن؟! سوار: که شاویش باشه به لام سهردیږ قایمتره. مام پیروټ: جائه گهر و ابیت به سهردیږی ده که م. سوار: به خوی جا بوخوټ باشت ده زانی. سوار وه پری که وت وله سهرپیټه، ته ماشایه کی مام پیروټی کرد و له به رخویه وه گوتی جا نه توجوتیږی نه زانی که شاو باشته یا سهردیږ!

مام پیروټ چاوی له چاوی کردنی سواری بوگوتی، به لئی زانیویه تی وده چیت به پاشای ده لئی؛ دیسان بانگی کابرای سواری کرد: کاکي سوار! کاکي سوار! توخوا بگه پړوه کاریکی دیکه شم پیټه. سوار: ناخ؛ هاوار؛ له دهست نه وکابرایه ی نه جاتیم نابیت، ده لئی شیټه، بو جاری سیټه م گه راوه بولای مام پیروټی. گه بیشته لای: به لئی؛ چیه؟! چت ده وی ده ی مام پیروټ چه برسواری دیکه ی نه بو؟! نه ری کاکه نه و گایه چاتره یان نه وی دیکه؟! کابرای سوار: جا بایم نه من چوزانم، گاجوت، گاجوتی خوتن بوخوټ جوتیان پی ده که ی نه من چ بلیم! نا! نا! نه تو جاتر ده زانی پیم بلئی. سواری دیتی کابرا ده ست به ردار نابیت پیی گوت هه رگایه کی راست پروات و خه تی خوټار نه کات و مانی نه گری نه و گا، گای چاکه. مام پیروټ: نه و گابازوه نه وی نه تو ته عریفی ده که ی وایه. سوار: جا نه و گایه له گایه که ی دیکه ت چاتره. کابرای سوار وه پری که وت، که گه بیشته سهر پیټه که ی ناوړیکی ویداوه، دیسان له به ره خوټیه وه بریکیشی ده ست و سهر بزاوتن و گوتی پیم وابی نه وکابرایه ته واونیه، ده ناچون گاجوتی خوټیه تی و بوخوټی جوتی پی ده کاوله من ده پرسیت نه و گایه چاتره یان نه وی دی چابوله کوټم بووه خه لاسیم هات له دهست نه وکابرا شیټه ی؟! مام پیروټ که دیتی سواری دیسان ناوړی ویداوه گوتی، نه خیر زانیویه وده چی به پاشای بلئی، بو یه هه رئاوړان ده داته وه بانگی کرد: هوی کاکي سوار! توخوا وه ره کاریکی دیکه شم پیټه! سوار: نه ی کوپه خوټه کوټم نابیته وه به شیټم ده زانی وه لټا نایه م. مام پیروټ: وه لټا دیتی! سوار: وه لټا نایه م! سوار نه وه ی گوت و پکیفی لیدا وه لټات رویشته. هه ر سوار هه لټات، مام پیروټ دارواری هاویشته سهر نیری و توره که لئی (کوپه که ی تیدا بو) له پشتی به ست وهاته وه مائی، مام پیروټ ژنیکی زور زاناو زیره کی هه بو، نه گه رچاوی به میږده که ی که وت وناوا زوو

له جوتی را هاتبۆوه، زانی شتیك پوی داوه، مام پیروٚت بانگی ژنه که ی کرد: خه زال دا نه و
گایانه داکه! خه زال غاری دا گایه کانی داکردن: نه دی نه وه نه تو بۆکوٚ ده چی؟!

مام پیروٚت: نه من ده چمه دیوانی پاشای. خه زال شکیکی کرد: وه ره ژوری ماله
حاجی هه باسی ماستیکی نه وه نده خویشیان بۆهیناوین؛ وه ره پاروه نانیکی بخۆنه منیش بریک
تفاقی ده پیش گایه کان ده که م، به لئ؛ خال پیروٚتی به نه وجوره ی فریودا توره که ی له
خۆی کرده وه، بۆ وه ی ژنه که ی فکری نه کات ده ناخۆئاگای له هیچ نه بوهره شکیکی کردبو،
توره که ی له ده ری دانا. خه زال نان و ماستی بۆ مام پیروٚتی داناو به به هانه ی گیاهینانی چۆ
ده ری، کوپه لئ هی ده توره که ی دا دیت، ده ری هیناو، ده کۆخی نا. به ردیکی وه کو
کوپه لئ هی خپ و له باری له ده رکی بۆ ده توره که ی ناو،

مام پیروٚت دوسی پاروی نان خوارد نه و ماسته ی خه زال ده یگوت، هه ونه بو، نه یزانی
بۆ فریودانیه تی به تالۆکه هاته وه ده ری بی نه وه ی ته ماشای توره که ی بکات چونکه خه زال
زۆر زانایانه ده گه لئ هاته ده ری، توره که ی له خۆی به ست و چوبۆ دیوانی پاشای که گه بیشته
باره گای پاشای، جوابی ده رکه وانی نه داوه ناخیره که ی ئیجازه یان بۆ وه رگرت؛ چۆ ژوری
له شایه نه وه ی خه زینه ی بۆ پاشای هیناو. توره که ی له خۆی کرده وه وله پیش پاشای به
عه رزیی داداو، به ردیکی خپلکه هاته ده ری که چاوی به نه و به رده ی که وت وه ک تاسانی تاسا،
پاشاو وه زیرونایب که چاویان به نه و وه زعه ی که وت وه به رده خپه و کابرا ناوا
به پاشکاو بیته دیوانی پاشای لییان پرسی نه وه چیه؟! نه و به رده ت بۆ هیناو ته ئیره.
مام پیروٚت نه شه مزاو کوتی نه وه ده گه ل خیزانم گریومان کردوه، نه من ده لیم نه و به رده
نیوپوت ده بیته خیزانیشم ده لئ نیوپوت نابیت، هه موان زانیان نه و قسه وانیه. پاشازۆر
هیدی و له سه ره خۆ پیی گوت ته رازو هه بو کیشاباو مه علوم ده بو؛ مام پیروٚت: ناخر قوربان
له حزۆر جه نابی پاشای باشتربو. وه زیریک نه گه ر چاوی به کابرای و نه و به رده خپه ی
که وت به پاشای گوت وانیه، نه و کابرایه شتیکی دیوه، پاشا گوتی شتی چی دیوه؟! با
بروا، وه زیر گوتی نه خپر قوربان شتیکی دیوه،

هینایان ده دیویکیان کرد، ده رکه که ی کون کون بو بریک ده وی دابو له کونه کان پرا ته ماشایان کرد به دهستان، ئیشاره ی ده کرد و ته عه ججوبی ده کرد، کوپه ولیره کانی دیتانه وه به رفکری خوئی؟ هینایانه ده ری و لی یان پرسى: نه وه چت ده گوت؟!

مام پیروٲ: هیچ نه گوتوه: چۆن هه ر به دهستان ئاوات ده کردوسه رت راده وه شانده؟
نه ها! نه وه ده مگوت پاشا که لله ی ده لله ی که لله ی دیویه، قینگی هینده زه لامن ده لله ی سه کوئی پینه چپانه ... سی دایکیشی نه وه ندوکه یه چۆن تیوه هاتوه؟!

پاشا بریک پیکنه نی و گوتی به ره للائی که ن بابرؤا.

هه ره نه وه زیره گوتی ناقوربان! شتیکی دیوه، نه و جار هینایان ده دیویکیان کردو به دوکه لی کایه قانگیان دا. مام پیروٲ وه پشم و هۆر که وت هاواری کرد، ده رم هیننه وه پیئوده لیم، هینایانه ده ری وه زیرو پاشا هه مو راوه ستابون پییان بلی، ده ی بلی بزانه. مام پیروٲ زانی بوئی ده چیتته سه ری خوئی لی شیت کردن ده لی پاشا! پیاو به دوکه لی کایه زو ده خینکی، جاریکی دیکه هینده که ره به، که س به دوکه لی کایه قانگ مه ده.

ديسان پاشا گوتی به ره للائی که ن بابرؤا، وه زیر گوتی نا! پاشا! شتیکی دیوه، به لی هینایان ده مه رپان ویدان وکه بیان له وه ریئی. گوتیان نه وه ده مه رن مام پیروٲ: به لی ده مه رن، ده که سیشیان هینان وگوتیان نه وه ش ده که سن: به لی ده که سن: هه ره که ی مه ریکی بگرن. هه ره که ی مه ریکیان گرت. دوباره گوتیان ده مه رته واون؟! مام پیروٲ: به لی ته واون: ده برۆهه تائیوارئ بیان له وه ریئه ناگات لیین؟ گوتیان بابرانین هۆشی هه یه ده زانی بیان له وه ریئی و هه موان دینیتته وه. خه زال ناگای لی بو. زانی خه ریکن فیلتیکی لی بکه ن کوپه که شی چاک شار دبووه چو بریک مام پیروٲی خافلاند، به بیانوی نان خواردنیک یا ۰۰ هه تا هاته وه مه ریکی لی دزی، مام پیروٲ زانی مه ریک نه ماوه به لام وه سه ره خوئی نه هیناونه شی ویراییان بزیریتته وه. ئیوارئ مه ره کانی برده وه نه گه ربژاردیان، تۆمه رمابون گوتیان نه وه تۆمه رن؟! مام پیروٲ: به لی تۆمه رن: ناخر به یانی ده مه ر بون: به لی ده مه ر بون: نه دی نه وی دیکه چی لی هات؟! مام پیروٲ: هه ره نه وه نده بون. دوباره پرسسیاریان لی کرده وه

باشه ناخبره يانی ده مه رنه بون مام پيرۆت: به لئی ده مه پيون ئیستا خو نۆمه پماون ، مام پيرۆت : به لئی نۆمه پماون ئه دی ئه وی دی چی لی هاتوه ، مام پيرۆت : هه ره وه نده بون . پياوی پاشای بانگیان کرد . ده که س هاتن . گو تیان ئه وه ده که سن ! مام پيرۆت : به لئی ده که سن : مه ره کانی ش ده بون : ده لئی ده بون ئه ری بو هینده ی ده لئین ! هه رکه سه مه ریکی بگرن . هه ره که مه ریکی گرت ، پياویکیان بی مه پماوه . گو تیان باشه ئه دی مه ری وه ی کوانی ؟ ! مام پيرۆت : ده ی خو ئه من ده ستیی ئه وه م نه به ستیۆن بابۆخۆی وه کو ئه وان ی دیکه مه ریکی گرت باوه . چی لی بکه م پاشا گو تی با به لئیی گه ری ن بابرواخو ئه وه شیته ! وه زیر دیسان گو تی قوربان شتیکی دیوه وه منی ده . پاشا : باشه ئه وه وه تو م دا بزائم چی لی ده که ی ؟ ! ئه و جار وه زیر بالئۆی خۆی ویدا گو تی بپۆ ئه و بالئۆیه ی بفرۆشه . مام پيرۆت بالئۆی به سه رشانی دادا و به کوچی دا هاته خوار ؛ قه زاوقه دهر پینگای که وته دهرکی ماله وه زیری ، به ویدا هاته خوار ی . ژنی وه زیری له دهرکی قه ده می لی ده دان ، چاوی به بالئۆیه که ی وه زیری که وت ناسیه وه بانگی کرد : کا برا داوهره ! مام پيرۆت هات : به لئی چت ده وی خانم ؟ : ئه وه نه و بالئۆیه ی چ لی ده که ی ؟

مام پيرۆت : ده یفرۆشم . خانم : به چه ندی ؟ مام پيرۆت : به تمه نیک و ۰۰ کی

خانم ده لئی بپۆ بپۆ قسه ی بی چی بو ده که ی ؟

مام پيرۆت : جا خانم مه یکره ! مه جبورم نه کردی ئه من مالی خو مه و ئاوی ده فرۆشم . مام پيرۆت پویبشت و ژنی وه زیری به قه ره واشیی گو ت ، به خوا ی بالئۆی وه زیریه ده بی بۆ کو ئی به ریت ؟ قه ره واش : خانم خو ئه من ده نگی نا که م ئه گه ر بی ت خو شه هه تا بانگی که م لئیی بکره . ژنی وه زیری بوخاتری بالئۆی وه زیری که به خۆ پای نه چی ده لئی دا بانگی که . قه ره واش به غار وه دوا ی که وت ، مام پيرۆتی هیناوه ، دوباره لئیی پرسسی : ئه گه ر ده یفرۆشی چه ندی ده لئیی هه تا پو لت ده می ؟ مام پيرۆت : خانم عه رزم کردی له وه نده ی که متری ناده م جا بۆخۆت ده زانی . به لئی خانمی وه زیری بالئۆی وه زیری به دلخوازی مام پيرۆتی له مام پيرۆتی کرپه وه . پو ل و حه قه که ی دایه و مام پيرۆت به که یف خو شی گه پاوه بو دیوانی

پاشای، پوله که ی له پيش پاشای دانا؛ وه زیر و نایب وه زیریش بوخوی له وی دانیشتبو؛ چون بالتویه کت به تمه نیکی داوه؟! نه وه به کیت فروشتوه واهه رزان؟

مام پیروته به ژنی وه زیرم فروشتوه ده لاین به تمه نیکت فروشتوه؟ ناوه لالا؛ به تمه نیکی وبه... کم فروشتوه. نه گه روای گوت، وه زیر پوی لی وه رگترو و زوری پی نا خوش بو، ه رای فه راشی کرد: وه ره نه و پیاوهی به ره له ده ری شاری به ره لالی که ن خوشیته، نه و جار پاشا گوتی: نا! نا! وه زیر! شتیکی دیوه، برتیکی دیکه شی له نه و لاولایان ده بزانه چی دیکه ی لی په دیدانابی پاشادوسی جارن به وه زیری گوت ده ی ده ی شتیکی دیوه ده ی! نه و جار مام پیروته هاته وه مالی، برتیکی نارعه تی کیشا، به لام له باتی نه وه موزه حمه ته ی توله شی کرد بو وه شتیکی وای وه ده ست که وت نه گه رنرخی نه وزه حمه ته ی ه بیت گه بیشته وه مالی ژنه که ی پی گوت جا هه تا ده مری بیخو له سایه ی نه و. که لله یه وه.

چویلله که وه سی مسقال زپر

کابرایه ک چویلله کیکی ده گری، چویلله که لئی ده پرسى: چم لی ده که ی؟ کابراش ده لی ده ت خوم چت لی ده که م. چویلله که: مه مخوسی نه سیحه تانت ده که م به نه وشه رته ی له گوئی بگری، نه وه چاکتره له پاروه گوشتیکی من. به لی کابرا رازی بو، چویلله که ی له سه ر به ری ده ستی دانا. چویلله که گوتی ۱- له دوای چوان مه لی ناخ ۲- کچه تیوان مه که به شه و چراغ ۳- به رکو پیره کانیان مه که به باغ، کابراش هه موی گوئی لی بون و گوتی زورباشه به قسه ت ده که م، نه و جار چویلله که چوله سه ردارتیکی هه لئیشته و پوی ده کابرای کردو گوتی نه تو نه منت بو به ردا؟ کابرا: بو، چویلله که!: نه من سی مسقالم زپر ده نه وکی دایه؛ ده گه ل چویلله که وای گوت، کابرا گوتی ناخ چون له قیسم چوی فیلت لی کردم! چویلله که پوی تی ده کا وده لی باشه قه رار نه بو له دوای چوان نه لی ناخ،! خو نه من هه مو له شم بیست مسقال نابت، سی مسقال زپر چون ده نه وکی من داده حاویته وه کابرا گوتی وه لاهی وایه، ده ی باشه نه وانی دیکه م پی بلی. چویلله که گوتی نه سیحه تی نه وه لیت زور جوان ده گوئی گرت نوره ی نه وانی دیکه یه جیقیکی کرد و هه لفری ورو یشت؟!

خاچی نه‌رمه‌نی

دوکاندارئیکی نه‌رمه‌نی خاچی فروشتنیی هه‌بون، خاچیکی له ده‌ری هه‌لاوه‌سی بو بو‌فروشتنی؛ په‌له‌وهریک هه‌موپوژئی ده‌مات و به‌خاچه‌کە‌ی هه‌لده‌پیا و ده‌رویشت، نه‌وکا برابه‌به‌فکری خوئی وای دانا که نه‌و په‌له‌وهره مسولمانه و خاچی ناخوش ده‌وی بو‌یه پیی هه‌لده‌ری. بو‌تاقی کردنه‌وه‌ی، پیالیکی مه‌شروب له قه‌راغ خاچه‌کە‌ی دانا هه‌مان په‌له‌وهره‌مات هه‌، مه‌شروب هه‌که‌ی خواریده‌وه، دوایه‌ش به‌خاچه‌کە‌ی هه‌لایا و لیی‌دا رویشت نه‌وکا برادوکانداره زوری پیی سه‌یربو. سه‌ری هه‌لینا، هر چه‌ند ته‌یره‌که له‌وی نه‌مابو، گوتی نه‌گه‌رنه‌تومسولمانی نه‌ومه‌شروب هه‌ت بو‌خواریده‌وه؟ به‌مه‌زه‌بی مسولمانان مه‌شروب هه‌پامه، نه‌گه‌رمسولمانیش نی، خاچ له‌لای غه‌یره‌مسولمانی خوشه‌ویست و موقه‌ده‌سه، بو‌به‌خاچی هه‌لایای.

هه‌یاس و تاقی کردنه‌وه‌ی سی کوگل

پوژئیکی هه‌یاس به‌نیوبازاری داده‌پویشت چاوی به‌کا برابه‌کی که‌وت سی کوئی گل دانا بو بو‌فروشتنی چونک کا برای پیی‌گوت کاکه نه‌وه کوئی به‌چه‌ندیه؟

کا برا، ده‌لی به‌سیریکه. هه‌یاس سیریکی ده‌ره‌ینا. وه‌کا برای داوگوتی مه‌عنای نه‌و کوئی‌یه چیه پیم بلی؟ کا برا ده‌لی نه‌و خاکه وه‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی ئیعتیبار به‌زالمان ده‌کات. هه‌یاس سیریکی دی ده‌ره‌ینا وه‌کا برای داوگوتی مه‌عنای کوئی دوهم چیه‌بانه‌ویش بزانه؟ کا برا ده‌لی نه‌و خاکه وه‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی سپری خوئی ده‌به‌رده‌ستی ژنی نا.

هه‌یاس سیریکی دیکه‌شی ده‌ره‌ینا، وه‌کا برای داوگوتی مه‌عنای کوئی سیه‌م چیه‌بایزانم و بی‌خه‌م بم و دیاره‌به‌خو‌پاییش ناچی؟!

کا برا ده‌لی نه‌و خاکه وه‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی بیگانه‌ی گرت و خوئی‌به‌ردا.

به‌لی نه‌و سی‌سه‌ی زور جوان هه‌لگرتن، پوژئیکی ده‌ستی کرد به‌تاقی کردنه‌وه‌ی نه‌و سی‌سه‌ی قسانه. چو به‌رانی سولتان مه‌حمودی هینا له‌مالی شارديه‌وه، به‌رانیکی خوئی کوشته‌وه، له‌کن ژنه‌کانی گوتی نه‌وه به‌رانی سولتان مه‌حمودیه کوشتمه‌ته‌وه. به‌رانیان

که ولّ کردوده گوشت وردکردنی دا به هانه ی به ژنه کان گرت وده گه ل ژنه کانی به شه پرهات، چونکه هه یاس دو ژنی هه بونه یه کیان خزمی خوئی بو نه وهی دیکه ش بیگانه بوه،

په ژنه کانی که وت ژنه بیگانه که ی بوئه وهی خه لک بزانی وئه وکاره ی لی ناشکرا بی له نیو کولانی نه پراندی: خو نه مه ش به رانی سولتان مه حمودی نین بنکوژیه وه. نه و پویی، ژنه که ی خزمیشی به بی ده نگی چوماله جیرانیکی: هه یاس ئییکیکی نارده کن ژنه که ی خزمی و: پی پی بلین کیرده که له کوپیه نه وه بوئی مه حته لم؟! ژنه که: نه وه له نیو گه لا که له مان دایه نه وکه له مه ی له بهر ده ستن دابو و وردن ده کرد، گوشتی کرده که له م؛ گوتنی ژنه که ی زور پی خوش بو، بوخوئی چوژنه که ی دلخووشی داره و هینایه وه مالی و ژنه بیگانه که شی قه ت نه هیناوه؛ خه بهر به سولتان مه حمودی گه بیشته وه که هه یاس به رانی توئی دزیوه و کوشتویه ته وه، هه یاسیان هینا و حو کمی درا. ده بی ئیعدم بکریت چونکه خه یانه تی به نه مانه تی شای کردوه له بن داری ئیعدمیان پاگرت هه یاس خزمی زوربون به لام هات و چوئی له گه ل نه بون و نه ییده خویندنه وه، نه گه ر خزمه کانی خه بهری نه وه یان زانی سولتان هه یاسی له سهر به رانی ئیعدم ده کات هه موکو بونه وه، هه رچی هه یان بو حازربون بیده نه سولتانی له باتی خوینی به رانی هه تا له هه یاسی خوش بیت و بیگانه کانیش هه مو گیفه ی سمیلانین ده هات، هه یاس که نه وه شی تا قی کرده وه بانگی جه لادی کرد: به رانی سولتانی نه وه له مالی یه و ساغ و سلامه ته: چون به رانی سولتانان هیناوه. هه ر سی کوی تا قی کردنه وه جا نه و جار له نه و داخه ی خوئی له سولتانی ون کرد، وای خو لی شارده وه هه رچه ندی گه ران نه یان دیته وه ناخره که ی نه و ته گبیره یان بو کرد، جا هینانان هه ر دییه ی گیسکیکیان به کیشان ته حویل دان هه تاما وه یه کی دیاری کراو به خپوی بکه ن، نابی نه کز بیت ونه قه له و. پاش ماوه که ی گیسکه کانینان هینانه وه، ئی و ابو دو سیی زیاد کردبو ئی و ابو سیی که م کردبو، هه یاسیش چوبوله دییه کی چوکه له، ببوه ناشه وان، گیسکیان هینان و گوتیان نابی نه قه له و بیت و نه کز، ناغای نه و دییه ی زوری فکر کرده وه دوايه عالم به ناغایان گوت نه و کاره کاری نه و ناشه وانیه؟ که س نه ییده زانی نه وه هه یاسه، گیسکیان

وه نأشه وانى دا. هه یاس دو فخره گورگی گرتن هه تا ئیوارى گیسكى زۆربه جوانى به خيوده كرد و ئیوارى فخره گورگی پى نیشان ده دان، وه كو خوئى لى ده هاته وه،
ته نیا گیسكى هه یاسى له قهرارى خوئى مابو وه ده نا ئى مندار بوشیان تیدا هه بو،
به نه وجوره ی هه یاسیان بوسولتان مه حمودى دیته وه.

هه یاس و نه ججار

پۆژىكى سولتان مه حمودى غه زنه وهی ده گه ل هه یاسى له ئیوشارى ده گه پان ؟
نه ججار پىك باسكى هه لكر دبون، ده ستى ده كه له كه ی نابون و ده هات و ده چوو، ده یگوت
ماشالله خودایه ئه وهی ده یزانم هه چ هونه رى نیه ده یزانم، ئه وهی ناییزانم ئه ویش هه ر
ده زانم! ده نكه جوئى له سه ر نینوئى ده تاشى.

سولتان زوى ده هه یاسى كردوگوتى ئه وه بوئا ده لئى ؟ بوئا ده كات چیه ؟!
هه یاس: قوربان ئه وه له مائى دلئى خو شه ژنى، ژنى چاكه، بوئیه وایه !
سولتان: بزانه نایگوپى هه یاس! بزانی ئه وده مى چۆنه .

به لئى هه یاس چه نده كه سى ناردن هه رجور پىكى بو یا. هه رفی لئىك، ژنه یان له خسته بردو گوپیان،
پۆژىكى ديكه سولتان ده گه ل هه یاسى به به رده ركى دوكانى نه ججار پى دا هاتن، باسك و
قامكى هه مو بریندار ببون، به په پۆیان به سستبونى و ده یگوت ماشالله خودایه ئه وهی
نایزانم، نایزانم، ئه وهی ده مزانى ئه ویش هه ر نازانم وله بیرم چۆ ته وه ؟،
سولتان زگى پى سوتا گوتى هه یاس! زۆر فه قیره، بوئى چاك كه وه .

هه یاس ده لئى قوربان پیم خه راده كه ی وپیشم چا دكه یه وه ؟ سولتان ده لئى چاره نیه،
ئه و جاره هه یاس چو كوئنه لولینئى كى ده ست دایه، كوئنه عه باومه باى ده به ركردن و چۆ ماله
كابراى نه ججار، تاوئىكى له وئى ماوه، دوايه له ژنه كه ی پرسى بچه كوئى برىكم كارى ئاوى
هه یه وه، ده ست نوئیزیش هه لده گرم، ژنه ش كه لاوئىك یا جیگا ته كى نیشان دا،
هه یاس چو، له گه پانه وه یدا لولینه ی شكاند و دانیشته وده سستى كرد به شین

وگریانیكى مه گه ره ئه و خودایه بزانی؛ ژنه هات وگوتى كاكه ئه وه بوئده گرى چه بوه ؟

هه یاسیش: لولینه که م شکاوه بۆلولینه که م ده گریم ژنه: جا نه و گریانه ی بو چیه؟
 نه و ت دوقران بچو له بازارپی لولینیکی تازه و جوان بکړه و، وهره وه. هه یاس به گریانه وه
 گوتی های هو! های هو؟؟ نه وه له عیب و عاری من به له د بوه هه تا لولینیکی دیکه له
 عیب و عاری من به له د ده بیت نه وه زوری ده کیشی؟؟

ژنه که نه و قسه ی گوی ل بوزویه کی سه ری زبانی خوئی گه ست وگوتی به خودای نه وه
 بی و نه بی هه یاسه و ده گه له منیتی و دیاره له کاره که ی من ناگادار بوه؟ به خوړپایی نیه، نه منیش
 نه وه له سه رده ستی خوداو پیغه مبه ران تو به؛ هه یاس هاته وه و خه به ری به سولتانی دا.
 پاش ماوه یه کی دیکه سولتان ده گه ل هه یاسی هه ر به نه و جیگایه ی دا رویشتن
 هه تا برانن نه جچاروه زعی چونه چه ده لی؟ چه ده کا؟ نه جچارپان دیت هه روه کو پیشو ده ستی
 ده که له که ی نابون و ده هاتو ده چوو ده یگوت ماشا الله! خودایه؛ نه وه ی ده یزانم
 نه وه ده یزانم هونه ری نیه، نه وی نایزانم نه ویش هه رده زانم، دیسانیش ده نکه جوئی له سه ر
 نینوکی ده تاشی نه و جار سولتان گوتی زورباشه با ناوا بمینینه وه.

هه یاس

سولتان مه حمود پوژیکی له دیوانی داده نیشی و ده لی هه یاس چ خوشه
 هه یاس ده لی هی (یه عنی هیلکه). چونکه وهک نیستا خوشت ناوا زورنه بوه سولتان هه ی نالی.
 هه تا چه ند مانگان، پوژیکی بوزانایی وی زانی هه یاسی ده عینی تالوکه ی دا ده لی هه یاس
 به چی؟! هه یاس زویکی وه بیرى د یتوه که فلانه پوژهی لی پرسیوه چ خوشه و نه ویش
 پی گوتوه هی؛ نیستا ده لی به چی نه وه ده گه ل هیلکه یه تی، ؟
 ده گه ل گوتی به چی، هه یاس گوتی . قوربان به خوئی.

گوئیکه سور

ده لئین کابرایه ک به خوئی و به ژئی، ده مائی داژیانیان پاده بوارد، نه و ژنو میرده له سه روهت و ساما نی دونیایه ش مانگایه کیان به گوئیکه وه هه بو، له بهر به دب ختی مانگایه کیان مرد گوئیکه سور بو، ده رده سه ریان ماوه، نه و ژن و میرده، گوئیکه کیان پی به ختیونه ده کرا، هه مورژی له سه ر ئاودانی نه و گوئیکه ی لیان ده بی به هه لالا. کابرا به ژنه که ی ده گوت نه و به سه زبانه ی ئاوده. ژنه: بوخوت ده بی ئاوی ده ی نه وه کاری پئاوانه.

به لئی هیچیان ئاودانی گوئیکه سوریان وه ستوی خو نه ده گرت. ناخیری له سه ر ئاودانی گوئیکه سور ی قول و قه پیان کرد وه ره چی دو پاندبای ده با گوئیکه سور ی ئاودا با.

ژنه ته شی ده ست دایه و چوماله جیرانیان، ده ستی به ته شی پرستی و قسه و باسان کرد، ماله جیرانه کیان دوکلیویان لی نابو، قابیکیان دوکلیو بو میردی پورنامینی نارو، خالوش نه وه له مائی لئی دانیشتوه و ده له ی میره، نه و منداله ی دوکلیوی بو بردبو هه ریانگی ده کرد مامه: دوکلیوم بو هیناوی. کابرا هه رجوابی نه ده داوه. منداله پرک سه ره سو دره و.. به دفه رپو چونکه نه ویش هیچ جوابیکی نه داوه، له سه رپا دوکلیوی به سه رو چاوی کابرای دا پرشت و چوو هه ماله خو یان و باسی هیچی نه کرد پاشان که چه سوالکه ریک وه ژورده که ی و هه رچه ند بانگی ده کاوده لئ ده پی خودایدا خیریکم پی بکه کابرا هیچ جوابی ناداته وه. سوالکه ر که ئاوا ده بینیت واده زانی نه وه که پولاله. دینی لاسمیلتیک و لابرویه ک و لایه کی ردینی کابرای ده تاشیت دیسان خال مامه ند وه جواب نایه ت ده لئ خویدا گوتویه تی قسان ناکه م باتوشی ئاودانی گوئیکه سور ی نه بم و هه ر وه سه ره خوشی ناهینیت له ترسان.

سوالکه ر که ئاوا وه زعی کابرای زورخه راب ده بینیت. وه ره چی هه بو به وه زن سوک و به قیمه ت گران ده ستیکی له ره نئومائی ده خاو له کوئی ده به ستی و لیده دا ده روا:

ژئی خال مامه ندیش نه وه له ماله جیرانه که یانه و ناگای له هیچ کاره ساتیکی نیه وه ختیکی نه گه رده گه رپته وه مائی، چاوی به میرده که ی ده که وی ده بینی لاسمیلتیک و لابرویه ک و لایه کی ردینی نه ماوه وه موگیانیشی نه وه به دوکلیو بووه: ئایاروتته وه بو وای؟! کی وای لی کردوی؟

خالّ مامه ند ده ست پیّ ده کا نهی! لیم نه بر دیه وه برؤ زوگوئلکه سوری ناوده و جاری له نه و قسانه گه ری. پور ئامین: باشه باشه! دوژانده وه وگوئلکه سوریش ناوده ده م، به لام پینم بلی بزانه کی وای لی کردوی؟ خالّ مامه ند بوئی گپراوه. نه و جار پور ئامین ته ماشای مائی کرد، چی به که لکیشیان ده مائی دانه ماوه خیرا سوئیکی ناوله پیش گوئلکه سوری دانا: نه گه ر خوار دیه وه سوینه که ی له پیش وه لابه رد هه تانه شکیت و، پیی گوت ناگایه کیشیت له مائی بیت هه تا دیمه وه.

خالّ مامه ند: ده چیه کوئی؟ پور ئامین: ده چم نه وشمه کانه له سوالکه ری ده ستینمه وه. نابی به خوړایی بچن، پور ئامین وه ری که وت، له نیزیکی دئییه کی ده یگاتی، سوالکه ر شته کانی له کوئی به ستیون. پور ئامین شته کان ده ناسیته وه، به لام نه یده ویست وابه سوک و سادیه یی شته کانی لی بستینیتته وه ده لئی باپه ندیکی به سه ریبنم. پور ئامین لئی نیزیک بووه ورده ورده به قسه کردن خوئی ده گه ل رییک خست. سوالکه ر؟: نه توکیی چ ده که ی، پور ئامین ده لئی بی که سم. سوالکه رم: میژدت نیه؟ پور ئامین: نانیمه میژده که م له میژه مردوه وه ده به رنه و خاکه ی ده مر م نه گه رعه بدولکه ریمی تیدایه بریکیشی فرمیسک به درؤ بووه لوه راندو،

سوالکه رنه گه رئاوای گوی لی بو، گوتی بزانه فریوی ناده م نه وه باشه بی که سه چاک رییک ده که وین سوالکه ریش ده لئی نه منیش ژنم نیه، جائه گه ر وایه بوئا ییه ی میردی به من بکه ی؟ نه گه ریپن خووش بوده ست له سوالپیش هه لده گرین وکاریک کاسپیکی دی ده که یین پور ئامینیش نه و قسانه ی بویه کردن هه تا سوالکه ری فریودا پور ئامین: پینم خووشه، هه ردوکن له ته نیای وه ده رده که وین، به لام جاری قه رارمان نه وه بی هه تا له کن مه لای ماره م نه که ی نابی ده ستم لئی بده ی باتوشی بی شه رعی نه بین هیندیک نه سیحه تانیشیت ده که م،: نه گه ر گه ییشیتینه نه و دییه ی جاری بوخووشم سوالی ده که م، بلئی له شاری خانوبه ره و دوکانم هه یه له نه وگه وره دییه ی کو ریکم فه قتییه، شت ومه کی تازه م بو بردون نه و شت ومه که کوئانه ده به مه وه مائی ده یان که مه خیر نه و جار ئامین ده لئی شه وی نانی که م بخو چونکه له دئییه یی ده لئین سابلایگی که مخورن، هه ر دو پاروان بخو بکشویه، هه رچه ندی پیشت بلئین بخو،

مه خوؤ بلی عاده تم نیه شه وی نانی زؤر بخۆم، وه ختی نوستنیش بلی هاوینه ده ری له ژوری
خۆشتره شمه کی خو مان پییه و ده گه ل خیزانم له سهربانی ده نوین؛ نه گه پور ئامین له قسان
بووه، کابرا لئی پرسسی: نه دی نیوت چیه؟ پور ئامین: وه للاحی دایک و بابم نیویکی نه وه نده
خه راپیان لی ناوم هه رچه ندی ده کم له روم هه لئا یه ت به سه ر زاری دابیتم نه وه
عه بدولکه ریمی ره حمه تیش هه رده یگوت گچی که مته رنیوی هه لده دام. کابرا: نا نا! بیلی
جاهه رچی بیت چاره نیه، دوا یه نه گه رپیت خۆش بو نیوت لی ده گویم. پور ئامین: نیوم
بریمه. به لی گه یشتنه دیی و له مالکی وه ژورکه وتن: نه وه له کوی پرا هاتون بو کوی ده چن؟
سوالکه رو پور ئامین: کورپه که مان له نه و دییه ی سه ری فه قییه، نوین و شتی تازه مان بو
بردوه، ده گه پیننه وه مالی، مالمان له شاریه و خانوبه ره و دوکانمان هیه. نه و ماله زوریان
قه درو ئیحترام گرتن. شه وی کاتیک نانتیان بو هینان کابرای سوالکه ره هه ردو پاروه نانی
خواردو کشاوه، هه رچه ندی خانه خوی: بابم بخۆ، شیوه که زؤر زه ریفه سوالکه ره: نا ناتوانم،
هه ر عاده تم نیه شه وی نانی زؤر بخۆم. به لام پور ئامین به که یفی خوی تی نی ناخنی و
خواردی. وه ختی نوستنی هات، گوتیان له سهربانی به نوینی خو مان ده نوین هه وای ده ری
خۆشه هه وای ژوری گه رمه. خانه خوی زؤریشی پی خۆش بو. چونه سهربانی، پور ئامین له
گه ل سوالکه ری له سهربانی درێژبون به لام کابرا له برسان وله تاوکاری دیکه خه وی
لی نه ده که وت، زوری نه ولاونه ولا کرد بی فایده بو، چونکه فیتری مفته خوری و زؤر خۆریش ببو
نه و جار به پور ئامینی گوت چم لی ده که ی؟ پور ئامین: بو؟ کابرا: به خودای نه وه له برسان
ده مرم! پور ئامین: جاری ده نگی مه که باخه ویان لی بکه ویت، نه وده می به نه وکولانه
گه وره ی دا رویه لت ده که م، بچو دیزه ی ماستی له بن کۆله که یه و نانش له سه ر پی پکییه،
خۆ نه منیش نانم نه خواردوه، نه وه له برسان ده مرم. سه بریان گرت هه تا لی ان مه علوم بوکه
ماله کابرای نوستونه. پور ئامین ده لی جا نیستا وه ختیته تی. کابرای رویه ل کرده خواری.
سوالکه ره زؤر چونه ته مالان هه مو شتیکی پی ده زانن، چو نانی دیته وه و نردویکی نان ده بن
هه نگلی گرت و دیزه ماستی ده ست دایه وبه پشتیندی سوالکه ری رو هیشته بو خواری

پشتتنده که ی پراوه شانده، پور نامین هه لی کیشاوه، هه تا نئوقه دئی، له نئوه پراستی عه رزی و به ری میچی، کابرای پاگرت، پیشتر داریکی هیتابو، پشتتنده که ی لی گریدا، کابرا به حه واوه مابؤوه، ژنه شت ومه کی ده ست دانئ و گه پراوه بؤمالئ و زویکی گه بیسته وه مالئ لای خال مامه ندی کابرای سوالکه ریش نه وه هه رخوی پاده وه شینئ و پشتتندئ پاده وه شینئ و چ خه به رنیه. دو سی جارن له سه ره خو بانگی ده کات: بریم؛ بریم. به لام جواب نه بو. نه و جار کابرا به حه واوه شل ده بیست و ده نگی هه لدینیت و ده لئ بریم؛ بریم! ساحیب مال به ده نگی سوالکه ری وه خه به ر دیت و ده لئ کابرا! لی ره مه پی؛ کولانه یه، بچؤو نه ولای بری و ایزانی له سه ربانیه و خه ریکه گوی ده کولانه ی بکات سوالکه رناخری ده سستی شل ده بیست، دیزه ماستی له ده سستی هه لده خلیسه کی و به رده بیته وه شلپه ی دئ و دوا یه نانه که شی لی به رده بیته وه، ده گه ل دیزه ماست وه عه رزی ده که وئ و دیزه ی گلی ده شکئ و ده بیته شلپ و هؤر کابرای ساحیب مال هه رای ژنه که ی ده کات: هه سته؛ کابرا هینده ی پیوه هینده ی پیوه، چ ولانی نه هیشتوه، پئی و ابوده کولانه ی پیوه چرایان هه لکرده وه دیتیان کابرا له نئوانی عه رزی و به ری میچی، هه لاوه سراوه، نان و ماستیش به گؤرئ و هه ربوه، لییان پرسئ: نه وه چیه کاکه؟! نه تو بؤ له وئی نه وه کی هه لی ناوه سیوی؟!

کابرا ده لئ بؤخاتری خودای جارئ لیم گه رین هه تا لی ره م ده که نه وه جا هه مو شتیکو بؤده گتپمه وه پسام؛ چون له سه ربانی را کابرایان لی کرده وه. نه ویش نه وه ی به سه ری هاتبو بؤی گتپانه وه. چون چاویان له سه ربانی کرد نه شمه ک مابون و نه پور نامین ماله کابراش هیندیکیان سوالکه رتف وله عنه ت کردوه ره نه وه وشه وه ی وه ده ربیان نا. به لئ؛ پور نامین به نه و جو ره ی کابرای سوالکه ری ته نبئ کردو شمه کیشی بؤ مالئ بؤ لای خال مامه ندی هینانه وه، بژی پور نامین،

تاهیر بوته جوتیر

کابرایه ک به خوئی و به خوشکی ده مائیدابون، خوشکه که ی بریک ده نیوه وه چوبو
بو خوشی ته مه نی له خوشکه که ی زیاتربو؛ که هیشتا کاک تاهیر، نه بوخوئی ژنی هینابونه
حومه پرای خوشکیشی، میزدی کردبو، دیاره وای بیرلی ده کری کاک تاهیر چاوه پوان بوئه گهر
ژن و پیاویکی وه ده ست که ویت هاوته مه نی خوئی و خوشکی بیت و ژن به ژنه ی پی (ده گه ل)
بکات، به لام بوئی پیک نه هاتبو ناوا مابونه وه (چاوه پوانی نه و پوژه ی بوه)

سهره به هاری ناو، عهرزی ده دپری و عهرزیش نه رمتره، پوژیککی تاهیر جوتی ده کرد
له ناکاو که لسه ریگ وه ده رکه وت دهستی دایه و ته ماشای کرد به نه مری نه خوداییه ی له
نیوچاوانی که لسه سهره که ی نوسرابوئه و ئینسانه هفتا قه تلی کردوه ؟

نه گه رتاهیر نه وه ی چاوپیی که وت هه تاتوانی و به هه موهیزی خوئی که لسه سهره که ی له
به ردیککی داو که لسه سهره و ردبو به لام شتیکی پون و جوان به قه رای ده نکه مورویکی له که لسه
سهره که ی هاته ده ری. تاهیر هه لی گرتنه وه و ژوری ته ماشا کردوئه و جارده باغه لئی نابه فکری
خوئی گوتی بجمه وه مائی دهیده مه حومه پرایه خوشکم. که گه بیشته وه مائی له بیری چووه
هه تا پوژیککی تاهیر پاتوئی دانا خوشکی بوئی بشوات، ده پیش شیوکردنی دا عادت نه وه یه
باغه لان بگه پین، حومه پرا نه گهر له باغه لی کاک پوانی و نه و شته پونا که ی چاوپیی که وت
نه ویش ژوری پی جوان بو، له بهر ون بونی لیروله وی ده زاری ناو به هه ردو لیوان گرتبوی
و به دهستان شیوی ده کرد له ناکاو چوده گه رویه وه، بی ئیختیار قوتی دا، ئیدی که قوت درا
خلاس که س باسی هیچی نه کرد، نه تاهیر و نه حومه پرا چونکه تاهیر، هه رله بیری نه مابو
و حومه پراش پیی شتیکی وانه بو باسی بکات ؟ چوارمانگان دوا به حومه پرا به خوئی زانی
و تاهیریش چاوی پی که وت که نه وه ورده ورده زگی له ژیللا دی وه کو مه سنه له ی کابرای
شیوه که نه وه نده سویر بوخانیش پیتی زانی ؟!

پوژیککی تاهیر نه گهر. دیسان چاوی به خوشکی که وت وردتری لی پوانی؛ دیتی به لی! نه ری

به خودای نه وه خه ونه چیه، خوئه و خوشکهی من له زورپیاوان پیاوتربو جار جاریش ده یگوت نا هه روه کو پیشینیان گوتوانه، ژن ناقلی ده کوشی دایه. نه گه ره ستالیی ده پژی خولاسه خوئی پی پانه گه گوتی هه تا عالم نه یزانیوه با عیلاجیکی بکه م. خوشکی بانگ کرده ژوژی: نه ری حومه پیرا! خوئه من نه توم پی له زورپیاوان پیاوتربو، نه وه زعهی نه من ده بیبیم چیه؟! حومه پیرا له قسهی کاکی حالی ده بی نه گه رده لی چی وه جواب دیت: کاکه! نه وهی نه تو ده یلیی هه رویه، حازرم به قورحانی یا به هرچی با وه پیت پی هه یه سویندی بخوم هه رچی نیرینه ده سستی وه ده سستی من نه که وتوه، ته نیا نه وه نده یه پوژیکی پاتولی توم ده شوشه باغه لی گه رام شتیکی زور جوانی تی دابو به نه ندازه ی ده نکه مورویکی، نه منیش دهرم هیناوبه هه ردولیاوم گرت و شیوم ده کردله ناکاو چو ده گه رومه وه بی نیختیار قوت درا، له وهی زیاتر هچی دیکه م پی شک نایه ت نه وه شم پی شتیکی وانه بو هه تاباسی بکه م، جائه توش نیختیار ت هه یه، ده مکوژی، زگم ده دپی، یا هه رچی ده یکه ی را وه ستاوم،

تا هیرکه نه وهی گوی له خوشکی بو، نه ویش وه بیری هاته وه که نه و پوژهی که لله سه ره که ی شکاند. نه وده نکه یاقوته ی لی هاته ده رو قسه ی حومه پیرایه ی پی راست بوله سه ری را وه ستا هه تا باری حه ملی دانا و کوپیکی بو، نه و کوپه یه ک پوژهی دو پوژه بو. هه تا بو به چوار سالان نه ناردیانه حوجره ی فه قییان بوخویندن، نه وه نده زیره ک بو نه وهی پییان گوتبا ته نیا جاریکی، تازه له بیری نه ده چوو وه زور شتیسی له خووه ده زانی وای لی هات به پینج شه ش سالان هه مو مه لایان نه یانده توانی ده رسی پی بلین، مه لای شاره گچکه لانه که ی خویان پای گرتبو وه رسی پی ده گوت، نیویان له نه و کوپه ی نابو کامران له نیو عاله می بلاوی بوژه نه گه ر نه و کوپه له ده نکه یاقوتیکی په یدا بوه. پییان ده گوت کامران یاقوتی،

نه زاندره بو پییان گوتبو؛ بویان گنر ابووه، بابی تا هیری که ده بیته با پیری کامرانی به فتوای قازی نه وشاره ی کوژدراوه بوچی و به چه هانه یه که ی مه علوم نه بو. پوژیکی له حوجره ی له لای مه لای ده گل موسته عیدوفه قییان ده رسیان ده خویند پیاوی پاشای هات و کاغه زیکی

وه مه لای دا، مه لا کاغه زه که ی خوینده وه و زوری پی تیک چو، چونکه پاشای نه وشاره ی له سه رعیه ت و بیده سه لاتان زوربه زا کون بوته واوی خه لگی شاری وده ووروبه ری لیبی توقی بون، کامران له نا په حه تی مه لای حالی بولی پیرسی: ماموستا نه وه چیه بووا تیکچوی؟! مه لاش کاغه زه که ی کرده وه وئاوا به دهنگیکی به رز نه به نه وجوره ی بوئی خوینده وه ؟ : به نیوی خوی مه زن، جه نابی مه لا یاسین! هه مومه لاکانم کو کردونه ته وه، جه نابیشته به گه بیشتنی نه وکاغه زه ی ته شریف دینی بودیوانی نه گه رتوانیونه و مه سه له م بو حهل که ن (نه مه له حه وزی حه سارید اما سیمان زورن، خانم چوته سه ره وزی و به ماسیه کانی گوتوه ماسینه! نه گه ر نیوه نترین نه زرتان له من حه پام بیته و نه گه ر مین نه زرتان له من حه لال بیته، ماسیه کان به خانمی پیکه نیون) نه وه چاکه ده ناهه رچی لیبی پیرسم و نه یزانیته سه ری ده برم؛ موسته عید و فیه کانیش نه گه رگوییان له کاغه ز خوینده وه ی مه لای بوئه وانیش ترسان و چون خویان شارده وه هه رچند که س کاری به وان نه بو، به لام کامران له مه لای چو پیشی: جه نابی ماموستا ی نه وکاغه زه ی وه من ده و نه وکاره به من جی به جی ده بی نه تو ش بچو ده جیبه وه و بلی نه من نه خوشم جائه من ده چم له جیاتی تو جوا بیان ده ده مه وه؟ مه لاش له خودای ده ویست له نه و به لایه ی خلاسی بیته، کاغه زی وه فقی کامرانی دا و بوخوی چو وه مالی و خوی نه خوش کردو ده جیبه که وت،

پیای پاشای هاته وه، گوتی جه نابی مه لای فرموبودیوانی پاشای،

مه لاپی گوت نه من نه خوشم، نه وه مه لا کامران له حوجره یه دیت بو حهل کردنی مه سنه له ی پاشای: پیای پاشای هاته حوجره ی: کوا مه لا کامران کییه؟ کامران هاته پیش پیای پاشای؟: مه لا کامران نه منم. پیای پاشای ده لی پاشاده ستوری داوه و هره بابو دین بودیوانی. مه لا کامران: بروعه رزی پاشای بکه نه من نه و مه سنه له ی بو حهل ده که م به لام ناوا به سوک و هاسانی نایم بودیوانی بو حهل کردنی نه و مه سه له ی واگه وره.

پیای پاشای: چ بکات؟ چون دینه دیوانی؟! مه لا کامران ده لی ده بی پاشا کاغه زیکم بو بنوسی له باره ی حهل کردنی نه و مه سنه له ی هه رکاریکی بیکه م که س حه قی نه بیت ریگام

پي‌بگريت ويا له‌قسه‌م بچيته‌ده‌ری پياوی پاشای چو‌وه‌ديواني نه‌وهی به‌پاشای راگه‌يان‌دو پاشا‌به‌بی بیر‌کردنه‌وه‌له‌ترسی خانم‌ کاغه‌زیکي به‌نیوی مه‌لاکامرانی نوسی، هه‌رکاریکي مه‌لاکامران بی‌کات هه‌تائه‌وه‌مه‌سه‌له‌ی له‌مه‌لایانم پرس‌یوه‌ه‌له‌ ده‌کا که‌س حه‌قی نیه‌ ده‌ستی وه‌به‌رده‌سی بی‌نی هه‌رکاریکي مه‌لاکامران بی‌کا، نه‌من کردومه‌وه‌، بوی نارد،

به‌لی مه‌لاکامران کاغه‌زی خو‌ینده‌وه‌ده‌باغه‌لی ناو. دوکه‌سی ناردن: بپو‌ن قازی شاریم بو‌زین و لغاوکه‌ن و بو‌م بینن، حوکمی پاشای پی‌بو، که‌س نه‌یده‌توانی بی‌قسه‌یی بکات، چون قازیان بو‌زین و لغاوکردوه‌ینان، سواری قازی بو، به‌له‌قه‌له‌ق چوله‌ده‌رکی پاشای دابه‌زی، جارێ لیره‌تول‌ه‌ی باپیری له‌قازی شاری کرده‌وه‌چا‌بو‌قازی بره‌کی به‌به‌ره‌وه‌بو‌وکامرانیش چوکه‌له‌ده‌نا‌هه‌رله‌وه‌ی قازی ده‌پس‌سا، چو‌و ژوری، ته‌واوی نه‌وه‌مو مه‌لاو وه‌زیرونا‌یب و کاربه‌ده‌ستانه‌، له‌وه‌ی ده‌سته‌ونه‌زه‌ری پاشای راوه‌ستا‌بون، هه‌موی سام گرت‌بونی. له‌ژورێ که‌دانیش‌ت، ناو‌قاوه‌یان هه‌رچی بو‌یان هینا‌خواردیه‌وه‌وپوی ده‌پاشای کردوگوتی جه‌نابی پاشای! مه‌لی نازانی، به‌لام پیم‌خوشه‌له‌مانای پیکه‌نینی ماسی گه‌پی.

پاشا: نه‌خیر! لی‌ناگه‌ریم ده‌بی بیزانم.

مه‌لا کامران پوی ده‌پاشای کرد: ناخر پاشا پیم‌خوشه‌باسی شتیکی دیکه‌بکی وپرسیاری جوان وباش‌ترم لی‌بکه‌ن له‌مانای پیکه‌نینی ماسی گه‌پی.

پاشا: نه‌خیر نه‌من مانای پیکه‌نینی ماسیه‌م دوی. مه‌لا کامران له‌پاشای حالێ ده‌بی چه‌ندخو‌پریه‌وده‌به‌رده‌ستی خانم‌ داچو‌ن کولیووی ده‌سه‌لاته‌؟

ده‌لی پاشا! باب وباپیریشیت به‌نه‌وه‌که‌ریه‌تی‌ه‌ی چونه‌لی‌گه‌پی؟

پاشا: نه‌خیر! لی‌ناگه‌ریم، ده‌بی باسی باب وباپیرانیشم بزانم، بو‌م بگنیره‌وه‌،

مه‌لا کامران: هه‌ر لی‌ناگه‌پی؟

پاشا: نه‌خیر لی‌ناگه‌ریم، به‌لام ده‌پیش دا ده‌بی باسی باپیرم بو‌بگنیره‌وه‌؟

مه‌لا کامران: پاشا! باپیرت زنده‌له‌په‌له‌وه‌ران توتیه‌کی هه‌بو‌چونکه‌نه‌وتوتیه‌ نه‌وه‌نده‌زیره‌ک وزانایانه‌هه‌مایه‌ت کرابو. توتیش له‌ماله‌باپیرت زور‌پازی بو، نه‌وتوتیه‌سالی

جاریکی ده چۆه هیندوستانی وده وهختی دیاری کرا ودا ویی دوا که وتن ده هاته وه؛ جاریکی توتی حازبو بجیته وه هیندوستانی پاشاپیی گوت توتی گیان نه و جار نه گه ر چویه وه هیندوستانی دیاریه کم بوینه وه ک دیاری که س نه بیت؟

توتیش گوتی به چاوان توتی چۆه هیندوستانی وهاته وه، پاشالیی پرسی: نه دی توتی خوشه ویستم کوادیاریه که ی من؟ توتی وه بیری هاته وه گوتی نه وه تاله بن بالم به ستراوه تووی جوره سیویکم بوهیناوی، قولکه ی بوه لقه نه ویی چینه وروژی جاریکی ئاوبده، شین ده بیت و یه ک ساله به ری دینی؟ نه تو سیوی به ری نه و داره ی بخوی، دیبه وه سه رحه دی چوارده سالیته، ؛ به لی؛ پاشا به ده ستوری توتیه، تو وه که ی چاند، دار هه ستا، گولی کردو چواردانه

سیوی پیوه بو، سیوه کان گوره بون، یه کیان سیویکی سوروگه ش وجوان بو، پاشا تکایه له مانای پیکه نینی ماسی گه ری.

پاشا: نه خیره ره ده م هه وی. به لی وه زیر نه گه ره وه ی زانی چونکه پاشا وه جاغ کوویرو به ته مای جیی پاشای بوگوتی بامرئ، نه من سه ره ک وه زیرم و ده چم له جیی پاشای داده نیشم؛ چو ده رمانی بو ده نیو سیوه سوره که ی کرد، پاشاش به یانی زوچو سیوه سوره که ی لی کرده وه و هیئایه دیوانی بیخوات؛ ته وای کار به ده ستانی پاشای مانع بون و گوتیان ده عبايه که، قسه ی ئیعتیباری بوئییه باییده نه مالاتیکی پیر نه گه رجحیل بووه، جا نه و جار نه تو سیوه که ی دیکه بخۆ باسیوی سورنه بی زه رد بی ؟ به لام سه ره ک وه زیر بی قسه ویی ده نگ بو، به لی چون که ریکی پیری پشت برینداریان دیته وه و سیوه که یان دایه خواردی ده ست به جی که ره که توپی، ده گه ل نه و خه به ره یان دا به پاشای نه ویش به بی نه وه ی لی بکوئیته وه ویان له توتیه پرسی توتی گرت و سه ری هه لپساندو فرییدا ئیدی سیوه کانی دیکه ی له بیر چونه وه؛ ژن و میژدیکی پیرباغه وانی پاشای بون، نه و خه به ره یان زانی بوکه نه و سیوه ژه هری تیدابوه و که ری توپانده: روژیکی نه و ژن و میژده به شه پدین. ژنه: ده چم نه و سیوه ی ده خۆم بامر م وله کوله تو بیمه وه. غارده دا سیوه که ی ده خوات و دیته وه سه رحه ددی چوارده سالیی و، بانگی میژده که ی ده کات: نه توش وه ره نه و سیوه ی

بخو، نه من خواردم جحیل بومه وه کابراش هات سیوه که ی دیکه ی خوارد، نه وهیش جحیل بووه، سیوه که ی دیکه شیان له ترسی پاشای له به بن برد پاشا که نه وهی زانیه وه له داخ وحه سره تی زیاتر هیچی بوئه کراوله حه یفان دیقی کرد .

پاشا ته کا به له مانای پیکه نینی ماسی گه ری زهره ره .

نه خیر هه رده م هه وی، نه وه به سه رهاتی باپیرم بو، به سه رهاتی بابیشم جاری بو بگیره وه . به لی بابت پاشابو پاشایه کی زوره قودرته و به زا کون بو، پاشا پوژکی وازی راوی هه ستا، ته داره کی راویان بوگرت وله گه ل چه ندوه زیروکار به ده ستان پویشتن بو راوی، بازیکیشی هه بو به دایمه هه ره له سه ری پاشای ده گه را، دوی نه وشاخ و نه وکیوگه رانی گه ی نه به سه رده لاتیکی ئیشکارو پاشا تینوی بو زورگه ران ناویان وه ده ست نه که وت دوا به ته ماشایان کرد له نه شکه و تیکی، ناویک تک تک دیته خواری، قاپیکیان له بن دانا . پاش ماوه بیکی دیتیان قاپه که نیوه بوه، چون بی هیئن پاشا بیخواته وه، نه و بازه ی که هه میشه ده گه ل پاشای بو، بالیکی لیدا و ناوه که ی پشت، پاشا که نه وهی زانیه گوتی نه من نه وه له تینوان ده خینکیم نه ویش ناوم لی بریژی وه للاهی ده یخوی بی لیکولینه وه نه ویش بازه که ی گرت و سه ری هه لپساند، جابه بریاری به کی که له گه وره پیاوانی شای چونکه نه وزانی نه و بازه به خو پراپی نه و ناوه ی نه رشتوه دوا به چون هه تا بزنان نه و ناوه له کوی را دیت، ته ماشایان کردنه وه هه ژدیهایه ک تو پیوه و، نه و ناوه زهرو زوخاری نه وه ژدی هایه به دیته خواری، وه ختیک نه و مه سنه له یان بو بابت گپرا وه نه گه رنه و بازه گیانی تو ی نه جات داوه له حه سرته خواردنی زیاتر وه رو شای بازه که ی هیچی دیکه ی له ده ست نه هات وه ره به نه و حه سرته ته ی وه چه ند حه سرته تی دیکه وه مرد، نه وه ش به سه رهاتی بابت بو .

ديسان روی ده پاشای کرد و گوتی خواهیشم نه وه به ؟ له مانای پیکه نینی ماسی گه ری .

نه وه ی پویشته وه . پویشته ولیی گه ری زهره ره ؟

پاشا : نه خیر لیتی ناگه ریم، هه رده مه وهی . مه لاکامران ده لی هه رده ته وهی ؟ !

به لی هه رده مه وهی ؟ مه لاکامران نه و جار : پاشا وه پویشم که وه بو نه نده رونی .

پاشاوه پیش کهوت مه لاکامران له دوی پاشای وه زیرونایب وچه ندمه لایه ک به نویته رایه تی
له لایه ن مه لاکانی ده دیکانه که وتنه دویان. چونه حه ره مخانه ی؟

مه لا کامران به خانمی گوت خانم! تکایه له مانای پیکه نینی ماسی گه ری.

خانم: نه خیر، لئی ناگه ریم ده بی بزائم نه وده عبا بی زمانه بویه من پی ده که نی خۆنه من

شتیکی وام نه کوتبو.

نه وچارمه لاکامران لیان تورپه بو. له یه ک دو وه زیروئه وچه ند مه لایانه به دهر هه موی
به پاشایه وه، وه دیوی دهری نان چونکه حالی بو ده نه و حاله ته یدا پاشا له ترسی خانمی
له بریاره که ی خوی په شیمان ده بیته وه وناردنی دیویکی دیکه، خانم چل قه ره واشی هه بون
له نیوته وچل قه ره واشی ده، قوله یه کی زه لام و مل نه ستوری به خوی فیتر کردبو
به بهرگی ژنان، په گه ل قه ره و اشانی دابو. نه وچارمه لاکامران هیتای ته وای قه ره و اشه کانی
له دیویکی کو کردنه وه و یه که یه که، پوتی کردنه وه. ته ماشای کردن ده گه ل مه لا کامران
دهستی به نه وکاره ی کرد خانم له رزی وزانی سپرزی ناشکرابو به لام چی بۆنه کرا و پاشاش
له وی نه مابونه مری پی بکا، نه گه رگه بیشته قوله ی. هه رچه ندی خانم هاواری کرد
له وه یه گه رین نه وه جیگای موتمانه ی خۆمه وله کویم راهیناوه هه رهاواری پاشای ده کرد
و پاشاش له وی نه مابونه مری پی بکات بریاره که ی هه لئوه شینیتته وه، یابلئی مانای پیکه نینی
ماسیه م ناوی مه لا کامران هه رجوابی نه داوه چونکه هه یه که سسی دی نه یده توانی له قسه ی
بچیتته دهری. قوله شی له پیش چاوی نه وچه ند وه زیرونایب و مه لایانه پوت کرده وه
نه وچارده ستوری دا؟ پاشاوه مووه زیرونایب و مه لایه کان بیته وه ژورئ نه وانیش نه گه راتنه
ژورئ وه مودیتیان که نه وه قه ره واش نیه و نه وه پیاوه به نه و جوهره ی بهرگری له کوشتنی
مه لایان کردو سپری خانمی شی بو پاشاوه موعهاله می ناشکر کرد به لام پاشا بو خوشی
چونکه هه ره یه ده سه لاتی خانمی نه بو، نه ویش هه ره یه داخ وحه سپه تانه وه مرد.

خانم قوله ی به خوی فیتر کردبو پی نه زه نه بو به ماسیانی ده گوت نه گه ر نین

نه زه روله من حه رام بی نه گه رمین نه زه روله من حه لال بی.

باسینک له مه لا ره سولئی نه دیب

جاریکی مه لا ره سولئی نه دیب ده چیتنه سیلوی ماله کاک حوسینی حه مه دناغای داده نیشیت کاک حوسین زوری به خیردینی و زوریش به هانتی خوشحال ده بی چایه کی ده خوانته وه کویتخای مه زرایه وه ژور وه تاغی ده که ویت، نیکی قولی تیک سرماوه ی مه چه ک نه ستور؛ دیار بو. بوخوی موزه رد بو. سمیلی سپی بیون رهنگی کردبونه وه له بنه وه پراسپیان لی وه ده رکه وتبونه وه، سمیله کانیشی زه لام بون. مه لا ره سولئی نه گه رچاوی به نه وکابرایه ی ده که ویت، قه له م وکاغزی دهر دینیت نه و دو شیعره ی خوارئ ده نوسیت وکاغزه که ی ده باغه لی ده نیتنه وه. کاک حوسین ناگای له نوسینی مه لاره سولئی ده بیت کویتخا وه زعی مه زرایه ی به کاک حوسینی ناواراده گه بیینی : ماله سونی مسته فای توتنی ده چه قینن مام قادریش خاکاوی ده کرد، دوده ستاویش ناو بوئه و بهری ده روا، کویتخا له قسه کانی خلاس بو، هه روه ده رکه وت کاک حوسین ده لی مه لاره سولئی نه وه چه بونوسیت : مه لاره سولئی ده لی هیچ کاک حوسین ده لی به سهری من چه بو؟!

مه لاره سولئی نه و جارنا چارده بیت پیی ده لی ولئی ناشیریتنه وه، کاک حوسین ده لی ویمده . بابیخوینمه وه . مه لا ره سولئی ده لی بابه لیم خه رامه که بابو خوم بوت بخوینمه وه :
نه وه ش شیعره کانی مه لا ره سولئی :

ره غبهت له سهر ئه و جو ره سمیلاننه نه ماوه
وه ک گوربه یی سوره که به ده م که لبی سیاوه
نه مزانی سهری سوره بنی سورخونه مه نحوس
وه مزانی وه کسی خوینه سهگی تی نه ریانه

کاک حوسین زوری پیی پیکه نی، پیی خوش بووزانایی ماموستای په سند، ده کاوداوی لی کردوه چه ندروزانی به زیادیش له لای بمینیتنه وه ونه ویش دلی نه شکانده ...

که چه ئی که وان

ده گپینه وه کورپه که چه له یه که به بوه بیکه س ته نیادایکیکی هه بودگه ل خالیکی وخاله که شی چی مه علوم نه بوه چۆن بوته خال، که چه ل، له به ربیکه سی و... ده چوو بهر گوتلکان: هه مو پوژی دوکه وی ده گرتن ده هاته وه له بهر نه وکه وگرتنه ی نیویان لی نابوکه چه ئی که وان، داروغه ش که وه کانی لی ده ستاندن به یینیکی زۆر ئاوا ماوه له دوایه، وه داخی داروغه ی ناچاردهستی له گوتلکه وانی هه لگرت لیروله وی ده خولاره نیواریه کی هه ربه سه بر به رگی کچیکی جیرانی ده به رکرد، که چه ل ده دم وچاودا زۆر جوان چاک وشین بو، داروغه ش واده ده که ی ژنی نه هیناوه، ونه نیواریه ی به وی دا هات، که چه ل له کن دایکی دانیشتبو، چاوی پی که وت، عاشقی بو، هه ربویه نه وی پوژی چاک وخوشی ده گه ل پیریژنی کرد، ده نا قهت ... ی به کلاری نه پیوابو. دوایه گوتی داپیره! نه وه کچی کییه؟ که چه ل گوتی، بلی کچی خو مه پیش کیشه وهیچ قسه وباسی دیکه ت نه بی و مته قهت لی نه یه؛ پیریژن گوتی نه وه کچی خو مه، هه رله ماله خالی ده بوتازه هیناومه ته وه. پیش کیشه داروغه. نیدی له وه نده ی زیاتربکوژبیر پیریژن هیچی دیکه ی له زاری نه هاته ده ری داروغه ش. گوتی نه وه قبولم کرد جیرانه کانیش لییان گۆرا وایان زانی نه وه کچه وکس حالی نه بوایان کرده پیس وگوریس که چه ل که ببوبه کچی پیریژنی داروغه به بی لی کو لینه وه ناردی که چه لی ماره کردو گوتی هه تاکه س نه یزانیه وکاره که م لی پوچه ل نه بوته وه وه ربه په په ل بهرگ وشت ومه کی بوکری، کچه سوری گوسته وه.

با بزانی که چه ل داروغه ی چۆن ده به تلینی.

شه وی پاش بلابونی عالمی بوک له په ردوی هاته ده ری و به ناز خو ی نشان دا، دوایه به داروغه ی گوت، داروغه نه من خیزانی توم، پوژیک ده بیت نه توله مالی نابی وپاشابوشتیکی ده نیتریت یاکاریکی ده بیت، ناگری هه تانه توده گه پیته وه هه رمه عته ل بن ده بی هه مو شتیکم نیشان ده ی. داروغه زۆری پی خوش بو، به لام گوتی نه وشو ناگریت، پاش دو سی پوژی دیکه، بوک گوتی نه خیر! هه رنیستا ده بی هه مو شتیکم پی بلی. به لی!

داروڤه ناچار بو؛ لای دیکه شی زوری ئیشتیا چۆبو بوکسی وه پیشی که وت به تال تالوکه
 نه وه عه مباری گه نمیه نه وه عه مباری نارديه، نه وه عه مباری خوارده مه نی وجوو به رگ
 وسيلاح .. به نه وجوره ی هه موی نیشان دان، دیویک مابو، که چهل دهیزانی نه و دیوه چه رخی
 تیدایه. به داروڤه ی گوت نه و دیوه چیه چی تیدایه؟! داروڤه گوتی نه وه هیچی تیدانیه،
 بوک: نا! هیچ نابی، ده بی بزائم. داروڤه: نه وه چه رخی تیدایه. بوک: نه یه رۆچه رخ چیه؟!
 داروڤه: نه وه به کاری تونایه، نه گه رپاشا رقی له که سیکی هه ستا، ده یئیریت بو لای من،
 نه منیش نه وی له چه رخ ده دم. بوک: داده رکه ی بکه وه بزائم چۆنه، داروڤه ده رکی
 کرده وه. بوک چاوی پی که وت روی ده داروڤه ی کرد: نه وه چۆنی له چه رخ ده دن؟!!

بوک شاقه لیتی خوی وه به ردا، داروڤه بریکی بادا هه تاکه میک توندبو، بوک گوتی
 نه یه روکوره له سه ره خو، وه لالا نه وه شتی چاکه به خوی ده بی کاری نه وه م زۆره جوانی
 فیرکه ی نه گه رنه توش له مائی نه بی نه من کاری پی بکه م داده ی جارئ بریکم ویده بزائم
 نه منیش ده زانم نه تۆوه به چه رخی به دم؛ که چهل زۆر زیره ک بو. بویه شی نه و کاره کردوخوی
 کرده کچ به هه رجوریکی بی داروڤه ی ببه تلینی داروڤه ی به دب ختیش وای له خو کردبو
 هه رچی که چهل گوتبای ده یگوت به چاوان، داروڤه شاقه لی خوی وه به ردا. که چهل بایداهه تا
 بریک توندبو، داروڤه هاواری لی بلیندبو: کچی سه بر! کچی له سه ره خو کچی ... هه رداروڤه
 هاواری کرد وکه چهل هه لی بۆه لکه وت وایدا هه تا هه موگیانی تیکشکاندو کردیه که لاک.
 نه و جار. که چهل پی گوت فیرده بی که وان ده خوئی و هه قیان ناده ی. که چهل زوخوی گوپی
 و به که لینیکی دا وه ده رکه وت چوله لایه کی دیکه وه ده رکه وت و دایکیشی راگویتست وشاردپوه
 بوخوشی هینای بریک ده رمانه سوره وده رمانی دیکه ی ده تۆره یه کی کردن، عه باومه بای
 ده به رکردن وکه وته نیوشاری، سی چوارمندالی ده تۆقه و به دفه ری بانگ کردن هه ریه که ی
 دوشایی دانی وپی گوتن وه دوام که ون وبلین مام هه کیم بوکوی ده چی؟! مام هه کیم
 چه ده که ی!؟

نه منیش لیو توره ده بم، به ردانیشو پی داده ده م له دوام نه گه پینه وه ها،.

به لئی جاری! که چهل به بهرگی که کیمان که وته نیوشاری مندالی وه دوکه
 وتن مام که کیم چه ده که ی مام که کیم نه دی نه وه ده چیه کوئی که چهل لیبیان
 تورده ده بو به ردی پیی داده دان، وله لای دیکه وه خه به ریان به پاشای دا، مه علوم
 نیه شه وی بوک یاکئی وچون بووه، داروغه ی وه بهر چه رخی داوه هه موگیانی تیک
 شکانده وه له اتوه. خولاسه بوکیش نه ماوه. پاشا: ده بزائن که کیمیکی په یداکه ن
 با ده رمانی بکات وه ریان زانی بوکیش چۆته وه ماله که ی خویان ویا له کوئیته؛
 ونه ویش ببیننه وه چونه وه ماله بوکی نه پیژین مابونه که سیش زانی له کوینه
 نه وده سته ی دیش گه ران که چه لیان به که کیمی دیته وه و بردیانه کن پاشای،
 پاشا پیی گوت نه ترحه کیمی چی؟ که چه ل: که کیمی نه خوش برین و
 هه موشتیکی، پاشا: نه مه برینداریکن هه یه ده توانی چاکی که یه وه؟ که کیم: با
 ببینم! که کیمان برده سهر، داروغه ی، که چه ل: به ده مان زه مان چاکی
 ده که مه وه! پاشا: زور چاکه.

که کیم برده رمانتیکی له قاچ وقولان هه لسو، دوا یه گوتی سیلنیکم بو بینن ده گه ل بریک
 داران، به عزه ده رمانتیک هه یه ده بی سوری که مه وه دناکاری ناکا. سیل و داریان بو هینا،
 هه روا ورده ورده خه ریک بوخوی خافلاند هه تا شه وی، نه وچار نه وانته ی واله ده ورده ی بون
 پیی گوتن برام! دوکتور بریک بی نینسافن، ده وره م چول که ن. ده وره ریان چول کرد، پاشان
 قه لاشکری وه بن سیلی دان و داروغه ی له سهر سیلی داناو پیی گوت فیترده بی که وان
 ده خوی و حقیان ناده ی؛ دوا یه به که لینتیکی دا وه ده رکوت و خوی شارده وه چوله لایه کی
 دیکه ی شاری و خه ریکی کاریکی دیکه بو که سیش نه ی ناسپوه،

لای نیوه شه وی هه ربون چه ک ده هات، چونه پشت ده رکه ی هه رچه ندی هه رایان کرد: مام
 که کیم! دوکتور! که س جوابی نه داوه شانهمری کرد. ده رکه ی بشکینن بزائن چیه؟
 نه گه رده رکه یان شکاند دیتیان داروغه سوتاوه وله سهر سیلی به قه دنه وکه وانته ی که له
 که چه لی ده ستاندن وده یخواردن به قه دیه کیک له وان مابووه، هه رچه ند ده وره بری گه ران

هیچ جیبه کی داروغه یان بوئه لئه گهیرا.

به لئی! که چهل به نه وجوره ی توله ی که وانی له داروغه ی کرده وه.

ده داوختنی کچی پاشای:

پاشا خوی به زورده زانی وده شیزا نی نه وه بوی ده بیته دهرده سه ریکی زورگه وره؟
 هر بویه کچیکی زور جوانی هه بوله دهره وه ی شاری خیره تی بوئه لئا، وکیشکچی
 له دهره وه ی دانان نه وکچه چهندی جوان بوئه وه نندش زانا ووزیرک بو پاشا له گه ل کچه که ی
 پرا ویزی کردو بوئه وه ی نه وکابراسه ر بزیره ته ماحی تی بکابه لگوبه داوی وه بی وچی دی
 گه وره نه بی کچه ش به قسه ی بابی کردو هاته ده خیره ته که ی وهات وچوی دهری ده کرد
 وده گه پرا؟ که چهلش نه وکاره ی به ده سه ته وهات فکری دیکه ی چوده سه ری چاوی به کچی
 پاشای وکیشکچی وخیوه تی که وت، زانی ته له یان بوئانا وده ته وه، نه ویش ده سستی کردبه
 دارشتنی گه لاله ی کاره که ی ویری کرده وه چه بکا، به کولانان داها ته خوارو هاواری کرد: کی
 قهرزی له سه ربایم بوه هه تا بیده مه وه. کورپه جوله که یه که دنه نیونا وده سته دهاه رای کردو گوتی
 به چه ززه تی موساع) نه منم. که چهل: کوا ده سستی بیته هه تا بیده مه وه، کورپه جو، نه چوده ری
 وگوتی موفته یه بانه م ناسیته وه بیخوم ده سستی به قه لشته دیواری دادریژ کرد که چهل گوتی
 وهره پیش، دوا یه ده سستی گرت وکیشای هه تابن هه نگلی وه دهره که وت، له بن پیلی پرا
 به گو یزانی، خشت ده سستی کورپه جو یه ی بری وه لآت بردی چوپیلی خوی له بنه وه قایم کردو
 پیلی کورپه جو ی له سه ره وه. وه دهرنا وشه وی هی دی هی دی پاریزی بوکچی پاشای برد پاش
 قسه کردنی پیک هاتن. کچی پاشای گوتی هه لیدی؟! که چهل: نا هه لئایم، نه گه رله هه لاتنیم
 ده ترسی، نه وه تاده ستم به سه ته. ده سستی کورپه جو ی ویداو به سستی وبه نه وجوره ی خوی
 گه یانده کچی پاشای. چونکه کچی پاشاش سویندی بوخوارد بوهه تاکاری ده گه ل جی به جی
 نه کات: هاواری نه کا، ناخرنه گه رکچی شای سویندی بوخوارد بانه ویش ده سستی بو به سستی
 وی نه ده دا، هه رکاریان خلاسه بوهاواری لی بلیندبو؛ که چهل ته کانیککی دا خوی، چونکه
 پیلی کورپه جو ی هه ربه حاسه تم قایم کردبوو، هه ربه نه ونه کانه چوکه ی، به نه که ی

پساو. و به جی ماو که چهل بوخوی هه لات، کیشکچی هاتن و دیتیان بیلکی ته و او به جی ماوه به یانی نه و خه به ره شیان دابه پاشای، ده ستوری دا، خیهوت و باره گای بیتنه وه و بزنان کئی بی دهسته، بیگرن؛ پاش گه پانیکی زور کوره جویان دیته وه دهینالاند له تاوی دهستی؛ کوره جویان گرت، به برینداری پاش زور لیرو له وی دانسی مه علوم بوکاری وی نیه، کوره جویان به ره لالا کرد.

به لئی نه ویش واهات؛ کچی پاشای ئاوس بو، پاش وه ختی خوی کورکی بو. کوره زه لام بو پیی هه لگرت بو؟ به لام له نه و بهینه یدا بزنانین که چهل چی کردوه.

که چهل و به سه ره اتی خالی

پاش نه و کارانه که چهل چوماله خالی (ماله خالیسی هه رله نه و شاره ی بو) غه رزی کونی له خالی بویاچون و چی به خالی گوت خاله وه ره بچین هه رچی هیلکه ن له قه لی دزی؟ (خالی که چهلش کاری هه رزی بو) گوتی زورچاکه بابچین! که چهل ده گهل خالی چون بو دزی هه تا خالی هیلکه ی له قه لی دزی، که چهلش پاتولی له خالی دزی.

خالی گوتی بمناسه که چهل بزانه چونم هیلکه له قه لی دزی ها! که چهل گوتی وایه به لام هه تا نه تو هیلکه ت له قه لی دزی نه منیش پاتولم له تو دزی خاله گیان. خالی نه گه رئاوا ته ماشای خوی کردو: کوره خو پاتولم ده به ردانه ماوه. که چهل: خاله جانه و جار وه ره بابچینه دزی.

خالی که نه و دزیه گه وره ی به که چهل وه دیت په گه لی که وت، پوییشن بو دزی نه وی شه وی، چون له خه زینه ی پاشای دوتیله که یان دزی، به یانی خه به ریان به پاشای دا: پاشا به رگی نویت لی مه باره ک بی نه و شو دوتیله که یان زیزله خه زینه ی دزیوه.

پاشا به یانی ده گهل چه ندکه سی دی چوته ماشای کردو گوتی نه و کونه ی مه گرنه وه ته ماعیان په به رده که ویت و دینه وه؛ بیتن خه ندکه کی لیدن، نیواری خه ندکه که کی پرکه ن له قیر، نه مری پاشایان به جی گه یاند. که چهل، لای نیواری له نیو شاری ده سوورپاوه و چاویکی به کونه که ی داگیر ادیتی کونه که نه گیراوه ته وه، به لام زانی حیله یه ک ده نه و کاره ی دا هه یه هه ره خورای نیه؛ هاته وه مالی گوتی خاله کونه که ی خه زینه ی پاشای هه روا ئاواله یه

پیم وابی هه رنه یان زانیوه . شهوی دیسان به خالی گوت بائه وشوش بچین نه ردیکی بینین . خالی قبوئی کرد وه پئی که وتن ، که چهل هه تا نیزیکی خه نده کی وه پیش خالی که وت ، له نیزیکی خه نده کی له فیله که ی حالی بو . وه ک شویکی له می دهی گه پاوه . خالی گوتی نه وه چ بوکه چهل ! بو گه رایه وه ؟ ! که چهل هیچ نه بو ، راستی نه من زورنه زانم چون ده بی پیاو وه پیش خالی که ویت ، خاله گیان فرمو ! به نه وجوره ی خالی وه پیش خوی دا . دوسی شه قاو رویشتن خالی ده قیری که وت و گه رمای ناخری به هاری وقیر شل هه تا ده جولاهه پترده چو خواری . که چهل پیی له سه رشانی خالی داناو چوتیله کی له خه زینه ی هیناو . ودوا به گه پاوه بولای خالی تیله کیکی دیکه شی هیناو چه قوی له خالی هه لکیشا ، خالی گوتی نه وه چ ده که ی ؟ ! که چهل ده لی سهرت ده بریم ! خالی فه قیر : کوره ناگری ! نابی . که چهل : خاله ، ناگری ، نابی نه ؛ سبه ینی ناشکراده بیت و نابوم ده چیت ؛ سهری خالی بری و ده گهل تیله که ی خالی بر دیه وه مائی و گوتی هانی خالوژن . خالوژنی گوتی نه وه چیه ؟ که چهل : نه وه سهری خالمه . خالوژنی دهستی کرد به هاوارو به سهری خودادانی نایا پوقوپم وه سهری و . . . بابانم خه رابوو . . . که چهل گوتی تازه کاره هاتوه بی دهنگی لی بکه ، ده ناچارم نه ده نگت له به ربیتته ده ری وه کو خالم سهری توش ده بریم .

به لی ! خالوژنی بی دهنگ بو . به یانی خه به ریان بو پاشای بردکه نه وشو دوتیله که ی دیکه شیان له خه زینه ی بردوه و حیسانیکی بی سه ریشی لی به جی ماوه . پاشاده ستوری داجاری کونه که ی بگرنه وه و نه وکه لاکه ی له سه ر . پییه کانی ژنان کانیه که ، له ناوه دانیه یاله شاری بریک دوربو هه لاهه سن ، هه رژیکی دیتوبوی ده گری بیگرن و بیهینن بوئیره ، چل که سیشی کیشکچی له ده وره ی دانان ؛ که چهل چاری پی که وت له داوه که ی حالی بو . چو گه را ، کابرایه کی ده وله مند که ریکی پی بوتازه زابو ، پاشوی جاشکه که ی به په پوی به ستبون ؛ چو کن کابرای و گوتی نه وکه رت به چه ندی ؟ کابرا : نایفروشم ؛ که چهل : ناخر لیت ده کریم . کابرا : نایفروشم بابم . که چهل گوتی کوره ناخر لیت ده کریم لی . کابرا گوتی به پینچ قرانان . که چهل ده لی نه وه ت شه ش قران . پوله که ی دابه کابرای و که ری به جاشکه وه

هیناوه مائی جاشکه که ی له ته ویله ی به جی ده هیشت، که ره که ی ده برده ده ری، به دوسی پوژان ته وای کوچه وکولانی شاری به نه وکه ره ی شاره زا کردو. له هه رجیته کی شاری به ره للات کردبته قله کوت ده هاته وه مائی بوسه رجاشکه که ی. نه و جابه خالوژنی گوت:

خالوژن پیته خوشه بوخالم بگری. خالوژنی به ترسه وه گوتی نا.

که چه ل چود وگوزه ی نوی بوکپی وبه خالوژنی گوت بچوکانیه نه وه مهیت خالم به داری وهیه له نه وسه ره ی ناوړان مه ده وه ده گه پانه وه میداله بن داره که ی که لاکی خالمی پیوه یه گوزان لیکده و بیان شکینه جابه ته وای شینی بوخالم بگری نه گه ر لیان پرسه ی بده گری، نه و که لاکه چی تویه؟ بلئی که لاکه چی ده می بابی که لاکه ریم نه من خه سویه کی بی حه یام هه یه بچمه وه له به رنه وگوزانه شکاون پامناگریته وه. به لی، خالوژنی وه کی که چه ل بوئی دانابو چو سه رئاوی وله گه پانه وه یدا گوزه ی لیکدان، گوزه شکان جاوه ره بگری وقوپی وه سه ری خوکه به بیانوی گوزان تیرتیر بومیرده که ی گریا، کیشک چی لیتی خریونه وه: دایکم بو ده گری؟! چبوه؟! نه و پیاوه چی تویه؟! کاره پوی داوه. زنه پیاوی چی؟! گو به می بابی نه و پیاوه ی، نه من خه سویه کی بی حه یام هه یه بچمه وه پامناگریته وه، ده لی گوزه ت شکاندون! کیشکی زگیان پی سوتا، ته وجییان بو کرد پولیان بوخر کرده وه و دایانی وبه پریان کرده وه: خالوژنی که چه لی هاته وه بو مائی. که چه ل: خالوژن! تیر گریای؟: نه ری وه لالا تیرتیر گریام. که چه ل بریکی دیشی ته مرین به که ره که ی کردو هات وچویی پی کرد. ئیوارئی لای پوژپه ری بریکی کونه سپال وکه چه ده فه یه کی له که ره که ی بار کرد، به خالوژنی گوت نه وشو چاوه پوان به که لاکه خالم ده نیرمه وه، نه وه ی گوت و جاشکه که ی له مائی به سته وه و به به رگی ده رویشان به کن کیشک چیان دا، وه پی که وت که نه هه ده پوم له شاری وه ده ره که وم.

دزینه وهی که لاکه خالی:

کیشکچه کان له میژبوله جیگای دیکه له وی بون وه په ز بیون، گوتیان نه ری

ئه وشو بانه وده رویشهی له کنه خو مان پاگرین وپرئک سه یروسو حبه تی ده گه ل بکه یین.
به لئی هه موپازی بون وده رویشیان بانگ کرد، ئه وه ش قسه کانی (ده رویش) و کیشکچیه کان.
ده رویش؛ بابم ئه وشوله نیۆه مه به. ده رویش: ده پۆم، کارم هه یه!

کارت چیه؟! کارت هه رگه پانه، چه ندی ده لئی ده تده یینی؛ ئه وشوله نیومان بعمینه وه.
ده رویش: ده ی باشه، چه ندم ده ده نی؟ قه رازیان دانا هه ر که سه ی په ناتیکه ی بده نی،
ده رویش رازی بوو، باره که ی ئیخست وکه ره که ی به سته وه هات دانیشت، ورده ورده
ته ماشای داره که ی کرد (وای چاو لی کرد که ئه ننه هه وچمه دیوه وئاگام له هه یچ نیه) هه تاگه بیشته
که لاکه که ی، که لاکه دیت وگوتی ئه وه چیه؟ کیشکچیان گوتیان چ کارت به وه ی داوه ئه وه
که لاکه. که چه ل (ده رویش) هه ستا شت ومه کی ده ستدانی لیان پرسه ی. چ ده که ی؟!

به خوای بابم ئه وکه لاکه که ره که م لی ده دزیت: ده پۆم. کیشکچی: کورده وانیه که لاکه
مردوچۆن که ری ده دزی، ده رویش: ده بدزیت؛ ئه من ده زانم لیژه نابم!
گه وره ی کیشکچیان هات وگوتی ئه وه چیه؟

ئه وانیش بو یان گیراوه گوتیان ئه وه ده رویش ده لئی ئه وکه لاکه که ره که م لی ده دزی
گه وره ی کیشکچیان: که لاکه مردوچۆن که ری ده دزی که چه ل: به لئی ده بدزی: زۆر باشه
ئه گه ره وکه لاکه که ری تو ی دزی ئه من ده قنانت ده ده می ده رویش: باشه. قاقه زم بو
بنوسه، گه وره ی کیشکچیان چونکه قه تی شتی وانه بیستبو. کاغه زی بوتوسی وئیمزای کردو
وئیدا، ئه وئ شه وئ به زمیکه بو سازکردن ئه وه نده پیکه نی بون که هه موله خو بیونه وه و
هه تالای پۆژی نه یه یشت که س بنویت، ئه وئ دریز ببا پئلاقه یه کی پئدا ده داوه لئی ده ستاند
ئاخری هه مو هیلاک بیون هه رایان ده کردی: بابه ده رویش بو خاتری خودای! ئاخو کوئیر
بوین له سوئی خه وئ لئین گه پئ با بنوین. به لئی ئاخیری ده سستی لی هه لگرتن: ده گه ل
سه ری وه سه نیری کرد پر خه ی لی بلیندبو خۆی ده خه وکرد. له به ره زم و پی که نینی
له بیریان چوبو گیشکچیان دانین، که چه ل وای خو بی نمودو پیس کرد بو هه یچ بیریکیان لی
نه کرده وه، هه مو خه ویان لی که وت، که چه ل هه ستا که لاکه له داری کرده وه له که ری قائم کردو

وشه پیکی له کهری داوگوتی برۆوه بو مائی؛ په ژیاوی گرت هوه، دم و لوتی خوئی وهه موانی
 په ش کرد، ده رویش دوايه لیبی توست. تا وه لاتی به پیکه نین و فرقی وهویری کیشکچیان
 وه خه به رها ت، خوئی له داری نه زانینی دا: نه وه به چی پیده که نن؟! ناوینهی له باغه لی
 ده رهیناوت ه ماشای خوئی کرد، دم و چاوی هه مو په ش کرابو گوتی نه وه کی وای لی کردوم؟!
 نه لمان ده چم شکایه تی ده که م. گوتیان کوپه شکایه تی چی؟! هه مومان وه کو
 توین. ده رویش که ته ماشای کردن نه وانیش وه کو خوئی دم و چاویان په ش ببوو. ده نگی
 نه کرد بریک پاره ستا. له ناکا و: نه دی که ره که م کوانی؟! به لایه کی دا هه لات هیچی
 نه دیت ه وه، گه پاره، نه و جار بولای دیکه هه لات دیسان که ره که ی نه دیت ه وه، گه پاره ته ماشای
 کرد که لاکیش نه مابو: ناها! نه مگوت نه و که لاکه که ره که م لی ده دزیت نه گه رده رویش گوتی
 که لاک که ره که ی لی دزیوم جاکیشکچیان زانیمان که لاک نه ماوه؟! ده لی بیتن پول که م
 ده نی ده ی: به لی؛ بیست قران حه قی شه و له وی مانه وه ی و ده قرانیشی پولی که ره که ی
 لی نه ستانن. (چونکه کاغه زی لی نه ستانن بون نه یانده توانی پولی نه ده نی) ده رویش
 کوته شمه کی به کوئی دادان و به ره و مال و هر ی که وت که گه بیشته وه مائی گوتی
 خالوژن! که لاک ی خالم هاته وه؟! خالوژی: به لی هاته وه. جاتیری بو بگری. جاری با لیره بیت
 دوايه ده بیه م ده ی نیژم. به یانی که کیشکچیه کان چونه وه بوکن پاشای پییان گوت
 قوریان؛ که لاکیان لی دزیوین. پاشا هه موی ده حه پس ی کردن نه و خه به ره ش نا وابلابووه.

نه و پاشایه برایه کی هه بوله شاریکی دیکه پاله سهریک له سهریک لومه ی ده کردو قسه ی
 ده نارد: نه وه هه رنیکیکه نه و کارانه ده کات. جاجون نه تو پاشایه کی، کابرایه کی بره لالت
 بو ناگیری و بوت ته نبی ناگری.

با بزانی و شتری سپی چاوره ش چون ده کوژیته وه

پاشا، و شتریکی هه بو، نه گه رله سه رکۆیه زیری له وه راباکه س غیره تی نه بو ده نگی دات
 که چهل چوباقه یه کی وینجه کپی و به به رد می و شتری دا هات، نه گه ر که س دیار نه با بانگی
 ده کرد نه گه ر خه لکیش دیار با ده نگی ده داو له خوئی وه دورده خسته وه. ورده ورده

هینایه برده رکی، پاش نویژی شیوان و شتری کوشته وه له له ت و پیل پیلی کرد و بریده ژوری مالی همو. ولاتی خاوین کرده وه وه نهی هیشته هیچ شوینیکی لی بمینی ته وه خه به ریان به پاشای دا، نه گه روشتری سپی چاوپه شیش نه ماوه! زورگه پان، خه به ریک نه بو، پیریزنیک هه بونوی سوری عه تیاریو نه و پیریزنه وه کونوی خوی بگره زیاتریش عه تیاریو، بانگیان کرد پاشایی گوت سه ریکت به زپری هه لده کیشم و سه ری دیکه شت به زوی؛ نه گه روشتری سپی چاوپه شم بو ببینی وه.

پیریزن: قوربان! سه ریکم به ورکه نانی هه لکیشه و سه ریکیشم به ورکه پیوازی، بو ت ده بینمه وه. وا ویده چی نه و قسه، په سم و عاده تی نه و جوره جاسوس و سیخورانه بوه.

نۆرهی سوژی عه تیاریه

سوری عه تیاری. وه نیوشاری که وت، دهستی به گه رانی کرد زور سوپاوه هه تاگه بیسته ماله که چالی هه روه ژور که وت دهستی کرد به پارانه وهی که چالیش له مالی نه بو، به قوربان ت بم نه وه بوکیکی سه لیتهم هه یه مه گیرانی له گوشتی و شتری ده کات، نه گه ره تانه هه رچه ندی بی له پتی خودای دا بده نی. خو پو لیشم نیه له بازاری بو ی بکرم خالوژنی که چالی فریوی خواردو لای دیکه شی زوی زگ پی سوتاو گوتی نه وه له بازاری کریبویان هه رنه وه نده شمان ماوه، به قه راپه نجه ده سستیکی ده بو ویندا و سوری عه تیاریو بیسته ده ده رکی دا که چال گه بیسته وه، گوتی نه وه چیه داپیره؟ پیریزن ده لی داپیره ت سه دجارده سه رگه ری بوکیکی سه لیتهم هه یه. مه گیرانی له گوشتی و شتری ده کاجانه وژنه نازانم چته خودائیمانی به نسیب کات، نه وه ندهی داومه تی ده چم بو یه ده برژینم؟

که چال زانی نه وه کاریکی بده سه سته: وه ره. وه ره داپیره! کۆله پاشام کوتاوه. وشتره که م کوشتو ته وه وه ره لاپیلیکی به روه هه موتان بیخون ده ریبه خودای دا. سوری عه تیاریه ماعی پینیشته و به خوی گوت باشه هه تازو تر بی چاکتر. ناشکراده بیت، ده گه ل که چالی چوژوی هه تاسه رکه لاک و شتری و که چال ده لی! نه وه که لاک و شتری پاشایه! سوری عه تیاریو ژوری که لاک و دیت، که چال پو پو پیلی پیریزنی، لینگی

ده به رلینگی ناکردیه دوپیریژن و هاویشته سه رگوشتی و شتری و گوتی نه وه هاتوی سیرپی که چهلئی ناشکراکه ی. که چهل چوبه خالوژنی گوت نه و جارمسقاله گوشتیکی بدهیه هرکه سیکلی وه ک سوری عیباردوله تت ده که م و ده ته هاویمه سه رکه لاکلی و شتری ۱۰ها.

خالوژنی زوری لی ترساو پیریاری دا له قسه ی دهرنه چی.

خه به ریان بوپاشای بردکه سوری عیباریش بی شوینه. هرچه ندگه پان هیسچ

خه به ریکیان وه ده ست نه که وت.

با بزانی که چهل کوره که ی چون دهرزیتته وه

پاشاهه موچه وله کانی بو. وه ده ست هینانی نه و کارابه دفره ی بو؟

نه و جار هینای میوانیکی گهره ی ریک خست، هه موخه لگی شاری بانگ کردوه رچارپان راهیشت که چهل زانی چ باسه وجود و فرخه که رویشکی کرین و عه باو شپوشالاتی وه خو خستن و که رویشکه کانی ده بن عه بای نان و پرویشت بومه جلیسی، کوره که (کوپری کچی پاشای نه که رکه چهل چوبوکنی و ...) گهره ببو، هینانیا ن له نیومه جلیسی به ره لایان کرد، گوتیان خوین ده بزوی، بزانی بولای کی بجیت، نه و بابی نه و کوره یه؛ پاشاش ده یزانی نه وه هرئیکیکه و نه و کارانه ده کات، کوره که یه ک دوجاران به ته ما بو بولای که چهلئی بجیت، به لام که چهل که رویشکه کانی نیشان ده دان نه که رچارویان زه ق ده چوکوره هه لده هات، شه ویش به سه رده ستان داهات، له ناکا و که چهل که رویشکی به پشتته وه دابه ردان، که رویشک که وتنه نیومه جلیسی. بوبه هه راو هوریاو ... چرا کوزانه وه و ...، که چهل به فورسه تی زانی و بو کوره که ی رفاندی و بریدیه وه مالی (چونکه مالیان له وی نیزیک بو) به خالوژنی نه سپاردوگه راوه مه جلیسی، دیتی خه لکه که نا هون بونه ته وه وه رکه سه له سه رچینگای خوئی دانیشوتته وه. هرچه ندی گه پان کوره که نه ما بو، خه لکه که شسیان که بژاردن هه مویان ته و او بون. گوتیان که س نه چوته دهری، که چهل به نه و جوره ی کوره که شی له پاشای دزییوه و کوره ی چاک تاقه ت کردو که وته پی و شوینی پاشای که له سه ریک له سه ریک خه به ری دهنارد هه ی عه مری نه مینی جا چون کابرایه ک نه وه موخه رابه ی ده گه ل بکانازانیت و

ناییبیتته وه نه وه بۆن امری .

با بزانی که چهل برای شای چون ده داوده خات

که چهل که وله مه پیکی کری، هرلیسه پی زه نگولیکی ویخت، که ولی ده ست دایه و پویشت بوشاری برای پاشای چوله وی به پرستیاران چوارباغی پاشای دیته وه و پیمان گوت پاشاچ رۆژیکی ده جیتته چوارباغی . که چهل چوده نیوچوارباغیداخوی شارده وه و که وله مه پی به خوی دادا چونکه نه و چوارباغی شای چوارباغیکی گه وره ووژدیش خوش بو، پاشا هاته چوارباغی، له نیوچوارباغی دهستی کرد به گه پانی له به ربونی گوله کانی چوارباغی مه ست ببوو له بۆن کردنی نه و گول بۆ بۆن کردنی گولیکی دیکه، ئاو. خوار دنه وه و حه سانه وه و له بن سیبهری شوپه بیه کان نه وه نده دلخوش بو که هوشی له خوی نه بو هاتبو لای نویژی شیوان له ناکا و که پاشا ده و په پی خوشی و دل خوشی دابوشتیکی زۆر به سام خوی راوه شانده بو به زهنگه زهنگ پاشا که دیتی ناچار دهستی به هاوار کردنی کرد: بو خاتری خودای نه توچی ؟ که سیشی له ده وره ی نه ما بو هاواری بکات؟ !

که چهل: نه من؟ ! حه زه تی قابیزم وهاتوم پوحت بکیشم! پاشاهیچی پی نه ما، دهستی به پارانه وه ی کردوگوتی ناخر نه من پاشام ئیجازه م بده بجمه وه مانی و خودا حافیزی له منداله کان بکه م.

که چهل ده نیوکه وله مری دا، ده لی مردن پاشا و فه قیری نازانی. پاشا زۆری له به رپار اوه . که چهل پینی گوت باشه ! ئیجازه ت ده دم به لام به شه رتیک! هرچی پیت بلیم قبولی بکه ی و نه نجامی بده ی وله قسم ده رنه چی .

پاشا: هر کاریکی پی مبلتی جی به جی ده که م. پاشا زۆر چکوله ببوو ه. که چهل گوتی نه من ده تور به یه کت ده نیتم و ده تبه مه ماله پاشای برات له وی له بنه خومت داده نیتم ده تکه مه بن قون و له سه رت داده نیشم داوای مال آلله ی له پاشای ده که م، پاشاش داوا ده کات: شتیکم بۆلی، نه منیش ده لیم چ نازانم، دوباره ده لی شتیکم بۆلی، نه منیش ده لیم پاشا به خودای هیچ نازانم، ئه ری بن قونی من نه من هیچ ده زانم! نه توش ده لیتی به

خودای پاشا، ده رویش فه قیره وچ نازانیت، نه گه رئه وهی قبول بکه ی به ینیکی دیکه ت موله ت ده ده م. پاشانا چار بوله مردنیش زورده تر سا قبولی کردونه وجیگایه ی که چهل بوی دیاری کرد بوجوله وی چاوه روانی که چهلی بو.

با بزانی له مائه پاشای چ رووده دات

که چهل گه بیشته لای پاشای و پاشای ده نیو توریه ی نا که چهل زه لامیک و پاشاش چوکه له وجودیوانی پاشای و داوی مال آله ی کرد؛ پاشا: ده رویش شتیکم بو بلی. ده رویش ده لی به خودای پاشا چ نازانم پاشا: ده ی ده ی شتیکن بو بلی! ده رویش چون چ نازانم؟! ده رویش: به خوی پاشا چه نازانم؟ ئه ری بن قونی من نه من چ ده زانم؟! پاشاده بن قونی که چهلی داوه جواب دی و ده لی، پاشا به خودای ده رویش فه قیره وچ نازانی

پاشا ونه هلی مه جلیسی نه و ده نگه یان بو ناسیار بو زوریان پی عه جایب وسه یریو، دو یاره پاشا بو پون بونه وهی نه و ده نگه ی؟ داوی له ده رویشی کرد: شتیکم بو بلی؛ دیسان ده رویش: به خودای پاشا چ نازانم؛ ئه ری بن قونی من نه من چ ده زانم؟! پاشای برای له بن قونی که چهلی نه و جاریش گوتی به خودای پاشا ده رویش فه قیره چه نازانی!

پاشا گوتی نه و ده نگه چیه؟! کییه؟! که چهل ده لی نه وه پاشای براته! پاشا بلیندبو: بیگرن، بیکوژن، پاشای برای له بن قونی که چهلی وه جواب هات!!! پاشا: نا! پاره ستن، جارئ نه من بیتنه ده ری. ده ست مه بزینون به لی چون پاشایان له توریه ی هیناده ری. پاشاپوی ده که چهلی کرد: نه تو کیی؟ که چهل ده لی نه من ده لی مه رده نه پیت ده لیم و جائه توش مه ردا نه کاره کانی دیکه به نه نجام بگه یه نه نه و پاشایه زور عاقل ده بی وقه ولی پی ده داو؟ نه و جار که چهل ده لی له سه رویژدان وشه رفی تو نه من نه و که سه م که ته واوی نه و کارانه نه من کردومن چونکه نه تولیکدا. لیکدا به سه پاشای برات ده زویشتی و ده تگوت چون کابرایه کی به رلات بو ناگیری؛ هات نه توشم نا وابه رده ست کردو گرتومی.

پاشا دیسان هه رای کرد بیکوژن، پاشا برای گوتی نا! وانا بیت کوشتنی چی؟! نه گه رده ته وهی ولاته که ت نارام بیته وه. بیتنه که ت لی ماره که و بیکه وه زیری ده سته

راستی چونکه نه وکچه ی توتازه بو که س نابی ودهنا نه وهی ده کوژی دهشتوانی بیکوژی به لام ده پوژی دیکه ی پی ناچیت، یه کی دیکه په پیدا ده بیت له نه وهش خه رابتره بده پتر. که چه لیان چه ندرپوژان راگرت وپاش بریک بیرلی کردنه وه، قسه ی پاشای برای قبول کرد، کچه که ی لی ماره کردو؟ کردیه هه مه کاره وکر دیشیه وه زیری دهسته راستی نه گه رله شاری و ده وروبه ری میشلولیک جولاباوه، که چهل ده یزانی وپینگای چاره ی بو ده دوزیه وه نه وان خه ریکی خوش گوزه رانی بون ونه منیش به زمی که چهل وکیشکچی کانی که لاکم پی له هه موان سه یرتر بو.

که چه لی که وان (شیعر)

نیویان لی تابو که چه لی که وان
 ده یگرت به ته پکه و به دار و دهوی
 به خوشی بایه یان به زورداری
 ناچار بو دهستی له وکاره ی هه لگرت
 به بهرگی جوانی کچی هاوسایه
 کی جوان نه ی دیبا بوئی په شیوان بو
 له نه کاو چاوی به و جوانه ی کهوت
 هات چاک و خوشی ده گه ل دایه کرد
 دهنه به کلای قهت نه پیوابو
 کچی کام به گه و کام خانه دانه؟!
 بیت خوشه هه تا پیش کیشی نوی که م
 داروغه ش زور زو بو خوشی بزوت
 بو بوکی کپی ته واو که ل و پهل
 با بزانی چوته ته قدیر و ته گبیر

که چه لوکیک بو بیو هگو تیکه وان
 هوئی نیویانانی: گشت پوژ دو کهوی
 کهوی لی ده ستاند داروغه ی شاری
 چه ندسالان کهوی بو داروغه ی گرت
 نیواره ی پوژیک دانیشت لای دایه
 ده سه ر و چاودا که چهل زور جوان بو
 داروغه ریگا پی ده و کوچی کهوت
 که مبابو شیت بی هه ر پیی دهر نه برد
 له گه ل پیری زنی نه و پوژه ی وابو
 پرسسی: داپیره: نه م کیژه جوانه
 که چه ل فیزی کرد بلی تاقه کچه که م
 داپیره ناوای به داروغه گوت
 داروغه ناردی، ماره ی کرد که چه ل
 بوکیان بو هینا بو داروغه ی پیر

هه رکه س بو مالی خوی گه رانه وه

با بزانی، که چهل، داروغه‌ی چون ده به تلینی

داروغه ویستی پیک بی مه به سستی
 هات به ره و پیری بوک به غه مزه و ناز
 پیی گوت داروغه گوئی بده فه رمانم
 نه وه مر کاره ناگری به وشه وه
 پاشی چه ند پوژیک و وچانیک ده دم
 هه ر نه وشوگانه به بی و وچان دان
 ناچار وه پیش که وت هه موی نیشان دان
 هه ر دیویک ما بو گوتی با ئه وه
 داروغه پیی گوت چه رخی تیدایه
 تاییه تی منه لای من پوتراوه
 من ده بی بزانه خو چه رخ چیه؟!
 ده رکه که ی دیوی چه رخی کرده وه
 پیم خوشه کاری نه و چه رخی فیریم
 به لکه پوژیک توی له مال نه بی
 من له جیگای توی ده بی ته نبیی که م
 داروغه ش نه وه ی به دل پی خوش بو
 شاقه لت دانسی زور به وش یاری
 شاقه لی دانا که چهل به بی هه ست
 چه رخی که ی با دا که میک لئی توند بو

ته نیا زاوا و بوک له وی مانه وه

بچی بو لای بوک و بیته به رده سستی
 له نه ی کوترانی و چاوی وه کو باز
 چی له لای تویه وه ده بی بیزانم
 نیستا جیی خوشی و دستبازی و خه وه
 چی به رده سستی منه نیشانت ده دم
 ده بی بیان بینم چی له ده سست دان
 غه زنه و جی به ندی هه تا ده غل و دان
 ته ماشا بکه ین و جا وه خستی خه وه
 بوچییه؟! لئی گه ری به کارت نایه
 بو ته نبی کردنی مسکین دانراوه
 به کاری چی دی و یان کاری چیه؟!
 که چهل خوی ساز کرد بیری کرده وه
 بو کاروبارو بو توش به خیریم
 مسکینیک بینن شا لئی توپه بی
 شا لین پازی بی ئاوا کاری بکه م
 هه م به تالوکه و زوریش له جوش بو
 جا ته ماشای که و ببینه کاری
 چه رخی که سوپا کاری که وته ده ست
 به نه یرو نه یرو هه رای لی بلیند بو

ده بی کاری وهم نۆر جوان فیزیکی
 که چهل چی گوتبا، ده یگوت به سرچاو
 داخوا وهک هی تو ده سوپین ته گهر
 که چهل توندی کرد هه لکوت بوئی هه ل
 داروغه شه هروا که کم کم ده یگورپرانده
 گونی فیرده بی که وه ده خوی بی حه ق
 شا به یانی زو چهند که سی ناردن
 بو بوک و زاوا با سیان لی نییه؟!
 ناچار نه مری شا ده رکیان شکاندن
 له چرپه و گورپه هی هه ناله ی ماوه
 نۆری پی تیک چو نه گهر پیی زانی
 نه ویرینانه ی بو وه بر ژینن
 به تۆزیه و ده رمان به هات و چونی
 پولیکئی دانسی و جوان حالی کردن
 هه رچهند من بلیم قرو تی بکه وی
 لیو تورپه بم یان، به ردو پیدابده م
 ده رویشته پینگاو بو خو نشان دان
 نه ری مام که حکیم نه وه ده چیه کوئی؟!
 پیاو له ده ستانیا چهند هه راسانه
 ده گه ری نه خووش و زامدار چاره بکا
 توشی که حکیم بون له نیو کولانیک

که مابو پشت و لاقم له تبه کی
 وای خو سازکردبو داروغه بو راو
 دا کورپه گیتان نه توش شاقه لت بخه بهر
 داروغه شه ناوا داینا سه شاقه ل
 به بی راوه ستان، که چهل ده یسورانده
 گیانی تیک شکاند کردی شق و په ق
 له سه رپا ده رچو خوی لوه شاردن
 دا بچون ده بزاندن ده نگ و باس چیه
 هه روا بی هه ست بون چی بانگیان کردن
 خو هه مو گیانی داروغه شکاوه
 شایان تی گه یاند هه ر زو به یانی
 نه مری کرد نۆر زو حه کیمیک بیینن
 که چهل خوی گوژی پاش زگار بونی
 چهند مندالیکئی توهی بانگ کردن
 بلین مام که حکیم نه ری ده چیه کوئی؟
 به دوامدا وهرن جنیوو پی بده م
 مام که حکیم به خوو به عبا و توریان
 مندال له پینگا و کوچه و له سه ر سوئی
 مندالی ئیستا هینده نۆرزانه
 ناوری وی ده دان که حکیم چی چ بکا؟!
 چهند پیاوی پاشای پاش که م گه رانیک

وتی تاییه تیت له چ ئیش و کار
 له برینداره که ی خویمان خه م بخوین
 پاشا هات چاوی، به دوکتور که وت
 له دهست هاواری ژینمان لی تاله
 هه تا غه نیت که م له مال و ده ولت
 ناکامی کار و دواپوژ نازانم
 زامی چوماغ چی بکا چاره سر
 هر هه ناسیکی ده به ردا ماوه
 چاک ده که مه وه برینه کانی
 به مقاشیش وابو جیه کی ده گه ست
 نابی له لای مه هیچ که سی بمینی
 بی تینساف نه بی پیی نانا زه فر
 بوم بینن دابینن له قولینچی که سار
 فیرده بی که وان بی حق ده ستینی
 داروغه ی له سر سیل کو کرده وه
 وای خو شارد وه هه نه ببیننه وه
 دیار بو که س نه بوت ا جوا ب داته وه
 ده رکیان شکاندن دیتیان کاره سات
 هر به قه د که ویک له سر سیل ما بو
 له ترس و خوفان هیچ هوشی نه ما

پرسیان تاییه تیت له چ ئیش و کار
 ده ی باشه دوکتور پی که وین و پروین
 که کیم گه یه جی و چو وه ژور که وت
 بریندارن کمان، هه یه بی حاله
 نایا ده توانی بیکه ی ته بابته
 نه خوش نه بینم جوان لی نه پوانم
 مام که چه لیان برد ببو به دوکتر
 دیتی و به خوئی گوت ده ی کاری کراوه
 پیی گوت به پاشا هر ژور به جوانی
 هیندیک ده رمانی کرده لاق و ده ست
 به پاشکاو ی بویان هه رنه هینی
 ئیوه ده زانن، بو نه خوش دوکتر
 به لام سیلک و چوار پینچ له تکه دار
 چو لای داروغه به گویی دا بخوینی
 سیل له سر کوچکان، ئاوری کرده وه
 له کون و ده رزیک خوئی لی دزینه وه
 هر چه ند بانگیان کرد ده رگا که بکه وه
 بوکپروز و بوچه که دایگرتبو ولات
 له شی داروغه ی هین جوان سوتابو
 نه و خه به ره شیان نه گه ردا به شا

ده داوختنی کچی شای

پاشا کچی خوئی نارده نه ونبوه
 بوئی پازانده وه چادر و چیغ و کوین
 هه لیان دا له سه رکانبه کی پرئو
 له کوچه و کولان ده رویشته که چهل
 له جیی باوکم به کی قهردارم؟
 کوره جویک نه گهر بیستی نه قاره
 ووتی به لی دهی به من قهرداره
 کوا چه نده پولت دیتمی وه چابو
 ده ستت بیته پیش فرمو ها قهرزت
 پیلی له بنی پرا، گرت و بری خشت
 پیلی خوئی له بن شت و مه کن کرد
 شه و داهات که چهل پاریزی بو برد
 وتی، تو هه لدیی به قات پی ناکم
 نه گهر توش وه کن دانیی قهراری
 قهراری هه تا کار خه لاس نه بی
 ده زانم نه توش نه وهت مه به سته
 دهستی سه ره وهی که چهلی توند به ست
 خه لاس بو کاری پیی گوت هه راکه
 تا حه رس هاتن خو که س نه مابو
 کچ ناشکرای کرد وام خودا دهستی

دابنا بو ته لای نه و سه ربزئوه
 له جیگایه کی، زور خوش و بزویین
 هه تیو که دیتی زانی بو ویه پاو
 به هه راکردن دایمه زراند گچهل
 بیی بیده مه وه زور شه رمه زارم
 له کونی ناوده ستی و لامی داوه
 خو هیتد له میژه کوا نه وه کاره؟!
 ده قران، خو دنا، که متر نوسرابو
 سوپاست ده که م بو ووره ی به رزت
 بردی وه مالی و گه لالی داپشت
 پیلی دی به دو ته قهل قایم کرد
 کچی پاشای دی و قسه ی له گهل کرد
 ووتی نامه ردم نه گهر من پاکم
 کار ته واو نه بی نه که ی هاواری
 کارم به ده نگ و هه را و باس نه بی
 ده ی باش بگره ده ستم و بی به سته
 ده گهل کچی نوست که چهل به بی هه ست
 زویکی به نی پساند که چهل جا پا که
 به لام پیلکی ساغ به جی مابو
 نه منیش زور مه حکم بی به ستم دهستی

پیلی له بنی را، هه لقه ندراره
 زور زو بو مائی شایان بردنه وه
 زور وردی بگه پین با بخریتته داو
 فه قیری و یاغی یان زور زه لیل بی
 تی فکرن بزنانن چون دی کاره سات
 گرتیان، به لیدان گشت گیانیاں شکاند
 بی تاوان ده رچو زو نازادیاں کرد
 به ردیکی دیشی وه خالگه ی کهوت

نیوهش ده بینن ده سستی به ستراره
 خهیمه و خه رگایان بو کو کردنه وه
 شاهه مری پی دان نه و شارهی ته و او
 جا بگه پین بزنانن هه رکه س بی پیل بی
 له سی داره ی ده ن نارام بی ولات
 کوچه جو به داد و هاوار ده ینا لاند
 زور له به پریرسان، هیند پرسیاریان کرد
 نه وهش بی تاکام بو ی وه ده رکهوت

که چهل و به سه رهاتی خالی

تای نه بو بو دزی له ديهات و شار
 کییه ده توانی بدزی هیلکه ی قه ل
 که چهل پا توکی له خالی دزی
 کویره وه جاغم له قه وم و خزم
 خاله پاتولت کوانی له کوئی یه؟!
 تا دزیم له قه ل کرد دزیم لی کراوه
 هه ر دزه کی بلیی ده گه لت ده کم
 به بریک له و گه نجه بزویک بکرین
 توریه و توره کان جا پرکه و بینه
 پی یان راگه یاند زوتر تا بزانی
 به رگی تازه شت لی مه باره ک بی
 شوینیشی ساوه، دیواری بپراوه

که چهل خالیکی هه بو زور و شیار
 چو به خالی گوت که چالی ده غه ل
 تا خالی هیلکه ی له قه لی دزی
 کی هه یه وه ک من بلی من دزم
 که چه لیش پی گوت وتت به جیه
 ناوا پروانیه خو ی ده پیم دزراوه
 مه لی وه جاغم نه ما خو من هم
 خه زینه ی پاشای با نه وشو بپرین
 شه و دامات پوین بو زگ خه زینه
 شه وی خه زینه برپا بو به یانی
 پاشا! مه جلیست پر ته داره ک بی
 دز هاتون که میک غه زنه دزراوه

هر لیكددا لیكددا نامه‌ی ده‌نارد بوئی
 سه‌رکوته‌ی ده‌کرد ته‌عنه‌ی لی‌ده‌دا
 نه‌توانی ریگی‌ی دزیك نفرۆبکی‌ی
 پری بکن له‌ قیر ده‌وره‌ی لی‌بته‌نن
 به‌قه‌ده‌م لی‌دان، یابه‌ پری پیوان
 زو زانی فیلیك له‌وکاره‌ی دایه
 کونه‌ک‌ی خه‌زینه‌ی ه‌روا به‌تاله
 جا به‌ یه‌کجاری وازی لی‌بتینین
 خه‌نده‌ک له‌ ده‌وره‌ی پر قیر کرابو
 تا سه‌ر خه‌نده‌ک‌ی و یه‌کجی گه‌پاوه
 من ده‌پۆم دیاره‌ خۆتۆ ده‌ترسی
 به‌لام من ئابرووهیچ ه‌یام نییه
 من خه‌جاله‌تم عه‌فوم لی‌ت ده‌وی
 چوار شه‌قا پۆیشته‌ ده‌ قیری که‌ووت
 که‌چه‌ل تیله‌کیکی برودو گه‌پاوه
 ه‌تا خه‌لاس بو ه‌ر هات و چۆی کرد
 سه‌ری تو ده‌بیرم، کاری وانه‌ک‌ی!
 سه‌به‌ی ده‌نگرن لی‌ن ناشکرا بی
 خۆتازه بو نیتۆچ پیوان نام
 توژی‌ی له‌ شان کرد و سه‌ری گرت‌ه‌ ده‌ست
 مه‌وزوع ه‌رچی بو زو بوئی به‌یان کرد

شا برابه‌کی بو گه‌وره‌تر له‌ خۆی
 به‌ پاسپاردان گه‌پی پی‌ده‌دا
 تو نابی بله‌ی شام بوختان به‌خۆبکی‌ی
 له‌ ده‌وره‌ی غه‌زنه‌ خه‌نده‌ک هه‌لقه‌نن
 که‌چه‌ل ه‌ر گه‌را تا نوژی شیان
 کونه‌ک‌ی خه‌زینه‌ی دی ئاوه‌لایه
 ه‌ر گه‌بیشه‌وه بانگی کرد خاله!
 پیم‌خۆشه‌ نه‌وشوش نه‌ردیکی بیتین
 کون نه‌گرابۆوه وه‌کی خۆی مابو
 که‌وته‌ پیش پۆی ئاوری نه‌داوه
 بو گه‌پایه‌وه؟! خالی لی‌پرسی
 نه‌خیر ترس و مرس له‌ لای من نیه
 چۆن ده‌بی خوارزا پیش خالی که‌وی
 خاله‌ گیان فه‌رمو، خال وه‌پیش که‌وت
 خال ده‌چۆ خواری چۆن ده‌جولاره
 سه‌رشانی خالی کردبو بازگه‌ و پرد
 هه‌لیکیشا کیرد، خال: نه‌وه‌ چ ده‌ک‌ی؟
 ده‌له‌ی چی خاله‌ ه‌ی بی‌به‌لابی
 ده‌بی من برۆم ته‌رکه‌ دنیا بم
 به‌ کیردی سه‌ری خالی بری بی‌ه‌ست
 گه‌بیه‌وه مالی، خالۆژی بانگ کرد

که چه لئی توشکا و کاری خه را کات
 هر سوژیک نه له و مالهی بچیته ده ر
 زور به بی پوحمی هر تیتنافکر
 که چه ل نه یگوتبا هر قهت نه بیو باس
 قیر تیدا ماوه پی او یکی بی سه ر
 له ریی کانیه ژنان قیت بیچه قینن
 جا بزائم چوئی ل ده بن وشیار
 بیبیتی حه تمن بو میرده ی ده گری
 به نه زم و نیزام شه وتا به یانان
 زانی ته لیه بوئی هونراوه کار
 پیت خوشه تیرتیر بگری بو خالم
 گوتی پیم خوشه! زور به ترسه وه
 بو بو کانی له و سه ره ی بی هه ست
 گوژان بشکینه و بیکه به هاوار
 چی گل و قورپی و سه ره ی خو که
 له باره ی که لاک له گه لت ده دوین
 به خوای وا دیاره زولمی لی کراوه
 نه دی چیه؟ چوتنه وا ده گری به تاو؟!
 له ترسی خه سوم گوژم لی شکاوه
 بو کوئی برپوم نه بیرونانم چه کم؟!
 رام ناگریته وه دنیاش به دار بی

خالوژنی ویستی شین و هه را کات
 خوئی لی توره کرد هوئی کونه ماکه ر!
 وه ک سه ری خالم سه ری توش ده برم
 خالوژنی ترسا؛ وابو گیژ و کاس
 دیسان به یانی وایان دا خه به ر
 شا ده ستوری دا داریکی بینن
 که لاکیش بینن بیخه نه سه ر دار
 ژنی نه و پیاوه خوئی پی پاناگری
 له ده وه ی که لاک کیشکچی دانان
 کیشکچی دیتن و که لاک له سه ر دار
 به خالوژنی گوت، که چه لئی زالم
 ژنه گویی لی بو واقعی برده وه
 دوگوژه ی بوکری وهینای دایه ده ست
 هر گه را یه وه و گه بیشتیه لای دار
 چه ندی ده توانی بگری و بو بو که
 به و گریانه وه کیشکچیه کان دین
 چی توپه خوشکی نه و سه ر پراوه
 من چیم نه دیوه کوانی سه ر پراو
 چم له که لاک هوشم لی پراوه
 له به ری شه رمی و حه یای خه سه وه کم
 له شکانی گوژان نه و ناگادار بی

ئاوای بوۆ پیک هات موی لانه دابو
 کووه بون تیگرا ته وجییان بوۆ کرد
 بوۆ که چهل قسه و باسی گتپراوه
 په روئی له پاشوی جاشکی کرد بون به ند
 پیی گوت نه و که رو جاشکته به چه ندی
 که چهل گوتی خیر ئاخر لیت ده کرم
 نه وهت شه ش قران با ئیک ئاوا بی
 به ره و ته ویله به جوت لیی خو پین
 زور زو به له د بو نه وسه ر تا نه وسه ر
 ده هاته وه مال به یه ک ئیشاره
 جوانی تیگه یاند خالوژنی گاس کرد
 بیبه ته ویله ی زو بیبه سته وه
 جا د وا به بوخوم دیم ده یشیره وه

به وجوره ئی که چهل که بوئی دانابو
 کیشکچی تیگچون، ژنه قسه ی کرد
 پولیان وه ده سته دا هر زو گه پراوه
 که ریکی زابو چلکن ده ولله مه ند
 که چهل خیرا چوو لای ده ولله مه ندی
 بیفروشم بار به ر چون له خوم بپریم
 له پینچ قرانان هیچ که متر نابی
 پولی دا که رو جاشکه که ی کرپین
 جاشکی به سته وه و که ری کرده ده ر
 وای لی هات له کوئی له نیو نه وشاره
 بوۆ دزینه وه ی که لاک خوئی ساز کرد
 وشیار به نه گه ر که ر گه یشته وه
 که لاک خالمت بوۆ ده نیره وه

* * *

دزینه وهی که لاک خالی

لای کیشکچه کان ویستی تیپه پی
 ماندوو وه ره زیون له و بیابانه
 به زم و ئاهه نگی بابگتپری بو مان
 بانگیان کرد ده رویش دا بریک وه ره پیش
 گه وره ی کیشکچیان باسی له سه رکرد
 مه جلیسی شادین بوۆ براریننه وه
 کارت گه رانه کوا چیت مه به سته !؟

پوژیک که وته پی وه ختی پوژپه پی
 ده میک بو ده سته ی نه و کیشکچپانه
 نه وشو ده رویشی پاگرین لای خومان
 گوئیوی بی له قسه ی سورداش وه ده رویش
 پراوه سته که چهل هوئشی له که ر کرد
 مام ده رویش نه وشو لامان بمینه وه
 ده روم، ناتوانم کارم به ده سته

ده تدهينئ نه پوی نه وشو له لان بی
 حهقت بیست قران لامان به نه شو
 که چه ل پازی بو هات باره که ی خست
 جوان دانیشتی جیی خوش بهر پالینگانی
 هر که لاکمی دی ههستا که وته کار
 پرسیاریان لی کرد چه بوه.؟ چ ده که ی!؟
 شه و نه و که لاکه حالی بوم له خووم
 که لاکمی مردو دهی چون که ده دزی
 به خوا باو که گیان من زور زه نینم
 گه وهی کیشکچیان گوئی لی بورزهات
 له دوری دیتی گیشه ی مام ده رویش
 ده رویش له سه رچی له چی توو په بویی
 حالیا ن کرد، ده رویش تور په بوه له چی
 گه پاروم دنیام خوؤ زور دیتوه
 پاست ده که ن ئیوه بنوسن قاقه زی
 ده قرانم ده وئ، له تو پولی که
 زانیان نه و کاره نه له و دنیا به
 شه وی هر پاشی نان و چا خواردن
 نه به یشت که س بنوی تالی به یانی
 جاریک پاشا بو ده رویشت بو پاره
 ده میک داروغه و جاریکیش وه زیر

کوا چیم ده دهنی با لیم عیان بی
 مهرد و مهردانه بارت بخه و مه پو
 خیرا که ریشی ده پچکیکی خست
 داره که ی که لاکمی له بنی پاپوانی
 زو حازری کردن کونه و که رو بار
 له چی نارازی بو کوئی بارده که ی!؟
 که ره که م ده دزی به خوای من ده پوم
 کی بیستویه تی کوا له سه ر عه رزی
 هیچ پونا کایه ک لیره نا بینم
 حالی بی ویزانی چه بوه کاره سات
 بوویاس و خواسه ی زویکی هاته پیش
 کی چی پی گوتوی یاله خوورپاهه لچوی
 هاته پیش پی گوت سه رکار کیشکچی
 نه وهی تو ده لی کس نه بیستوه
 که هات و که لاک که رم لی بدزی
 دهی هه ریو خوشت ده بیبه ده سته بهر
 نه بوه، نه کراوه، کاغه زیان دایه
 به زم و ره زمیکی وای بو ساز کردن
 فرقه و پیکه نین، قاقا و گورانی
 دادیان لی ده خواست نی زولم لی کراو
 له خوئی ده به ستن قایش و قروش و شیر

هه تا خه وهه موی لابه لا کردن
 له هات و چوندا یا هر به پرتوه
 هه مومان کویر بوین تو خوت نایه
 له بیریان چوبو دانین کیشکچی
 ده لی جا نه و جار پیو خوشبی بنون
 شکی هه موانی له سه ر خوی لابرده
 که چه ل قیت بووه و لی وه خوک ووت
 پی پی گوت ده برپوه؛ بو مالی یه کسه ر
 که بو و لوتی خو وهه موانی ره ش کرد
 نوست هه تا کو تاروه که لله ی که ووت
 شین ده بونه وه هه مو کیشکچیان
 نه منیش با بزائم، و یگرا پی بکه نین
 جوان له خوی روانی و دیستی نه و وینه
 نه و ده رده و به سه ر، من بو هینا وه
 کی نه وه ی کرده، وای ته نبی ده که م
 نه گه ر درویو بو لای شا راکه
 بو چه ند ده قیقیک هه مو بی ده نگ بون
 له ناکا و کهری وه بیر هات وه
 مالم ویران بو خوی به من چی بکه م
 نه و جاریش به غار بو سه ر تی هه لبو
 که لاک نه مابو؛ به لی پی زانی

چی سه یرو بو یی به پرتوه بردن
 خه و تبون هیندیك هه روا به پرتوه
 چه ند جاریان بانگ کرد، ده رویش ره جایه
 له پیکه نین و به زم و هه للا و چی
 له به ر بی خه وی هیند شه پرتو بیون
 هر سه ری دانا خوی لابه لا کرد
 یه کچی کیشکچی خه ویان لی که ووت
 که لاک داخست قایمی کرد له که ر
 ره ژیاوی هینا هر ناوای به ش کرد
 جا نه و جار بی خه م ته خت لی خه ووت
 به فرقه و هوژ و به پیکه نینان
 سه لاتان له خو له نیش نه زانین
 حالیان کرد ده ری هینا ناویننه
 کوا چ خه راپیک له من روی داوه
 ده چه م لای حاکم شکایه ت ده که م
 هه مومان وه ک توین، ها ته ماشا که
 وا تی یان فکری گویا نه مدیبون
 دانیشست تا ده میک چ بیرکاته وه
 به ربوه رویشسته، کوانی که ره که م؟!
 لابه لا هه لات هه تا ماندو بو
 هات وه نه و جار له داری روانی

کهرم لیده دزی دللی من پاکه
 با به تالوکه له لاتان برۆم
 دهفه که وشپه ی به کول هه لگرتن
 دزیبوشیه وه، که لاکه خالی
 بو ناگا کردن وه ربه پرسه وه
 به گوره که ی گوت زورباش بزانه
 خو پیری و لات و لوت پیتان ده ویرن
 بو ئیوه هه ردوی چاوه پیتانه
 زوریش به وردی سه رکوته ی کردبو

کاکه زوم زانی خو ئه و که لاکه
 بینن بده نه ی پولی که ر و خو م
 سی قیران ته واوی پول لۆه رگرتن
 هاته وه مائی زور به خو شحالی
 جا کیشکچه کان زور به ترسه وه
 شا زانی کاری نه و بی عورزانه
 هو ی سور و سورداش! هینده بی خیرن
 یان سه پ برینه یان به ندیخانه
 دیسان برای شا خه به ری ناردبو

* * *

با بزانی که چه ل و شتری سپی چاوه رش چون ده کوژیتته وه

هه تا کو ی ده با ئاوی، هه ویری
 له سه ر کو ی زیپا به بی غه ل و غه ش
 چه ند سالیک ئاوا پوژگار راده برد
 به پيش وشتردا سه بریک تپه ری
 وشتر قه پالته ی له وینجه ی داگرت
 ده نا زیپکیکی بی هه سست لسی ده دا
 زور جوان بو ی پیک هات، دیسان نه و داوه
 له هه وشه ی کردی له ت له ت و پیل پیل
 جا بخو گوشت وشتر به برژیوی و چیششت
 ئا وه کیل، وه زیر، شاله دیوانی
 خوابه من چبکه م؟! ده ی کواچارچییه !!

با بزانی که چه ل چ دیتته بیری
 شا وشتریکی بو نیوی سپی چاوه رش
 له ترسی پاشای ده ریان نه ده کرد
 باقه وینجیکی زور جوانی کپی
 وه ختی پوژ په پی بو مال ریسی داگرت
 که س دیار نه بایه، وه دوا ی خوی ده دا
 هه ر سه بر سه بره وشتری هیناوه
 وو شتری نیخست به کیرد کردی تیل
 له ده ووروبه ری نیشانه ی نه هیششت
 نه و خه به رشیان، پی گوت تا بزانی
 نه و پو دو پوژه وو شتر دیار نییه

هه رکاری به که پاک ئه و پوداوه
 سوری عه ئیارم زویه کی بو بانگ کهن
 یا دهنه مردوه به شیشی برپاوه
 به بی مه عته لی بون بو لامان با بی
 هه مو شتی پی گوت: خولاسه ی که لام
 له ملک و ماشم ده تکه م به هاویه ش
 عومرم له نه بو بو ده ژینیه وه
 هه لت ده کیشم سه رتک به زی پی
 سه ری ده یکه شت به زئو سه ربه سه ر
 نه یده زانی چیه ئاکامی کاری
 با هه لم کیشن هه ر به پیوانی
 بو ت ده بینمه وه له بن هه وزان بی

ئه وکاره و هه رچی کاریکی کراوه
 دا فه پراش باشی بو م جاز و قاوکه ن
 کوا سوری عه ئیار؟ لی مان تو زاوه؟!
 ده بپو ن بو م بانگ کهن نه گه ر کو مابئ
 سوری عه ئیار هات پاش عه رزی سه لام
 بو م ببینیته وه ووشتری چاوپره ش
 ووشتری سه پی م بو ببینیته وه
 لی کولینه وه م با کام بو بگپی پی
 به راست و دروستی ببینیته وه خه به ر
 سوری عه ئیاریش تا خو بداد یاری
 پاشام هه ر خو ش بی لیم بی پی رازی
 سه ری دیکه شم با ورکه نان بی

* * *

نۆره ی سوری عه ئیاره

بزانین چ خوشیان له خو ی ده بیته ی
 به پارانه وه و زو د به عه ئیاری
 کاری وی هیچکس نه ی دیبا بریا
 مالی دبته وه زو د له لای خواری
 له مه گیرانی گوشت و شترو بوکی
 چه ند پوژه له گوشت ووشتری ده گه ریم
 په نجیکم ده نی هه ر ئاوه دان بی
 خو مه گیرانی له و گوشته ی ده کا

پوره سور پوشت ووشتری وه بیته ی
 هه ستا مال به مال گه را له شاری
 هه ر مالی چوبا ده میک ده گریا
 ئاخری پوژتکی وه ختی ئیواری
 هه ر وه ژورکه وت به نوکه نوکی
 پی پی گوت خوشکی گیان، ده سه رت گه ریم
 خیری ئیمانته ئه گه ر هه تان بی
 بوکه که م خودا چاکه ی بو نه کا

گوشت و شتری دا به سورهی ده غل
 گه ییه نیو ده رکئی که چهل هاته وه
 سه دجار داپیره ت هر به قوریان بی!
 هاتوم بو گوشتی، سوالیشی بو بکم
 خو ئینشان الله به هه شتی جینه
 نیشتی و ئاره زوی یه کجی بمرینم
 کاری به ده سته و زوریش و شیاره
 ماله خوئی ده نا یه کجی خه راکا
 بینه گوشتی و شتری چاوپه ش
 سور بو گوشتی زور، کول له بهین چون
 پونتر و هروا با سبوت تر بی
 چه ندی پیت خوشه به ره وه پوری
 کولکه و دیوار ده رکهی پی له رزی
 هه ردوکی و یگرا ناردن بو نه دیار
 له داخان لیوو، زمانی خوئی ده گه ست
 یا نیسه که گوشتیک بدهی به لاهه
 هیچ تی بینه ک و پو حمت پی نه کم
 کوا سوری عه ییار نه ویش بی شوینه!
 توژی نه هاتی و به دبه ختی لی نیشت
 به شی تی شکان و سه رکوته مابو
 هر به راهه ژوی، ده هاته کایه

زو فریوی خوارده خالوژنی که چهل
 ویستی به فکر و گوشت پرواته وه
 داپیره شه وه ده بی میوان بی
 سه ری ده قورئی نی یاخوا نه بو کم
 نه ژنه نازانم چی تو به و کتیه؟
 بریکئی داومه تی بوئی بمرینم
 که چهل زو زانی نه نه سه کساره
 هاتوو ه سیرپی من یا ناشکرا کا
 نانا داپیره؟ خونات کم بی به ش
 نه دوه هه ردوکیان لیک له فیلی بون
 لای خوئی وای دانا هه تا زور تر بی
 تا سه ر که لاکئی بر دیه وه ژورئی
 دا هاته سورهی وای دا به نه رزی
 پی نی نا سه ر لاقی و کردیه دو عه یار
 نه و جار پوی کرده خالوژنی بی هه ست
 چی بیته سه رتو له و رو به ولاره
 وه ک نه و پیر ژنه ی دوله ت ده کم
 شایان تی گه یاند له و بر وو بینه
 په نگ و پوی تیک چو، شا که نه وه ی بیست
 له و چه ند ساله ی دا چی حه ول دابو
 هر ته گبیریکئی کردبای نه و شایه

وای لی تیک چوبو خو گریزنه ی کار
* * *

که چه ل کوره که ی چون دهن دزیتنه وه

سه رکونه ی پاشای براشی سه ربار

سه رکه وتن ده بی یا دیسان داوه
شا زیافه تیکی گه وره ی گرتنه ده ست
دانابو که چی کچه که وتنه پاو
بو به کورپکی زور ژیکه لانه و جوان
هموی بانگ کردن کورین له و دهره
زانسی نه و داوه بو نه و دانراوه
عه با و میزه ری دیسان خستنه کار
نه یه نشت به هیچ جور، تا خو بدنه نیشان
کوره شیان نه و جار هینا خسته کار
ویستی دو سنی جار بی بو لای بابی
بو لایه کی دی ریگای ته نیوه
بو به غار غاردین و فیتنه و پا کردن
که چه ل چو کوره که ی خیرا یه کی رفاند
لیی دانیشته وه تا پیی بلین وایه
وه کی هیچ نه بی و نه بی دهنگ و باس
ده گه پان زور ورد کسوره ش نه مابو
دزیشیان لی گرا و خه رجه که ش به لاش
هر که س به ره و مال پینان گرتنه بهر
لیی پساند نه و جار له کولسی بووه

گولله ی ناخیری شا که پیی ماهه
که چه ل پیی هه مو فیلانی لی به ست
پیشتریش پاشا کچه که ی که بو داو
چاو پیکه وتن و پیکه گه بیشتنی وان
چی خه لکی شاربون له چوک و گه وره
که چه ل که بیستی نه و جار و قاوه
چو دو که رویشکی کرین له نیو شار
که رویشکه کانی له بن عه با ی نان
بو نه و بانگ هینشتنه، هاتن خه لکی شار
خوین ده بزوی، بگه پیی ده ی به لکو وابی
چاوی که رویشکی دی و سلله میوه
ده گه ل که رویشکی به ره لالا کردن
کوزانه وه چرا هه رکه س ده یگوراند
داینا و هاتنه وه هه ر له و جیگایه
که دانیشته وه هه روا کر و کاس
به تی فکرین و نه ژمار ته و او بو
هه رچنه هاتن و چون گزیر و سورداش
که مکه م خه لکه که ش له و سه ر و نه و سه ر
شا ناخر داوی که دانابووه

بزانی که چهل، برای نهو شایه ی چون ددهاو ده خات؟

چون نهوی بگری و پیتی بکا کایه
 لیسپه ی زهنگولیکسی چوکه لای ویخت
 شای تیک وه ربیچی و لیبی بی بی باغی
 گه لالای دانا چوتسی بنیتسه داو
 جیگای گه پانه و که یف و ده ماغه
 تاربو، لیبی تیک چوله مپه ر و نیوان
 که خوی پاوه شانده و ابوه زهنگه زهنگ
 تو خوا نه تو چی نیوک و دلّم که ووت
 روحته ده کیشم عومرت ته واوه
 چون نابی بزانه من کات و ساتم
 هیچ فرفیکی نیه، خونکاری بی و فقیه
 هر وای پیک و پیک پینوینیت ده کم
 :بوم دانایی چون و شوین و جیگایه ک
 دیاره خیانته من به خوم ده کم
 ده تنیمه توریه و ده تکم به بنقون
 داوای ماللا ده کم یان خیرات
 شیعر بی لی، حهیران، گوزانی
 وانابی، ده ی دهی؛ هیچ هر نازانم
 هر به گویی نیوهی ده گه ل باس ده کم
 هیچ هر نازانی وه من ده زانم

نهو جار که وته دوی برای نهوشایه
 که وله مه پیکسی گه وری وه ده ست خست
 خوی لی شارد وه له نیو چوار باغی
 راه و سستا هتا پوژی دیاری کراو
 شاله لای و ابو که نهو چوار باغه
 نهو پوژهی گه پرا تا نوپوژی شیوان
 که وله زهنگولای ده به رکورد بی ده نگ
 شالای سست بو له وی لیبی که ووت
 من عیزرائیل وای و لام داوه
 ناخر من پاشام ساحیب و لام
 پیبی گوت بو مردن نهو پوژی ناخیر
 خو ناخیر ریگاهر حالیت ده کم
 له قسم ده رنه چی هیه ریگایه ک
 نهوهی بوت دانام که به قسسه نه کم
 زوری پی خوش بو پیک هاتن و یه ک بون
 یه ک سر ده چیننه ماله شای برات
 پیم ده لاین ده رویش کوا هر چی بزانی
 شتیکمان بو بلای؛ من هیچ نازانم
 شاهیده بو من جی دانیشتنه که م
 تو و لام ده وه من که نازانم

شا زۆر پازی بو به و خو کپینه وه
 که چه ده فه شسی، هه مو خسته کار
 تا لای مائی شا، بی کیشه و هه را
 له نیو تو ربه که جوان جیی بیوه
 چو وه ژور که وت به قشت و گشتی

پازی بو داینایه کتر دیتنه وه
 عه با و عه مامه بو ناخیر دوا جار
 گه ینه وه یه کتر رویشتن و یگرا
 پاشا له ترسان هیند چوک بیوه
 نایه نیو تو ربه و خسته سه ر پشتی

با بزانی له ماله پاشای چ رووده دا

ماله لای ده رویش و لاتمان خوش بی
 من هیچ نازانم خو بی فایده یه
 نازانم، بن قون! من هیچ ده زانم؟
 خو هیچ نازانی نه و مام ده رویشه
 داوایان لی کرد هه ره کو پیشو
 دیسان دا و ای کرد بیلی چی پییه
 دهی دهی بو ن بللی، چون هیچ نازانم
 ده رویش فه قیره و نا چ نازانی
 شا زۆر تو ربه بو که لی کرد پرسیار
 پاشای براته زۆرم کار پییه
 مام شا بانگی کرد که سه نه بزئیوی دهست
 چه ند که سه غاریان دا، شایان هینا ده ر
 چت کرده لیره و له نیو خزمانم
 داروغه و وشتر، یا غه زنه بر او ه

پاشامان هه روا به عیش و نوش بی
 شتیکن بو بللی و ماله لاش هه یه
 دهی دهی بو ن بللی، چون هیچ نازانم!
 شا کوتی خه لاس بی نه و هه را و کیشه
 نه و ده نگه یان بیست عه وق مان هه مو
 تا بو ی مه علوم بی نه و ده نگه کتیه
 هه ره کو پیشو من هیچ نازانم
 نهی بن قونی من تو باش ده زانی
 دیسان که بیستیان نه و ده نگه ناسیار
 زوبه پی م بللی نه و ده نگه کئی یه؟!
 بیگرن بیکوژن با نه روا له دهست
 نه من بیتنه ده ر به سه یه تی هه ده ر
 پرسه نه تو کیی پی م بللی بز انم
 پی گوت چه ند سه اله هه ر چیکی کر او ه

کاره ساتی دیش هرچی پوی داوه
 هرچند من زورجار بوم هه لکه وتوه باو
 چون گزیر کچی پیژیژی بی که س
 مه جلیسیک گیرا به راوو ته گبیر
 ده لای بیکورن، به لی! پیست ده کری
 نه وهی که ده کوژی، تا چند پوژی تر
 دت هه وی ئارام بیته وه شار ت
 دت هه وی یه ک جار کارت بو چابی
 که چه لی بیته، بیکه زاوی خوت
 پاشاش بیریکی زوری کرده وه
 به نه مری مام شا و وه کیل، زور نه میر
 زور به نیحترام نه و مام پاشایه
 که چه ل زاوی شا، یان هه مه کاره
 ده یزانی کئییه، بوچی کسورزروه
 ناوا پیک هاتن، که چه ل، شا و وه زیر
 چاره یان ده کرد ویگرا پیکه وه
 ته گبیری مام شای، شاری دا نه جات

جوئی له من کی بوه بیته نه و ناره
 نه و که س خویری بوه، خوئی خستوته داو
 هه روا ده خوازی و ناپرسی له که س
 که چه ل، پال هوان وه کیل چه ند نه میر
 که چه لی بکوژی کار چاره ده کری؟!
 زور پهیدا ده بی له وهی خه رابت
 بیته وه ده ست خوت گشت کار و بارت
 نه و کچه ت تازه بو هیچ که س نابی
 بیکه به وه زیر یا غه مخوری خوت
 بازی بو به زمان و کار و کرده وه
 کچی دا که چه ل و کردیشیه وه زیر
 دوایی پی هینا نه به وه هه ل لایه
 میشلولیک کورژا با له نیو نه و شاره
 کی کوشتوتیه تی و چیه نه و راوه
 چی هاتبا پیشیان به راوو ته کبیر
 لیره با و له وی و له لای دیکه وه
 چه ند سالان ناوا رایان گرت ولات

سله مان بهگ

مام خالند پتاویکی زۆربه پوحم وه قیروباش بو، نه وده می هیشتا نه چۆبو حه جی، زۆریش به دین بو، عه یبه که ی نه وه بو زۆرله ئاغای ده ترسا؟ به کوردی ده وله مه ندیکی خوپی و ترسه نوک بو، ماله که شی له نه و دئی ئاغای لی بو، زۆردور نه بو.

پۆژیکی مام خالند قرتالیک هیلکه و دۆدانیکی پیری ماست له که ری قایم کرد و پینج گیسکه نیزی شی وه پیشه خۆدان و که وته پی بۆ ماله ئاغای، چونکه ده یزانی ئاغا سله مان بهگ سیرو ماست و به ربه سیلی زۆر پی خوشه. هات، گه بیشته ده رکی ماله ئاغای. ئاغا له سه رپلیکانان را وه ستابو، مام خالند نه گه ر چاوی به ئاغای که وت، هینده ی دیشی سه رلی شتیاو، له جیی نه وه ی بلی سه لاموعه لیک، گوتی (سله مان بهگ)

ئاغالی حالی بو. ولامی داوه گوتی عه لیکه سه لام. به خیره اتنی کرد پوی ده مام خالندی کرد: نه وه گیسکه کان چه ندیان نیرن؟

مام خالند له باتی نه وه ی بلی هه ر پینجیان نیرن نه ویشی هه رلی تیک چو، گوتی (هه ر نیریان پینج) ئاغا نه و جار بریک پیکه نی و دیسان پوی ده مام خالندی کرد: نه دی چی دیشت بو هیناوم؟

مام خالند ده لی وه للاً ئاغا نه وه تا (قرتالیک ماست و دۆدانیکم هیلکه) بو هیناوی. نه و جار ئاغا هینده ی دیش پیکه نی و زانی مام خالنده وموی هه رلی تیک چوونه وه هینای بریکی لاوانده وه و بریدی وه تاغی، به چا په زی گوت مام خالند ماندوو به بریکی ئاوی سارد بوینه، پاش ئاوخواردنه وه ی ئاغا گوتی چا به کی جوانیشی بو تیکه، مام خالند چای خوارده وه و بریک هه ساوه وه اته وه سه ره خۆ، نه و جار به ره وه مال پیی داگرت و پویشته وه به سواری که ره بۆزی؟

ماله که ران

کاحه مه سالخی جولاً به خوئی و که جانئی خیزانی و حه مه په سولئی کورپی و خه جولئی کچی و پابیعی خه په ک رییس، ده نه و مالهی دا هه مویان که پبون،

پوژئیکی پیایوی ناغای هاته سه رکولانه ی، بیگارئیکی به جولائی نه سپارد، که چی مام حه مه سالیخ له قسه ی پیایوی ناغای حالی نه بو، ژنه که ی لی پیرسی: پیایویژگه نه وه پیایوی ناغای چی گوت؟ مام حه مه سالیخ زور له خوئی نیگه ران بوئاغا. له خانوی ده رکات له ولام دا گوتی به خوای حافره ت پیتم وابی له خانومان ده رده که ن!

کچه که گوتی نه ری دایه ده گه ل بایم نه وه باسی چیتان ده کرد؟ ژنه که زوری نیشتیا له گوشتی بوو زور له میژ بوگوشتی نه خواردبو: گوتی بابت ده لئی گوشتم کریوه لیت نه ناوه! که نگی و ابو ه بابت هینده به دل وده رون بی، گوشتی کری بیت و نه من لیم نه نابی! نه و جار کورده که له خوشکی پرسى: نه وه ده گه ل دایکم و بایم چتان ده گوت؟ کچه ش له که م هه تازور له دایکی حالی نه بوچی گوت به لام دایکی چه ندی نیشتیا له گوشتی بوئه ویش نه وه ندی نیشتیا له میردی بو؟

گوتی نه وه دایکم و بایم ده لئین، به میردن داوی میردت نه کردوه! که نگی نه منیان به میردداوه نه من میردم نه کرد بیت کواد او بایمته کی میردم پی نه کرد وه!!

نه و جار خه په ک رییس ناگاداری نه وگوفت وگوئی ی وان بو، به حه مه په سولئی گوت چونکه لیئی نیزیك بو نه ری نه وه نه توده گه ل (بابت و دایکت و خوشکت) باسی چی ده که ن، نه ویش له هیچ حالی نه بو به لام زوری نیشتیا ی له خه په ک ریسی بو، گوتی نه وانه ده لئین چویه ته زگ خه په ک ریسی! نه وه پویکی من وپویکی تو که نگی نه من کارم به تو بو ه، یاها تبمه زگه تو؟

پابیعیاش به قه دمام حه مه سالخی له ده رکردنی ده ترسا، داخوا که نگی ده ری ده که ن گوتی جابو ده رم ده که ن سی مانگه کارئ ده که م، مانگی به سی په ناباتان، ده کاته، چوار قیران و په ناتیک، پوله که م بدنی بوخوم ده پوم. به کورتی که س له که س حالی نه بو ه!

حه‌زره‌تی موسا (پ) و کرم

ده‌لئین هه‌زره‌تی قابیز پوژئیکی، ده‌چیتته خزمه‌ت هه‌زره‌تی موساو عه‌رزی ده‌کا ئه‌من قابیزم؛ هاتوم پوحت بکیشم، هه‌زره‌تی موسا. موئه‌تی لی‌ده‌خواری، چونکه ئه‌مری خوای بوه لئی قه‌بول کرد وه‌وحه‌زره‌تی موسا ده‌چیتته حزرور باری ته‌عالا و پاش هه‌زار و یه‌ک که‌لیمه، عه‌رزی خوای ته‌باپه‌ک و ته‌عالا ده‌کات: یا په‌باله‌مین له‌خۆت عه‌یانه‌که هه‌زره‌تی قابیز بوپوچ کیشانی من هاتبو؛ جا نازانم ئه‌ومندالانه‌م چ‌لی بکه‌م چونکه زۆر وردن و که‌سی واشم نیه‌ کاسپیان بوپکات و یابه‌خیویان کات، خوای ته‌عالا ده‌فه‌رمویت یاموسا، بچو له‌فلانه‌ ده‌ریایه‌ی عه‌سای لئده، ئه‌گه‌ر ده‌ریا شه‌ق بو؟ به‌ردئیکی سپی تئدایه، عه‌سایه‌کیش له‌به‌رده‌که‌ی ده‌ بزانه‌چی تئدایه؟

حه‌زره‌تی موسا چوله‌جیگای دیاری کرا و، عه‌سای له‌ده‌ریایه‌ دا؟ ده‌ریاشه‌ق بو، به‌رده‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت، و عه‌سایه‌کی له‌به‌رده‌که‌ی دا، به‌رده‌که‌ش له‌ت بو، ده‌ نیو ئه‌و به‌رده‌ په‌قه‌ی داله‌ بن ئه‌و ده‌ریاشینه‌ی دا کرمیکی تی دابو گتایه‌کی شینی به‌دمی وه‌بو و ده‌بخوارد،

حه‌زره‌تی موسا به‌دیتنی ئه‌و کرمه‌ی، پوی ده‌ ئاسمانی کرد و فه‌رموی یا ئیلاهی!

گه‌وره‌یی لایه‌ق به‌ تو‌یه، زانینو قودپه‌ت و پوحم هه‌ر بو تو باشه و به‌س.

مه‌لا سیمان

دی‌شیلیم جارپان وه‌کوئه‌وچه‌نددییه‌ی ۱- گردکسیان ۲- په‌سوئ ۳- جه‌ل‌دیان و ۰۰- هه‌ر له‌قه‌دیمه‌وه‌ ئاوهدان بوه، مزگه‌وت و حوجره‌ و مه‌لا و فه‌قیی هه‌بوئه.

ئه‌و دییه‌ پیاویکی ده‌وله‌مه‌ندوگه‌وره‌ی لی‌بوه‌ به‌ نیوی مه‌لا سیمان،

وابزانم هه‌رئه‌ومه‌لاسیمانه‌بوه‌دوايه‌بوته‌گه‌وره‌ی مه‌لاسیمانیان؟

مه‌لا سیمان مریشکی زۆر بوئه. نازانم جیرانیکیشی له‌به‌ر فه‌قییری یا ۰- له‌ئه‌ومریشک

وپه‌له‌وه‌رانه‌ غافل نه‌بوه، هه‌ر لی‌ده‌دزین، مه‌لاسیمان شکی له‌ کابرایه‌که‌ی ده‌بی به‌لام

نه‌ده‌کرا بی به‌لگه‌بلی فلانه‌که‌سه‌مریشکی من ده‌دزی. پوژیکسی جومعه‌ی، هه‌مو‌خه‌لگی

شیلیم جارپان وله‌دییه‌کانی دیکه‌ش راهاتبون له‌ مزگه‌وتی کۆده‌بنه‌وه‌ بوبه‌جی هیئانی

نوژیژی جومعه‌ی. مه‌لای ئاوهدانیه‌ چاوده‌گپری و ده‌لی ئه‌وه‌مه‌لاسیمان بو‌دیار نیه،

چونکه‌عاده‌ت و ابو مه‌لای ئاوهدانیه‌ له‌ئه‌وجوره‌که‌سانه‌یان ده‌پرسین؟

زۆری له‌سه‌رمه‌عتل ده‌بن. خوتبه‌ی ده‌خوینی ته‌وه‌ دوايه‌ پیاویک ده‌لی مه‌لا سیمان

ئه‌وه‌هات! مه‌لا ده‌لی قامه‌تی بکه‌ن. قامه‌ت ده‌کری و مه‌لا سیمان وه‌ژور مزگه‌وتی

ده‌که‌ویت ته‌واوی خه‌لکه‌که‌ی به‌پیوه‌ راده‌وه‌ستن، مه‌لا ده‌لی خوا‌عافوت کامه‌لاسیمان

ئه‌وه‌عالمه‌ت بو‌مه‌عتل کردوه، هه‌رکه‌سه، کاریک و ده‌رد یکی هه‌یه.

مه‌لاسیمان: ماموستا بو‌به‌من ده‌لینی، کابرا مریشکه‌کانی منی دزیون وه‌موی خه‌لاس

کردوون ده‌ستی بولای جه‌ماعه‌تی راده‌دیری: ئه‌وه‌تا په‌مریشکه‌کشی هه‌ربه‌سه‌ری وه‌یه‌و

وهاتوه‌له‌سه‌فی جه‌ماعه‌تی راوه‌ستاوه‌نوژیژی جومعه‌ی ده‌کات هه‌مان کابرای ئه‌گه‌رلیتی

زه‌نین بوو، ده‌ستی بو‌سه‌ری برد په‌ره‌مریشکی له‌سه‌ری خو‌ی کاته‌وه‌و هه‌مو‌عالمه‌ چاویان

پیکه‌وت.؟

مه‌لاسیمان ده‌لی ئه‌وه‌تادزی مریشکه‌کانم، ئیدی؟

به‌لی مه‌لاسیمان به‌ئه‌وجوره‌ی و به‌زانای خو‌ی دزی مریشکه‌کانی ده‌بینته‌وه.

عه ره بی چاک ده زانیت

کابرایه ک کوره که ی ده بهر خویندنی نابو، چه ندوه ختان هریوی خرج کرد، پوژیکسی
مام فه قی به خو بیه مه ندیلیکی وه بوسه ردانی دایک وبابانی دیته وه مالی، بابی لئی ده پرسى
وده لئی کورم نه تو نه وه چنه د وه خته ده خوینى پیم بلی بزانه چ فیرویه؟

فه قی ده لئی بابه گیان عه ره بی فیرویه .بابه که ی: یانی عه ره بی به ته وای فیرویه؟!
فه قی: به لئی به لئی بابه گیان عه ره بی به ته وای فیرویه!

باوکی ده لئی باشه کورم نه گه روایه بایه ک دو عه ره بیانت لی پیرسم بزانه چوئی؟

کوره ده لئی فه رموبابه گیان؟ کابرا ده لئی عه ره ب به که لئی ده لئی چی؟

فه قی: بابه نه وه زورگه وره یه .بابه که ی: باشه باو ابیت؟ نه دی عه ره ب به کیچی ده لئی چی؟

فه قی: بابه! نه وه ش زور چوکه یه کابرا: ناخریلم چی: باشه، یه کیان گه وره و یه کیان
چوکه یه: نه دی به عه ره بی به بزنی ده لئین چی؟ فه قی:

وه للابه نازانه به بزنی ده لئین چی به لام نیویکی زورسه بیران له مه ری هه لده دن.

عه ره بی زانیکى دیکه ش

نه و کابرایه ش کوره که ی ده بهر خویندنی دهنی و ماوه یه کی زور خه رچی بوکیشا

هه تاروژیکى له دواى نارو هینایه وه مالی؟ پاش نان وچا خوار دنی شه وی قسه خوش بون و

مه جلیسیش گه رم، بابه که ی پیاویکی زورزان بو، بانگی کوره که ی کرد: ده وره پوله! نه تو

نه وه چنه د وه خته ده خوینى ده بابزانه چ فیرویه!؟

مام فه قی ده لئی بابه گیان عه ره بی فیرویه .بابی: یانی عه ره بی به ته وای فیرویه!؟

کوره به لئی بابه گیان، عه ره بی به ته وای فیرویه .

چونکه خویندنی نه وزه مانی به تاییه تی له نیو فه قی یان هه ره ره بی بو.

باشه؟ جا نه گه ر وایه، عه ره ب به شیوی سارد بووه ده لئین چی؟ کوره که مه حته ل ما

ناخر شتیکی وای لی نه پرسى بوده کتیب ونوسرا واندا هه بیته ناچار فکرکی کرده وه و

گوتی عه ره ب قهت نا هیلن شیویان سارد بیته وه؟ هه ره گه رمی ده یخون!

سولتان مه محمود هه یاس ونه سمه ری خال بارامی

سولتان مه محمود پوژتیکی له دیوانی دانیشتیبو له عینی که یفخووشی دا له ناکاو بانگی کرد: هه یاس له هه مولایه کی پرا بانگ کرا: هه یاس! هه یاس! دیوان دهنگی داوه و هه یاس گوویی لبو، ولامی داوه. گوئیان، سولتان بانگت دهکات، هه یاس چو خزمهت سولتانی، سلاری لی کرد، ولامی داوه؛ سولتان نه مری کرد هه یاس دانیشه.

به لئی هه یاس دانیشته. سولتان ده لئی هه یاس! نه وچهند کارانه م به تو هه ن بو ماوهی دو سالان، ده بی بو م جی به جی بکه ی هه یاس: فهرمو. قوربان. سولتان مه محمود ده لئی.

۱- کوریکم ده وی کوری خو م بیت و نه مزانیبی.

۲- نه سپیکم ده ویت له نه سپی خو م بیت و نه مزانیبیته.

۳- تازییه که م ده ویت له تازی رسته ی خو م بیت و نه مزانیبیته.

۴- بهرمالیکم ده ویت، ریسه که ی نه برابیته وه ونه هه لیشقه ندرابیته وه.

هه یاس پرینک داما، دوايه سولتان پیی گوت بو داماوی نازانی د و سالانم مولهت داویسی، هه یاس: بو داماوم، یان خه لاته یان به راته.

هه یاس پاش ده میک بیرکردنه وه ده رکه وت، پرینک له نئو شاری گه پرا، ده نه و فکریه ی دابو، خواجه؟ کی په یدا بکه م نه وکاره م ژور موشکیله ناخر نه وه چو ن ده کری. چاوی به پرینگیه کی که وت، نه و پرینگیه ی گرت به رو به فکریه وه پویشته، ده گه ل پیاده یه کی که میک پویشتن، هه یاس سه برده پویشته و کابراش توند، هه یاسی به جی هیشت،

سواریکی گه ییشتی له گه ل سواره که ی پرینک پویشتن، سواروپیا ده هر. په فاقه تیان نابی. سواریش پکیفی له ماینی دا و هه یاسی به جی هیشت؟ نه و جار کابرایه کی روته له ی لی په یدا بو، ماندونه بونیان لیک کردو هر چه ند هه یاس خو ی مه عته ل کرد به بیانوی چونه سه راوی و ... به جی هه رنه هیشت، هه یاس ده دلی خویداگوتی نه وه په فیکمه!

لیی پرسی: خاله نیتوت چیه؟ کابرا روته له: نیوم خال بارامه. هه یاس: خه لکی کویسی؟

ئه وپښگایه یه ک سه رده ده چپته دپیه که ی مه نه گه رگه بیشتینه دپیه که ی نیوی دیه که شت پی ده لیم. زورپویشتن وگه بیشتنه چومیکی بی پردوبازگه، هه یاس: خال بارام بالیره پردی دروست که یین. خال بارام که گوئی له که لیمه ی پرد دروست کردنی بو ده دلی خوئی دا گوتی ئه و کابرایه ئه وه ده لئی چی؟ چون لیره پردی دروست که یین.

به لئی! یکیان ئه وه ی دیکه ی له کولئی کرد وله چومه که ی په پانده وه،؟ زور نه رویشتن گه بیشتنه هه ورازیکی دورو دریز. ئه وچار هه یاس گوتی خال بارام با له ئه وه هه ورازه ی پینلیکانان دروست که یین. خال بارام ئه وچار گوئی له قسه وباسی پلیکانان دروست کردنی بو گوتی به خوای ئه وه شیته، دنا ئه وه ورازه و پلیکان، یان چوم و پرد دروست کردن وابه تالوکه،

به لئی ورده ورده به قسه کردن و نه زیله گپرانه وه، وه سه رکه وتن وگه بیشتنه ئاوايه که ی ماله خال بارامی لی بو. له قه راغ دیی خال بارام نیوی دپیه که شی پی نه گوت، له جیاتی ئه وه ی بلئی میوان به یافه رموبچینه مائی؟ لئی پرسی ئه ری کاکه ده چیه کوئی هه یاس ولامی داوه وگوتی ئه تو نا مزگه وت.

هه یاس چو مزگه وتی و خال بارامیش چووه مائی خال بارام کچیکی هه بوبه نیوی ئه سمه ر، کچیکی زوروشیاروزرینگ بو. خال بارام چو باه رجیگا و سه فه ریکی، که ده گه پاوه مائی، هه رچی دیبای و به سه ری هاتبا بوئه سمه ری کچی ده گپرا وه؟

ئه وپوژده ی هه رگه بیشته وه مائی، بانگی کرد: ئه سمه ر! ئه سمه ر! وه ره نه وپوکابرایه کی زورسه یرم دیت ده نه و سه فه ره ی دا. ئه سمه ر هات له ته نیشته بابی دانیشته: ده ی بابه گیان بو م بگپیره وه. خال بارام جاچت بو یگپیره وه، کابراشیت بوشیت: هه ر قسه ی هاته ران، پاته رانی ده کردن، ئه سمه ر: چون چی ده گوت: گه بیشتینه چومی که نده سوری، ده یگوت وه ره با لیره پردی دروست که یین: ده ی بابه گیان خوئه وچومه بازگه و پردی نیه ئه دی چون له چومه که ی په پینه وه؟! جا چون په پینه وه؟! ئه وکه میک له من جحیل تر بو، ئه منی له کولئی کردوپه پاندمی وه. ئه سمه ر بریکی فکر کرده وه وگوتی، نا ئه وه شیته نه بوه بام تیی

نه گه یشتوه. نه سمر: دهی بابه گیان چی دیکه ش؟

نه و جارگه بیشتینه نه وه ورا زهی بریدی یه که ی خو مان ده یگوت باله نه وه ورازه ی پلیکانان دروست که یین؟:

دهی بابه نه دی له هه ورازه دوردریژه ی چو ن وه سه رکه وتن جا چو ن وه سه رکه وتین هه ربه سه رهات ونه زیله ی گپرانه وه، نه مزانی چو نیش وه سه رکه وتین!
نه سمر ده دلی خویداگوتی، به خودا ی نه وه وای ده چی نینسانیکی زورتیگه بیشتو بویی له وانه یه هه یاس بیت: دهی نه دی دوا یه: دوا یه گه بیشتینه قه راغ دی، پیم گوت نه دی کاکه ده چیه کوی؟! هه روه کوشیتان گوتی، نه تو نا مزگه وت!

نه سمر دوبره پاش بریک برکردنه وهی هینای دوا زده هیلکه ی کولیوو نانیکی وه بابی دابو تا قی کردنه وهی، گوتی بابه گیان نه و نان وهیلکه ی بو نه و کابرا فه قیره ی بیه مزگه وتی، به لام، کابرا هه رچی گوتی، وه ره بو م بگپره وه.

خال بارام نان وهیلکه ی ده ست دایه و. وه ری که وت بو مزگه وتی، له ریگایه نیشستیا ی چویه، هیلکیکی خوارد، نه گه رنان وهیلکه ی له مزگه وتی، وه هه یاسی دا هه یاس تیی فکری نانیک و یازده هیلکه، لیبی وه رگرت وگوتی خالو، به نه و که سه ی بللی که نه و نان هیلکه ی بو من ناردون، چما له لای نیوه سال یازده مانگه؟!

به للی، خال بارام هاته وه مالی و نه سمر لیبی پرسی: بابه گیان، نان وهیلکه ت بو نه و کابرا فه قیره ی برد. خال بارام: به للی بو م برد. نه سمر: نه دی چی گوت؟

خال بارام: هه یچ. نه سمر: هه ر هه یچی نه گوت؟ خال بارام: نا هه رنه وه نده گوتی به نه و که سه ی بللی که نان وهیلکه ی بو تاردوم چما، له لای نیوه سال یازده مانگه؟ نه سمر بریری کرده وه وزانی بابی هیلکیکی خوراده؟! نه سمر: بابه گیان! بو هیلکیکت خواردبو.

خال بارام: نه ری وه للا زو رم نیشستیا چوبویه، نه وه چون ت زانی؟! نه سمر نه و جار لیبی عه یان بو که نه وه هه یاسه و کاریکیشی لی قه و ماوه، نه سمر: زو ربه بی ده نگی ونه هینی چو مزگه وتی وهه یاسی هینا وه مالی، پاش خواردنیک و چایی یا ... خواردنه وه یه ک

لیی پرسی: هه یاس ئه وه چۆنه لیتره په یدابویه، چت لیقه وماوه؟!

هه یاس گوتی ئه توجۆن ده زانی ئه من هه یاسم؟ ئه سمه بریک له قسه کانی ئه گه ربایی بوئی گیترا بویه، گیتراپه وه وگوتی به ئه و قسانه ت راده زانم ئه توه هه یاسی.

هه یاس: ئه من ده ردی خۆم به که سیکی ده لیم که بویم ده زمان بکات. ئه سمه رکاک هه یاس! ئه گه ر ده ردی تۆ به من ده زمان نه کری، به کی ده زمان ده کری. هه یاسیش ئه گه ر ئه وهی گوی لی بو ده هه بیهت و ئاکارو زینگی وزانایی ئه و کچهی فکری بوخۆشی ده دلی خویدا گوتی، ئه و کاره ئه گه ر به ئه و کچهی نه کری، به که س ناکری! بانگی ئه سمه ری کرد، له کنه خۆی دانا، ئه وهی سولتان مه حمود لی ویستبو بوئه سمه ری گیترا وه. ئه سمه رکچیکی که میک ده نیوه چوبویه لام جوان و کار جوان و کار نه خشین بو، بویه ش میردی نه کرد بووما بووه خۆی راگرت بوخۆ لاسه چاوی له سه ره وه بوو؟! بیریکی لی کرده وه وئه وهی هه ل زانی و خه ریکی پرک خستنی گه لاله کاره که ی خۆی بوه.

گوتی کاک هه یاس: ئه تو بچۆه ته نیانه وه ندهم له تو ده وی، ئه گه رسولتان مه حمود چوپا وی، و بو هه رجیگایه کی چونا گادارم که و جالیتم گه پئ.

هه یاس: به چاوان. هه یاس گه راوه بو دیوانی سولتان مه حمودی. به لی! پاش به یینیکی، سولتان ئه مری کرد ته داره کی پاویم بو بگرن، ده چمه راوی وه تادوحه و توانیش ناگه پیمه وه. هه یاس ئاگاداری شوینی راوگه که ی بوزانی که ده چپته کوئی له نه وه ل و دوه مه می مانگی بانه مه پئ و زویکی خه به ری بوئه سمه ری هینا که ده چپته کوئی و گه راوه بو ماله خوی یادییانی سولتانی ئه سمه رله سواری وله هه مو کاریکی وریابو. وه موجوده بازیه کیشی زۆربه باشی ده زانی. به لی: خپوهت و نه سبابی راوی ساز کرد، لی سوارای ماینیکی شیئی عه ره بی بو، دوسی تازی و توله ی وه دوا ی خۆی دان، چه نده سه ته به رگی ژنان و پیاوانی نۆی و تازه ده گه ل خۆی بردن به یینی شه وو. پوژان، له به رانه به ری خپوه تی سولتان مه حمودی که هاتبو راوی، خپوه تی هه لدا. جاریک به به رگی ژنان و دو سی جار به به رگی پیاوان هاته ده ری و سه ری ماینه شیئی دا وه رواهات و چویی ده کرد بو ده ری، سولتان که چاوی به نه و

کچي که وت وچووه ژورئ وئو جار لاويک هاته دهري، گوتي بچون ئه و کورپه جحيلاه بم بو بانگکه ن. پياوي سولتاني چون له دوي وئو ويش دهست به جي، به دهستوري سولتاني هات پاش نه حوالپرسی، نه مری کرد، دانیش، پاش قسه وگوفت وگوئی که کی، وای دانا هیچم نه دیوه، لیبی پرسی: هه ربه ته نی؟! نه سمه ر: نه خیر قوربان! ده گهل خوشکم هاتومه سهیران وراوی. پاش قاوه خواردنه وه یه ک لیبی پرسی: چ بازبان نازانی؟

نه سمه ر: به لئی قوربان. چ ده زانی؟ چي بفه رموی. تاو له ی ده زانی؟ به لئی قوربان. ده ستیان به ته خته ی کرد. سولتان لیبی پرسی: له سه ر چي بیئت؟ نه سمه ر: سولتان ده زانی. سولتان له دورپاکه عاشقی خوشکی ببوهه ربویه ش پیی خوش بوبازی ده گله وی بکا خو ده نازوری ده دیکانه هه بون بازبان دکهل بکات، گوتي باله سه ردلخواز بیئت.

نه سمه ر: به لئی باله سه ردلخوازی بیئت. زور زوته خته ی له سولتانی برده وه سولتان : داوا بکه. نه سمه ر: نه مریفه رمو ماینه که م به ته له به له نه سپی خوت بم چاکه ن! به لئی دوراندومه ، باد اینیینه وه . نه سمه ر: فه رمو. سولتان: نه و جار له سه ر چي بیئت؟

نه سمه ر: سولتان ده زانی. باهه ر له سه ردلخوازی. نه مری سولتانیه . ده ستیان کرده وه به ته خته کردنی، ده عه ینی بازی، لیبی پرسی، نه دی نه وه چونه خوشکت له خیوه تی نایه ته ده ری؟ قوربان عاده تی مه ناوایه ، هه تانه چمه وه مالی، خوشکم نایه ته ده ری. نه گه ر بانگیشی که ن ولام ناداته وه هه تا بوخوم نه چمه وه . سولتان : وه لالا نه وه عاده تی چاکه .؟

به لئی دیسان سولتان ته خته ی دوراند، پوی ده نه سمه ری کرد : ته له ب که . نه سمه ر ده لئی نه مریفه رمو تازی که م به بایه له تازی رسته ی خوت بم چاکه ن! سولتان: نه ی به چاوان به چاوان، دوراندومه . ده ستوری دانه و ماین و تازی به بوئه و کورپه جحیلای چاکه ن شه هوه ت وای غه له به بوهینا بو. نه و ده ستورانه ی تازه به هه یاسی دابوله بیری نه مابو، چوماین و تازی که کان بیئت. بو نه وه ی سولتان پتری ئیشتیا بجیستی، ئیک، دو جار ان به به رگی ژنان هاته ده رو چووه ژورئ، به رگی پیاوانی ده به رکردنه وه هاته وه ده ری، ماین و تازی هینان، هه ردوکی چاکردن و بر دنیوه له جیی خوی به ستنه وه، هاته وه و پاش نه هاری،

ده ستیان کرده وه به ته خته ی دیسان له سه ردلخواز، نه وجارعه مدهن پیی دۆراندو. پوی ده سولتانی کردو پیی گوت ته له ب که. سولتان تی پراما وگوتی به پراستی، لیاقهت و زنانایی تو بۆ وهی ده بیته که پیاو لیت نیزیک بیته وه، نه گه رلیم قه بول که ی، نه من داوای خوشکت ده که م و خوشکت م ده وی!

نه سمه ر: قوربان! جیگای شانازیه بۆ مه، دوه مهیسه نه من دۆراندومه هرچی داو ابکه ی حازرم ده تده می، ده چمه وه خپوه تی ده گه ل خوشکم قسان ده که م چونکه نه مه نه وره سمه شمان هه یه، کچ بۆ شو کردنی ده بی بۆ خو ی پازی بیت، ؟

چۆ وه ده خپوه تی و زویه کی به رگی گۆزی و دو جاران به به رگه جوانه که ی هاته ده ری و چۆ وه ژوری و دوا به رگی پیاوانی ده به ر کرده وه وپاش ماوه یه کی هاته ده ری، پیی داگرت وهاته وه خپوه تی سولتانی، دانیشته وگوتی قوربان خوشکیشم پازیه وه منی کردو ته وه کیل له جه نابه تی ماره بکه م، سولتان مه لای بانگ کردو به نه مری شهرع، خوشکی که بۆ خو ی بو. له سولتان مه حمودی ماره کرد، دوا ی شامی گوتی قوربان؛ نه من به یانی ده پۆم ده چمه پاری و هه تادو پوزی دیکه نایه مه وه، جه نابهیسه ده گه ل چه ند پیاوی باوه پییکرا وی خو ت ده توانی بچی بولای خوشکم چونکه ته نیایه وحه لالی تو یه، نه وکاته ی نه سمه ر چوماین و تاژی جی به جی کردن وهاته وه خپوه تی، ؟

سولتان سبه ی نی لای نویژی شیوان ده گه ل چه ند باوه پییکرا ووقه راولان چۆ خپوه تی کچه ی. تادو سی شه وان له لای بو، سولتان چوه باره گای خو ی، نه سمه رشه وی نه سپی که وته دهستی و خپوه تی به لاداهینا و چۆ وه ماله خال بارامی بابی. به یانی سولتان وهاورپییانی که هه ستان ته ماشایان کرد چه ته ماشا که ن نه خپوهت ماوه ونه که سیش دیاره، هه رچه ند سولتان پیاوی ناردن وگه ران، هیچ نه سه ریکیان وه ده ست نه که وت، چونکه ده گه ل هه یاسیش قه راریان دانا بو. هه تانه وکاره ی بۆ جی به جی نه کات، حه قی نه بو دا وای هیچ کاریکی دیکه ی لی بکات، باکار وמושکیلی زۆریش گه وره بایه. ؟

سولتان له بهر داغداری و ناره حه تيانی كه نه وتوله نه مامه ی بی هوده له دهست چۆده ری هینده ناره حه ت بوو، پراوی به تال کردو گه پراوه بو مالی. نه سمه ریش چۆ بازارپی چهنه بزته مه رزی کرین و هه موپوژی به شانیه ده کردن وهه تابه شی به رمالیکی لی په یداکردن، کردیه به رمال. نه و جارپاش وه زعی حه ملی، كه حاميله ببو، کورپکی بوو کوره که ی دابه دایانی دایان زۆریه جوانی کوره که ی به خیوکرد، ماین وتازیه که شی ده وه ختی خویان دا زان، پاش دو سالان، هه یاس، یاغریاغر، چوبولای نه سمه ری هه تابزانیت بریاروقه وله که ی چی لی هاتوته وه، نه سمه رکه ناگاداری هاتنی هه یاسی بو، به پیریوههات ومام هه یاس چوماله خال بارامی، پاش چاک وخوشی و حه سانه وه ی لی پرسینیکی گهرم وگور، نه سمه رگوتی، مام هه یاس، نه وهت نه سپه که چۆته؟ هه یاس: مالم قه بره، هه ریه کن ده گه ل نه سپی سولتانی، جا چوتازیه که شی له ته ویله ی بو ده رکرد، هه یاس، چاوی لی کرد و: به خوی ده له ی له تازیه رهسته ی سولتانی درزاوه، نه و جار بردیه دیوی ژوری، کوره که شی نیشان دا، پیی گوت نه وهشت کوره که هه یاس برپکی ته ماشای کوره که ی کرد که به جوانی شی سولتانی دههاتی، نه و جار گوتی نه وهشت به رمال، هه یاس سواری نه سپیکی بو، جانو نه سپی له دوا ی خوی پاده کیشاو تازیه که شی ده رهسته ی کرد، کوره که شی له پیش خوی دانا، به رمالی به سه رشانان داداو به ره و دیوانی سولتانی که وته پی،

که دورونیزیک بو خه بریان دابه سولتانی: هه یاس هاته وه سواری نه سپیکی بووه و جانو نه سپیکی له دوا ی خوی پاده کیشی و تازیه کیشی ده رهسته ی کردوه، مندالیکی چوکه شی له پیشه خوی داناوه، سولتان که چاوی به داخوازیه کانی که وت، زۆرخوشحال بو، به خیرهاتنه وه ی هه یاسی کردو یه که یه که ته ماشای هه موانی کرد، جانو نه سپه که له بهر مندالی نه با ده گه ل نه سپی سولتانی ده گوریا. تازیه که شی هه روابو. نه و جار ته ماشای کوره که ی کرد نه ویش زۆریه پونی شیوه ی سولتانی ده دا. به رماله که شی له پیش دانا و حالی کرد چۆن دروست کراوه، نه و جار سولتان پوی ده هه یاسی کرد و پیی گوت هه یاس! به راستی نه وه ی ده نه وعه سرنی دا به تو ده کریت، به که س ناکریت، خواستی

ناخیرم نه وهیه، نه من ساحیبی نه وانه شم ده ویت، هه یاس که زوری زه حمه تی فکری
 کیشابو، گوتی قوربان! نئمه قسه ی نه ومان نه کردوه، پاش بریک جه فه نگ لیدانی
 وقسه ی ده خووش، گوتی نه من ساحیبی نه وانه شهت ده ده می، به لام نه وت به که یفی خوّم
 ده ده می. سولتان گوتی نه من هه رچی له توّم ویستوه، هه موت جی به جی کردونه و
 چت نه گوتوه نه منیش لیتره هیهچ نالیم چونی نه توبله ی واده که م، جاهه یاس هینای دوباره
 نه سمه ری له سولتان مه حمودی ماره کرده وه و به مدعای دلی خوئی به سولتانی را زا
 ندوه و به چه وروشیرنی بوکیان بو سولتان مه حمودی غه زنه وی دابه زا ند. نه وه مو
 که رویشکه یان له راوی گرتن هه ر سه نکه سیریکیشیان نه داینی شیرنی بوکی.

(شیعری) **باسی سولتان مه حمود و هه یاس و نه سمه ری کچی خال بارامی**

سولتان مه حمودی خوش به خت و نیقبال	شاد و به که یف و بی خه م و خه یال
پوژیک دانیشتبو له و سه راهه رده	جیی ته گبیر بگوژه، بگره یان به رده
هه ر که گوتی هه یاس! له نیزیک و دور	به بی مه عته لبون، زو هات بو حوزور
:من نه و چه ند کاره ی که به توّم هه یه	هه رتا دو سالیش موله تمان هه یه
نه سپنکم ده وی له یه خته خانه ی	نه سه پکانی خوّم، نه گری به هانه ی
تازیک له په سته ی تازیه کانی راو	به په نگی و په سه ن نیشانه ی ته واو
ده ته وی سولتان که لیت رازی بی	کوپیک له خوّم بی ونه شم زانیبی
به رمالیک ریسسی نه بزایبته وه	نابی وا هه لیش قه ندرابیته وه
هه یاس وا که وته نئو هیند فکر و بیر	کوا؟ به کی پیکدی نه وخواسته ی نه میر
سولتان پیی ده لی بو و داماوی؟!	دو سال موله ته ده ی بوم داناوی
پاش نه وه ی که میک گه را ده ورور	رینگای گرت نه و جار له شاری چوده ر
له گه ل پیاویکی به یینیکی رویششت	به تالوکه بو، به جیی هیشت، رویششت
دوای وی هاوپیکی سواری گه ییشتی	چه ندی توندرویی هه رنه ی گه ییشتی

به جیی هه رنه هیتشت بونه دو یولداش
 پرسى نیتوت چیته؟! گوتى خال بارام
 بگه بنی پیت ده لیم مالم له دینه
 بو پر زینه وه ناوای بیر لی کرد
 با نه له م ناوهی خو مان ده ر باز که این
 کوانی چون ده کرى ده لی چی نه وه
 که وتنه ری به قسه و پی که نینه وه
 ناخوش بو، بو پیر نه خوش و بی واز
 نه له وه ورازه، خوم لی مه بویره
 تا چند روژ ده بی لیره کارى بکه این
 نه و پیاوه به ش قام حالى هه ر وایی
 هیتنده یان قسه بو یه ک تهر کردبون
 مالى خال بارام هاوپی پی لیه
 ده چیه ماله کی؟! داده ی پیملی
 پیی گوت نه تو نا؛ ده چمه مزگوت
 نه و جار هه ر ته و او به شیتى زانى

خال بارام که چوو مالى، بو نه سمه ری کچی چ ده گیریته وه؟!

کچیکی هه بو، عاقل، زور به قام
 بوخت و پاراوئیک، جوانیک وه ک گه وه ر
 ته عرفی به کس نه ده کرا به زار
 به راست نه و نیه وه، خه سار نه کرابو

نه و جار گه بیشته هاوپیکی زور باش
 ده پوین هه روا به قسه و زور نارام
 خال بارام نه دی مالت له کوی یه؟!
 گه بیشتنه چومیک به بی بازگه و پرد
 پیی گوت خال بارام با پردی ساز که این
 که میک له و قسه بی ری کرده وه
 یه ک یه کی له کول کرد په رینه وه
 گه بینه رییه کی زور ده سته وه وراز
 ده یگوت پلیکانان با ساز که این لیره
 هیتنده پلیکانان جا چون دروست که این
 بوخوی به خوی گوت نایی ته و اویی
 هه و رازیان بری، به بی ماندوبون
 هه ر وه سه ر که وتن، گه یه نه و دینه
 نیوی دیه که ی پی ته گوت و ده لی
 زانی ره فیقی له حاجه ت کوت
 نه وه شی که بیست دواى هه مو قسانی

با بوت باس بکه م، نه قلی خال بارام
 کچه که ی نیوی، لی تابو نه سمه ر
 جوانیکی تا بله ی شیرین و له بار
 نه و کچه نه سمه ر نیوی نرابو

با بلّین ئه و شتهی قهتی نهی دیبا
 له کاری ژنانیش تا پنج و بناوان
 چی دیبا بو کچهی پاک ده گتیره وه
 وه ره هیناومن هیند باس و خه بهر
 جا بوّم بگتیره وه هه رچی پوی داوه
 پردی له چۆمی زو دروست ده کرد
 ئه منی له کول کرد به کوّمه کوّمه
 هه موام پئی بلّی، لیّم مه شیره وه
 دروست کا ونیوی بنی کاری تازه
 به قسه و نه زیله حه کایهت گوتن
 ئه و قسه جوانانه له خۆزا نییه
 هه رگه یه نیو دی له دوام گه راوه
 ماله تو نه بی وده چمه مزگه وت
 له گه ل نانیکی، هه موی بو ناردن
 هه رچی گوتی به لام بو منی بگتیره وه
 خواردی هیلکیکی واکه یفی چۆیه
 لییان خورد بوّه هه یاسی زانا
 بو یازده مانگه سال له لای ئیوه
 ئه سمه ر بانگی کرد، پرسیاری لی کرد
 چی گوت؟! کوا خو تو چت نه گتیره وه
 خوش بی، مال ناوا، ده ست خوشی نه گوت

هیچ کارێک نه بو که نه یزانی با
 باشی ده زانین گشت کاری پیاوان
 بو هه رکوی چوبا و که ده گه راوه
 هه رگه یشته وه بانگی کرد: نه سمه ر
 ئه سمه ر خیرا هات، دانیشته لای باوه
 توشی پیاویک بوم قسه ی وای ده کرد
 :چۆن په پینه وه ئه دی له و چۆمه
 ده ی چی دیش بابه بوّم بگتیره وه
 ده ی ویست پتیلیکان ئه له وه وراره
 له هه وراره که چۆن وه سه رکه وتن
 ئه سمه ر به خوئی گوت، نه خیر وانیه
 ده ی بابه ناخر چو کوئی ئه و پیاوه
 گوتم ده چیه کوئی له روین که وت
 زو دوازه هیلکه ی هینا بو کولاندن
 نسانی بو پیاوه ی به ره و بییره وه
 بابی بوئی بردن له م هات و چۆیه
 نان و هیلکه که ی نه گه ر بو دانا
 کی بوئی نارومه پئی بلّی له ریوه
 بابی هاته وه باسی چی نه کرد
 نان و هیلکه که ت بردن بو پیاوه
 بوّم بردن به لام ئه و هیچی نه گوت

بو یازده مانگه سال له لای ئیوه
 ئه وه تو ده بی هیلکیکت خوارد بی
 دهی ئه توش وهره گالته مان پی بکه
 له وقسه و باسانه، زانی هه یاسه

با بزانی نه سمه ره گهل هه یاسی چ دهئی و چ گه لانه یه کی داده ریژی

یوون و به وردی لیتی پرسی ئه حوال
 دهرت چیه؟! چونه که وتویه واوه
 له قسه و زانیست ئه تو ده ناسم
 پیی ده لیم کی بی زورغه مخور بی بوم
 نه که بمخافلینی و لیشم خه راکا
 دهی چاوه روانیت له کهس هه رنه بی
 ئه ویش قبولی قسه ی نه سمه ریی کرد
 چاوه روانیم کوا بو له کی ده کری
 نه سمه ریک هه بو له و سه رزه مینه
 به لیه که هه موی ورد و به جوانی
 شا چو کوئی بو راو ناگادارم که
 بیت ده لیم بو خوم، دیم به په نهانی
 تا شا ئه مری کرد بو راوو شکار
 بمینته وه له جیی دیاری کراو

کی نارویه تی پیی بللی له ریوه
 بیری کرده وه و پوی کرده بایی
 جا چون نانیک و ئه وه مو هیلکه
 عه قل و زانی یی ئه و کچه بناسه

نه سمه ره چو هه یاسی هیناوه بو مال
 پیی گوت مام هه یاس! چت لی قه وماوه
 تو چون ده زانی ئه من هه یاسم
 هه یاس پیی ده لئی ئه من دهردی خوم
 به که سیک ده لیم کارم بو چا کا
 پیی گوت کاری تو به من چانه بی
 هه یاسیش نه گه روا بیری لی کرد
 نه و کاره نه گه ره به ئه و کچه نه کری
 نه و هه مو عه قل و هوش و زانیسه
 پیی راگه یاندن خواستی سولتانی
 جا گوتی مام هه یاس! کاریکم بو بکه
 ده لئی به سه رچاو، راوگه ی سولتانی
 هه یاس گه راوه دایان نا قه رار
 هه ر ناواش هه تا دو حه وتوی ته واو

بوخوې به شدارى، كړدبو له و جې په
گهڼه نه و شوي نه ي به راو ته كبر
له چنه د لاره پيك خيوهت ه لدران
له مانگ گولان داله نه وه ل به هار
زهره و شين و سور ده بينرا له دور
به سه خته داران كه بابيان برژاند
چې به زم و شادى له هيچيان نه بوارد

چې لازم باوبو، ده گه ل خوى بردن
هموى نمونه يا بله يښ شاهانه
تيكى نان نه شيا و همو كه ل و پهل
تازيه كې ديليش ده بى ده گه ل بى
هالى دا پوژيک زور زو به يانى
تاله دورى را باخو بدا ديارى
ره نكاوړه ننگ و جوان، وا به ه لكه وت
نه سمه ركه ته كارگي پراى نه وده وږه
نيو قه دوه ك شمخال، چا و يش وه كو باز
زيندو هيچ، مردوش، نيشتبناى ده چويپه
نه و جار چو به رگى كاكي ده به ركرد
تاقه تى كردن نيتر پيى ناوى
گوتى دا نه وكوپړه م يو بانگ كه ن با بى

هه يا س هات پيى گوت جيگا كه كويپه ؟
كه وتنه پى بوړا و سولتان وه زير
دابه زين سوار و پياده دامه زران
له به رقه دى چيا، ناو گول و گولزار
رازاندياننوه خيوهت هم موجود
تاژى چوارپه ل سور شينه يان گه وزاند
بله يښ كه يښك وهيند خو شيان را بوارد
نه سمه رده ست به كارده بى

ته واوى شمه كى، زوحازر كردن
سى چوار ده ست به رگى زور جوان ژتانه
دو ده ستيش به رگى پياوانه ي له گه ل
سواربو له ماینك نه و شى عې په بى
نيو شينكه ي به هار نيزيكي كاني
خيوه تيكي جوان سه ر به زه نكارى
شاهه ستا چاوى به و خه يمى كه وت
مه گه ر ديترا با له مالى گه وږه
هاته دهر خوې نواند هيند به عيشوه و ناز
واى له خو كړدبو نه سمه ر، هه ر بويه
چنه د جار ان ناوا كه هات و چويى كرد
هاته دهر ماینى هينا سه ر ناوى
سولتان كه واى دى كه م ما بو شيت بى

زور به ئیحترام گوتسی دیم به لئی
 قسئک یا شتیکی به خوشکی ده لئی
 به لئی نه ننه هو خوشکم حالی کرد
 سولتان و کی بون عه لیکه سسه لام
 فراهیش کوی بو هات جیی نیشان دا
 پرسسی نازانی داخواج بازیان
 کوا چی ده زانی چی تو پیت خوشربی

بزانین نه سهر چون بازیکی ده کا

هر بوخوت دابنتی چون و له سهر چی
 ده زانی سولتان چیه و چی مه به سته
 زویه کی ده ستیکی له شای برده وه
 به دل ده تده می و لیت نیم نارازی
 له نه سپه که ی خوت کارمان ره ها که ن
 ده لئی له سهر چی سولتان هر نه وه
 په یدابوی به خیر ائیشالله خیره
 ها توین بو سه یران، بو گه شت و کایه
 قاپ شتیکی کاریک یا ئاوی به ری
 ژن خو هه رنایه ت بو ده ر یا سهر ئاو
 نیشانه ی زیپک و زور و شه هامه ته
 ده لئی ته ماشای نه و شانس و به خته
 پیتم بلئی حازرم چیت چا وه پر و انه

سولتان تو ی ده و ی گزیر پیسی ده لئی
 قولینچی ختوه تی هه لدا وه وو به لئی
 چو زور به دو ده نگ که میک قسه ی کرد
 هات چو له پیش شا پاش عه رزی سه لام
 سولتان ده ستوری دانیشتنی پی دا
 پاش سه رفی چایی، قاوه و قه لیان
 و لاه ی به لئی سولتانم خوشربی

دا تا وله ی بیتن: ده ی جا له سهر چی
 له سهر دلخوازی جاری نه و ده سته
 تخته یان هیئا و ده ستنی کرده وه
 دو زاندم! ته له ب که چی لیم بخوازی
 ده ستور بفرمو ماینه که م چاکه ن
 به لئی! قه بولسه با دابینینه وه
 لیتی پرسسی ته نیا چونه وای لیره
 ته نیا نیم خوشکم له گه لم دایه
 نه ی چونه خوشکت نایه ته ده ری
 عاده تمان وایه له مال نه بی پیاو
 سولتانیش ده لئی خو نه و عاده ته
 نه و جاریش دیسان دو زانندی ته خته
 نه و جا رچت ده و ی نه ی کا که جوانه

ئه مر بوم چاکن تازیم به بایه
 جاری دو پیتالن قاوهی بو بینن
 تخته دانراوه ره له سه ردلخواز
 سولتانیش له کزی یه ک جی هاته ده ر
 هه رچی لیت بویم پیی ده بپازی
 هاتومه سه ره و بیرو بیرو ایسه
 نیز یک بونه وهی توخو نیعمه ته
 گوتی من زازیم، به لئی ده تکه وی
 کچ بو شو کردنی، خوئی سه ره خو په
 زودم پی تاچی و، ولامیش دینم
 به و به رگه جوانه ی وه ک مانگ ده رکه وت
 سولتان به دوربین هه ر ته ماشای کرد
 زیندو هیچ، مردوش نیشتیای ده چوپه
 به رگه کورانه که ی خوئی هات ده به رکرد
 چا کردن و به کار دوایی پی هینا
 له جیگا و شوینی خوشی به ستنه وه
 ئه ننه هو له گه ل خوشکم باس ده کم
 قسه ی له گه ل کرد، شیرین به جوانی
 پاش که میک سو حبه ت ناوا عه رزی کرد
 مه لایه ک بینه لیتی ماره بکه م
 نه ک ناوا به رچاو، هه ر به په نهانی

له نه وتازی ره سه ن ده زه سته ت د ایه
 به فه راشی گوت کارئی پیک بینن
 سه رف بو قاوه به لام به بیواز
 به عه مدی نه و جار، دوزاندی نه سه مر
 نه سه مر پوی تی کرد به و چاوی بازی
 شاتیی هه لروانی و تی پیم و ایسه
 لی زانی و عه قل و نه ولیاقه ته
 که لیم قه بول که ی خوشکتم ده وی
 عاده ته تیکیشمان هه یه و هه ربویسه
 به لئی من بوخوم خوشکم ده د و ینم
 هه ستا چوره مال، هه ر وه ژورکه وت
 چوکانی هیدی نا و گه که ی پرکرد
 وای له خو کردبو نه سه مر هه ربویسه
 هه تا سی چوار جار ده روژوری کرد
 ماینه که ی ناودا، تازیشی هینا
 به خاترجه می هه رتکی بردنه وه
 پاشی چو ژوری بو ماویکی که م
 هاته ده ر یه که سه ر چو لای سولتانی
 من چوم بوو کاره خوشکم پازی کرد
 کردمیسه وه کیلیش سوپاسی ده کم
 له دیوانی شا بو وشادمانی

بی هه را و به زم پیک هات نه وکاره
 به قات به کیه ویاکیت خوش دهوی
 ناشگه پیمه وه، دو شهوی ته و او
 لیت ماره کراوه؟ خه لالی تو یه
 پیی گوتن که نگی بی هینن بو کوی

مه لایان هینا هر له و ده رباره
 جه ناب ده توانی خوشبجه ی شهوی
 له سبه ی شهوی پرا من ده چم بو پراو
 تو بچولای خوشکم، پیت ده لیم بو یه
 تازی و ماینه که ی پراگویستن له وی

سولتان مه حمود ده بیته زاوا

خواردی نه گهرچی نه یزانی چی خوارد
 قراول وگزیر ده ترسا له داو
 له لای دیش لییان کردبو دوعا و توك
 بوك خوئی سازکردبو چاویان پیکه وت
 بو دیوانی خوئی، نه و جار گه پراوه
 وه سایی له مو تیک نا لیکی به ست
 به سستی و لیی سواربو هیدی یابه غار
 هه رتا پوژی خوئی، هه ر خوئی لی بواردن
 وای دی پیی خوش بوقه تیش هه لئه سستی
 کولاره هاتوه نیشته وه له رازان

سولتان مه حمودیش هه رکه شامی خوارد
 له گه ل چه ند که سی زور باوه پ پی کراو
 شلشل داگه ران، بولای تا زه بوك
 پوین بی خشپه چووه ژورکه وت
 دو شه و پوژان له لای بوك ماوه
 هه ر نیوه ی شه وی ماینی که وته ده ست
 هاویشتنی سه ر و کردنی به بن بار
 هاتوه مائی و خوئی لوه شاردن
 به یانی هه سستا سولتان چ هه سستی
 له جیگای شوخ و شه نگ و چاوبازان

نه خمه و په روشی سولتان مه حمودی بو نه سمه ری

کوا سور گوله که ی به له نجه و لاری
 مه سستی ده کردم نه م بو هوشی مه ی
 کوا نارام به خشه ی دله ی پر له کولم
 من تو م خوش ده وی جار جار لیم ده بیست

نه ی کوا خه یه که ی سه ر به ژنگاری
 کوا نه و لیو به بزه ی بی شه پاب و مه ی
 توله نه مامه ی ده م ویست پر به دلم
 کوانی له یله که ی زور خو شم ده ویست

پیاو بوئی ده سوتا کاتی مردنی
 کواله جی نه غمه و ساز و ئاوازم
 شیرن که لام و زانا و مدر یکم
 ده بووم وه بینن ئه و پر شعوره
 پاموره و خرخال، جوتهی پاوانه
 به بروی قهیتانی جه رکی منی کوئی
 شه و چه ره ی ماچان له کی بستینم
 داخم هیچ ئه سهر نه ماو تو رواه
 من لیی حالی بوم هر به گیزه پاو
 بووه قه تره ئاوک له عه رزی چو خوار
 ئه ویش بو ژیان لیم بی به خه ویک
 له هه رچی پرسیان ده یگوت نه مد یوه

سولتان ناچار بوپا و به تالی کرد له بهر په رویشیان واده رده که ویی ئه سمه ر که هیئنده
 جوان و زانا بوه، سولتانیش ته مه نی بریک چوته سه ری پیاوی بریک به عومر، جوان و نه رم
 و نول و شوخ و شه نگیکی ئاوا ی وه ده ست که ویی و هر ئاواش سوک و هاسان له ده سستی
 بچی، بی ئه وه ی بزانی چی به سه رها ت و چو ن و چبو، ژور ناخوشه و ئه و پی هه لاگوتنه ی
 ژور به جی بوه .

ژور به بی که یفی هاته وه بو مال
 خه به ریک نه بو، له نیزیک یا دور
 پاشی ئه و کاره ی پیی بسپیری کار

کوا کولمه سورهی بی سور کرد نی
 کوانی مه چه می دلای پر پارم
 کوا قه د بلینده ی که مه ر باریکم
 کوانی چی لی هات ئه و به له ک تووره
 کوا خرنگه ی بازنه و هاره ی له رزانه
 سینگم له ت له تی تیری مژولی
 ئه و بوته خوشه ی به کی وه بییم
 ئا سکم بو پام بو، ده مگوت له و پاره
 ئه و ئاسکه ناسکه ی که بووم که وته داو
 چه ندی هاتن و چون ده رو ژورو خوار
 کوا ده لیم ئوخه ی دو شه و یا شه ویک
 هه رچه ندی گه پان ئه و دول و شیبوه

سولتان ناچار بو پاری کرد به تال
 له شار و له دی داینا بون مه عومر
 له گه ل هه یاسیش داینا بو بریار

هینده تیک چوبو کاریشی کرابو
جی هیلین با بچین بو لای بوک نه سمه ر

چون له بهر نه وهی هیوای برابو
سولتان مه حمودی به نه و دلی پرکه سه ر

با بزانی نه سمه ر نه وانه چون بار دینی

کرینی بزانی نه وانه بوچی
به شی به رمالی، پریس لی کوکوردن
له پیش هه مو شتیك وهك بناغی مال
به ختوی کردن، جوان باری هینان
بو به ختوکردنی ناردیه لای دایه
کاری نه سمه ریان پری بو نه بر د بی
هه رچاوه پروان بون بو جانو نه سپنیک
وه ختی گه بیویه خوشی ده بزانی
چو لای نه سمه ری بزانی چ باسه

چند بزنه مه ره ز سور وهك سورقوچی
پوژی دوجاران شانیه ده کردن
جاری د روستی کرد نه وه لی به رمال
تازی که ی تره کی دو کو لی هینان
پاش نو مانگ و پروژ، خوا کو ریکی
هه ر بو وهی که سیش فکری نه کرد بی
ماینی شی خه زالیش پاش ساله وه ختیك
وه ختی دو سال بو ده گه ل سولتانی
پاشی دو سالان نه و مام هه یاسه

هه یاس چو مائه خال بارامی بو لای نه سمه ری

پنی راگه یاند ورد هه مو کاره سات
له تازی کانیش کی هه ت پی جوانه
کو پریی هه لگرتبو ده هه ت و ده چو
هه موان یه ک به یه ک ته حویل وه ریگره
به رماله که شی کرد به شانانی
سواربو کو په که شی، دانا له پیش خو ی
که وتنه ری هه روا به قسوپه و پر مه

نه سمه ر که زانی به پیریوه هه ت
نه وه ت جانو نه سپ، جوان لی بی پروانه
نه وه ت نه وانه بچینه ژور فه رمو
کو په که ش نه وه تا جوان جوان تیی فکره
وا یان تی فکری هیند ورد به جوانی
لنیان پازی بو، هه روه ک خواستی خو ی
تازی په سته کراو جانوش یه خترمه

هاتنه وهی هه یاسیان پاگه یاند به شا
 تازه یه که یه که زانیان نه و باسه
 جا سولتان مه حمود ده گه لّ مام هه یاس
 تی فکری و گوتی له م عه سرو ده وره
 من به دی ناکه م بیرم بو ناکری
 دو سال له وهی پیش، چم پی نه سپاردوی؟
 ئیستا پینک و پینک حازر کرارون
 زور هیدی و شیرین، له کورده که ی پوانی
 جانوت به ره لّلا کردبا ئیو پر وه
 تازیان به ردا بو هه رگه بیشته وه
 به رماله که شی جوان حالی کردن
 سه د جار له عه مر و چاوی منت که وی
 هه یاس کاری خوئی که ته واو کردبو
 جه فه نگیان لی دا، قسه ی خویش کرا
 ده تده می نه ویش چونی پیم خوشه
 ده لی چی نه من له توّم ویستوه
 وهخت و کاتی خوئی حازرت کرد هینتات
 نه وهش هه ر کاری خوته هه ر بوخوت
 نه سمه ری هینا له شای ماره کرد
 به هچکه س بارگه حیساب نه ده کرا
 وه که له شکر ده جمی خوئیان تیک به زاند
 دیوانی هه موی هاتنه ته ماشا
 هه ر ئافه رین بو بو نه و مام هه یاسه
 پاش نه حواله پرسی و که میک قسه و باس
 وه که تو ئینسانیک زانابی و گه وره
 له و زه مانه کی وه که توی پی ده کری
 هه تا وهختی خوئی هه ر خوّم لی بواردوی
 له کاتی خوئیان هه موت هیناون
 هینده جوان ده یدا شی سولتانی
 هچکه س نه بو بلئی کی هه یان هه وه
 دوا یه ش که س نه بوبی ناسیته وه
 پینک هاتبو پرسی له شانه کردن
 نه من ساحیبی نه وانهم ده وی
 خو ئیمه قسیکی وامان نه کردبو
 ئاخریکه ی ئاوابریاری بو درا
 ده یزانی سولتان بوئی زور له جوشه
 شتیک تا نه ورو که س نه بیستوه
 له وهی گه وره تر نابینم خه لات
 ده گه ریتته وه خو هه ر بو لای خووت
 به رای هه ردوکیان جل و به رگی کرد
 به قه تتار و شتر ده ریگایه کرا
 سواره هاتنه وه و بوکیان دابه زاند

هاتنه وهی هه یاسیان پاگه یاند به شا
 تازه یه که یه که زانیان نه و باسه
 جا سولتان مه حمود ده گه لّ مام هه یاس
 تی فکری و گوتی له م عه سرو ده وره
 من به دی ناکه م بیرم بو ناکری
 دو سال له وهی پیش، چم پی نه سپاردوی؟
 ئیستا پینک و پینک حازر کرارون
 زور هیدی و شیرین، له کورده که ی پوانی
 جانوت به ره لّلا کردبا ئیو پر وه
 تازیان به ردا بو هه رگه بیشته وه
 به رماله که شی جوان حالی کردن
 سه د جار له عه مر و چاوی منت که وی
 هه یاس کاری خوئی که ته واو کردبو
 جه فه نگیان لی دا، قسه ی خویش کرا
 ده تده می نه ویش چونی پیم خوشه
 ده لی چی نه من له توّم ویستوه
 وهخت و کاتی خوئی حازرت کرد هینتات
 نه وهش هه ر کاری خوته هه ر بوخوت
 نه سمه ری هینا له شای ماره کرد
 به هچکه س بارگه حیساب نه ده کرا
 وه که له شکر ده جمی خوئیان تیک به زاند

وا خاترجه م بو نه یماون میوان
 که م مابو شیت بی، لیکیان بانیه وه
 پاشی نه و شه وهی نهی دیبو خوشی
 خاتون نه سمه ریش به شا بو دلشاد
 سهگ نه بو بویری تا پیمان بوه پری
 بو زیندوکردنیان هانی داومه وه

سواره بلاویون که چول بو دیوان
 چو بو لای بوکی، دیستی و ناسیه وه
 بوشی به یان کرد چه نده په روشی
 سولتان مه شغول بو، نه و به عدل و داد
 نیمه ی بیکاریش له بهر زور گه پری
 په حمهت له و که سه ی بو ی گپراومه وه

ماسی دیمه ی

مام وه یسه پیاویکی زورفه قیرو مسولمان و بو تووژانیش بی وینه بوپاش هه مونوژان
 ده پاراوه خودایه عه قوم که ی. لیم خوش بی، له ناھی دایک و بابی خوم پرگارم که ی یار په بی
 خودایه، له زه لله ی شه یتانم به دور که ی، پر زقم زیاد که ی، ناواده پاراوه؛

خیزانیشی وه کوخوی بوو بو پارانه و بو تووژان نه مماهه موجاری به مام وه یسه ی
 ده گوت بلای خودایه له مه کری ژنانم به دور که ی. مام وه یسه ش هه رهه موجاران پیتی ده یگوت
 ده بی ده نگ به پیاو، ژن چن ومه کریان چ بیت. ناوا ماوه،

پوژنکی خانمی مام وه یسه ی ناردی له چومی ده پازده ماسیان بوگرت هه ره به نه و
 کابرایه ی که ماسیه کانی بوگرتبون، ماسیه کانی ناردنه نه و جیگایه ی نه گه مام وه یسه
 جوتی لده کرد، ژنه پیتی گوت ماسیه کان ده خه تی جوتی نی وهره،

کابراش چو ماسیه کانی ده خه تی جوتی ده پیش گاسنی نان و گه پاره بو مالی.
 سبجه ینی مام وه یسه چو مه زرایه و به بی فکر بسم الله. وده سستی به جوتی کردنی کرد،
 ده گه ل نه وه ل خه تی جوتی ماسی وده رکه وتن، مام وه یسه گوتی نه وه چه یه

خودایه عه جایب ما نه و جار هیئای به بی دهنگی ماسیه کانی ده توره که ی نان و گه را وه بو
مالی، خیزانی زانی نه خشه که ی گرتویه تی پیی سه یربو مام وه یسه وا زوو گه را وه ته وه،
که نه ننه هو ناگام له هیچ نیه. چو پییش مام وه یسه ی و: پیانو ریژگه نه وه بو. وازو هاتیه وه
خوشو کرهیچ نه بوه، مام وه یسه ده لی گه وهر ماسیم هیئاونه ته وه!

گه وهر: ماسی؟! ماسی چی؟! نه توو چوبویه جوتی ماسیت له کوئی هیئاونه ته وه!؟

مام وه یسه: خودا نار دویه تی، بیخو فه قیر، ده خه تی جوتی دابون!

گه وهر ده لی ده نگی مه که نه وه بزقیکی زیادیه، خودا نار دویه تی با که س نه زانی

بو شه وی سازیان ده که م؟ نه توو کیت پی خوشه بانگی که!

گه وهر هه ره و وه وختی ماسیه کانی به خشین ویو شه ویش هیچی لی نه نا. مام
وه یسه ش بی خه بهر له کاری خیزانی، دوی نویژی شیوان ده گه را وه بو مالی دو که س له
ره فیه کانی خوئی که جیرانیسی بون، ده گه له خوئی هیئاونه وه مالی: نه وشو شتیکی خوشن
هیه ده چین هم بریک سه یرو سو و حبه تی ده که یین و هم نان و چیشتیکی خوشیش
ده خوین.

مام وه یسه له گه ل میوانه کانی گه ییشتنه وه مالی، خیزانی به خیزه اتنی کردن و

چایه کی بودانان دوايه بانگی مام وه یسه ی کردو.

نه ری وه یسه نه گه ر میوانت ده گه ل خوئ دینانه وه بو ده نگت نه ده کرد شتیکم لی نا با!

مام وه یسه: چوئن؟! نا کا ماسیه کانت سازنه کردین!؟

گه وهر: ماسی چی؟! مام وه یسه: نه ی جا چوئن ماسی چی؟!؟

گه وهر: باشه ماسین له کوئی بوون؟ نه تو هیئاوتن؟! نه تو چوبویه جوتی، نه چوبویه
راوه ماسیه خو له توو شه به دهر که سمان نیه بجیته را وی.

مام وه یسه: نه دی نه وه موه ماسیه م له جوتی را نه هیئا بووه!؟

گه وهر: چاکه له کوئی جوتیت را هیئا بونه وه!؟

گه وهر بوئه ناوا وردلیتی ده پرسسی هه تا چاک توشی هه له ی بکات وبه هیچ

پینه و په پوئیه ک بوی چاک نه کریی ته وه ؟

مام وهیسه کچی! ئه دی ده خه تی جووتی دا چه ند م ماسی دیتبونه وه و هیتا بومنه وه !
گه وهر: ئایارو! خه تی جووتی و ماسی؟! میوانه کانی مام وهیسه ی که هر جفاره بیان
ده کیشاو چایان ده خوارده وه به بیستنی ئو قسانه عه جابب مان. خوبه خو پیکیان
ده گوت و پیده که نین: خه تی جووتی و ماسی!؟

مام وهیسه ئه وه قومارمان پی ده کاده ناپورگه وهر پاست ده کا ناخه خه تی جوتی
و ماسی مام وهیسه ش زور تیک چوبو له لایه کی خیزانی هیچی لی ته نابو بیخون به تاییه تی
له بهر میوا نه کان له لای دیکه وه پیی به هله ی خوی بردبو: پاست ده که ن ناخر خه تی
جوتی و ماسی!؟ به لام نه دیده ویست و سه رخوی بینیت. میوانه کانی مام وهیسه ی
ئه وانیش نه یان ده ویست مام وهیسه ی له کن خیزانی بشکینن و گه وه ریش ده ست به ردار
نه بو: تو خودا مام گولوی! مام وه سمان ئه وه عومری کورپا وارد قه ت زانیوتانه ماسی ده
خه تی جوتی دا بیت!؟

مام وه سمان و مام گولویش ده یان گوت ناوه ئلا خوشکه گه وهر، ماسی هه رده نیو
ئاری داده بی ده ئیشکاییه دانازی!

به لی کیشه ی مام وهیسه و گه وهری توندبو: ئایارو! وهیسه شیت بوه! وهیسه
شیت بوه! مام وهیسه ش له حه یفان ده یگورپراند، میوانه کانیش هه رچه ند به گه وهری
خیزانی مام وهیسه یان ده گوت، بی فایده بو، ناخیری به ئه وشه وه ی ته وای خه لکی دئیان
لی خربووه، گه وهر: بو خاتری خودای عالهمینه، وهیسه ی بگرن شیت بووه، بیبه نه ماله
شیخی خه لکه که ش بی ئه وه ی بزائن چباسه، مام وهیسه یان گرت په پیچه ک داو ده ستیان
له پشته وه رابه ستن و بردیان بو ماله شیخی، له ریگایه دا هه رچه ندی ده یگوت بابم! ئه من
شیت نه بومه ناخر بو کویم ده به ن هه رد وکانیش راستیان ده کرد؟! به لام گوئیان نه دا
به قسه ی مام وهیسه ی به ده بخت. له ماله شیخی مام وهیسه یان وه بهر شولکان دا: هه ر
ده یگوت ماسیم ده خه تی جووتی دا گرتوون! ناخره که ی خیزانی چو بن گوئی و پی گوت

نه گه رده مگوت بلی خودایه له مه کری ژنانم به دورکهی نه وهیه !

نیستاش نه گه روا بلیی پزگارد بهی دهنه هر ده و حاله ی دا ده بی که ده بیینی.

مام وهیسه که زوری زه جری دیتوو نار هه تیان کردبوو، پی خوش بوله نه وه زعی

نه جاتی بیت، به خیزانی ده لیت باشه چکه م؟

خیزانی: بلی نه من ماسیم ده خه تی جووتی دانه دیتونه وه.

به لئی مام شیخ دیته سه ری ده لئی پیم بلی بزنام. مام وهیسه ده لئی چت پی بلیم مام

شیخ به تور بهی؟ پیم بلی بزنام نیویان چه؟

مام وهیسه: نیوی چی و حیسابی چی؟! نه من هه رسو حبه تم ده گه ل گه وه ری ده کرد،

ده نا هه موکه س ده زانیت ماسی ده نیو ئاوی دا ده بی ده ئیشکایه دا ناژیت مام شیخ ده لئی

زور چاکه. بانگی خیزانی مام وهیسه ی ده کات: وه ره پور گه وه ره. پور گه وه ره دیت و

پی ده لئی مام وهیسه ده لئی نه من سو حبه تم ده گه ل گه وه ری کرده ده نا هه موکه س

ده زانیت ماسی هه رده نیو ئاوی دا ده بیت و ده ئیشکایی دا ماسی ناژیت. وه ره ده ستانی

بکه وه و بیبه وه بو مالی خورا حافیزو بیت.

مام وهیسه ده گه ل پور گه وه ری هاتنه وه مالی؟ له نه و پوژهی به د وا وه مام وهیسه

نه گه رنوژی ده کرد ده پیش دوعا خویندن ی دا ده یگوت: خودایه له مه کری ژنانم به دورکهی.

جا دوا به دوعا کانی دیکهی پاش نوژی ده خویندن.

قوناغ گیتماغ

موحه مه د، ئیسماعیلی ناھارا قوناغ چاغر میشتی. ئیسماعیل ناھار یاخنی یولّه توشتی موحه مه دن ئیونه گیتسن، حوسینه راست گیتالدی حوسین دیدی ها! ئیسماعیل ھارادی؟ ئیسماعیل: موحه مه دن ئیونه گیدرم ناھارا قوناغ چاغرب. حوسین: مه ندا گیتالم، ئیسماعیل دیدی یاخچی. سەن نه کاره سن؟ حوسین مەن نه کاره یە م؟ مەن توفە یلیە م. باھم گیتی لار بویولّ قوربانە راست گیتالدیلار. قوربان دیدی ها! ئیسماعیل حوسین نان ھارا گیدرسس؟ ئیسماعیل: موحه مه دمە نی چاغرب، حوسین دا دیر مندا توفە یلیە م گیتالم. ئوندا قوربان دیدی وه للا مه ندا گیتالم! ئیسماعیل دیدی یاخچی، مەن قوناغ حوسین توفە یلی دی سەن نه کاره سن؟

قوربان: مه ندا توفە یلینین توفە یلیسیە م بالی، توشتی لار یولّه. موحسین کوچە باشندا چخدی دیرھا ئیسماعیل ھارا گیدرسس؟

ئیسماعیل دیدی موحه مه دمە نی قوناغ چاغرب بولاردا، ئولوب لارسه لیم جوھری دولپاسی، حوسین دیر مەن توفە یلیە م گیتالم! قوربان دیر مەن توفە یلین توفە یلیسیە م گیتالم. موحسین دیدی مه ندا گیتالم. ئیسماعیل دیدی یاخقی سەن نه مە نه سەن؟ موحسین دیرا مە نی تانییر، بالی دویرت نه فری گیتی لار موحه مه دن ئیونه: سە لام سە لام سە لام؟

موحه مه د، بیرا زباخدی سورە ئیسماعیلە دیدی: مەن سە نی قوناغ چاغر میشم، بولار نه مە نادى - لار! حوسین دیر مەن توفە یلیە م. موحه مه د: یاخچی بوسەن. قوربان: مەن دا توفە یلین توفە یلیسیە م. موحه مه د. دیدی قوناغ سەن چوڭ خوشگیا بسن. توفە یلی سە ندا خوش گیا بسن. توفە یلین توفە یلیسی سندا ئیله چوڭ خوش گیا بسەن، بوکپی ئوغلی نه کارا دی؟

موحسین یولداشلاره باخدی: دیمادم او مە نی تانییر؟

پيرموهريک له سرعه شيره تي شيخ شهرفيان له روانگه ي گه وره پياواني زاناو به ته مهنه وه

((شيخ شهرفي)) له نه وه له وه تائيفه يكي زورگه وره زاناو به كاربونه و له چه نديتيه كي عيراقى دا زئاون به لام به شى زوربان له كوردوستانى ئيرانى وه كو ۱- كه وت ۲- سه رساغلئ ۳- حه سهن چه پ ۴- سيلمى ۵- باگردان ۶- ليمونج ۷- بينگوين ۸- شيخان ۹- دوولى شيخان ۱۰- سيروى ۱۱- قه لائى سنان ۱۲- سه رهولان ۱۳- سه رته نگ ۱۴- نيلان ۱۵- چومان له پوژ ئاواى سابلاغى ودييه كاني

۱- لگبن ۲- كيلئ ۳- بابه كرا وئ ۴- كاني زهر د ۵- نه حمه دغهر يب ۶- شيوه برسى ۷- بازارپه ۸- ديلكه ۹- هه وشينان ۱۰- كورى ۱۱- وكه له كوكه كان له مه نتيقه ي خانئ هه مومولكى شيخ شهرفيان بوه (حاجى بايزبابى مه حودا ئاغى شيخ شهرفي) گه وره و. وپدين سبى ته واوى نه وتايفه ي بوه له گل چه نديكه سى عالم وپوناكبروبه دين سه ربه رسته تائيفه ي شيخ شهرفيانان وه ستوى خوگرتبو؟ وبه هوى پئنوئينى گه وره گه وره كانيان له كيشه وه رهاله. گل جيرانه كان هه ميشه خوويان پاراستوه له پاش نه وه ي كه حاجى بايزله دونياده رچوه چونكه شيخ شهرفي هه رده هات وده ستيان نه ستورده بوله نه وده وره وه له دهره كاني پيشوش حكومه تي ناوه ندى دايمه له سه ربزيوى عه شيره ته كان ترسى هه ره بوه وكه متريش وابوه راسته وخوبه گزيان داچوبى هه ربه فيل وته له كه لاوازي كردون، ويوه ينديك له تايفه كان بئ به لگه، ده هوى، بو سازده كردن، ئيكيك له وانه، وبه نه وه ويه وه حاكمى مه راغه ي نه، وه ختى كئ بوه، كاغه زيكي بو شيخ شهرفيان ده نوسى وبه پياويكى خوى دابوئيان ده نيرئ نه گه ركه يخوداكانوهه روه هاگه وره پياوه كانوبين بومه راغه ي هه تابوخوم هم ملكه كانوبؤ. سه بت كه م وقه باله ي سه بتيووه ركه سه وبه نيوى خووبده مى؟ گه وره گه وره كاني شيخ شهرفيان به بئ بيركردنه وه فريوى حاكم مه راغه ي ده خون و تيگراگه وره پياوه كان وكه يخوداكان ده چن بومه راغه ي چونكه هيچ بيروفكرى خه راپيان ده ژبه حكومه تي نه بوه. حاكمى مه راغه ي به پيچه وانه هه ستي پاك وبي خه وشى نه وتائيفه ي وبه بيركردن وفكرى

ناپاکی خوی هه موانیان دهست به سه رده کاو. و ده بیان نیریتته خوراسانی وله شاروچکیکی داین ده مه زینتی شاره که بیان نیناوه (کوردان) ودوایه به مرورگورپاوه هه روه کی ده لئین بۆته نه و (گورگانه ی) که ئیستاده بیبین؟

وهختیکی پیاوه به کاره کانی شیخ شه ره فیان ئاودورده خرتنه وه و ژن ومنداله کانیشیان له به ربی که سی و بی سه ره رستی هیندیکیان ده چن بۆلای پیاوه کانیان نه وانه دیکه ش په ریوه ی هه ندران ده بن و دییه کانیان هه تاچه ندسالان به چۆلی ده میتنه وه، جامه نگوپومامه ش له سه رمولکی شیخ شه ره فیان به دمه قال هاتون و قورپه یان لی په یداوه دوایه پیک ده لئین نه و مولکه نه مولکی مه نگوران وه نه مولکی مامه شان جادوای نه و چه ندساله ی هیندیك مال له شیخ شه ره فیان نه وی دیکه ش هه تاجیگایان بۆته وه هم له دیوی مه نگوران هم له دیوی مامه شان غهیری تی خزاون هه روه کوئیستا که ده بیبندری؟

به سه رهات وئال و گوپری که به سه رشیک شه ره فیان هاتوه دلۆپیک له ده ریایه کیه وئسه وه نمونه یه که، بۆ وه بیره مینانه وه ی؟ هه رکه سیکی به لگه ی هه بیت ده توانی به پیتی به لگه باسی زیاتری له سه ربکات و زۆرتیشی سوپاس ده که ی.

حه مه دنأا غا پاشی کۆچی دواپی مه حمودا غای بابی زیاتر له دیبۆکری ده میتنه وه (به رده بۆری د بۆکری) که نیشانگه ی حیسابگه ریه کانی حه مه داغای بوه هه رماوه .

پاشی دیبۆکری مالی هاتۆته دیکه وه وشینان وئاخره که ی هاتۆته لگبئی حه مه دنأا غای شیخ شه ره فی نه و چه ند ساله ی نه گه رله لگبئی ده میتنه وه هه روه کی له نیوبانگی رادیاره پیاویکی به نازمون وله حیسابگه ریدا ئینسانیکی زۆر زاناو ماهیر بوه، ئیستاش که ئیستایه حیسابی حه مه دنأا غای شیخ شه ره فی هه رماوه و زۆر که س کاره کانی به حیسابی حه مه دنأا غای نه نجام ده دات. دیاره نه و حیسابه ده گه ل حیسابی شه مسی پینج پۆزی فه رقه یانی له پیشتره . نه گه رمانگی ناخیری زستانی واتا په شه ممه سی پۆز ته واوبیت به حیسابی حه مه دنأا غای شه وی بیست و شه شی ره شه ممه یه، نه و پۆزه، نه گه ر په شه ممه، بیست و نو پۆز بیت شه وی بیست و پینجی ره شه ممه یه نه و پۆزه .

نه وچار له ولاته کوټستان و بې فراوې که ی مه، نه گه رله دوازده ی په شه ممه یه، ده لوجه ی، بای وده ده ی دیت ده گه ل ده لوجه ی بای وده ده ی نه گه رکرپوه و ساخه ت نه بیت له گ له گ له رمینې پاده گه ریته وه. له پازده ی په شه ممه یه حقه بای دیت له هه ژده ی پابه فر به همو بایه کی ده چیته وه. حیا سبه کانی ناخری سالی له نه ووه لې مانگی په شه ممه یه پرا ناوا حساب ده کرین ۱- له نه ووه لې په شه ممه یه پرا هه تا سی پوژان خاتو زه مه ریر شینی بو برایان گپړا وه. چونکه براهه کانی ده نه و سی پوژانه داله کوټستانان سه رمابردونی، هه وای زور ناخوشه وکړیوه ی ده کات. له دوی وی سی شه شی هه یاسی حساب ده کړی که شه ش پوژده ی نه ووه لې هه وای زور ناخوشه، شه ش پوژده ی دوه می ناخوش و خوشه، شه ش پوژده ی ناخری تانه دازه یه ک خوشه، سی شه ش ده کاته هه ژده و نه ویش سی ده کاته بیست ویه ک. بیست ویه که نه ی گورانی

بیست ویه که له ی گورانی، نه گه رنه باری له قولته ی پانی، گوران هیچ له هیچ نازانی هه رله ناخرمانگی زستانی خه لو تفاق ی لی پراوه وجه لوش تفاق ی فروشتنیی هه بوه، پیک هاتونه باقه ی به مه ریکی بداتی، جه لو ده لې نه گه رباقه وینجه له مه ره که ی درژتر بیت، باقه که ی ده برمه وه بابه قه دمه ره که ی بیت زیادیه که ت ناده می.

خه رنه به ره ی پیریژنی: پیریژن له مانگی په شه ممه یه دا کوره که ی ده چیته سه فره ی، به کوره که ی ده لې پوله خه ری مه به ره! کوره که: خه ری ده به رم. دایکه که ی: نه گه ر خه ری ده به ری کورتانی مه به ره کوره ده لې خه ری ش ده به رم، کورتانیش ده به رم. کوره چو سه فره ی، که ره که ی ده به فره ی داسه رمابردی وتوی، کورتانه که شی له وی به جی ما. وشری پیریژنی؟ وشری پیریژنی به سه رماوکړیوه وه که ل هاتوه.

هیلکه ی له گه له گی: هیلکه ی له گ له گی نه گه رسه هول و سه رمانه بیه سستی نابیته جوجه بابوشه ویک یا پوژنیکش بیت؟

کابو بوزی یای به گواران؟ هه رله په شه ممه یه ژنیک برای لی میوان ده بیت، بو بارگینی براکه ی تفاقیان نابیت، وه نیو دی ده که ویت ده لې حازرم گواره ی زپری خوم بو بارگینی

کاکم به تفاق بدهم؟ به لام تفاق هیئنده گران ده بیت، به گوارهی زپیش به شی جه میکی پیی نا کریت، شه ویی دهنون، به یانی که وه خه به ردین، بای وه عدهی دیت و به فری شه قارشه قار کرده و بن داران وه دهرکه ووتوه، هر جومه ی نا شگپریکی ئاو پیداد یت.

کا، بو بوزی یای به گواران؟ گو به گووپی بابی کا و کادین داران.
ئه وه خودا پوحمی کرد، وه دهرکه وت بنی داران.

خاکه لیوه. ؟ تادار ناچی بی دۆ *** نیسان ناچی بی جو.

د یسان ده لئین مانگی ئاداری؟ بیاری له گوئی داری *** نامینی تا ئیواری

ده شه وهی شوقاقی: ده پوژ پاش نه ورۆزی، ده شه وهی شوقاقی پی ده لئین، ده نه و پوژدهی داشوقاق تفاقیان لی براوه ولتیا قه و ماوه، مه پومالاتیان هه مو قیرانی کرده. **سیزده به دهر:** سیزده پوژ پاش نه ورۆزی به.

گیسکی به له مس؟ گیسکی به له مس گوئی ریواسی ده خوات و ده لی:

خواردم گوئی نیسانی *** پیام له وی زستانی؟ زستانی ده لی
پوژیکم مابی له کاردا *** لاقت ده که م به داردا.

به فریکی زۆرده باریت، گیسکی به له مس سه رماده بیات و لاقی به دارپوه هه لدا وه سریت؟

وه کی له گه وره پیاوانی به ته من و پونا کبیرانی باوه پیکراوم گوی لی بوه گوتویانه له له زه ماننی حه مه داغای شیخ شهر فی دا. له لگبنتی جئاله خه مه داغای حیسابگه ریکی دیکه شی لی بوه و ده لئین ئه ویش هه رنیوی حه مه داغابوه و یان هه رنیویکی هه ی بوه؟ شه ویی له سه ر هاتنه وه لی له گ له گئی له مزگه وتی گرتویان کرده حیسابگه ره که ی دیکه ده لی ئه وشوله گ له گ دیته وه حه مه داغای شیخ شهر فی ده لی ئه وشونا گه پیته وه، گریوه که ی ئاواده که ن هه رکه س دۆراندی، کچه که ی بدات به کوپی نه وی دیکه، خه لک بلاوه ی ده کات ئه و حیساب گه ره نه گه ر. ده هه وای ده فکری، زۆر ناخوش و سه رما ده بی و پروشه ی ده کات، دیته وه مالی و به کورزه کانی ده لی، گرتویکم ده گه ل حه مه داغای کرده و به نه و هه وایه ی ده ی بینم دۆراندومه، کورپه کانی لیی ده پرسن چ گرتویکت کرده؟

ده لئی له سه رله گ له گی؟ گوتومه نه وشوله گ له گ دیتته وه به لام له به رهروژمی سه رمایه ناگاته وه ئیره له ناوه لئی نه حمه دئاوی (کانی کوخه ی) ده مینیتته و جا نه گه ریتوانن بچن بیگرن و بیه یتنه وه نه وه چاکه ده ناخوشکودپۆا وه، به لئی کورپه کانی ده چن له ناوه لئی نه حمه دئاوی حاجی له گ له گ که سیره ده بیت و ناتوانی هه لفری ده بیگرن و ده بیه یتنه وه، له بن کورسی گه رمی ده که نه وه به یینی شه و. وپۆزان له سه رقه لاغیی داده نین (حه مه دئاغای شیخ شه ره فی) که هه لده سستی بچیتته نوژیی به یانی حاجی له گ له گی له سه رقه لاغی ده بیینی و ده زانیت حاجی له گ له گ بوخوی نه هاتوته وه به ده ست هاتوته وه نه گه رته قه ی له دندوکی دینی وحه مه داغا. ده لئی به خیرییه وه! به خیرییه وه نه گه رچی به لاقی خوشت نه هاتویه ته وه، به یانی نه گه رقه سه بلاو ده بیته وه وه ده لئین حه مه دئاغای شیخ شه ره فی گرتوی دۆراندوه، به نه و حیسابگه ره یی، حه مه داغا ده لئی: نه گه ر نه تو حازربی سویندی بخوی و بلایی حاجی له گ له گ بوخوی هاتوته وه له باتی کچیکی دوکچانت ده ده می نه ومام حیسابگه ره ش که ناتوانی سویندی بخوا، ئینسانی واگه وره درۆیه ناکاو سویندیشی له سه ربخوئا، کاره که یان پیک دی به ژن به ژنه؟ ژن به ژنه یان کردوه، هه مو خه لکی لاجان و پیران شاهیدی نه و موزوعه نه و، ناگادارن به تاییه تی نه وانه ی بروکیک به ته مه نن.

به عزه که سیک ده لئین له (دایه شیخیرا) له گ له گ یان هیناوه ته وه به لام پنگ بی (نه حمه داوی) پاست بی چونکه دایه شیخی له لگبئی پارۆردوره؟!؟

هاوینی و هختی دروینه ی حه مه دئاغای شیخ شه ره فی ده چیتته گه نه دارئ مامه شان، وه ختیکی ده چیتته سه ره وزی ده ست نوژی هه لگرت، ده ست ده ناوه که ی هه لده دات، ودیته وه نیودی به خه لکی ناوایی راده گه یه نیت و: بچون پالهی مه زایه بیتنه وه باران ده باریت، به قای پی ناکه ن، نیوسه عاتیك پتوه ده خوری، په له هه ورتکی په ش دیتسه پوی ئاسمانی و دای ده داته بارانه ی سیلاوه ستاوه یه غنیه گه نمی به ساغی به خپئی که نده قولاندا هیناوه ته خواری. خه لکی ناوچه ی نه وانه ی ماون نه و سیلاوه یان له زاری باب ومام یابرا گه وره کانئان بیستوهه. به تاییه تی خه لکی گه نه دار، به رکه مران وخری به رداشان.

قازو، ريو، قشقه له

قازوئیک کوته به زیکي دیته وه، قشقه له به غار هه لی گرته وه، له سه رنه و به زه ی به شه پها تن، به چه نگ و دندوکان لیکیان ده دا، مام ريو، چاوی پی که وتن: نه وه چیه، بو واده کن؟ ملکی بابو به ش ده کن؟ قازو وه جواب هات: چابو هاتی مام ريو، نه من نه و به زه م دیتوتسه وه و قشقه له هه لی گرتوتسه وه؟ ویم ناداته وه، قشقه له قازوی وه دروخسته وه و گوتی نه خیر بوخوم هه لم گرتوتسه وه. نه توه رنه شت دیوه مام ريو زوری نیشتیا چوبه زه که ی، له به ره خویوه گوتی؟ و اچاکه فیلکی سازکه م و بوخوم به زه که ی بخوم نه وانه له به رشه پروه لایه پتییان ناخوری پیی گوتن نه و هه ل لایه ی ناوی وازی لی بینن؟ به لام قازو دست هه لگر نه بو قشقه له ش نهیده دا وه، نه و جار مام ريو به خوی گوت نه خسه که م گرتی. روی تی کردن پیی گوتن نه من ریگایه کو بو داده نیم نیوه ش ورن به قسه ی من بکن باهه ل لا خه لاس بی. چونکه نه من به دل به شه ری نیوه نار هه تم.

قازو قشقه له نه گه ر مام ريو یان نه واه به دل سوژی دیت، قه ولیان دا له قسه ی ده رنه چن و چونی مام ريو بو یان دانسی رازی بن. مام ريو ده لی به لی، زورچاکه ته رازو یکی په یداکن هه تا نه من لیوبه ش که م وه ره یه که ی نیوه ی بخون، هه ردو رازی بون و به زه همه تیکی زورته رازویان هینا وله پیش مام ريو یان دانا، گوتیان؟ نه وه ته رازو نه وه ش به زه که. مام ريو پوی بو یه به زه که ی، له ت کرد، به لام وای له ت کرد، له تیک گه وره تربی، له پیش چاوی وان، ده به رته رازوی نا. له تیک قورس تر بو بپرکی دم ولوت لسته وه قه پالتیکی له له ته گه وره که ی دا نه و جار نه وی دی قورس تر بو، قه پالتیکی له له ته قورسه که ی دا، نه و جار له ته که ی دی قورس تر بو، به قه پالتان هه موجاری له له ته گه وره که ی ده دا، هه تا وای لی هات هه ر له ته ی به قه ده مه پره شوشیکی چوکه مابونه وه، هه ردو کی به دوی یه ک دا هاویشته زاری و روی ده قشقه له و قازوی کردو گوتی و هه ل لا هینده چو ک ببوونه وه بو به ش کردنی نه ده بون. خولاسه به مه کرو حیل و دوستایه تی به زه که ی لی خواردن.

(شیعیری) قازو، ریوی، قشقه له

قازویهک، به زنگی له ری دیته وه
 له سر نه و به زه بو به هه لالاو جه نگ
 قازوکه ده یگوت، هه ر لیت ده سنتیم
 قشقه له ش ده یگوت چیژی لی ناکی
 ریوی په یدابو، نه و شه په ی که دی
 مام ریوی به زی دی ئیشتیای چو به
 هه ی نه زانیته، بوچی وا ده که ن؟
 قازو: نه و به زه، من دیتومه وه
 هین تیک چوم نه به و، شه پرو هه لایه
 بو واده نیم من، ریگای جوان ورون
 نه گه ر. ریویان دی، واهینده غه مخوار
 قازو. وقشقه له، دایان به لینی
 ئیوه شه ریکن ته رازو تیک بیتن
 به ز بو به دولت، میزان حازر بو
 قه پالتیکی دا له و له ته گه وره
 سمیلی بادا به فیکه و جیکه
 هه ر به قه پالتان ده یخواردن زوزو
 هاویشتنی زاری هه ردو به یکجار
 راستی له ئیوه زور شه رمه زارم
 ده زانی چبکا، ریوی قازی بی

قشقه له ش به تاو هه لی گرته وه
 وا لیکیان ده دا به دندوک و چه نگ
 له سر نه و به زه ی من ده ت فه وتینم
 نه گه ر ده ریویش به دوام دا پاکه ی
 توپه بو. وگوتی هوی نه دی ویدی
 به خو ی گوت فیلیک ساز که م هه ریویه
 میراتی بابو هاتون به ش ده که ن؟
 قشقه له ش ده یگوت، من گرتومه وه
 هوشم لی بر او وه، نه به و خولایه
 ئیوه ش مه ردانه، له قسم ده رمه چون
 زانیا ن دورکه وتون، زور له شوین و بو ار
 پازی بون دواپی، به نه و کی شه بی نی
 هه تا لیتو به ش که م، واز له شه پیتن
 له تیک له وی دی که هیندی زیاتر بو
 چه نده به تام بو، نه و به زه چه وره
 که و ته به ر هیرش پارچه که ی دیکه
 به قه د مه پم ریگ مانه وه هه ردو
 فیزمالی دایه و ریویشت به ره و خوار
 بوم به ش نه ده کرا هاویشتمه زارم
 وه زعیش مه علومه، کی نارازی بی

چه قه ل و مریشکی پیریژنی

چه قه ل مریشکی پیریژنیکی فراند، پیریژن به داد و هاوار وه دوی ده که وت و ده یگوت،
خومریشکه سپی من دوسی ده بو، چه قه ل به نه و درویییه ی پیریژنی زور نارپه حه ت بو،
له داخان سور ه لگه را، مام ریوی به لای چه قه ل دا هات گوتی نه وه بو و نارپه حه ت بویه ؟
چه قه ل گوتی، له حه یفی پیریژنی سه گسار؟ خو نه و مریشکه چاره گیک نابی، پیریژن
به درو ده لی، دوسی ده بو. ریوی گوتی ؟ دا وه منی ده بزانه چه ند ده بی؟!
ریوی ده گه ل مریشکی که وته ده ست، فراندی وه لات. ده ه لاتی دا گوتی چه قه ل
به داپیره هی بلی با چوار سی تان له سه ره من بنوسی به قه رز.

چیه قه ل و مریشکی پیریژنی

(له فارسیه وه)

چه قه ل، مریشکی پیریژنی فراند	به پلار و جوین له دوی، ده یگورپرانند
دوسی پتر بو مریشکه سپی من	چه قه ل فراندی له بن سه ری من
چه قه ل به و درویییه هی هند تورپه بیو	له داخان ریگای خوی لی ون بیو
ریوی هات چاوی به و وه زعه ی که وت	زوزانی پاروی ده پوتی که وت
چته؟ بو قه لسی؟ بوچی شیواوی؟	له چی تورپه بویی سور ه لگه پاوی؟
له داخ پیریژنی مه یمونی سه گسار	به شیره شیر و به بو لگه و هاوار
خو نه و مریشکه چاره گیک نابی	نه گه ر دروبکه م مالم خه رابی
داده ی وه منی ده، هه لی سه نگیتم	گه وره و چوکه یی با وه ده ست بیتم
ریوی، مریشکی که وته ده ست؛ پای کرد	به نیشاره و ده ست، هه روا هه رای کرد
چه قه ل زه حه تم که می بو بکیشه	به په لگه ریگای دورم له پیشه
به داپیره بلی باش چاپلوسی	له سه ر من چوار سی قه رز با بنوسی

ریوی و قازو

قازویه که سه لکه په نیریکی دیته وه، هه لی گرته وه و چو سه دراریکی بلیند بیخوا. ریوی له وی مل و موی ده کرد چونکه رسقی ریویه هه ره له سه لاقانه و نه گه رچاوی به په نیره که ی کهوت زوری ئیشنتیا چو تیه، گوتی و اچا که فیلیکی ساز که م، به لکو ئه و په نیره ی بخوم. دهستی کرد به ته عریفات و جوانی قازوی بو فریودانی: نه من ره شی و جوانم نه دیوه چاو نه و په ر و باله و لاقه ت چه نده ره ش و جوانم، وه که بو خوت جوانی ده نگیشنت ئاوا خوش با ته عریفت به که س ته او نه ده بو، قازو فریوی خوار دو گوتی بابخوینم به لکو ده نگیشم وه کور به نگم جوان بی. دندوکی لیک کرده وه و په نیر که و ته خواری، ریوی هه لی گرته وه، ده با قازو هه ره قاره قاری بکات بزانین په نیری دیکه ی وه ده ست ده که ویته وه.

(شیعری) ریوی و قازو

له فارسیه وه بو کوردی

په نیریکی دیت له سه ر ینگیاب که	هه لی گرته وه قازو خیرایه که
چو سه دراریکی بلیند، قه له مه	نوشی گیانی کات، په نیر ده له مه
پاده برد؛ دیتی ریوی جادو کار	بو فریودانی قازو که و ته کار
ئرئ چند جوانی، چند شوخ و شهنگی	به راست له تو دی جوانی و چه له نگی
ئه و په پرو باله ت چند جوان و په شه	دندوک و لاقه ت، له ره شیان گه شه
ده نگیشنت وه کو ره نگت خوش بایه	جا ده مکوت به که س ته عریفت نایه
هه وای چو ده سه ر، ویستی بخوینی	وه که په ر و بالی ده نگی بنویینی
نوکی کرده وه، په نیر که و ته خوار	ریوی دای هاتی و گرتیه وه و به غار
ده ی تا ده توانسی قاره قاری بکا	تا په نیر یا شت چی په یدای بکا

ریوی که له شیر و سه زهره

سالئیکی پاییزی که له بایک ده گه ل سه گئیکی، له کوته دئییه کی مابونه وه یاب جیی مابون، سه یه که له بن دیواری وهرکه وتبو که له بابیش ده گه پا و چینه ی ده کرد به جینجروکان عه رزی هولده کوئی، مام ریوی چاوی پی که وت گوتی، خودا چاکی دا، نه ونیوچهره م وه ده ست که وت جارئ لیئی نیزیک بووه وچاک و خوشی ده گه ل کرد، لیی پرسی: نه وه چونه به تهنئ لیره په یدابویه؟

که له شیر: به تهنئ نیم. مام ریوی: نه دی؟ که له باب: کاکیشم ده گه له. هاتوینه ئیره ناوه دان که یه وه. ریوی: نه دی کوا کاکت؟ که له باب: له نه و بن دیواره ی نوستوه سه ری دیشیت. مام ریوی وای زانی، کاککی قه له مونه یه ک یا په له وه ریئیکی له خوئی گه وره تره. گوتی، نه خیر خودا چاکتری دا، نه وه بونه دو. مام ریوی چو بوته وجیگایه ی که له باب ئیشاره ئی پی کردبو، له ناکاو به سه سه زهردی دا که وت وبه دیتنی سه زهردی واراچه نی وه لات. سه زهرده ده وه ی کوته دیی دا دوسی ده ورانی پی که وت، مام ریوی له ترسان هه مو شتیکی له بیرچووه، که له باب بانگی کرد: مام ریوی وه ره! بو کوی ده پوی؟! وه ره بو مان بیه به کوئخا فه عله مان بو بگره کارمان بو بکه.

مام ریوی له ولام دا گوتی بپو خولات بری، نه توی وا قه رچه ناغ و کاکت وا توره، به سه د سالی دیش نه ود ئیه و بو ناوه دان نایبته وه.

(شیعری) ریوی و که له شیرو سه زرد

په‌ند و په‌زا سوک وه‌ک گولی سه‌رچل
 جه‌نگ و دم له شه‌ر هه‌روه کو پله‌نگ
 به بی بژیوی وه‌ختی سه‌رما و سول
 چاوی ده‌دره وشا هه‌روه‌ک نه‌ستیره
 پارویکی چه‌وره و زوری‌ش به‌تامه
 چونه په‌یدابوی له و کونه دینه؟
 چاک بکه‌ینه وه‌ ئیره وه‌ک پیشو
 کاری هه‌تا نه یاریده و بکه‌م
 سه‌ری ژان نه‌کا، توژی مانده‌وه
 یا بالنده‌یه‌ک وه‌کسو خه‌رته‌له
 بزانی هه‌روا چه‌وره و نیزیکه
 لی‌ترسا هه‌لات نه‌ویاسکه و باسک
 نه‌وجار که له‌شتر مام زوی گاس کرد
 ده‌بی به‌کوئخا، کارمان بو‌ده‌که‌ی
 چاک نابیته‌وه ئاواش په‌ل په‌له
 نه‌و کاره‌ی ئیه‌وه سه‌دسال ده‌کیشی

که له‌شیریکی جوان و له‌به‌ر دل
 له‌گه‌ل گه‌مالیک چابوک و زه‌نگ
 پایزی مانه‌وه له دینه‌کی چول
 مام ریوی که دی نه‌و که له‌شیره
 لی‌نیزیک بو‌وه و به‌خوی گوت مامه
 پاش چاک و خوشی؛ ساحیب‌مال کیه؟
 هه‌ر من و کاکم هاتوین دوبه‌دو
 نه‌ی کوانی کاکت زیاره‌تی بکه‌م
 له‌و بن دیواره‌ی کاکم نستوه
 وه‌یزانی کاکي مام‌یا قه‌له
 چوو تا ببینی پاروه‌که‌ی دیکه
 ریوی سه‌زه‌رده‌ی که دی وه‌ک ناسک
 زور زیره‌کانه تا خوی خه‌لاس کرد
 وه‌ره هه‌لمه‌یه، له‌چی سل‌ده‌که‌ی
 توئی قه‌ره‌چه‌ناغ، کاک بی‌جه‌وسه‌له
 با من پی‌ت‌بلی‌م دل‌ت نه‌ئیشی

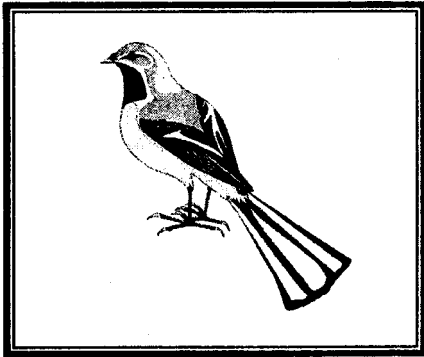

کوتر و که له باب

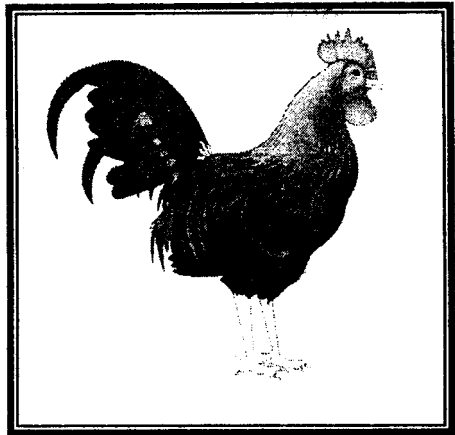
مریشک به هیلکه بو، هه ربه ئیرویه وی داده پرویشت: کابان وه دوای که وتبوه قوربان
 وسه ده قه ی ده بوبه لام مریشک هه ربه نه ولولایان داده پرویشت وجوابی کابانیتی نه ده داوه،
 کوتر نه وهی دی زۆری پی تاخوش بو، پوری ده مریشکه سوری کردو پیی گوت به خو ت
 وبه هیلکیکی جیقناوی عه ییی ناکه ی کابانت ئاوانا ره حهت ده که ی. نه من سالی
 یازده جار کورک دهیم وجو جکان هه لدینم، به قه ده تو منه تی له سه رسا حینم دانانیم. که له باب
 به غار هات و گوتی خوشکی نه وه حافره ته و ناقیس ئاقله بلتی هه تا جوابت ده مه وه
 کوتر به که له بابی ده لئی، نه من ده گه له تو قسان، ناکه م چونکه سی عه ییی گه ورهت هه نه،
 اجه بی وه ختی بانگ ده ده ی ۲۰۰۰ وی ده خۆی و ده شوینی ۳ سواری دایه خوشت ده بی؟

(شیعری) کوتر و که له بابی

کابان به یانی هاته وه مالی	هه مو شوین گه را تا بن هه رزالی
لیم سو رو عه ینه، خو به هیلکه یه	کو خ و جی پاو که ی له لای ده رکه یه
ئاخری دیتیه وه زۆر له بهر مالان	له ژیر پلار و هیرشی مندالان
به فیزو ده عیه و قیره و گاره گار	ده چۆه، دیسان هه روا به ره و خوار
کو تر له و به رزه ی که نه وانیه دین	هات لئی وه جواب هات زۆر به بوغز و قین
:سالی یازده جار جو جکان هه لدینم	له لای سا حینم هه ر خو نانوینم
که له شیر که دی له دور کاره سات	بو لای مامر و کو تر ی به غار هات
گوتی عافره ته و عه قل ناقیسه	له گه ل من بدوی، و لام بییسه
:پیش چاوم چۆل که لاکه وه برۆ	قسه و باس ناکه م نه من له گه ل تو
ئاخر هه ی نه زان به و سی عه یبانه	له تو دا هه یه و من لیم عه یبانه
شه وو نیوه شه و دایمه ده خوینی	دوای وی بو خوار دنی پیس دانامینی
ئیستا که هاتووی، به نیازی چاکه ی	هیچ فه رقی دایک و بیگانه ی ناکه ی

کوئر

که‌نه‌شیر

رئوی و مریشکی مه لای

جاریکی رئویه ک تازه فییره پرا وده بوئیستافییری فیلبازیه کانی رئویه نه ببو،
 مریشکی ماله مه لای پفاند، برديه وه مه نزلئی بیخوات، لیان پرسى ئه و مریشکه
 قه له وهت له کوئی هیناوه ده له ی چرگه ؟
 کاک رئوی: وه لالا، له دهرکی ماله مه لای گرم و هینام، پییان گوت ههسته خیرا
 بیبه وه له جیگای خوئی دانئ وه ره هه تا مه لا نه یزانیوه، وفتوای نه داوه،
 ناگادار بیت وه ره به قوماریش بلئی رئوی چه لاله تاقیکمان لی نا هیلن.

(شیعری) رئوی و مریشکی مه لای

دە لاین رئویه کی تازه ببو پراوکه ر	مریشکی گرت و له دئی برده دهر
هینایه لانه هیلاک و برسی	باوکی لی پوانی و له کورپه کهی پرسى
به خیر بییه وه؛ وه ره دابه زه	له کویت هیناوه ئه و خه ز و به زه
هه توشی هاتم، دیم له بهر مالن	مریشکی مه لایه، هینام به تالن
که مێک تورپه بو پئی گوت هه تیوه!	هیشتا تو جاری دنیات نه دیوه
من له گه ل مه ل نا ب به دوژمن	ههسته بیبه وه! خیرا کوپی من
تا نه یزانیوه و فتوای نه داوه	مریشک به ره و بگه ری داوه
به قوماریش بلئی؛ رئوی چه لاله	تا قمان نا هیلن ئه له و محاله

گورگ و ریوی

ریویک له‌که‌لین و قوربینان هه‌روا ملّ و موّی ده‌کردوده‌گه‌را، له‌نه‌کا و گورگیتکی برسی دایهاتی و گرتی له‌گورگی برسی: چیه؟ بوّ واره‌نگت زه‌رده‌لگه‌پاوه. گورگ ولامی دا وه؟

برسیمه‌وله‌برسان هیژوتوانام نه‌ماوه‌ناهیلم بیزوی هه‌ر نیستا ده‌تخوم. ریوی گوتی به‌لاقی خئیویه، به‌خوای زه‌ریفه، به‌خوای بابه‌داوه‌تم بوّ کوپم کرد، ژنم بوّ کوپم هینا، نه‌من نه‌وه‌چهنه‌ند پۆژه له‌تۆده‌گه‌رپیم و چه‌جیبی نه‌ماوه‌نه‌یچمی و نه‌وه‌دیسان له‌دوای توّ هاتومه‌ته‌وه‌ نئیره، دا وه‌تمه‌وژنی بوّ کوپم دینم هه‌سته وه‌پیشم که‌وه با برۆین.

گورگ بیّ قسه‌و فریوی ریوی خوارد و به‌لاکه‌لاک، وه‌پیشی که‌وت. ریوی خوئی ده‌کونیتی پاکرد خوئی بوّ نه‌شیردراوه‌وه‌هاته‌ده‌ری گورگ لیی برسی: بوّ چویه وی؟

مام ریوی: ماله‌دوستیکی بو‌چوم لیم گپراوه! نه‌وجارکه‌لینیکی په‌یدا کرد و به‌چیره‌چیر خوئی تیرپا کرد، زانی گورگ قه‌ت زه‌فه‌ری پی‌تابا ریوی نۆدی پینچوگورگیش نه‌وه‌له‌وی قونه‌تسه‌ی داوه‌ومه‌حته‌له‌نه‌وجار: هه‌رای کردی ده‌وه‌ره‌مام ریوی بوّخوت مه‌عتل ده‌که‌ی؟ مام ریوی گوتی ده‌برۆده‌فزیه‌نه‌وه‌ دو ۰۰ و ۰۰ ی کالم بوّ که‌ندی، به‌خوای بابه‌نه‌کوپم ژنی دیننی و نه‌دا وه‌تی ده‌که‌م، ویستم خوم له‌ده‌سته توّ خلاص که‌م گورگ نۆدی نه‌ولاونه‌لاکردو، ریوی نه‌دیته‌وه‌و لی دارویشته هه‌ریه‌لاکه‌لاک.

(شیعره‌که‌ی) گورگا و ریوی

مام ریوی بیرى پۆزی خوئی ده‌کرد	له‌و تیش و بزبه‌رد، ملّوموئی ده‌کرد
له‌په‌ر، قیت بووه‌گورگیتکی برسی	هه‌روا دایهاتی و ریوی لیی برسی
چیته‌؟ نه‌خوشی؟ بوّ واشیواوی؟	زۆربه‌داخم بوّت، کزودام‌اوای
برسیم، له‌برسان هیژم نیه‌بروم	نایه‌لم بیزوی، هه‌ر نیستا ده‌تخوم
به‌خوای زه‌ریفه‌به‌لاقی خئیوی	زه‌ماوه‌ندی کرد بوّ کوپی ریوی

رئوی، کوا گوشتی و کوا چیژو تامی
 شایبه و لهوی چی خوشبو ده یخوین
 به پهله، رئوی خوئی ده کونیک پوکرد
 به ناعیلاجی، هاتوه دواوه دواوه
 بو به خوړایی، خوت مه عتل ده که ی
 له و نئو به ردانه ش، که رویشکم ماوه
 هر به چیره چیرد خوی ده کون پاکرد
 زانی، قهت گورگ پیی تابا زه فر
 پوژ زور دره ننگه، خو مه خافلینه
 دو و و سی کالم بو که ندی
 ویستم له دهست تو خوم خه لاس بکه م

ده بی بمبوری، ده لئیم نه فامی
 وه پیشم که وه ههسته با برویین
 گورگ که وته ری، هر لایه ی ده برد
 چی هه ولدا خوئی پی نه شیراوه
 پیی گوت به رئوی، چ بوو؟ چ ده که ی؟
 :ماله دوستیکه ، چوم لئیم گپراوه
 گه پراو کونیکسی ته سکی په یدا کرد
 که میک مه لاس بوو، روانی ده وروبر
 :ده زوبه رئوی، په فیقت بینه
 :ده بریو ده فن به، هه ی گورگه فندی
 نه کورم ژن دینی و نه داوهت ده که م

پێوی و که‌له‌شیر

پێویه‌ک له‌ قه‌راغ دێیه‌کی که‌له‌بابییکی فراندو هه‌لات، سه‌گه‌ل که‌وته‌ دووی. ته‌نگاویان کردبو که‌له‌باب گوتی نه‌گه‌رده‌ته‌وه‌ی له‌ده‌ست نه‌وانه‌پزگار بی، بانگیان که‌ بلی ئه‌وه‌ ئی دێیی ئیوه‌ نیه‌، په‌فیقی خۆمه‌، له‌ئه‌ودێیه‌ی دیکه‌رابو‌خۆی هاتوه‌بale‌کۆلت بئه‌وه‌؟ مام پێوی فریوی که‌له‌شیری خوارد ده‌گه‌ل زاری لێ‌ئکرده‌وه‌ حالیان‌کات که‌له‌باب هه‌لفری و هه‌لات ده‌گه‌ل‌بale‌فره‌ی که‌له‌بابی، پێوی که‌وت و سه‌گه‌ل گرتیان وکه‌ولتان له‌حاجه‌ت ئیخست،

که‌له‌باب هه‌م خۆی نه‌جات داوه‌م تو‌له‌ی ئیده‌د یکانه‌شی له‌پێویه‌کرده‌وه‌.

(شێعری) پێوی و که‌له‌شیر

پێویك جارێکی به‌ دێیه‌کدا هات	که‌له‌شیریکی قه‌پدایه‌ و هه‌لات
سه‌گه‌ل که‌وته‌دووی مام پێویان په‌تان‌د	نۆر به‌ چالاکی، نیوچیری پرفاند
که‌له‌شیر گوتی نه‌گه‌رحه‌ز ده‌که‌ی	له‌چه‌نگ گه‌مال‌گه‌ل خۆت خه‌لاس بکه‌ی
بانگیان که‌ و بلی ئه‌و که‌له‌شیره	په‌فیقی خۆمه‌ و به‌یاری فییره
له‌و دێی دیکه‌را، بو‌خۆی بو‌لام هات	هی دێی ئیوه‌ نیه‌، به‌س‌که‌ن شانه‌شات
ته‌نگاویان کردبوو سه‌گه‌ل و تاجی	زاری کرده‌وه‌و به‌ ناعیلاجی
هه‌تا حالیان‌کات، چیه‌ کاره‌سات	که‌له‌شیره‌ سور، تیی تو‌پاند، هه‌لات
له‌گه‌ل‌فرین و bale‌پزه‌ و قیری	پێویشیان گلاند، فرزه‌یان بپری
بو‌جارێکیش بی، نه‌ستان‌دی تو‌له‌	خۆشی پزگار کرد، له‌ ده‌ست نه‌و زۆله‌

بانگه یشتنی له گاله گ و ریوی

پوژیکی ریوی خوی پیای چاک ده کاوده چی وله گله گی بانگیشتن ده کا، له سهر
 هه مو خوارده مه نی دونیایه، په لوی بولی ده نی چونکه ده یزانی به دندوکی هه لئاگتیری و دینی
 بوی له سهر به رد یکی پانیش پوده کا، ده لی دهی حاجی فره مو دهی! بخو. ریوی به
 زبانی دهی لیسته وه، هه تا خه لاسی کرد، له گله گی فه قیریش دوجاری دندوک پی دادا
 وه ختابو دندوکیشی بشکی وهیچی پی نه خورا؟

ئه وچار له گله گ فکری کرده وه چه بو ریوی لیینی چونی توله لی بکاته وه ریوی بانگ
 کردوئه ویش دانوی بولینا، ده نیو کوله کیکی مل دریزی کرد، له گله گ به دندووکان ده نک
 ده نک دانوی درده هینان وده یگوت فره مو دهی مام ریوی، خوشیویکی زور زه ریفه ئه وه بو
 ئیشتیات نیه ئه به ئه و جورهی له گ له گ توله ی له مام ریوی کرده وه، نه یه یشت ده نک یکی
 بخاوبه برسایه تی به ریی کرده وه.

بانگه یشتنی له گاله گ و ریوی

(شیعره که ی)

له گله گی، بانگ کرد، پوژیکی ریوی	نیو پوژی ساز کرد له چوّل و کتوی
په لوی بولینا هیند به ده ست و برد	له سهر، به رد یکی، زور پانی رو کرد
حاجی وهره پیش، فره مو بسم الله	واده بی، غه زا ئه شه دو بالله
تایبته میوانیه، ئه و شتوی وا خوش	هیوادارم توش نه مکه ی فره اموش
هه موی لسته وه، تا بلئی یک و دو	له گله گیش له وی تیی وه رامابوو
نوره ی حاجی هات بانگی بکا ریوی	تا به ربه و گه زی کو یخای بپیوری

کردیه نیو کدویکی زلی ملدریژ
مام ریوییش له لای، هه لئوشکابوو
سه‌ری به‌رداوه به شه‌رمه‌زاری
نه‌یه‌یشت چیژی بکا، له نان و شیوی

دانوی بولینسا، زۆر به‌تام و چیژ
ده‌ری‌ده‌هینان به دندوک دانوو
نه‌یتوانی ده‌نکیک باویته‌زاری
تۆله‌ی کرده‌وه له‌گله‌گ له‌ریوی

ریوی کویستان خوور شینه‌ی گهرمینی

پاش نه‌ولانه‌لاوگه‌رانیکی زۆر. ریویکی گهرمینی و ریویکی کویستانی توشی یه‌ک بون
و بونه‌ره‌فیق. ریوی کویستانی به‌ریوی گهرمینی گوت، له‌میژه‌گه‌ریده‌ی پیم بلی بزنا نم
چهند فیلان ده‌زانی؟ گوتی هه‌زار فیلیش زیاتر ده‌زانم، نه‌دی نه‌تۆچه‌ند فیلان ده‌زانی؟
ریوی کویستانی گوتی نه‌من هه‌رنه‌خۆش بومه‌چم له‌بیرنه‌ماوه‌ته‌نیافیلیکی پوچه‌له
ده‌زانم. وه‌ری که‌وتن به‌زیک دیاربوو، ریوی گهرمینی غاری‌دایه، ریوی کویستانی گوتی
کوپه‌نه‌یکه‌ی نه‌وه‌ته‌له‌یه به‌خۆپای لی‌ره‌دانه‌ندرا وه‌نه‌که‌ی، ریوی گهرمینی گوتی
کوپه‌نه‌یخۆم دل‌مه‌توقی، هه‌ره‌هات وچوله‌ناکاو ته‌له‌ترازا و ریوی پیوه‌بو، ده‌ستی کرد
به‌هاوار هاواری، هه‌رای ریوی کویستانی ده‌کرد: کوپه‌چاره‌یه‌کم بکه‌ریوی
کویستانی. گوتی ناخر پیم نه‌گوتی ته‌له‌یه، بو‌خۆت ده‌وی هاویشت. ریوی گهرمینی
: تازه‌کاره‌ها‌توو. ریوی کویستانی: نه‌ی نه‌تونه‌ت ده‌گوت هه‌زار فیلیش ده‌زانم
ئیکیکی ده‌کارکه‌وخۆت نه‌جات ده‌ویانه‌مه‌ش نه‌وفیله‌ی تۆفیرین: ریوی گهرمینی: نه‌من
فیله‌کانم هه‌موده‌کیسولکیکی کردبون له‌بن کلکم هه‌لاوه‌سیببون، به‌ته‌قه‌ی
ته‌له‌ی، هه‌موپه‌رت و بلا‌وبون زۆریشم لی‌روانین هیچم نه‌دیتنه‌وه. ریوی کویستانی
: وه‌للا نه‌منیش وه‌کی پیم گوتی هه‌رفیلیکی پوچه‌له‌ده‌زانم، نه‌ویش نه‌وه‌یه: نه‌تۆخۆت
له‌مردن ده‌، پرا وچی نه‌گه‌ره‌هات، له‌ته‌له‌ت ده‌کاته‌وه‌وده‌لی حه‌یفه‌منداربوه، نه‌منیشمن
نه‌وه‌له‌هووه‌ی خۆده‌مرینم چاری به‌من ده‌که‌وی وده‌لی نه‌وه‌ده‌بی ده‌رمانیان خوارد بی

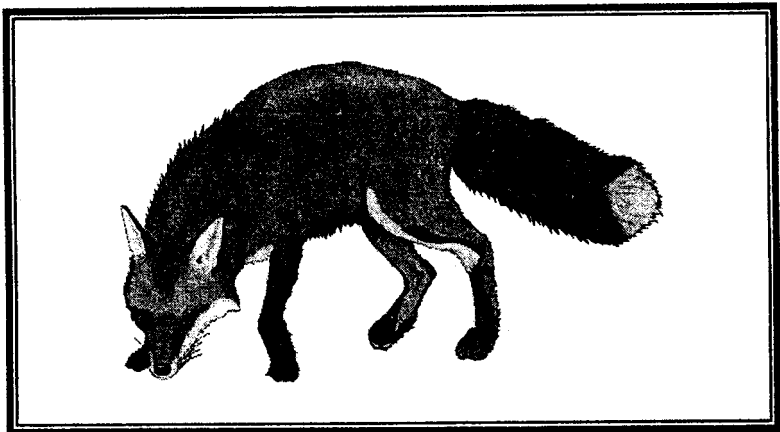
چیہ؟ ده‌گه‌ل بولای من هات نابی بم گاتی نه من هه‌لدیم، ده‌گه‌ل ناوپی بو لای تو‌دا وه‌ئه‌توش ته‌رده‌ستیکسی هه‌لی؟ به‌لی پیوی گه‌رمینی خوئی مراندورپیوی کویستانیش له‌دوری ته‌له‌ی خوئی مراند، پاوچی هات له‌دورچاوی پیی که‌وت وگوتی له‌دایه‌منت که‌وی گه‌یشته‌سهری وچاوی پی که‌وت وگوتی حه‌یف منداریوه‌وادیاره‌تازه‌ش منداریوه له‌ته‌له‌ی کرده‌وه‌ه‌ستاپی وپوانی چاوی به‌پیویکه‌ی دیکه‌که‌وت بولای چووگوتی نه‌وه‌ده‌بی ده‌رمانین خواردبی پاوچی چوبولای پیویه، نه‌ی گه‌یشتی پیوی هه‌لات ناوپی دا وه‌ورپیوی کن ته‌لش نه‌مابو وه‌کی دایان‌نابو ناوا پیوی نه‌جاتیان بوو، وپاوچیش دم له‌پوش هاته‌ده‌ری؟

(شیعری) پیوی کویستان خور، شینه‌ی گه‌رمینی

له‌چرو دولی یه‌کتریان بیینی	پیوی کویستانی و شینه‌ی گه‌رمینی
لین‌پرسی لالو، چه‌ند له‌و فیلانده	فه‌ریامان که‌وی پیوی ته‌نگانه
پیویه شین ده‌لی قه‌زات له‌گیانم	له‌هه‌زار فیلبیش، زیاتر ده‌زانم
توش وه‌کومنی، یا بگره‌زیاتر	نه‌وه‌ش ده‌زانم، تا پتر، چاتر
ده‌ی بو‌م به‌یان‌که، با دلنیابم	بو‌نیچیر گرتن با زووتر پام
نه‌وه‌ی ده‌بیرانم، فیلیکی چووکه	له‌نیو فیلاندا، چرووک و پووکه
په‌گه‌لم که‌وه هه‌سته با بروین	برسیمه و شتیک په‌بداکه‌ین و بخوین
هه‌ر وه‌پی‌که‌وتن له‌قه‌راغ په‌زیک	به‌جوانی دیاریون دو گوشت و به‌زیک
پیویه شین به‌غار، هه‌لی کوتابه‌سهر	هاتبوو بیگاتی، په‌نجه‌ی دایه‌به‌ر
نه‌که‌ی ته‌له‌یه، ناخر برای خوم	ده‌یگوت خو‌دلم ده‌توقی نه‌یخوم
ده‌هات و ده‌چوو، گه‌پا ده‌ورویه‌ر	ته‌له‌ترازا و لاقی که‌وته‌به‌ر
به‌هاوار ده‌یگوت هوئی برای گیانم	به‌قسم نه‌کردی، زور په‌شیمانم
چاره‌یه‌ک بکه و بگره‌فریام	له‌بیرو هوش و فه‌ننت، دلنیام

ئه‌تۆبۆی ده‌تگوت، زیاتر له‌ هه‌زار
 له‌ هه‌زار فیله، یه‌کیان ده‌کارکه
 گشت فیله‌کانم ناو کیسیک نابون
 به‌ ته‌قعه‌ی ته‌له‌ په‌رت و بلاویون
 خۆت له‌ مردن ده، هیچ خۆمه‌ بزۆوه
 لاقت ده‌ردینه‌ی له‌ ته‌له، یه‌قین
 ده‌پوانی ده‌وره‌و ویستی بۆ لام بی
 نابی بمگاتی تیی ده‌تورینم
 وه‌ کی داینابوو گه‌پا کاره‌سات
 پراوچیش دم له‌ پوش چی نه‌که‌وتسه‌داو

فیلان ده‌زانم به‌ سیا و به‌ ئه‌ژمار
 ده‌رسیک بۆمه‌ بی و خۆشت په‌زگارکه
 واه‌ ژیر کلکم، هه‌لاوه‌سرابون
 وردیش لیم پوانین هه‌یجان نه‌مايون
 هه‌تا پراوچی دی، منیش به‌و پیوه
 حه‌یفه‌ مندارییوه، ده‌لی پتیوه‌شین
 ده‌بی ئه‌وانه‌ ده‌رمانیان خواردی
 هه‌ر من هه‌لام تو‌بکه‌وه‌ شوینم
 پتیوه‌ هه‌لاتن، فیلیان به‌کارهات
 فریوی پتیوه‌ خواردن‌اقل‌ ناته‌واو

توتک و سهوو تاژی

ده لّین سالتیکی گورگیک پنگای که وته قه راغ د بیه کی ده پژیی، سهی ده وّله مهندی، تاژی ناغای و توتکی فه قیری پی که وتن، بریکیان له به ره لات، دوايه کوتی با بزائم، نه وانه چکاره ن په من ده که ون؟ گورگ له به ریان پراوه ستاوه و، نه وانیش هه رسی له ده وره ی گورگی پا وه ستان. پوی ده سه یه که ی کردو گوتی سه رزه لامی پیچک ناشه وان، نه تو چکاره ی؟ ولّامی دا وه: نه من سهی ده وّله مهندم.

گورگ گوتی به لّی هه قته نه گه ر نه تو گورگی نه خنکینی، ساحیبت نانت ناداتی؟ دوايه پوی ده تاژی کرد گوتی لینگ دریزی کلک باریک نه تو چکاره ی؟ تاژی ولّامی داوه، نه من تاژی ناغام. به لّی نه توش حه قته. چونکه سوکه پیی، هه رچی دیتت ده بی مهیدانیکی پی که وی.

پوی ده توتکی فه قیری کرد، لیبی پرسی نه دی خرینه نه تو چی؟ به ده نگیکی نوساوه فه قیرانه ولّامی داوه که به زه حمهت گوئی لی ده بو: من توتکی داپیره م. بی که س و فه قیرین. گورگ به له سه ره خوئی گوتی ئاخر چت پی بلّیم، سهی ده وّله مهندی نی، گورگی بخنکینی، تاژی ناغاش نی، بلّی سوکه پییم هه رچی دیتت مهیدانیکی پی که وی.

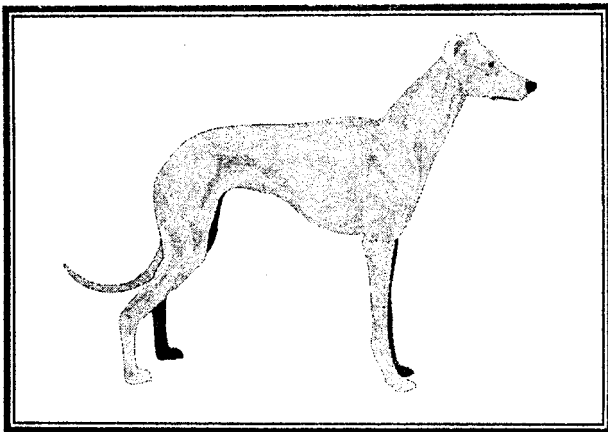
توتکی فه قیری، چه پوکیکت پی داده م هه ردو چاوانت روپژینم.

(شیعی) توتک و سهوو تاژی

توتک و سهو تاژی هیرشیان بویرد	له قه راغ دییه ک، گورکیک پاده برد
دوايه گه پراوه لیبی کردن پرسیار	له به ریان هه لات تاوئیکی به غار
چوئو و پراوه وا بینه سه رپیم؟!	ئیوه ده زانن ئاخر نه من کیم؟
چکاره ی ده گری پنگا له پتیوار	پوی ده گه مال کرد: زلی نا هه موار

لای ده و له مه ند یه جیگه و مه کانم
 سه ی ده و له مه ندی به برپو بین بی
 نه تو چی داده ی و هره پیتم بیژه
 پیتمه سپی راه تا نه و سنوره
 جیم له وه تاغه، دوايه وه رکه وم
 تاسه وله ی که می تریش په یدابکه ی
 کولکنه ی خرین نه تو چکاره ی؟
 له و خوايه به دهر نیمه فیه ریادپرس
 جوانی حالی بکاوه لیت جابه غار
 یا هه موشتیکی وه ده ست خوت بینی
 تا هه رچی دیتم، به دوا ی دا هه لیم
 به دو چه پوگان چاوت بیتمه دهر

کارم مه علوممه من پاسه وانم
 به لئی تو ده بی گورگ خنکین بی
 کلک و لینگ باریک هوی دم دریزه
 من تاژی ناغام چوارپه لم سوره
 هه رچی بی بینم تاوی رتی که وم
 نه شهه دوبیلا ده بی ناوا بکه ی
 شانازی ده که م نا نه به وکاره ی
 توتکی داپیره م بی هیوا و بی که س
 گورگه شین هیدی رویتی کردنه و جار
 سه ی ده و له مه ندنی گورکی بخنکین
 تاژی ناغاش نی، بله ی سوکه پیتم
 توتکی فیه قیری، بی که س و بی دهر

بارگینی نه خوش

ده لاین کابرایه ک بارگینیکی نه خوشی فروشت جله وی وه دهست کپیری داو پیی گوت
برایگان، به خوی چرای خوم کوزانده وهو چرای توم هه لکرد.

کابرا زوربه که یفخوشی، بارگینی برده وه مالی وای زانی شتیکی چاکی وه دهست
که وتوه. شه وی وه ختی نوستنی بارگین دهستی کرد به کوخینی. کابرا هر لاقیکی له
ژوری بوو لاقی دیشی له ته ویله ی بوو. ناچار هیئای له ته ویله ی له بن سه ری بارگینی
چرای بو هه لکردو هه تا پوز بارگین هر کوخی و چراش نایسا.

کابرای فه قیر له سه ره خو گوتی کوره نه وه بویه کابرای فیله زان گوتی چرای توم
هه ل کردو چرای خوم کوزا نده وه،

نه وه به چرای بن سه ری بارگینی ده گوت.

(شیره که ی)

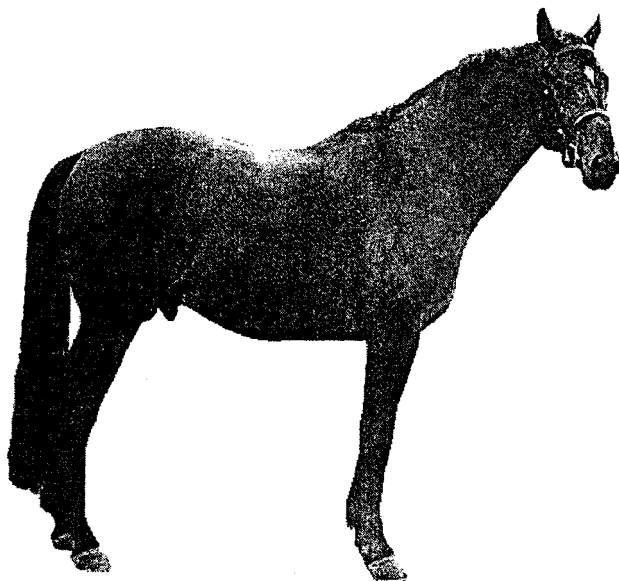
پیاویکی بی فیله نه سپیکی کپی
کابرای فرو شیارده یگوت به تا نه
نه من چرا که ی خوم کوزانده وه
برد یوه مالی له وه ختی شه وی
دیتی ده کوخی بارگین ناسازه
هه رها ته ژوروو چوه ته ویله
چرا نایسا تا پوز هاته ده ر
کابراش به بی خه وه روا هات وچو
فیلاوی نه گه ر وای به من ده گوت

پوله که ی دایه، قیمة تیان بری
نه گه ر پیم ده که ی به قا وموتمانه
چراو پونا کی توم گه شانده وه
نالیکی بو برد پیش کاتی شه وی
خو هیچ ناخوات و زوریش بی وازه
ناچار داگیر ساند چرا و فتیله
بوره شن کوخی نه وشه وه ی یه کسه ر
به ورته ده یگوت هیلاک وماندو
به چرای بن سه ری بارگینی ده گوت

چاروی دار

(شیعر) له فارسیه‌وه

ده کهری پی‌بون بیان‌خاته ژیر بار	پویشته بو سه‌فه‌رکابرای چارویدار
لی‌یان خوردبووه، نو هاتنه نه ژمار	سواربوو له یه‌کی په‌تانندی به‌غار
نه ژماردنی نه‌وجار ده‌هاتنه حساب	داب‌ه‌زی، که‌وته ناخو‌شی و ع‌ز‌اب
کهری نه ژماردن، خو یه‌کیان که‌مه	سواربوکه پویشته که‌وته هم‌همه
شل‌بووه. وه‌کو به‌نیکی زور خاو	داب‌ه‌زی و دیتنی، ده‌ک‌ه‌ر بون ته‌واو
به سواربوونی من که‌ریک نه‌می‌نی	سوار نه‌بوو گوتی نه‌وهی ناهینی

لی کۆلینه وه و پیشنیاریک له سه ره په ندی پیشینیان

ئامۆژگاری پینوینی پیشینیان نه گه ره مه ته ل گوترا وه. بونه ته نه وه په ندانه که ئاواپر مانا ووشیرن و خوشن نه گه ره رئاوا. به ساکاری، تییان ده فکری، له زۆرجیگیان بی نه ده بی وناحزی تیداده بیندری، وه کوپه ندی پیشینیانه جوانه کانی خوالی خوش بوی مام وه سستا مه لاغه فوری ده بیاغی (ناحه زوجوان): نه مائه گه ر لئی ورد بی وه و مانا که ی بدۆزه وه ده زاندری نه گه ر بی نه ده بی تیدانه هیچ، دللی پیاویش زۆره جوانی پارا و ده کا و تیی ده گه یه نی، به پونیش دیاره هه رواله خۆرا نه بونه ته نه وه په ندانه پیاوی زۆره ئازمون نه و پیاوه به غیره تانه ی سه رما و گه رمای زه مانه یان دیوه و دیلی و کۆیله تی بی به شی و جیاوازی ره گه زایه تیان به سه رهاتوه نه گه رنه یان ویرا وه را سته و خۆقسه که بکه ن ئاواکردویانه ته نه وه مه ته لانه .

و زۆر شتی شیان راگه یان دوه جاری واش هه بوه بۆ ئیسه باتی کاره که ی له تو یلکیان هینا و نه ته ده ری و کاکله که یان بۆ له سه ره به ی ده سستی داناون .

که وا بودیاره نه و پینوینیانه زۆریان هه و را زونه شیو دیوه به جی ماون له بیر چونه ته وه به زارا و یکی دی وله شوینیکی دی سه ری هه لدا وه ته وه، زۆری زه حمه ت پتوه کیشرا وه هه تاها تۆته وه جیگای خۆی .

ناکری بله ین نه وه به سالیک و دوان نه وه مه موپه نده پیک هاتوه و ئیسه تاش نه وه خه لکه که مان به شانازیوه که لکی لئی وهرده گرن نه وه به مروری زه مان له که ل میژوی دورودریژی پر له گه ندو کۆسپی نه ته وه که مان له شوینه جور به جوره کانی ولات و اهه بوه له جیران و ته نانه ت له بیگانه ش وه رگه یاره ته وه و رگه یه درا وه ته وه سه رزمانی په سه نی کوردی .

ده کری بله ین به ده یان سال په ندیک ویاچه ندپه ندیک پیک هاتوه و گوترا وه و وگوترا وه ته وه هه تابونه ته نه وه په ندانه ی که ئیسه ت ده بیین .

ده بی هه موشمان نه وه ی سه لمیتین و به باشی بیزانین نه گه ره یچ په ندیک به بی هۆ پیک نه هاتوه وه ره په ندیکی هاتوته سه رزمانان و خه لکه که مان ده یلین پۆدا و یکی به خۆوه دیوه و

به هوی رودا ویک کاریکی کراوئه و په نده پیک هاتوه . دا ندرا وه ،
 چانه گه ره مه بین قه یاته کانی روداوی ئه و په ندانه بنوسین و بیانخوینینه وه به زۆرانیان ئه له ئه و
 په ندانه ئه وه نده پئی ده که نین له خۆده بینه وه به سه رسوپمانه وه له هیدیکانیش ده پوانین
 و ده لیئین ؟؟ چۆن ئه و په نده له به ره و کاره ی ئه وشته ی ئه و قسه ی دانندرا وه ؟؟
 له رابردودا زۆرله زاناو شاعیره کورده کان بۆکۆکردنه وه ی په ندی پیشینیان هه ولیان داوه و
 نه یان هیشتوه ببینه ده سه چپه ی ناگریسان له نیوکه لینه دیواره گلنیکان و کۆنه چاله گه نم
 و جۆیه کان دابیزن وله ناو بچن و ، خوا هه لئ ناگری له ئه و بواره دا زۆریش سه رکه و توبونه و
 کاره کانیشیان ئه وه نده ی بله به رچاوه ، چانه گه رنوسه رخۆی به خاوه ن ؟ به دانسه ری
 راسته قینه ی ئه و په ندانه نه زانی خۆینه رپیزیان لی دگرن و ده به رابه ریانداکرپنۆش ده که ن
 بۆ پاراستنی بیروهۆشی پیشینیان که ئه و پۆوه کوخه زینه یه یکی زانستی وایه بۆنه ته وه که مان ،
 لیره دابه پئی ویستی ده زانم له هه موهۆگرانی فولکلۆرو پونا کبیرانی به رپیزداوا بکه م هه رقه یات
 و به سه رهاتیک که ده بیته هۆی پیک هاتنی هه رپه ندیکی جاچه قه یات بئی ولۆلۆوی لی
 بنیشته خوشکه یا هه رچی بئی وه کوئه و سئی قه یات ه ی ئه وه له ناخری ئه و کتیبه ی
 دانوسیومه ته وه به خه تیکی جوان بۆم بنوسنه وه و به ئه و ناوونیشانه ی بۆم بنیئن ده پیش
 هه موشتیک داسوپاس بئی سنورخۆم به ئیوه ی زاناراده گه یه نم خوا یاریی هه موپه نده کان
 کۆده که مه وه و ده نوسرا و یکی جیاوا زدا پیش کیش به خۆینه رانی خۆشه ویستی ده که م .
 په نگ بئی بتوانم زۆرله ئه و باس و قه یاتانه له کتیبه فارسیه کانیش بدۆزمه و به لام خوشیکه ی
 ئه وه یه . له زاری ، بیژهری ، رابنوسریتته وه ؟!

* * * * * نه وه ش سئی قه یاته کان * * * * *

۱- ئاردی خۆرا سانئ * * * تری پور نامانی

پیتان وانەبئ هەرله نئوه خۆماندا ئە وجوره مه تەلّ وقسه نه سسته قانه مه بونه ،
 واده گێرنه وه زۆرپیش ئە وپۆکه ئە وسه رده مه ی خۆراسان شارۆچکێک زیاتر نه بوه له
 ئە وخۆراسانه ی ژنیکی فیله زان وپیاویکی گیلّ ونه زانی لی ژیاون .
 ئە وژنه نانە گولّ گولّیه کانی ده دابه خزم وکەس وکاره که ی خۆی و . یا هەرکه سێک
 وکە په که که شی ده کرده کوللیره وموللیره وده رخوا ردی گیلّی میردی ده دا
 ئاخره که ی گیلّی ، له که په ک خواردنئ جارزده بی چونکه زۆرله ژنه که شی ده ترسا . پۆژیکی
 زۆر به پارێزه وه له ژنه که ی ده پرسسی وده لئئ ئه ری خانم ئە ونانه ی مه بۆه رکه په که ،
 واده رده که وی وەکی لای مه . له مالان و . هەرژنانیش نانیان کردوه ، وه ک ئە وپۆ نانی
 نانە وه خانه ی نه بوه .

ژنه ش: بۆ نازنی * * * کابرا گیلّی: نابە خوای

ژنه : ئە وه خوشکه سه لیته که ت له سه را وانئ ده تری ئارده که ی مه لیزه باده بیاو
 وکە په که که ش ده مینئ ته وه گیلّی ئە وقسه ی زۆرپی ناخۆش ده بی وده باله خۆیدا ده لئ
 خۆاده زانی ده بی بچم ده ردیکی به سه ربینم هه رخوا بیزانی چۆنه ،
 به لئ زۆری نه کیشا . رۆژیکی گیلّی به ره وجیی ماله خوشکی که وته پی وگه يشته جئ
 وچوله ماله جیرانیکی خوشکی وه ژورکه وت ؟
 ژنی جیرانی کابرای ده ناسی وده چی به خوشکامانی ده لئ کاکت ئە وه له ماله مه یه
 خوشکامان پیی ناخۆش ده بی وخیرایه کی ده چی بۆ لای وکاکئ ئە گه رچی کاکئ پویکی
 وای ناداتی ولوت ولئویکی زۆرگژو ناخۆشی ده بی هه رجوریکئ بو ، خوشکامان کاکئ
 به خیرماتن ده کا ، و دوایه ده لئ هه رچه ندی ئیره وه کوماله بابی خۆمه به لام پیاوماله خوشکی
 خۆی له جیگایه کی بی چۆن ده چیته مالی ده دیکانه هه سته بابجینه وه ماله خۆمان کاکه گیان .

گیله ده لئی جاچۆن نه من دیمه ماله بی شه رمی وه کوتوئه وه چه ندساله که په کم ده رخۆارد ده دهی، خوشکامان راچه نی: نه یه رپۆخوا به تۆبه کاکه گیان خوانه کایا خواجا چون نه من که په کی ده رخواردی تۆده ده م؛؟

گیله: جاچۆنی بۆچی نه تۆلیره ده تری ئارده که ی مه باده بیا وکه په کیش ده مینیتیه وه خوشکامانیش حیلله وحه والهی زانیون وزوده زانی ئه وه کاری ژنه که یه تی وده لئی باشه نه تۆره وه بابجینه وه ماله خۆمان جائه منیش له نه و رپۆراتۆبه ی ده کم ناتریم . به لئی هه رجوریکی بو خوشکامان کاک ی برده وه ماله خۆیان کوتی کاکه گیان ده زانم زۆرت برسیه جاری باهیکه و رۆنیکت بۆسازکه م، گیلله ش ده لئی ئه ری وه لا نه وه له برسان ده مرم . به لئی خوشکامان رۆنی ده تاوه ی ده کاو ده با. له سه رکولانه ی وه سه ری ده نی وه ئاورگی بن کولانه ی ژوری را، ده پیشدائه وکولانه وئاورگه زۆریون، بۆدوکه ل کیشانی ئاورری وه به رده دا. زۆری پیوه ده خوری خۆه رتینیشی بۆناچی وئاخره که ی گیلله زگی وه قورپه قورپه که وی له برسان وه جواب دی وده لئی دیاره کاره که ی دیکه شت وا یه ده نا هیلکه وپۆن له سه رکولانه ی وئاور. ده ئاورگی ژۆریدا نه وه هیکه وپۆنه چۆن ده بیته وکه نک ی ده خوری.

خوشکامانیش هه ریۆ نه و قسه به لگه ی نه وگه لالی دارپشتبو، زویکی ده یقوزیته وه وده لئی جا کاکه. نه گه ر نه له وه نده ی را ئاور نه گاته نه وکولانه ی چۆن ترله سه راوانی راده گاته شاره که ی تۆو له نیو متبه قه که ش ئاوا ئاردی به با ده کات.

۲. * * * پادارن بگرن بئ پائی خۆنە * * *

هەرله نیۆنە و کوردە واریە ی خۆماندا تایفە یەک هەبۆن و ئیستاش هەره نەئە و زەمانی خەلک بە گشتی کەمێک لە شارستانیەت دوربۆنە ئە و تایفە هەرکاریکی کردبایان هەرچەوت و بەراوە ژۆ دەهاتە دەری و پودا وی ژۆرسە بیریان بەسەردەهات خەلکە کە باوەرپیان پئی نەدەکردن وەدیانگوت ئینسان هیندەنە زان نابێ وانیە .

جاھینایان بۆتاقی کردنەوێ چەندکەسیان بەگەرە کەیانە وە لە دیوانی میری یالە دیوانی یەکیک لە مەزنەکان بانگ هیشتن کردن دابی کوردە واری و ابو، پاش نان خۆاردنی بەتایبەتی لە شەوێ کانی دورودریژی پایز و جستانی دا، شەوچەرەیان دادەناشە و چەرەش دەئە و زەمانی دا لە نیۆمە . میۆژوگۆیز . میۆژولە تە . هەنار . بریشکە . تۆوی سوپرو . ئە و جورەشتانە دادەندران بلام ئە و شەوێ بەتایبەتی بۆئە و میوانە بەرپێز و خۆشە و یستانە هیندیکیان قالۆچە پەشکە بۆ گرتبەن و دەگەل میۆژە پەشان بۆیان لێک دابۆن دەقاپێکی دا لە نکەرێکیان بۆلەسەردانابۆن و دیارە بووبۆھە مومە جلیسی لەنگەری لەسەر قاپە میۆژوگۆیزەکان دا ندرابو ؟

ئە و خەلکە ی ئەگەر لە مەجلیسە کە ی دابۆن لەنگەریان لەسەر میۆژوگۆیزان وەلابرد و دەستیان کردبە خۆاردنی و، میوانەکانیش وەکوئە و خەلکە ی دەگەل لەنگەریان لەسەر قاپە کە ی وەلابرد قالۆچە کە و تنە جولە جول و وەلاتنی گەرە کەیان ئەگەر ئاوا ی دی دەپە فیکە کانی پاخوپی وگوتی لەبابی منو کەوی پادارن بگرن بئ پائی خۆمانن . .

تئ بینی ؟! قە و لێکی دیکە ش هە یە و دەلێن ؟ میری کۆرە ی پەواندزی، ژۆر بە توپە یی دەنیترتە سەرئە و تایفە ی چونکە ژۆر لە میۆژە زەکات، یان خەرچ و باجیان، نەنارد وەئە و تایفە ش چەند کە سێکیان هەلژارد و نەنارد و یانە بۆخزەمت میری و میریش حالی دەکەن کەئە و تایفە بپروکێک کە ترەخە من ؟ جادەلێن لەوی بۆ، ئەگەر قالۆچە و میۆژە پەشەیان بۆلێک داوێ و گەرە کەیان گوتویەتی پاداران بگرن بئ پائی خۆمانن ؟

وەختیکی میر لە دیوانی ئاویان دەبینی لی یان خۆش دەبئ و دەلئ ئە و تایفە لە بە ژۆر زانیە

لاساریان نه‌کردوه‌وبه‌لکو، هه‌رئه‌ونده‌له‌دونیا‌یه‌حالی‌نه‌؟

۲- * * * عوزله‌قه‌باعه‌تی‌خه‌راپتر * * *

پیاویکی‌ساحیب‌مال‌و‌دیو‌دیوه‌خان‌کارداریکی‌بوکاره‌کانی‌مالی‌دیووه‌خان‌و‌شاروبازار

هه‌روه‌هاخزمه‌تی‌میوان‌و‌ورده‌کاره‌کانی‌دیکه‌ی‌مالی‌ده‌گری‌؟

ماوه‌یه‌ک‌ئه‌وتۆکه‌ره‌له‌ئه‌وماله‌ی‌ده‌مینیته‌وه‌وه‌موجیگایه‌کی‌به‌ئه‌ده‌بی‌وبه‌پاشکاو‌ی

ده‌رو‌و‌ژوران‌ده‌کاوناغاش‌له‌خزمه‌ته‌که‌ی‌زۆر‌پا‌زی‌ده‌بی‌که‌به‌لی‌کارداریکی‌زۆر‌باشم

وه‌ده‌ست‌که‌وتوه‌وخه‌می‌مال‌و‌میوان‌نم‌نیه‌و‌ئاسوده‌م .

به‌لی‌پۆژیکی‌پاش‌به‌رئ‌کردنی‌هیندی‌ک‌له‌میوانه‌کان‌ئاغای‌ساحیب‌مال‌ده‌پیشدا‌و‌کاردار

له‌دوی‌ئاغای‌ده‌پۆیشتنه‌وه‌بو‌باله‌خانه‌ی‌له‌پیلیکانان‌وه‌سه‌رده‌که‌وتن‌کارداره‌که

ده‌ستیکی‌له‌سمتی‌ئاغای‌ده‌دا‌؟! ئاغاش‌زۆر‌به‌توره‌یی‌لیی‌ده‌گه‌پیتته‌وه‌وخه‌ریک‌ده‌بی

ئانگژای‌نوکه‌ره‌که‌ی‌بی‌وده‌لی‌ئه‌وه‌چیه‌بو‌واده‌که‌ی‌هه‌ی...

تۆکه‌ره‌که‌ش‌زۆر‌هیندی‌وله‌سه‌ره‌خۆده‌لی

ئاغا‌بم‌بوره‌وه‌مزان‌ی. ئی‌خانمیته‌،،؟؟

* * *

ته‌وا‌وبو‌به‌پوحم‌ولوتفی‌خوای‌ته‌باره‌ک‌وته‌عالا‌ئه‌م‌کتیبه‌به‌نیوی.

دیاری‌پیرانشار

((گه‌شانده‌وهی‌ناگری‌دامرکاوی‌پیشینیان))

به‌پۆژی‌جومعه‌ی‌چوارم‌مانگی‌چۆزه‌ردان‌سالی‌هه‌زاروسی‌سه‌ت‌وهه‌شتای‌هه‌تاوی

به‌رابه‌ربه‌یه‌که‌می‌مانگ‌سه‌فه‌رئ‌سه‌ره‌تای‌سالی‌هه‌زارو‌چوارسه‌ده‌وبیست‌ودوی

له‌پیرانشاری‌وله‌باغه‌سی‌ساله‌که‌م‌جابه‌ته‌مای‌خوای‌گه‌وره‌بابازنین‌که‌نگی‌بو‌ن، چاپ

ده‌کرئ‌یا‌هه‌رناکرئ‌و‌ئاواتی‌ئه‌وه‌شم‌وه‌کو‌ئاواته‌کان‌دیکه‌ده‌دلی‌دابمینیته‌وه‌؟

((بانگوازيك بو هه مو خه لكى كوردستان))

له هه مو نه و به پيژو خوشه ويستانه ي كه هه رجوره ناگاداريكيان له سه ره شه هیده كاني مه لبه ندى پيرانشارو ده و رو به رى، له سه رده مى حكومه تى شای گوپكر ودا كه شه هید، ويان گولله باران كرا ون، هه يانه وه كو:

الف - ژيان نامه . ب - وه سيه ت نامه . ج - ويته . د - ناوونيشانيكى ته وا و (بيوگرافى) ه - پوژو شوپى شه هیدبون و يان گولله باران كردنيان، وله كو يى به خاكى نه سپي دراون، به ناوونيشانى خواره وه بو مبنين . وله هه مونه وگه ورنه م دا واده كه م بوله بار كردن ودا پشتنى كتيبيك وناساندى كاك مرادشيريز و هه والانى، به ته مام ده داهاتويكى نيزيك دا، زوريه پيك و پيكي وبه ته وا وى بينوسمه وه، له هه موباريكه وه هاو كاريم بكن پيش نيار بو دانانى نيوى كى جوانيش بوكتيبه كه ي، سوپاستان ده كه م.

چونكه به راستى زور حه يفه نه ولاوه نازايانه نه ولاوه خو يين گه رمانه نه و ئينسانه له خو بردوانه نه گه رده پوژيك دا كه س نه يده ويزا، به راشكاوى به رگه جوانه كه ي خو يى (به رگى كوردى) ده به ركاو كوردى نوسين تاوانىكى ناواگه و ره بو كه حكومه ت به هيج جور چاوپوشى لى نه ده كرد، گياني خو يان له ريگاي نازادى ولات و به ربه ره كاني له گه ل پياوه خو يين خو ره كاني بنه ماله ي په هله وى به خت كرد وه وبه خو يينى گه شيان ولات كوروستانيان پنگاندوه هه رئاوا بى نيوبميننه وه كه سيش باسيان نه كاوه هيج كه س هيج ناگاداريكى لى يان نه بى وبه يه كجارى له بير بچنه وه كه س و كاره كاني خو شيان ته نانه ت به گلگوكه شه يان نه زانن ، نه وه كه سانه ي ناگادارن ويده نه گه ي لى ده كن نابى له بير يان بچى نه وانه ده به را به ر ميژودا به پرسن .

ناو نيشان ۱- پيرانشار - شه قامى نازادى پوژئاوا . كتيب فروشى مه وله وى ۲. بگات به ده ستي محى دين به رشان (گو ي پ ره ش) ژوماره ي ته له فون، ۰۴۴۴۴۲۲۶۲۱۶ و موبایل

فهره نگوک

ئه م فهره نگوکه ته نیا تایبه تی ئه م کتیبه یه

ئه لف

ناپارسته حازر. ئاماده و جوان ولیک وله بار،

ئاخوړ جیگای تفاق تی کردنی ئاژه لیه .

ئاره خچن کلار. ته قیله .

ئاکام نه تیجه . ئاخری کار .

ئالی کولیوی به رده سستی ژنی .

ئالیک خوارده مه نی تایبه تی ئه سپ ئیستروگویی دریز .

ئامور باسکیش ودهنده ی لیک ده به سترین بو جوتی پئیان ده لئین ئامور .

ئاوه دان مالآتیک ی له میزان خوئی گه وره تر بو . ده لئین مالآتیک ی ئاوه دانه .

ئاوه ل گه رمک . جیگای گئاووگول وکانیاوی گه رم .

ئه جیننه جندوکه ، شتی نادیار ئه گه رزورکه س به دیتنی شیت بونه .

ئه رک پی سپیردراو . وه زیفه .

ئه رخه یان به خاترجه م به .

ئه سلان نیوی ژنیکی به دغه ربوه .

ئه سکوی که چکیکی گه وره بوله داری دروست ده کراشئویان له مه نجه لئی

یاله دیزه ی را پی ده قاپان ده کرد .

ئیفنی گالیشی گه نم وجوی ودانه ویله ی .

ئییخرمه ولاخی به جل و به پیا به زینه وه وکه سی سوارنه بیی

ب

باج عه واریز .

بازره ره وینه وه ی ئه سپ وئیستروما لاتی ده دیکانه .

نیوی گاجوتیه . بازو . به له ک . گاشین . پیاله . قنجه .	بازو
گه نم و گیاو . نه گه رده دروی ده پیشداده کریته باقه .	باقه
هلی وه ده دست که وتوه ، فرسه تی وه ده دست هیناو .	باویه تی
قیمه ت . نه رزش . به ها .	با یخ
بیری لی بکه یه وه به راوه ژو .	بحایشینی
په ننگ گوپاو .	بزرکاو
داری سه ره ناو . و به ئینسان زو دزیره کیش ده ئین .	بنوت
به جیگایه کی ده گوتری که له وه پرو ناو و هه وای خوشی هه بیته .	بثوین
نازوقه . خوارده مه نی .	بژیو
په رویه کی خاوین شتومه کی خاوینیان تی ده نان له جیاتی ساکی .	بوخچه
سوتانی شتی ده گه ل پوئی .	بوچه ک
تومه ت .	بوختان
په ش و سپی تیکه ل .	بوژ
ماچ کردنی به درو . و بو فریودانی و فیل لی کردنی .	بوسه ی به نیفاق
پیاو یاژنیک خاوین بیته و به رگی خاوین و باش ده به رکات .	بوشناغ
ماین نه گه روه که ل هات ده ئین به فال یا به ته له به .	به ته له به
پیم شک نایه . نایه ته به رچاوم .	به دی ناکم
به هاران مه پ به یانان و ئیسا ران بو دوشین و تی به ردانی نه گه ر	به دان
دیته وه ده ئین مه پ به دان دیته وه .	به رپرس
مه سئول . لی پرسراو .	به رزه لانه
ناوه شه م . بن به رداشی .	به ره م
به رو بوو . داهات .	

داری ده ووری تالی . داری خوری شوتنی و ..	به رچینگ
پيشورپايان ده خست و به سه رپيرک و کورسی و ته ندورپان داده دا .	به پره
خوارده مه منی بو ئینسانی و تفاق بو تاژه لی به شتیکی دیاری ده که نه	به رخوارد
وده لئین بو به رخواردی	
به ره م . داهات . ئازوقه ،	به رو و بو
په ش و سپی پنوک . پنوک .	به لک
چادروچینگ به بی ده نگی وله ناکاو ، کو ده کریتته وه ووه لا ده چی .	به لادامینان
مه دپه ک . شتیکی بو سبوت کردنی کارویاشتی دیکه .	به لکه
نه وعه توتنی که وه ختیکی له کوردوستانی زورده کرا .	بی شه ما
لانک .	پیشکه
پاک و خاوین . بی و فیل بی درو .	بی خه وش
کار به که سینی کردن به زوری و به بی پولی ..	بیگار
	پ
بی هست و به بی ده نگی بو شتیکی چون .	پاریز
مه نزورله شتیکیه ، نه وهی به بیرو پرواده زاندری خه ریکه له ده سست	پاداران بگرن بی
بچی ده بی ده پیشدا نه وی و ده سست بینی	پائی خونن
شت پالوتن ، به تایبه تی شیرده پیشدا ده بی بی پالتوی و دوايه	پالوتن
بی کو لئینی (به هه لانتی به دریش ده لئین) .	
نه وکه سه ی گه نم یاجوی ده درویته وه .	پاله
چوم ئاوی ته نک نه گه ر پردی نه بی به ردانی بو داده نین بو	پرده بازگه
په رینه وهی پی ده لئین پرده بازگه .	
سه ره خوشی .	پرسه
جار جاره کرپتوه و بای سارد .	پروشه

پرووپاگه نده	قسه بلاوکردنه وه .ته بلیغات .
پلوسک	لوساوک
پلار	دارهاویشتن بو دوری .
پنج ویناوان	یانی هه تا ناخیری .هه مو شتیك .
پوپه شمینه	له خوری دروست ده کرا .ته نک له کاتی نوستنی داله به رمیش ومیشولان به خویمان داده دا .
په حا	به عزه ژنیك له به عزه قسیکی داو ،اده لی .
په ری	فریشته .
په ریوه	ئاواره بون رویشتن بو جیگای نامه علوم .
په روزه	له خه م پستن .گه وره بون .
په رژین	وارش .
په ردو	جیگایه ک له نیومالیدا به چیغ و به رچیغان بو بوک وزاویانیان دروست ده کرد .
په شته مال	پارچه یاشتیکی خاوین .
په له باقی	له قه دیمه وه زورگوتراوه وده بی کاریکی زور .زه حمه ت بی له کشت وکالی کابرازوریش ماندوبی ده لئین خو په له باقیت نه کردوه ، بالنده .بالدار .
په له ور	خوارده مه نیکه به ناردی چاک ده کری بوئینسان بی ددان .
په لو	به تا به تی .زیاتر ژن به میزدی ده لی ،
پیاویزگه	شت زان ،زورزان ،له شتی حالی بوو
پیتول	کیش وهیژ
پینز	که وش .
پیللو	
پپرک	هه رزال .جیگای نوینان .

پیشه نگ	ده پیش کاروانی داده پروایوتاقی کردنه وهی ریگایه .
پتچک	مه چه کی نه ستور . چتچکی کورسی .
ت	
تابله مه	تورپکی چوکه یه تیلی پیپوه یه به نه وتیله ی هه لیانده سوراند بو ره ژی
	گه شانده وهی وهختیکی سه ماوه ری په ژئی هه بوئه ویش زوربو .
تانوت	زوربو هینان . هه ول دان ؟
تاسا	عه جایب ما . عه به سا .
تاوان	گوناه .
تاوله	ته خته نه رد .
تفاق	خوارده مه نی نازلئه .
توزان	زیزبون . له ناره چه تیان . پرویشتن .
تورنه سپ	توره که ی جوی بوئه سپ وئیسترو . که وه سه ری هه لداوه سن .
توزیه	کیسه بوشت تی کردنی .
توژ	جانوئه سپ یا جانوماين و . که هیشتا سواری نه بوین .
توژته رز	نه به نه جوره ی . نه به باشی .
توتو	به هیچ جور .
تۆقه	به دفره . شلوغ . نائه هل .
ته پاله	ریخی مالاتی که ئیشک ده بی .
تهرز	به مانای وه کو . هه روبا رتک وله باریش ،
تهره	توتن له تهره ده درابگات . شوتی له تهره ده دراخه رانه بی
ته عنه	به سه رپویشتن
ته قله بازی	به نه سپ وگویی دریزئی ومندالیش بوخویان غارغاردینی ده که ن .

ته لب که	داوا بکه . لیم بخوازه .
ته مال	راوچی نه گهر چو پراوی و تازی پی بو که رویشکی دیته وه ده لی
ته یار	ته ماله و تازی تی به رده دا . حازر . ناماده .
تی توراندن	هه لاتن له کاتی مناسب و وهختی باش دا .
تیشو	خوارده مه نی تاییه تی شوانیه .
تیک سرماو	نه ستور . قایم . به جه م .
ج	
چارز	ناره حهت ووه پرزیون له شتیکی .
چارپاهیشتن	خه لک ناگا دار کردن .
چندوکه	شتیکی نادیار . زور که س به دیتنی شیت بووه .
جو م	خرتیکی چوکه له چاو دولتیکی .
جه زره به	ناره حه تی .
جه له	مریشک یا ولاغان به به نی یان به گوریسی لیک قایم که ن وتیکیان خن ، جه له ی پی ده لین .
جه وال	له به نی دروست ده کرا . نیستا ، ته لیس له جیگای وی کاری ده کا .
جیخون	خه رمان .
چ	
چالاک	زیره ک .
چارویدار	قه تارچی .
چاپ لوس	پی هه لاگوتنی به دروو .
چل ته ریده	چه ند که سیک پیکه وه . یه ک گرتوده بون بودزی وری گرتنی .
چهرته مه	به سی چوار قامکی ده ستان لی ده درئی بو شادمانی .

چهره سه‌ری	کویره وه‌ری وناپه‌حه‌تی .
چارخ	گۆیا؟ که رسته‌یه‌ک بووه . ده‌زه‌مانی پیشودابو‌عه‌زیه‌ت وناپه‌حه‌ت
چه‌قل	کردنی ر‌عیه‌تان وشکانندی له‌شیان .
چه‌لتوک	وه‌ک ر‌تیویه‌وایه‌له‌گه‌رمینئ زۆره .
چه‌له‌نگ	برینج وه‌ختی چاندنی وخ‌رمان هه‌لگرتنی .
چه‌ل‌ومل	ر‌یک . له‌بار .
چه‌مان	خو‌به‌ستوداب‌یرین .
چیشته	خو‌ار‌بو‌نه‌وه .
چیره‌چپر	ش‌یو . شو‌رباو .
چینه	به‌زۆری خو‌تی‌پاکردن .
چیز	مریشک و که‌سه‌باب وپه‌له‌وه‌ر به‌دندوک و لاقیان هه‌رزی
چیشته‌نگاوی	هه‌ل‌ده‌کو‌ل‌ن بو‌وه‌ده‌ست هینانی کرم و . .
ح	تام‌کردن .
حاشاری‌دا	چیشته‌نانی، پاشی نان وچاخواردنی به‌یانان، به‌شیک له‌روژئی‌ده‌پوا .
حافره‌ت	شارد‌پوه . ونی کرد .
حوجره	به‌تایبه‌تی ، میزد زیات‌ریه‌ژنی‌ده‌لی ،
ح‌ریف	به‌دوکانی تایبه‌تی تاجران وچینگای خویندنی فه‌قییان ده‌لین .
حه‌رامزاده	ژنیک نه‌گه‌ریه‌غ‌یری میزدی خو‌ی له‌گه‌ل که‌سینکی دیکه‌تیکه‌ل
حه‌سود	بو‌بی ده‌لین ح‌ریف هه‌یه .
حه‌سیر	زۆل ، بیژو .
	به‌خیل .
	له‌جه‌گنی وپه‌له‌غی دروست ده‌کرا بو‌له‌سه‌ردانیشتنی .

عه جاییب مان . باوهر نه کردن به نه وکاره ی .	حه وق مان
فیله زان . جادوباز .	حه یار
میزان . نه ندازه .	حه یاره
توندرپویشتن . به هه لپه رین .	حیندرحوو
فیلتیک . که له کیک .	حیله یه ک
	خ
نیوی سی پوژ له پوژده ساده کانی نه وهل مانگی ره شه مه ییه .	خاتوزه مه ریر
سه لیب نیشانه ی عیسه ویانه .	خاچ
ئینسانانی باش وله خواترس .	خاسان
به مندال مالات چوارپیی قه له و ده لئین .	خرپن
پرسیان بو مافوره وشستی دیکانه له وی پنگ ده کردوئیستاش	خمخانه
هه ره یه .	
له نوژی جومعه ی داده خویندریته وه .	خوتبه
خو خافلانن . کاریک یاشتیک وه پاش گو یان ئیخستن .	خو گنخانن
ترسان . نیگه ران .	خوف
زه لام ، ناقولا .	خه پله
دالاش .	خه رتله
له چه رمی دروست ده کری و جوتیربه دهستی وه ده گری بو لی	خه زهن
خوپینی که لان . ئیستارزورکه مه ،	
که رسته بیکی جولاییه . به نی پی له مه کوکه ی ده هالئین .	خه په ک
په له وه ریابه شتی دیش ده لئین نه گه رزورقه له وی .	خه زبه ز
	د
پاکیشانی ژن وکچ به زوری .	دایاچراو

دادوسته د	مه عامه له سه وداکردن.
دارمال	پراو پیر:
دلم مه مرکینن	مه م کورژیننه وه . لیم گه رین کولی خوم به پیرم .
دانو	گه نم نوک یا گوله پیغه مبه ره و . کولاو .
دای هاتی	له ناکاو گرتی .
دروینه	درونی گه نم و جوودانه ویله .
دروژنه	کانیه و . ته نیا به هاران ئاوی هه یه .
دریشه	که ره سته بیکی پینه چیتیه بو درونه وهی که وش وشتی دیکه ش .
دروشانه وه	شوق دان . روناکای په یدا بون .
دردونگ	له شتیك ناپازی بون . ناقایل .
دزیو	ناحزه ، ناله به ردلان ،
دله خورپه	نیگه رانی له شتیکی ترسان .
دم له پوش	که سیک شتیکی نه غد ، له ده ست خوئی بدا .
دم چوت	به بی ئاقلی شتیکی ، لی بستینن ، له ده سستی ده ربینن ،
دوغه	ده وله مه ندان قه دیم حه یوانیان وه فه قیران ده دان دوئی بخوون ئی
دولاش	واش هه بوپایزی بیچوکه شی نه ده ویسته وه ده یدا به کابرای فه قیر . به دولاشی داناو ده هاته سه ره پیری ئاشی ئاوی و ، به رد ئاشی
	ده سوپاند
دوگه	پاشه لی مه پ و به رانی .
دوزام	گولی . جوړه نه خوشیکی زور ناجوره .
دودانه	که ولی مه پویرانیاں خوش ده کردو دیان تی ده کرد ، سئی په کیان بو نیسی له سه ردروست ده کرد ، پرپوله شویت قه زوان .
ده زینگاوه	له نیوه شه وی کات تی ده په پری .

دهسته وا	چه ندکس ده چونه یاریده هی مائیکی بوکاری، نه و ماله یه ک به که ده.
دهسته بهر	چوونه وه کاری نه وانه هی هاتبونه یاریده یان دهسته وای پی ده لئین.
ده شوپاند	زامن، بهر عوده بون .
ده عبا	پیتم وایه دیتومه . ده مناسی .
ده غل	جانه وه ریگ . ده عبا یه ک . یا به شتیکی نامه علوم ده گوتری .
ده له مه	نازوقه . گه نم . قوت .
ده مان . زه مان	شیرنه گه رده کریتته په نیر . ده پیشدا . ده له مه یه .
ده نه	به زه مانته . به زامن .
ده وو	هان دان .
دییار	ته له که بازی . به فیل .
دیاردی	ولات . زید . جیگای له دایک بون .
دیراو	که رویشک ، یا نه وه هی له راوی ده گیری .
ر	خه تی توتن و بیستان و نه و کرداره هی به دیراو ده کرین .
پانه نگاوت	به ندرویک یا نه گه رب ریکی له گلولیکی ده که یه وه .
پاشکاو	بی په رده و پایه ،
پاموسان	ماچی شیرن .
پاویژ	ته کبیر . بیروف کرلی کردنه وه .
پاوکه	به عزه مریشکیک هه یه ده بی هیلکی له بن دانسی جاهیلکی ی
په	ده کا . پیی ده لئین راوه .
په بهن	پیوانه یه کی ه دره می ، صاع .
په پیچک دان	سه لت . بی ژن و مال .
	خر کرده نه وه ولی خورینیکی زود به تالوکه .

په تاندن	لی خورپینی به غار .
پخسان	جوربون . جیبه جی بون . هه لکه وتن .
په ز	باغی ترییی .
په ژی	سه خته داری نیوه سوتاو .
په سه ن	حه سل بی و، به ده ل نه بی .
په سه ت	پرزگار بون .
په غبته	ئیشتیا ، تاره زو .
په گه ز	بنه چه که .
په ند	(لیتره دابه مانای) جوان . زه ریف . زورچاک ،
په نیو	گه یاندنه حاسلاتی . وپیگه یاندن ،
پیخ	پیسایی ناژلیه .
رئیس	به ن وبالی ریسراو .
ز	
زاگون	به سام . به هه بیته . و له به رچاو .
زوقاوه	وه که یف هاته وه هاتنه وهی سه رحاله تی پیشوی .
زیشک	وه کوشیلانی وایه ده خوری و به ئیشکیش له سه رپلاوییی روده که ن .
زوپنا	ئه وه وی چاوه ش ده گه ل ده هوئی لیی ده ده ن .
زول	بیژو حه رام زاده .
زه رده لگه پا و	په نگ و رویه کی نه خوشی .
زه ر	زه رپدان زه رره .
زه رنه بو	به قسه ی نه کرد . به قسه یه وه رپانه وه ستا . جوابی نه داوه .
زه فهر	ده ره قه ت ، پیئوه ستان .
زه لله	کاری بی جی ونه فسانی کردن .

مه‌پ‌ئه‌گه ده‌ستی کرد به زانی ده‌لئین زه‌نی مه‌پی.	زه‌ن
لی‌ترسانیکی زۆرو، وزۆربه سام.	زه‌نده‌ق
شک لی بون. شه‌ک لی کردن.	زه‌نین
یانی نان یا هیچ شتی‌کم نه‌خواردوه.	زه‌وادم نه‌برپوه
غیره‌ت. ئازایه‌تی.	زیپک
	ژ
جوله‌وه‌ریکی هه‌زاردپو.	ژوشک
ئه‌وه‌ه‌ل‌شیری پاش زانی ئازه‌لی.	ژه‌ک
زانا عاقل.	ژییر
	س
له‌چه‌ندناوچان به‌نییری ده‌لئین سام‌په.	سام‌په
له‌شتیکی ترس هینه‌ر. زورترسان.	سام‌گرتن
وه‌کوئه‌وانه. وه‌ک ئه‌وعاله‌مه‌ی ئه‌وخه‌لکه‌ی.	سایری ئه‌وانه
په‌ویوه. لی‌گه‌پاوه.	سه‌له‌میوه
گلمه‌ت، سنده‌گل.	سنده
گوناح. خه‌تا.	سوچ
پیریژنیکی جاسوسی شای بوه.	سوری عه‌یار
پاش گیزه‌کردن وه‌لاویشتنی گه‌نم وجودانه‌ویله‌که‌ساغ بووه	سور
وه‌لئان داوه‌پیتی ده‌لئین سور.	
مه‌علوم بی‌ت.	سوربکریته‌وه
خو‌پیری و بی‌کاره‌ی شای بونه.	سوروسورداش
له‌کاریکی سپیری له‌شتیکی ناگات لی‌نه‌بی وخه‌به‌ریکت وه‌ده‌ست	سوژه
که‌وی.	

نیره مرای	سوته
تهشت له گلی دروست ده کرائیستانا یلۆن له جیگای وی کاری ده کا	سوینه
هه وای ناخوشی جستانی.	سه خلهت
لیره دایانی (وه بال به ستۆم)	سه دنۆبالم
لۆمه کردن به سه رویشتن.	سه رکۆنه
پاش کیلان وچاندنی زه وی ئاو ده دهن.	سه ردیر
ده پیتش په یدابونی جه نه چه پوخه رمه نکوبی ولاغیان به گوریسی	سه ره
له ملی یه کتری ده به ستن وگیره یان پی ده کردن بوکلوش	
وردکردنی نه وهی له سه ری باسه ره بو، به ئی بنه وه شیان ده گوت	
بنه.	
ئه وانه ی دو عاو ئایه تی قورئانی (به نشتو) ده نوسن شتیکیا ده دهنی	سه رقه له مانه
به نیوی سه رقه له مانه.	
شتیکی وه بیر هاته وه. له شتیکی حالی بو.	سه ری زمانی خوئی
	گه ست
سه وه ته تفاق پی ده به ن بوئاژهلئ وته ویله و ژوریشیان پی	سه وه
خاوین ده کردنه وه، ئیستا خاوین کردنه وه به فه رغونیه.	
سه گی قوله.	سه کول
به پیریزنی خوین تال و. ناشیرن ده لئین.	سه گسار
جوره به نیکه بو دروست کردن جه وال و به ره و. به کاردی.	سی تا
حیساب.	سیاق
نانی له سه رده کهن بوکولیچه له سه رکردن و ژورشتی دیش به کاردی	سیل
راوچیان له قه راغ کانیا و دم چۆمان جیگایه کیان بوخو حاشاردانی	سیپه
دروست ده کرد و پییان ده گوت سیپه.	

ش	
شایی	داوت . هه لپه پکی .
شانه شات	هه لالا هه لالا ی نیرانه .
شپرزه	هالۆز . ناپیک .
شکوا	پارانه وه بوئی خوش بونی ، تکا کردن .
شلته	چه ندجوره گیایان پیکه وه ده کوتان نه گه رجیگایه ک نه ستوریا یا ئیشابا ، لییان دنا هه تاده ریا .
شوقاق	عه شیره تیکن .
شورکه	جیی خوئی شوتنی بو زه مانی پیشو .
شه لال	هه موجیگایه کی گرتبی دهناره قه یداشه لال بوه .
شه وچه ره	(شه وچه له ش هه یه) میوه یان شتیکی پاش نان وچای ده خوئی .
شه پیور	بو شه ری و بوسانی له شکه ری لی دهری .
شیخ شه ره فی	عه شیره تیکی گه وره ن له مه لبه نده کانی پیرانشار ، سه رده شت ، سابلاغ ، نه غه ده و ئیراقی .
شینه	نه ویش هه ره به که رویشکی ده لئین .
شیره شیر	هه لالا هه لالا ی پیریزانه .
ع	
عاره به	وه کو داشقه ی بو ، که لئان ده به ره ده کردن ده یان کیشا بو کیشانه وه ی شتوکه وده غل و دان وتوتن وکه ره سته ی مائی .
عه سر	ده ور ، زه مانه .
عه وق ما	عه جاییب مان ، عه به سان سه رسام له نه وکاره ی .
عه مدنه	به ئانقه ست . به فکروویستی خوئی .
عه یان	مه علوم . ئاشکرا .

غ	
غایله	فکر، بیرکردنه‌وه.
غللور	که‌سیک یا‌مالاتیک له‌میزانی خو‌ی زیاده‌ره‌وی بکاده‌لین غل‌لوربو‌ه.
غوسل	خاوین‌کردنه‌وه‌ی له‌شی چه‌په‌ل.
غهرق	هه‌موگیانی ون بو‌ه‌ده‌فکراندا، غه‌رقی خه‌یا‌لاتیه.
غهرقبون	نوقم بون.
غهمزه	ناز، عیشو‌ه.
غهنیمه‌ت	ده‌ست که‌وتی شه‌پی.
غهو‌زه	پیک هاتن، پنگ گۆران، سیس بون.
غهبیه‌ت	پاش مله‌باس کردن.
ف	
فام	ناقل، زانانی،
فاق	به‌بو‌تی ناخو‌ش ده‌لین فاقی سه‌رم چو.
فرو‌ؤ	له‌ژه‌کی دروست ده‌کری.
فرزه	جیگا نه‌مان بو‌به‌ره‌به‌ره‌کانی، زۆ‌دبو‌ هیناو‌ه.
فسوس	خو‌پیری، که‌جاسوسی له‌کاری خو‌پیریانه‌ده‌کا.
فه‌رخه	جوجکه.
ق	
قاپ و قاچاغ	قاپ و مه‌نجه‌ل و مه‌جومه و ...
قانگ	که‌سیک یا‌جوله‌وه‌ریکی ده‌دیویکی که‌ی ودوکه‌لی ده‌بال که‌ی.
قانگ‌لاشک	که‌نگری نیشک بو.
قاوت	ئه‌وبریشکانه‌ی ناته‌قنه‌وه. ده‌ی هاپن وده‌یانکه‌نه‌قاوت.
قپره	کی‌شه، هه‌را، چه‌قه.

له سه وه تهی چوکه تره بو شت تی کردنی وه کو سه وه تهی	قرتاله
به شولکان دروست ده کړیت. قاپیان تی ده نان جارچار	
دانه ویله شیان تیدا ده شوشته وه.	
قسیک یاشتیك نه هیلی بکه ویته عه رزی.	قواستنه وه
جوره پولی قه دیمیه.	قوشه
له شکر قشون،	قوشه ن
دوکه س له دیار یه کتری هه رکامیان قسه بکا ده دژپینی.	قول و قه پ
کاریکی زورناحه ز.	قه بیح
گرتنی نازایانه.	قه پ دان
وه کو تاپوړی بوه قوله تر، وه کو ساچمه زه نی له سه ریژاپرکراوه ته وه	قه ره بینا
زوربلی.	قه ره چه ناغ
ده بیندرا پاله وانیک. که سیک زوردار بوه ونه یوژراوه تی.	قه ره له قه ره دان
کیشکچی.	قه ره ول
جیگای حه پسی په له وه ریه.	قه فه س
له تکه دار بو سوتاندنی.	قه لاشکری
سه ره وهی زینی پیشه وهی.	قه لپوز
داستان چپروک.	قه یات
قه دیم ریژه دوکان سازده کران سه ریان داده پوشین پییان ده گوتن	قه یسه ری
قه یسه ی ئیستاش هه ره هیه.	
	ک
جیگای شیروخه نجه ریه.	کالان
له چه رمی که ل وگامیش وگاجوتی دروستیان ده کردوله باتی	کاله
که وشی ده پییان ده کرد.	

کدو	کدوسه رئاوی قه دیم زؤربو. پۆن خوی بیباری ئیشک وشتی دیکه یان تی ده کردن.
کوت وزنجر	له به ندیخانان ده کارده کران.
کوتک	داریکی له باره به دست که له وان و پیبواری . ووهیه .
کوچک	له قورپی دروستیان ده کرد بومه نجل له سهردانانی.
کوخ	جیگای مریشک وپه له وهریه .
کوز	جیگای کاريله و به رخی ساوايه .
کوز	خه تی جوتی که بو بیستان و توتنیی لی ده درین .
کوله وهژ	ئه وداره ی ئه گه رته ندوری پی تی وهرده دن .
کولکه	کوته ره .
کوله کوتراو	کویره وه ری . نارچه تی دیتو .
کونه ماکر	جنیویکی چوکه یه بو حافره تان .
کویند	ئه گه رخمانی ده غلی هه لداوین ده مالو سکیدا جویی ده که نه وه .
کوین	پارچه ی ره شمالی رهش له موی بزنان دروست ده کری
کوینخا	کاربه دهستی ناغای .
که پوله	پیوانه یه ک بوله ناشی گه نمان پی ده پیوا له داری دروست ده کرا .
که په نه ک	له به رنگنی دروست ده کری تایبه تی شوانیه به خوی داده دات وشه ویش پی ده نویت .
که تره خه م	به که سیکی ده لئین زؤربیرله شتی نه کاته وه ویی فکروخه یال،
که سیره	سر له سهرمان .
که شاو	ده پیش دا زه وی ناوده دن جاتوی پی وهرده که ن وده یکیئن
که فه ل	پیی ده لئین که شاو .
	پشته وه ی نه سپ وئیسترو .

که ندو	وهک ته ندوری له گلی دوست ده کرابوتارد تیکردنی وئارد
کین	تیدار اگرتنی و بپیک له ته ندوری گلی، گه وره تر بو.
گ	بق و غه رزی کون.
گاسن	ده دهنده بیان ده خست بو عه رز هه لقه ندی ده جوتیدا.
گلاندی	نیخستی له عه رزی دا.
گرژ	مۆن زاهیری توپه.
گراو	دوست یار.
گریژنه	شتیک زورخه راپ بی. ده لاین له گریژنه چوه،
گوزد	کرسته تیکی شه ری، قه دیمی.
گورج	تونودوتول زیره ک و نازا.
گوریس	له به نی موی دروست ده کرا، نیستانه پستین له جیگای گوریسی
	کاری ده کا.
کوزان	شاعیر، حیسابگر، وعه شیره تیکن.
کوزه	وه کوتونگی نایلونی نیستابو. بوئاوتیداهینان وئاوتیدار اگرتنی
	و.. وله گلپان دروست ده کرد؟
گوله ده زو	زه مانیک بو ده رکه مؤرکردن پینه چیتی و مافوره دروست کردنی
	ده کار ده کرا نیستاش بو فه رشی به کاردی.
گوپله وسار	په تکیکه ده ستوی مانگا و گوپیک و.. ده که ن.
گوپزان	قه دیم گوپزان هه بوسه روپدین و.. بیان پی ده تاشی.
گوپس قولاغ	سل، بوشتیکی گوپ راگرتن.
که مال	چوارپی، سه گ.
که لآخرنوک	جوره گنایه کی کوپستانیه.

گیفه‌ی سمیلان	به‌که‌یف بون. رازی بون.
گیل	نه‌زان. فه‌قیر.
ل	
لات	چه‌قو‌کیش.
لار	خوار.
لاو	جحیل.
لاواز	کز. بیگو‌شته و پیستی ته‌نکه.
لمبوژ	دم ولوتی گو‌یدر یژوئه‌سپ و ئیسترو‌جان‌ه‌وه‌ری.
لوت	که‌پو.
لولینه	نافتاوه‌ی له‌گلی، ئیستاله‌جیگای وی مه‌سینه‌کاری ده‌کات.
له‌خشته‌بردن	گو‌پینی که‌سیکی به‌لای ناحه‌زدا.
له‌گن	قه‌دیم. مه‌بوله‌ته‌شتی چوکه‌ترولیتویان له‌ته‌شتی بلیندترو، مس یان له‌زه‌ردیش دروست ده‌کرا.
له‌میی	چوره‌نه‌خۆشیتیکی مندا‌لانی ساوابو.
له‌نگری	ده‌وری. پیشخۆری.
لیا‌قه‌ت	لی‌هاتوی.
لیره	زیر.
لیکدا لی‌کدا	له‌سه‌ریک له‌سه‌ریک و زوزو.
م	
ماته‌م	خه‌م. په‌ژاره.
ماخولیا	ناگاله‌خو‌پراو. وه‌ک شیتان.
ماش و برینجی	به‌شیک له‌ردینی نه‌گه‌رسپی بوده‌لین ردینی ماش و برینجیه.
ماقول	پیاوی ده‌وله‌مه‌ند؟ گه‌وره؟ به‌نیح‌تیرام.

مالوسک	به شتیکی له خه یانی برده دهن وه لی داوین پیی ده لئین مالوسک.
ماله للا	ده رویش نه گه رده چونه به عزه مالیکی له جیی نه وهی بلین شتیکیمان ده نی ده یان گوت ماله للامان ده نی.
مشت	مشت هه مرسته .
موتمانه	خاترجه م بون . به قاپی کردن .
موتحه بیر	عجایب مان . باوه پرته کردن .
موشکیل	زه حمه ت . پیک نه یه ت .
مه تاع	وه سائیل . شتومه ک .
مه حزون	غه م وپه ژاره . نارچه حه ت .
مه خافه تی	نیگه ران . دلّه خورپه . خوف کردن .
مه رده	ده رده . ناخوشی . به سه ره یینان ،
مه زن	به پیایوی گه وره و به نیحیرام ده گوترا .
مه عاش	حقوق . دیاری کراوی مانگانه وه رگرتن .
مه عسوم	پاک و خاوین و به ری له هه موگونا ه وشتیکی .
مه لحه که	چیگای قومار پیی کردنی خه لکی ، گه مه پیی کردن .
مه نحوس	به راوه ژوو
مه نقل	ناوری تیداده که نه وه ، بوکه باب برژاندن و . .
مه لاس	خومات و بیی هه ست کردن .
ن	
ناسور	برینی ته شه نابو .
ناندین	لیره دامه نزورله که سیکی نه گه رله مالیکی بیست و خه راپه شسیان
	ده گهل بکات .
نایاب	شتیکی به زه حمه ت وه ده ست که وی .

نردو	نانی زۆرله سه رکه وئی له سه سفره ی.
نشتر	وهك ده ر زی بوز وانه، سه ری به قولایه .
نشتو	دوعا وئایه تی قورئانی بوئه خوش و بیحالان ده نوسری.
نغزو	پۆچون، ویزان کردن بۆ به رگری،
نۆبه تی	جوره نه خوشیکی به تا ووله رزه .
نه دی بدی	به که سیکی ده لئین هیچی نه دیبی به تاییه تی به منالان ده لئین
نه زیله	قه یات، چه کایه ت .
نه غمه	ئاوازیک شیعریک. نه گه ره ناره . ده خویندریته وه .
نه لئین	دونا وچه ی منگوروگه ورکانه له مه لبه ندی پیرانشاروسه رده شتی .
نه مرنه زی	ژیانئیکی زۆر به نارچه تی وه قیری
نه هئینی	په نهان . سرپی . مه حره مانه .
نئیری	وهك به رانی نیرینه ی ئارژه لئه، بو بزنان .
نیکه بت	چاره ره ش .
نیر	جیگای که له وه ی هه یه داویشریته سه رملی که ل وگاجوتان . بو جوت کردنی .
نیچیر	ئه وه ی له پراوی ده گیری نیچیر، یانئو چیری پی ده لئین .
نیسان	نئوی مانگیکی پۆمیه .
و	
واقی برده وه	عه جایب ما .
وه جاغ کویر	که سیك نه گه ر نه ولادی نیرینه ی نه بیته .
وهك گیسکس هه یاسی	مه سه له ئیکی مه نشوروزۆردوره ؟؟
وه لی	پیایوی چاک وله خواترس .

هاندان	دهنه دان . ته حريك كردن . وه غيرت ئيخستن .
هالوز	شه پريو . شپريزه .
هاويد	مه رويچو ليك جوئى كردنه وه .
هروزم	هيزشى شليوه وباي توند .
هوزه	داريکه سهرى باريك ده كه ن بوقه لشاندى داري ديکه (دارى گوره)
هه رزه	نه فام . تى نه گه يشو .
هه لوا	خوارده مه نيکه به ئاردوپون وشه كرودوشاويش دروست ده كرى .
هه لسه نگاندى	له كه م وزورى شتيكى حالى بون .
هه لاواردن	جوئى كردنه وهى دويان چه ندىستان ليكترى .
هه لاواردونه	مريشك وپه له وهر . نه گه رجوجكان له خوجوئى ده كه نه وه .
هه لچون	شيرياشتيك له سه رئاورى نه گه ركولى ياكه سيك نه گه رتوپه بو .
هه لئنجى	ئاوله كانيه هه لئنجان . كه ميكي تى كه ي . لئى هه لئنجى .
هه م هه م	دلخه خورپه ، ترسان .
هه مبانه	پيىستى مه رو . به رانيان ده خاراندو . دانه ويلاه يان تى ده كرد .
هه ندران	ئيروئه وي . جيگاي ناديار . و نامه علوم .
هه وين	شيرپاش كولاندى بريك سارد دبيت وه كه ميكي ماست په گه ل
هه وي	خه ي نه گه رنه بوبوه ويئى دوى رگه ل خه ي هه ويئى پى ده لئى .
هه وس	دورنى پئاويكى هه وي ئيكترين .
هه ويان	ئيشتياي نه فسانى .
هه يدئ	پيش ده ركه ي داده پوشرا بونيسى . يان بولى دانيشتنى .
هه ياران ؟ نه ي ياران	لى تورپه بون و دهنگدان ، ده ركردن به دهنگى زوره وه .
هه يزه	نه و كارهى بو نه كه م .
	له پيىستى به ران وه پرى گه وره دروست ده كرا بوپون تيكردى

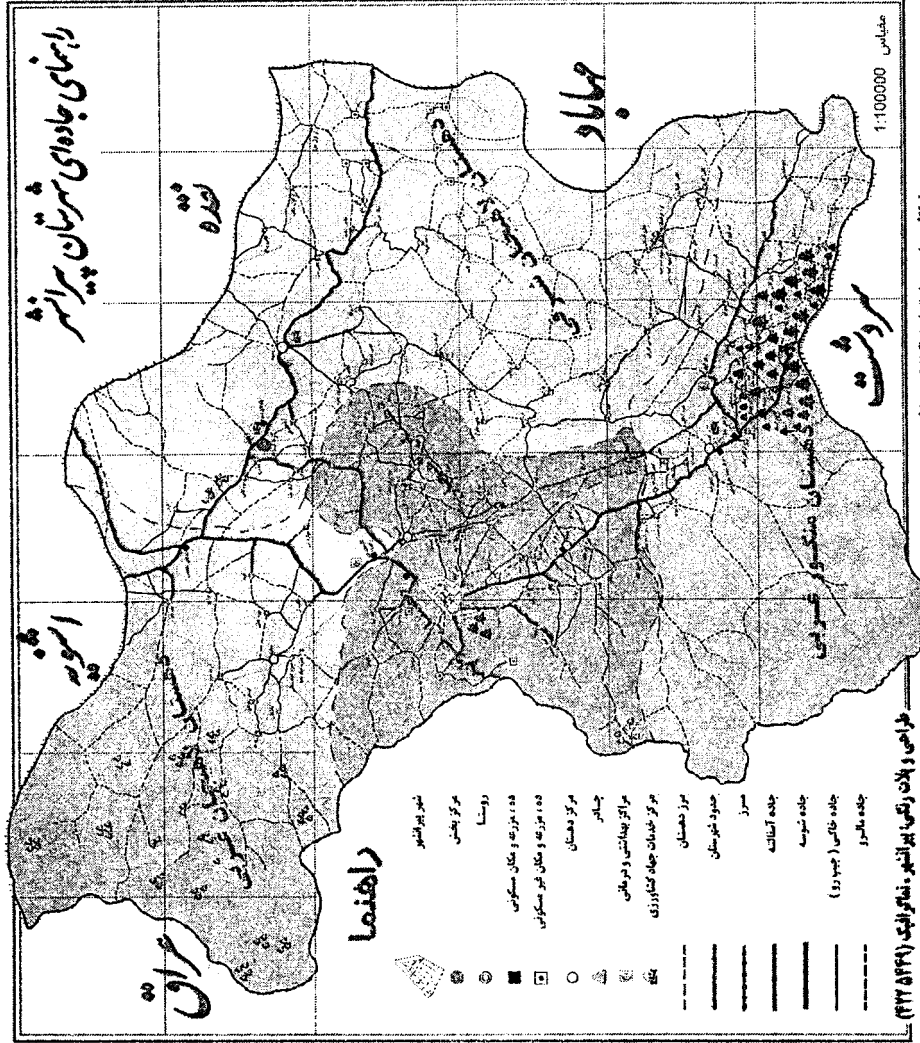
هیم	لیژده دا به مانای دل.
هین	لیژده به ژنی ده لال و خه راپ ده گوتری.
ی	
یاغر یاغر	سه برسه بر، به کاوه خو.
یه غدان	سندوقیکی گه وره بو، شت و مه کتان ده نیوده نا.
یه کساته ی هه ندوی	شتیکی زو جی به جی بی به په له و فه وری.

مزگینی

مزگینی

به هه موخوینه رانی به پریزوخوشه ویست راده گه یه نم که کتیبی په ندی پیشینیان
 به نیوه روکیکی جوان نه گه ر، لایه کی نه سره که یه تی و لای دیکه شی شیعره ده
 پینج سه ت وده لاپه په یدا ده ژیر چاپ دایه وه ره به نه وزوانه. به چاپ ده گاوبلاوده بیته وه.

راه‌های جاده‌ای شهرستان پیرانشهر

راهنما

- شهر پیرانشهر
- مرکز بخش
- روستا
- ۵۵ : مرز و مکان مسکونی
- ۵۵۵ : مرز و مکان غیر مسکونی
- مرکز دهستان
- چابک
- مراکز بهداشتی و درمانی
- مرکز خدمات جاده کشاورزی
- مرز دهستان
- حدود شهرستان
- سرز
- جاده آسفالت
- جاده نوسه
- جاده خاکی (چوب رو)
- جاده مالرو

مقیاس 1:100000

طراحی و پلان رنگی: پیرانشهر، نقشه ژئوتکنیک (۱۳۴۴:۴۲۲)

حق تکثیر و چاپ، منحصراً بابت دستگاه پیمانکاران می باشد.